İNCİL TARİHİ

İSRAİL VE DÜNYA TARİHİ

תולדות ישראל והעולם

“Bu halkı kendim için yarattım; onlar benim övgümü ilan edecekler”
(İşaya 43:20-21) .

Sacramento

2018

GİRİŞ

Karşınızda, aşağıdaki hedeflerin izlendiği, kendine özgü bir kitap bulunmaktadır:

1. Arkeolojik ve yazılı bulguları kullanarak seküler tarihi İncil tarihiyle uzlaştırmak;
2. Hristiyan inancının temellerini Yahudi kökenlerine kadar izleyin;
3. İsrail'in ve dünyanın son günlerine dair kehanetlerin gerçekleşmesini ortaya koymak;
4. Okuyucuyu hayatın asıl amacına, yani Yaratıcısını ve Kurtarıcısını tanımaya yönlendirmek. Arkeolojik kazılar, şehirler ve devletler hakkındaki İncil anlatılarının, kralların ve şahsiyetlerin eylemlerinin, belirli bir dönemin gelenek ve göreneklerinin ve insanlık tarihinin doruk noktası olan Mesih'in gelişi ve ölümünün gerçekliğini sürekli olarak doğrulamaktadır. Daha önce eleştirmenler tarafından efsanevi olarak kabul edilen birçok İncil figürü, arkeolojik kazılar

sayesinde gerçek tarihi figürler olarak doğrulanmıştır. Örneğin, Asur kralı II. Sargon (MÖ 722-705), arkeologlar Horsabad'da Sargon'un sarayının kalıntılarını keşfedene kadar uzun süre sadece İncil'den biliniyordu. İncil, Belşazar'ı Babil'in düşüşü sırasında Babil kralı olarak sunar, ancak seküler kroniklerde adı geçmez. Belşazar'ın Kral Nabonidus (MÖ 556-539) ile birlikte ortak hükümdar olduğunu gösteren eski el yazmalarının keşfi, bunun İncil'sel bir kurgu olmadığını göstermiştir. İsrail Kralı Ahab'ın (MÖ 875-853) karısı Kraliçe Jezebel'in adı, İncil dışında hiçbir yerde geçmemektedir. Jezebel'in resmi kraliyet mührünün keşfi, İncil'in tarihsel doğruluğunu daha da kanıtlamaktadır. 25.000'den fazla arkeolojik alan, İncil'de anlatılan olayların ve gerçeklerin tarihsel gerçekliğini doğrulamıştır.

Kitap, İncil anlatılarına karşılık gelen ve yılda 360 gün olan tufan öncesi takvime dayanan soyağaçları, peygamberlik ve tarihsel kronolojiler sunmaktadır. Ama en önemlisi, *"İnsan bu dünyaya kısa ömrünü sonsuz hayata dönüştürmek için gelir, çünkü insan sonsuz zevk için yaratılmıştır. Hayatın anlamı ve amacı, Yaratıcı ile yakınlık yoluyla, yaratılış ve Yaratıcı'nın birleşmesi yoluyla sonsuz mutluluğa ulaşmaktır. Yaratıcı'ya olabildiğince yakın olmak en büyük iyiliktir, çünkü O'nun kendisi İyiliktir ve başka bir iyilik yoktur. Yaratıcı mükemmeldir ve O'nun kendisi mükemmelliğinin sebebidir. Yaratıcı'nın suretinde yaratılan insan, her şeyi bir hediye olarak almıştır. Bu nedenle, Yaratıcı bu dünyayı insana kendi mükemmelliğinin sebebi olma fırsatı verecek şekilde yaratmıştır. Yaratıcı'nın yaratılış (insan) planı, yaratılışın kendisi için mümkün olan en büyük şekilde O'na yakınlığın en büyük iyiliğinden zevk alabilecek bir varlık yaratmaktır. Yaratıcı bize değerli bir hediye verdi - hayatın kendisini, bize içinde bir rol ve özgür irade verdi. Bir insanın manevi bir hayat yaşamayı, maddi bedeni akla tabi kılmayı; mükemmelliğe ve Yaratıcı ile yakınlığa ulaşmak, sonsuz hayata ulaşmak için her türlü çabayı göstermeyi arzu etmesi önemlidir. Ve Bu dünyadaki tüm iyilikler mikroskobiktir, ama makroskobik yaşam da olacaktır."*

(Haham Aşer Kuşnir'in "Hayatın Çözümü" adlı konferansından)

Elektronik formatta ve daha kapsamlı bilgiler için: "İncil ve Bilim", "İncil Arkeolojisi", "Kilise", "Aile", "Kıyamet Zamanları" ve daha fazlası için **maranafa.net adresini ziyaret edin.**

I. SEL ÖNCESİ TARİHİ

İsrail'in tarihini incelemeye tufan öncesi dünya ile başlamak yerinde olur. Tufan öncesi gezegen, yaklaşık %50 daha yüksek seviyelerde oksijen açısından son derece zengindi. Bu son rakam, kehribarda "hapsolmuş" hava kabarcıklarının analiziyle doğrulanmıştır. Dahası, modern fizikçiler, yerçekiminin günümüzden bir mertebe daha düşük olduğu koşulları modellemişlerdir. Bilim insanları, gezegendeki yerçekiminin farklı olduğunu ve Satürn'ün etrafındaki halkalara benzer şekilde, Dünya'yı buzlu asteroitlerden oluşan bir kuşağın çevrelediğini öne sürüyorlar. Bu nedenle, gezegen...

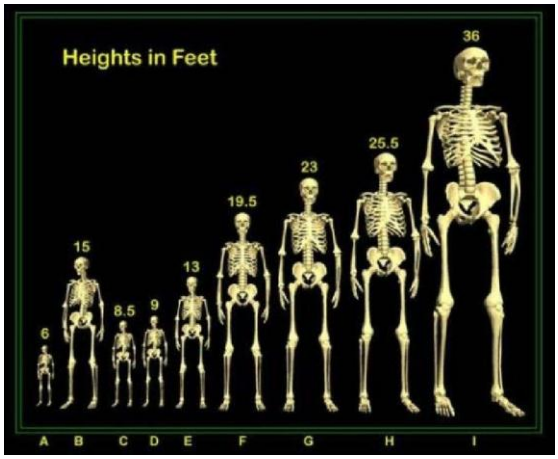

Oksijen açısından son derece zengin olan bu ortam, sadece dev insanların değil, hayvan yaşamının da gelişimini büyük ölçüde teşvik etti. Sonuç olarak, düşük yerçekimi, düşük atmosfer basıncı ve yüksek oksijen seviyeleri, biyolojik türlerin (insanlar ve hayvanlar dahil) devasa boyutlara ulaşmasına katkıda bulundu. Resmi bilim, dinozorların 30 metreye kadar yüksekliğe ulaşmasının genel kabul görmüş bir gerçek olduğunu doğrulamaktadır. Uygun yaşam alanları ve 800-900 yıllık yaşam süreleri göz önüne alındığında, yaşamlarının büyük bir bölümünde büyüyüp, gelişip ve üreyebildiler. Devlerin yaşamları boyunca ortalama boyları 4 ila 12 metre arasında değişiyordu; büyük fiziksel güçlerinin yanı sıra olağanüstü zihinsel yeteneklere de sahiptiler. Bu, birçok kişinin Atlantis olarak adlandırdığı, bazıları tarafından efsanevi kabul edilen, diğerleri tarafından ise gerçekten var olup yok olduğuna inanılan tufan öncesi uygarlıktır. Tufandan sonraki Taş Devri'nin kalıntıları bile hayret vericidir. Bu, onları yaratan Tanrı'nın şu sözlerini açıklayabilir: " *Tanrı dedi ki: 'İnsanları kendi suretimizde, kendi benzerliğimizde yaratalım; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, hayvanlara, bütün yeryüzündeki sürünenlere egemen olsunlar.'"*

пресмыкающимися по земле… да страшатся и да трепещут вас все звери земные,

"Gökteki bütün kuşlar, yerdeki bütün canlılar ve denizdeki bütün balıklar senin eline verildi" (Yaratılış 1:26; 9:2). Karada yaşayan bütün canlılar tufan sularında canlarını kaybetti ve tektonik plakaların hareketi ve ağırlığı altında, biyolojik maddelerin parçalanması sonucu karbonhidratlara, yani petrole dönüştüler. Tarihimizde bulunan devasa iskelet parçaları, Nuh'un oğullarının 500 yıldan fazla, torunlarının ve torunlarının çocuklarının ise 400 yıldan fazla yaşadığını göstermektedir. Peleg'de yaşam süresi 239'a, Nahor'da 205'e ve İbrahim'de ise 175'e veya daha azına düşmüştür.

- Oxford Üniversitesi Kütüphanesi'nde bulunan "Tarih ve Antik Çağ" adlı eski kitaplardan birinde, Orta Çağ'da Cumberland'da bulunan dev bir iskeletin keşfine dair bir rapor yer almaktadır. *"Dev, toprağın altına şu derinliğe gömülmüştür..."*

Dört metre uzunluğunda ve tam askeri üniforma giymiş. Kılıcı ve savaş baltası yanında duruyor. İskeletin uzunluğu 4,5 metre ve "iri adamın" dişlerinin uzunluğu 17 santimetre.

- 1883'te Kaliforniya'daki Lompos Çiftliği'nde askerler tarafından 4 metre yüksekliğinde bir iskelet bulundu. Kalıntılar yeniden gömüldü. 1891'de Arizona, Tucson bölgesindeki birçok gazetede de 4 metre yüksekliğinde bir iskeletten bahsedildi.
- Antik Babil'e ait kil tabletlerden birinde, Babil devletinin rahiplerinin tüm astronomik bilgileri Güney Asya'da yaşayan 4 metreden uzun devlerden aldıkları yazmaktadır.
- 1979'da, Mavi Dağlar'daki Megalong Vzli'de yerel sakinler devasa bir şey keşfetti.

Bir derenin yüzeyinden çıkıntı yapan bir kayada, beş parmaklı, kısmen korunmuş devasa bir ayak izi bulundu. Parmakların çapı on yedi santimetreydi. Eğer iz tamamen korunmuş olsaydı, 60 santimetre uzunluğunda olurdu ve devin adım uzunluğu 130 santimetreydi. Bu da izin en az altı metre boyunda bir kişi tarafından bırakılmış olabileceğini düşündürüyor.

- Güney Afrika'da, geçen yüzyılın başlarında yerel çiftçi Stoffel Koetzee, yaklaşık 12 metre derinliğe kadar neredeyse dikey bir duvara oyuk açtı.

Yerde "sol ayak izi" şeklinde bir iz bulunuyor. Uzunluğu 1 metre 28 santimetre. Bu devasa ayak izinin sahibinin, kaya henüz yumuşakken buraya geldiğine inanılıyor.

Jeolojik süreçler sonucunda katılaştı, granite dönüştü ve dik durdu.

süreçler.

- Bin yıl önce yaşamış Arap seyyah İbn Fadlan, Hazar kralının tebaası tarafından kendisine gösterilen altı metre uzunluğunda bir insan iskeleti görmüştür. Rus klasik edebiyatçıları Turgenev ve Korolenko da İsviçre'nin Lucerne kentindeki bir müzede aynı büyüklükte bir iskelet görmüşlerdir. Bu devasa kemiklerin 1577 yılında hekim Felix Platner tarafından bir dağ mağarasında keşfedildiği kendilerine anlatılmıştır.
- Belgelere göre, 1956 yılında Filipinler'in Cagayan kentinde 5,18 metre boyunda devasa bir devin iskeleti bulundu. Ön dişlerinin her biri 5 santimetre genişliğinde ve 15 santimetre uzunluğundaydı; bu da hayattayken 5,40 metre boyunda olduğunu gösteriyor.

- İnka efsaneleri, İnka XII Ayatarko Kuso'nun hükümdarlığı sırasında

Okyanustan, devasa sazdan yapılmış sallarla, o kadar iri yapılı insanlar ülkeye geldiler ki, en uzun Hintli bile ancak dizlerine kadar ulaşabiliyordu.

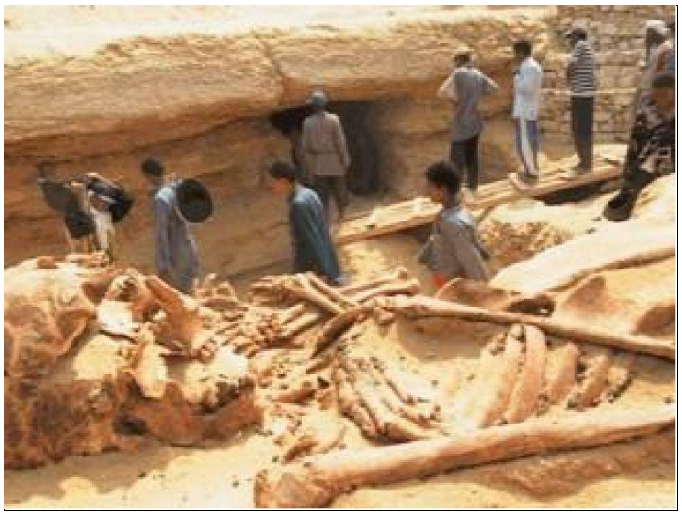

- Hindistan'ın "Boş Çeyrek" olarak adlandırılan ücra bir bölgesinde Hint askeri personeli tarafından çarpıcı bir keşif yapıldı. İyi korunmuş iskeletler 12 metreye kadar uzunluktaydı! Ancak, bölge hemen meraklı gözlere kapatıldı ve sadece bir arkeolog ekibinin erişimine izin verildi; raporlarından bazıları kamuoyuna açıklandı.

1985 yılında Avustralya'da yapılan bir antropoloji keşif gezisi, üç metre derinlikteki kazılarda Megantropus'un kalıntılarını inceledi. Avustralyalı araştırmacılar, diğer şeylerin yanı sıra, 67 milimetre yüksekliğinde ve 42 milimetre genişliğinde fosilleşmiş bir azı dişi buldular. Dişin sahibinin en az 7,5 metre boyunda ve 370 kilogram ağırlığında olması gerekiyordu! Nehir tortullarında ayrıca, 4 ila 9 kilogram ağırlığında, muazzam boyut ve ağırlıkta taş eserler de bulundu: sopalar, planyalar, keskiler, bıçaklar ve baltalar.

19. yüzyılın başlarında ABD hükümetinin baş arkeoloğu olarak görev yapan Whitney adlı bir kişi, Ohio'daki bir madende bulunan iki metre çapında bir kafatasını inceledi.

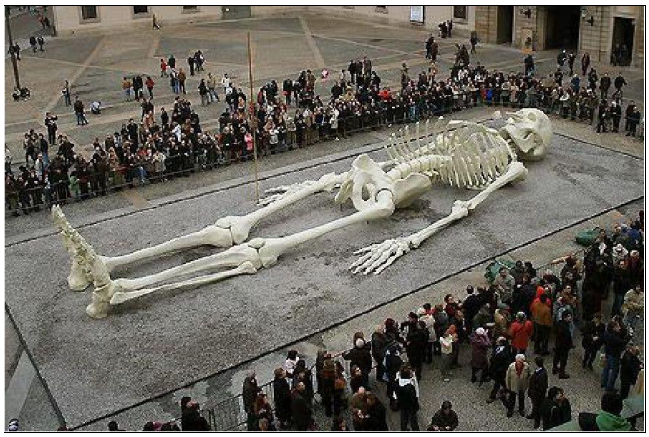

Amerika'nın fethi sırasında İspanyollar, Aztek tapınaklarından birinde tam 20 metre boyunda devasa bir iskelet keşfettiler. Bu zaten devasa bir boyuttu. İspanyollar bunu Papa'ya hediye olarak gönderdiler.

(Resim muhtemelen bir iskeletin alçıdan yapılmış modelini gösteriyor.)

Bilim insanları, 4 ila 12 metre uzunluğunda insan iskeletlerinin keşfedildiğini biliyorlar, ancak bu materyalleri yayınlamayı reddediyorlar, çünkü bu, evrim teorisini tamamen yok edecek, oysa ki bu teori zaten tamamen çürütülmüştür. Buluntulara bakılırsa, atalarımız daha uzun ve daha zekiydi, tamamen maymun benzeri, küçük ve aptal değillerdi. Arkeologlar tarafından son 200 yıldır keşfedilen iskeletler, yaklaşık 900 yıl boyunca dinozorlarla birlikte yaşamış, oldukça gelişmiş ataları gösteriyor. Birçok müzede devlerin iskeletleri sergileniyor, ancak bunlar halkın gözünden uzak, sınırlı bir insan çevresine erişim izni verilen gizli depolarda saklanıyor. Bu bariz arkeolojik buluntulara karşı neden bir komplo var? Tüm dünya eğitim sistemi evrim teorisi (varsayımı) üzerine kuruludur ve bu hipotez klasik bir peri masalı gibi görünse de: " *Çok uzun zaman önce...", "milyonlarca milyar yıl önce...",* bunu anlatmaya devam etmelerinin tek bir amacı var: Herkesin yargılanmak üzere huzuruna çıkması gereken Yaratıcı Tanrı'dan bahsetmeyi ortadan kaldırmak.

Atlantis de dahil olmak üzere birçok büyük ve görkemli yapı, güçlü, tufan öncesi insanların eseriydi. Fiziksel güçlerine güvenerek ve kötü ruhani dünyayla iletişim kurarak, insanlar Tanrı korkusunu terk ettiler ve yozlaştılar (Rom. 1:18-32). Adem'den (622) yedinci kuşak olan Enoch, Adem'le 308 yıl yaşadı ve ondan sonra 57 yıl daha

Tanrı tarafından alındı, böylece 987 yılında ölümü görmedi. Görünüşe göre, Adem öldükten hemen sonra, kontrolü kaybeden insanlar her türlü şehvet ve tutkuya kapıldılar; Enoch da buna şöyle dedi: *"İşte, Rab on binlerce kutsal meleğiyle geliyor, hepsini yargılamak ve aralarındaki bütün dinsizleri, işledikleri bütün dinsizliklerden ve dinsiz günahkarların O'na karşı söyledikleri bütün sert sözlerden dolayı mahkum etmek için geliyor"* (Yahuda 1:14,15). Tufandan sonra insan ömrü 120 yıla düştü. Bugün, *"Ömrümüz yetmiş yıldır, ya da gücümüz yeterse seksen yıldır; en iyisi de zahmet ve kederdir; çünkü çabuk geçer, uçup gider"* (Mezmur 89:10). Günümüzde ortalama yaşam beklentisiyle bir ailede 10 çocuğa kadar sahip olmak mümkünken, tufandan önceki insanlar için söylenen " *ve oğullar ve kızlar doğurdu* " sözleri, birkaç yüz çocuğa ulaşmış olabileceklerini gösteriyor. Onların yaşam süresi bunun on katından fazlaydı.

Цивилизация великанов

Maddi kültürlerine ait izler, dev insanların varlığına dair sessiz tanıklar olarak hizmet edebilir. Avustralya'daki kazılar sırasında, dev kalıntıların yakınında 4 ila 9 kilogram ağırlığında etkileyici taş aletler (planyalar, keskiler, bıçaklar, sopalar ve baltalar) keşfedildi. Okavango Deltası'ndaki antik yerleşim yerlerinin kazılarında da benzer buluntulara rastlandı.

Bir metreden uzun ve yarım metre uzunluğunda bir bıçağa sahip bronz bir balta, Amerika Birleşik Devletleri Tarih Derneği koleksiyonunda sergileniyor. Buluntu 150 kilogram ağırlığında. Ancak en şaşırtıcı olan şey, metal aletlerin çoğunluğu arasında bazılarının korozyona dayanıklı ve son derece sağlam olmasıdır. Örneğin, Şam metali veya Rus gürzleri yok edilemez ve bilim insanları metalin bileşimini belirleyemezler. Bu nedenle, eski taş yapıların son derece hassas bir şekilde işlenmiş olması şaşırtıcı değildir. İnşaat eserleri, devasa sakinlere işaret ediyor; bunlar megalitik yapılardır - bunları çeşitli kıtalarda bulabiliriz. Bilim insanlarının özellikle ilgisini çeken Lübnan'daki Baalbek, ancak devler şehri olarak tanımlanabilir. En azından, araştırmacılar hala her

birinin 800 tona kadar ağırlığında olduğu tahmin edilen, mükemmel şekilde yerleştirilmiş taş levhaların ortaya çıkışını bilimsel olarak açıklayamıyorlar.

Süper çit

Stonehenge'den sadece birkaç kilometre uzaklıkta keşfedilen yeni bir anıt, bu yılın en etkileyici keşiflerinden biri oldu. Avrupa'nın en büyük taş anıtı, yarım daire şeklinde dizilmiş devasa taşlardan oluşuyor. Arkeologlar, Süperhenge'nin 4500 yıl önce inşa edildiğine ve anıtın çok daha büyük bir yapının -muhtemelen dini bir yapının- merkezi olduğuna inanıyor. En son teknolojik gelişmelere rağmen, bilim insanları uzun zamandır bu tarihi gizemler üzerinde kafa yoruyor.

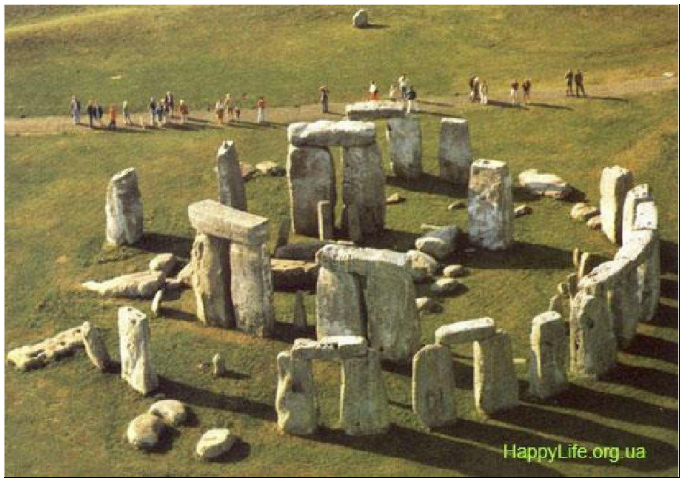

Пирамиды

Araştırmacılar, bu piramitlerin devlerden oluşan bir medeniyet tarafından inşa edildiğini iddia ediyor. Sadece Mısır'da değil, gezegenin her yerinde bulunan bu piramitlerin toplam sayısı 600'ü aşıyor. Dahası, inşaatları kesin olarak tanımlanmış bir geometriye göre gerçekleştirildi. Piramitler, köle emeği kullanılmadan, günümüzde hala kullanılan basit bir teknolojiyle inşa edildi: basit kalıp sistemi, yani blokların uzun mesafeler boyunca taşınmasına gerek kalmadı.

Piramitlerin yapımı oldukça uzak mesafelerde gerçekleşti, ancak dayanıklı bir beton karışımıyla ahşap kalıplara döküldüler! Daha sonra farklı bir uygarlık -özellikle Mısırlılar- piramitleri inşa eden ve onları firavunlar için mezarlara dönüştüren yüce tanrılara tapmaya başladı, ancak Мısırlılar kendileri piramit inşa etmediler!

Истуканы на острове Пасхи

Katı taştan oyulmuş olan moai heykelleri, kıyı şeridinin çevresinde yer almaktadır. Ortalama olarak 3-5 metre yüksekliğinde ve 5 tona kadar ağırlığındadırlar, ancak bazı heykeller 10 ila 20 metre yüksekliğinde ve 10 tondan fazla ağırlığındadır (en büyüğünün 145 ila 270 ton arasında olduğu tahmin edilmektedir). Adanın merkezindeki taş ocaklarında oyuldukları bilinmektedir. Peki yerliler onları 700 yıl önce kıyıya nasıl taşıdı? Efsaneye göre, putlar "kendi kendilerine yürüdüler." Muhtemelen

Amerikalı bilim insanları 2012'de bunun için bir açıklama sundular: iddiaya göre, bunun nedeni

Ağırlık merkezlerinin kaydırılmış olması ve yuvarlak tabanları nedeniyle, devasa ve ağır heykeller yanlara doğru sallanarak hareket ettirilebiliyordu. Diğer teoriler ise halatlar, kütükler, "kızaklar" veya raylar kullanılarak hareket ettirildiklerini öne sürüyor... Bunlardan hiçbiri,

Ancak henüz net bir teyit alınmadı.

Sacsayhuaman

Peru'nun Cusco şehrindeki bu kayalar ve taşlar, hiçbir harç kullanılmadan o kadar sıkı bir şekilde birbirine geçmiştir ki, iki kaya arasına herhangi bir şey sığdırmak

imkansızdır. 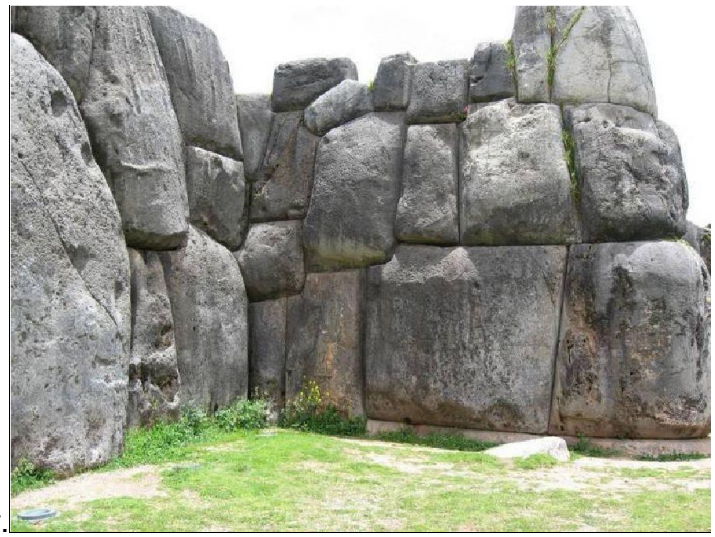

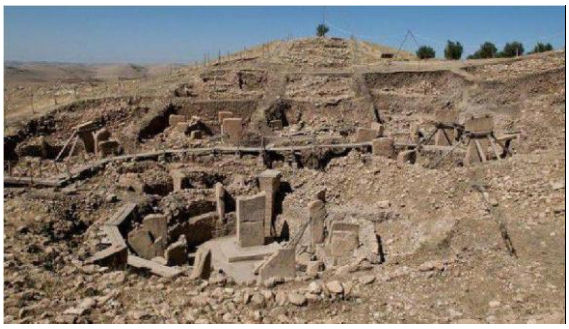

Храмовый комплекс Гёбекли-Тепе.

Dünyanın en büyük antik megalit yapısı olan bu yapı, Türkiye'nin Ermeni Yaylaları'nda yer almaktadır. Eş merkezli yapılar, monolitik taş sütunlar, yırtıcı hayvan kabartmaları... Bu kompleksin 4.000 yıl önce inşa edildiğine kimse şaşırmazdı. Ancak en az 12.000 yaşında! Tam 8.000 yaşında.

Stonehenge'den daha eski. Ve en önemlisi, böylesine görkemli bir tapınak yapısının ilkel bir avcı-toplayıcı toplum döneminde nasıl inşa edildiğini anlamak imkansız. Birincisi, böyle bir iş çok sayıda insan, belirli bir sosyal hiyerarşi ve iş bölümü gerektiriyordu. İkincisi, dinin kendisi...

Çok daha sonra ortaya çıkmalıydı. Her halükarda, kazılar bir yıldan fazla sürecek.

десяток лет и, возможно, прольют свет на раннюю историю человечества.

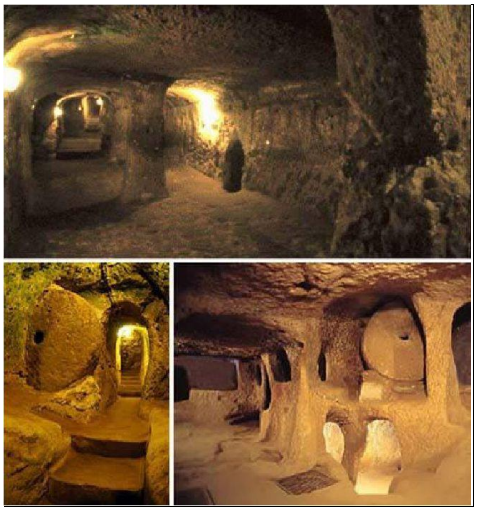

Туннели Каменного века.

Bu geniş tünel ağı insan yapımıdır ve Taş Devri'ne kadar uzanmaktadır. O dönemdeki insanların böylesine geniş ve karmaşık bir sistemi nasıl yaratabildikleri henüz bilinmiyor. Bazıları bu tür olayları uzaylı bir medeniyetle açıklamaya çalışsa da, bu tamamen spekülatif bir yaklaşımdır. Tek akla yatkın cevap İncil'de yer almaktadır: Bunlar eski, görkemli ve uzun ömürlü insanlardı.

Йонагуни.

Каменные шары

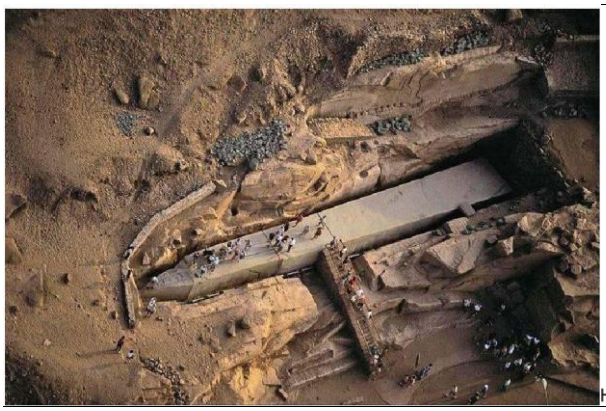

Незаконченный обелиск в Египте

Kosta Rika'da, çapları çok küçük (3-4 cm) ile çok büyük (3 m) arasında değişen ve ağırlıkları birkaç ton olan yüzlerce granodiyorit küresi bulunmaktadır. Arkeologlar bunların ne için kullanıldığını veya kim tarafından yapıldığını bilmiyorlar, ancak kesin olan bir şey var: bunlar insan eliyle yapılmış eserler.

Yonaguni Adası, Japonya'nın batısında yer almaktadır. Dalgıçların 27 metre derinlikte olağanüstü bir su altı kompleksi keşfetmesiyle ünlendi. Bu kompleks, karmaşık üçgen desenlerle kaplı teraslara çıkan basamaklı platformlardan oluşmaktadır. Bilim insanları, bu anıtın insan yapımı olduğunu ve muhtemelen 2.000-3.000 yıl önce oluşturulduğunu düşünüyor.

Bu dikilitaş kayadan oyulmuştu, ancak granitte çatlaklar oluşmasından sonra dikilitaş hiçbir zaman tamamlanmadı.

Mohenjo-Daro

Pakistan'ın Sindh eyaletinde bulunan bu alan, kent planlaması, sosyal örgütlenme ve drenaj sistemine dair kanıtlar gösteren en eski kentsel yerleşim yerlerinden biridir. Antik kent yaklaşık 40.000 kişiye ev sahipliği yapıyordu.

Baalbek şehri

Akdeniz kıyısındaki küçük Orta Doğu devleti Lübnan'da, deniz seviyesinden 1150 metre yükseklikte antik bir kent bulunmaktadır. Bu antik kentin en dikkat çekici yapılarından biri Jüpiter Tapınağı'dır. Bu tapınak en eski yapıdır ve bilim insanları kökenini açıklayamamıştır. 20 metreden yüksek olan kalan sütunlar modern vinçlerin kapasitesinin ötesindedir ve temel blokları kaldırılamayacak kadar büyüktür.

Büyük boyutlar mükemmel bir hassasiyetle bir araya getirilmiştir. Tapınak alanındaki kazılar sırasında

Kain Şehri

Tanrı'nın huzurunda ve tufan sırasında yok edildi.

Her biri on metre uzunluğunda, dört metre yüksekliğinde ve üç metre genişliğinde, yaklaşık 500 ton ağırlığında dokuz taş blok keşfedildi. Arkeologlar, bu blokların Nero'dan çok önce burada bulunan daha eski bir tapınağın temeli olduğuna inanıyor. MÖ 50'li yıllarda, İmparator Nero'nun saltanatı sırasında yapı restore edildi ve yeniden adlandırıldı.

Hristiyan efsaneleri, Lübnan'ın taş tapınak ve kalelerinin kalıntılarını dünyanın en eskileri olarak adlandırır. Birinci milenyumun sonlarında Lübnan Piskoposu olan rahip Johann Maro'nun yazıtlarına göre, "Âdem oğlu Kain, devlerin yardımıyla kutsal bir yerde bir şehir kurdu ve oraya yerleşti." Efsaneye göre devler çeşitli günahları nedeniyle cezalandırılmıştı.

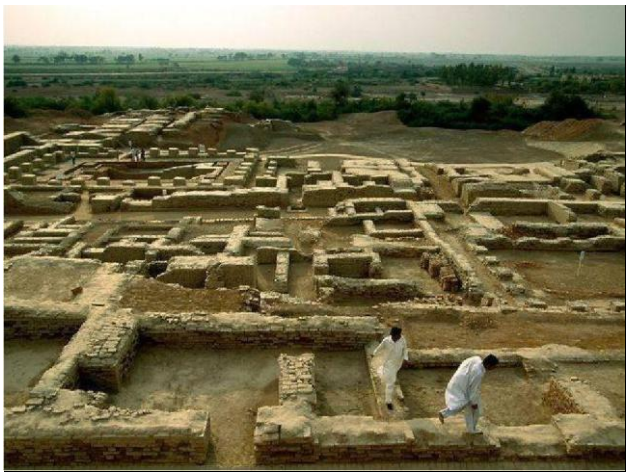

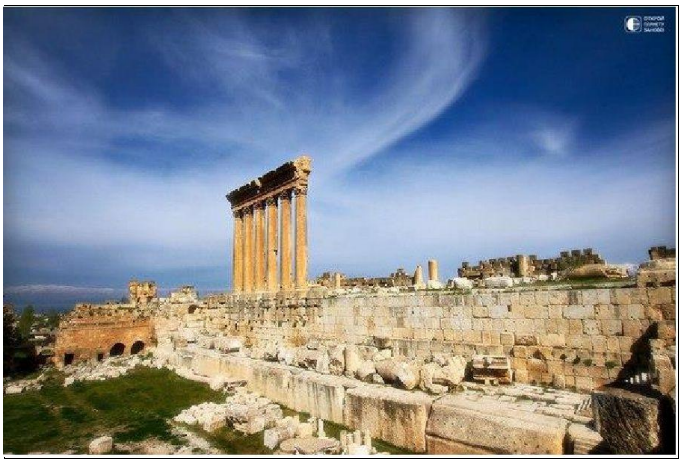

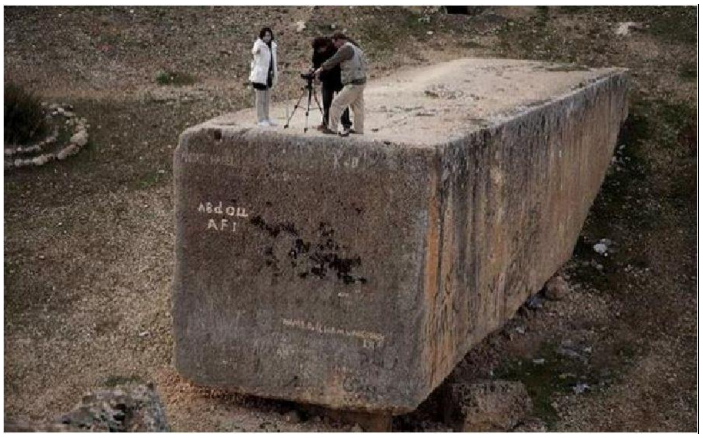

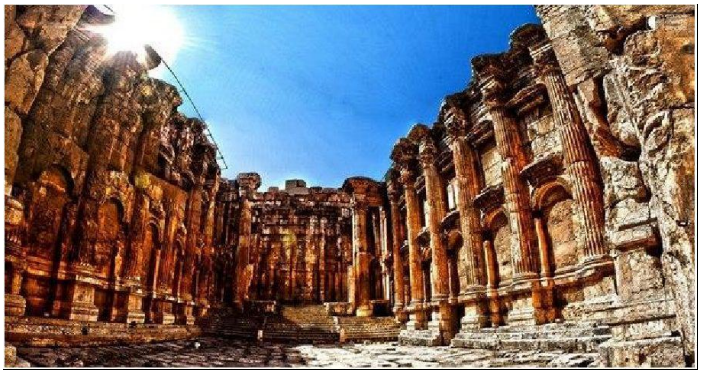

İncil'deki Tufan

İncil'de şöyle yazıyor: *"Tanrı'nın sözüyle eski gökler sudan, yeryüzü de sudan yaratıldı; o zaman var olan dünya da sularla kaplanıp yok oldu"* (2 Petrus 3:5, 6). Dünya genelinde istikrarlı bir sıcaklığın korunmasında hayati bir rol oynar. Dünya okyanusu ve özellikleri olmasaydı, gezegenimiz gece ve gündüz arasında aşırı sıcaklık dalgalanmaları yaşardı ve bu da yaşamın yok olmasına yol açardı. Belli bir miktarda su olmadan Dünya'da yaşam imkansız olurdu! Şu anda Dünya yüzeyinde bulunan toplam su miktarı, gezegenin yüzeyinin %70'ini oluşturuyor, ancak gezegenimizin derinliklerinde de su var. Jeologlar, üst mantoyu alt mantodan ayıran katmanda, 410 ila 660 km derinlikte bulunan bir yer altı okyanusunda ne kadar su bulunduğunu belirleyebildiler. Bu keşif, Jeo-İç Araştırma Enstitüsü (Japonya) ve Bavyera Üniversitesi'nden bilim insanları tarafından yapıldı. Yeraltı okyanusu, Fransa, Almanya ve Rusya'dan jeologlar tarafından oldukça yakın bir zamanda, birkaç ay önce keşfedildi. Yeraltı okyanusu, Dünya Okyanusu'ndan birkaç kat daha büyük olup, Dünya kabuğuna yakın bir konumda yer almaktadır ve suyu minerallerin kristal yapısında hapsolmuştur. Yeraltı okyanusundaki su miktarını belirlemek için bilim insanları, bu suyun Dünya mantosundaki mineraller üzerindeki etkisinin bir simülasyon modelini oluşturdular. Bu suyun tamamı, Dünya Okyanusu'nun boyutunu en az on kat artırmaya yetecek miktardadır. Bu, İncil'deki tufan tasviriyle de doğrulanmaktadır: *"Nuh'un hayatının altı yüzüncü yılında, ikinci ayın on yedinci gününde, o gün büyük derinliklerin bütün kaynakları yarıldı ve göğün kapıları açıldı. Ve kırk gün kırk gece yeryüzüne yağmur yağdı... Ve tufan kırk gün boyunca yeryüzünde devam etti ve sular yükseldi ve gemiyi kaldırdı, gemi yeryüzünün üzerinde çok yükseğe çıktı. Ve sular yeryüzünde çok yükseldi ve gemi suların üzerinde yüzdü. Ve sular yeryüzünde çok fazla yükseldi, öyle ki göğün altındaki bütün yüksek dağlar örtüldü. Sular onların on beş arşın üstüne yükseldi ve dağlar örtüldü. Sonra yeryüzünde hareket eden bütün canlılar öldü; kuşlar, sığırlar, vahşi hayvanlar ve yeryüzünde sürünen her şey ve bütün insanlar; burunlarında yaşam nefesi olan kuru topraktaki her şey öldü." "Yeryüzünde bulunan her canlı yok oldu; insan, sığır, sürünenler ve gökteki kuşlar; her şey yeryüzünden silindi; sadece Nuh ve onunla birlikte gemideki her şey kaldı. Sular yeryüzünü yüz elli gün kapladı"* (Yaratılış 7:11-24). Okuduğumuz gibi, su iki kaynaktan fışkırdı: " *Derinliğin bütün kaynakları yarıldı ve göğün kapıları açıldı."* Yağmur 40 gün boyunca yağarken, su yer altından 150 gün boyunca kaldı. Başka bir deyişle, yeryüzünün kabuğu her yerinden yarıldı ve su gezegenin içinden fışkırdı. " *Yeryüzünde hareket eden bütün canlılar öldü; burunlarında yaşam nefesi olan kuru topraktaki her şey*

öldü." Kutsal Kitap, Tanrı'nın yeryüzünü nasıl yarattığını anlatır:*"Çünkü O, onu denizler üzerine kurdu, nehirler üzerine yerleştirdi"* (Mezmur 24:2). Yeraltı rezervuarlarındaki mevcut sular yüzeye çıkarsa; mevcut buzullar erirse; ve dağların tufan ve tektonik plakaların hareketi sonucu oluştuğunu hesaba katarsak, o zaman İncil'deki şu açıklamaya geri döneriz: *"Ve göğün altındaki bütün yüksek dağlar örtüldü; sular onları on beş arşın kadar kapladı ve dağlar örtüldü."*

Büyük Tufanın Kanıtları

Tufan, sayısız yazılı, arkeolojik ve jeolojik iz bıraktı. Farklı yerlerde yaşayan insanlar, hatta okyanusu hiç görmemiş olanlar bile, küresel bir tufandan bahseden gelenekleri nesilden nesile aktardılar.

Öncelikle, sel felaketi haberi dünyanın dört bir yanındaki halkların etnografik ve yazılı verileriyle doğrulandı.

- *"Tufan efsaneleri yaygındır. Evrensel tufanın temel şeması şuna dayanır: Tanrı*

Kötü davranışları nedeniyle insanları cezalandırmak için sel gönderir... Bazı insanlar (genellikle dürüst olanlar), sel hakkında önceden bilgilendirildikleri için kendilerini kurtarmak için önlemler alırlar: yapılar inşa ederler.

Gemi (sandık, sal, büyük kano, tekne vb.)… Kurtarılanlar yanlarında hayvanlar, tohumlar veya bitkiler vb. götürürler. Yağmur,

"Tufanı getiren sel, kutsal bir süre boyunca (örneğin 7, 40 gün, yarım yıl) devam eder. Sular çekilmeye başladığında, kuru toprak arayışında bir kuş serbest bırakılır ve sonunda müjdeyi getirir. Gemi dağa ulaşır... Yeni bir yaşam başlar... insanlar, hayvanlar ve bitkiler çoğalır ve yeryüzünü yeniden doldurur."

- En eski Hint tufan öyküleri MÖ 6. yüzyıla kadar uzanır ve Satapatha Brahmana adlı dini eserde yer alır. Hint Nuh'u Manu, tufandan haberdar olur ve bir gemi inşa ederek kurtulmayı başarır; oysa tüm insanlık tufan sularında yok olur. Felaketin hemen ardından Manu, kurtuluşu için tanrılara kurban sunar.
- Orta Hindistan'ın ormanlarında yaşayan Bhil kabilesi de tufan öyküsünü anlatır; onların öyküsünde tufandan kurtulan Rama (Nuh) yer alır ve bu öykü, ünlü Hint eserleri "Ramayana" ve "Mahabharata"da da anlatılır.
- Güney Afrika'daki Bapedi kabilesi ve Doğu Afrika'daki birçok kabile arasında tufan öyküleri yaygındır. Efsanelerinde, Afrika'nın Nuh'u olarak bilinen Tumbaynot adında bir kişi dindarlığıyla ünlüydü. Bu nedenle, tanrılar günahkar dünyayı bir tufanla yok etmeye karar verdiklerinde, niyetlerini ona önceden bildirdiler. Ayrıca, kendisini, ailesini ve tüm hayvanları kurtaracak bir gemi inşa etmesini emrettiler. Tufan uzun süre devam etti. Tumbaynot, tufanın sonunu öğrenmek için birkaç kez güvercin veya şahin gönderdi. Sular çekildiğinde, Tanrı'nın gazabının sonunu simgeleyen bir gökkuşağı gördü.
- Kaingang, Curruaya, Paumari, Abederi ve Catauxi (Brezilya), Araucanian (Şili), Murato (Ekvador), Macu ve Akkawai (Guyana), İnka (Peru) ve Chiriguano (Bolivya) yerli kabileleri, İncil'dekiyle neredeyse aynı olan tufan efsaneleri anlatırlar. Nuh, bu efsanelerde Tamanduare, Ouassu, Anatihua, Sigu ve diğerleri gibi çeşitli isimlerle anılır. Ayrıca, tufandan sonra geminin karaya oturduğu dağdan da bahsedilir. Gemidekilerin, suların çekilip çekilmediğini öğrenmek için bazı hayvanları serbest bıraktığı bir olay da anlatılır.
- Meksika'nın Michoacán eyaletinde de bir tufan efsanesi günümüze kadar ulaşmıştır. Yerlilere göre, tufanın başlangıcında Teuni adında bir adam, karısı ve çocukları, tufandan sonra toprağı yeniden canlandırmak için yeterli miktarda hayvan ve çeşitli bitki tohumu alarak büyük bir gemiye binmişlerdir. Sular çekildiğinde, adam bir şahin salmış ve kuş uçup gitmiştir... sonunda bir sinek kuşu salmış ve kuş gagasıyla yeşil bir dal parçasıyla geri dönmüştür.
- Kuzey Amerika'daki Montagnais, Cherokee, Pima, Delaware, Saulteaux, Tinné, Papago, Acagchemey, Luiseño, Cree ve Mandan kabileleri de bir sel felaketinden bahsederler; bu felakette bir adam, batıdaki bir dağa doğru bir kayıkla kürek çekerek kurtulmuştur. Mandanlar ise...

Her yıl düzenlenen ve selin sona ermesini anmak için özel bir ritüelin yapıldığı bir festival. Tören, nehir kıyılarındaki söğüt yapraklarının tamamen açtığı zamana denk gelecek şekilde planlanmıştı, çünkü "kuşun getirdiği dal bir söğüt dalıydı."

- Tufanla ilgili öyküler, şair Snorri Sturluson tarafından kaleme alınan eski bir İrlanda destanı olan Nesir Edda'da kaydedilmiştir. Felaketten yalnızca Bergelmir, karısı ve çocukları bir gemiye binerek kurtulmuştur.
- İskandinavya'da, tufandan kurtulan kahramanlar hakkında söylentiler dolaşır; Beat, karısı Birren ve kızları bir gemiye binerek kurtulmuşlardır.

Sel felaketiyle ilgili efsaneler Galler, Friesland ve diğer bölgelerin sakinleri arasında da korunmuştur.

- Avustralya'da, yerlilerin efsanesine göre, yüzyıllar önce ülkeyi bir sel vurdu ve birkaç kişi dışında tüm insanlar öldü.
- Mezopotamya kenti Nippur'da yapılan kazılar sırasında, altı sütun içeren küçük bir tablet keşfedildi. İçeriği ilk olarak 1914 yılında Asurolog Profesör Arne Pebelei tarafından yayımlandı. Metin şöyleydi: *"Metnin günümüze ulaşan yaklaşık üçte birlik kısmı, insanın, hayvanların ve bitkilerin yaratılışını, beş şehrin kuruluşunu, tanrıların gazabını ve insan ırkını yok etmek için yeryüzüne bir tufan gönderme kararlarını anlatır. İlahi bir ses, dindar ve Tanrı'dan korkan Kral Ziusudra'ya tanrıların kararını duyurur: İnsan ırkının soyunu tamamen yok etmek için yeryüzüne bir tufan inecek... Tüm fırtınalar aynı anda eşi benzeri görülmemiş bir güçle esmeye başladı. Tam o anda, tufan ana kutsal yerleri yuttu. Yedi gün yedi gece boyunca tufan yeryüzünü sular altında bıraktı ve rüzgarlar devasa bir gemiyi fırtınalı sularda savurdu. Sonra göklere ve yeryüzüne ışık veren Utu (güneş tanrısı - A.O.) ortaya çıktı." Ardından Ziusudra, devasa gemisinde bir pencere açtı ve Utu'nun ışınları devasa gemiye nüfuz etti. Kral Ziusudra, Utu'nun önünde secde etti. Kral onun için bir boğa kesti ve bir koyun kurban etti.*
- Ninova'daki Asur kralı Aşurbanipal'in sarayının kazıları sırasında ortaya çıkarılan kitaplar arasında tufanla ilgili bilgiler keşfedildi. Kazılar sırasında geniş bir çivi yazısı kütüphanesi bulundu. Bulunan binlerce kitap arasında,

İncil'deki anlatımla örtüşen ayrıntılarla tufanı anlatan bazı kitaplar da vardı. İngiliz bilim insanı 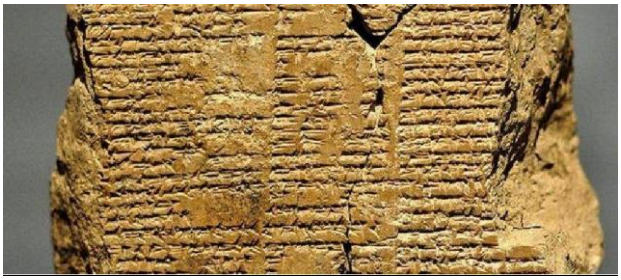

1872'de, Aşurbanipal'in kütüphanesindeki birkaç çivi yazısı tabletini deşifre ederken, George Smith (1840-1876) tufan öyküsünü ayrıntılı olarak anlatan Gılgamış Destanı'nı keşfetti. Tufan anlatısı birçok yönden Nuh'un İncil'deki öyküsünü doğruladı:

1. Bu öyküler, tufanın insanlığın işlediği suçlar için ilahi bir ceza olduğu fikrine dayanmaktadır.
2. Bir adam uyarıldı ve bir tekneyle kaçtı.
3. Hikayeler, tufanın fiziksel nedenlerine ilişkin tasvirlerinde benzerlik gösterse de, İncil'deki anlatım daha korkutucudur.
4. Dağda duran bir tekneden ve iki kuştan bahsediyorlar; kuşlardan ikincisi geri dönmedi.
5. Hikayeler, hayatta kalanların fedakarlıklarından ve aldıkları kutsamalardan bahsediyor.

Pensilvanya Üniversitesi, antik Babil kenti Nippur'da bir dizi arkeolojik kazı gerçekleştirdi. Arkeologlar, bir tapınak kütüphanesinin kalıntıları arasında, Tufan'ın bir tasvirinin bir parçasını içeren küçük bir tablet buldular. Metin tercüme edildi.

Uzman Asurolog Hermann Hilprecht, bu açıklamanın Yaratılış Kitabı ile tamamen tutarlı olduğunu tespit etti. Tanrı, Nuh'a çatısı ve kapısı olan bir gemi inşa etmesini emretti. 9. satırda geminin sağlam bir çatısı olması gerektiği belirtiliyor. 8. satırda "ev teknesi" olarak çevrilen kelime, kapısı olan bir gemiyi ifade ediyor. Bu, bir şeyin güvenli bir şekilde taşınabileceği sandık veya kutu anlamına gelen eski Semitik

"gemi" kelimesine çok yakındır. Asurolog Alexander Heidel ise alternatif bir açıklama sundu.

"Aynı gemi büyük bir tekne olacak ve adı 'Hayat Kurtarıcısı' olacak" dizesinin çevirisi: Napiştim kelimesi "hayat" olarak çevrilmiştir. Atrahasis'in Tufan anlatımında Nuh'a Ut-napiştim denir, bu da "Hayat Adamı" anlamına gelir. Bu ismin seçimi muhtemelen Nuh'un kurtarıcı rolüyle bağlantılıdır. Şimdi benzer birkaç metne bakalım:

……Gökyüzünün ve yerin sınırlarını kaldıracağım;

…Ben bir felaket getireceğim ve bu felaket bütün insanları yok edecek;

……Felaket gelmeden önce kendinizi kurtarın;

……Yeryüzündeki tüm canlıları devirip yok edeceğim; ……Büyük bir gemi inşa edeceğim;

……Toplam yüksekliği yapısının yüksekliği olmalıdır;

……Bu, hayat kurtarmak için tasarlanmış yüzen bir ev olacak;

…Üzerini sağlam bir çatıyla örtün;

...İnşa edeceğiniz gemi;

...Kır hayvanlarını, gök kuşlarını da işin içine katın;

……ve ayrıca sürünen yaratıklar, her türden iki tane] ve hepsi değil; ……..ve yedi …;

- Çin dilinde, Yaratılış Kitabı'nda bahsedilen şeyleri temsil eden karakterler bulunur. Özellikle, Çincede "gemi" kelimesi "tekne", "sekiz" ve "ağız"

anlamına gelen karakterlerden oluşur. Başka bir deyişle, sekiz ağız, tufandan kurtulan sekiz insanı temsil eder.

- Grönland yerlileri bile her şeyin yok olduğu bir sel felaketiyle ilgili efsaneleri korumuşlardır.

İnsanlık, tek bir adam hariç.

İkinci olarak, tüm kıtalarda, neredeyse her zaman yüksek yüzeylerde, kelimenin tam anlamıyla alışılmadık bir hayvan karışımının iskeletleriyle dolu mağaralar vardır.

Birbirleriyle uyumsuz hayvan türlerinin (yırtıcılar ve otçullar) iskeletlerinin insan kemikleriyle rastgele karıştığı fosil kalıntıları. Bunlar, buzların kademeli olarak erimesiyle meydana gelen "düzgün" deniz seviyesi değişimine karşılık gelmez, aksine güçlü bir su akışının etkisine benzer.

Tektonik plakaların katmanlaşması sonucu dağ sıraları oluşmuş ve tufan sularının altında bulunan deniz canlıları, kabuklu deniz hayvanları ve diğer hayvan iskeletleri dağ zirvelerine ulaşmıştır. İncil'e göre Dünya'nın yaşı 6.000 yıldır ve bilim de İncil'i doğrulamaktadır. - Fara Fara (Şurupak, Sukkurru) tufan tortuları

Babil Nuh'un ikametgahı, Babil ve Ur arasında, tam ortada yer almaktadır. Bir zamanlar Fırat Nehri üzerinde bulunan bu yer, şimdi Fırat'ın 40 mil doğusundadır. Çöl kumuyla kaplı bir grup alçak höyük, 1931 yılında Pennsylvania Üniversitesi Müzesi'nden Dr. Eric Schmidt tarafından kazılmıştır. Burada üç şehrin kalıntılarını keşfetti: Ur'un Üçüncü Hanedanlığı'nın yukarı şehri; eski Sümerlerin orta şehri; ve tufan öncesi döneme ait aşağı şehir. Tufan tabakası, orta ve aşağı şehirler arasında yer almaktadır. Sarı çamurdan, kum ve silt karışımından oluşmaktadır ve kesinlikle alüvyaldir; insan uygarlığına dair hiçbir iz taşımayan sürekli bir topraktır. Tufan tabakasının altında kül, odun kömürü ve koyu renkli kültürel kalıntılar bulunmaktadır; bunlar duvar parçaları,

renkli çömlek parçaları, iskeletler, silindir ve damga mühürleri, kaplar, kaseler ve diğer eşyalar olabilir.

Günümüzde, Dünya'nın her yerinde, kum, kil veya kireçten oluşan alüvyal bir tabakaya hızla gömülmüş milyarlarca ölü hayvan ve bitkiyle dolu kaya katmanları buluyoruz. Bunlara dağ yüzeylerinde ve derin maden ocaklarında (yerin 1000 metre altında) rastlanabilir. Bu olayın tek olası açıklaması şudur: Geçmişte belirli bir dönemde okyanus suları tüm kıtaları kaplamıştı.

- Kiş'in Sel Kalıntıları. Kiş (Uheimer, El-Oheimer, Uhaymir) şehri, Babil'in doğu eteklerinde, Fırat Nehri'nin kurumuş yatağında yer alıyordu. Tabletler üzerindeki yazıtlar, şehrin selden sonra yeniden inşa edilen ilk şehir olduğunu gösteriyor. Oxford Üniversitesi Field Müzesi'nden Dr. Stephen Langdon liderliğindeki ortak bir keşif gezisi, 1928-1929 yıllarında Kiş kalıntılarının alt katmanında, bir buçuk metre kalınlığında, suyla taşınmış bir kil tabakası keşfetti; bu da büyük bir selin göstergesidir. Sel tabakası, kalıntıların duvarlarının biraz üzerinde yer almaktadır ve hiçbir nesne içermemektedir. Bu kalıntıların altında tamamen farklı bir kültür biçimi keşfedildi. Kalıntılarda ayrıca, bakır çivilerle donatılmış ahşap tekerlekli dört tekerlekli bir savaş arabası ve onu çeken hayvanların iskeletleri de bulundu.
- Dünyanın dört bir yanında suyun biriktirdiği kaya katmanlarında gömülü milyarlarca ölü bitki ve hayvan, 1000 metreye kadar derinlikteki kömür yataklarında deniz canlılarının ve eğrelti otlarının izleri - tüm bunlar ani gömülme dışında nasıl açıklanabilir?
- En yüksek dağlarda deniz hayvanlarının fosillerini görüyoruz. Himalayalar'da, And Dağları'nda, Kayalık Dağlar'da. Kabuk izleri her yerde.

Fosilleşmiş ammonitler (sarmal şekilde kıvrılmış deniz kafadanbacaklıları) tabakalarda bulunuyor.

Nepal Himalayaları'nın yüksek kesimlerindeki kireç taşı.

Üçüncüsü, tortular ve katmanlar.

- İbrahim'in şehri Ur'da, Üniversite Müzesi'nin ortak keşif gezisi.

Pennsylvania ve Britanya Müzesi, Dr. C. L. Woolley'nin yönetiminde, 1929'da Ursk höyüklerinin neredeyse en dibinde, birkaç insan yerleşim katmanının altında,

Suyla taşınan kilden oluşan, 2,5 metre kalınlığında ve herhangi bir faaliyet izine rastlanmayan bir tabaka.

İnsanlık kalıntıları olsa da, bu tabakanın altında başka bir şehrin kalıntıları bulunuyordu. Woolley, bu 2,5 metrelik tortunun bu kadar büyük bir derinlikte ve bu kadar uzun bir süre boyunca nehir taşkınları tarafından değil, ancak İncil'deki tufan kadar büyük bir sel tarafından biriktirilmiş olabileceğini savunuyor. Sel tabakasının altındaki medeniyet, yukarıda bahsedilen medeniyetten çok farklıydı.

Woolley'e göre, bu durum "dünya tarihinin ani ve şaşırtıcı bir değişimini" kanıtlayan üst katman medeniyetlerinin ortaya çıkışıyla ilgilidir.

Kavisli kaya katmanları. Birçok dağlık bölgede, kaya katmanları şu kadar kalındır:

Binlerce metre kalınlığındaki kayaçlar kırılmadan bükülmüş gibi görünüyor. Milyonlarca yıl boyunca ayrı ayrı birikmiş ve çoktan sertleşmişlerse bu nasıl mümkün olabilir? Sertleşmiş kaya katmanları oldukça kırılgandır. Bir beton levhayı bükmeyi deneyin ve ne olacağını görün! Ancak beton henüz ıslakken, çimento sertleşmeden önce kolayca

şekillendirilebilir. Aynı prensip tortul kaya katmanları için de geçerlidir. Bunlar da kısa süre sonra bükülüp katlanabilirler.

İnorganik bağlayıcı sertleşmeden önce tortular birikerek parçacıkları sert ve kırılgan kayaya dönüştürür. Jeologlar, mağaraların ve erozyonun milyonlarca yılda değil, yoğun su basıncı altında bir aydan daha kısa sürede oluşabileceğini biliyorlar; bu da Büyük Tufan'ı akla getiriyor. Buna örnek olarak, yaklaşık 1370 metre derinlikte fosil bakımından zengin kaya katmanlarının görülebildiği Büyük Kanyon verilebilir.

Tufanın sonunda, bulutlardan akan ve yerin derinliklerinden çıkan suyun ağırlığı altında yüzeyin çökmeye başlaması ve oluşan yeraltı boşlukları (bu boşluklar başka yerlerde kömür yataklarının oluşmasına yol açmıştır) nedeniyle birçok sıradağ yukarı doğru itilmiştir. Karşıt tektonik hareketler sıradağları oluşturmuştur. Bu durum, Mezmurlar 104:8'de, Tufanın sularının vadilere indiği ve dağların yükseldiği şeklinde anlatılmaktadır.

- Yüzeyin derinliklerinde bulunan devasa kömür ve diğer mineral yatakları, küresel bir tektonik plaka kaymasının göstergesidir. Biyolojik organizmaların, çürümüş hayvanların ve insanların çürümesinin sonucu olan petrol yatakları ise küresel bir felaketin, yani İncil'deki Tufanın kanıtıdır.
- Ayrıca, eğer insanlar on binlerce yıldır yeryüzünde yaşamış olsaydı, dünya nüfusu daha büyük ve gömülenlerin sayısı da çok daha fazla olmalıydı. Ancak dünya nüfusu, tufan sırasında 8 kişiye kadar düşmüş olan nüfusla oldukça tutarlı.

Üçüncüsü, iklimde ani bir değişiklik.

Bilim insanları, Arktik Okyanusu'nun sıcak, Alaska ve Sibirya'nın ikliminin ise ılıman olduğu sonucuna vardılar. Dahası, kademeli bir soğuma (sıcak bir iklimde mamut leşleri çürürdü) ve yavaş bir yok oluş söz konusu olamaz. T.N. Kaplina ve A.V. Lozhkin, "Buz Kompleksinin Yaşı" başlıklı makalelerinde Yakutya'nın kıyı ovaları hakkında şunları yazıyorlar: *"Son yıllarda yapılan araştırmalar, buz kompleksinin (BK) neredeyse her yerde tamamen farklı bir görünüme sahip tabakalarla -gölsel ve bataklık, bazen de...- desteklendiğini ortaya koymuştur."*

Bu bölgede artık yetişmeyen uzun gövdeli huş ağaçları da dahil olmak üzere bol miktarda odun içeren alüvyal tortullar mevcuttur. Bu tortulların paleospektrumları, modern bitki örtüsünden daha termofilik olan bitki örtüsünü yansıtmaktadır; bazı bölümlerde, aralarında göl-bataklık alanlarının bulunduğu iki tabakaya ayrılırlar.

"Bol miktarda odun içeren tortularda." Fosillerin mükemmel korunmasının, midelerinde ani buzlanma ile kolaylaştırıldığına dikkat edilmelidir.

Hayvanlar sindirilmemiş besinleri muhafaza ederken, bitkiler ve canlılar toz haline gelmeden önce donarlar. 23 Haziran 1977'de altın madencisi A.V. Logachev, Magadan Bölgesi'ndeki Susuman kasabası yakınlarında bir erkek mamutun cesedini keşfetti. Buluntuyu korumak için acil önlemler alındı ve 10 gün sonra, tamamen çözülmüş ceset (30 derece Celsius'tu) bir dondurucuya yerleştirilerek bilimsel amaçlarla muhafaza edildi. Yavru mamut açlıktan değil, donarak öldü. Bir buz tabakası içinde dondu ve bugüne kadar mükemmel bir şekilde korundu. Örneğin, Yeni Dünya'da 70'ten fazla büyük memeli türü (yani 40 milyondan fazla hayvan) yok oldu. Bu iklim değişikliği, Dünya'yı kozmik etkilere maruz bırakan ani bir bulut dalgalanmasıyla açıklanabilir. Dünya, Güneş etrafında 365 gün, 6 saat, 49 dakika ve 9,54 saniyede bir tur atar. Dünya, her yıldız yılında binde bir saniyelik bir hassasiyetle Güneş'in etrafında döner.

Eğer Dünya daha hızlı hareket etseydi, yörüngesinde Güneş'ten daha uzakta olurdu (ve her şey yetersiz ısıdan donardı); biraz daha yavaş hareket etseydi, Güneş'e daha yakın olurdu (ve her şey Güneş'in ısısıyla kavrulurdu). Gezegenin Güneş etrafındaki eliptik dönüşünde kendini gösteren gezegen çapındaki iklim değişikliği, Tanrı'nın şu emri haline geldi: "Yeryüzü yaşadığı sürece, ekim ve hasat, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gündüz ve gece sona ermeyecektir" (Yaratılış 8:22).

- Büyük Sel ve Kutup Kayması. 1888'den 1901'e kadar Scotland Yard'ın İngiliz suç soruşturma departmanının başında bulunan ve bu konuda çalışmalar yürüten Robert Anderson,

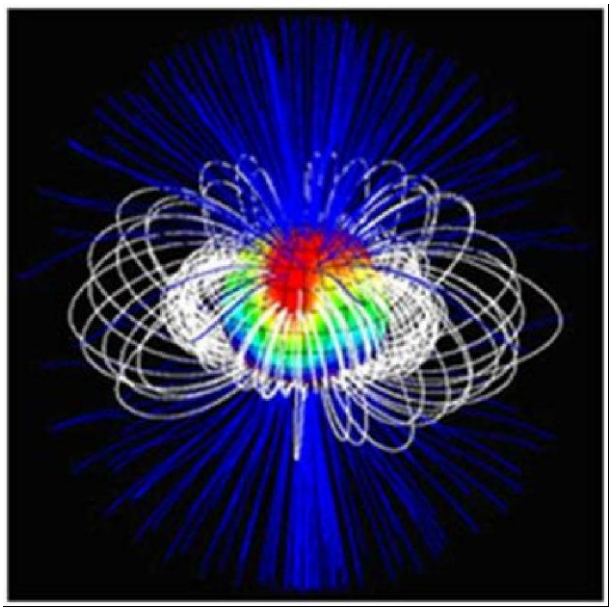

İncil araştırmalarım sonucunda, tufandan sonra Dünya'nın dönüşünün değiştiği sonucuna vardım. Bugün, Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesi 365 gün sürüyor. Dünya, Güneş etrafında zayıf bir eliptik yörüngede dönüyor. İnsan günahlarından kaynaklanan küresel dünya çapındaki kargaşa, Dünya'nın da kargaşasına ve tufana yol açtı ve Dünya'nın ekseni eğildi. Daha önce Dünya, yıl boyunca mevsimleri sağlayan düzgün bir daire içinde dönüyordu ve sera etkisi homojen bir iklim yaratıyordu. *"Gökyüzünü hazırladığı zaman, ben oradaydım. Derinliğin yüzüne pusulasını koyduğu zaman"* (Özdeyişler 8:27). Her derece

Dünyanın Güneş etrafındaki dönüşü, kendi etrafındaki bir devire karşılık geliyordu.

Ay'ın kendi ekseni etrafında dönmesi veya bir gün sürmesi söz konusudur. Bir dairede 360 derece vardır ve bir yılda da 360 gün bulunur. Buna sinodik döngü (yıldızların

buluşması) denir. Ay da, iki yeni ay arasında 29,5 günlük bir hızla, dairesel olmayan bir yörüngede Dünya'nın etrafında döner. Tufandan önce, yörüngesi de daireselken, Ay iki yeni ay arasında Dünya'nın etrafında tam olarak 30 günde bir tur atardı. Toplamda, Ay'ın sinodik döngüsü 30 gün, Güneş'inki ise 360.000 gündür. Mevcut yıl, 5 gün, 5 saat, 48 dakika ve 45,51 saniye daha uzundur. Bunun işaretlerini İncil'in ilk ve son kitaplarında buluyoruz: " *Nuh'un hayatının 600. yılında, 2. ayın 17. gününde, büyük derinliklerin bütün kaynakları yarıldı ve göğün kapıları açıldı. Sular yeryüzünü 150 gün kapladı" (Yaratılış 7:11, 24). "Sular yavaş yavaş yeryüzünden çekildi; 150 günün sonunda sular çekilmeye başladı. Sonra gemi, yedinci ayın 17. gününde Ararat dağlarına oturdu." (Yaratılış 8:3-4) İkinci* ayın 17. günü, tufanın 150 gününün ilk günüydü ve yedinci ayın 17. günü, tufanın 150 gününün son günüydü. Yani, Kutsal Kitap 150 günün tam olarak 5 ay olduğunu, 5'e bölündüğünde ise bir ayda tam olarak 30 gün olduğunu söylüyor. - Olağanüstü bir doğal olay – gökkuşağı.

Gökkuşağının tanıdık görünümü, tıpkı yağmur sırasında güneş ışınlarının kırılması gibi, Tanrı tarafından tufanın artık olmayacağının bir işareti olarak belirlenmiştir. *"Ve Tanrı dedi ki: 'İşte, benimle sizin ve sizinle birlikte olan her canlı yaratık arasında, sonsuza dek sürecek olan antlaşmanın işareti: Ben gökkuşağını buluta koydum; bu, benimle yeryüzü arasında antlaşmanın işareti olsun'"* (Yaratılış 9:12, 13).

Dördüncüsü, bir fotoğraf.

Elli yıl önce, Life dergisi, bir uçaktan birkaç fotoğraf çeken Türk Ordusu Yüzbaşı Lihan Durupinar hakkında bir makale yayınladı. Fotoğraflardan birinde, Ağrı Dağları'nda 1935,5 metre yükseklikte, gemiye benzeyen bir cisim görülüyordu. Fotoğraf yayınlandıktan sonra, Türk ve Amerikalı bilim insanlarından oluşan bir ekip bölgeye gitti. Deniz seviyesinden yaklaşık 2100 metre yükseklikte, gerçekten de gemiye benzeyen düz, çimenli bir arazi parçası keşfettiler. Bu arazi parçası toprak bir setle

çevriliydi. Arazi parçasının boyutlarının İncil'de bahsedilenlere yakın olduğu ortaya çıktı. Ancak, daha derinlemesine bir çalışma hiçbir zaman yapılmadı.

Beşincisi, Ron White'ın araştırması.

27 yaşındaki Amerikalı doktor Ron Wyatt, bu olgu hakkında bir makale okudu ve bu onun hayatının işi haline geldi. 1977'de iki oğluyla birlikte kendi başına bir arama başlattı. Keşif gezisi sırasında araştırmacılar gemiye benzeyen bir nesneye rastladılar, ancak Wyatt'ların yapamadığı kazılar olmadan hedeflerine ulaşamadılar. 1978'de Ron, Türk yetkililerinden izin istedi.

Kazılar devam etti, ancak bulunamadı. Ancak aynı yıl, Doğu Türkiye'yi güçlü bir deprem vurdu. Ağustos 1979'da Wyatt, geminin bulunduğu yeri tekrar ziyaret etti. Toprağın çöktüğünü ve bir geminin fosilleşmiş kalıntılarını ortaya çıkardığını keşfetti! Artık bunun bir gemi olduğundan şüphe yoktu. Deprem, geminin gövdesinde bir çatlak oluşturmuştu ve bu da Ron'un daha sonra analiz için gönderdiği malzeme örneklerini toplamasına olanak sağlamıştı.

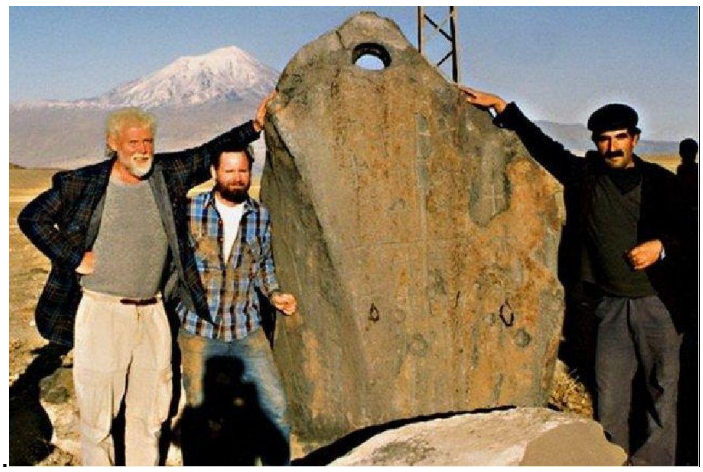

Örneklerde yüksek karbon seviyeleri bulunması, nesnenin muhtemelen bir zamanlar ahşaptan yapılmış olduğunu gösteriyordu. 1984'teki sonraki bir keşif gezisinde Wyatt, yapay kökenli bir metal ağ bulmak için metal dedektörü kullandı. "Gemi"nin üzerindeki dağ yamacında, eski bir taş yapının kalıntıları ve fosilleşmiş ağaç gibi görünen bir şeyle çevrili 36,5 x 12 metre (125 x 40 fit) boyutlarında bir toprak parçası keşfedildi. Ron, geminin yan tarafının bir lav akıntısı tarafından yamaçtan aşağı sürüklendiğini ve gizemli parçanın da toprağa gömülü olan alt kısmı olduğunu varsaydı. Daralan kısmında bir delik ve sekiz oyma figür bulunan büyük, yeşilimsi taşlar, geminin dibinde bulunan balastı temsil ediyordu. Radar taraması, bir kapı, çerçeveler ve diğer gemi bileşenleri de dahil olmak üzere geminin ana hatlarını ortaya çıkardı. 1993 yılında, Nuh'un Gemisi'ndeki bir boşluktan çıkarılan organik lifler üzerinde analiz sonuçları elde edildi. Bunlardan bazılarının memeli hayvan kılı parçacıkları, bazılarının bitki kökenli olduğu, diğerlerinin ise doğal bir karşılığının olmadığı ortaya çıktı.

Altıncı olarak, Tevrat'ın tanıklığı.

Küresel tufanın en ikna edici kanıtı, Mesih'in, peygamberlerin ve Havarilerin sözleridir. *“Nuh'un sularının bir daha yeryüzüne gelmeyeceğine yemin ettiğim gibi, size de kızmayacağıma ve sizi azarlamayacağıma yemin ettim”* (İşaya 54:9). Yeşua, dönüşünden önceki son günlerden bahsederken açıkça Nuh'a atıfta bulunmuştur. *“ Nuh'un günlerinde olduğu gibi, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır. Çünkü tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı; Nuh gemiye bininceye kadar ve tufan gelip hepsini alıp götürinceye kadar hiçbir şey bilmiyorlardı. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır.”*

"İnsan" (Matta 24:37-39) . Havari Petrus, modern dünyayı, Tanrı'nın *"eski dünyayı esirgemediği, fakat Nuh'un ailesini, doğruluk vaizi sekiz canı koruduğu, Tanrı'sızların dünyasına tufanı getirdiği"* (2 Petrus 2:5) tufanla karşılaştırır. Tufan, Adem'in yaratılışından itibaren 1656 yılında, yani MÖ 2262 yılında yeryüzüne geldi. Adem'in yaratılışı [0] + Adem [130] + Seth [105] + Enos [90] + Cainan [70] + Mahalalel [65] + Jared [162] + Enoch [65] + Metuselah [187] + Lamech [182] + Nuh [600] = MÖ 1656. Nuh, Adem'in yaratılışından sonra tufandan sonra 350 yıl daha (1056-2006) yaşadı ve MÖ 1912 yılına kadar yaşamını sürdürdü.

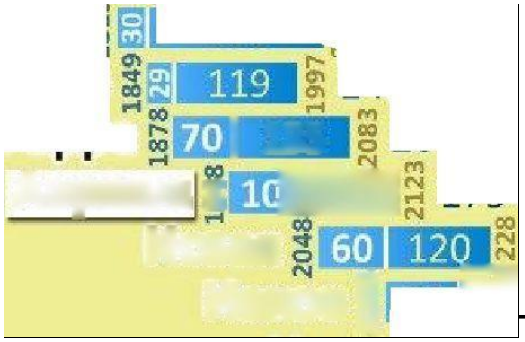

Tufandan sonraki insanlar

Wikipedia, tufanın yılını Yahudi Tevratı'na göre MÖ 2262, Yunan Septuagint'ine göre ise MÖ 2242 olarak vermektedir. Nuh, tufandan sonra 350 yıl daha (1056-2006) yaşamış ve MÖ 1912 yılına kadar yaşamıştır. Zaman genellikle Adem'den İbrahim'e doğru artan sırada ve İbrahim'den başlayarak azalan sırada sayılır. İbrahim, Adem'den 1948 yılında doğmuştur, tufandan 292 yıl sonra, yani MÖ 1970-1795 yılları arasında yaşamış ve 175 yıl yaşamıştır. Nuh, İbrahim'in yanında 58 yıl yaşamış ve oğlu Şem, İbrahim ile neredeyse aynı zamanda, MÖ 1760 yılına kadar yaşamıştır. Arfaksad, Şem'den tufandan iki yıl sonra doğmuş ve 438 yıl yaşamıştır (Adem'den 1658-2096 yılları arasında, yani MÖ 2260-1822 yılları arasında). Onlar Nahor, Terah ve İbrahim'in hükümdarlığı döneminde yaşadılar ve tufan öncesi dünyayı ve Yüce Tanrı'nın tufan sularındaki gazabını anlatabiliyorlardı. Bu, muhtemelen Terah'ın ailesinin tek ve yaşayan Tanrı'ya olan ibadetlerini sürdürmelerine ve putperest Kildanilerin Ur şehrinden kurtulmalarına yardımcı oldu (Yaratılış 11:31).

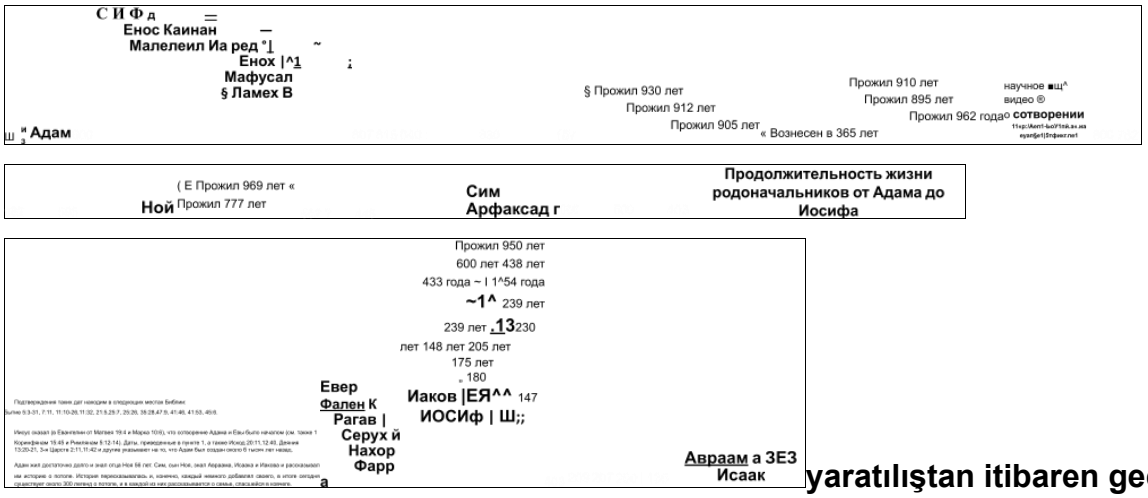

yaratılıştan itibaren geçen süre, yıllar

Seküler tarih, İncil'deki insanların gerçek tarihi şahsiyetler olduğuna ve isimlerinin dünya tarihine silinmez bir şekilde kazındığına dair bolca kanıt sunmaktadır. Nuh ve ailesi gemiden ayrıldıklarında, yeryüzünde sadece onlar vardı. Nuh'un üç oğlu ve eşleri, yeryüzünü yeniden doldurmakla görevlendirilenlerdi. Yaratılış 10, Nuh'un 16 torunundan bahseder. Tanrı, Nuh'un torunlarının gerçekten yaşadığına, İncil'deki isimlerinin gerçek olduğuna ve Babil'deki dağılmadan (Yaratılış 11) sonra, onların soyundan gelenlerin yeryüzüne yayılarak eski dünyanın çeşitli halklarını ortaya çıkardığına dair bolca kanıt bırakmıştır. Tufandan sonraki ilk nesiller uzun ömürler yaşadılar, bazıları çocuklarından, torunlarından ve hatta büyük torunlarından daha uzun yaşadılar. Son uzun ömürlü kişi Nuh'tu - 950 yaşında; oğlu

Şem 600 yıl, oğlu Arfarksad 438 yıl, oğlu Selahad 433 yıl, oğlu Eber 464 yıl, oğlu Peleg 239 yıl, oğlu Reu 239 yıl, oğlu Serug 230 yıl, oğlu Nahor 148 yıl, oğlu Terah 205 yıl yaşadı. İbrahim'in ömrü 175 yıl (Âdem'den itibaren 1948 yıl), oğlu İshak 180 yıl, oğlu Yakup 147 yıl ve oğlu Yusuf 110 yıl yaşadı. Yaklaşık 400 yıl sonra Musa şöyle yazdı: *"Ömrümüz yetmiş yıldır, eğer gücümüz varsa seksen yıldır; en iyisi de zahmet ve kederdir; çünkü çabuk geçerler, biz de uçup gideriz"* (Mezmur 90:10).

Nuh'un oğulları ve torunları, büyüyen ve kendi bölgelerinde nüfus merkezleri haline gelen klanların başına geçtiler. Farklı bölgelerdeki insanlar, ortak atalarının adıyla anılıyordu. Topraklarına, çoğu zaman büyük şehirlerine ve nehirlerine onun adını verdiler. Bazen insanlar atalarını kutsallaştırıp onlara tapınarak, ortak atalarının adını hayali bir tanrıya vererek ata kültüne yöneldiler. Ya da uzun ömürlü atalarını bir tanrı

olarak saygı gösterdiler. Tarihin kanıtları, kaybolması imkansız bir şekilde korunmuştur ve insan zekası basitçe silinemez. Çoğu kabilenin ve halkın kökeni, soyağaçları incelenerek izlenebilir. Bu kayıtlara daha yakından bakalım: *"Nuh'un oğullarının soyu şöyledir: Şem, Ham ve Yafet. Tufandan sonra onlara çocuklar doğdu. Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Madai, Yavan, Tubal, Meşek ve Tiras." Gomer'in oğulları: Askenaz, Rifat ve Togarmah"* (Yaratılış 10) .

Yafet'in oğulları.

Kutsal Kitap'ta adı geçen Nuh'un ilk torunu Gomer'dir. O, aslen Hazar Denizi kıyılarına yerleşmiş olan Kimmerlerin atasıydı. Hezekiel, Gomer'in ve Togarmah'ın (Gomer'in oğlu) soyundan gelenlerin kuzey bölgelerinde yaşadığını yazmıştır (Hezekiel 38:6). Günümüz Türkiye'sinde, Yeni Ahit zamanlarında Galatya olarak adlandırılan bir bölge bulunmaktadır. Yahudi tarihçi Josephus, kendi zamanında (MS 93) Galatyalılar veya Galyalılar olarak adlandırılan insanların eskiden Gomerliler olarak adlandırıldığını yazmıştır. Batıya, günümüzde Fransa ve İspanya olarak adlandırılan bölgeye göç etmişlerdir. Yüzyıllar boyunca Fransa, Gomer'in soyundan gelenlerin adından dolayı Galya olarak adlandırılmıştır. Kuzeybatı İspanya hala Galiçya olarak adlandırılmaktadır. Gomerlilerin bazıları daha da ilerleyerek günümüzde Galler olarak adlandırılan bölgeye göç etmişlerdir. Tarihçi Davies, geleneksel bir Gal inancına göre Gomer'in soyundan gelenlerin "Tufandan yaklaşık 300 yıl sonra Fransa'dan Britanya Adaları topraklarına geldiklerini" bildiriyor. Ayrıca Gal dilinin (ataları Gomer'in adından dolayı) Gomeragh olarak adlandırıldığını yazıyor. Diğer klan üyeleri, Ermenistan da dahil olmak üzere yerleşim yolu boyunca bölgelere yerleştiler. Gomer'in oğulları "Aşkenaz, Rifat ve Togarmah" idi (Yaratılış 10:3). Encyclopedia Britannica, Ermenilerin geleneksel olarak kendilerini Togarmah ve Aşkenaz'ın soyundan geldiklerini düşündüklerini belirtiyor. Antik Ermenistan'ın sınırları Türkiye'ye kadar uzanıyordu. Türkiye adı muhtemelen Togarmah adından türemiştir. Aşkenaz, İbranice'de Almanya anlamına gelir.

Magog. Hezekiel'e göre, Magog'un soyundan gelenler kuzey topraklarında yaşıyordu (Hezekiel 38:15; 39:2). Josephus Flavius, Magoglular olarak adlandırdığı kişilerin Yunanlılar tarafından İskitler olarak adlandırıldığını yazmaktadır. Encyclopedia Britannica'ya göre, bugün Romanya, Ukrayna ve Rusya'nın bazı kısımlarını içeren bölgenin eski adı İskitya idi. 1720 yılında Gavriil Buzhinsky tarafından çevrilen 17.

yüzyıldan kalma bir Lutherci kronograf, *"Magog, bir İskit kabilesi olan Getae ve Massagetae'yi doğurdu" diye belirtmektedir* (Wikipedia).

Madai. Şem'in oğlu Elam ile birlikte Madai, modern İranlıların atasıdır. Josephus Flavius, Yunanlıların Madai'nin soyundan gelenlere Medler adını verdiklerini söyler.

İncil'de Medler her anıldığında İbranice Madai (Medai) kelimesi kullanılır. Kral Cyrus'un hükümdarlığından sonra, Medler (bir istisna dışında) her zaman Perslerle birlikte anılır. Bu iki halk tek bir krallık haline geldi ve tek bir kanunla yönetildi: "Medler ve Perslerin kanunu" (Daniel 6:8, 12, 15) . Daha sonra, sadece Persler olarak adlandırıldılar. 1935'ten beri, ülkelerinin adıyla anılıyorlar: İranlılar. Medler ayrıca "Hindistan'a yerleştiler."

Yavan, İbranice'de Yunanistan'ın adıdır. Yunanistan, Grecia veya Yunanlılar isimleri Eski Ahit'te beş kez geçer ve her zaman İbranice Yavan (Javan) kelimesi biçimindedir. Daniel, "Yunanistan kralı"ndan (Daniel 8:21) bahseder ki bu kelimenin tam anlamıyla "Yavan kralı" demektir. Yavan'ın oğulları Elişa, Tarşiş, Kittim ve Dodanim'dir (Yaratılış 10:4) . Hepsi Yunan halkıyla akrabaydı. Aeolianlar (antik Yunan halkı) adlarını Yafet'in torunu Elişa'dan almışlardır. Tarşiş veya Tarsus, Kilikya (günümüz Türkiye'si) olarak adlandırılan bölgede bulunuyordu. Encyclopedia Britannica, Kittim'in Kıbrıs'ın İncil'deki adı olduğunu söyler. Yunanlılar, adını Yavan'ın dördüncü oğlu (Dodanim) olan Jüpiter Dodenaeus adıyla Jüpiter'e tapıyorlardı. Jüpiter adı, Yafet adından gelir. Kehanet merkezi Dodona şehrinde bulunuyordu.

Tubal. Hezekiel, onu Gog ve Meşek ile birlikte anar (Hezekiel 39:1) . MÖ 1100 civarında hüküm süren Asur kralı I. Tiglat-Pileser, bu torunun soyundan gelenleri Tabali olarak adlandırır. Josephus onlara Tobelitler adını verdi ve bunlar daha sonra İberler olarak bilindi. *"Josephus zamanında Romalılar bu bölgeye İberya adını veriyordu. İberya, bugün Gürcistan'ın bulunduğu yerdeydi ve başkenti hala Tubal adını taşıyor - Tiflis. Buradan Kafkas Dağları'nı geçerek daha kuzeydoğuya doğru ilerlediler ve kabilelerinin adını taşıyan Tobol Nehri'ne, ünlü Tobolsk şehrinin adını verdiler."* Nuh'un bir sonraki torununun adı olan Meşek, Moskova şehrinin eski adıdır. Moskova hem Rusya'nın başkenti hem de onu çevreleyen bölgenin başkentidir. Coğrafi bölgelerden biri olan Meşçerskaya Ovası, yüzyıllar boyunca neredeyse hiç değişiklik geçirmemiş olup hala Meşeka olarak adlandırılmaktadır.

Ham'ın dört oğlu Kuş, Mizraim, Puth ve Kenan'dır (Yaratılış 10:6) .

Ham'ın soyundan gelenler ağırlıklı olarak Güneybatı Asya ve Afrika'da yaşamışlardır. İncil'de Afrika'dan sıklıkla Ham'ın ülkesi olarak bahsedilir (Mezmur 104:23, 27; 106:22) . Kuş -

Antik Etiyopya'nın İbranice adı. İncil'de "Etiyopya" kelimesi, istisnasız her zaman İbranice "Kuş" kelimesinin çevirisidir. Onlara "Kuş" diyen Yusuf, "bugün bile Etiyopyalılar kendilerine Hüseyin (Kuşlu) derler, tıpkı Asya halklarının da onlara böyle demesi gibi" diye yazmıştır.

Mizraim, Mısır'ın İbranice adıdır. Mısır adı Eski Ahit'te yüzlerce kez geçer ve (bir istisna dışında) her zaman Mizraim'in çevirisidir. Örneğin, Yakup'un gömüldüğü yerde Kenanlılar Mısırlıların yasını gördüler ve o yere Abel Mizraim adını verdiler; bu da "Mısırlıların yası" anlamına gelir. " *Ve ülkenin Kenanlıları Goren Ha'atada'daki yası gördüler ve dediler ki: 'Mısırlıların bu yası çok büyük! Bu yüzden o yerin adı Ürdün kıyısındaki Mısırlıların Yası' diye anıldı'"* (Yaratılış 50:11). Bir sonraki torunun adı olan Put, Libya'nın İbranice adıdır. Bu eski isim Eski Ahit'te üç kez geçer. Eski Put nehri Libya'da bulunuyordu. Daniel zamanına gelindiğinde, isim Libya olarak değiştirilmişti. Yusuf

Flavius şöyle der: *“Phutuslar Libya'yı iskân ettiler ve ülkenin sakinlerine kendi adlarıyla Phutuslular adını verdiler* . ”

Kenan, daha sonra Romalılar tarafından Filistin olarak adlandırılan, bugün İsrail ve Ürdün'ün bir parçası olan bölgenin İbranice adıdır. Ham'ın (Yaratılış 10:14-18) soyundan gelenler arasında, şüphesiz Filistilerin atası olan Filisti (Filistin adının da buradan geldiği), adını taşıyan antik kentin kurucusu Sidon ve antik Hitit İmparatorluğu'nun kurucusu Hitit bulunur. Kenan, Yaratılış 10:15-18'de Yebusluların (Yebus, Kudüs'ün eski adıdır) atası olarak anılır, *"ve Yebus'a, yani Kudüs'e geldi"* (Hakimler 19:10). Kenanlılar ayrıca Amoriler, Girgaşitler, Hiviler, Arkitler, Sinitler, Arvaditler, Zemaritler ve Hamatlılar'dan - Kenan topraklarında yaşayan eski halklardan - gelmektedir. Ham'ın en ünlü torunu, Şinar (Babil) ülkesinde Babil'in yanı sıra Erech, Akkad ve Calneh'in kurucusu olan Nimrod'dur. Nimrod, tarihe zayıfları

köleleştirme ve putlara ve ruhlara tapınma üzerine kurulu tufan öncesi dünya düzenine geri dönmeye karar veren adam olarak geçmiştir.

Şem'in beş oğlu Elam, Aşur, Arfaksad, Lud ve Aram'dı (Yaratılış 10:22).

Elam, Pers'in eski adıdır ve Pers de İran'ın eski adıdır. Kral Cyrus'un hükümdarlığından önce, orada yaşayan halka Elamlılar deniyordu; Yeni Ahit'te de bu isimle birkaç kez anılırlar. Elçilerin İşleri 2:9'da, Pentekost Günü'nde orada bulunan Persli Yahudilerden Elamlılar olarak bahsedilir. Dolayısıyla, Persler hem Şem'in oğlu Elam'ın hem de Yafet'in oğlu Madai'nin soyundan gelmektedir. 1930'lardan beri topraklarına İran adını vermişlerdir. Adolf Hitler'i çok etkileyen "Aryan" kelimesinin "İran" kelimesinin bir biçimi olması ilginçtir. Hitler, süper insanlardan oluşan saf bir Aryan "ırkı" yaratmak istiyordu. "Aryan" terimi, Semitler ve Yafet soyundan gelenlerin karışık bir soyunu ifade eder!

Assur, İbranice'de Asur anlamına gelir. Assur, kendi soyundan gelenler tarafından tanrılaştırılan ve tapılan ilk halklardan biriydi. *"Asur'un varlığı boyunca, MÖ 612 yılına kadar, savaşlar, diplomatik ve dış ilişkilerle ilgili raporlar Assur'un heykeline yüksek sesle okunurdu; tüm Asur kralları, taçlarını yalnızca Assur'un ruhundan gelen ilahi izinle taktıklarına inanırlardı."*

Arfaksad, Kaldelilerin atasıydı. Bu gerçek, *Hurri (Nuzi) tabletlerinde "Kaldelilerin kurucusu Ariphurra* " olarak geçmesiyle doğrulanmaktadır. Onun soyundan gelen Eber, Eber-Peleg-Reu-Serug-Nahor-Terah-Abram soyu aracılığıyla adını Yahudi halkına aktardı (Yaratılış 11:16-26) . Eber'in bir diğer oğlu Yoktan'ın 13 oğlu vardı (Yaratılış 10:26-30) ve bunların hepsi Arabistan'a yerleşti. Lud, Lidyalıların atasıydı. Lidya, günümüzdeki batı Türkiye'de bulunuyordu. Lidya'nın eski başkenti Sardis şehriydi. Asya'nın Yedi Kilisesi'nden biri Sardis'te bulunuyordu (Vahiy 3:1) .

Aram, Suriye'nin İbranice adıdır. Eski Ahit'te "Suriye" kelimesi her geçtiğinde Aram'dan çevrilmiştir. Suriyeliler kendilerine Arami derler ve dilleri Aramice olarak adlandırılır. Yunan İmparatorluğu'nun yayılmasından önce Aramice uluslararası dildi (2 Krallar 18:26) . İsa çarmıha gerildiğinde ve halkın çoğunluğunun dili olan Aramice konuştuğunda, *"Eloi, Eloi, lama sabachthani" dedi* (Markos 15:34) .

Purdue Üniversitesi'nde Yahudilik tarihi konusunda uzmanlaşmış Doçent Lawrence Mykytyuk, araştırmalarına 1990'larda başladı. Arkeolojik keşif gezilerini analiz ederek araştırmalara başladı.

Tarihi şahsiyetlere dair kanıtlar,

İncil'de adı geçen isimler. Toplamda, İncil'de (Eski ve Yeni Ahit'te) yaklaşık 2800 isim geçmektedir. Bununla birlikte, bunların hepsi İncil karakterlerinin isimleri olarak kabul edilemez; bu İncil isimlerinin çoğu sadece bir olayla bağlantılı olarak geçmektedir. Sonuç olarak

Kaynakların titiz analizi, L.Микитюк заявил о существовании

Eski Ahit'te adı geçen 53 şahsiyetin tarihsel varlığına dair belgesel kanıtlar. L. Mykityuk raporunda, *"İncil'de adı geçen bu şahsiyetler arkeolojik kayıtlardan tespit edildi" diye belirtti.*

Biblical Archaeological Review dergisinde yayınlandı. - *“İsimleri, İncil'de anlatılan döneme ait yazılı kaynaklarda ve çoğu durumda, tanımlanan kişinin yaşam zamanına çok yakın veya aynı zamanda geçmektedir*.” L. Mikityuk tarafından derlenen şahsiyetler listesi, Mısır firavunlarını, İsrail'e komşu ülkelerin krallarını, Asur, Babil ve Pers imparatorluklarının devlet adamlarını, Ahab, Yehu, Davut, Hezekiya ve Manaziya dahil olmak üzere birçok ünlü İsrail kralını içermektedir. *“Belirli bir İncil şahsiyetinin tarihsel gerçekliğini doğrulamak ancak üç tanımlayıcı özellik - kişinin adı, hakkındaki rapor ve unvanı (rütbe veya pozisyon) - İncil dışı tarihsel kaynaklarla, örneğin eski yazılı anıtlarda yer alan kaynaklarla örtüştüğünde mümkündür. Bazen üç aşamalı bir doğrulama süreci gerekli değildir. Bu, eski anıtlarda adı geçen kişi ile İncil'de bahsedilen kişinin tek bir olay veya durumla bağlantılı olduğunu bildiğimiz durumlarda olur,”* diye açıkladı .

araştırmacı.
Вавилонская башня

Dünya çapında, dillerin karışmasından sonra Babil'den yayılan ve birçok yönden birbirine benzeyen 500'den fazla eski tufan anlatısı bulunmaktadır. Bu, tufandan sonra tek adam toplumunun varlığını göstermektedir. Nuh'un soyundan gelenler, torunu Nimrod da dahil olmak üzere, tufan öncesi putperestlik ve insanların kötü işleri nedeniyle hızla yozlaştılar ve yaşayanlardan sadece İbrahim, Yüce Tanrı'nın dikkatini çekti. Sidney Üniversitesi'nden İlahiyat Yüksek Lisansı ve Güney Carolina Üniversitesi'nden doktora adayı olan Dr. Clifford Wilson, yıllarını İncil arkeolojisine adamıştır. Araştırmalarının sonucunda şunları yazmıştır: "İnsanların birçok eski tanrıya inandığına dair kanıtlar buluyoruz, ancak her şey monoteizm (tek Tanrı) kavramıyla başlar ve politeizm (çok tanrı) ile sona erer. Ebla'da insanlar 500 tanrıya inanırken, eski Kenan'da 'büyük' Lugal kavramı vardı,

Yaratılışla ilişkilendirilen kişi. Daha sonra Lugal kelimesi "kral" anlamına gelmeye başladı. İnsanların üç tanrıya taptığına dair kayıtlar bulduk: yer tanrısı, gök tanrısı ve su tanrısı. Tufandan sonra sadece üç tanrıdan bahsedilmesi, belirsiz de olsa, Üçleme ile bağlantılı olabilir, çünkü kötülük güçleri kendi parodilerini sunmaya hazır görünüyor.

Kenanlılar üç ana tanrıya tapıyorlardı: El - baba; Baal - oğul; ve Aşera - anne, El'in karısı (ve bazı bilginlere göre Baal'ın annesi). Bu üçlüde kimin kim olduğu tam olarak açık olmasa da, özü aynı kaldı - üç tanrı vardı. (Kenan tanrısı Baal'ın eski bir eseri) Güçlü ve görkemli bir dev olarak adlandırılan ilk kişi Nimrod'du: *"Kuş da Nimrod'u doğurdu: o yeryüzünde güçlü bir adam olmaya başladı"* (Yaratılış 10:8). Tanrı tarafından yok edilen kötü dünyayı yeniden yaratmak amacıyla, yıkılan şehrin sular altında kalan kalıntıları üzerine Babil'i kurdu. Ölümünden sonra tanrılaştırıldı ve "Bel-Baal" yani güneş tanrısı adını aldı. Antik Babil'in kalıntıları, modern Irak başkenti Bağdat'tan yaklaşık 100 kilometre uzaklıkta, Fırat Nehri kıyısında yer almaktadır. Patlamadan sonra, daha sonraki Arap yerleşimi Gillah yakınlarında bulunan devasa moloz yığınlarıydı. Araplar bu moloz yığınlarına Amran ibn Ali, Babil, Jumjuma ve Qasr adlarını verdiler. 1899 baharında, Alman arkeolog Robert Koldewey kazılara başladı ve 10 metre derinliğe ulaştı. Arkeologlar, bölgede yüce tanrı Marduk'a adanmış düzinelerce tapınak ve diğer tanrılara adanmış yüzlerce türbe ortaya çıkardılar. Örneğin, çivi yazısı metinlerine göre, şehirde "53 tapınak, yüce tanrı Marduk'un 55 mabedi, 300 yeryüzü mabedi, 600 göksel tanrı, 180 İştar sunağı, 180 Nergal ve Adadi sunağı ve 12 başka sunak" bulunuyordu. Bu yüzden İncil, şehri *"Büyük Babil, fahişelerin ve yeryüzünün iğrençliklerinin anası"* (Vahiy 17:5) olarak adlandırır. Babil'in gizemi, modern dünyadaki çeşitli pagan inançlarının ve okültizmin kökenlerinin, şeytani inançları ve tufan öncesi uygulamaları yeniden canlandıran antik Babil'e kadar izlenebilmesidir. Astroloji, okült dogmalar, semboller ve nitelikler, alnına "barış ve refah" yazısı kazınmış "Marduk"u her şeyin baş tanrısı ilan eden Babillilerin dininden alınmıştır.

Dehşet verici sıcaklık nedeniyle yarı yanmış ve camsı bir hale erimiş olan kule, Tanrı'nın gazabının sembolü olarak bugüne kadar ayakta kalmıştır. Görsel bir anıttır.

İncil metinlerinde anlatılan, yeryüzüne inen korkunç göksel ateşin öfkesiyle ilgili bilgilerin doğruluğunu teyit eden Borsippa kulesi, arkeologların tespitine göre, başlangıçta devasa bir kare taban üzerinde duran yedi basamaklı bir yapıdan oluşuyordu. Daha önce yedi renge boyanmışlardı: siyah, beyaz, mor-kırmızı, mavi, kırmızımsı turuncu, gümüş ve altın. Bugün bile kulenin kalıntıları etkileyici.

Bir tepenin üzerinde yükselen erimiş bir iskelet, kulenin tabanının üzerinde duruyor. Pişmiş tuğladan yapılmış kulenin duvarları ve içindeki devasa dini mekanlar yangından ciddi şekilde zarar gördü. Akıl almaz sıcaklık, kulenin üst ve daha büyük kısmını kelimenin tam anlamıyla buharlaştırırken, kalan daha küçük kısım hem içten hem de dıştan tek bir camsı kütleye dönüştü.

Erich Zehren şöyle yazıyor: " *Sadece ısıtmakla kalmayıp yüzlerce pişmiş tuğlayı eriten, kulenin tüm iskeletini, tüm kil duvarlarını kavuran bu ısının kaynağını açıklamak imkansızdır."* Şehir, devasa bir patlama dalgasıyla kelimenin tam anlamıyla yeryüzünden silindi ve yanmış moloz ve enkazdan oluşan devasa dağlara dönüştü. Arkeologlar, Babil Kulesi'nin varlığına dair ilk fiziksel kanıtı sundular: MÖ 6. yüzyıla ait eski bir tablet. Levha neredeyse 100 yıl önce keşfedildi, ancak bilim insanları ancak şimdi incelemeye başladılar. Levha, kuleyi ve Mezopotamya hükümdarı II. Nebukadnezar'ı tasvir ediyor. Bu keşif, İncil tarihine göre yeryüzünde farklı dillerin ortaya çıkmasına neden olan Babil Kulesi'nin varlığına dair önemli bir kanıt haline geldi. Babil'in tüm yöneticileri, hatta Büyük İskender bile "insanlığın beşiği"ni yeniden

yaratmayı hayal etmişti, ancak burası (Ölü Deniz ve çevresi gibi) Tanrı'nın yargısının bir anıtı olarak kaldı.

Daha önce insan popülasyonlarının Afrika'da ortaya çıktığı öne sürülmüştü. Ancak, genetik, dilbilimsel ve demografik verileri birleştiren yeni bir çalışma, tüm insan popülasyonlarının Afrika'da ortaya çıktığı fikrini ciddi şekilde sorguluyor. Yeni çalışmada, araştırmacılar fonemler (konuşmanın en küçük bireysel birimleri), 2082 dünya dili ve dünyanın dört bir yanından 246 insan grubunun genetik yapısı hakkındaki mevcut tüm verileri analiz ettiler. Çalışmanın yazarları şunları belirtiyor: " *Küresel ölçekte, genetik ve*

"Popülasyonlar arasındaki fonemik mesafeler coğrafi mesafeyle önemli ölçüde ilişkilidir ve insan yayılımı ile dil varyasyonu arasında da bir ilişki vardır." Araştırmacılar, *"Fonemlerin coğrafi dağılımı, Afrika'dan çıkış hareketi sırasında kurucu etkisi (yani tek bir soy hattı) tahminini desteklememektedir* " diye belirtiyorlar. Başka bir deyişle, evrimsel dogmayla tutarlı olarak, Afrika'dan insan yayılımının net bir modeli yoktu . Dolayısıyla, bu çalışmada kullanılan veriler, küçük bir insan grubunun önce Afrika'da evrimleştiği ve daha sonra dünyaya yayıldığı yönündeki evrimci iddiayı çürütmeye yardımcı oldu. Araştırmacılar, genetik kanıtların Afrika'dan çıkış hipotezini desteklediğini iddia ederken, *"genetik ve dilbilimsel verilerin bölgeler içinde insan popülasyonu yayılımının benzer modellerini gösterdiğini" de kabul ediyorlar.*

Genetik parametrelerin ve fosil kanıtlarının bu yaygın görüşü çürüttüğü iyi bilinmektedir.

"Afrika'dan çıkış" olarak adlandırılan evrimsel bir klişe. Evrimsel genetikçi A.R. Templeton, ünlü bir çalışmasında bu dogmanın kabul edilemezliğini açıkça göstermiştir. Şöyle demiştir: *"Afrika'dan çıkış hipotezi, evrim ağacı tarafından kesin olarak çürütülmüştür."*

"Haplotipler [genetik kökenlerin incelenmesi], fosil buluntularından ve insan genomunun modern çalışmalarından elde edilen verilerle doğrulanmaktadır." İncil

Bu, Tufandan kısa bir süre sonra insanların Tanrı'nın yeryüzünü doldurma emrine uymayı reddettiklerini anlatır. Bunun yerine, tek bir yerde kalmaya ve istediklerini istediler.

Onlar, Tufan öncesi kötülük ve şiddet kültürünü yeniden kurarak Tanrı'nın yargısına maruz kaldılar; bu da dillerini karıştırdı ve isyankar arzularına son verdi. Sonuç olarak, farklı gruplara ayrılmak ve yeryüzüne dağılmak zorunda kaldılar. Nihayetinde bu, bugün gördüğümüz halklar ve gruplar arasındaki büyük çeşitliliğe yol açtı. Çoklu kökenlere dayanan bu İncil modeli, bilimsel verilerle mükemmel bir şekilde örtüşmektedir.

Sümerliler

Antik İbraniler, MÖ ikinci binyılda, antik dünyanın kavşak noktası olan, Mezopotamya ve Mısır, Küçük Asya, Arabistan ve Afrika'yı birbirine bağlayan yolların kesiştiği antik Kenan topraklarında bir ulus olarak ortaya çıktılar. Günümüz Irak'ının güneyinde, Dicle ve Fırat nehirleri arasında, tufandan sonra Sümerler adı verilen bir halk ortaya çıktı. Günümüze ulaşan ilk tufan anlatıları MÖ 18. yüzyıla kadar uzanmaktadır. Nuh'un Gemisi, bir kısmı Türkiye'de bulunan Ararat dağlarına yanaştı. Nuh'un soyundan gelenlerin Mezopotamya'ya ulaştığı antik nehirler olan Fırat ve Dicle, Türkiye, Suriye ve Irak'tan geçmektedir. İlk yerleşimleri, Babil Kulesi'nin inşa edildiği güney vadisinde, Dicle ve Fırat deltalarında (günümüz Irak'ı) ortaya çıktı. Daha sonra, Asur İmparatorluğu'nun başkenti Ninova, Dicle'nin sol kıyısında kuruldu ve Fırat Nehri Babil şehrinin içinden akıyordu. Bilim insanları, Sümerlerin dağlık bir bölgeden geldiğine inanıyor. "Ülke" ve "dağ" kelimelerinin dillerinde aynı şekilde yazılması tesadüf değil. Ve Sümer ziggurat tapınaklarının kendileri de basamaklı dağlara benziyor.

Sümerler geride birçok yazılı kayıt bıraktılar. Bunlardan, "Sümerler"in komşu kabilelere verilen isim olduğunu, kendilerinin ise "sang-ngiga" - "kara başlılar" - diye adlandırdıklarını öğreniyoruz. Sümer çivi yazısı, kuzeydeki komşuları tarafından fethedildikten sonra bile dikkat çekici bir seviyeye ulaştı. Kültürleri, dilleri ve dinleri

önce Akkadlar, ardından Babil ve Asur tarafından benimsendi. Çivi yazısı adını, sembollerin şeklinden almıştır.

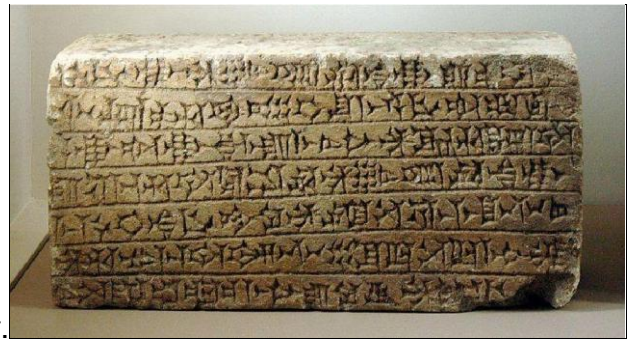

Çivi yazısı, o dönemin en yaygın yazı malzemesi olan ıslak kil üzerine bir kamış çubukla bırakılarak yazılıyordu. Başlangıçta çivi yazısı ticari belgeleri derlemek için kullanılıyordu. Mezopotamya'nın eski sakinlerinden günümüze kadar kapsamlı arşivler ulaşmıştır. Ancak daha sonra Sümerler edebi metinleri de kaydetmeye başladılar ve hatta ateşe dayanıklı kil tabletlerden oluşan kütüphaneler bile oluşturuldu; kil, pişirildikten sonra daha da güçleniyordu.

Sümerler tekerleği, tuğlayı ve sulama sistemini icat etmekle anılırlar. Sümerlerin Mezopotamya vadisini yeni yurtları olarak seçmelerinin sebepsiz olmadığı açıktır. Öncelikle, atalarından kalma nostalji ve Ermeni Yaylaları'ndan kaynaklanan ve vadiye alüvyon ve mineraller taşıyan verimli bir vaha oluşturan Dicle ve Fırat nehirlerinin verimli havzası onları bu bölgeye çekmiştir. Bu nedenle, Mezopotamya'daki toprak son derece verimlidir ve meyve ağaçları, tahıllar ve sebzeler burada bolca yetişmiştir. Dahası, nehirler balıklarla doluydu, vahşi hayvanlar su içmek için akın ediyordu ve taşkın ovaları hayvanlar için bol miktarda yiyecek sağlıyordu. Ancak tüm bu bolluğun bir dezavantajı da vardı. Dağlardaki kar erimeye başladığında, Dicle ve Fırat nehirleri vadiye sel suları taşıyordu. Nil sellerinin aksine, Dicle ve Fırat selleri tahmin edilemezdi,

регулярными. Сильные разливы превращались в настоящее бедствие, они

Yollarına çıkan her şeyi yok ettiler: şehirleri ve köyleri, buğday tarlalarını, hayvanları ve insanları.

Rahip krallar, inşaatçı krallar... Sümer toprakları hiçbir zaman tek bir bütün değildi.

Özünde, her birinin kendi yasaları, kendi hazinesi, kendi yöneticileri ve kendi ordusu olan şehir devletlerinden oluşan bir topluluktu. Ortak noktaları sadece dil, din ve

kültürdü. Şehir devletleri birbirleriyle çekişebilir, mal alışverişinde bulunabilir veya askeri ittifaklar kurabilirlerdi. Her şehir devleti üç kral tarafından yönetiliyordu. Birinci ve en önemli krala "en" deniyordu. Bu, rahip-kraldı (ancak "en" bir kadın da olabilirdi). Kral-en'in asıl görevi dini törenler düzenlemekti.

Törenler: görkemli alaylar, kurbanlar. Ayrıca tüm tapınak mallarını ve bazen de tüm topluluğun mallarını denetliyordu. İnşaat, antik Mezopotamya'da yaşamın önemli bir alanıydı. Sümerler, pişmiş tuğlayı icat etmekle tanınırlar. Bu daha dayanıklı malzeme, şehir surları, tapınaklar ve tahıl ambarları inşa etmek için kullanılıyordu. Bu yapıların inşası, "ensi" adı verilen bir inşaatçı rahip tarafından denetleniyordu. Ensi ayrıca sulama sistemini de denetliyordu; çünkü kanallar, savaklar ve barajlar düzensiz seller üzerinde bir miktar kontrol sağlıyordu. Savaş zamanlarında Sümerler başka bir lider, bir askeri şef, "lugal" seçiyorlardı. En ünlü askeri lider, kahramanlıkları en eski edebi eserlerden biri olan Gilgamesh Destanı'nda ölümsüzleştirilen Gilgamesh'ti. Tanrılara meydan okur, canavarları yener, değerli sedir ağacını memleketi Uruk'a getirir ve hatta öbür dünyaya iner.

Sümerler gelişmiş bir dini sisteme sahipti. Özellikle üç tanrıya büyük saygı duyuluyordu: gök tanrısı Anu, yer tanrısı Enlil ve su tanrısı Ensi. Ayrıca, her şehrin kendi koruyucu tanrısı vardı. Örneğin, Enlil özellikle antik Nippur şehrinde büyük saygı görüyordu. Nippur sakinleri, Enlil'in onlara çapa ve pulluk gibi önemli icatlar verdiğine ve ayrıca şehirler inşa etmeyi ve etraflarına duvarlar örmeyi öğrettiğine inanıyorlardı. Sümerler için önemli tanrılar, gökyüzünde sırayla hareket eden güneş (Utu) ve ay

(Nannar) idi. Ve elbette, Sümer panteonundaki en önemli figürlerden biri de tanrıçaydı.

Asurluların (ki dini sistemlerini Sümerlerden almışlardı) İştar, Fenikelilerin ise Astarte diye adlandırdığı İnanna, aşk ve doğurganlık tanrıçasıydı ve aynı zamanda savaş tanrıçasıydı. Her şeyden önce, tensel aşkı ve tutkuyu kişileştiriyordu. Sümerler, tanrıların insanları kanlarını kil ile karıştırarak yarattığına inanıyorlardı. Ölümden sonra ruhlar, ölülerin yediği kil ve tozdan başka bir şey olmayan öbür dünyaya giriyordu. Sümerler, ölen atalarının hayatlarını biraz daha iyi hale getirmek için onlara yiyecek ve içecek sunuyorlardı.

Sümer İmparatorluğu, muazzam ekonomik gelişimi, birleşik vergi sistemi, ticaret, yazı ve edebiyat geliştirmesiyle öne çıkmıştır. İbrahim'in doğum yeri olan Ur, antik güneyin en eski Sümer şehir devletlerinden biriydi.

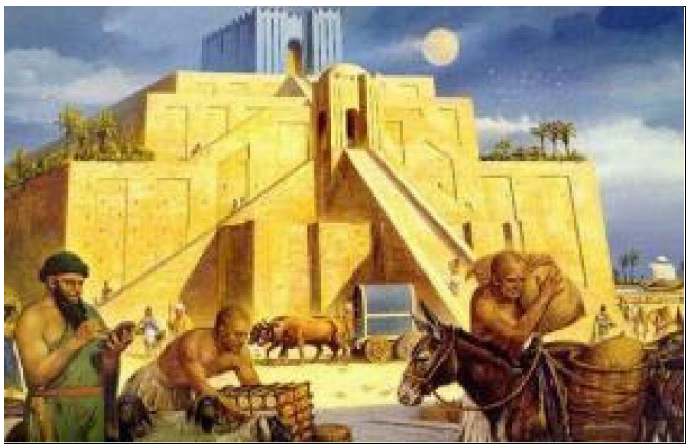

Mezopotamya, modern Irak topraklarında, Fırat Nehri'nin batı kıyısında, nehrin ağzının aşağı kısımlarında, Nasiriye yakınlarında, güney Babil'de (Irak) yer almaktadır.

Arapça adı "Tell el-Muqayyar" ("Asfalt Tepe")'dir. Mezopotamya'nın başkenti Ur, ovanın üzerinde yükselen oval bir tepede yer alıyordu. Tüm binalarıyla birlikte kutsal alan 54 hektarlık bir alanı kaplıyordu. Avlulu ve düz çatılı, sıkışık binalardan oluşan yerleşim alanlarının 56 hektar olduğu tahmin ediliyor. Tüm tahminlere göre burada 50.000-70.000 kişi yaşayabiliyordu. Ur'un Üçüncü Hanedanlığı döneminde bu şehir İmparatorluğun başkenti oldu. Ur'un yanı sıra, Eridu şehri (şimdiki adıyla Abu Shahrain, eski cennetin geleneksel yeri) de bu bölgeye aitti. Üç ana tanrıdan biri, yeraltı ve tatlı suların, Dicle Nehri'nin, yeraltı dünyasının ve kültürel icatların yaratıcısı olan ve insanlara iyiliksever olan Enki idi. Ana tapınağı "Abzu"nun bulunduğu Eridu şehrinin koruyucu tanrısıydı.

Ur'daki kazılar ilk olarak 1854 yılında, Basra'daki İngiliz konsolosluğunun bir çalışanı olan Taylor tarafından Britanya Müzesi için gerçekleştirilmiştir. Yerel tanrı Sin'e adanmış bir tapınağın, "büyük ışık evi"nin kalıntıları ile yuvarlak tabutlarda, tuğla tonozların altında veya (fakirler için) kil kaplarda gömülmüş ilginç nekropoller keşfedilmiştir. Kazılar, savunma duvarları, saraylar, tapınaklar, bir ziggurat, mezarlar ve bir çivi yazısı arşivi ortaya çıkarmıştır. Kil tabutların ve tonozların korunması, drenaj mekanizmalarıyla açıklanmaktadır: tepelerin drenajı.

Yapı, yere indirilen dikey kil borularla inşa edildi. Şehrin merkezinde, kerpiçten yapılmış ve bitüm harcıyla birleştirilmiş pişmiş tuğladan bir kabukla örtülmüş dini ziggurat bulunuyordu. Tuğla kabuk iki buçuk metre kalınlığındadır. Ur-Nammu zigguratının tabanı altmış metreye kırk beş metredir. Bir zamanlar en az üç kattan oluşuyordu, ancak sadece birincisi ve ikincisinin bir kısmı günümüze kadar ulaşmıştır. Zigguratın mevcut yüksekliği yaklaşık on sekiz metredir.

Ur, ilk Sümer krallarının zamanından (MÖ 3. binyılın başları) Büyük İskender'e kadar varlığını sürdürdü. Sayısız düşman istilası veya doğal afetler, sakinlerini şehri terk etmeye zorlayamadı. Ancak Fırat nehri aniden yön değiştirdi ve şehir surlarının yaklaşık on altı kilometre doğusundan akmaya başladı ve kısa süre sonra görkemli Ur, özelliksiz tepelerden oluşan bir kümeye dönüştü. Bilim insanları bir yazıt ortaya çıkardılar: " *Öfkeli Enlil'in serbest bıraktığı fırtına, ülkeyi yerle bir eden fırtına, Ur'u bir şal gibi örttü, bir kefen gibi sardı... Ey Baba Nanna, bu şehir harabeye dönüştü!"*

II. İNSANLIĞIN ALTI İMPARATORLUĞU

Mısır ve İsrail

Mısır, Tufan'dan sonraki ilk medeniyet olarak anılır. Dillerin karışması ve Babil Kulesi'nin yıkılması, dilsel olarak farklı halkların dağılmasına yol açtı. Ham'ın soyundan gelenlerin çoğu güneye göç etti ve efsaneye göre, orada...

Kain'in müreffeh soyundan gelenler. Günümüze kadar ulaşan piramitler, sfenksler ve tonlarca taştan yapılmış yapılar buna tanıklık eder. Mısır,

Eski Ahit'te Mitzraim (מִצְרַיִם,(bir tanesiydi)

Yahudi halkının en eski komşularından biri olan Mısır, bu toprakların adının İncil'de 600'den fazla kez geçmesiyle de önemi anlaşılmaktadır. Dünyanın en büyük nehirlerinden biri olan Nil Nehri (6.853 km), bölgedeki medeniyetin beşiği olmuştur. Ülke topraklarının %96'sı da bu bölgede yer almaktadır.

Dünya topraklarının %4'ünü çöller kaplar ve Nil Nehri deltası ve vadisi de %4'lük bir alanı oluşturur. Dolayısıyla, güneydeki selden sonra yaşamın gelişme merkezi, Nil

Nehri kıyılarındaki antik Mısır medeniyetiydi; burada refah büyük ölçüde Haziran'dan Kasım'a kadar süren mevsimsel sellere bağlıydı ve bu seller tarımı kolaylaştırıyordu. Nil, ilk şelaleler bölgesindeki (Antik Mısır'ın güney sınırı) boğazları aştıktan sonra, kuzeydoğu Sahra platosunda oyulmuş dar ve uzun bir vadiden akar. Vadinin normal genişliği 1020 km'dir, ancak bazı yerlerde akarsu genişliğine kadar daralır. Antik Mısır'da, halk ülkelerine, Nil Vadisi'nin alçak kesimlerindeki verimli toprağın renginden dolayı "Ta-Kemet" (*kara toprak*) adını vermişti; bu, çevredeki "kırmızı toprak"ın aksineydi.

çöl.

Antik Mısır, İbrahim'in torunu Yakup'un tüm ailesiyle birlikte oraya taşınıp Goşen diyarına yerleşmesiyle (Yaratılış 47) Yahudi halkının beşiği olmaya yazgılıydı. Kardeşlerinin kötü planı yüzünden Yusuf, Mısır'da köle olarak kaldı ve Tanrı onu krallıkta ikinci adam konumuna yükseltti. " *Yusuf dedi ki: 'Korkmayın, çünkü ben Tanrı'dan korkarım. Bakın, siz bana kötülük yapmayı amaçladınız, ama Tanrı bunu iyiliğe çevirdi; bugün olduğu gibi birçok insanın kurtuluşunu sağladı. Şimdi korkmayın, sizi ve çocuklarınızı doyuracağım.' Ve onları teselli etti ve onlara nazikçe konuştu. Yusuf, babasının ailesiyle birlikte Mısır'da yaşadı ve Yusuf sadece yüz on yıl yaşadı"* (Yaratılış 50:19-22). Mısır'da ve kölelik döneminde geçirdiği toplam süre 430 yıldı (MÖ 17.-13. yüzyıllar). Yahudilerin Mısır'a göçü, MÖ 17. yüzyıldan itibaren "çoban krallar" olarak bilinen Hyksos hanedanının orada hüküm sürdüğü bir dönemde gerçekleşti. Bu hanedan, Mısır'ı zorla işgal eden ve firavunların tahtını ele geçiren yabancı bir halka aitti. Fatihlerin nereden geldikleri veya hangi kabileye mensup oldukları tam olarak bilinmiyor; ancak Suriye bozkırlarında yaşayan ve Mısır'ı sürekli baskınlarıyla rahatsız eden göçebeler oldukları varsayılabilir; öyle ki Mısır, Süveyş Kıstağı'nın neredeyse tamamını kapsayan özel bir taş duvarla kendini korumak zorunda kalmıştı. Hükümetin zayıflığından yararlanan göçebeler Mısır'ı fethetti ve yönetimlerinin ilk dönemi, her türlü vahşi barbarlık tezahürüyle geçti; ancak bu durum kısa sürede Mısır uygarlığına boyun eğdi ve birkaç nesil sonra saray kuruldu.

Hyksos krallarının sarayı, yerli firavunların sarayından farklı değildi. Yusuf, bu hanedanın temsilcilerinden birinin yönetiminde Mısır'ı yönetti; çünkü ancak çobanlık yapan bir hanedanın firavunu döneminde, yerli Mısırlılar tarafından hor görülen çobanlardan bir kölenin ülkenin en yüksek yöneticisi olarak atanması düşünülebilirdi.

Bu firavunun adı II. Apapi idi. Konumlarını güçlendirmek için Hyksoslar yabancıları tercih ettiler ve ihtiyaç zamanlarında sadık müttefikler bulmayı umarak en iyi toprakları onlara dağıttılar. Bu politika aynı zamanda II. Apapi'nin ülkenin en zengin bölgelerinden birini yeni gelen yerleşimcilere—Yahudilere—vermesinin nedenini de açıklıyor. Hyksos firavunları yaklaşık yüz yıl hüküm sürdüler. Mısır kültürünü ve geleneklerini benimsemiş olsalar da, nefret edildiler, "lanetliler" ve "cüzzamlılar" olarak adlandırıldılar. Görünüşe göre bu dönemde Yusuf'un Firavun'un sarayında yükselişi, yabancı Firavun'un Mısır topraklarını fethi ve İsrailoğulları'nın Mısır'a göçü yaşandı. Yerli Mısırlılara güvenmeyen Hyksoslar, Kenanlıları kolayca himaye ettiler. Zengin topraklara yerleşen ve gelişmiş bir kültürün tüm etkileriyle çevrili olan Hyksoslar, avantajlı konumlarından yararlandılar.

kabile (ilk bakanla akrabalık ve

(Ülkenin hayırseveri) sayesinde Yahudi nüfusu hızla artmaya başladı. İsraillıler şu bölgelerde yaşıyordu:

Mısır'ın doğusundaki Goşen bölgesi, Nil Nehri'nin bir koluyla sulanıyordu. Burada sürüleri için bolca otlak alanı vardı ve ülkede özgürce dolaşabiliyorlardı. Ancak zamanla birçoğu yerleşik bir yaşam tarzına alıştı.

İsrailoğulları çadırlardan evlere geçtikçe tarım ve zanaatla uğraşmaya başladılar. İsrailoğullarının sayısı arttı. Mısır'a göç ettiklerinde, Yakup'un on iki oğlunun aileleri yaklaşık yetmiş kişiden oluşuyordu. Zamanla bu aileler, on binlerce kişiye ulaşan klanlara veya "kabilelere" dönüştü. Her kabile, soyundan geldiği Yakup'un oğlunun adını taşıyordu. En yaşlısı, Mısır'da çobanlık da yapan Ruben kabilesiydi. En kalabalık olanı ise, Yusuf'un iki oğlunun adını taşıyan Efraim ve Manasseh olmak üzere iki klandan oluşan Yusuf kabilesiydi. Ardından Simon, Levi, Yahuda, İsakar, Zebulun,

Dan, Asurlular, Gadlılar, Nathalimliler ve Benyaminliler kabileleri geldi. Bu kabilelerin her birinin kendi ileri gelenleri ve liderleri vardı, ancak hepsinin üzerinde yüce bir lider yoktu. Bununla birlikte, akraba kabileler arasındaki bağ kopmamıştı. Onları birleştiren şey, İbrahim'in yaşayan, tek Tanrı Yahveh'e olan inancı ve ataları İbrahim, İshak ve Yakup-İsrail'den gelen soylarıydı.

İsrailoğulları Mısırlılarla evlilik yoluyla kaynaşmadılar, ancak yaşam tarzları ve gelenekleri yine de üzerlerinde büyük bir etki bıraktı. İsrailoğulları hatta Mısır geleneklerini ve uygulamalarını taklit etmeye başladılar. Bununla birlikte, iki halk arasında tam bir yakınlaşma olmadı, aksine aralarında sürekli bir düşmanlık vardı. Hayvan şeklindeki putlara tapınmayı içeren Mısır dini, tek Tanrı'ya inanan İsrailoğullarında tiksinti uyandırdı. Ancak Mısırlılar, yaşam tarzı ve dini bakımından kendilerinden farklı olan yabancı çoban kabilesine küçümseyerek baktılar. Eski zamanlarda Mısırlılar dünyanın en eğitimli halkıydı. Kalabalık ve zengin şehirleri, tanrıların ibadeti için lüks tapınakları, rahipleri, bilimlere aşina sihirbazları ve uzun yolculuklar yapan savaşçıları vardı.

Seferler. Mısır kralları veya firavunları, binlerce köle kullanarak devasa saraylar, piramitler ve mezarlar inşa ettiler. O zaman bile Mısırlılar, inşaat, sulama ve yazı gibi birçok sanata aşinaydılar. İsrailoğullarının Mısır'da inşa ettiği iki şehirden Pithom ve Ramesses, ikincisi 19. Hanedan firavunları I. ve II. Ramesses'in adını taşır. Büyük fetihleri ve yapılarıyla ünlü Firavun II. Ramesses (yaklaşık 1300) döneminde, İsrail'den ilk kez Firavun Merneptah'ın (yaklaşık MÖ 1210) zaferlerinin anısına dikilen bir stel üzerindeki bir metinde bahsedilir. Burada "İsrail", yerleşik bir halkı değilse bile, Filistin nüfusunun belirli bir grubunu ifade etmektedir. Eğer İsrailoğulları gerçekten de Pithom ve Ramses'in inşasına katılmışlarsa (Çıkış 1:11), birçoğu II. Ramses'in (1279-1212) hükümdarlığının başlarında Mısır'da yaşamış olmalıdır. Buna göre, Mısır'dan Çıkış'ın MÖ 13. yüzyılın ortalarında gerçekleştiğini varsaymak mantıklıdır.

Mısır'da çok önemli bir değişim yaşandı. Teb'den doğan bir kurtuluş hareketi, Hyksos hanedanlığını devirdi. MÖ 1580'de Hyksoslar Mısır'dan kovuldu, Avaris kaleleri yıkıldı ve iktidar yerli bir hanedanlığa geçti. Teb şehri bu hanedanlığın merkezi oldu. Nubia, Filistin, Suriye ve hatta Fırat'taki başarılı firavun seferleri, Mısır İmparatorluğu'nun kurulmasına yol açtı. Bu süre boyunca, İsrailoğulları kabileleri, intikamcı Mısırlılar tarafından köleleştirildikleri doğu Delta'daki Goşen bölgesinde yaşadılar. Güçlü Teb

18. Hanedanlığı bir kez daha Mısır'da kendini kurdu. Yahudiler için bu siyasi çalkantı ölümcül oldu. Hyksoslarla uzun ve ısrarlı mücadelenin etkisiyle, Mısır'da daha önce bilinmeyen bir militanlık ve fetih ruhu gelişti; ayrıca Mısırlı olmayan her şeye, özellikle de pastoralizme karşı aşırı bir şüphecilik oluştu. Bu nedenle, yeni hanedanın Yahudi yerleşimcilerin eski ayrıcalıklarını ve özgürlüklerini korumaya hiçbir eğiliminin olmaması, aksine Hyksoslarla olan bilinen bağlantıları nedeniyle onlara şüphe ve düşmanlıkla bakmaya başlaması son derece doğaldı. Sayıları önemli ölçüde artmış ve önemli bir siyasi güç oluşturmuş olduklarından, onlara karşı bir baskı sistemi kuruldu ve bu sistem her yeni hükümdarlıkla daha da güçlendi. Yerli halkın eski baskıcıları olan göçebe Hyksoslara duyduğu nefret, artık Goşen'de yaşayan tüm göçebe Semitik çobanlara da yayıldı.

Yusuf'un son kardeşi Levi'nin 137 yaşında ölümüne kadar gerçek kölelik henüz yaşanmamıştı ve ikinci soylunun imajı herkesin zihnine kazınmıştı. Mısırlılar başlangıçta Yahudileri iyi ücret karşılığında çalışmaya ikna ettiler. Yahudiler, "krala duydukları saygıdan" dolayı gönüllü olarak "kamu işlerine" katılan Mısırlılarla birlikte çalıştılar. Midraş'a göre, Yahudilerin sayısı o kadar artmıştı ki, Yusuf'u tanımayan yeni Firavun, ülkesindeki sayılarını siyasi açıdan tehlikeli buldu ve onları ağır işlere zorlamaya başladı. Firavun, Yahudileri önce kendisi için depo şehirleri inşa etmeye, daha doğrusu bu amaçlar için mevcut Pithom ve Ramesses şehirlerini yeniden inşa etmeye zorladı. Ancak Mısırlıların asıl görevi depolama şehirleri inşa etmek değil, Yahudileri yıpratmak ve eziyet etmek, güçlerini o kadar azaltmaktı ki, nüfusları azalsın ve savaş durumunda aniden direnmeye ve Mısır'ın düşmanlarının safına geçmeye karar vermesinler; gerçi henüz ciddi rakipler yoktu ve dağınık kabileler büyük bir tehlike oluşturmuyordu.

İsrailoğulları çoğaldıkça Mısırlılar daha da düşmanca davranmaya başladılar. Firavunlar ve memurları İsrailoğullarına yabancıymış gibi davranmaya, sonra da onları efendilerin kölelerine davrandığı gibi fethedilmiş bir kabileymiş gibi muamele etmeye başladılar. Milyonlarca kölenin şehirler, lüks tapınaklar, anıtlar ve piramitler inşa ettiği yeni hanedanın kralları, bu zorunlu çalışma için Goşen'de yaşayan Yahudileri işe aldılar. En zorlu sınır tahkimatları başladı ve Yahudilerin ücretsiz emeği bunun için kullanıldı. Firavunlar, askeri zaferleri, görkemli binaları ve ikametgahlarını süsleyen saraylarıyla birbirlerini geride bırakmaya çalışıyor gibiydiler. Firavun ne kadar ünlü,

saltanatı ne kadar parlak olursa, halk da o kadar ağır iş yükü altında inliyordu. Bitkin işçiler gruplar halinde taş ocaklarına götürülüyor, devasa granit bloklarını kesip inanılmaz bir çabayla inşaat alanlarına taşımaya zorlanıyorlardı; Acımasız gözetmenlerin darbeleri altında, yeni kanallar kazmaya, tuğla yapmaya, inşa edilen binalar için kil ve kireç yoğurmaya ve tarlaları sulamak için Nil'den hendeklere su çekmeye zorlandılar: *"Mısırlılar İsrailoğullarını acımasızca çalıştırdılar ve hayatlarını kil ve tuğla yapımında ve her türlü tarla işinde ağır emekle acılaştırdılar"* (Çıkış 1:13, 14).

11. yüzyılın başlarında, Suriye'deki Hititlerle olan savaşlarını bitirdikten sonra, Firavun II. Ramses ikametgahını Delta'ya taşıdı ve kapsamlı inşaat projelerine başladı. Eski başkent Avaris'in yerine, "Ramesses'in Evi" anlamına gelen Pi-Ramesses adında yeni bir şehir inşa etti. Savaş esirleri, köleler ve yabancılar bu işlerde çalıştırıldı. Rahmire'nin türbesinin duvarlarında Suriyeli işçilerin tuğla yapımı tasvir edilmiştir ve II. Ramses dönemine ait bir belgede de bu durum yer almaktadır.

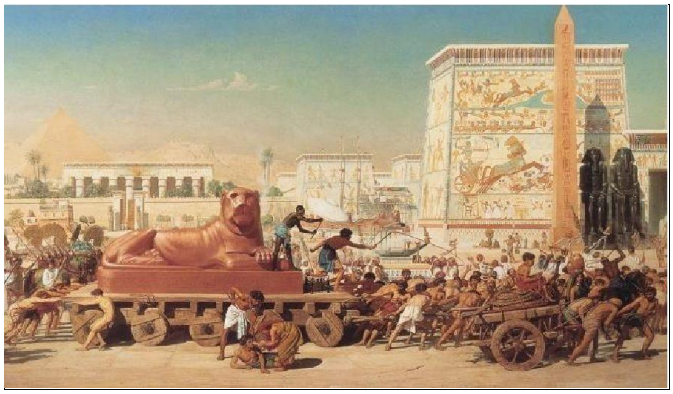

"Askerlere ve büyük pilon için taş taşıyan aperulara yiyecek dağıtılması" emri verildi. "Aperu" terimi, Yahudiler anlamına gelen "habiri" kelimesine karşılık gelir. İncil'e göre, Mısır'dan Çıkış'tan önceki yıllarda İsrailoğullarının yaşam koşulları dayanılmaz hale gelmişti. Firavun, aldığı önlemlerin yabancı halkın yayılmasını engelleyemediğini görünce, önce gizlice, sonra da açıkça, yeni doğan İsrailli erkek çocuklarını Nil'deki timsahlara yem ederek öldürme emri verdi. Halkın inlemelerine annelerin feryatları ve ağlamaları da eklendi ve İsrailoğullarının bu inlemeleri arasında, Firavun'un zulmünden mucizevi bir şekilde kurtulan büyük kurtarıcıları Musa doğdu.

Musa, Firavun'un sarayında büyüdü ve Firavun'un kızı (ülkeyi bağımsız olarak yöneten ve daha sonra ünlü savaşçı Firavun III. Thothmes olacak olan küçük kardeşinin vasisi olan Hatasu) tarafından evlat edinildi. Karaya çıktığında bir bebeğin ağlamasını duydu

ve bunun terk edilmiş İbrani erkek çocuklarından biri olduğunu anladı. Tanrı, kalbini harekete geçirerek onu yanına aldı ve Musa'nın kız kardeşi Miriam aracılığıyla, dört yaşına gelene kadar annesi tarafından emzirilmesini sağladı. Bu süre zarfında, çocuğa Tanrı'ya olan inancı aşılamayı başardı.

İbrahim ve soyunu 400 yıl sonra Mısır'dan kurtarma sözü. Musa, firavunların sarayında büyüdü ve " *Mısırlıların bütün bilgeliği* " konusunda eğitildi (Elçiler 7:22). Gelecekteki görevi için mükemmel bir hazırlık aldı, ancak saray ihtişamının kibrine kapılmadı veya ezilmiş bir halk olarak kökenlerini unutmadı. Firavunun sarayının lüks odalarından, halkının aşağılanmasını ve köleliğini gözlemlemekten daha da çok acı duydu ve " *günahın geçici zevklerinden ziyade Tanrı halkıyla birlikte sıkıntı çekmeyi tercih etti* " (İbraniler 11:25). Musa, kabile üyeleri arasında bir gözetmen tarafından dövüldüğünü görünce, öfke nöbetiyle Mısırlı gözetmeni öldürdü. Bu haber yayıldığında ve ölüm cezasıyla karşı karşıya kaldığında, *"Firavun'un kızının oğlu olarak anılmayı reddetti* " (İbraniler 11:24) ve Mısır'dan uzak Sina Yarımadası'ndaki Midyan'a kaçtı. Orada yerel rahip Yeftah'ın kızıyla evlendi ve 40 yıl boyunca çobanlık yaparak sakin bir hayat yaşadı. Zamanı geldiğinde, Musa Tanrı'dan Mısır'a dönüp halkını kölelikten kurtarması için olağanüstü bir çağrı aldı. Tanrı'nın elçisi ve peygamberi olarak Mısır'a dönen Musa, Tanrı adına Firavun'dan halkını serbest bırakmasını istedi ve Firavun'u ve maiyetini mesajının ilahi olduğuna ikna etmek için tasarlanmış mucizeler gerçekleştirdi. Her bir veba, Mısırlıların taptığı 10 ana tanrıya uygulandı. Bunlar, " *Rab kimdir ki, O'nun sesine itaat edip İsrail'i serbest bırakayım? Ben Rab'bi tanımıyorum ve İsrail'i serbest bırakmayacağım* " (Çıkış 5:2) diyen Firavun'a bir cevap oldu.

Mısır'ın 10 Belalı

Mısır'daki tarihi yerleri ziyaret eden bir Fransız gezgin (V. Guérin, Judée, 1869), üzerinde bilinmeyen yazıtlar bulunan bir lahit kapağından bahsettiği bir kitap yayınladı. Hiyeroglif yazıtın tam çevirisi 20. yüzyılın başlarında yapıldı. Kapak, İsmailia Müzesi'nde muhafaza edilmektedir. *"Ülkeye büyük bir felaket geldi. Bu topraklara keder çöktü... kraliyet sarayında büyük bir kargaşa çıktı... Dokuz gün boyunca öyle bir fırtına koptu ki, ne insanlar ne de tanrılar [firavun ve akrabaları] yakındakileri ayırt edebildiler* ." Bu satırlar, Tevrat'ın Çıkış Kitabı'ndaki şu ayetleri akla getiriyor: " *Ve Mısır topraklarının tamamı üç gün boyunca yoğun bir karanlıkla kaplandı. Birbirlerini göremediler, kimse yerinden kalkmadı"* (Çıkış 10:22, 23). Midraş şöyle açıklıyor: Karanlık yedi gün sürdü, arada bir aydınlanma oldu, sonra karanlık tekrar derinleşti, neredeyse elle tutulur hale geldi. Bu koşullar altında, dokuz ve yedi gün arasındaki fark önemsizdir. Dolayısıyla, lahit kapağındaki metin, dokuzuncu "Mısır vebası"nın - karanlığın cezası- doğruluğunu teyit etmiştir.

Leiden Müzesi, "İpuwer Papirüsü"ne ev sahipliği yapmaktadır. Yunan koleksiyoncu Anastasi, papirüsün Memphis'teki kazılar sırasında bulunduğunu belirtmektedir. Papirüs, 1828 yılında Leiden Müzesi tarafından satın alınmıştır.

(Hollanda), uluslararası kataloglarda "Leiden 344" olarak listelenmiş ve o zamandan beri bilimsel çevrelerde "Leiden Papirüsü" olarak anılmaktadır. Metin, Antik Mısır'ı vuran felaketleri anlatmaktadır.

İpuver Papirüsleri, "ülkenin düşmanı" olan ve Mısır'dan ayrılan İbrani kölelerden bahseder. İpuver Papirüsleri, Tevrat'ın Çıkış Kitabı'ndaki anlatıyla dikkat çekici derecede tutarlıdır.

“Ülkede duyulanlar feryatlarla karışık ağlamalardır” (IV).	“Mısır ülkesinde büyük bir feryat koptu.” (12:30)
“Ülke genelinde veba. Her yerde kan” (II).	“Mısır topraklarının her yerinde kan vardı” (7:21). “Mısır'ın bütün hayvanları öldü” (9:6).
“Gerçekten de Nil, kan nehridir (II).	“Nehirdeki bütün su kana dönüştü” (7:20).
“İnsanlar ondan içerlerse, tiksinirler… saf suya susarlar” (II).	“Ve bütün Mısırlılar içmek için su bulmak amacıyla nehrin etrafını kazmaya başladılar, çünkü nehirden su içemiyorlardı.” (7:24)
“Artık ağaçların ve otların meyvelerini bulamıyorlar… Tahıllar bütün yollarında kuruyor” (IV).	“Dolu, tarladaki bütün otları mahvetti ve bütün ağaçları kırdı” (9:25). “Keten ve arpa mahvoldu, çünkü arpa başak vermişti, keten ise tohum vermişti” (9:31).
"Gerçekten de, dünü görenler kayboldu. Ülke, acizliği içinde, hasat edilmiş bir keten tarlasına benziyor." (V. Gardiner bu pasajı şöyle çeviriyor: "Dün hayatta kalanlar yok oldu.")	“Çekirgeler Mısır topraklarının tamamına geldi ve Mısır bölgesinin her yerine büyük sayılarda yayıldılar… ve ülkenin bütün otlarını ve dolu yağışından sonra kalan ağaçların bütün meyvelerini yediler; ne ağaçlarda ne de tarlalardaki otlarda bütün ülkede yeşil bir şey kalmadı” (10:14,15).
“Bakın! Sığırlar dağılmış. Onları bir araya toplayacak kimse yok” (IX).	“Rabbin sözüne yüreğini yöneltmeyen, kullarını ve sürülerini tarlada bırakmıştır” (9:21).
“Gerçekten de: kapılar, sütunlar ve payandalar yanmış, sadece kraliyet sarayının duvarları sağlam kalmıştır... Şehirler yıkılmıştır” (II).	“Ve dolu yağdı, dolu tanelerinin arasında ateş de vardı; öyle büyük bir ateşti ki, Mısır halkı orada yaşamaya başladığından beri bütün Mısır topraklarında böyle bir ateş görülmemişti.” (9:24)

Mısır çok tanrılıydı ve ortalama 5.000 tanrıya sahipti (Hindistan ile karşılaştırın). Tanrı, Musa aracılığıyla her şeyin üstünde tek özünü ve insan putlarının yetersizliğini gösterdi. Her veba, tek Tanrı'nın Mısır panteonundaki bireysel tanrılar üzerindeki üstünlüğünü gösterdi. Doruk noktası, gücün başlangıcı olarak ilk doğanın ölümü ve veliahtın, yani Firavun'un ilk oğlunun ölümüydü.

“Musa bütün İsrailoğullarını çağırdı ve onlara dedi ki: ‘Rabbin Mısır diyarında Firavun'a, bütün hizmetkârlarına ve bütün ülkesine yaptığı her şeyi, gözlerinizin önünde gördünüz; büyük felaketleri, büyük işaretleri ve mucizeleri gördünüz.’” (Tesniye 29:2-3).

Mısır Vebası	Mısır panteonunun tanrıları
1. Su kana dönüşür	• Hapi/Apis - Nil'in tanrısı; • İsis - Nil'in tanrıçası; • Knum, Nil'in koruyucusudur; • Sebek, nehirlerin ve göllerin tanrısıdır.
2. Kurbağaların İstilası	Heket - kurbağa başlı bir tanrıça
3. Sivrisinekler	Set, çölün tanrısıdır.
4. Köpek sinekleri	· Uatshit - sinek şeklinde tasvir edilen bir tanrı
5. Hayvan ölümleri	• Khasor, inek başlı bir tanrıçadır; • Apis, boğa tanrısıdır; • Khnum, koç başlı bir tanrıdır.
6. Ülserler	• Sekmet şifa tanrıçasıdır;

	• Sunu salgın hastalıkların tanrısıdır; • İsis, hastalıkları iyileştiren tanrıçadır.
7. Dolu	• Nut, gökyüzü tanrıçasıdır; • Osiris hasat tanrısıdır; • Set, fırtınaların tanrısıdır.
8. Çekirge Vebası	• Osiris hasat tanrısıdır; • Apis, bereket tanrısıdır. • Sokar, bitki örtüsünün tanrısıdır.
9. Karanlık	• Ra, güneşin en yüce tanrısıdır; • Aton, güneş tanrılarından biridir; • Horus, güneş tanrılarından biridir; • Nut, gökyüzü tanrıçasıdır; • Khasor gökyüzü tanrıçasıdır; • Bast, güneş ışığı tanrıçasıdır.
10. İlk doğanın ölümü	• Min, üreme tanrısıdır; • Heqet, doğumla ilgilenen tanrıçadır; İsis ise... Çocukları koruyan tanrıça; • Bes, halk arasında ailenin koruyucu azizesidir; • Meskhent, doğum ve çocuk tanrıçasıdır; • Nekhbet, firavunun çocuklarının koruyucu azizesidir; • Renenet, çocukların koruyucu tanrıçasıdır.

El Arish'teki bir mezar üzerindeki bir yazıtta, firavunun ordusunun düşmanı takip etmek için yola çıktığı ancak deniz girdabında boğulduğu dokuz günlük karanlıktan bahsedilir. 1860'larda, Kuzey Sina Yarımadası'ndaki El Arish şehri yakınlarında hiyerogliflerle yazılmış siyah granit bir mezar keşfedildi: " *Mısır topraklarına büyük bir felaket geldi... Dokuz [veya başka bir yoruma göre sekiz] gün boyunca kimse saraydan çıkmadı, çünkü öyle bir fırtına vardı ki ne insanlar ne de tanrılar yakındakilerin yüzlerini görebiliyordu."*

"Majesteleri [Firavun] Thom askerlerini topladı ve onları Bakhit ışığı bölgesinde [göksel] baba Ra-Horakhty'yi görmeye götürmelerini emretti ... İşte, Majesteleri... [kelimeler çıkarıldı] Pi-Haroti denilen bu yerde buldu... Majesteleri bu Girdap Yeri'nde kötülük yapanlarla savaştığında, kötülük yapanlar Majestelerini yenemediler. Majesteleri sözde Girdap Yeri'ne atladı..."

İngiliz oryantalist A. Sh. Yahuda, El-Arish'teki mezar üzerindeki yazıtta anlatılan olayların, Tevrat'ın Çıkış Kitabı'ndaki (10:22-23) şu anlatımla benzerliğine dikkat çekti: *"...Ve Mısır topraklarının tamamı üç gün boyunca yoğun bir karanlık [sis] altında kaldı. Birbirlerini göremediler ve üç gün boyunca kimse yerinden kalkmadı." Yahuda şöyle yazdı: "Mısır'ın kendisi kadar eski olan 'Tanrı Krallar Efsanesi'nde, dünyanın karanlıkla dolduğu söylenir ve metinde kelimenin tam anlamıyla şöyle denmektedir: "...İnsanlardan ve tanrılardan hiçbiri sekiz gün boyunca birbirlerinin yüzlerini göremedi." İbrani yazar daha gerçekçi davranmış ve 8 günü 3 güne indirmiştir.* Bu ayetin Midraş yorumuna göre, "karanlık" vebası üç değil, altı gün sürmüştür. Üç gün "zifiri karanlık" ve diğer üç gün de sis, bu süre zarfında "kimse yerinden kalkamazdı." (Rashi, Çıkış, 10:22-23). El Arish'teki mezar üzerindeki yazıtlarda "Pi-Haroti" adlı bir yerden bahsedilir. Bu isim Çıkış kitabında (14:9) geçmektedir: " *Mısırlılar onları, Firavun'un bütün atlarını, savaş arabalarını, süvarilerini ve bütün ordusunu kovaladılar ve onları denizin kıyısında, Pi-ha-Hirot'ta kamp kurmuş halde yakaladılar."* Pi-ha-Hirot (ha artikeliyle) Mısır'daki Pi-Haroti'dir.

Çıkış 12:40 bize İsrailoğullarının Mısır'da dört yüz otuz yıl geçirdiğini söyler. Birçok şehir, sur ve Mısır anıtı inşa etme yolundaki zorlu ve karşılıksız emeklerinin karşılığında Tanrı, Yahudilere değerli eşyalar istemelerini emretti. *"Halkın kulağına söyle ki, her erkek komşusundan, her kadın komşusundan gümüş ve altın eşyalar istesin. Ve Rab, Mısırlıların gözünde halka lütuf verdi. Ve Musa, Mısır diyarında, Firavun'un hizmetkarlarının ve halkın gözünde çok büyüktü"* (Çıkış 11:2, 3). İsrailli arkeologlar

Modern kentin yakınlarında yapılan kazılar sırasında eşsiz bir altın takı koleksiyonu keşfedildi. Hazine, bu kazılar sırasında bulundu.

Tel Megiddo. Bir mücevher koleksiyonu kumaşa sarılıp çamurla doldurulmuş bir kil kabın içine gizlenmişti. Kabın kendisi 2010 yılında keşfedilmiş, ancak yakın zamanda temizlenmiştir. Bilim insanlarına göre, mücevherler yaklaşık 3100 yıllık. Aralarında aynı döneme ait Mısır mücevherlerine benzeyen birçok parça bulunuyor. Arkeologları en çok etkileyenler, yüzeyi minyatür dağ keçisi figürleriyle süslenmiş küpeler oldu. Altın bileşimi ve işçiliğine dayanarak, bunların Yahudilerin Mısır'dan çıkışları sırasında yalvararak istedikleri Mısır hazinelerine ait olduğu düşünülüyor.

Eğer Mısır'dan Çıkış 13. yüzyılın başlarında gerçekleştiyse, Yusuf ve ailesi Mısır'a yaklaşık MÖ 1700 civarında, Hyksosların ülkeyi ele geçirdiği dönemde varmışlardır. Çoğu bilgin, bu dönemde oraya vardıklarına inanmaktadır. Ölümünde, *"Yusuf İsrailoğullarına yemin ettirdi: 'Tanrı sizi mutlaka ziyaret edecek ve kemiklerimi buradan çıkaracak.' Böylece Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır'daki sandığa*

koydular" (Yaratılış 50:26). Mısır'dan Çıkış sırasında İsrailoğulları Yusuf'un mezarını ve mumyalanmış bedenini götürdüler.

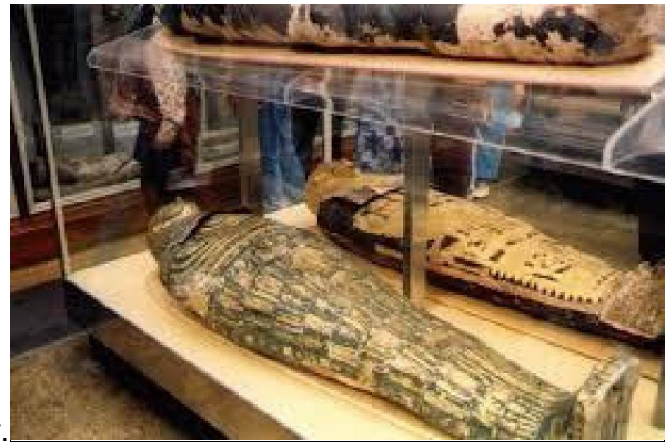

2014 yılında İsrailli arkeologlar bir Mısır mezarının keşfedildiğini duyurdu. Eretz İsrail'deki Mısır egemenliği dönemine ait bir lahit ve mühür, muhtemelen Yusuf'un mezarına işaret ediyor. "Ne Yahudi ne de Hristiyan kaynaklarında 5. yüzyıldan önce bir mezarın varlığından bahsedilmiyor ve üzerine inşa edilen yapının, Yusuf'un mezar yerinin muhtemelen kutsal olduğu Samaritler tarafından yapıldığına inanılıyor" (Wikipedia). Mısır Eski Eserler Bakanı Muhammed İbrahim, İsrailli arkeologların Jezreel Vadisi'nde bir "Mısır mezarı" keşfi hakkındaki raporuna ilişkin yorumda bulundu. Yerel bir gazetenin Kahire'nin İsrail'den mezar alanında bulunan tüm eserleri teslim etmesini talep etmeyi planlayıp planlamadığı sorusuna Muhammed İbrahim, bunu reddetti. İsrail radyo istasyonu Reshet Bet'in de aktardığına göre, bakanın Mısır'ın bu buluntuyu talep etme konusunda yasal bir hakkı yok. İsrail Eski Eserler Kurumu dün Tel Shadud höyüğü bölgesinde keşfi duyurdu. Antik mezar bulundu.

Doğalgaz boru hattı sahasındaki kurtarma kazıları sırasında, mezarın MÖ 13. yüzyıla ait olduğu belirlendi. Arkeolojik buluntular arasında İsrail'de nadir görülen eserler de yer alıyor. Bunlar arasında insan figürü şeklinde bir kapağa sahip kil bir lahit ve MÖ 1290-1278 yılları arasında hüküm süren 19. Hanedanlık Mısır firavunu I. Seti'nin adının yazılı olduğu bir mühür yüzüğü bulunuyor. Silindirik lahitin çevresinde de çeşitli buluntular yer alıyor.

Kazıda seramik yiyecek saklama kapları, sofra takımları, dini eşyalar ve hayvan kemikleri bulundu. Kazı yöneticileri Edwin van den Brink, Dan Kirzner ve Ron Beeri'nin belirttiği gibi, sunulan adakların amacı sadece ölüleri öbür dünyada beslemek değil, aynı zamanda tanrıları yatıştırmaktı. Lahitin içinde yetişkin bir erkeğin iskeleti, kil

kaplar, bronz bir hançer ve bronz bir kase ve tabaklar bulundu. Bilim insanları, tüm bu nesnelerin yerel kökenli olduğunu belirledi. Yakınlarda iki başka eser daha keşfedildi.

Bir erkek ve iki kadın mezarı. Ana mezarın Mısır firavununun hizmetinde olan zengin bir memura ait olduğuna inanılıyor. Uzmanlara göre, Mısır'dakilere benzer insan figürlü lahitler İsrail'de son derece nadirdir. Yusuf'un kalıntılarını destekleyen kanıtlar şunlardır:

Firavunun adını taşıyan, skarabe şeklinde altın bir yüzüğe işaret ediyorlar. Seti, önde gelen hipoteze göre Yahudilerin Mısır'dan çıkışının gerçekleştiği II. Ramses'in babasıydı. Yüzükte firavun, tanrı Ra ile özdeşleştirilmiş ve adı bir kobra tarafından korunmuştur. Bu tür bir yüzük, firavunun kendisine, varisine veya Yusuf örneğinde olduğu gibi saraydaki ilk kişiye ait olabilirdi. Firavun ve varislerinin Mısır dışında bir yere gömülmelerine izin verilmediğinden, üçüncü seçenek geçerliliğini koruyor.

Firavun ile uzun ve ısrarlı bir mücadeleden sonra, Tanrı, İsrail'e haksız yere uyguladığı kötülükler ve bebeklerin öldürülmesi yoluyla gerçekleştirdiği açık soykırım nedeniyle onun kalbini katılaştırdı. *"Ve Rab Musa'ya dedi ki: Firavun'un yanına git; çünkü ben onun ve hizmetkarlarının kalbini katılaştırdım ki, bu işaretlerimi onlara göstereyim"* (Çıkış 10:1). Musa halkı Mısır'dan çıkardı. " *İsrailoğulları kuru toprak*

üzerinde denizin ortasına girdiler; sular sağlarında ve sollarında onlara duvar oldu. "

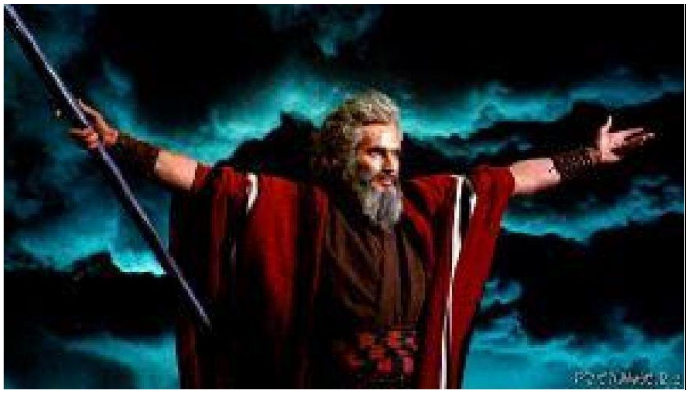

yan taraf" (Çıkış 14:22).

Amerikalı amatör arkeolog Ron Wyatt ve oğulları, Yahudilerin Mısır esaretinden dönüş yolunda izledikleri rotayı araştırdılar. Mısır'dan ayrıldıktan sonra Yahudiler Sina Yarımadası'na girdiler. Kıyı şeridini takip etmediler çünkü orası vahşi ve savaşçı kabilelerle doluydu. Ayrıca kuzeyde yaşayan düşmanları Filistlilerin topraklarından geçemezlerdi, güneydeki çöllerden de geçemezlerdi. Tek bir yol mümkündü: onları Akabe Körfezi'nin sol Mısır kıyısındaki birkaç milyon insanı barındırabilecek tek yere götüren, Wadi Watir adı verilen derin ve dar bir geçit. İsrailoğullarının kuzeye giden yolu, Mısır askeri kalesi Migdol tarafından engellenmişti (Çıkış 14:2). Yahudilerin kıyıdaki konumlarının güneyinde, dağlar su kenarına kadar uzanıyor ve arabaları, çocukları ve hayvanları olan insanların geçmesini imkansız hale getiriyordu. Geri dönemezlerdi; Mısır ordusu onları takip ediyordu. Tanrı onları, Firavun'un elinden kurtarabileceği ve onlara kendi ihtişamını gösterebileceği yere götürdü. İncil'e göre, kadınlar, çocuklar ve yaşlılar hariç, sadece savaşabilecek erkekler vardı: Yahudiler arasında 603.550 (Sayılar 2:32) + Levililer arasında 8.500 (Sayılar 4:48) + "karışık bir kalabalık" (Çıkış 12:38). Ama en şaşırtıcı olan şey, Kızıldeniz'in dibinde, geçişin gerçekleşmesi gereken yerde bulunan su altı kara köprüsüdür. Akabe Körfezi boyunca

su derinliği ortalama 5.000 fit (yaklaşık 1.500 m) civarındadır. Kıyıya yakın suya inişin dikliği... 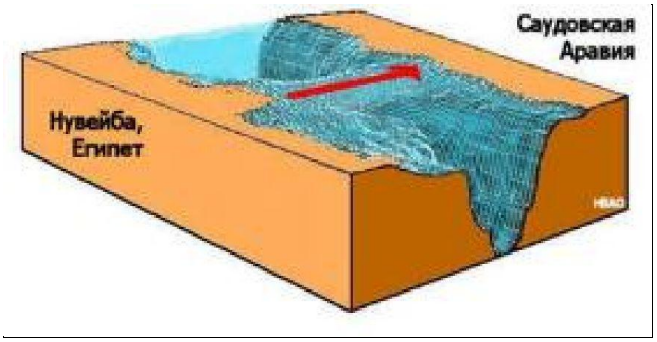

Mısır kıyısının açısı 45°'dir. Ve sadece bir yerde, Nuweiba kıyısında, su altı köprüsü 6°'lik kademeli bir eğimle sadece 100 metre derinliğe iner. Nuweiba'dan Suudi Arabistan'a olan mesafe yaklaşık 13 km'dir. Su altı köprüsünün genişliği yaklaşık 900 metredir. Yahudiler bunu bilmiyordu ve bilseler bile, bu bir sorun olmazdı.

Bu onlar için hiçbir şey ifade etmiyordu: gemileri, hatta tekneleri bile yoktu. Tanrı, ayrılan denizin su duvarlarını dengelemek için bu kıstakı onlar için yaratmıştı.

Mısır'dan Çıkış'tan sadece bir hafta sonra, Firavun'un ordusu Kızıldeniz'de Yahudileri yakaladı ve burada başka bir mucize gerçekleşti: denizin suları İsrailoğullarının önünde yarıldı ve Firavun'un ordusunu kuşattı. Mısırlılar veba sırasında ölen ilk doğan çocuklarını gömdükten sonra, Firavun İsrailoğullarının denize yöneldiklerini ve çölde tanrı Typhon'un yollarını kestiğini düşündüklerini öğrendi. İsrailoğullarını serbest bıraktığına pişman oldu ve mızraklar ve savaş arabalarıyla donanmış büyük bir orduyla İsrailoğullarını takip etti.

Onları Mısır'a geri gönderdi. Mısırlılar İsrailoğullarını deniz boğazında yakaladılar ve Yahudiler düşman ordusunu görünce korktular ve birçoğu Musa'ya homurdanmaya başladı: " *Bizi neden Mısır'dan çıkardın? Orada mezar yok mu ki, bizi çölde yok etmek için buraya getirdin?"* Ama Musa korkaklara cesaret verdi: *"Korkmayın," dedi. "Bugün Tanrı'nın mucizevi yardımını göreceksiniz. Bugün Mısırlıları son kez*

göreceksiniz!” Tanrı güçlü bir doğu rüzgarı gönderdi ve onları uzaklaştırdı.

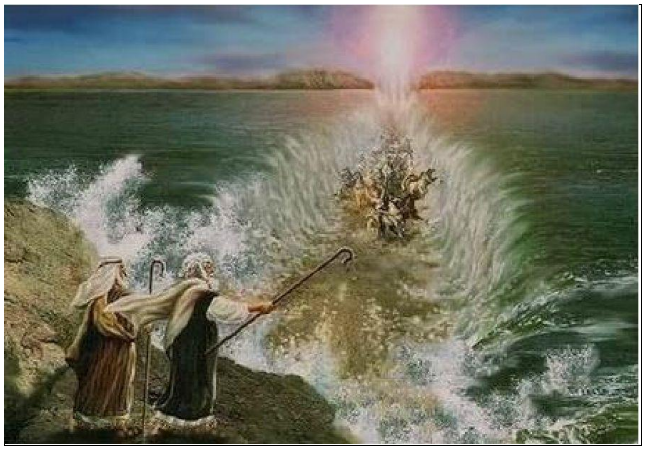

Kızıldeniz'in dar boğazındaki su kenara itildi ve boğazın dibi bir noktada açığa çıktı. İsrailoğulları hızla bu dipten kuru toprak üzerindeymiş gibi yürüdüler, ancak Tanrı Mısırlıların üzerindeki karanlık bulutu kaldırdığında, onlar da Kızıldeniz'e doğru koştular ve yan duvarlardan fışkıran sular, tüm Mısır ordusunu, savaş arabalarını ve atlarını anında boğdu. Bu, ilk gelişmiş insan uygarlığının ilk yenilgisiydi ve önceki tufanda Yüce Tanrı'nın hükmünün bir hatırlatıcısıydı; bundan sonra Mısır İmparatorluğu asla eski ihtişamına kavuşamadı.

1988'de Ron Wyatt, Kızıldeniz tabanındaki bu bölgelerde yaklaşık 200 metrekarelik bir alanda araştırma yaptı ve yaklaşık 400 insan iskeleti parçası ile firavunlar dönemine ait çok sayıda askeri teçhizat, savaş arabası parçaları da dahil olmak üzere, keşfetti. Ayrıca eski Mısır savaş arabalarına ait yaklaşık 600 tekerlek de bulundu. Kızıldeniz'in ortasında böyle şeyler neden var?

Tekerlek sayısı mı? Kızıldeniz'in sınırları değişmedi: denizin ortası o zaman olduğu yerde kaldı. Cevap ancak İncil'de bulunabilir: bunlar, Mısır ordusunun Yahudileri kovalarken denizin ortasına ulaştığı ve Tanrı'nın denizin sularını başlarının üzerine kapatarak Firavun'un tüm ordusunu boğduğu Firavun'un savaş arabalarının

tekerlekleridir. Akabe Körfezi boyunca derinlik

Su derinliği 1500 metreye kadar ulaşmaktadır ve sadece bu bölgede 100 metre derinliğinde ve yaklaşık 900 metre genişliğinde bir su altı köprüsü bulunmaktadır. Ron, Mısır'dan Çıkış kıyısında, suyun yakınında yatan bir sütun keşfetti. Karşı kıyıda, Suudi Arabistan'da, üzerinde İbranice "Mısır (Mitzraim), Süleyman, Edom, Ölüm, Firavun, Musa, Yahve" yazılı, aynı bir sütun daha buldu. Bu sütunların Süleyman tarafından Kızıldeniz'i geçişini anmak için dikildiğini varsaydı. Mısır kıyısında bulunan sütundaki yazılar su tarafından tahrip edildi. Yetkililer daha sonra onu beton bir temele yerleştirdiler.

Kahire Antik Eserler Bakanlığı, su altı arkeologlarından oluşan bir ekibin Kızıldeniz dibinde önemli bir keşif yaptığını duyurdu. Ras Rarib şehrinin yakınlarında, kıyıdan bir buçuk kilometre açıkta, MÖ 14. yüzyıla, Firavun Akhenaten dönemine ait eski bir Mısır ordusunun kalıntıları deniz tabanında bulundu. Kahire Üniversitesi'nden Profesör Abed El-Muhammed Gader, ekibinin bu keşfinin Yahudilerin Mısır'dan Çıkışını doğrulayabileceği ihtimalini göz ardı etmiyor.

Ateş sütununu takip ederek çölde dolaşan İsrailoğulları, Mısır'dan Çıkış'tan yedi hafta sonra Sina Dağı'na yaklaştılar. Bu dağın eteğinde, ellinci günde—Şavuot'ta—Tanrı'nın antlaşması, seçilmiş İbrahim'in soyundan gelen İsrail ile sonuçlandı. Onlar, gerçek

Tanrı'ya olan imanlarını ilan etmek ve O'nun mesajını taşımakla görevli, kraliyet rahipliği halkı olacaklardı.

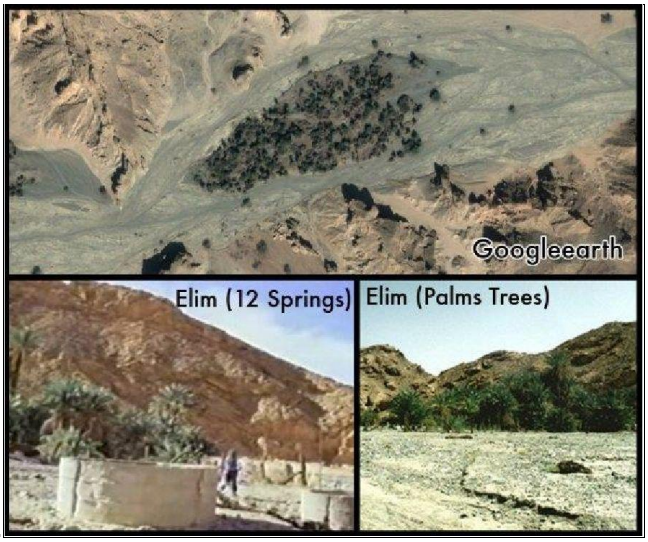

her şey için ilahi ahlak

İnsanlık. Antlaşmanın temeli, Tanrı tarafından iki taş levhaya yazılan On Emir'dir (Dekalog). Bu emirler, tüm insan toplumu için inanç ve yaşamın temel ilkelerini ifade eder. İncil'de

Rivayete göre Musa, İsrailoğulları ile birlikte 12 kuyu ve 70 hurma ağacının bulunduğu Elim vahasına gelmiş ve orada konaklamıştır. Elbette, günümüzde bu bölgede 70'ten fazla hurma ağacı yetişmektedir, ancak bugüne kadar hala 12 kuyu bulunmaktadır. (Elim, Suudi Arabistan'da, Midyan bölgesinde yer alır ve İncil'de bahsedildiği gibi, Arabistan'daki Sina Dağı'na giden yol üzerinde 12 kuyusu vardır.)

İsrail halkı Elim'den Sina Dağı ile Elim arasında bulunan Sin'e yolculuk etti. İklim şartlarına rağmen, *"Kırk yıldır giysileriniz eskimez, ayaklarınız da şişmez"* (Tesniye 8:4). Rab, yiyecek olarak gökten manna gönderdi: *"İnsan meleklerin ekmeğini yedi; onlara bol bol yiyecek verdi"* (Mezmur 78:25).

Tanrı, Musa'ya Horeb Dağı'nda önünde duracağını ve Musa'nın bir kayaya vurarak içinden su fışkırtacağını, böylece halkın içebileceğini söylemişti. Dağın batı, yani arka tarafında, Musa ve İsrailoğulları'nın Sina Dağı'na ulaşmadan önce kamp kurdukları Refidim bulunur. Musa burada asasıyla kayaya vurarak büyük miktarda suyun fışkırmasına neden oldu. 60 metre yüksekliğindeki dev kaya, 300 metre yüksekliğindeki bir tepenin üzerinde duruyor ve bu çöl bölgesinde bulunmasına

rağmen su erozyonunun açık izlerini gösteriyor. Bu kayanın altındaki kayalar da su erozyonunun izlerini taşıyor. Kayadaki bir çatlak o kadar büyük ki, içinden kolayca geçilebiliyor. Bu alanda ayrıca, İsrailoğulları'nın Amaleklileri yenmesinden sonra inşa edilen 20 metrekarelik bir sunak da bulunuyor. Encyclopedia Britannica'ya göre, Amalek toprakları "Yahudiye'nin güneyine uzanıyor ve muhtemelen kuzey Arabistan'a kadar devam ediyor".

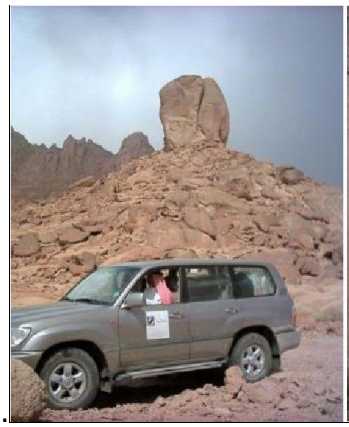
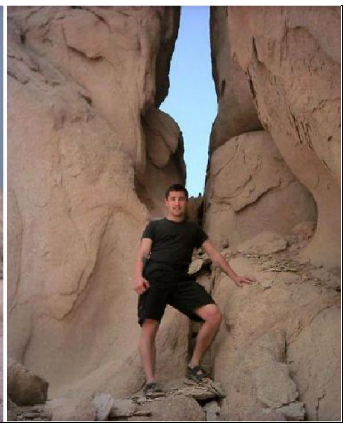

(Tanrı'nın İsrailoğullarına su verdiği devasa yarık kaya. Bu fotoğraf, şiddetli yağmurların yol açtığı su erozyonunun açık izlerini gösteriyor.)

Kayadan su fışkırması mucizesinden sonra Musa, Tanrı'ya bir sunak yaptırdı. Dağın doğu ve batı taraflarında büyük sunaklar bulunmaktadır. Bölgede çok sayıda daire oluşturan taşlar bulunmakta olup, bu da bölgenin bir zamanlar kamp alanı olarak kullanıldığına dair kanıt sağlamaktadır. Çok sayıda dikdörtgen taş da bulunmuştur.

Çapları 8,25 inç ve 16,5 inç olan ve uzunlukları 10 ila 26 inç arasında değişen mermer taşlar. Bu parçalar sunağın çevresinde bulunurken, diğerleri geniş bir alana dağılmış haldeydi. Kutsal metinlere göre Musa, dağın eteğindeki sunağın yakınında 12 sütun

inşa ettirmiştir. Bu sütunların kalıntıları (fotoğrafta görülebilen beyaz taştan yapılmışlardır) bölgede bulunmuştur.

Kutsal yazıları inceledikten ve Yahudilerin Kızıldeniz'i geçtikten sonraki rotasını analiz ettikten sonra, araştırmacılar Sina Dağı'nın daha önce inanıldığı gibi Sina Yarımadası'nda (Mısır'ın bir parçası) değil, büyük olasılıkla Suudi Arabistan'da bulunduğu sonucuna vardılar (Galatyalılar 4:25). Tanrı, Musa'ya yanan çalıdan İsrailoğullarını Mısır köleliğinden kurtarma kaderi hakkında konuştuğunda, *"Halkı Mısır'dan çıkardığınızda, bu dağda Tanrı'ya ibadet edeceksiniz" dedi* (Çıkış 3:12). O sırada Musa Medya'daydı ve kayınpederinin sürüsüyle çölün derinliklerine gittiği söylenir. Ron'a göre, bu bölgedeki tek dağ Sina Dağı olabilir: Cebel el-Loz. Birincisi, dağ çölle çevrilidir, bu da milyonlarca insan için uygun bir dinlenme yeridir ve dağdan 10 mil uzaklıkta, Musa'nın kayınpederinin ikametgahı olabilecek El-Bad şehri bulunmaktadır. Ron, vardığı sonuçların doğruluğunu bizzat teyit edebilmek için Suudi Arabistan büyükelçiliğinden ülkeye giriş vizesi almak için dört buçuk yıl bekledi. 1984 yılında, vizesiz olarak Ron ve oğulları sınırı yasa dışı yollarla geçtiler (bu da daha sonra tutuklanmalarına yol açtı). Gördükleri her şey Ron'un şüphelerini doğruladı. İlk başta, dağın görünümü onları çok etkiledi: Dağın tamamı kırmızı granitten yapılmıştı ve tepesi siyahtı. Sonuçta, Tanrı oraya inmişti ve dağ O'nun varlığından "duman çıkarıyordu".

Dağın yakınındaki bu geniş alanın taşlardan temizlenip taşların tuhaf sınırlar oluşturacak şekilde düzenlenmesinin yanı sıra, araştırmacılar Musa tarafından inşa edildiğine inanılan (Çıkış 24:4) eski taş işçiliği de keşfettiler. Dağın eteğinde, 4000 yıl öncesine ait koç resimleri bulunan taşlar bulundu ve tarihçiler, koç veya buzağı resimlerinin o bölge için tipik olmadığını kanıtladılar. Ancak bunlar kesinlikle eski Mısır için tipiktir. Bu resimler, Yahudilerin Musa'nın dağdan dönüşünü beklemekten yorulup

altın bir buzağı ve onun için bir sunak inşa ettikleri ve onu tanrı olarak onurlandırmaya başladıkları yerin burası olduğunu doğrulamaktadır. *“Halk, Musa'nın dağdan inmesinin geciktiğini görünce, Harun'un yanına toplandılar ve ona, ‘Kalk, bize önümüzde yürüyecek bir tanrı yap’ dediler.”*

Bizim için, bu adamla, bizi Mısır diyarından çıkaran Musa ile,

Neler olduğunu bilmiyoruz. Sonra Harun onlara, “Eşlerinizin, oğullarınızın ve kızlarınızın kulaklarındaki altın küpeleri çıkarın ve bana getirin” dedi. Böylece bütün halk kulaklarındaki altın küpeleri çıkarıp Harun'a getirdi. Harun onları ellerinden aldı ve erittiği bir buzağı yaptı, bir heykeltıraşla şekillendirdi. Ve dediler ki: “Ey İsrail, sizi Mısır diyarından çıkaran tanrınız budur!” (Çıkış 32:1-4). Buzağı yapma fikri...

Yahudilerin Mısır'dan göçü tesadüf değildi. Mısır, Yahudilerin inşasında yer aldığı Bronz Çağı'nda refah içindeydi. Modern arkeologlar, Arabah Çölü'nde üç bin yıl öncesine dayanan bakır madenleri keşfettiler. İsrailli bilim insanları, MÖ 10. yüzyılda Süleyman döneminde Timna Vadisi'nde bakır çıkarıldığını ve bunun "Kral Süleyman'ın Madenleri" olarak bilindiğini iddia ediyorlar. Ancak, 1970'lerden itibaren buradaki madenlerin Mısırlılara ait olduğu kanıtlandı ve özellikle Hathor tanrıçasının tapınağının keşfi, Timna'nın eski zamanlardan beri Mısırlılar tarafından tekelleştirildiğini ve madencilik faaliyetlerinin yürütüldüğünü gösterdi. Buzağının önemi, daha önce cevher taşıyan el arabalarını çekmek için atların kullanıldığı Donbass'ın eğimli madenleriyle karşılaştırılabilir. Yağ lambaları da onlardan adını almıştır. Lambalar genellikle tatlı su tünellerinde sönerdi ve madencinin hayatı tamamen hayvana bağlıydı; hayvan onu yüzeye çıkarır mıydı yoksa madende mahvolur muydu? Yeraltı labirentlerinde çalışan atların gözleri kapalıydı, böylece lambalardan gelen ışık veya madenden çıkarılırken oluşan ışık strese neden olmazdı.

Bu, onların keskin bir koku alma duyusuna sahip olmalarını ve temiz suyu körü körüne takip ederek yüzeye çıkmalarını sağlardı. Yahudilerin de Mısır'daki bakır madenlerinde benzer bir uygulaması vardı; tünellerden çıkma umudu tamamen yükü çeken boğalara bağlıydı. Bu inanç bilinçlerine o kadar derinden işlemişti ki, sadece çölde kendilerine yol göstermesi için bir buzağı yapmakla kalmadılar, Yeroboam da İsrail'in 10 kabilesini ayırırken bundan yararlandı. *"Kral, istişare etti ve iki altın buzağı yaptırdı ve [halkına], 'Yeruşalim'e çıkmanıza gerek yok; bunlar, sizi Mısır diyarından çıkaran tanrılarınızdır, ey İsrail',' dedi. 'Ve birini Beytel'e, diğerini Dan'a koydu'"* (1 Krallar 12:28,29).

Sina Dağı'nda, Musa aracılığıyla Tanrı, İsrail'i kurmak ve onları kraliyet rahipliği olarak kutsamak için kanun ve emirler verdi. Musa, dağa çıktığı zamankinden farklı bir şekilde geri döndü; yüzünden yayılan ihtişamın parlaklığı nedeniyle İsrailoğulları ona bakamadılar. Buzağıyı ve etrafındaki şenliği gören Levililer, Musa'nın emriyle, buzağıya tapınmaya katılan yaklaşık 3000 kabile üyesini öldürdüler. Normal şartlarda, yiyecek ve su olmadan bir kişi 40 gün içinde ölürdü, ancak Musa, Ruh'un gücüyle dolu olarak, 40 gün boyunca bir kez daha dağa çıktı. Dönüşünde, çadırı, sandığı ve sunağı inşa etmeye başladı. İsrail'in inançsızlığına ve homurdanmalarına rağmen, Tanrı ihtişamıyla aralarında ikamet etmeyi lütfetti. *"Musa, çadırı kurmak üzereyken ona şöyle denildi: 'Bak,' denildi, 'dağda sana gösterilen örneğe göre her şeyi yap'"* (İbraniler 8:5). *"Musa da Rabbin kendisine buyurduğu her şeyi yaptı... Ve bulut, buluşma çadırını örttü ve Rabbin görkemi çadırı doldurdu... Rabbin bulutu gündüz çadırın üzerindeydi ve gece de bütün evin gözü önünde içinde ateş vardı."*

"İsrail'in tüm yolculukları boyunca" (Çıkış 40:16, 34, 38). Kutsal dağda bir yıl kamp kurduktan sonra, silah taşıyabilecek 600.000'den fazla erkekten oluşan halk (ki bu, tüm ulus için 2.000.000'dan fazla kişiye denk gelirdi), Vaat Edilmiş Topraklara doğru yolculuklarına devam etti. Kral Balak, Midyan dağlarından İsrail Tanrısı'nın görkemini ve İsrail kampının nasıl kurulduğunu görünce, bu halkın yenilmez olduğunu anladı ve Tanrı'nın peygamberi Balaam'ı İsrail'i lanetlemesi ve onlara saldırması için çağırdı. Ancak Balaam Peor'a çıktığında, İsrail'e bir bereket bildirdi: "

"Ey Yakup, çadırların ne güzel! Ey İsrail, meskenlerin ne güzel! Vadiler gibi, nehir kenarındaki bahçeler gibi, Rabbin diktiği aloe ağaçları gibi, su kenarındaki sedir ağaçları gibi yayılmışlar. Kovalarının suları akacak, soyu güçlü sular gibi olacak. Kralı Agag'ı geçecek, krallığı yüceltilecek" (Sayılar 24:5-7). Ve halkı lanetlemese de,

haksızlığın karşılığını arzulayarak, Balak'a İsrail oğullarını günaha nasıl sürükleyeceği konusunda öğüt verdi: *"Balak'a İsrail oğullarını putlara kurban edilen şeyleri yemeye teşvik etmeyi öğretti ve*

"Zina ettiler" (Vahiy 2:14). *"İsrail Şittim'de oturuyordu ve halk Midyan kızlarıyla zina etmeye başladı; halkı tanrılarına kurban sunmaya davet ettiler; halk onları yedi ve tanrılarına secde etti. İsrail Baal-peor'a katıldı. RAB'bin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi ve vebada ölenlerin sayısı yirmi dört bin oldu"* (Sayılar 25:1-9). Ve her ne kadar Balaam'ın ülkesine döndüğü yazılmış olsa da, İsrail oğulları Midyanlılara karşı savaşa gittiğinde, Balaam öldürülen krallar arasındaydı. *"Ve RAB'bin Musa'ya emrettiği gibi Midyan'a savaş açtılar ve bütün erkeklerini öldürdüler; Midyan krallarını da öldürdüler: Evi, Rekem, Zur, Hur ve Reba, Midyan'ın beş kralı; ve Beor oğlu Balaam'ı kılıçla öldürdüler"* (Sayılar 31:7, 8). Bu, Balaam'ın kötülüğün ücretini aldığını ve Midyan kralları arasında oturduğunu, Yüce Tanrı'yı terk ettiğini gösterir. *"Doğru yoldan saptılar ve kötülüğün ücretini seven, fakat günahından dolayı suçlu bulunan Beor oğlu Balaam'ın izinden gittiler: dilsiz"*

Peygamberin çılgınlığını durduran bir sesle."

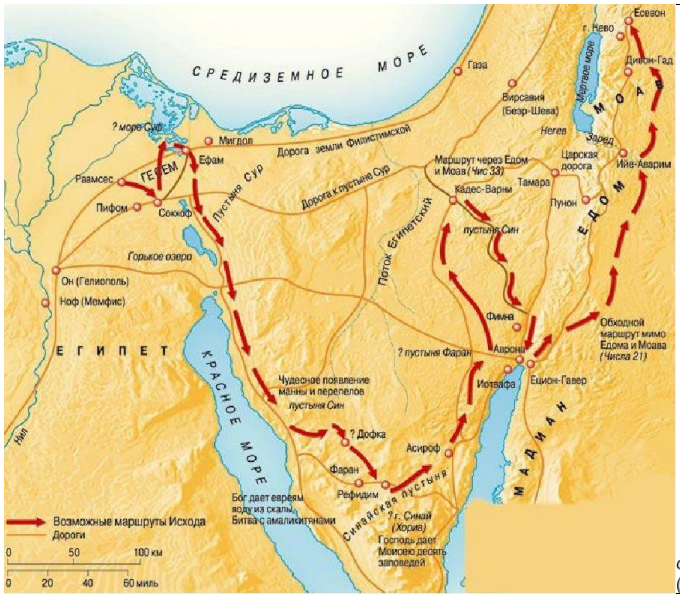

ослица, проговорив человеческим (2Пет.2:13-16).

İsrailoğullarının çöl yolculuğu, zorluklar ve felaketlerin yanı sıra ilahi mucizelerle de damgalanmıştı: meleklerin verdiği yiyecek olan manna, kayadan su çıkması ve daha birçokları. Mısır'dan Çıkış sırasında Kenan diyarına ulaşma hedefi belirlenmiş olsa da, halk yolda 40 yıl geçirdi; bu süre, Yahudi casuslarının Filistin'i dolaşmak için harcadığı her güne denk geliyordu. Halk, Tanrı'ya inanmayarak homurdanıp Musa'yı taşlamak istediğinde, ilahi vaade şüpheyle yaklaştıklarında, Tanrı onları kendi sözlerine teslim etti: " *Hepimiz çölde öleceğiz."* Yolculuk yavaştı, sadece

40 yıllık bir göçün ardından, yeni bir nesil Ölü Deniz'in kuzeyindeki Kenan sınırlarına yaklaştı ve son duraklarını Ürdün Nehri kıyılarında yaptılar. Orada, Nebo Dağı'nın zirvesinden, 120 yaşında bile görüşü hiç azalmamış olan Musa, umutlarının ülkesini gözlemledi ve gerekli düzenlemeleri yaptıktan ve halefi olarak Yeşu'yu atadıktan sonra, Vaat Edilmiş Topraklara hiç girmeden öldü.

Vaat Edilmiş Topraklara Giriş

Vaat Edilmiş Topraklara yaklaşırken Musa, her kabileden birer kişi olmak üzere on iki casus gönderdi ve onlar geri döndüklerinde, güzel topraklardan ve orada yaşayan devlerden bahsettiler. Bütün topluluk Musa ve Harun'a karşı ayaklandı, onları taşlayıp Mısır'a geri dönmek istedi. Sadece ikisi Tanrı'nın vaatlerine olan inançlarında sebat etti ve Rab şöyle dedi: *"Mısır'da ve çölde yaptığım görkemimi ve işaretlerimi gören, beni on defa sınayan ve sesime itaat etmeyenlerin hiçbiri, atalarına yemin ettiğim ülkeyi asla*

görmeyecek; beni öfkelendirenlerin hiçbiri onu görmeyecek; fakat kulum Kaleb, başka bir ruha sahip olduğu ve beni tamamen izlediği için, onu gittiği ülkeye getireceğim ve soyu oraya sahip olacak… Onlara deyin ki, 'Yaşadığım sürece,' diyor Rab, 'kulağıma söylediğiniz gibi, size de öyle yapacağım. Cesetleriniz bu çölde düşecek. Ve sizden sayılan, yirmi yaşından yukarı olan ve bana karşı homurdananların hiçbiri, sizi yerleştireceğime yemin ettiğim ülkeye asla giremeyecek, sadece Yefunne oğlu Kaleb ve Nun oğlu Yeşu hariç. Av olacaklarını söylediğiniz çocuklarınızı getireceğim ve onlar ülkeyi tanıyacaklar. Sizin hor gördüğünüz şey buydu. Ama cesetleriniz bu çölde kalacak. Çocuklarınız da kırk yıl çölde dolaşacak ve cezasını çekecekler.

"Çölde bütün bedeniniz helak oluncaya kadar zina edeceksiniz. Kırk gün boyunca ülkeyi gözetlediğiniz gibi, kırk yıl boyunca günahınızın cezasını çekeceksiniz; bir gün bir yıl sayılır ki, Benim tarafımdan terk edilmenin ne demek olduğunu anlayasınız." (Sayılar 14:22-24, 28-34). Eğer 20 yaş üstü yetişkin nüfusun 1,5 milyon olduğunu varsayarsak, 40 yıl boyunca her gün birileri ölmüş ve bu da 40 yıllık bir cenaze alayı haline gelmiştir. Vaat Edilmiş Topraklara son kez yaklaşırken, eski topluluktan sadece iki kişi kalmıştı: Musa'nın halkı yönetme görevini emanet ettiği Kaleb ve Yeşu. Güneyden gelen "bereketli hilal" yolunda Eriha şehri bulunuyordu. *"Ve halk Eriha'ya doğru geçti; fakat Rabbin antlaşma sandığını taşıyan rahipler, Ürdün'ün ortasında, kuru toprak üzerinde, ayakları yere sağlam basmış halde durdular. Bütün İsrailoğulları kuru topraktan geçtiler, ta ki bütün halk Ürdün'ü geçene kadar"* (Yeşu 3:17). İsrailoğulları yedi gün boyunca şehrin etrafında yürüdükten sonra Tanrı şehir surlarını yıktı (Yeşu 6). Arkeologların Eriha'ya olan ilgisi tam olarak bu durumla bağlantılıydı. Alman arkeologlar E. Sellin ve Watzinger, 1908-1910 yılları arasında Eriha'da kazılara başladılar. Profesör John Garstang liderliğindeki bir İngiliz keşif ekibi 1930-1936 yılları arasında birçok keşif yaptı. Keşif ekibi, şehrin Neolitik çağda,

çömlekçiliğin ortaya çıkmasından önce kurulduğunu tespit etti; bu nedenle, arkeologlar tarafından kazılan Filistin'deki tüm şehirlerin en eskisi olarak kabul edilir. Garstang, diğer şeylerin yanı sıra, Eriha'da kazılar yaptı.

Şehrin tarihinin çeşitli dönemlerine ait surlar ve özellikle 15. yüzyıla ait iki taş duvar, bu duvarların yıkılmasının ardından şehrin ateşe verilmesine neden olmuştur. Garstang'ın kazılar sırasında bulduğu daha sonraki dönemlere ait seramik örnekleri, şehrin en geç MÖ 1385 yılında yıkıldığı sonucuna varmasına yol açmıştır. Bu kazılar, İsa Kitabı'ndaki anlatıları doğrulayan reddedilemez kanıtlar ortaya çıkarmıştır.

Navin. Arkeologlar, kalıntıları tarihini canlı ayrıntılarla ortaya koyan antik bir kent keşfettiler.

1. Eriha, daha büyük ölçekte olsa da, oldukça tipik bir Kenan kalesiydi. Şehrin surları, dıştaki 2 metre ve içteki 4 metre kalınlığında iki sıra duvardan oluşuyordu. Duvarlar yaklaşık 10 metre yüksekliğindeydi ve aralarında 5 metre genişliğinde bir geçit vardı; bu geçit, konut binalarıyla birbirine bağlanmıştı ve bunlardan biri Rahab'ın eviydi (Yeşu 2:15).
2. Şehir surları dışa doğru çöktü. Arkeologlar, şehir surlarının her türlü mantığa aykırı olarak dışa doğru çökmesi gerçeğine hayret ettiler, ancak durum tam olarak böyleydi. Şehir surları temellerine kadar çöktü ve saldırganların şehre girmesinin yolunu açtı.
3. Arkeologlar, devasa kül ve kömür dağlarıyla karşılaştılar. Şehir yangınla yok edilmişti (Yeşu 6:23). Daha sonraki kazılar, şehri harap eden korkunç yangınların izlerini ortaya çıkardı.
4. Şehir yağmalanmamıştı. Eski zamanlardan beri, özellikle daha sonra yıkılan bir şehirden tüm değerli eşyaları ve yiyecekleri kurtarmak adetti. Ancak bunun yerine, arkeologlar buğday, hurma, mercimek ve diğer birçok

malzeme, eşya ve nesneyle dolu ambarlar ve depolar keşfettiler; çünkü Yeşu 6:20'ye göre, içindeki her şey bir yemine adanmıştı. 5) Şehir ilkbaharda ele geçirildi (Yeşu 2:6, 3:15, 5:10). Tarihlendirme, şehrin MÖ 13. yüzyılda yıkıldığını gösterdi ki bu, İncil kronolojisiyle tamamen örtüşmektedir.

Yeşu, Rabbin İsrail halkının gözü önünde yıktığı Eriha şehrini ele geçirdiğinde, " *Yemin edip şöyle dedi: 'Bu Eriha şehrini kurup inşa eden Rabbin adamı lanetli olsun! Temelini ilk oğluyla atacak, kapılarını da en küçük oğluyla dikecek!'"* (Yeşu 6:25). Kutsal Kitap tarihi, bu lanetin tam olarak yerine getirildiğini şu sözlerle doğruladı: " *Betheli Ahiel Eriha'yı kurdu: İlk oğlu Abiram ile temelini attı, en küçük oğlu Segub ile de kapılarını dikti; Rabbin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla bildirdiği sözüne göre"* (1 Krallar 16:34). Megiddo, Gezer ve Eriha şehirlerindeki kazılar bu gerçeği tarihsel olarak doğruladı: Duvarların içine gömülmüş çocuk iskeletleri bulundu. Eriha'da bulunan iskeletlerin, Betheli Ahiel'in çocuklarının kalıntıları olması mümkündür.

Arkeolojik kanıtlar, MÖ 13. yüzyılda İsrailoğullarının önemli bir askeri sefer düzenleyerek bir dizi önemli Kenan şehir devletini yok ettiğini ve bu sayede ülkeye (özellikle dağlık bölgeye) yerleştiklerini göstermektedir. 12. ila 11. yüzyıllar sürekli savaşlarla geçti; kazılan tüm şehirlerin bir ila dört kez yıkıldığı ve bu yıkımlar arasında neredeyse hiçbir doğrudan bağlantı olmadığı da bunun kanıtıdır. Saul'un kral seçildiği zamana gelindiğinde,

İsrailoğulları, fatihlerin Esdraelon Vadisi'ndeki Beth-shan, Taanach ve Megiddo gibi kaleleri veya ülkenin dağlık kısmına giden yolu koruyan Dor ve Gezer'i ele geçiremedikleri için, ülkenin sadece merkezi dağlık bölgesini ve Ürdün'ün bir kısmını işgal ettiler (Hakimler 1:27). İsrailoğulları, savaş arabaları olmadığı için ovada da düşmanla savaşamadılar (Hakimler 1:19; 1 Krallar 20:23). Yeşu'nun Celile'de yıktığı tek müstahkem şehir Hazor'du (Yeşu 11:10-13). Bu şehrin yeri 1926'da belirlendi - Celile Gölü'nün on mil kuzeyinde, Tel el-Keda'da yer almaktadır.

Палестину дороге, ведущей из Египта в Сирию, Переднюю Азию и Месопотамию. К

Kuzeyinde, yer yer surlarla ve batı tarafında kuru bir hendekle korunan devasa dikdörtgen bir yükselti bulunur: Hyksos süvarileri ve savaş arabaları muhtemelen burada kamp kurmuştu. General Yadin liderliğindeki bir İsrail seferi (1955-1958), şehrin sadece tepeyi değil, aynı zamanda bu geniş kapalı alanı da kapladığını keşfetti. Yaklaşık 40.000 nüfusu ve yaklaşık 175 dönümlük alanı ile Hazor, Suriye-Filistin'in en büyük şehirlerinden biriydi (Yeşu 11:10). Şehir 13. yüzyılda yıkıldı ve sonrasında sadece tepede bulunan kısmı yerleşim yeri olarak kaldı.

İsrail'in Altın Çağı

"Yeni Yol"un benimsenmesi ve bu dönemde devletin refahı hakkında önemli arkeolojik kanıtlar bulunmaktadır. 1050 civarında Şilo'nun düşmesinden sonra, Filist garnizonları ülkenin dağlık kesimine yerleştiğinde (1 Samuel 10:5; 13:3) ve Yahudiler Filist ordusunda hizmet etmeye başladığında (1 Samuel 14:21) İsrail çok zor bir durumda kaldı. *"İsrail topraklarında hiç demirci yoktu; çünkü Filistliler İbranilerin kılıç veya mızrak yapmasından korkuyorlardı. Bu yüzden İsrail'in bütün erkekleri, yerde bir yarık olduğunda, pulluklarını, kazmalarını, baltalarını ve kazmalarını bilemek için Filistlilere gitmek zorunda kaldılar."*

Pulluk uçlarının, küreklerin, tırmıkların ve baltaların uçlarının veya şişin ayarlanması gerekiyor.

Dolayısıyla savaş sırasında, orada bulunanların hiçbirinde kılıç ya da mızrak yoktu.

"Saul ve Yonatan'da bulundular ve bu yaralar yalnızca Saul ve oğlu Yonatan'da bulundu" (1 Samuel 13:19). Sapan yarası bulunan devasa kafatası henüz keşfedilmemiş olsa da, arkeologlar Aşkelon ve Kudüs arasında bulunan Golyat'ın memleketi Gat'ı bulduklarına inanıyorlar. Gat'taki kazılar sırasında arkeologlar, Krallar ve Çıkış kitaplarında anlatılanlara benzer, mükemmel durumda 3000 yıllık boynuzlu bir taş sunak keşfettiler.

Ancak Filist sunağının iki boynuzu varken, İncil'deki sunakların dört boynuzu vardır; bu nedenle buluntunun kimliği tartışmalı kalmaktadır. Filistliler, Davut ve Süleyman'ın hükümdarlığı döneminde, MÖ 10. ve 9. yüzyıllarda Gath civarında yaşayan bir halktı. Bu kültürün bazı yönleri İncil'de oldukça doğru bir şekilde tanımlanmıştır.

Saul'un en büyük başarısı, Filistlileri dağlardan kovabilmesiydi. Ancak Davut, onların konumunu zayıflattı ve topraklarını o kadar küçülttü ki, bir daha asla geri dönemezlerdi.

İsrailoğulları Yunanlıları ciddi bir düşman olarak görmüyorlardı. Saul ve Davut döneminde İsrail'in büyümesi, askeri gücün artmasıyla birlikte gerçekleşti. Davut, kendisine sadık profesyonel savaşçılardan oluşan bir birlik kurmayı başardı. Daha sonra bu kişisel orduya yabancı bir birlik de eklendi: Keretitliler ve Peletitler.

(2 Samuel 8:18), muhtemelen Giritliler ve Filistliler ile ataları iki yüzyıl önce Filistin'e gelmiş Ege bölgesinden insanlardan oluşuyordu. Ayrıca, belirli bir Ittai'nin komutasındaki Filist şehri Gath'tan altı yüz savaşçı da bu orduda yer alıyordu (2 Samuel 15:18). Bu ordu, birçok açıdan, çeşitli askeri seferlerin başarısını sağladı.

Davut, diğer kabilelerin daha az deneyimli savaşçılardan oluşan ordularının kendisine denk olmaması nedeniyle, zaferlerini kazandı. Davut'un zaferleri 2 Samuel'in sekizinci bölümünde anlatılır. Bu zaferlerin, günümüze kadar direnen Kenan şehirleri Beth-shan ve Kudüs'ün ele geçirilmesiyle başladığını biliyoruz. Daha sonra Filistlileri, Moablıları, Ammonluları ve Edomluları boyunduruk altına aldı, ağır vergiler koydu ve onları zorunlu çalışmaya zorladı. En dikkat çekici olanı ise, başlıca şehirleri Şam ve Soba olan büyük Arami (İngilizce İncil'de "Suriye") devletinin fethiydi. Sonuç olarak, İsrail, Fırat ile Mısır arasındaki tüm devletler arasında en güçlüsü oldu.

Davut, kuzey İsrail ve Yahuda'nın hükümdarı olduğunda, tarafsız bir başkent seçme sorunuyla karşı karşıya kaldı. Kuzey ve güney arasındaki sınırda bulunan ve Yebusiler olarak bilinen Kenanlıların elinde olan Kudüs şehrini ele geçirmeye karar verdi. Şehir, Davut'un ordusu tarafından ele geçirildi ve "Davut Şehri" (2 Samuel 5:9) olarak yeniden adlandırılarak onun kişisel mülkü oldu. Fenikeli işçiler kullanarak şehrin surlarını güçlendirdi, kendine bir saray inşa etti, Kutsal Çadırı kurdu ve Ahit Sandığını Kudüs'e taşıdı; böylece Kudüs'ü siyasi ve dini bir merkez haline getirdi. Kudüs'te yoğun kazılar 1867'de başladı ve bu sırada arkeologlar şehrin tarihinin çeşitli dönemlerine ait çok sayıda eser keşfetti. Bu bölgede insanların İsa'dan üç bin yıl öncesine kadar yaşadığını ve "Kudüs" adının Mısır metinlerinde MÖ 1900 civarına kadar uzandığını biliyoruz. Bu eserlerde, kültürel katmanlardan oluşan bir tepe olan "gövde"nin belirgin bir yapısı bulunmamaktadır. Bu açıklanmalı.

Bu durum, antik kalıntıların ve eski eserlerin İsa'nın doğumundan bir ila iki yüz yıl önce şehirden kaldırılıp yamaçlardan aşağı atılmasıyla açıklanabilir. Yahudi tarihçi Josephus Flavius, ikinci yüzyılın başlarında orada inşa edilen Suriye kalesinin, MÖ 140 civarında Yahudi vatansever Simon (Yahuda Makabi'nin kardeşi) tarafından yerle bir edildiğini ve üç yıl içinde kalenin bir zamanlar bulunduğu tepenin bile düzleştirildiğini bildirmektedir. Ophel Dağı'nın yamaçlarında,

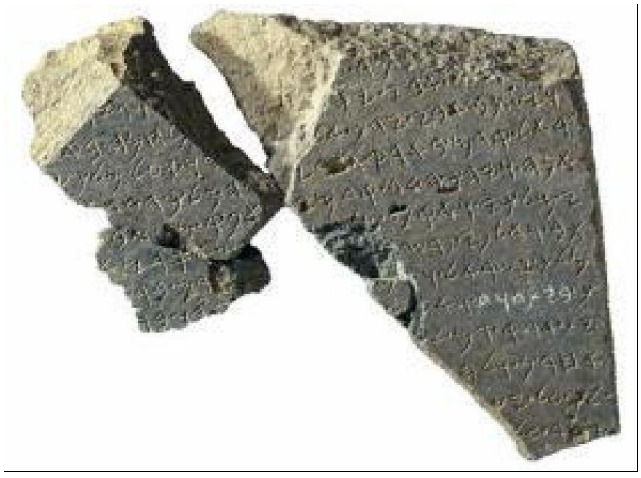

Eski Ahit şehrinin bulunduğu yerde, MÖ üçüncü yüzyıldan üçüncü milenyuma kadar uzanan döneme ait çok sayıda taş parçası, çömlek parçaları ve diğer nesneler bulunmuştur. Tel Dan dikilitaşı (MÖ 900-850), önemli bir olayı veya başarıyı anmak için dikilmiş, üzerinde yazıtlar bulunan bir taştır. Tel Dan dikilitaşı, "Davut Hanedanı" yazıtını taşıması bakımından benzersizdir. Mısır, İsrail ve Mezopotamya hükümdarları ve halkları, büyük zaferleri ve başarıları anmak için bu dikilitaşları kullanmışlardır. Bu dikilitaş, Kral Davut'un Birleşik Krallığı'nın varlığını doğrular ve 10. yüzyıla tarihlenir.

Kudüs'ün güneyindeki bir kalede Demir Çağı'na ait bir çömlek bulundu. Çömleğin üzerinde, Davut döneminde yaşamış olan Kral Saul'un halefi Eshbaal'ın (İşboşet) adı yazılıdır. Bu, İncil'deki Eshbaal adının eski bir yazıtta ilk kez geçmesidir. 3000 yıllık bir pithos (büyük bir seramik saklama kabı) üzerine kazınmış olan yazıt, İsrail'in Khirbet Qeiyafa bölgesinde keşfedildi. Araştırmacılar Yosef Garfinkel, Mitka R. Golub, Haggai Misgei ve Saar Ganor bulgularını Amerikan Doğu Araştırmaları Okulu Bülteni'nde (BASOR) yayınladılar. Yazıt şu şekildedir: “ | 'šb'l | bn | bd'” (“'Bed'in oğlu Eshbaal'”). Kenan harfleriyle sağdan sola yazılmıştır. İncil'de genellikle Eshbaal (Baal'ın adamı) olarak çevrilen 'šb'l adının geçtiği bilinmektedir. Eshbaal, İsrail'in ikinci kralı, Kral Saul'un oğlu ve Kral Davud'un rakibiydi (1. Chronicles 8:33; 2. Samuel 2-4; bu kraldan İşboşet veya Joboşet olarak bahsedilir). Eshbaal adı İşboşet olarak çevrilir ve Jonathan'ın oğlu Meribbaal, Mephiboşet olmuştur. Bu döneme ait yazıtlar çok nadirdir. 2008 yılında bulunan bir yazıtlı çömlek parçası, şimdiye kadar bulunan en eski Demir

Çağı yazıtı olmuştur.

настоящей сенсацией — это самая

İsrail'de bulundu. *"Yeni yazıt, 800 yıl boyunca kullanılan yazı sistemi ile en az MÖ 10. yüzyıla kadar Kenan krallıklarında ve bölgelerinde kullanılan resmi, standart Fenike yazısı arasındaki ara bir aşamaya tarihlenmektedir."* Radyokarbon tarihleme yöntemiyle çömleğin yaklaşık olarak MÖ 1020-980 yılları arasına ait olduğu belirlenmiştir. Kral Davut MÖ 1010-970 yılları arasında hüküm sürmüştür. Metnin, çömlek pişirilmeden önce büyük ve net harflerle yazılmış olması, yetenekli bir zanaatkarın eseri olduğunu göstermektedir. Bu, erken dönem Yahuda krallarının saltanatının kapsamına dair bir başka ipucudur. Khirbet Qeiyafa, Kral Davut'un Golyat'ı öldürdüğü Elah Vadisi'ne bitişiktir.

Davut cesur ve bilge bir savaşçıydı ve onun yönetiminde krallık güçlendi, ancak şan ve zenginliğini Süleyman'a borçluydu. Süleyman krallığını Tanrı'nın önünde alçakgönüllülükle kurdu ve Tanrı ona, " *Benden ne isteyebileceğimi" dedi. Süleyman, "Sen, babam Davut'a büyük iyilik gösterdin; çünkü o senin önünde doğruluk, adalet ve dürüstlükle yürüdü, sen de bu büyük iyiliğini ona sakladın ve tahtına oturacak bir oğul verdin, tıpkı bugün olduğu gibi. Şimdi, ey Rabbim, sen kulunu babam Davut'un yerine kral yaptın; ama ben küçük bir çocuğum; nasıl dışarı çıkacağımı, nasıl içeri gireceğimi bilmiyorum; ve kulun, seçtiğin halkının, çok büyük bir halkın arasında bulunuyor." dedi.*

"Çünkü sayıları çok fazla, sayılamazlar ve ölçülemezler. Şimdi kuluna, halkını yargılamak ve iyiyi kötüyü ayırt etmek için anlayışlı bir kalp ver; çünkü senin bu büyük halkını kim yargılayabilir?" Ve Rab, Süleyman'ın bunu istemesinden hoşnut oldu. Tanrı ona şöyle dedi: "Bunu istediğin için, uzun ömür, zenginlik veya düşmanlarının canını istemediğin, fakat yargılamayı bilmek için anlayış istediğin için, işte sözünü yerine

getireceğim. İşte sana bilge ve anlayışlı bir kalp verdim; senden önce senin gibisi yaratılmadı, senden sonra da olmayacak. İstemediğin şeyi de sana verdim; zenginlik ve şeref; öyle ki, bütün ömrün boyunca krallar arasında senin gibisi olmayacak." (1 Krallar 3:5-13). Süleyman kalbinin bütün arzularını yerine getirdi ve

отказывал душе своей.
Завоеванный Давидом иевусейский

Ofel Dağı'nda bulunan şehir, Süleyman için çok küçüktü. Kuzeydeki geniş bir araziyi düzleştirip şehre dahil etti ve etrafını bir duvarla çevirdi. İşte burada, Fenikelilerin aktif olarak katıldığı çalışmalarına başladı. Kudüs'ün etrafına yeni surlar inşa etti, Mısırlı karısı için bir saray, idari binalar ve Tapınak yaptırdı. Ayrıca ülke genelinde "depo şehirleri" ve "araba şehirleri ve at şehirleri" (1 Krallar 9:19) kurdu.

2010 yılının başlarında, tanınmış arkeolog Eilat Mazar, Süleyman dönemine, özellikle MÖ 10. yüzyıla ait diğer savunma yapılarıyla birlikte bu duvarın keşfini duyurdu. Yaklaşık 70 metre uzunluğunda ve 6 metre yüksekliğindeki duvar, o dönemde Kudüs'ün şehir sınırlarının bulunduğu yere yakın bir konumdaydı. Mazar'ın ekibi, bölgedeki diğer savunma yapılarının, özellikle bir gözetleme kulesinin bazı kısımlarını kazdı. Eilat Mazar, Kudüs'ün güney duvarının ötesinde, Davut Şehri'nde kazılara devam ederek, Süleyman'ın sarayından bir duvar keşfettiğini iddia etti. İsrail Video Ağı web sitesinde yayınlanan bir CBN videosunda Mazar, Fenikelilere ait süslemeler, fildişi işlemeler ve kraliyet mühürleri bulunan devasa bir duvarın keşfini anlatıyor. Buluntuların Kral Süleyman'ın saltanatına ait olduğuna inanıyor. Daha kuzeyde, Qirbet el-Muqqatir adlı bir yerde başka bir oyuk keşfedildi. Bunun, Yeşu tarafından fethedilen Ai şehrinin kalesi olduğuna inanılıyor.

Musa ve Yeşu önderliğinde Mısır'dan çıkan 12 kabileden oluşan bir grup, iki nesil içinde güçlü ve birleşik bir ulus haline geldi. Tanrı'dan korkan Davut ve oğlu Süleyman'ın 80

yıllık hükümdarlığı sırasında, yoksul halk maddi olarak güvende ve zenginleşti. *"Süleyman'a her yıl gelen altının ağırlığı altı yüz altmış altı talent altındı"* (1 Krallar 10:14). *"Kral Süleyman'ın bütün içki kapları altındandı ve Lübnan ağacının evindeki bütün kaplar saf altındandı. Gümüşten hiçbir şey yoktu, çünkü gümüş Süleyman'ın zamanında hiçbir şey olarak görülüyordu"* (1 Krallar 10:21). *"Kral, Yeruşalim'deki gümüşü taşlar kadar ince yaptı ve sedir ağaçlarını ovalarda yetişen incir ağaçları gibi bolca yetiştirdi"* (1 Krallar 10:27).

Tapınak

Moriah Dağı'nda Tanrı, İbrahim'e, Tanrı Oğlu'nun kurban edilişinin bir öncüsü olarak aldığı oğlunu kurban etmesini emretti. *"Tanrı dedi ki: 'Oğlunu, biricik oğlun İshak'ı, sevdiğin oğlunu al ve Moriah diyarına git; orada, sana bildireceğim dağlardan birinde onu yakmalık kurban olarak sun.'"* (Yaratılış 22:2).

İbraniceden çevrildiğinde Moriah, "Tanrı'ya görünen" anlamına gelir. Tanrı, İbrahim'e kelimenin tam anlamıyla, *"Baktığım diyara git, orada sana belirli bir dağ göstereceğim" dedi.* Tanrı, İbrahim'in oğlunu kurban etmesine izin vermedi, ancak tüm insanları kurtarmak için bu dağda ne yapacağını ona gösterdi. Tanrı, İshak'ın ölmesine izin vermedi, ancak Kutsal Kitap, onun kurbanını İbrahim'e saydı (İbraniler 11:17). Tanrı, adını koymak için bu yeri seçti ve daha sonra Tapınağın inşasını emretti.

Tanrı, Musa'ya Mısır'dan çıkış yolunda çölde Kutsal Mekân'ı inşa etmesini emretti. Bu, Tanrı'nın halkı arasında ikametgahı oldu. *"Ve bana bir Kutsal Mekân yapacaklar ki, aralarında oturayım"* (Çıkış 25:8). Yahudi geleneğinde Mişkan olarak bilinen Musa'nın Kutsal Mekânı, Kral James Versiyonunda "Buluşma Çadırı" olarak adlandırılan,

sökülüp İsrailoğullarıyla birlikte çölde taşınan taşınabilir bir çadırdı. *"Sonra bir bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı ve Rabbin görkemi çadırı doldurdu. Musa Buluşma Çadırı'na giremedi, çünkü bulut onu gölgeledi ve Rabbin görkemi çadırı doldurdu"* (Çıkış 40:34-35).

Davut tahta çıktıktan sonra, çadır yerine Rab için bir ev inşa etme fikri aklına geldi. Ancak Tanrı Davut'un bunu yapmasına izin vermedi ve Süleyman, hükümdarlığının dördüncü yılında, Moriah Dağı'nda Kudüs'te Tapınağın inşasına başladı. *"İsrail oğulları Mısır diyarından çıktıktan dört yüz sekseninci yılda, Süleyman'ın İsrail üzerindeki hükümdarlığının dördüncü yılında, ikinci ay olan Zif ayında, Rab için Tapınağı inşa etmeye başladı. Kral Süleyman'ın Rab için inşa ettiği Tapınak altmış arşın uzunluğunda, yirmi arşın genişliğinde ve otuz arşın yüksekliğindeydi. Tapınağın giriş holünün uzunluğu, tapınağın genişliğine karşılık gelen yirmi arşın, tapınağın ön cephesinin genişliği ise on arşındı"* (1 Krallar 6:1-3).

Kudüs'ün mimari harikalarının en ünlüsü Tapınak'tı. Davut, hükümdarlığı boyunca Tapınağın ihtiyaçlarını hazırladı. " *İşte, yoksulluğum içinde Rab'bin evi için yüz bin talent altın ve bin bin talent gümüş hazırladım; fakat pirinç ve demir ağırlıksızdır, çünkü bol miktardadırlar. Ayrıca kereste ve taş da hazırladım; siz de bunlara eklemelisiniz"* (1. Tarihler 22:14). Bir talentin minimum değerini (32-36 kg) alırsak, sadece altın bile her biri 56 ton ağırlığında 57 vagonluk bir ağırlığa denk gelirdi. Demir ve bakır ise ölçülemeyecek kadar çoktu. Şehrin güneydoğu kesiminde bulunan Tapınak Dağı veya Haram eş-Şerif (Moriah Tepesi), deniz seviyesinden 774 metre yükseklikteydi.

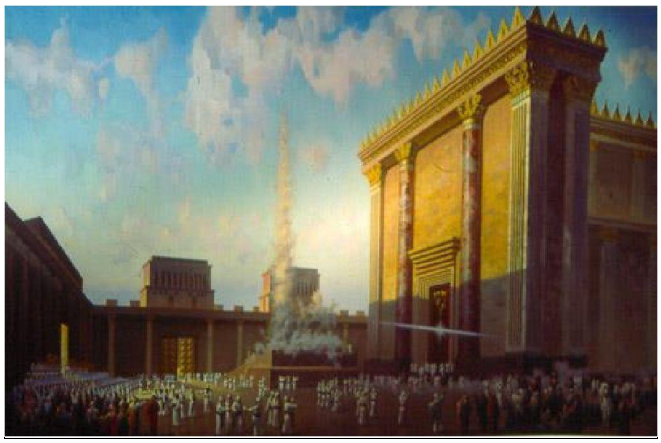

250 x 300 metre boyutlarında bir yapı alanı oluşturmak için 45 metre yüksekliğinde duvarlar gerekiyordu. Duvarlar yaklaşık 200.000 metreküp taş bloktan yapılmıştı (Hezekiel 41:8). Girişe on basamaklı bir merdiven çıkıyordu ve bu merdivenin iki yanında "Yakin ve Boaz" adlı iki dik sütun bulunuyordu (1 Krallar 7:21).

Tapınağın içi üç bölüme ayrılmıştı. Giriş holünün (ulam) ötesinde, kutsal alan, yani "Kutsal" veya Gekal bulunuyordu. Kutsal alanda, tavanın hemen altında yer alan birkaç pencere vardı (1 Krallar 6:4). Fenikeliler muhtemelen bu pencere tasarımını Mısırlılardan almışlardı. Tapınak zemini selvi tahtalarıyla kaplıydı ve duvarlar sedir tahtalarıyla döşenmişti; Mezopotamyalılar tarafından bilinmeyen bu uygulama, daha çok kuzeyde yaygındı. Binanın düz çatısı, devasa sedir kütükleri tarafından destekleniyordu. Duvarlar ve kapılar, ahşap üzerine oyulmuş ve altınla kaplanmış palmiye ağaçları ve çiçek açan çiçeklerin yanı sıra zincirler ve kerubiler resimleriyle süslenmişti (1 Krallar 6:35; 2 Tarihler 3:5; Hezekiel 41:18). 120 kübit yüksekliğindeki tapınak giriş holü bile, içeriden tamamen oyulmuş altın levhalarla kaplıydı. Bu oymaların muhtemelen Fenike tarzında yapıldığı düşünülmektedir. Bu odada kutsal eşyalar bulunuyordu: altın kandiller, sunu ekmeği için bir masa ve altın kakmalı (ya da üzeri kaplanmış?) küçük bir sedir sunağı. Bu sunak, bir sonraki odaya çıkan merdivenin hemen önünde yer alıyordu. Sunu ekmeğinin bulunduğu masa ve tütsü için kullanılan altın sunak, yukarıda bulunan ve ana kutsal emanet olan Ahit Sandığı'nın yer aldığı "Kutsalın Kutsalı"na çıkan merdivenin hemen önünde bulunuyordu.

Üçüncü oda, Kutsalın Kutsalı, Tanrı'nın ikametgahı olarak kabul ediliyordu. Ana tapınak gibi, burada da pencere yoktu. Burada, altınla kaplanmış, on beş fit yüksekliğinde iki zeytin ağacından yapılmış melek heykeli bulunuyordu. Meleklerin dışa bakan kanatları duvarlara, içe bakan kanatları ise odanın ortasında birbirine değiyordu; bu orta kısımda Ahit Sandığı bulunuyordu (1 Krallar 8:6).

Tapınağın önündeki avluda, yakmalık adaklar için büyük bir sunak ve bronz bir deniz bulunuyordu. Hezekiel 43:13-17'deki açıklamaya göre, sunak üç basamaktan oluşuyordu ve alt iki basamak üst basamaklardan yaklaşık 45 cm daha genişti. Üst platform, yakmalık adaklar için bir fırın görevi görüyordu. "Tanrı dağı" anlamına gelen ve ilahi yargı kavramına atıfta bulunan harel olarak adlandırılıyordu. Doğu tarafındaki bir merdiven, sunak fırınına çıkıyordu.

Bronz Deniz, yaklaşık 5 metre çapında ve 2,5 metre yüksekliğinde devasa bir havuzdu. Yaklaşık 7 cm kalınlığında bronzdan dökülmüş ve süslü kenarlara sahipti (1 Krallar 7:23). Üçerli gruplar halinde ve ana yönlere bakan on iki dökme öküzün sırtında duruyordu. Bu bronz havuzun yaklaşık 25-30 ton ağırlığında olması gerekirdi. Deniz ve destekleri, Ürdün Nehri'nin Yabbok Nehri ağzına yakın kil kıyılarında dökülmüştü (1 Samuel 7:13, 46). Deniz, rahipler için vaftiz yeri olarak hizmet veriyordu (2 Tarihler 4:6). O zamanlar değerli olan aşırı miktarda bronz içeriyordu. Kral Ahaz, MÖ 734'te Asur kralına haraç ödedi. Bakır öküzlerle geldiler ve şehri ve tapınağı ele geçirdiklerinde (586), Babilliler kupayı kırdılar ve parçalarını Babil'e götürdüler (2 Krallar 16:17; 25:13).

Tapınağın inşası yedi yıl sürdü ve MÖ 961 yılında tamamlandı. Yahudi geleneğinde buna Beyt Hamikdaş denir: *“Ve rahipler Rabbin ahit sandığını yerine, Tapınağın iç kutsal yerine, en kutsal yere, kerubilerin kanatlarının altına getirdiler. Çünkü kerubiler kanatlarını sandığın üzerine yaydılar ve sandığı ve direklerini yukarıdan örttüler. Direkler uzatılmıştı, böylece direklerin başları iç kutsal yerin önündeki kutsal yerden görünüyordu, ancak dışarıya görünmüyorlardı; bugün de oradadırlar. Sandığın içinde, yerleştirdiği iki taş levhadan başka hiçbir şey yoktu.”*

"Musa, Mısır diyarından çıktıktan sonra İsrailoğullarıyla Rab bir antlaşma yaptığı Horeb'e gitti. Rahipler kutsal yerden çıktıklarında, Rab'bin evini bulut kapladı; Rab'bin görkemi Rab'bin tapınağını doldurduğu için rahipler buluttan dolayı ayakta durup hizmet edemediler" (1 Krallar 8:6-11). Tapınak, yıkılmadan önce toplam 375 yıl ayakta kaldı.

MÖ 932'de birleşik krallık ikiye ayrıldı: Başkenti Samarya'da bulunan ve 10 kabileden oluşan İsrail (Kuzey Krallığı) ve başkenti Kudüs'te bulunan ve Yahuda ile Benyamin kabilelerinden oluşan Yahuda (Güney Krallığı). Samarya, İsrailoğulları tarafından yeni yerleşim yerinde kurulan ilk şehirdi. Dan ve Bethel'de de aktif inşaat faaliyetleri gerçekleşti ve bu şehirler yeni dini merkezler haline geldi. 10 kabilenin ayrılmasından sonra Yeroboam, Şekem'i "inşa etti" ve onu kuzey İsrail'in yeni başkenti yaptı (1 Krallar 12:25). Kudüs'te İbrahim'in Tanrısı'na tapınan bir tapınak bulunduğu için Yeroboam, halkın Rehoboam'a yöneleceğinden korktu. İki altın buzağı (boğa) kesti ve bunları iki şehirde—Dan ve Bethel'de—sergiledi. Muhtemelen Yahudilerin Mısır bakır madenlerindeki çalışmalarıyla bağlantılı yeni bir kült kurdu ve halkın Kudüs'e değil, bu tapınaklara gitmesi gerekiyordu (1 Krallar 12:26). Şehrin açıkça planlı olduğu anlaşılıyor. Devasa savunma duvarlarıyla çevrili olan şehirde, duvarların ardında kamu binaları ve kaldırım taşlı sokakları boyunca sıralanmış çok sayıda konut bulunuyordu. Yeroboam'ın Dan'da diktiği Altın Buzağı elbette günümüze ulaşmamıştır, ancak MÖ 10. yüzyılın sonlarına ait, inşa edildiği tapınağın kalıntıları yakın zamanda İsrailli arkeologlar tarafından keşfedilmiştir. Yaklaşık 20 metre genişliğinde, "bamah" veya "yüksek yer" (Lev. 26:30, 89) olarak adlandırılan taş bir platform, buranın kalıntıları arasındadır. Kazılarda, yedi ağızlı lambalar, tütsülükler, hayvan kemikleriyle dolu bir kazan, kil ve fayans insan biçimli figürler ve yılanları tasvir eden (antik İsrail'de Baal kültüyle ilişkilendirilen) pithoslar gibi açıkça kült nesneleri ortaya çıkarılmıştır. "Yüksek tapınak" (1 Krallar 12:31) için seçilen bu yerin, sadece Ürdün Nehri'nin kaynaklarından biri olan bir pınarın yakınında bulunması nedeniyle değil, aynı zamanda uzun zamandır belirli yerel kültlerle ilişkilendirilmiş olması nedeniyle de Yeroboam tarafından seçilmiş olması muhtemeldir. Tapınağın yakınında, MÖ 2. binyıla tarihlenen Mısır tarzı birkaç figürün parçaları bulunmuştur. MÖ 733/32'de yıkılan dış şehir surunun yakınında, kalıntılarının altında başka bir tapınağın izleri bulunmuştur: beş taş sütun (matzeba), kaplar, yedi kollu lambalar ve kurbanlık hayvanların (koyun ve keçi) kemikleri. Şehrin diğer bölgelerinde de benzer matzeba tapınakları mevcuttu. Kuzey İsrail Krallığı (10

kabile), MÖ 732, 722 ve 701 yıllarında üç dalga halinde gerçekleşen Asur istilasıyla sona ermiştir.

İbrahim'den onun "Soyu" olan Mesih'e kadar İsrail tarihine genel bir bakış:

İbrahim 175 yıl yaşadı - (Âdem'den 1948 yıl sonra, yani MÖ 1970-1795)

İshak 180 yıl yaşadı – MÖ 1870-1690 (İbrahim'in yaşadığı yüzyılda doğdu).

Yakup, İshak 60 yaşındayken doğdu ve 147 yıl yaşadı (MÖ 1810-1663).

Joseph yaklaşık MÖ 1760-1650 yılları arasında doğdu (110 yaşında).

İsrail, 1680'den 1250'ye kadar (430 yıl) Mısır'ın egemenliği altındaydı.

Musa yaklaşık MÖ 1290-1170 yılları arasında doğdu (120 yaşında).

Yahudilerin Mısır'dan Çıkışı ~MÖ 1250

Samuel 1100

Saul, 1053'ten itibaren 40 yıl boyunca hüküm sürdü.

David 1010'dan 971'e kadar hüküm sürdü.

Süleyman MÖ 971'den 932'ye kadar hüküm sürmüştür.

Kudüs'teki Tapınağın İnşası – 961

Saul, Davut ve Süleyman'ın krallığı 120 yıl sürdü (1053-932).

Krallığın MÖ 932'de bölünmesi.

Bölünmüş krallık 200 yıl sürdü.

MÖ 722'de İsrail'in 10 kabilesinin Asur esaretine düşmesi.

606 yılında Yahuda ve Benyamin'in Babil esaretine düşmesi.

Yakalama ve geri getirme işlemi üç aşamada gerçekleşti:

1. MÖ 606'da
2. MÖ 597'de
3. MÖ 586 yılında (bu esaret sırasında Kudüs ve tapınak yıkıldı)

Babil esareti 70 yıl sürdü, MÖ 606-536 yılları arasında.

İsrail'in esaretten kurtuluşu da üç aşamada gerçekleşti:

1. MÖ 538'de Cyrus, Yahudilerin topraklarına dönüşüne dair bir ferman yayınladı ve bu ferman kapsamında 42 bin Yahudi yer aldı - MÖ 536.

516 yılında, tapınağın 586'daki yıkım ve yakılmasından 70 yıl sonra yeniden inşa edildi; Pers Kraliçesi Ester - 478.

2. Artakserks I, MÖ 458'de rahip Ezra'yı görevlendirdi;
3. Artakserkses I'in hükümdarlığının 20. yılında, kadeh taşıyıcısı Nehemya, Kudüs'ü yeniden inşa etmek için geri döndü - MÖ 444. Bu, İsrail için 70 hafta olarak belirlenen sürgün döneminin başlangıcını işaret ediyordu (Daniel 9:26).

4. yüzyılda, Büyük İskender tarafından Yunan İmparatorluğu'nun fethi – MÖ 333.

2. yüzyılda, Makabiler ile Suriye kralları arasında MÖ 167'de gerçekleşen savaşlar.

MÖ 1. yüzyılda, üç aylık bir kuşatmanın ardından, Romalı Pompey tarafından fethedildi (MÖ 63).

<u>Yahuda kralları, Davud'un hanedanlarından birini temsil ediyordu.</u>

- Rehoboam (932-915) - 17 yıl hüküm sürdü, fakir bir adamdı. Absalom'un kızı Maacah ile evlendi. Mısırlı

Şişak Kudüs'ü ele geçirdi ve babası Süleyman'ın servetini yağmaladı.

- Avia (915-913) – 3 yıl hüküm sürdü, fakir bir kraldı. Annesinin kız kardeşi, Absalom'un kızı Anu ile evlendi.
- Asa (913-872) - 41 yaşında, iyi. Dindar bir hayat sürdü, ortadan kaldırıldı.

Putperestlik yüzünden annesi Anu'yu kraliçelik unvanından mahrum etti.

- Yehoşafat (872-850) – 25 yaşındaydı. Halkına Tanrı'nın yasasını öğretti ve büyük bir ordusu vardı.
- Yehoram (850-843) – 8 yaşında, hasta. Athaliah ile evlendi ve muhtemelen onun tavsiyesi üzerine tüm kardeşlerini öldürdü. Ağır bir hastalıktan öldü.
- Ahaziah (843) – 1 yaşında, hasta. Muhtemelen annesinin üvey kardeşi Ahab'ın oğlu Athaliah'ın adını almıştır. Jezreel'de Jehoram'ı ziyaret ederken öldürüldü.
- Athaliah (843-837) – 6 yaşında, talihsiz, Omri'nin kızı veya torunu, ayrıca Ahab ve Jezebel'in kızı olarak da anılır. Oğlu Ahaziah'ın ölümünden sonra tüm soyundan gelenleri öldürdü. Rahip Jehoiada'nın bir komplosuyla öldürüldü.
- Yoaş (843-803) – 40 yaşında, iyi bir adamdı. Teyzesi Yehoşeba tarafından altı yıl boyunca Atalya'dan saklandı. Yedi yaşında kral oldu ve Yehoyada'nın önderliğinde Yahudiye'yi putlardan temizledi. Yehoyada'nın ölümünden sonra putperestliğe yöneldi ve oğlu Zekeriya'yı öldürdü. Bir komplo sonucu öldü.
- Amaziah (803-775) – 29 yaşında, iyi bir başlangıç yapmıştı, ancak Tuz Vadisi'nde Edomluları yendikten sonra putlarını Kudüs'e getirip onlara tapmaya başladı. İsrailli Joaş, Kudüs'ü yıktı ve yağmaladı, Amaziah'ı sakat bıraktı. Bir komplo sonucu öldü. Uzziah (775-735) – 52 yaşında, iyi bir hükümdardı. Uzziah adı yaygın bir isimdi ve taht adı Azariah idi (Brackhaus Ansiklopedisi). İlk birkaç yıl babası Amaziah ile birlikte hüküm sürdü, ancak ilerleyen yıllarında kibirli ve cüzzamlı oldu ve oğlu Jotham tahta geçti.
- Jotham (749-734) – 16 yaşında, yetenekli. Babası Uzziah ile fiilen ortak hükümdardı.
- Ahaz (741-726) – 16 yaşında, fakir bir kral. Başlangıçta Jotham ile birlikte ortak hükümdar olan Ahaz, Şam modeline göre sunağı yeniden inşa etti.
- Hezekiya (726-697) – 29 yaşında, iyi bir adam. Hükümdarlığının dördüncü yılında, 722'de, kuzey İsrail krallığı düştü. 14. yılında, Sennacherib tüm Yahuda topraklarına saldırdı. Tanrı, Asur kralından mucizevi bir kurtuluş ve bir işaret eşliğinde hastalıktan mucizevi bir iyileşme bahşetti.

- Manasseh (697-642) – 50 yaşında, kötü bir adam. Kötülüğü yüzünden Tanrı, Yahuda'yı affetmeyi reddetti. Efsaneye göre, peygamber İşaya'yı ikiye böldü.
- Ammon (642-640) - 2 yıl, talihsiz. Bir komplo sonucu öldürüldü.
- Yoşiya (639-608) – 31 yaşında, iyi kalpli. 8 yaşında kral oldu ve halk arasında dindar reformlar başlattı. Firavun Necho tarafından öldürüldü.
- Yehoahaz (608) - 3 ay, hasta. Firavun tarafından esir alındı.
- Joachim (608-597) - 11 yaşında, kötü.
- Kardeşi Yehoahaz'ın yerine firavun olarak atanan Eliakim, başlangıçta firavuna vergi ödedi ve üç yıl sonra, Nebukadnezar'ın Babil'i fethinden sonra, vergi ödemeye başladı.
- Yehoyakin (597) - 3 ay, sağlık sorunları yaşadı. Nebukadnezar'ın yanına gitti ve Babil'e götürüldü; orada 37 yıl yaşadı. Hapisten serbest bırakıldı ve ölümüne kadar maaş aldı.
- Zedekiah (Matthaniah) (597-586) - 11 yaşında, fakir. (Matthaniah), Yehoyakin'in amcası, Babil'e götürüldü ve orada yargılandı. Kudüs ve tapınak yıkıldı ve 70 yıl boyunca harabe halinde kaldı.
- Yahudiye'nin son hükümdarı Gedalya, Babil kralı olarak atandı, iki ay hüküm sürdükten sonra öldürüldü; Davud'un kraliyet soyundan değildi.

<u>İsrail'in 19 kralı 9 farklı hanedanlık kurmuştur.</u>

- Yeroboam (932-911) - 22 yaşında, fakir. Yahuda'dan bağımsız Kuzey Krallığı'nın kurucusu.
- Nabat (911-910) - 2 yaşında, hasta. Babasının izinden giderek, Jeroboam'ın tüm ailesiyle birlikte Başa tarafından öldürüldü.
- Vaasha (910-887) – 24 yaşında, fakir. Nabat'a karşı komplo kurdu ve Yahuda Krallığı'na karşı savaştı.
- Ila (887-886) - 2 yaşında, kötü bir adam. Sefahat düşkünüydü, sarhoşken Zamri tarafından öldürüldü ve Zamri, Ila'nın tüm ev halkını yerle bir etti.
- Zimri (Yehu) (886) - 7 gün, kötü. Ateşte yandı.
- Omri (886-875) - 12 yaşında, kötü bir adam. Onun döneminde İsrail, çevredeki uluslardan daha kötü davranmaya başladı.

- Ahab (875-854) – 22 yaşında, fakir bir adamdı. Sidonlu rahip Ethbaal'ın kızıyla evlendi. Ethbaal, Rabbin peygamberlerini yok etmiş ve İsrail'e Baal ve Astarte tapınmasını getirmişti; bu tapınma, peygamberler İlyas, Elişa ve Yehu tarafından ortadan kaldırılmıştı.
- Ahaziah (855-854) – 2 yaşında, hasta. Annesinin izinden gitti, ancak gizemli koşullar altında bir evin ızgarasından düşerek öldü.
- Joram (854-843) - 12 yaşında, fakir. Askeri komutan Jehu tarafından öldürüldü.
- Yehu (843-816) - 28 yaşında, kötü bir adam. Ahab'ın muhafız birliğinin komutanıydı, tüm ev halkını ve Baal tapınmasını yok etti.
- Yehoahaz (820-804) - 17 yaşında, fakir. Babası Yehu'nun izinden gitti.
- Joaş (806-790) – 16 yaşında, fakir bir gençti. Kudüs surlarıyla savaştı ve onları yıktı.
- Jeroboam 2 (790-749) - 41 yaşında, bozuk.
- Zekeriya (748) - 6 aylık, hasta. Sellum tarafından halk önünde öldürüldü.
- Shallum (748) - 1 ay, kötü. Tirzahlı Menahem tarafından öldürüldü.
- Menahem (748-738) - 10 yaşında, fakir. Asur kralı Pul'u fidye karşılığında kurtardı.
- Fakia (738-736) - 2 yıl, kötü.
- Pekah (736-730) ~ 20 yaşında, fakir. MÖ 734'te Tiglat-Pileser, kuzey ve doğu İsrail'i esarete götürdü.
- Hoşea (730-721) - 9 yaşında, fakir. Asur kralı Şalmaneser ona vergi koydu ve MÖ 721'deki ölümünden sonra Samarya ve İsrail'in geri kalanı MÖ 722'de Sargon tarafından ele geçirilerek esarete götürüldü.

Asur

Asur İmparatorluğu MÖ 880 civarında şekillenmeye başladı. Yaklaşık üç yüzyıl boyunca komşu devletleri dehşete düşürdü. Üç Asur anıtı (taş levha) günümüze kadar ulaşmıştır; bunlardan birinde, imparator ve başrahibi tek bir kişide birleştiren tanrı "Aşur"un adını taşıyan İncil'deki II. Aşurnasirpal'ın (MÖ 883-859) adı geçmektedir. Asur

krallarının kanlı tarihinde bile eşi benzeri görülmemiş olağanüstü zulmüyle tanınan II. Aşurnasirpal, Mezopotamya ve Suriye'yi ateş ve kılıçla kasıp kavurdu.

Ardında yıkım bırakarak. İmparatorluğunun topraklarını önemli ölçüde genişletmesiyle özellikle ün kazanan bir Asur kralıydı. Yer altı kaleleri ve yay ve sapanlarla donatılmış koçbaşları kullanarak yeni savaş teknolojileri geliştirdi. Asur, askeri prensiplere dayanan ve kısa bir süre için tüm antik Doğu dünyasını birleştiren tarihteki ilk gerçek anlamda evrensel monarşiydi.

Düşmanlarına karşı acımasız muamelesiyle övünüyordu. İşte bir tablete kazınmış sözleri: " *Şehrin kapılarının önüne bir sütun diktim. İsyan eden bütün komutanların derilerini yüzdüm ve sütunu derileriyle kapladım. Bazılarını diri diri sütunun içine koydum, diğerlerini ise sütunun tepesindeki bir kazığa geçirdim... İsyan eden komutanlar, kralın komutanları, ben...*

Uzuvlarını kestim. [...] Birçoğunu ateşte yaktım ve birçoğunu da diri esarete götürdüm."

Şalmaneser III, Aşurnasirpal II'nin yerine geçti ve MÖ 859'dan 824'e kadar Asur'u yönetti. "Kurkh Monoliti", kralın tanrılarına tapınmasını tasvir eder. Kralın etrafında, askeri seferlerinin ilk altı yılını anlatan bir metin bulunur. Ayrıca Kral Ahab (İsrail Kralı) ve Benhadad I'den (Suriye Kralı) de bahsedilir. MÖ 853'te batıya doğru yola çıkıp birçok ulusu korkuttuğunu, ancak İmatha Kralı İruleni'nin Ahab ve Benhadad da dahil olmak üzere 12 kraldan oluşan bir ittifak kurarak güçlü bir savunma hattı oluşturduğunu anlatır. Ahab ve Benhadad hayatlarının çoğunu birbirleriyle çekişme içinde geçirdiler, ancak üç yıllık bir ateşkes sırasında (1 Krallar 22:1), Şalmaneser'e karşı koymak için Hamat kralıyla güçlerini birleştirdiler. (Bütün bunlar peygamber Elişa'nın hizmeti sırasında gerçekleşti.) Bu ittifak, Hamat yakınlarındaki Karkar Muharebesi'nde

bozuldu. Taş tablette Şalmaneser'in şu tasviri yer almaktadır: *“Karkar'a yaklaştım. Karkar'ı, kraliyet sarayı da dahil olmak üzere, yerle bir ettim. Şamlı Hadadezer'e [Benhadad I] ait 1200 savaş arabası, 1200 süvari ve 20.000 piyadeyi, Ahab'a ait 2000 savaş arabası ve 10.000 piyadeyi ele geçirdim…*

"İsrailli." Metin, müttefik ordunun tamamının 50.000 piyade, 14.000 süvari ve yaklaşık 4.000 savaş arabasından oluştuğunu belirtiyor. Şalmaneser, nehirlerin cesetlerle dolup vadilerin kan içinde kaldığı kadar büyük bir zafer kazandığını övünerek anlatıyor. Ancak, eski Yakın Doğu kralları başarılarını abartmış ve şunları iddia etmişlerdir:

Tüm savaşlarında zafer kazandılar. Aslında bu savaş stratejik bir yenilgiydi, çünkü Şalmaneser'in ilerleyişi başarıyla durduruldu ve düşmanının topraklarını asla ele geçiremedi. İncil'de ayrıca Ahab veya Benhadad'ın bu kadar büyük kayıplar verdiğinden de bahsedilmemektedir. Bu olaydan kısa bir süre sonra Ahab, Benhadad ile tekrar çekişmeye başladı ve sonunda savaş alanında öldü (1 Krallar 22:34, 35).

MÖ 740 veya 732'de Asur, kuzey İsrail krallığının başkenti Samarya'yı fethetti ve halkını esir aldı. Sekiz yıl sonra Asur, Yahuda'yı işgal etti (2 Samuel 18:13). Şalmaneser, MÖ 724'te Hoşea'ya saldırdı, onu esir aldı ve Samarya'yı kuşattı. MÖ 722'de Şalmaneser öldü ve halefi II. Sargon, MÖ 722'nin sonlarında şehri ele geçirdi. II. Sargon zaferiyle defalarca övündü. İlgili metinlerden birinde şöyle okuyoruz: "Samarya şehrini kuşattım ve ele geçirdim ve oradan 27.290 esir getirdim. Onlardan [kralın ordusu için] 50 savaş arabasından oluşan bir birlik oluşturdum ve geri kalanını çeşitli görevler yapmaya zorladım. Başlarına teğmenimi atadım ve o da eski kralları tarafından bir zamanlar alınan vergiyi kendisine ödemelerini sağladı." Sargon ayrıca Yahudeya Kralı'nın kızlarını da eş olarak istedi. 1988'de Iraklı arkeologlar tarafından antik Asur kenti Nimrud'daki kraliyet mezarlarından birinde iki Yahudi prensesin kalıntıları keşfedildi. İsimleri—Yabaa ve Atalia—çeşitli nesneler üzerindeki yazıtlardan belirlenmiştir.

Cenaze envanteri. İsimler şüphesiz Yahudi kökenlidir; Yahveh ismi de bunlardan biridir. Ayrıca Atalia ismi Eski Ahit'te de geçmektedir. Atalia, "Asur kralı Sargon'un karısı" unvanını taşıyordu. Görünüşe göre, her iki prenses de babaları, MÖ 8. yüzyılın sonlarında hüküm süren Yahuda kralları Hoşea ve Yotam tarafından Sargon II'ye (MÖ 721-705) evlendirilmişti.

19. yüzyılın ikinci yarısında, Dicle ve Fırat nehirlerinin yakınındaki Horsabad'da Kral Sargon'un saray kompleksinin duvarları, çok sayıda heykel ve kabartma eserle birlikte keşfedildi. Daha önce sadece İncil'de, Kuzey İsrail Krallığı'nı yok eden ve İsrail'in 10 kabilesini esarete götüren Kral Sargon'dan bahsediliyordu. Şimdi bu kanıtlandı.

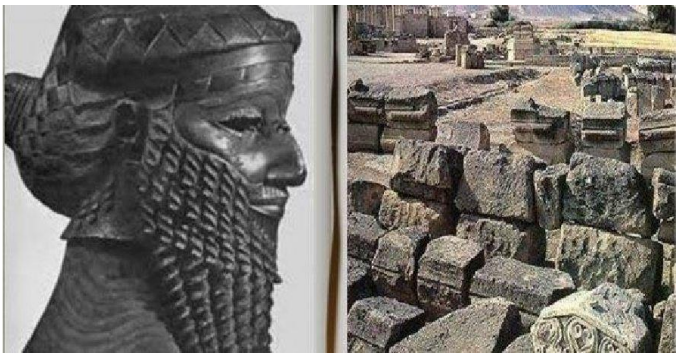

Kısa bir süre sonra, Filist vadisinin kıyı kesiminin bir bölümü Asur eyaletine dönüştü; Rab, yaşayan Tanrı'ya hizmet için bu topraklar hakkındaki uyarısını yerine getirdi. Fakat onlar, *"O'nun buyruklarını ve atalarıyla yaptığı antlaşmayı ve kendilerini uyardığı şahitliklerini hor gördüler, boş şeylerin peşinden gittiler ve boşluğa düştüler; Rab'bin kendilerine yapmamaları için emrettiği gibi, çevrelerindeki halkın peşinden gittiler. Rab Tanrı'larının bütün emirlerini terk ettiler, kendilerine iki buzağıdan erimiş putlar yaptılar, Aşera'yı yaptılar, gökteki bütün tanrılara taptılar, Baal'e hizmet ettiler, oğullarını ve kızlarını ateşten geçirdiler, falcılık ve büyücülük yaptılar ve kendilerini Rab'bin gözünde kötülük yapmak ve O'nu öfkelendirmek için sattılar. Rab İsrail'e çok kızdı ve onları huzurundan kovdu. Yahuda kabilesinden başka kimse kalmadı"* (2 Krallar 17:15).

Samarya iki yıl boyunca direndi, ancak MÖ 720'de Asur kralı II. Sargon'un istilasından sonra şehir düştü ve bazı yerlerde tamamen yıkıldı. Samarya daha sonra yeniden inşa edildi ve Asur eyaletinin merkezi haline geldi: yenilgiden sonraki döneme ait arkeolojik katmanlar, önceki katmanlardan keskin bir şekilde farklılık gösteriyor, güçlü bir Asur etkisini ortaya koyuyor ve baskın kültürde bir değişikliğe işaret ediyor. *"İsrail halkı topraklarından alınıp Asur'a götürüldü ve bugün de oradadırlar. Asur kralı Babil'den,*

Kuta'dan, Avva'dan, Hamat'tan ve Sepharvaim'den insanlar getirip İsrail oğullarının yerine Samarya şehirlerine yerleştirdi. Samarya'yı ele geçirdiler ve şehirlerinde yaşadılar... Sonra Samarya'dan götürdükleri rahiplerden biri gelip Beytel'de yaşadı ve onlara Rab'den nasıl korkacaklarını öğretti. Ayrıca her millet kendi tanrılarını yaptı ve Samaritlerin inşa ettiği yüksek yerlere, her millet kendi yaşadığı şehirlere dikti." Babilliler Sukkot-benot'u, Kutlular Nergal'i, Hamatlılar Aşima'yı, Avvitler Nivhaz ve Tartak'ı yaptılar ve Sefarvalılar oğullarını Sefarvalıların tanrıları Adrammelek ve Anammelek'e kurban olarak ateşte yaktılar… Rab'den korktular ve kendi tanrılarına taptılar, onları götürdükleri ulusların adetlerine göre. Bugüne kadar eski adetlerine göre yaşadılar: Rab'den korkmadılar, Rab'bin Yakup oğullarına, İsrail adını verdiği kişilere emrettiği kanunlara, hükümlere, yasalara ve emirlere uymadılar" (2 Krallar 17:23-34). Sürgündeki halklar İsrail Tanrısını tanımadıkları ve kendi putlarına taptıkları için, sürgünden dönen Yahudiler, 10 kabileden farklı olarak, onlarla iletişim kurmadılar. Bu nedenle, Kutsal Kitap sık sık Yahudilerin Samaritlerle iletişim kurmadığından bahseder.

MÖ 721'de Samarya'nın yıkılmasının ardından, Yahudiye yaklaşık 115 yıl boyunca bir ölçüde bağımsızlığını korudu. Samarya'daki kazılarda bulunan bazı bulgular, şehrin yeniden yerleşime açıldığını göstermektedir; yabancı olarak kabul edilen bazı çömlekler, Asurlular tarafından getirilen diğer Orta Doğu ülkelerinden yerleşimciler tarafından buraya getirilmiş olabilir (2 Krallar 17:24). Kral Hezekiya (yaklaşık MÖ 715-687), hemen kuzey ve güneyin dini birliğini sağlamaya girişti; bunu siyasi birliğin temeli olarak görüyordu (2 Tarihler 29-31). Bunu yaparken, Davud hanedanının tüm Filistin üzerindeki iddiasını yeniden teyit etti. Hezekiya, küçük devletlerden oluşan bir koalisyonun lideri oldu ve Mısır ve Babil'in desteğiyle, MÖ 705'te Sargon'un yerine geçen Sennacherib'e karşı çıktı (2 Krallar 18-20). Sennacherib, MÖ 701 yılında misilleme seferine başladı. Olayları daha ayrıntılı olarak şöyle anlatıyor: *"Yahuda kralı Hezekiya bana boyun eğmedi. Onun 46 güçlü şehrini kuşattım, yakınlarındaki birçok küçük köyü ele geçirdim ve toprak setler ve koçbaşları kullanarak onları ele geçirdim. Askerler tüneller kazdılar ve istihkam çalışmaları yaptılar. Onlardan 200, 150 kişi, genç yaşlı, erkek kadın, at, katır, eşek, deve, sayısız büyükbaş hayvan ve küçükbaş hayvan çıkardım. [Hezekiya] kendisi de kraliyet ikametgahı Kudüs'ün esiri oldu, kafesteki bir kuş gibi. Şehrin kapılarından çıkanları engellemek için şehrini toprak surlarla çevirdim. Yağmaladığım şehirlerini Aşdod kralı Mitinti'ye, Ekron kralı Padi'ye ve Gazze kralı*

Sillibel'e verdim." Böylece onun egemenliğini azalttım ve aynı zamanda ona daha büyük bir vergi ve katru (hediye) yükledim. Gücüm karşısında hayrete düşen Hezekiya, Kudüs'teki ikametgahını savunmak için en iyi askerlerini topladıktan sonra şehri terk etti ve Nineveh şehrime 30 talent altın ve 800 talent gümüş, değerli taşlar, antimon, büyük kırmızı taş parçaları, fildişi kakmalı sandıklar, fildişi kakmalı nimedu tahtları, fil derisi, abanoz, şimşir ağacı ve (çeşitli türden) hazinelerle birlikte (kendi) kızlarını, cariyelerini ve hem erkek hem de kadın müzisyenlerini gönderdi. Vergiyi teslim etmek ve saygılarını sunmak için elçisini gönderdi."

Hezekiya'nın hükümdarlığının 14. yılında, Asur kralı Sennacherib, Yahuda'nın müstahkem şehirlerine saldırdı ve onları ele geçirdi (2 Krallar 8:13). Sennacherib, Yahuda'nın 46 müstahkem şehrini ele geçirdiğini ve 200.150 esir aldığını iddia etti, ancak bu abartılı görünebilir. *"Hezekiya Kralı'nın on dördüncü yılında, Asur kralı Sennacherib, Yahuda'nın bütün müstahkem şehirlerine saldırdı ve onları ele geçirdi. Sonra Asur kralı, Rabşakeh'i Lakiş'ten Kudüs'e, Kral Hezekiya'ya büyük bir orduyla gönderdi. Ve o, yukarı havuzun su kanalının yanında, çamaşırcı tarlası yolunda kamp kurdu"* (İşaya 36:1, 2). Hezekiya teslim oldu ve haraç ödemeye hazır olduğunu belirtti. Sennacherib 300 talent gümüş ve 30 talent altın talep eder ve Hezekiah, gerekli miktarı toplamak için Tapınağın hazinelerini kurban etmek zorunda kalır (2 Krallar 18:15-16). Hezekiah, MÖ 701 yılında Sennacherib'e haraç ödemiştir (bu, Asur yıllıklarında da doğrulanmıştır). *"Kral Hezekiya'nın on dördüncü yılında, Asur kralı Sennakerib, Yahuda'nın bütün surlarla çevrili şehirlerine saldırdı ve onları ele geçirdi. Bunun üzerine Yahuda kralı Hezekiya, Lakiş'teki Asur kralına şöyle bir haber gönderdi: 'Ben suç işledim; benden uzak dur; bana ne yüklersen, ödeyeceğim.' Bunun üzerine Asur kralı, Yahuda kralı Hezekiya'ya üç yüz talent gümüş ve otuz talent altın yükledi. Hezekiya da RAB'bin evinde ve kralın hazinelerinde bulunan bütün parayı verdi* ." (2 Krallar 18:13-15)

Lakiş şehri, MÖ ikinci binyılda kurulmuş ve Yeşu tarafından yıkılmıştır. Kral Süleyman döneminde yeniden inşa edilmiş ve o zamandan itibaren Yahuda Krallığı'nın güney sınırında, güney Akdeniz kıyısından Yahuda Dağları'na uzanan kervan yolunda müstahkem bir şehir olarak hizmet vermiştir. Lakiş, o dönemde Filistin'in başlıca şehirlerinden biri ve büyüklük bakımından diğer şehirleri geride bırakan bir sınır kasabasıydı.

Kudüs ve Megiddo. Şehir, Yahudiye Ovası'nda (Şefelah, güney Filistin) yer alıyordu ve kuzeyden güneye uzanan bir sur zincirinin ana bağlantı noktasıydı.

MÖ 10. yüzyılın sonlarında Rehoboam tarafından inşa edilmiştir (2. Chronicles 11:5-10). Lachish, ilk kez

Şehir, Amarna tabletlerinde geçmektedir. Şehir, İncil'de Yahuda Krallığı kralı Rehoboam tarafından tahkim edilmiş şehirler listesinde (Kronikler 2:11, 7) yer almaktadır. Firavun Şoşenk'in seferi sırasında yıkılmış, daha sonra yeniden inşa edilmiştir. MÖ 760 yılında, Yahuda kralı Uzziah'ın hükümdarlığı sırasında bir depremle hasar görmüş ve tekrar inşa edilmiştir. Şehrin bir sonraki yıkımı, MÖ 701 yılında Asur kralı Sennacherib'in Yahuda Krallığı'na karşı seferi sırasında gerçekleşmiştir. Lakiş'in ele geçirilmesi...

Yaklaşık bir yüzyıl önce keşfedilen ve Ninova'daki sarayında sergilenen bir kabartma. Kabartma, Sennacherib'in kaleyi kuşatmasının ve şehri fethinin çeşitli aşamalarını tasvir ediyor. Lakiş'in ele geçirilmesini ve esirlerin kovulmasını tasvir eden bu kabartma, Asur'un başkenti Ninova'da İngiliz arkeologlar tarafından keşfedildi ve günümüze kadar kaldığı Britanya Müzesi'ne taşındı. Kralın yanında şu yazıt yer almaktadır: *"Dünyanın kralı, Asur ülkesinin kralı Sennacherib, nimedu tahtında oturuyor, önünden Lakiş'ten gelen esirler geçiyor."* Anma yazıtlarında Sennacherib, Yahuda kralı Hezikiah'ı Kudüs'te kuşattığını ve onu "kafeste bir kuş gibi" hapsettiğini belirtir. Grabbe ve diğer bilim insanları, Lakiş kabartmalarında tasvir edilen şehrin Kudüs olduğuna inanmaktadır. Asurluların Kudüs'ü ele geçiremediği için Ninovalı sanatçının oyma kabartmaya "Lahiş" eklediğine inanılıyor. Asur askerlerinin Lahiş şehrinin surlarına koçbaşları ve diğer kuşatma silahlarını taşımak için inşa ettiği toprak set, arkeologlar tarafından kazılmıştır. Asur savaşçılarının acımasızlığı, dünya

imparatorlukları tarihinde eşi benzeri görülmemişti. Ninova'nın bazı kuleleri fethedilen düşmanların derileriyle kaplıydı. Asur saraylarını kazarken, arkeologlar esirlere karşı acımasızlığın tüyler ürpertici sahnelerini tasvir eden duvar kabartmaları keşfettiler. Lahiş şehrinde, o döneme ait, kana bulanmış beş santimetre kalınlığında bir toprak tabakası bulundu. Parçalara ayırma, kazığa geçirme,

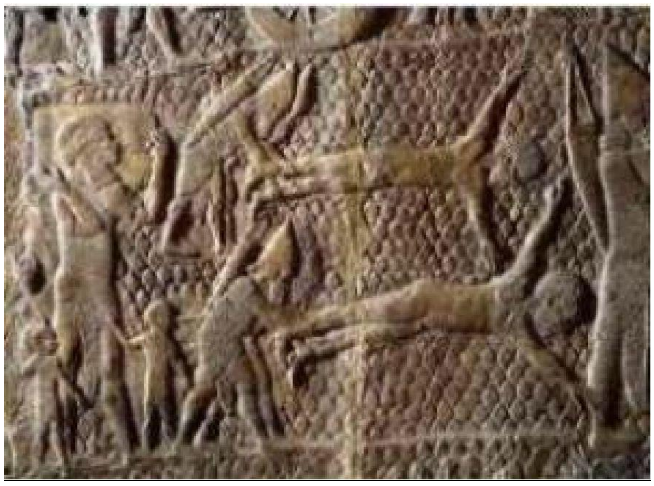

Fethedilen halklar arasında kafa kesme ve derisini yüzme yaygın infaz yöntemleriydi.

(Kabartma, insanların derilerinin yüzülmesini tasvir etmektedir.)

Sennacherib'in istilasıyla ilgili kanıtlardan biri de şehrin su temin tünelidir. 2 Krallar 20:20'de Hezekiya'nın *"bir havuz ve bir kanal yaptırıp şehre su getirdiği" belirtilir.* 2 Tarihler 32:30'da ise *"Gihon sularının üst geçidini kapatıp onları Davut Şehri'nin batı tarafına indirdiği" ifade edilir.* Bu ayetler, kuşatmaya hazırlık olarak kralın Kudüs'e şehir surlarının içinde kendi su kaynağını sağlamaya karar verdiğini göstermektedir. Şehrin güneybatı kesiminde, surların dışında yeni bir su deposu inşa etti (İşaya 22:9-11). Daha sonra Gihon sularını havuza getirmek için bir tepenin altından tünel kazdı; muhtemelen Gihon'u saldırganlardan gizlemeye çalışıyordu. 1880 yılında çocuklar, Siloam'dan yaklaşık 7,6 metre uzaklıktaki tünelde bir yazıt keşfettiler. Uzun yıllar boyunca Siloam Yazıtı, Filistin'deki en önemli yazılı anıt olarak kabul edildi ve diğer tüm İbranice yazıtların tarihlendirilmesinin temeli, harflerinin şeklinin bu yazıtın harfleriyle karşılaştırılmasıydı; bu da bir tür standart olarak görülmeye başlandı. Tünelin duvarında özel bir düz alan hazırlanmıştı, ancak metnin yalnızca en alttaki altı satırı günümüze ulaşmıştır. Bunlar şu şekilde tercüme edilebilir: *“(Tünel) tamamlandığında. Ve şöyle kazılmıştı: baltalar (kullanımdayken) ve üç arşınlık daha tamamlanmamışken, işçiler diğer taraftan gelen sesler duydular, çünkü taş sağda ve*

solda düzensiz bir şekilde duruyordu. Şimdi tünel bittiğinde ve madenciler taşı (kalınlığını) kesip geçtiklerinde, balta baltaya, yüz yüze karşılaşmak üzere dışarı çıktılar; ve su, pınardan havuza 1200 arşınlık bir mesafeye kadar akıyordu ve başlarının üzerindeki kayanın yüksekliği yüz arşındı."

500 metreden uzun bir su boru hattı veya "Hezekiah Tüneli", bir kaya yüzeyinden geçerek keşfedildi. Birçok ülkeden bilim insanı, İncil'e dair benzer kanıtlar bulmak için defalarca girişimde bulundu ve bu da bir başka başarılı örnek. İsrail ve İngiltere'den bir uzman ekibi sansasyonel bir keşif duyurdu: kapsamlı bir su boru hattı...

Yeraltında en son bilimsel ve teknolojik gelişmelerden yararlanılarak yapılan araştırmalar

Kudüs'te bilinen yapılar

"Hezekiya Tüneli", yaklaşık otuz yüzyıl öncesine ait olduğunu ve İncil'de anlatılanlarla örtüştüğünü doğruladı. Su kemeri, İncil'de adı geçen kişiler tarafından keşfedilmiştir.

Arkeolog Edward Robinson 1838'de şöyle demişti: "Hezekiya'nın bütün sadakatli işlerinden sonra, Asur kralı Sennacherib geldi ve Yahuda'ya saldırdı. Sennacherib ve ordusu kalelerin yakınında kamp kurmuştu, çünkü Sennacherib bu şehirleri ele geçirmek istiyordu. Hezekiya, Sennacherib'in Kudüs'e saldırmak için geldiğini biliyordu. Yetkilileriyle ve ordusunun komutanlarıyla konuştu ve hepsi şehrin dışındaki pınarların suyunu kesmeye karar verdiler. Bu yetkililer ve komutanlar Hezekiya'ya yardım ettiler. Büyük bir kalabalık toplandı ve bütün pınarları ve ülkenin içinden geçen dereyi kestiler.

' *Asur kralı buraya geldiğinde su bulamayacak!' dediler."* (2. Tarihler 32:1-4). Hezekiya bütün girişimlerinde başarılı oldu (2. Tarihler 32:30).

Sennacherib, Lakiş'in huzuruna çıktığında, Kudüs halkını tehdit etmesi ve İsrail kralı Bigha'ya meydan okuması için Rabşakeh'i gönderdi. Hezekiya dua etmek için tapınağa çekildi ve peygamber İşaya ona şu haberi gönderdi: *"Bu nedenle Rab, Asur kralı hakkında şöyle diyor: 'Bu şehre girmeyecek, ok atmayacak, kalkanla saldırmayacak, sur kurmayacak. Geldiği yoldan dönecek, bu şehre girmeyecek.' diyor Rab. 'Çünkü ben bu şehri kendim ve kulum Davut'un hatırı için koruyacağım.'" O gece, Rabbin meleği çıktı ve Asur ordusunda yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Sabahleyin kalktılar ve bütün cesetleri gördüler. Asur kralı Sennakerib gitti, gitti, geri döndü ve Ninova'da yerleşti. Tanrısı Nisrok'un evinde ibadet ederken, oğulları Adrammelek ve Şerzer onu kılıçla öldürdüler ve Ararat ülkesine kaçtılar. Oğlu Esarhaddon onun yerine tahta geçti.* (2 Krallar 19:32-37)

Asur İmparatorluğu'nun yıkılmasından yaklaşık yüz yıl önce, peygamber İşaya şöyle buyurmuştur: *"Çünkü o, 'Bütün krallar benim prenslerim değil mi? Kalneh, Karkemiş gibi değil mi? Hamat, Arpad gibi değil mi? Samarya, Şam gibi değil mi? Çünkü elim putların krallıklarını ele geçirdi; bu krallıklarda Yeruşalim ve Samarya'dakinden daha çok put var. Yeruşalim'e ve putlarına, Samarya'ya ve putlarına yaptığım gibi yapmayacak mıyım?' diyecektir." "Rab, Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de bütün işini tamamladığı zaman, 'Asur kralının gururlu yüreğinin başarısını ve yüksek topuklu gözlerinin kibrini göreceğim' diyecek." diyor. "Bunu el gücümle ve bilgeliğimle yaptım, çünkü ben akıllıyım. Halkların sınırlarını kaldırdım, hazinelerini yağmaladım ve güçlü bir adam gibi onları tahtlarından indirdim. Elim, ulusların zenginliklerini de bir yuva gibi aldı. Yumurtaları toplayan gibi, bütün yeryüzünü topladım ve kimse kanat çırpmadı, ağzını açmadı, ciyaklamadı." Balta, onu kesenin önünde övünür mü? Testere, onu kullananın önünde övünür mü? Sanki onu kaldırana karşı bir sopa, sanki ağaç olmayan birine karşı bir çubuk kaldırılmış gibi! "Bu nedenle Rab, orduların Rabbi, zenginleri arasında veba gönderecek, soyluları arasında ise ateş alevi gibi bir alev yakacak* ." (İşaya 10:8-16)

Lakiş yakınlarındaki bir tepenin kuzeybatı yamacında, beş küçük, tekne şeklinde çukurla bağlantılı büyük bir mezar çukuru keşfedildi. Bu çukurların tamamı insan iskelet kalıntılarıyla doluydu. Bazı kemik ve kafataslarında ateş izleri bulunuyordu; bu

kalıntıların başka bir yerden taşınarak, cesetler çürüdükten veya yandıktan sonra bu mezarlığa bırakıldığı açıktı. Bu ve komşu çukurlardaki insan iskelet kalıntılarının üzerinde, çoğunlukla domuz kemiklerinden oluşan bir hayvan kemiği tabakası vardı! Burada ayrıca, mezarlarda çok nadir bulunan ve konut binalarının kalıntılarında yaygın olan bir tür kap olan bazı kaseler ve tabaklar da dahil olmak üzere çok sayıda çömlek parçası keşfedildi. Arkeolog, bu tür kapların, Sennacherib'in kuşatmasından sonra şehrin temizlenmesi sonucu oluştuğunu ve bunun da bazı kemiklerde bulunan ateş izlerinin doğasını açıklayabileceğini varsaydı. Çok miktarda domuz kemiğinin keşfi de tamamen sürpriz oldu. İsrailoğullarının domuz eti yemesi yasak olduğundan, domuzların Asur ordusu tarafından Lakiş'e sürüldüğü varsayılabilir. Ninova'ya dönmeden önce Sennacherib bir mektup yazdı. Kralların askeri seferlere "Kral ve ordusu iyi durumda..." sözleriyle başlamaları adetti, ancak bulunan mektupta "Kral iyi durumda..." yazmaktadır. Tapınakta tanrısına ibadet ederken, MÖ 681 yılında, Yahudeya'ya karşı 701 seferinden 20 yıl sonra oğullarından biri tarafından öldürüldü.

1849'da, Sennacherib'in (MÖ 705-681) sarayı Kuyunja Tepesi'nde 24 metre derinlikte keşfedildi. Kazılar, bazen kontrolünü kaybeden ve ailesi içinde bile inanılmaz derecede zalim olan bir despotun korkunç görüntüsünü doğruladı. Asur Kroniği 2 Krallar 19:37'de şöyle yansıtılır: Başkent, ahlaksız, zalim, orgiler ve kanlı infazlarla dolu bir yer olan Ninova'ya taşınır; burada Sardanapalus, astlarını yeni eğlenceler icat ettikleri için cömertçe ödüllendirir.

Tanrı'nın peygamberi Nahum, Ninova'nın yağmalanacağını, kapılarının düşmanlarına açılacağını ve muhafızlarının kaçacağını kehanet etmişti (Nahum 2:8, 9; 3:7, 13, 17, 19). İncil peygamberi Zefanya ise şehrin bir harabeye dönüşeceğini önceden bildirmişti (Zefanya 2:13-15). Bu kehanetler MÖ 632'de, Ninova'nın Babilliler ve Medlerin birleşik güçlerine düşmesiyle gerçekleşti. MÖ 610'da, Babil güçleri, Medlerle birlikte hareket

ederek son Asur kalesi Haran'ı ele geçirdi. Böylece Asur İmparatorluğu kuruldu.

Şerefsiz bir son. Bu olayları anlatan bir Babil tarihçisi, " *şehirden ve tapınaktan çok fazla ganimet aldılar ve şehri harabeye çevirdiler" diye bildiriyor* (Eski Doğu Tarihi Antolojisi). Bugün, Dicle Nehri'nin doğu kıyısında, Irak'ın Musul şehrinin karşısında -bir zamanlar Ninova'nın bulunduğu yerde- sadece kalıntılar kalmıştır .

Tüm yenilgiye uğramış devletler ve esir alınmış 10 İsrail kabilesi arasında Yahuda'ya gösterilen merhamete rağmen , Yahudiler Tanrı'nın emirlerine uymak yerine, Samarya'dan daha kötü davranmaya başladılar. *"Samarya onların işlediği günahın yarısını bile işlemedi ; siz ise iğrençliklerinizde onlardan daha çok günah işlediniz; ve işlediğiniz iğrençlikler yüzünden kız kardeşleriniz sizden daha doğru davrandılar. Bu yüzden utancınızı taşıyın, siz de öyle"* (Hezekiel 16:51, 52). Sonuç olarak, Yahuda Babil hükümdarı Nebukadnezar (MÖ 605-586) tarafından ele geçirildi, esir alındı ve yok edildi .

Daniel'in Peygamberliğindeki Dünya Krallıkları

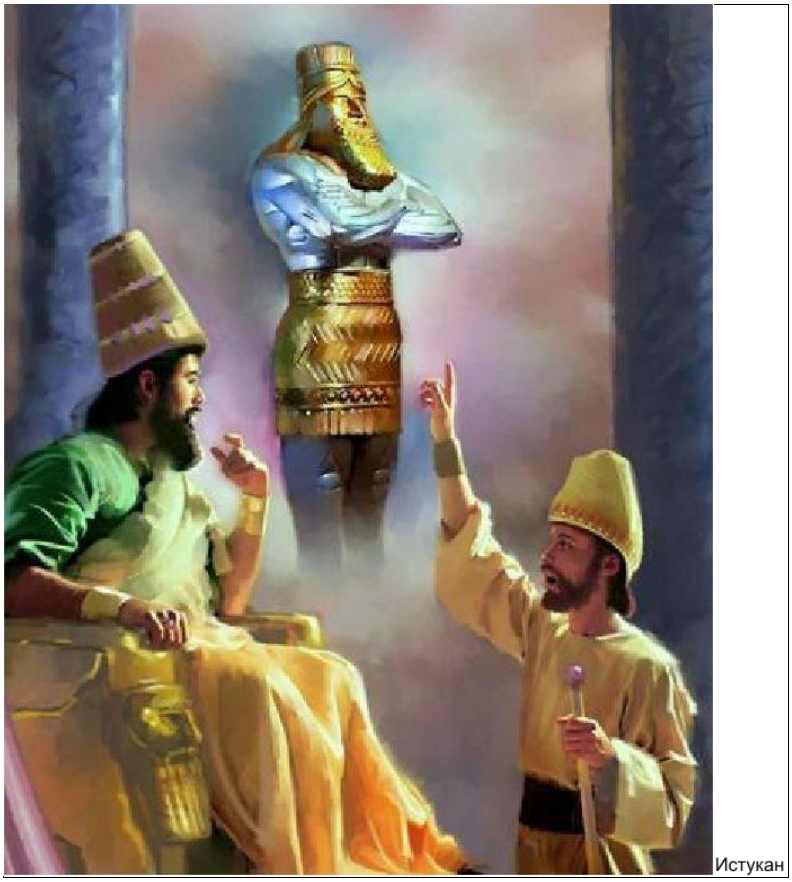

Hem Mısır hem de Babil imparatorluklarında Tanrı, Yahudilerin başbakanları Yusuf ve Daniel'e mucizevi bir şekilde rızık verdi. İncil onları, halklarını önemseyen, Tanrı'dan korkan adamlar olarak tanımlar. Babil'de esaret altındayken Daniel, şehrin refahı üzerinde önemli bir etki yarattı. *"Ey kral, şu görümü gördün: İşte, büyük bir heykel! Heykel çok büyüktü, son derece parlaktı, önünde duruyordu ve görünüşü korkunçtu. Heykelin başı saf altından, göğsü ve kolları gümüşten, karnı ve uylukları bronzdan, bacakları demirden, ayakları kısmen demirden ve kısmen kildendi. Onu, taşın dağdan yardımsız bir şekilde kesilip çıkarılmasına kadar gördün."*

"Sonra İsa, eliyle heykelin demir ve kilden ayaklarına vurdu ve onları kırdı. Bunun üzerine her şey paramparça oldu: demir, kil, bakır, gümüş ve altın, yaz harman yerlerinin samanları gibi oldu; rüzgâr onları alıp götürdü ve onlardan hiçbir iz kalmadı. Ama heykeli vuran taş büyük bir dağ oldu ve bütün yeryüzünü kapladı." (Daniel 2:31-36). Nebukadnezar'ın hükümdarlığının 10. yılında, MÖ 595'te, bir darbe girişimi oldu; Nebukadnezar II'nin Babil ordusunda bir isyan çıktı ve isyancılarla ancak büyük çabalar sonucunda başa çıkılabildi; isyanın kışkırtıcıları idam edildi. Nebukadnezar krallığı

hakkındaki endişesiyle, bundan sonra ne olacağını düşünüyordu ve Tanrı ona, Mısır ve Asur'u hariç tutarak, dünyanın gelecekteki krallıklarını temsil eden bir görüntü gösterdi. Fethedilen halkların her biri, yasaklanamayan çeşitli tanrılara tapınmaya devam ediyordu. Bu durum, kralı krallığının 127 eyaletinde sadakat denetimi yapmaya sevk etti. Kral, herkesin Nebukadnezar'a bağlılık işareti olarak önünde eğilmesi gereken yaklaşık 30 metre yüksekliğinde bir put yaptırdı (Daniel 3:1). Ancak rüyada put, Nebukadnezar'ın yaptırdığı gibi tamamen altından değil, gelecekteki imparatorlukların zenginliğine ve gücüne bağlı olarak çeşitli malzemelerden yapılmıştı. Putun dört bölümü, insan imparatorluklarını temsil eder; bundan sonra yeryüzündeki güç ve krallık Tanrı'ya devredilecektir.

Altın kafa, Babil İmparatorluğu'nu simgeler: *"Ey kral, kralların kralı, göklerin Tanrısı sana krallığı, egemenliği, gücü ve şanı verdi. Bütün insan oğullarını, nerede yaşarlarsa yaşasınlar, yeryüzünün hayvanlarını ve gökyüzünün kuşlarını senin eline verdi ve seni hepsinin hükümdarı yaptı. Sen altın kafasın!"* (Daniel 2:37-38). Daha sonra, bu vahiy, canavarlar şeklinde Daniel'e gösterildi. Dört rüzgâr denizde savaştı ve dört canavar ortaya çıktı. Daniel'e söylendiği gibi (Daniel 10:20-11:1), yeryüzündeki siyaset ve gücün ruhlar tarafından belirlendiği söylenir. Denizden - birçok halktan (Vahiy 17:15) - dört dünya imparatorluğu ortaya çıkacaktır. Nebukadnezar II *(Aramice: Nabu-kudurri-usur),* "Tanrı Nabu, sınırlarımı koru" anlamına gelir. Bu isim, günümüzde Babil surlarının kalıntıları arasında bulunan milyonlarca tuğlaya kazınmıştır. 7 Eylül 605'ten 7 Ekim 562'ye kadar hüküm sürmüştür . Babası Nabopolassar, Yeni Keldani krallığının kurucusuydu. Hükümranlığı, Babil için ekonomik refah ve kültürel Rönesans dönemi olmuştur.

Medo-Pers krallığının tasviri şu şekildedir: *"Göğsü ve kolları gümüştendir."*

(Daniel 2:32), Lidya icadı olan gümüş paradan faydalanan Pers krallığından bahseder. MÖ 7. yüzyıla kadar Doğu'da geçimlik bir ekonomi hakimdi; satın alımlar hayvancılık, tekstil ve belirli bir ağırlık ve şekle sahip metal külçelerle yapılıyordu; bunlar yüzükler, tabaklar veya işaretsiz ya da resimli kupalar olabilirdi. Ağırlıklar her yerde farklılık gösteriyordu ve bu nedenle, menşe yeri dışında, bir külçe basitçe para olarak değerini kaybediyor ve her seferinde bir değişim aracı olarak yeniden tartılması gerekiyordu.

Avrupa ve Asya arasındaki sınırda, Lidya kralları gümüş parayı ilk benimseyenlerdi.

Belirli bir ağırlık ve değere sahip devlet paralarının basılması. Birleşik bir vergi sistemi kurarken, Pers kralları para basımından vazgeçemezdi; ayrıca, paralı askerleri istihdam eden devletin ihtiyaçları da göz önüne alındığında,

Uluslararası ticaretin eşi benzeri görülmemiş büyümesi, birleşik bir para sistemini zorunlu kıldı. Darius döneminde piyasaya sürülen yüksek saflıktaki altın sikke, Ahameniş İmparatorluğu'nun para sisteminin temeli oldu. Ağırlığı 8,4 gramdı. Sadece kralın "darik" adı verilen altın sikkeleri basma hakkı vardı, gümüş sikkeler satraplar tarafından, bakır sikkeler ise şehirlerde de basılabiliyordu. Buradan itibaren, bu tür sikkelerin kullanımı Küçük Asya, Kıbrıs, Filistin ve antik tarih boyunca yayıldı.

Büyük İskender'in seferlerinden sonra kendi sikkelerini basmaya başlayan ve öncesinde Küçük Asya'da basılan sikkeleri kullanan Babil, Fenike ve Mısır gibi ticaret

ülkeleri, Asur İmparatorluğu'nun önemini açıklamaktadır.

серебряной груди истукана.

Putun kehaneti, Yunanistan'ı bakırdan ayırır: *"Göbeği ve uylukları bakırdandır."* Herodot'a göre, Pers savaşçıları hayvan derisinden yapılmış giysiler ve keçe taçlar (şapkalar) giyerken, Yunan savaşçıları bakır zırhı ilk kullananlardı. Kalkanları ve miğferleri güneşte parıldar ve düşman silahlarına karşı dayanıklıydı; oklarının ve mızraklarının bakır uçları ise savaşta karşı konulamazdı. Yunanlar, Athena'nın Zeus'un başından bakır bir miğfer takarak, kalkan ve mızrak taşıyarak çıktığına inanıyorlardı.

Roma lejyonlarının en belirgin özelliği demir zırhlarıydı - "demir bacaklar".

" *Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacaktır; çünkü demir her şeyi parçalayıp ezdiği gibi, bu da her şeyi ezen demir gibi parçalayıp ezecektir"* (Daniel 2:40-43). Romalılar, silahlanmalarında demiri yaygın olarak kullanmaya başladılar. Savaşçılar, tepesi tüy veya at kılından yapılmış bir tüy ile süslenmiş miğferler giyerlerdi. Kalın deriyle kaplı, üst ve alt kenarlarına metal şeritler takılmış, scutum adı verilen kavisli tahta kalkanlarla korunuyorlardı. Kalkanların ortasına, düşmanı sersemletebilecek darbeleri nedeniyle savaşta kullanılan, umbone adı verilen yarım küre veya konik şekilli metal plakalar takılıydı. Metal plakaları deri astara veya balık pulları gibi kanvasa tutturulmuş pul zırh, yün astarlı kollu bir gömleğin üzerine giyilirdi. Metal zırh biraz ağır ve kullanışsız olsa

da, darbeleri yumuşatıyor ve hayat kurtarıyordu. Lejyonerler kısa, çift kenarlı, sivri uçlu gladyatör kılıçları ve ağır ve hafif fırlatma mızraklarıyla silahlanmışlardı. Demir referansı, dördüncü canavarın görüntüsünün putun dördüncü parçasıyla, yani Roma İmparatorluğu'nun demir zırhıyla özdeş olduğunu gösterir.

Daniel, Nebukadnezar'ın putunda son imparatorluğun oluşumunda üç aşama gördü:

1. Roma - "demir bacaklar" lakaplı Roma, 1400 yıldan fazla bir süre çeşitli biçimlerde varlığını sürdürdü.
2. Kısmen demirden, kısmen kilden yapılmış ayakların devamı niteliğindeki Avrupa Birliği, 25 Mart 1957'de Batı ülkelerinin ekonomik bir birlik kurma anlaşmasıyla ortaya çıktı ve 29 Ekim 2004'te Roma'da imzalanan anayasa ile AB adını aldı.

Demokratik devletlerin sakinleriyle monarşik ülkelerin sakinlerinin karışımı söz konusudur.

3.

Avrasya - on parmaklı ayaklar, kısmen demir kısmen kil, 10. yüzyılın kolektif yönetimi altında, üç kral temelinde tek bir yönetici ortaya çıkacak - Deccal, önceki yöneticiler tarafından tüm güç ona devredilecek (Daniel 2:33):

Önceki yedi imparatorluğun sonuncusu, sekizincisi, hakkında şöyle denilen "canavar"dır: "Vahiy 17:9-11". Altı kral imparatorluktu: Mısır, Asur, Babil, Medo-Persia, Yunanistan ve Roma; *yedinci ve sekizinci ise* toprakları yeniden kurulan Roma'dır. Sekizinci ise Avrasya'da yeniden kurulacak Avrupa Birliği olacaktır. *"Bacakları demirden, ayakları kısmen demirden, kısmen kilden"* (Daniel 2:33), monarşi ve demokrasinin bir karışımından bahseder. İnsanın yaratıldığı "kil", demokratik bir toplumu temsil eder (Yunanca *betoz* halk + *kga!oz* güç, yani demokrasi). Demir ise monarşiyle yönetilen devletlerdir. Batı ülkelerinin Arapları demokratik bir sisteme dönüştürme girişimlerinin tümü başarısızlığa mahkumdur. Avrasya'nın oluşumunun başlangıcı, " *on " bölgesel C10'a karşılık gelecek olan kolektif hükümetten olacaktır.*

"Parmakları ve on boynuzu vardı." "Ve on boynuzu vardı. Boynuzlara baktım ve işte, aralarında küçük bir boynuz daha çıktı; ve ilk boynuzlardan üçü ondan önce kökünden söküldü." "Ve işte, bu boynuzda insan gözleri gibi gözler ve büyük sözler söyleyen bir ağız vardı" (Daniel 7:7-8). On devlet başkanından üçü, büyük sözler söyleyen "boynuz"a boyun eğecektir. *"Ve o kral kendi zevkine göre davranacak, kendini her tanrının üstüne çıkaracak, tanrıların Tanrısı'na karşı küfürler edecek ve gazap tamamlanıncaya kadar başarılı olacaktır; çünkü takdir edilen şey tamamlanacaktır"* (Daniel 11:36). Üç buçuk yıl sonra, Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sonra, üçünün girişimiyle on yönetici, güçlerini dünya topluluğunun başkanına devredecektir. İncil'de "canavar" olarak adlandırılan kişi, Batı ülkelerinin siyasi çevrelerinde, Araplar ve Asyalılar arasında kabul görecektir; " *Onun bilgeliğiyle hile bile başarılı olacaktır...* " (Daniel 8:25).

“Onu gördünüz ki, dağdan insan eliyle kesilip çıkarılan bir taş, demir ve kilden yapılmış putun ayaklarına çarptı ve onları parçaladı. Sonra her şey paramparça oldu: demir, kil, bakır, gümüş ve altın, yaz harman yerlerinin samanları gibi oldu ve rüzgâr onları alıp götürdü, onlardan hiçbir iz kalmadı. Ama putu parçalayan taş büyük bir dağ oldu ve bütün yeryüzünü kapladı. İşte bu rüya! Bunu krala anlatacağız ve yorumunu da vereceğiz… Ve o kralların zamanında, göklerin Tanrısı, asla yıkılmayacak bir krallık kuracak ve bu krallık başka bir halka bırakılmayacak. Bütün krallıkları ezip yıkacak ve sonsuza dek

ayakta kalacak, tıpkı gördüğünüz gibi, dağdan insan eliyle kesilip çıkarılan taş demiri, bakırı, kili, gümüşü ve…

Altın. Yüce Tanrı, krala bundan sonra olacakları bildirmiştir. Ve rüya kesindir ve yorumu da kesindir! (Daniel 2:43-45). " *Eller olmadan* " (kelimenin tam anlamıyla "eller olmadan"), "fiziksel çaba olmadan", insan elleri olmadan, dünyevi zaferlerin kazanıldığı, ülkelerin ve halkların boyun eğdirildiği anlamına gelir (İşaya 10:13-14). Metaller ve kil için "yaz harman yerinde saman gibi oldular" denir; harman yerinde saman savrulur ve rüzgârla taşınır, geriye saf tahıl kalır. Peki, "rüzgar" "putun" bileşenlerini (tahılın kabuğu, derisi) saman gibi olduktan sonra, dünya tarihinin "harman yerinde" ne kaldı? Hiçbir şey kalmadı: *"...ve onlardan bir iz bile kalmadı..."* (Daniel 2:35). *"Ve rüzgâr onları alıp götürdü* ," "rüzgar" kelimesi Aramice ruhÿa' olup "ruh" anlamına gelir, yani insanlığın ruhsal aydınlanmasıdır. Mesih, kalan İsrail ile Yeni Antlaşmayı tamamlayıp Ruhunu tüm insanlığa döktüğünde, insan sisteminin -sembolik "putun"- ortadan kaldırılmasını sağlayacaktır. Babil'den günümüze kadar dünya imparatorlukları tarafından yaratılan, edinilen veya geliştirilen hiçbir şey Tanrı Krallığı için kullanılamaz. Dağdan gelen "taş" -Mesih- gökten putun ayaklarına vuracak ve onu yok edecek, ancak Kendisi sonsuza dek ayakta kalacaktır. Yahudi halkının layık olmayan liderlerini azarlayan Yeşua şöyle dedi: *"Kutsal Yazılarda hiç okumadınız mı: 'Yapıcıların reddettiği taş, köşe taşı oldu?'" Bu, Rabbin işidir ve gözlerimizde harika değil midir? Bu nedenle size söylüyorum, Tanrı'nın krallığı sizden alınacak ve meyvesini veren bir millete verilecektir. "Bu taşa düşen kırılacak, fakat taş kimin üzerine düşerse onu ezecektir"* (Matta 21:42-44; Mezmur 118:22-24). Aramice "ўэвен" - taş, av' - "baba" ve ben' - "oğul" kelimelerinin birleşimidir, ortak harf beit' - "iki için bir" harfidir ve bўайит' "ev" anlamına gelir. Baba ve oğul, yeryüzünde yeniden inşa edilecek olan ve Mesih'in " *Tanrı'nın krallığı yakındadır* " diye vaaz ettiği tek bir evde yaşarlar. Tanrı'nın insanlarla birliğinin "taşı", yeni inşa edilen ruhani Tapınağın "köşesinin başında" duracak ve Tanrı'nın doğruluğu ve barışı yeryüzünde hüküm sürecektir. *"Ve Rab bütün yeryüzünün kralı olacak: o gün bir olacak." Rab ve O'nun adı birdir"* (Zekeriya 14:9).

Hayvanlar

Daniel'in, dünya krallıklarını hayvan suretlerinde tekrar tekrar görmesi, Yusuf'un Firavun'a söylediği şu sözlerle açıklanabilir: " *Firavun'a bu rüya iki kez tekrarlandığına*

göre, bu gerçekten Tanrı'nın sözüdür ve Tanrı bunu yakında yerine getirecektir" (Yaratılış 41:32).

"Daniel cevap verip dedi ki: 'Geceleyin gördüğüm rüyada, göğün dört rüzgârının büyük denizde estiğini gördüm. Denizden dört büyük canavar çıktı, her biri diğerinden farklıydı. Birincisi aslan gibiydi, ama kartal kanatları vardı. Kanatları koparılıncaya kadar izledim. Yerden kaldırıldı ve insan gibi ayakları üzerinde durdu; ona insan yüreği verildi.'" (Daniel 7:2-4) Kuzeyden, güneyden, doğudan ve batıdan esen rüzgârlar, dört ana yönde isyankar bir toplumu, haklarını ve isteklerini talep eden bir toplumu simgeler.

İlk canavarın imgesi altın bir başla ilişkilendirilir ve Nebukadnezar dönemindeki Babil'i temsil eder. Kanatlı aslan sembolü, Babil'de yapılan kazılar sayesinde iyi bilinmektedir; bu kazılarda duvarlarda ve binalarda kanatlı aslan tasvirleri bulunmuştur.

Daniel kitabının dördüncü bölümünden, Babil İmparatorluğu'nun önemli değişiklikler geçirdiğini öğreniyoruz. Başlangıçta vahşi bir hayvana benziyordu, ancak Nebukadnezar ile olan işbirliği sayesinde insansı bir biçim aldı. Göğsündeki kalp, şu fermanı yayınladığında çok daha insansı bir hal aldı: *"Ve ben, Şadrak, Meşak ve Abednego'nun Tanrısı'na küfreden her milletten, her ulustan ve her dilden kimsenin paramparça edileceğini ve evinin yerle bir edileceğini ilan ediyorum. Çünkü bundan daha iyi kurtarabilecek başka bir tanrı yoktur"* (Daniel 3:96). İnsansı bir biçim alan

Babil, yeryüzünde bir yırtıcı kuş gibi uçarak, dilediği herkesi yiyip bitiren orijinal saldırgan gücünü önemli ölçüde kaybetti.

İkinci Canavar: " *Ve işte, bir başka canavar, bir ayıya benzeyen ikinci bir canavar, bir kenarda duruyordu ve ağzında dişlerinin arasında üç fildişi vardı. Ona şöyle denildi: 'Kalk, çok et ye!'"* (7:5). Burada, iki pençesi yerden kalkmış bir ayı tasvir edilmiştir; bu, hayvanın ilerlemeye hazır olduğunu gösterir. Bu, Medler ve Persler İmparatorluğunu temsil eder ve üç fildişi de baş yöneticilerini temsil eder. Persler, fethedilen halklara hiçbir şans tanımayan kana susamış istilacılar olarak tarihe geçmiştir (Persler çarmıha germeyi icat etmişlerdir).

Üçüncü canavar: *"Sonra baktım ve işte, sırtında kuş kanatları olan, leopara benzeyen başka bir canavar gördüm. Canavarın dört başı vardı ve ona egemenlik verildi"* (7:6). Dört kanatlı leopar, fetihleri ilk ortaya çıkan aslanı bile geride bırakan Büyük İskender'dir. İskender'in MÖ 332'deki ölümünden sonra imparatorluk dört generali arasında bölündü.

Dördüncü canavar: " *İşte, korkunç ve dehşet verici, son derece güçlü dördüncü bir canavar vardı; büyük demir dişleri vardı; yiyip bitiriyor, eziyor ve geriye kalanları ayaklar altında çiğniyordu. İlk canavarların hepsinden farklıydı ve on boynuzu vardı. Boynuzlara baktım ve işte, aralarında küçük bir boynuz daha çıktı; ilk boynuzlardan üçü onun önünde kökünden söküldü. İşte, bu boynuzda insan gözleri gibi gözler ve büyük şeyler söyleyen bir ağız vardı* " (Daniel 7:7, 8). Başka hiçbir yaratıkla kıyaslanamaz, ancak öncekilerin hepsinin korkunç ve dehşet verici bir birleşimidir; fetheder, ezer ve çiğner. Peygamberin dikkati, insan gücünün tamlığını gösteren on boynuzuna çekilir. *"Dördüncü canavar – dördüncü krallık – yeryüzünde olacak, bütün krallıklardan farklı olacak, bütün yeryüzünü yutacak, çiğneyip ezecek. On boynuz, bu krallıktan on kralın çıkacağını, onlardan sonra da öncekilerden farklı bir başkasının çıkacağını, üç kralı alçaltacağını, Yüce Tanrı'ya karşı sözler söyleyeceğini ve Yüce Tanrı'nın kutsallarına zulüm edeceğini simgeler. Ayrıca onların zamanlarını ve yasalarını değiştirmeyi de düşünecektir." "Ve bunlar bir zaman, iki zaman ve yarım zaman için onun eline verilecekler"* (Daniel 7:23-25). Roma İmparatorluğu'nun üçüncü aşaması, küçük boynuz dönemiyle başlar. Diğer üç boynuzu ezecek ve tüm güç tek bir kişinin elinde toplanacaktır. Boynuzun insan gözleri olduğu için, teknoloji ve ejderha ele geçirme yoluyla her şeyi bilme ve yaşayanlar üzerinde kontrol sahibi olma

sonucuna varabiliriz. Bu kişi doğaüstü görünecek, ancak sıradan bir ele geçirilmiş kişi olacaktır (2 Selanikliler 2:3, 4). Hükümranlığının zamanları, kendisine ayrılan 42 ay dolana kadar sonsuz bir kötülük zaferi gibi görünecektir. "Canavar" imparatorluğuna "yedinin sekizincisi" denir; bu, Avrupa Birliği'nin dönüşmüş yedinci imparatorluğu olacak ve bu da toprak olarak yeniden kurulmuş altıncı Roma İmparatorluğu'dur. 666'nın üç kez tekrarlanan altıncı Roma İmparatorluğu olduğuna dair teolojik bir yorum vardır. Tanrı altı imparatorluğun kurulmasına izin verecektir.

" Dünyanın insan imparatorlukları ve yedinci imparatorluk Tanrı'nın krallığı olacak. *O zaman yargıçlar oturup O'nun gücünü elinden alacak ve O'nu tamamen yok edecekler. Fakat bütün gökler altında krallık, egemenlik ve krallığın büyüklüğü, Yüce Tanrı'nın kutsal halkına verilecek; onların krallığı sonsuza dek sürecek bir krallıktır ve bütün egemenlikler O'na hizmet edecek ve itaat edeceklerdir.* " (Daniel 7:26, 27)

Babil

Babil'in kökenleri, tufandan sonra monarşiyi kuran Nuh'un torunu Nimrod'a dayanmaktadır. *"Başlangıçta onun krallığı Şinar ülkesinde Babil, Erek, Akkad ve Kalne idi"* (Yaratılış 10:10). En eski uygarlık olan Babil, yüzyıllar boyunca biriktirilmiş bir bilgi ve bilgelik mirasına sahipti.

Astrolojide tufandan önceki nesiller,

matematik, sağlık, vb. Anlamı

Babil, Nebukadnezar'a rüyada gösterilen putun altın başı gibi, altın bulunan bir bölgeyi simgeler. Pişon Nehri, altının bulunduğu Havilah ülkesinin etrafından akar; ve o ülkenin altını değerlidir (Yaratılış 2:11, 12). Tarihçiler, Pişon Nehri ve Havilah ülkesinin kesin koordinatlarını hiçbir zaman belirleyememiştir. Ancak Kutsal Kitap bize Havilah ve

Nimrod, Kuş'un oğluydu (Yaratılış 10:7-8). Nimrod, Babil krallığının kurucusuydu; bu nedenle, altın açısından zengin olan Havilah ülkesi, muhtemelen Nimrod'un ülkesi olan Babil'di. Nimrod genellikle dev bir avcıyla özdeşleştirilir; Nuh'un üç oğlundan biri olan Ham'ın soyundan geliyordu. Tanrı'nın önünde güçlü bir avcıydı; *"Bu nedenle, 'Tanrı'nın önünde Nimrod gibi güçlü bir avcı' denir* ." Babil, Erech, Akkad ve Calneh, yok olmuş Şinar ülkesinin mirasçılarıydı. İnsanlar çoğalmaya başlayınca, "tepesi göklerde olan" bir şehir ve bir kule, Babil'i inşa etmeye çalıştılar. Kulenin her biri bir gezegene adanmış yedi katı vardı; bu nedenle astroloji ve sahte tanrılara olan inanç ortaya çıktı. Kulenin camsı bir hale kaynaşmış bir kalıntısı Borsippa'da korunmuştur. Nimrod'un tanrılarla iletişim kurma arzusu, kitlesel şeytani musallatlara yol açabilirdi. Tanrı, insanlığı tamamen yok etmemek için bağışladı ve "dillerini karıştırdı", ardından onları yeryüzüne dağıttı (bugün 6.500 farklı dil var). Arkeolojik kazılar, Babil'in düşüşünün, kabilelerin ve halkların büyük göçlerinin, dillerinin ve geleneklerinin karışmasının ve yeni bölgelerin keşfi ve fethinin yaşandığı bir dönem olduğunu göstermektedir. İnsanlar birbirlerini anlamayı bıraktılar ve tufan öyküsü ile Babil dinini tüm dünyaya yaydılar. Babil, modern Bağdat'ın 89 km güneyinde ve Hillah'ın kuzeyinde, Fırat Nehri üzerinde yer alıyordu. Eski Semitik dilde "balal" - "Bab-ilu" yani "Tanrı Kapısı" olarak adlandırılıyordu. Arkeologlar, kuruluş tarihini MÖ 2200 olarak belirlemişlerdir ki, tufan tarihini de hesaba katarsak bu MÖ 2262'ye denk gelir. O halde, Ham'ın torunu Nimrod'un genç yaşta kardeşleri arasında üstünlük kazandığını ve tufanla yıkılan, tufandan önceki tüm okült sapkınlıkların toplandığı şehrin temellerini yeniden inşa etmeye karar verdiğini varsayabiliriz.

Babil, Birinci Babil Hanedanlığı'nın altıncı kralı Hammurabi'nin (MÖ 1792-1750) hükümdarlığı döneminde gelişti. Hammurabi, seçkin bir devlet adamı, yetenekli bir diplomat, iyi bir stratejist, yasa koyucu ve organizatördü. Mezopotamya'nın sınırlarını

kuzeye doğru genişletti ve Asur'u boyunduruğu altına aldı. Babil'in yükselişi onun adıyla ilişkilendirilir; sadece askeri başarılarıyla değil, derlediği kanunnameyle de ünlü bir hükümdar oldu.

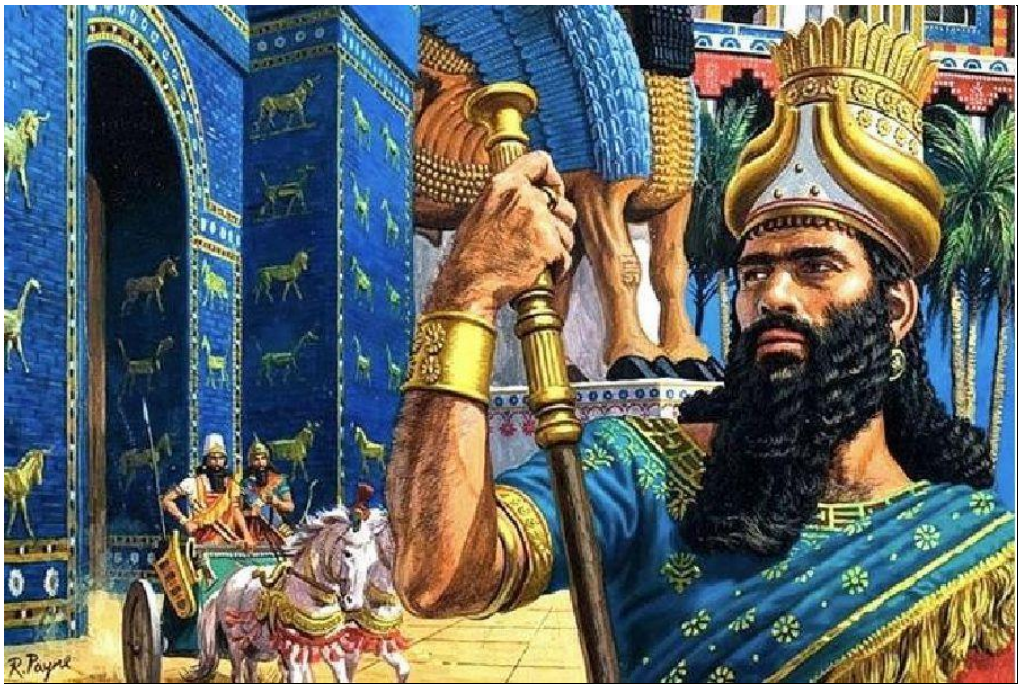

Bir kanunlar külliyatı. İyi silahlanmış ve organize bir ordu sayesinde, kuzey Mezopotamya'nın tamamını fethetti ve Kapadokya'yı kendi yönetimi altına aldı. Asur'un kuzeyinde ve doğusunda bulunan tüm komşu devletler ona haraç ödemeye başladı. Ülke zenginleşti ve askeri seferler sırasında ele geçirilen çok sayıda köle kral ve tebaası için çalıştı. Babil'in ortaya çıkarılan kalıntıları, sokakların dik açılarla kesiştiği, iyi planlanmış bir şehir olduğunu gösteriyor. Bulunan evler kerpiçten yapılmış ve pişmiş tuğla temeller üzerine benzer duvarlarla çevriliydi. Hammurabi'nin oğlu Samsuiluna döneminde, doğu dağlarından gelen Kassit kabilelerinin istilaları başladı. Samsuiluna ve halefleri bir yüzyıldan fazla bir süre Kassit saldırısını püskürtmeyi başardılar. Ancak sonunda ülkeyi ele geçirmeyi başardılar ve Babil'i yaklaşık yarım milenyum (MÖ 1600-1155) boyunca yönettiler. Merkes Tepesi'ndeki Kassit tabakasının kazıları, bu dönemdeki sokak ve mahalle düzeninin Hammurabi dönemindekiyle neredeyse aynı kaldığını ortaya koymuştur. Bu döneme ait evler kerpiçten yapılmıştı ancak Hammurabi şehrinin ayırt edici özelliği olan pişmiş tuğla temelleri yoktu. Çömlekçilik oldukça farklıydı ve özellikle mücevher bolluğu dikkat çekicidir. Diğer imparatorluklardan daha uzun süre varlığını sürdüren Asur, Babil krallığını fethetti ve MÖ 2050 ile 625 yılları arasında aralıklı olarak elinde tuttu. Kassit hanedanlığının yerini, Babil'de bir yüzyıldan

fazla süreyle iktidarı elinde tutan İkinci İsin Hanedanlığı aldı. En öne çıkan kralı, Asur'u bir süreliğine boyunduruk altına almayı başaran I. Nebukadnezar'dı (1126-1105). Ancak ondan sonra ülke, Orta Babil döneminin büyük bir bölümünde Asur egemenliği altında kaldı.

MÖ 744'te Asur kralı III. Tiglat-Pileser Babil'i işgal etti ve Kalde kabilelerini mağlup etti. MÖ 729'da Babil'i tamamen ele geçirdi. II. Sargon MÖ 710'da Babil'i ele geçirdi ve orada kral olarak taç giydi. Ardından Babil'in güney kalesine yuvarlak köşeli bir kuleye sahip devasa bir sur inşa etti ve taş duvarlarına şu yazıyı bıraktı: *"Marduk'a! Büyük Rab, ilahi yaratıcı, Esagila'da yaşayan, Babil'in efendisi, onun efendisi; Sargon, güçlü kral, Assur ülkesinin kralı, her şeyin kralı. Babil'in hükümdarı, Sümer ve Akkad kralı, Esagila ve Ezid'in sağlayıcısı* ." Sargon'un oğlu Sennacherib MÖ 689'da şehri tamamen yıktı ve hatta Fırat Nehri'nin sularını yönlendirerek şehrin büyük bir bölümünü yok etti. Ancak halefi Esarhaddon şehri restore etti ve yeniden inşa etti. Özellikle Babil'in ana tapınağı Esagila restore edildi; ünlü ziggurat tapınağı da inşa edildi. MÖ 626 yılının başlarında, Kaldeli lider Nabopolassar (Nabu-apla-utsur) önderliğinde Asur yönetimine karşı bir isyan çıktı ve MÖ 25 Kasım 626'da,

Bu şehirde görkemli bir şekilde taç giydi ve burada Kalde (veya Yeni Babil) hanedanlığını kurdu. Ancak Babilliler, Babil'in en büyük şehirlerinden biri olan Uruk'u ancak MÖ 616'da ele geçirmeyi başardılar. Aynı yıl, Babilliler Asur şehri Aşur'u kuşattılar, ancak başarısız oldular. Beklenmedik bir yardım doğudan geldi. MÖ 614'te Medler, Asur eyaleti Arrapkha'yı ele geçirerek sakinlerini katlettiler. Kısa süre sonra Medler ve Babilliler bir ittifak kurdular. MÖ 612 baharında, İskitlerin desteğiyle müttefikler, Asur'un başkenti Ninova'yı kuşattılar. O yılın Ağustos ayında şehir düştü ve yıkıldı, sakinleri katledildi. Asur İmparatorluğu'nun çöküşünün ardından, Medler Harran şehri de dahil olmak üzere Asur'un ana topraklarını ele geçirirken, Babilliler Mezopotamya'nın kontrolünü ele geçirdiler. Babilliler, daha önce Asurlulara ait olan Fırat'ın batısındaki tüm bölgeleri ele geçirmek için hazırlıklara başladılar.

Yeni Babil, Karkemiş'te Firavun Necho'ya karşı kazanılan zaferin ardından yönetimini başlattı. Yeni Babil dönemi (MÖ 612-539), diğerleriyle ittifak kuran Kaldeli

Nabopolassar'ın Babil'deki kraliyet iktidarını ele geçirmesiyle başladı.

Asur karşıtı güçler, MÖ 612'de Asur'un başkenti Ninova'yı yerle bir etti. Oğlu ve halefi II. Nebukadnezar (MÖ 605-562) döneminde Babil en büyük refahına ulaştı. Babil'de kazı yapan Alman arkeologların "şehrin tamamının devasa bir yeniden yapılanması" olarak adlandırdıkları süreç işte o zaman gerçekleşti.

Nebukadnezar II *(Aramice: Nabu-kudurri-usur),* "Tanrı Nabu, sınırlarımı koru" anlamına gelir. Bu isim, Babil Kulesi kalıntılarında bulunan milyonlarca tuğlaya kazınmıştır. 7 Eylül 605'ten 7 Ekim 562'ye kadar hüküm sürmüştür . Saltanatı, Babil için ekonomik refah ve kültürel bir Rönesans dönemi olmuştur. Babil, yaklaşık 200.000 nüfusuyla Antik Doğu'nun en büyük şehri haline gelmiştir. Şehrin bir ucunda geniş bir kraliyet sarayı, diğer ucunda ise bir tapınak bulunuyordu. Tapınak, kenarları 650 ve 450 metre olan dikdörtgen bir yapıydı. İçinde, yaklaşık 20 ton ağırlığında saf altından yapılmış tanrı Marduk heykeli, bir sedir ve altın bir masa bulunan bir kutsal alan yer alıyordu. Sadece özel olarak seçilmiş bir kadın - bir rahibe - içeri girebiliyordu. Herodot'a "tanrının kendisinin bu tapınağı ziyaret ettiği ve sedirinde dinlendiği" söylenmiştir. Güneyde yer alan ve 91 metre yüksekliğinde olan yedi katlı ziggurat (basamaklı piramit), Esagila ile tek bir bütün oluşturuyordu. Etemenanki (cennet ve yeryüzünün köşe taşı tapınağı) olarak adlandırılan bu yapı, antik dünyanın

harikalarından biri olarak kabul ediliyordu. Kulenin tepesinde, dışarıdan bir merdivenle ulaşılabilen bir kutsal alan bulunuyordu. Toprak ve egzotik ağaçları tutan yüksek taş duvarlar üzerine kurulu Asma Bahçeler de dünyanın harikalarından biri olarak kabul ediliyordu. Bu bahçeler, memleketi dağlık Medya'ya özlem duyan Nebukadnezar'ın eşi Med prensesi Amytis (Semiramis) için yapılmıştı. II. Nebukadnezar döneminde Babil, güçlü bir kaleye dönüştürüldü. 14 metre yüksekliğe ulaşan ve aynı anda altı çift savaş arabasını barındıracak kadar geniş olan çift duvarlarla çevriliydi. Şehir, derin ve geniş bir hendekle kuşatılmıştı. Nebukadnezar II, kendisini güneş tanrısı "Baal" ve daha sonra "Morduk" adıyla ölümsüzleştirilen Nimrod'un halefi ilan etti.

Nebukadnezar'ın Babil'i, Bağdat'ın 90 km güneyinde kazılar yürüten R. Koldewey liderliğindeki bir Alman keşif ekibi tarafından 18 yıl (1899-1917) boyunca incelenmiştir. Bu kazılar sırasında, Etemenanki ziggurat kulesinin temelleri bulunmuştur.

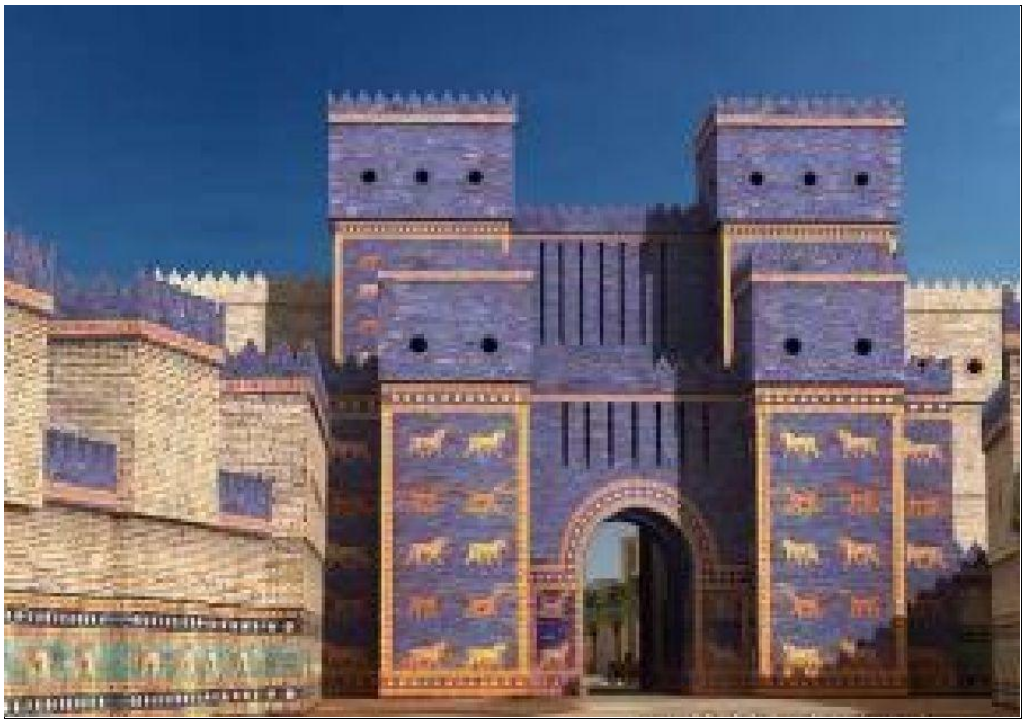

İncil'deki Babil Kulesi'nin prototipi, Marduk, İştar, Nabu, Ninurta ve diğer Babil tanrılarının tapınakları, Fırat Nehri üzerindeki bir köprünün kalıntıları, kraliyet sarayları ve birçok konut binası; bunların hepsi, etrafına inşa edilmiş oda kompleksleriydi.

İç avlu. Arkeologlar, şehrin yaklaşık 18 km uzunluğunda dairesel bir duvarla çevrili olduğunu keşfettiler. Babil şehir surlarında sadece sekiz kapı vardı ve bunların en güzeli İştar Kapısı'ydı. Aşk ve savaş tanrıçası onuruna inşa edilen ve tören alayları için

tasarlanan bu kapı 15 metre yüksekliğindeydi. İştar Kapısı, Babil iç şehrinin sekizinci kapısıdır. İştar Kapısı'ndan başlayan Tören Yolu, MÖ 575 yılında Kral Nebukadnezar'ın emriyle inşa edilmiştir. Kapı, mavi sırla kaplı tuğlalardan yapılmış ve boğa, aslan ve çeşitli mitolojik ejderha benzeri yaratıkların altın resimleriyle süslenmiştir. 20. yüzyılın başlarından itibaren, kapının parçaları Alman arkeologlar tarafından çok sayıda keşfedilmiş ve tuğlaların çoğu Berlin'deki Pergamon Müzesi'ne ulaşarak İştar Kapısı'nın yeniden yapımında kullanılmıştır.

İştar Kapısı, her iki tarafı devasa duvarlarla çevrili ve duvarların uzandığı "Tören Yolu" olarak adlandırılan yola açılan büyük, yarım daire şeklinde bir kemerdir. Kapının ve Tören Yolu'nun duvarları örtülüdür.

Olağanüstü güzellikteki kabartmalar, hayvanları gerçeğe çok yakın pozlarda tasvir etmektedir. Yürüyüş yolunun duvarları yaklaşık 120 aslan kabartmasıyla süslenmiştir. Kapının duvarları, ardıç kuşları ve boğaların dönüşümlü sıralarıyla kaplıdır. Toplamda, kapıda yaklaşık 575 hayvan resmi bulunmaktadır. Kapının çatısı ve kapıları sedir ağacından yapılmıştır. Tanrı heykelleri, Yeni Yıl Gününde Alay Yolu boyunca İştar Kapısı'ndan geçirilirdi. Çok uzak olmayan bir yerde...

Kapının yakınında, yapımıyla ilgili olarak Kral Nebukadnezar'a ait bir yazıt bulundu. Kapı tamamlandığında, Nebukadnezar çivi yazısıyla yazılmış ve halka açık bir yere

asılmış olan bu yazıtı kaleme aldı. Yazıt şu şekilde başlıyor: *"Ben, Babil kralı, dindar Nebukadnezar'ım."*

"Marduk'un iradesi ve lütfuyla hüküm süren, şehrin yüce hükümdarı, göklerin sevgilisi, kurnaz ve yorulmak bilmeyen... her zaman Babil'in iyiliğini düşünen, Babil kralı Nabopolassar'ın bilge ilk doğan oğlu..." Bu yazıtın bulunduğu bir tablet Berlin'deki Pergamon Müzesi'nde muhafaza edilmektedir. İncil'de birçok kez adı geçen bu ünlü şehrin antik katmanlarına erişim artık mümkün değildir.

Yeraltı suyu seviyesinin yüksek olması nedeniyle kazı çalışmaları yapılamıyor.

Mısır da bu topraklara hak iddia etti. Firavun Necho, Babil kralı Nebukadnezar'ın MÖ 605'te Karkemiş Muharebesi'nde (kuzey Suriye) ona ezici bir yenilgi yaşatmasına kadar Suriye ve Filistin'in kontrolünü elinde tuttu. Yehoyakim'in babası Yoşiya, Yahudiye'de birçok reform başlattı ve halkı Tanrı'ya dönmeye çağırdı, ancak halk Firavun'a güvendi ve Manasse'nin günahlarından vazgeçmedi. Bu nedenle, Rab vaat ettiği felaketi tersine çevirmedi ve hatta Yoşiya'nın Firavun'a olan bağımlılığından vazgeçme girişimi bile Tanrı tarafından reddedildi. MÖ 609'da, Babil'in yükselişinden korkan Mısır Firavunu Necho, Asurlulara yardım etmek için yola çıktı. Mezopotamya'ya giderken, MÖ 627'de Asur'dan ayrılan Yahudiye'yi işgal etti. *"O dönemde Mısır kralı Firavun Necho, Asur kralına karşı Fırat Nehri'nde savaşa girdi. Kral Yoşiya onu karşılamaya çıktı ve onu Megiddo'da görünce öldürdü"* (2 Krallar 23:29) ve Firavun onun yerine oğlu Yehoyakim'i atadı.

MÖ 605'te Babilliler, firavundan intikam alarak Suriye'nin kuzeyindeki Karkemiş'te Mısır kuvvetlerine ağır bir yenilgi yaşattılar (2 Samuel 24:7; Yeremya 46:2); Mısırlıları takip eden Nebukadnezar, yol boyunca Suriye ve Yahuda'yı ele geçirdi. O zamanlar Yahuda'yı yöneten Yehoyakim, hemen Nebukadnezar'ın emrine girdi, ancak üç yıl sonra ona karşı isyan etti (2 Krallar 24:1). *"Onun zamanında Babil kralı Nebukadnezar yükseldi ve Yehoyakim üç yıl boyunca onun emrine girdi, ama sonra ona karşı isyan etti. Bunun üzerine Rab, ona karşı Kildani orduları, Suriyeli orduları, Moablı orduları ve Ammonlu orduları gönderdi; Rab'bin peygamberleri aracılığıyla bildirdiği sözüne göre, Yahuda'yı yok etmek için onları Yahuda'ya gönderdi." "Bu, Yahuda'nın başına, Manasseh'in günahları ve döktüğü masum kanı yüzünden, Rab'bin emri gereğince geldi. Yaptığı her şey ve döktüğü masum kanı yüzünden Rab affetmedi."* (2 Krallar

24:1-4). MÖ 601'de Babil ordusu Mısır sınırında yenilgiye uğradı ve Mısır'ın desteğini uman Yehoyakim, Babil'den isyan etti.

MÖ 598/97'de Nebukadnezar Yahudiye'yi işgal etti; yeni kral olan Yehoyakim'in oğlu Yehoyakin, direnişin boşuna olduğuna karar verdi ve Kudüs'ün kapılarını Babillilere açtı. *"Yehonya on sekiz yaşında tahta çıktı ve Kudüs'te üç ay hüküm sürdü. Annesinin adı Nehuşta idi, Kudüslü Elnathan'ın kızıydı"* (2 Krallar 24:8). Yahudiye, büyük çaplı zorunlu sürgünlerle cezalandırıldı; Babil'e gönderilenler arasında kral, ailesi ve maiyeti ile peygamber Hezekiel de vardı. Bu olayın İncil'deki açıklaması şöyledir: 2 Krallar 24:10-17. *"O zamanlar Babil kralı Nebukadnezar'ın hizmetkarları Yeruşalim'e geldiler ve şehir kuşatıldı. Babil kralı Nebukadnezar, hizmetkarları şehri kuşatırken şehre geldi. Bunun üzerine Yahuda kralı Yehoyakin, annesi, hizmetkarları, prensleri ve hadımlarıyla birlikte Babil kralının yanına gitti. Babil kralı onu saltanatının sekizinci yılında yakaladı. Oradan RAB'bin evinin bütün hazinelerini ve kralın evinin hazinelerini götürdü. RAB'bin buyurduğu gibi, İsrail kralı Süleyman'ın RAB'bin tapınağında yaptırdığı bütün altın kapları parçaladı. Bütün Yeruşalim'i, bütün prensleri ve bütün güçlü orduyu, on bin kişiyi ve bütün marangozları ve demircileri götürdü; geriye sadece ülkenin yoksul halkı kaldı. Böylece Yehoyakin'i Babil'e götürdü; kralın annesini ve Kralın eşlerini, hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini Kudüs'ten Babil'e esir olarak götürdü. "Yedi bin kişilik ordunun tamamını, bin zanaatkârı ve inşaatçıyı, savaşa giden bütün yiğitleri, Babil kralı esir olarak Babil'e götürdü. Babil kralı, amcası Mattanya'yı onun yerine kral yaptı ve adını Zedekiah olarak değiştirdi."*

Irak'taki kazılar sırasında Babil'in İştar Kapısı yakınlarında bulunan tabletler MÖ 592 yılına tarihlenmektedir. Tabletlerde, Babil'de yiyecek yardımı alan Yehoyakin ve beş oğlundan bahsedilmektedir. Bu durum İncil'de de geçmektedir: 2 Krallar 25:27-30: *"Yahuda kralı Yehoyakin'in esaretinin otuz yedinci yılında, on ikinci ayın yirmi yedinci gününde, Babil kralı Evil-merodak, kral olduğu yıl, Yahuda kralı Yehoyakin'i hapisten çıkardı, ona nazikçe davrandı ve tahtını Babil'de onunla birlikte olan kralların tahtlarının üzerine kurdu. Hapishane kıyafetlerini değiştirdi ve ömrü boyunca sürekli olarak yanında yiyecek bulundurdu. Kral ona her gün, ömrü boyunca sürekli olarak yiyecek verdi." "Yahuda kralı Yehoyakim'in esaretinden otuz yedinci yıl sonra, on ikinci ayın yirmi beşinci gününde, Babil kralı Evlimerodak, hükümdarlığının ilk yılında, Yahuda kralı Yehoyakim'i tahta çıkardı ve onu hapisten kurtardı. Ona nazikçe davrandı*

ve tahtını Babil'de onunla birlikte olan kralların tahtlarının üzerine kurdu. Hapishane giysilerini değiştirdi ve ömrünün bütün günlerinde onunla sürekli yemek yedi." "Ve kral ona, ölüm gününe kadar, hayatının bütün günlerinde, her gün düzenli bir ödenek verdi." (Yeremya 52:31-34). Babil'deki İştar Kapısı yakınlarında, MÖ 595 ile 570 yılları arasına tarihlenen yaklaşık 300 tablet bulundu. Bu tabletlerde, esirler ve zanaatkarlar için ödenen arpa ve yağ gibi malların listeleri yer almaktadır. Ayrıca farklı ülkelerden çeşitli insanlardan da bahsedilmektedir: Mısırlılar, Filistliler,

Fenikeliler, Asyalılar, Yahudiler ve diğerleri. Bazı İncil isimleri de geçmektedir: Gadiel (Sayılar 13:11), Şemakhiya (1. Chronicles 26:7), Şelemiah (Yeremya 36:14). Bu tabletler 1933'ten sonra Weidner tarafından okunmuştur.

Yeni Babil İmparatorluğu hakkındaki arkeolojik bilgi kaynağı, imparatorluğun önemli olaylarını yıl yıl kaydeden resmi bir belge olan Babil Kronikleri'dir. 1956'da British Museum'dan D. J. Wiseman, Kronikler'in dört tabletinin daha keşfedildiğini duyurdu. Bunlar özellikle ilgi çekicidir çünkü altı yıllık bir boşlukla MÖ 626 ile 594 yılları arasındaki döneme ilişkin başka bilgiler sunmaktadırlar. MÖ 605'te Nebukadnezar, Karkemiş Savaşı'nda Mısırlı Necho'yu yenmekle kalmamış, firavunun tüm ordusunu neredeyse son adamına kadar yok etmiştir. Ancak, babasının o sırada Babil'de ölmesi nedeniyle bu avantajdan hemen yararlanamamış ve taç giyme töreni için başkente dönmek zorunda kalmıştır. Şimdiye kadar, Nebukadnezar'ın yenilgiye uğradığı MÖ 601'deki Mısırlılarla olan savaş hakkında hiçbir şey bilinmiyordu. Muhtemelen bu savaşın arifesinde Askalon kralı firavuna Aramice bir mektup göndererek yardım istemiştir. Nebukadnezar'ın yenilgisi hakkındaki bilgiler, Yahuda kralı Yehoyakim'in

neden bu kadar çabuk itaatsizlik ettiğini açıklıyor. Ayrıca Nebukadnezar'ın, saltanatının yedinci yılında ordusunu Hatti (Suriye-Filistin) topraklarına götürdüğü ve Kudüs'ü kuşattığı bildiriliyor. Şehri yedinci yılın on ikinci ayının ikinci gününde (MÖ 597 Mart ortası) ele geçirdi ve kralı esir aldı.

İki istilanın en belirgin izleri, dağlık bölgeyi savunan iki Yahudi kalesinin kalıntılarında bulunur: Debir ve Lakiş. MÖ 598'de Debir'de, Babil ordusunun hem şehir kapılarını hem de merkezi kaleyi yıktığı, ancak şehrin ana bölümünün muhtemelen kurtarıldığı görülmektedir. Bununla birlikte, ikinci istila sırasında şehir tamamen yıkılmış, binaları ve surları yakılmış ve bölge bir daha asla yerleşim yeri olmamıştır. Aynı şey, 30 km güneydoğusunda bulunan Lakiş için de geçerli olmuştur.

Aşkelon'un 23 km batısında ve Hebron'un 23 km batısında yer alan Lakiş, güney sınır kasabası olarak defalarca yıkılmıştır. Yahudilerin Babil esaretinden dönüşünden sonra yeniden inşa edilmiş, ancak küçük bir kasaba olarak kalmış ve sonunda önemini yitirmiştir (Nehemya 11:30). 1994 yılında İsrail tarafından ulusal öneme sahip bir arkeolojik park ilan edilmiştir. Lakiş'te yapılan kazılarda, Paleo-İbranice yazıyla yazılmış çok sayıda İbranice yazıt içeren, "Lahiş mektupları" olarak adlandırılan kilden yapılmış taş parçaları bulunmuştur. Bunlar, kuşatma sırasında Lakiş'ten gelen, savaşın ilerleyişini ve komutana yapılan soruları bildiren kil mektupları içermektedir. *"Babil kralının ordusu Yeruşalim'e ve geriye kalan bütün Yahuda şehirlerine, Lakiş ve*

Azekah'a karşı savaştı; çünkü bunlar Yahuda'nın geriye kalan tek müstahkem şehirleriydi" (Yeremya 34:7). Mektup yazıldığı sırada Azekah şehri çoktan düşmüş, sadece Kudüs ve Lakiş fethedilmemiş kalmıştı. Lakiş mektupları, İbranice olarak kömür mürekkebiyle yazılmış bir grup mektuptur. Mektuplar, 1935 yılında (günümüzdeki Tell ed-Duweir) yapılan kazılar sırasında keşfedilmiştir. Toplam on sekiz ostrakon (James L. Starkey) ve üç yıl sonra da üç tane daha (Olga Tufnell) bulunmuştur. "Ostrakon" Yunanca bir kelime olup "çömlek parçası", "kiremit" anlamına gelir. Ancak Lakiş'ten çıkan ostrakonlar...

— bunlar sadece kırık parçalar değil, aynı zamanda Antik Filistin'in yazılı kanıtlarını bize aktaran ve korumak için kullanılan çömlek parçalarıdır. Tek tek kil parçaları,

Muhtemelen sağlam kalmış çömleklerden kaynaklanmış ve kısa bir süre içinde yazılmışlardır. Şehrin yakınlarında konuşlanmış bir subay tarafından, muhtemelen Lakiş'teki komutanlardan biri olan Yehoaş'a hitaben yazılmışlardır. Bu mektuplar, büyük olasılıkla Kral Zedekiah'ın hükümdarlığı döneminde, MÖ 588-586 yılları civarında, Babil ordusunun Lakiş'i ele geçirmesinden kısa bir süre önce yazılmıştır.

Yeremya *bu mesajı Kudüs'teki Zedekiya'ya iletti. O sırada Babil ordusu...*

"[Mektup], Kudüs'e ve henüz ele geçirilmemiş olan Lakiş ve Azekah şehirlerine, Yahuda topraklarında kalan tek müstahkem şehirlere karşı savaştı" (Yeremya 34:6, 7). Britanya Müzesi'nde, kazılar sırasında keşfedilen bu kabartmalara ayrılmış bir oda bulunmaktadır. İşte bazı mektupların Rusçaya çevrilmiş metinleri.

dil:

2 Numaralı Mektup

"Efendim Yaush'a. Yahve efendimi işitsin ve zaman zaman barıştan bahsetsin! Senin kulun kimdir—bir köpek mi, çünkü efendim kulunu hatırlar? Yahve bilinmeyen sözü tercih etsin!" Mektup No. 3

“Kulunuz Hoşeyahu, efendim Yahu’ya haber gönderiyor. Yahve, efendimden işitsin ve barışı işitsin! Ve şimdi kulunuz, efendimin dün gece kuluna gönderdiği mesajla ilgili sırrı yazılı olarak açıklamak için bir mesaj gönderiyor. Çünkü kulunuzun kalbi, size gönderdiğiniz mesajdan dolayı kederlidir. Efendim şöyle dedi: ‘Anlamadıysanız, mesajı okuyun.’ Yahve yaşıyor ki, eğer birisi bana mesajı okumaya çalıştıysa veya bana gelen herhangi bir mesajı okuduysam veya herhangi bir şeyin bir köşesini bile gördüysem! Ve kulunuza şöyle bildirildi: “Ordunun komutanı Yi’kbaryahu ben Elnathan Mısır’a indi ve Hodoyahu ben Ahiyyahu ve adamları onları buradan getirmek için adam gönderdiler.” Ve kralın hizmetkarı N’dabyahu’nun Peygamber’den Şallum ben Yaddua’ya getirdiği mesajda, “Dikkat edin!” deniyordu - bunu kulunuz bana gönderiyor. efendi."

4 Numaralı Mektup

"Efendimin duasını şimdi Yahveh işitsin ve hayırlısını işitsin! Kulunuz efendimin gönderdiği her şeye göre hareket etti: Efendimin bana gönderdiği her şeye göre sayfaya yazdım. Ancak efendim dinlenme evi hakkında haber gönderdiğinde orada kimse yoktu. Fakat Şemakyahu, Şemayahu, bunu aldı ve Şehre kadar ona faydalı oldu. Efendim, kulunuz da nerede olduğunu bildirecek; çünkü eğer devriyeleri sırasında kontrol etmiş olsaydı, bilirdi: Efendimin verdiği her işarete göre, Azekah'ın işaretleri artık görünmediğinde, Lakiş'in duman sütunlarını gözlemliyoruz." Mektuplar 1938'de yayınlandı ve o zamandan beri kapsamlı bir şekilde incelendi.

Rab, İsrail'i Sözünü ve Yasasını hiçe saydığı için cezalandırılmak ve ülkeden sürgün edilmekle defalarca uyardı. *"Ama eğer bütün bu emirleri yerine getirerek bana itaat etmezseniz, kanunlarımı hor görürseniz ve canlarınız hükümlerimden nefret ederse, bütün emirlerimi yerine getirmezseniz ve antlaşmamı bozarsanız..."* (Lev. 26:14, 15). Arkeolog Ron White, Yeremya ve rahiplerin Ahit Sandığını ve sunu masasını şehrin dışındaki mağaraya taşıyarak yağmalanmaktan koruduklarını iddia ediyor. Peygamber

Yeremya, Kudüs'ün düşüşünü ilan etti ve bu yüzden hapse atıldı. İlham yoluyla konuştu ve kâtip Baruk, krala hitabını yazıya döktü. 1980'de Nachman Avigad, eski bir papirüs üzerinde bir mühür izi keşfetti; bu mühürün, peygamber Yeremya'nın yardımcısı ve kişisel kâtibi Baruk'a ait olduğu ortaya çıktı.

Şöyle okuyabilirsiniz: "Baruh'a aittir, kâtip Neri'nin oğlu." İşte İncil'de Baruh'tan bahsedilen bazı yerler: *"Ve ben, hem kanun ve yönetmeliğe göre mühürlü senedi, hem de açık senedi aldım; ve satın alma senedini, amcamın oğlu Hanamel'in ve imzalayan şahitlerin huzurunda, Maaseiah'ın oğlu Neriah'ın oğlu Baruh'a verdim."*

" *Neriah oğlu Baruk, peygamber Yeremya'nın kendisine emrettiği her şeyi yaptı ve Rabbin evindeki tomarda yazılı olan Rabbin sözlerini okudu." (* Yeremya 36:8)

Babillilerin ayrılmasının ardından, Yehoyakin'in amcası Mattanya'yı Yahuda tahtına oturtup Zedekiah adını alan Babilliler ile Mısır yanlıları arasında, yeni bir isyan çağrısında bulunanlar ve statükoyu korumayı savunanlar arasında sarayda anlaşmazlıklar ortaya çıktı. İkinciler arasında, yeni bir isyanın Yahuda Krallığı'nın tamamen yıkılmasına yol açacağından korkan peygamber Yeremya da vardı. MÖ 591'de Firavun II. Psammetichus'un askeri başarılarından cesaret alan Mısır yanlısı taraf, MÖ 588'de üstünlüğü ele geçirdi ve Zedekiah Mısır ile ittifak kurdu. On yıldan kısa bir süre sonra, Zedekiah tarafından yönetilen Yahuda, Babil kralından tekrar ayrıldı. Nebukadnezar cezalandırma seferi başlattı; onun yaklaşmasıyla Mısır kuvvetleri Yahuda'ya yardım etmek için harekete geçti, ancak Nebukadnezar güneye dönüp Mısır sınırına doğru ilerlediğinde Mısırlılar geri çekildi.

1942'de Mısır'ın Saqqara kentinde bulunan ve 1948'de yayınlanan bir Aramice mektuptan şunları öğreniyoruz: *“[Bu, efendime, Babil kralının ordusunun] Aphek'e*

ulaştığını ve ele geçirmek üzere olduğunu bildirmek için yazılmıştır. […] Çünkü Krallıkların Efendisi Firavun, kulunuzun Babil kralının karşısında tek başına duramayacağını biliyor. Bu nedenle bana takviye kuvvetler göndermesini rica ediyorum, çünkü kulunuz her zaman efendisine sadık kalmıştır ve sizin iyi niyetinizi hatırlar. Bu topraklar efendime aittir. Eğer Babil kralı bunları ele geçirirse, üzerlerine valisini atayacak ve […] ." Başka bir deyişle, Nebukadnezar'ın ordusu Aphek'e (günümüzdeki Ras al-Ain, Yafa'nın kuzeydoğusunda) ulaşmıştı. Bu mektubu gönderen Adon, görünüşe göre biraz daha güneyde bulunan bir şehri yönetiyordu; muhtemelen Filist'in beş büyük şehrinden biriydi (Gazze, Aşkelon, Aşdod, Ekron ve Gat). Büyük olasılıkla Nebukadnezar tarafından ele geçirilen Aşkelon'u yönetiyordu (Yeremya 47:5-7). On yıl sonra üretilen Babil tabletlerinde, Aşkelon'un iki veliaht prensinin yanı sıra Aşkelonlu zanaatkarlar ve denizciler de dahil olmak üzere Babil'de yaşayan diğer esirlerden bahsedilir. Bu mektup, bilinen en eski Aramice papirüsler arasında, Aramice'nin uluslararası diplomasi dili olarak Akkadca'nın yerini aldığının ilk kanıtı olması açısından özellikle ilgi çekicidir. Aramice'nin Pers İmparatorluğu'nun resmi dili olduğunu ve MÖ 700 gibi erken bir tarihte yüksek rütbeli yetkililerin Aramice konuşabildiğini (2 Krallar 18:26) ve bu dili iş iletişimi için kullandığını biliyoruz.

Eilat Mazar (Kudüs İbrani Üniversitesi) tarafından, İncil'deki Kral Zedekiah'ın bakanlarından birine ait bir mühür (veya bulla) keşfedildi. Keşif, Kudüs'teki kazılar sırasında yapıldı. Mühürde "Gedaliah ben Pashur" veya "Pashur oğlu Gedaliah" adı yazılıdır. Mühür, üç yıl önce "Şelemiah oğlu Yuchal"ın mührünün bulunduğu yere yakın bir yerde bulundu. Bu iki bakan da Yeremya kitabında, kuşatma altındaki şehirde vaaz veren ve savunucuları teslim olmaya çağıran peygamber Yeremya'nın ölümünü talep etmek için Kral Zedekiah'a gelen diğer iki kişiyle birlikte anılmaktadır .

Mattan oğlu Şefatiya, Paşur oğlu Gedaliya, Şelemiah oğlu Yakal ve Malkiya oğlu Paşur, Yeremya'nın bütün halka söylediği şu sözleri işittiler:

“Rab şöyle diyor: Bu şehirde kalan kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla ölecektir; fakat Kildanilere giden yaşayacak, canı ona ganimet olacak ve yaşayacaktır” (Yeremya 38:1,2).

Kudüs 18 ay boyunca kuşatıldı ve MÖ 586'da şehrin alt surlarını destekleyen teras sisteminin çökmesiyle ele geçirildi. Tapınak yıkıldı, tapınak eşyaları Babil'e götürüldü ve kalan nüfusunun önemli bir kısmı Babil'e sürgün edildi. Nebukadnezar ülkeyi tamamen harap etti ve bunun ardından hem yaşam hem de ticaret neredeyse tamamen durdu. MÖ 598'de şehrin surları, kapıları ve saray kalesi yıkıldı ve yine MÖ 598'de şehrin tamamı yok edildi. İnsanlar ancak bir buçuk yüzyıl sonra bu yere tekrar yerleşmeye başladılar. Zedekiah yakalandı ve oğullarının gözlerinin önünde idam edilmesine tanık olduktan sonra kör edildi ve Babil'e gönderildi. Bununla birlikte Yahuda Krallığı sona erdi. Kudüs'ün bu kuşatması ülke ve tapınak için ölümcül oldu (2 Krallar 25:1-7; Yeremya 52:28-29).

Babil'in Yahudiye'yi işgali, daha önceki Asur işgali gibi, birkaç aşamada gerçekleşti:

1. MÖ 605'te, Kral Jehoiakim'in gönüllü teslimiyetiyle;
2. Nebukadnezar'ın hükümdarlığının yedinci yılında (MÖ 598/97), "üç bin yirmi üç Yahudi" esir alındı (Yeremya 52:28);
3. Nebukadnezar'ın hükümdarlığının sekizinci yılında (MÖ 597) - Yehoyakin ve ailesinin sürgünü (2 Samuel 24:12-16) gerçekleşti; onlar gönüllü olarak Nebukadnezar'a teslim oldular, uzun süre Babil'de yaşadılar ve kraldan merhamet gördüler;
4. Nebukadnezar'ın hükümdarlığının on sekizinci yılında (MÖ 587/86), Zedekiah döneminde, *Yeruşalim'den "sekiz yüz otuz iki kişi" esir alındı* (Yeremya 52:59);
5. Nebukadnezar'ın hükümdarlığının on dokuzuncu yılında (MÖ 586) - Kudüs'ün ele geçirilmesinin ardından tapınağın ve şehrin esarete düşmesi ve yıkılması (2 Samuel 25:11; Yeremya 52:12-15; 39:9);
6. Nebukadnezar'ın hükümdarlığının yirmi üçüncü yılında (MÖ 582/81) - esir alınan "yedi yüz kırk beş Yahudi" (Yeremya 52:30).

Sayı ve bileşim açısından en önemlileri 3. ve 5. sürgünlerdi. Bu iki sürgün de isyankar Yahuda kralları Yehoyakin ve Zedekiya'ya karşı askeri cezalandırma eylemlerini

tamamladı. İncil'e göre, Yehoyakin, annesi, eşleri ve prensleriyle birlikte yedi bin (2 Samuel 24:16) veya on bin (2 Samuel 24:14) asker ve bin "marangoz ve demirci" Babil'e gönderildi. Sürgünler arasında saray mensupları, rahip sınıfı üyeleri ve peygamberlerin yanı sıra...

Yerel yönetime ve yerel soylulara mensup olan ve sürgünde "İsrail'in ileri gelenleri" ve "Yahuda'nın ileri gelenleri" olarak adlandırılan kişiler (Yeremya 29:1). Zanaatkarların esir alınmasına rağmen, Jehoiachin'in yerine geçen amcası Zedekiah, düzenli idari gücü uygulamaya devam etti ve on sekiz ay süren bir kuşatmaya direndi. MÖ 586 yılındaki sürgünlerin sayısı ve bileşimi İncil'de belirtilmemiştir, ancak 2 Samuel 25:12, sürgünün kitlesel olduğunu ve sürgünlerin çoğunlukla nüfusun üst sınıflarına mensup olduğunu anlamamızı sağlar: *"Yalnızca ülkenin yoksul halkından birkaçını... bağlarda işçi olarak bıraktı..."*

"Çiftçiler." İncil, Babil kronikleri ve Herodot'un "Tarih"i, nüfusun sürgün edilmesinin Asur, Babil ve daha sonra Pers krallarının ortak bir politikası olduğunu göstermektedir; ancak ölçek açısından bu sürgünler Asurlularınkinden daha küçüktü. Asur politikası, yeni ilhak edilen ulusal krallıkların veya Asur'a isyan eden vasal krallıkların nüfuslarını yeniden yerleştirmekten oluşuyordu; böylece imparatorluk içinde bağımsızlıklarını geri kazanmaya çalışabilecek birleşik ulusal-siyasi birimler kalmayacaktı. Bu politikanın sonucu olarak, MÖ 7. yüzyılın ortalarına gelindiğinde, "Bereketli Hilal"de imparatorluğun birliğine potansiyel bir tehdit oluşturabilecek neredeyse hiçbir ulusal krallık kalmamıştı. Babil ve Pers dönemlerinde sürgün edilen nüfusun yerine

yerleşimcilerin yerleştirilmesiyle ilgili hiçbir bilgi yoktur; bu durum Asur dönemi için tipikti.

Tapınak MÖ 961'den 586'ya kadar ayakta kaldı. Tanrı onun yıkılmasına izin verdi ve Yüce Olan'ın ihtişamı Tapınak'tan ayrıldı. “ *Kerubiler yukarı kaldırıldı. Bunlar, Chebar nehri kıyısında gördüğüm canlı yaratıklardı. Kerubiler hareket ettiğinde, tekerlekler de yanlarında hareket etti. Kerubiler kanatlarını kaldırıp yerden yükselmek üzereyken, tekerlekler ayrılmadı, onlarla birlikteydi. Bunlar durduğunda, bunlar da durdu; bunlar yukarı kaldırıldığında, bunlar da yukarı kaldırıldı; çünkü canlı yaratıkların ruhu onlardaydı. Ve Rabbin ihtişamı evin eşiğinden ayrıldı ve üzerinde durdu.”*

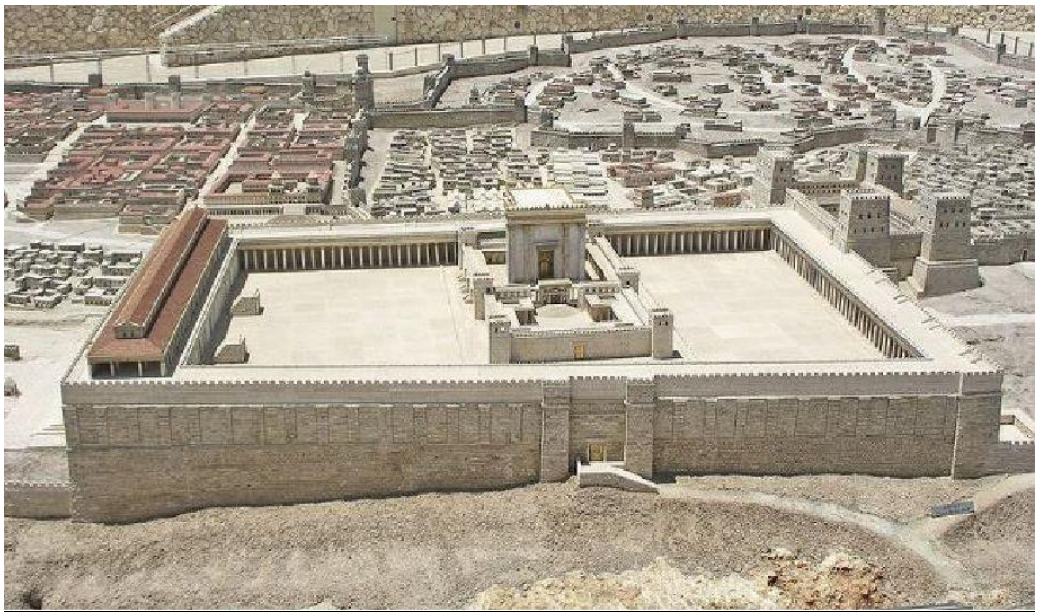

Kerubiler. Sonra kerubiler kanatlarını kaldırdılar ve onları gördüğümde, yerden yükseldiler. Onlar hareket ederken, yanlarındaki tekerlekler de hareket etti. Ve RAB'bin evinin doğu kapısının girişinde, üzerlerinde İsrail Tanrısı'nın görkemiyle durdular. Bunlar, Kebar nehri kıyısında İsrail Tanrısı'nın ayaklarının dibinde gördüğüm canlı yaratıklardı. Ve onların kerubiler olduğunu biliyordum. (Hezekiel 10:15-20)

II. Nebukadnezar'ın saltanatı yaklaşık kırk üç yıl sürdü (MÖ 605-562). Yerine oğlu Amel-Marduk (MÖ 562-559) geçti, ancak o da bir saray darbesine kurban gitti. Ardından II. Nebukadnezar'ın damadı Neriglissar (MÖ 559-556) tahta çıktı. Neriglissar'ın ölümünden sonra iktidar genç oğlu Labashi-Marduk'a geçti, ancak o sadece birkaç ay hüküm sürdü ve Babil rahipleri tarafından tahttan indirildi. Ondan sonra krallığı, Arami bir liderin ailesinden gelen Nebukadnezar'ın damadı Nabonidus

(MÖ 556-539) yönetti. MÖ 553'te Harran şehrini ele geçirdi. Belşazar'ın karısı Nebukadnezar'ı babası olarak adlandırır, ancak o onun torunuydu. Belşatsar'ın babası Nabonidus, Nebukadnetsar'ın damadıydı.

553 yılında reşit olan Belşazar (*Yunanca: Belşazar, Aramice: Bel-sar-usur*), babası Nabonidus ile birlikte Keldani ordusunun başkomutanı olarak ortak hükümdar oldu. Nabonidus Vakayinamesi ve Kiros Yazıtı'nda belirtildiği gibi, MÖ 539'da Babil, Pers kralı II. Kiros tarafından ele geçirildi. MÖ 6 Tammuz (1 Temmuz) 539'da Pers kralı Kiros, Keldanilerle savaşa girdi. Nabonidus, tüm ordusuyla birlikte Arap Vadisi'ndeki Perslerle yapılan kader belirleyici savaşa katıldı ve orada kayıplar verdi.

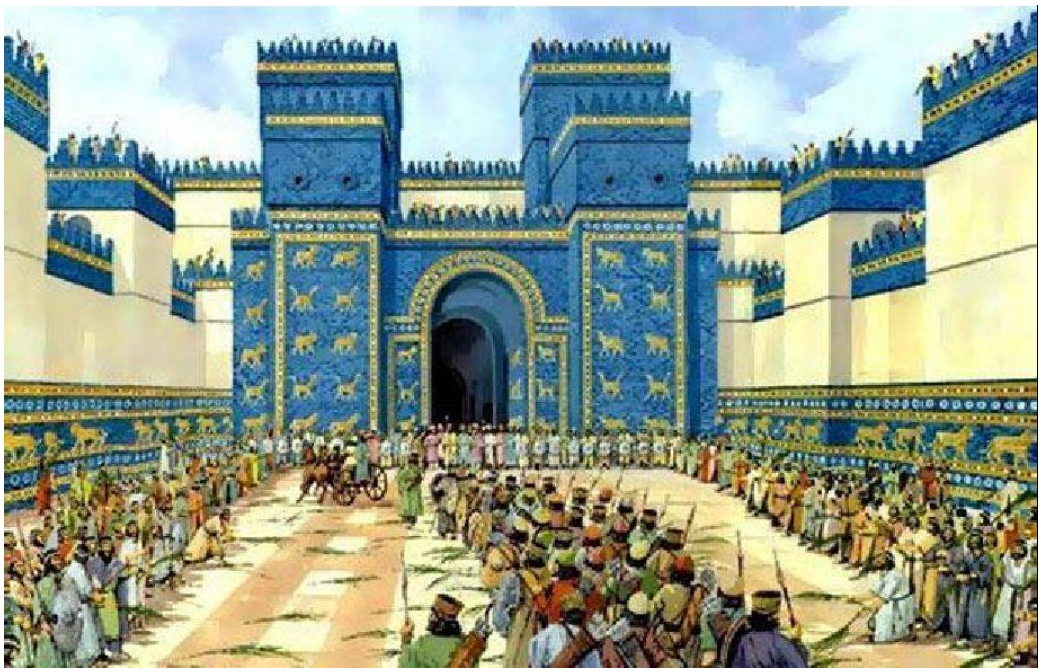

Ağır bir yenilgiye uğradı ve esir alındı. Cyrus, Babil'e doğru ilerledi ve şehri dört ay boyunca kuşattı. Belşazar ve maiyeti, Babil'in 14 metre yüksekliğindeki surları, su bendi ve geçilmez kapılarına güvenerek, bol miktarda erzak ve lüksün tadını çıkardı ve zamanlarını görkemli ziyafetlerle geçirdi. Medler ve Perslerin birleşik ordusu, özel olarak kazılmış kanallar kullanarak Fırat Nehri'nin sularını yönlendirdi ve şehre girmeyi başardı. Babil, dini bir festival nedeniyle saldırıya hazırlıksız yakalandı; bu festival sırasında Belşazar, 1000 soylu için bir ziyafet verdi, Kudüs Tapınağı'ndan kutsal kaplar tüketti ve putperest tanrılarını övdü. Cyrus'un Pers askerleri, Ekim 539'un sonlarında geceleyin su kapılarından şehre girdiler ve fazla direnişle karşılaşmadan sarayı ele geçirdiler ve Babil'in son imparatoru Belşazar'ı mağlup ettiler.

“Şehirlerinizi ve kutsal yerlerinizi ıssızlaştıracağım; kurbanlarınızın tatlı kokusunu artık duymayacağım. Ülkeyi ıssızlaştıracağım, düşmanlarınız orada yaşayıp hayrete düşecekler. Sizi uluslar arasına dağıtacağım ve peşinizden kılıcı çekeceğim; ülkeniz ıssız kalacak, şehirleriniz harabe olacak. O zaman ülke, ıssızlığının bütün günlerinde Şabat günlerini yaşayacak. Düşmanlarınızın ülkesinde bulunduğunuz sürece, ülke dinlenecek ve ıssızlığının bütün günlerinde Şabat günlerini yaşayacak; tıpkı sizin orada yaşadığınız zamanki Şabat günleri gibi.” (Levililer 26:31-35). Tanrı'nın takdir ettiği gibi, Babil esareti (MÖ 605-535) sonucunda, ülke 490 yılda birikmiş Şabat yılları için 70 yıllık bir dinlenme dönemi yaşadı. *"Rab şöyle diyor: 'Babil'de yetmiş yıl dolduktan sonra sizi ziyaret edeceğim ve size olan iyi sözümü yerine getireceğim, sizi buraya geri getireceğim. Çünkü sizin için tasarladığım planları biliyorum,' diyor Rab, 'size refah getirecek, size zarar vermeyecek, size gelecek ve umut verecek planlar'"* (Yeremya 29:10, 11). Babil uzun süre başkent statüsünü korudu ve ancak MÖ 479'da şehir tamamen önemini yitirdi. Bugün Babil, gerçekleşmiş bir kehanettir: *"Rabbin gazabı yüzünden orası ıssız kalacak, tamamen harap olacak. Babil'den geçen herkes, onun felaketlerinden dolayı hayrete düşecek ve ıslık çalacak"* (Yeremya 50:9-13).

(Irak'taki Babil harabeleri).

Medo-Persia

MÖ 559 civarında Kiros, Persler üzerindeki iktidarı miras aldı. Persler, Astyages tarafından yönetilen Med Krallığı'nın tebaasıydı. Pers hükümdarı isyan ettiğinde, Astyages ona karşı general Harpagus'u gönderdi, ancak Harpagus ve ordusu Kiros'a katıldı. Astyages daha sonra kendi başına yeni bir ordu kurdu, ancak yenildi. Babil Kroniği'ne göre, Med ve Persler arasındaki savaş MÖ 553 ile 550 yılları arasında sürdü. Savaşın sonucunda II. Kiros galip geldi, Med başkenti Ekbatana'yı ele geçirdi ve mutlak iktidarı ele geçirdi. MÖ 539 baharında Pers ordusu Babil'e doğru ilerledi. Bu kritik anda, Gutium bölgesinin (Dicle'nin ortasının doğusundaki Babil eyaleti) valisi Ugbaru, Kral Nabonidus'a ihanet ederek Kiros'a katıldı. Yaz boyunca Pers ordusu 360 kanal kazdı ve nehirden suyu yönlendirdi. Kiros, suyun yönlendirilmesini emretti.

Nehir, halkı bir festival kutlarken yatağı boyunca şehre girdi (bkz. Daniel 5). Şehrin merkezinde Perslere direnmeye çalışan Belşazar öldürüldü. Babil'e giren Pers birliklerine komuta eden Gutium valisi Ugbaru, şehirde katliam ve yağmalama olaylarını önlemek için hemen önlemler aldı. Kronik şöyle der: "Ayın sonuna kadar (Taşritu, yani MÖ 26 Ekim 539'a kadar), Gutium ülkesinin kalkanları Esagila'nın kapılarını çevreledi. Esagila'ya veya kutsal yerlere hiçbir silah yerleştirilmedi ve ritüel ihlal edilmedi." Babil'in düşüşünü ve Belşazar'ın ölümünü öğrenen Nabonidus (Nebukadnezar), Borsippa'dan ayrıldı, Babil'e döndü ve gönüllü olarak teslim oldu. MÖ 29 Ekim 539. Cyrus da Babil'e girdi ve törensel bir karşılama aldı. "3 Arakhsamnu'da (29 Ekim) Kiros Babil'e girdi. Önündeki sokaklar dallarla doluydu. Şehirde barış sağlandı. Kiros tüm Babil'e barış ilan etti." Esir alınan Nabonidus, sessizce onurlu bir sürgüne, İran'ın doğusundaki uzak Karmanya'ya gönderildi ve orada ömrünün son günlerini geçirdi. Babil'in ele geçirilmesinden sonra, Mısır sınırlarına kadar olan tüm batı ülkeleri -Suriye, Filistin ve Fenike- gönüllü olarak Perslere teslim oldu. Fenike'nin ticaret şehirleri, Babil ve Küçük Asya tüccarları gibi, güvenli yollara sahip büyük bir devlet kurmakla ilgileniyorlardı. Kiros, Babil kralları tarafından Mezopotamya'ya zorla yerleştirilen halkların ülkelerine dönmelerine izin verdi. Babil kralı Nebukadnezar tarafından esir alınan Yahudilerin Filistin'e dönüşü, Kiros'un genel önlemlerinin bir parçasıydı. Ezra Kitabı, Babil hükümdarlığının ilk yılında, MÖ 538'de, Ekbatana'da yayımlanan Cyrus'un fermanını korur. Bu ferman, Yahudilerin Kudüs Tapınağı'nı belirlenen ölçülerde inşa etmelerine izin veriyor ve Nebukadnezar tarafından çalınan tapınak eşyalarının iadesini emrediyordu. Cyrus'un İran ve Orta Asya'daki Massaget

kabilelerine karşı yürüttüğü sefer onun için ölümcül oldu. MÖ 530 yazında, Araxes Nehri'ni geçtikten sonra Cyrus yenildi ve öldürüldü.

Peygamber Daniel'in kitabında Med-Pers İmparatorluğu bir koç olarak tasvir edilir. “Gözlerimi kaldırdım ve baktım, işte nehrin kenarında bir koç duruyordu. İki boynuzu vardı ve boynuzlar yüksekti, fakat biri diğerinden daha yüksekti ve en yüksek olanı en son çıkmıştı. Koçun batıya, kuzeye ve güneye doğru boynuzlarını savurduğunu gördüm; hiçbir hayvan onun karşısında duramazdı ve kimse ondan kurtulamazdı. İstediğini yapardı ve kendini yüceltirdi” (Daniel 8:3, 4). “İki boynuz” iki halkı ifade eder. Pers kralı dünya arenasına ilk giren kişiydi, ancak Med kralı ondan daha uzun ve daha güçlü hale geldi.

Antik Dünyanın en büyük imparatorlukları -

Ahameniş Pers İmparatorluğu

Persler, nispeten kısa bir süre içinde, her türlü engeli aşarak barbarlıktan kurtulmayı ve kendi medeniyetlerini kurmayı başardılar; bu medeniyet, büyük bilimsel keşifler ve güzel sanat eserlerinden ziyade askeri başarıları ve hantal, despotik bir devlet kurmalarıyla tanınıyordu. Persler, genç erkeklerine küçük yaşlardan itibaren

savaşmayı ve öldürmeyi öğrettiler; bu da halkın en büyük başarısı oldu ve günümüz İran'ına kadar tüm nesillere aktarıldı.

Ahameniş hanedanından bir Pers hükümdarı olan II. Kiros (Kuruş) (558-530), o dönemde Med krallarına bağlı olan Pers devletinin kralı oldu. Ancak bazı çatışmalardan sonra Persler ve Medler, tahtın sırayla kendilerine ait olacağı konusunda anlaştılar. Kiros, muhtemelen Daniel'in Babil'in Med ve Persler tarafından yıkılacağını anlatan kehanetini bildiği için, kayınpederi Darius'u tahta ilk çıkmaya ikna etti. Med, Perslerden önce anıldığı için Kiros, öncelik hakkının Med kralına ait olduğuna inanıyordu.

MÖ 553'te Cyrus, Persleri kendi yönetimi altında birleştirdi ve MÖ 550'de Med başkenti Ekbatana'yı ele geçirerek Medya'yı krallığına kattı. Arabistan'da, Opis şehri yakınlarında, Babil ordusunu birlikte yendiler ve Ekim MÖ 539'da Pers kralı II. Cyrus Babil'e girdi. Pers ordusunun Babil'e barışçıl girişi, Cyrus'un manifestosunda anlatılır; burada şehrin ele geçirilmesinin gerekli bir önlem olduğunu ve kralın arzusunun mimarisini korumak olduğunu belirtir. "Babil'in iç işlerine ve tüm kutsal yerlerine duyulan endişe beni derinden etkiledi." Babil halkı dileklerinin gerçekleştiğini gördü ve sayısız boyunduruk üzerlerinden kalktı... Büyük efendi Marduk, bana, ona saygı gösteren kral Kiros'a, oğlum Kambyses'e ve tüm orduma merhametle kutsadı..." Babil'den sonra Persler Akdeniz kıyılarına doğru ilerlediler. Başlangıçta Pers politikası barışçıl nitelikteydi. II. Kiros, Babil krallığının halkına koruma sağladı ve yıkılmış şehirlerinin ve tapınaklarının yeniden inşasını, tanrılarına tapınmayı ve kral ile ailesinin iyiliği için dua etmeyi emretti.

İsrail'in geri dönüşü üç aşamada gerçekleşti:

1. Cyrus'un hükümdarlığının ilk yılında (MÖ 539) çıkardığı fermanından;
2. MÖ 458'de I. Artakserks ve rahip Ezra'nın yönetiminde;
3. Artharxerxes I'in hükümdarlığının 20. yılında, kadeh taşıyıcısı Nehemiah ile birlikte MÖ 445'te.

MÖ 539'da Pers İmparatorluğu'nun kurucusu Büyük Kiros, Babil'i ele geçirdi ve esir halka anavatanlarına dönmeleri, tapınağı yeniden inşa etmeleri ve kral ile oğulları için

dua etmeleri emrini verdi. *"Kiros hakkında 'O benim çobanımdır ve bütün isteklerimi yerine getirecektir ve Yeruşalim'e 'Yeniden inşa edileceksin!' diyecektir."*

"Tapınağa: 'Kurulacaksınız!'" (İşaya 44:28). Ancak birçok Yahudi yabancı topraklarda iyi bir şekilde yerleşti, ticaret kurdu, önemli işletmeler inşa etti ve geri dönmedi. Bu esaret döneminde, Yunanca "toplantı" anlamına gelen sinagog kavramı ortaya çıktı ve kipa bir tapınağa benziyordu. MÖ 539-538'de, Belşazar yönetiminde Babil'i ele geçirdiğinde, Pers yanlısı oligarklar tarafından derlenen silindir şeklinde "Kiros Manifestosu"nu yayınladı. Silindirde, Nebukadnezar'ın "zulümleri" (Nabonidus) ve tanrı Marduk'a yaptığı hakaretler, Esagila tapınağı ve Babil anlatılmaktadır. Tanrı Marduk'un sabrı tükendiğinde, Anşan kralı Kiros'u buldu, ona halklar üzerinde güç verdi ve sonunda Babil'in yönetimini ona emanet etti. Babil halkı onu, kötü kral Nabonidus'tan (ortak hükümdarı Belşazar) kurtarıcıları olarak büyük bir sevinçle karşıladı. Kiros, Manifesto'da şöyle dedi: “[...] Aşur ve Susa'dan, Agade'den, Eshnunna'dan, Zamban'dan, Me-Turnu'dan, Der'den Kuti ülkesinin sınırlarına, Dicle'nin [öte tarafındaki] şehirlere, eski zamanlarda kurulmuş olan yerleşim yerlerine, içlerinde yaşayan tanrılara geri döndüm ve ebedi meskenlerini kurdum. Hepsini topladım.

"Onların halkını alıp köylerine geri götürdüm. Ve tanrıların efendisi olan tanrıların gazabıyla Nabonidus'un, büyük efendi tanrı Marduk'un emriyle Babil'e götürdüğü Sümer ve Akkad tanrılarını, gönüllerin neşesinin mekanı olan saraylarına güvenle yerleştirdim."

Yahudilerin ilk dönüşü, MÖ 539 yılında Pers kralı Cyrus'un emriyle gerçekleşti. Amaçları tapınağı yeniden inşa etmek ve kral ile ailesi için dua etmekti. *“Pers kralı*

Cyrus'un ilk yılında, Yeremya'nın ağzından çıkan Rab'bin sözünü yerine getirmek için, Rab Pers kralı Cyrus'un ruhunu harekete geçirdi ve o da tüm krallığında sözlü ve yazılı olarak şöyle ilan edilmesini emretti: 'Pers kralı Cyrus şöyle diyor: "Göklerin Tanrısı Rab bana yeryüzünün bütün krallıklarını verdi ve bana Yahuda'da bulunan Yeruşalim'de kendisine bir ev inşa etmemi emretti. "Sizden kim varsa—tüm halkından—RAB Tanrısı onunla olsun ve oraya çıksın" (2 Tarihler 36:22, 23). 42.360 Yahudi Yahudeya'ya gitti ve yeniden inşa etmeye başladıkları ilk şey tapınaktı. Yahudi Ansiklopedisi ve Peygamberler Kitapları, aralarında Medyalı Darius, Persli Koreş, Artakserkses (Yunanca yorumda Artakserkses), Ahasuerus, II. Darius ve I. Artakserks'in de bulunduğu Pers krallarından bahseder; Ezra ve Nehemya, I. Artakserks'in hükümdarlığı sırasında Yahudeya'ya döndüler. Toplamda altı kraldan bahsedilir. Pers, Medya ile barış yaptıktan sonra, Medyalı Darius bir yıl hüküm sürdü, ardından Ahameniş hanedanının kurucusu Persli Kiros geldi. Yahudi Ansiklopedisi, üç yıllık bir hükümdarlık dönemi listeler ve ardından tahtı iki oğlu Kambyses ve Artakserks'e devretti. Kendisi de zorlu bir mücadele verdi. Orta Asya'nın göçebe kabilelerine karşı altı yıl süren bir savaşın ardından MÖ 530'da öldü. Ahasuerus (Artaxerxes) ve Cambyses, MÖ 522'de Darius'un hükümdarlığına kadar 14 yıl hüküm sürdüler. Yunan ansiklopedisinin iddia ettiği gibi, Cyrus hayattayken tahtı oğullarına devretmemiş olsa bile, imparatorluğu MÖ 530'dan 522'ye kadar yönettiler. Cambyses II, babası Cyrus'un yakın bir arkadaşıydı ve Massagetlere karşı son seferden önce Cyrus'un ortak hükümdarı oldu. MÖ 525-522'de Cambyses, Mısır'ı işgal etti ve burada kral ilan edildi ve 26. Hanedanlığın kurucusu olarak kabul edilir. Artaxerxes, çatışmadan kaçınan, evde oturan bir baba olarak tarihe geçti ve çevredeki yerinden edilmiş halklardan isyankar İsrail hakkında şikayetler yükselince, tapınağın restorasyonu durduruldu. Ancak gençlerin konuyu gözden geçirmesinden sonra yeniden başlatıldı. Darius, hükümdarlığının ikinci yılında, MÖ 520'de, tapınağı yeniden inşa ettirdi. İnşaat yeniden başladı ve MÖ 516'da tamamlandı. " *Bu nedenle, bu adamlara çalışmayı bırakmalarını ve benden bir emir gelene kadar bu şehrin inşa edilmemesini emredin. Ve bunu gözden kaçırmamaya dikkat edin. Kralların zararına olacak şekilde zararın çoğalmasına neden izin veriyorsunuz? Kral Artakserkses'in bu mektubu Rehum ve kâtip Şimşai ve arkadaşları önünde okunur okunmaz, hemen Kudüs'e Yahudilerin yanına gittiler ve çalışmalarını zorla durdurdular. Böylece Kudüs'teki Tanrı evinin yapımı durdu ve bu durma, Pers kralı Darius'un hükümdarlığının ikinci yılına kadar devam etti."* (Ezra 4:21-24). Rab, Haggai ve diğer peygamberler aracılığıyla Zerubbabel'i 20 metre daha geniş

olan ikinci tapınağı inşa etmeye devam etmeye teşvik etti. Haggai, bu ikinci tapınağın görkeminin birincisinden daha büyük olacağından bahseder. Çünkü bu tapınakta şöyle görünecektir: " *Bütün ulusların özlemi gelecek ve ben bu evi görkemle dolduracağım, diyor orduların Rabbi. Bu son tapınağın görkemi birincisinden daha büyük olacak... ve bu yerde barış vereceğim"* (Hag. 2:7, 9). Bu, Daniel'in kehanetine göre, MÖ 444'te Kudüs'ün yeniden inşası emrinden 483 yıl sonra gerçekleşti. MÖ 586'da ilk tapınağın yıkılmasından yetmiş yıl sonra, tapınak MÖ 516'da yeniden inşa edildi.

Büyük Kiros'un ölümünden sekiz yıl sonra, Ahameniş hanedanından I. Darius tahta çıktı. MÖ 522'den 486'ya kadar hüküm sürdü. Tahta çıktığında 28 yaşındaydı. Taht üzerindeki iddiasını nihayet güvence altına almak için Darius, Kiros'un kızı Atossa ile evlendi. Darius'un Büyük Kiros'un soyuyla bağlantısı uzaktı; her iki kralın da Ahameniş adında ortak bir atası vardı. Darius'un yanı sıra, o dönemin en soylu Persleri arasında tahta eşit hak iddia eden başkaları da vardı. Ahameniş İmparatorluğu içindeki iç karışıklıklar

Hanedanlıklar, eyalet genelinde bir dizi isyana yol açtı. Elam'da Assina

Kendisini kral ilan etti. Babil'de Nidintu-Bel isyan etti ve kendisini III. Nebukadnezar Kral ilan etti. I. Darius, Elam'daki isyanı kolayca bastırdı ve iki savaş ve Babil kuşatmasının ardından Mezopotamya'da düzeni yeniden sağladı. Bu sırada Persis, Elam, Medya, Asur ve doğudaki Margiana, Sattagydia ve İskitya toprakları isyan etti. Kralın tüm isyanlarla başa çıkması bir yıl sürdü. MÖ 521-520 yıllarında Mezopotamya

ve Elam'daki yeni ayaklanmaları bastırdı. Yaklaşık 150.000 isyancının öldüğü 20 savaş boyunca, Pers kralının otoritesi Ahameniş İmparatorluğu genelinde yeniden tesis edildi. Darius'un isyancı halklar üzerindeki zaferleri büyük ölçüde aralarındaki birlik eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Resmi anlatıma göre, I. Darius'un Behistun Kayası'nda ortaya koyduğu üzere, Medli bir büyücü (rahip) olan Gaumata, Kiros'un en küçük oğlu Bardiya kılığına girmişti, ancak MÖ 522 yılının Eylül ayında büyücü öldürüldü. O yıl, Kiros ve Darius'un sarayında bulunan Daniel, Tanrı'dan İsrail hakkında bir vahiy aldı. " *Asurlu Darius'un, Kildani krallığına kral olarak atanmasının ilk yılında, ben Daniel, kitaplardan, Rabbin peygamber Yeremya'ya bildirdiği, yetmiş yılın Yeruşalim'in yıkımında tamamlanacağı sözünün sayısını anladım. O zaman Rab Tanrı'ya dua ve yalvarışla, oruç tutarak, çuval ve kül içinde döndüm"* (Daniel 9).

Darius, ordusuna güvenerek isyancı bölgeleri yeniden boyunduruk altına almayı ve onları korku yoluyla kontrol altında tutmayı başardı. Yaklaşık 150.000 isyancının öldüğü yirmi savaş boyunca Pers kralının gücü...

İmparatorluk genelinde restore edildi. Başarılarının sembolü olarak, I. Darius, Behistun'daki sarp bir uçurumun yüzüne devasa bir yazıt oyulmasını emretti. Bu yazıt, devletin üç ana dili olan Eski Farsça, Akkadca ve Elamca kullanılarak, saltanatının ilk yıllarını ve zaferlerini anlatıyordu. Yazıtta, Darius iktidara gelmeden önce krallığın kargaşa ve kaos içinde olduğu, insanların birbirini öldürdüğü, ancak onun herkesi yatıştırdığı, zengin ve fakir herkesi yerlerine koyduğu belirtiliyordu. Yazıt, yerden 100 metreden fazla yükseklikte bulunuyordu; kabartma dahil yüksekliği 7 metre 80 cm, genişliği ise 22 metreydi. Metnin üzerinde, Darius'a güç sembolü olan bir yüzük sunan yüce tanrı Ahura Mazda'nın bir resmi vardı. Kralın kendisi, arkasında bir mızrakçı ve bir okçuyla birlikte, tam boyunda (172 cm) tasvir edilmişti. Darius, kraliyet tahtını ele geçirmeye çalışan büyücü Gaumata'yı sol ayağıyla ezdi; yakınlarda ise krala karşı çıkan zincirlenmiş dokuz kral duruyordu.

Darius'un Behistun Yazıtı, İran'da Kermanshah ve Hamadan arasında, Ecbatana'nın güneybatısındaki Behistun kayasına oyulmuş, üç dilli (Eski Farsça, Elamca ve Babilce) çivi yazısı bir yazıttır. Kral I. Darius'un emriyle MÖ 523-521 yılları arasındaki olayları konu almaktadır. Ahameniş yazıtlarının en önemlisi ve genel olarak en büyük epigrafik anıtlardan biridir. 1830'lu ve 1840'lı yıllarda İngiliz bilim insanı G.K. Rawlinson

tarafından deşifre edilerek, deşifre çalışmalarının başlangıcını oluşturmuştur.

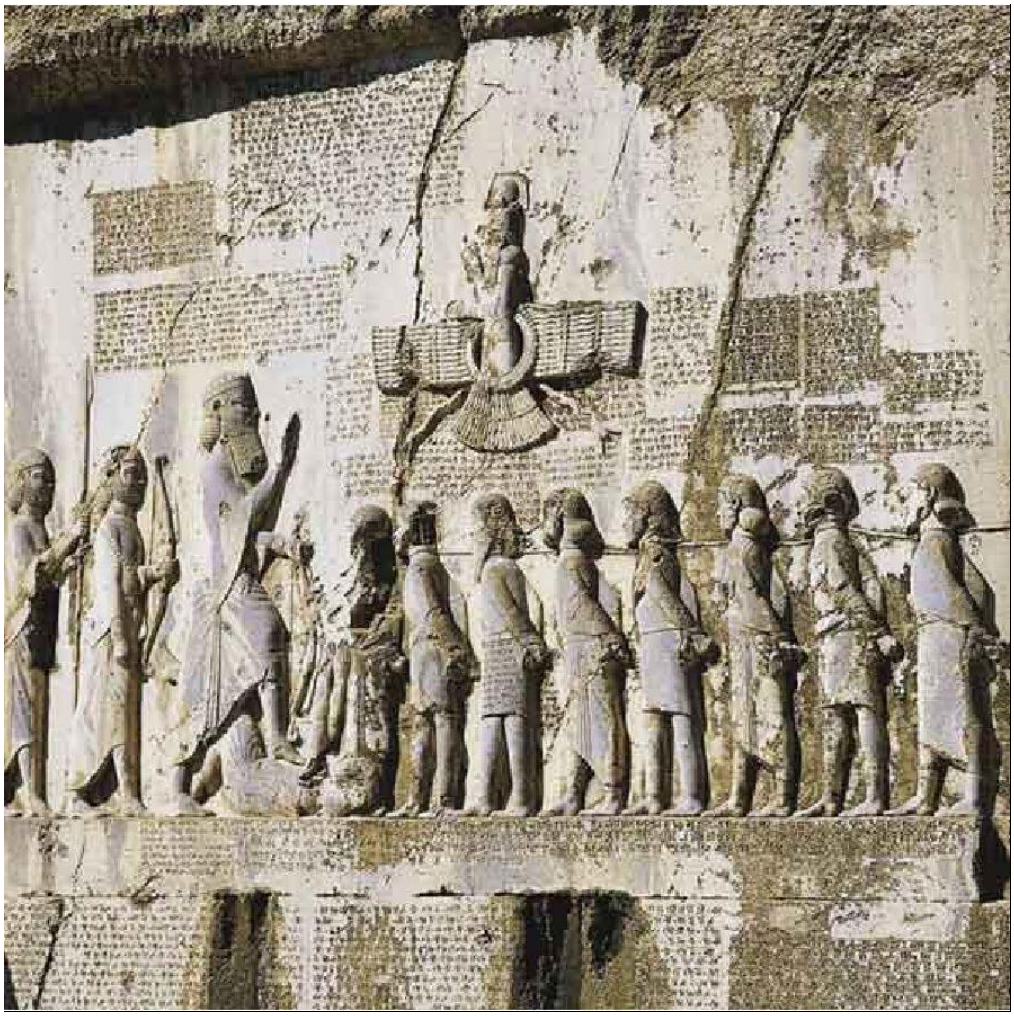

Çivi yazısı, eski Doğu'daki birçok halkın kullandığı bir yazı sistemidir. Behistun yazıtı, Babil dilinin anahtarı haline geldi. 1835'te, İngiliz ordusunda subay olan Sir Henry Rawlinson, Babil'in 320 km kuzeydoğusundaki Behistun Dağları'nda büyük bir yazıt fark etti.

Ovadan 500 metre yüksekte yükselen ayrı bir kaya parçası görünüyordu. Bu kayanın yüzeyinde, yoldan 120 metre yukarıda, sarp bir uçurumun üzerinde, yazıtlar bulunan düz bir yüzey vardı. Yapılan incelemede, bunların MÖ 516 yılında, MÖ 521-585 yılları arasında hüküm süren Pers kralı Darius'un emriyle taşa oyulmuş yazıtlar olduğu keşfedildi. İncil'in Ezra Kitabı'nda anlatıldığı gibi, tapınağın restorasyonu aynı yıl tamamlanmıştı. Bu yazıt, Darius'un zaferlerini Farsça, Elamca ve Babilce dillerinde anlatıyordu. Rawlinson'ın Farsça bilgisi vardı ve aynı zafer anlatımının üç dilde de oyulmuş olduğunu varsayarak, dört yıl boyunca büyük bir titizlikle kayaya tırmandı; çoğu zaman 30 cm'den daha yüksek olmayan bir çıkıntı üzerinde durarak, yukarıda ve

aşağıda asılı merdivenleri kullanarak yazıtların izlerini çıkardı. 14 yıl sonra, yazıtların çevirisi tamamlandı. Rawlinson, eski Babil dilinin anahtarını keşfetmişti ve bu da dünyaya Babil edebiyatının engin zenginliğini ortaya çıkarmaya yardımcı oldu.

Doğuda, Pers gücü İndus Nehri'ne kadar uzanıyordu. Kuzeyde, Darius Orta Asya bölgelerini boyunduruğu altına aldı. Batıda, Ege Denizi'ne ulaştı, adaları ele geçirdi ve Mısır ile Nubia'yı yeniden fethetti. Cyrus tarafından kurulan büyük imparatorluğu yeniden kurduktan sonra, sınırlarını önemli ölçüde genişletti. Genç Pers hükümdarı devleti organize etmeye girişti: I. Darius döneminde, her biri kral tarafından atanan bir hükümdar tarafından yönetilen yirmi satraplığa bölündü; bu hükümdarlar "krallığın koruyucusu" olan satraplardı. Satraplıkların sınırları, eski bağımsız devletlerin sınırlarıyla neredeyse örtüşüyordu. Satraplar, işleri hakkında krala rapor veriyor ve kendilerine emanet edilen eyaletlerin refahını ve kraliyet hazinesine vergilerin zamanında ödenmesini sağlamakla yükümlüydüler. Kralı ihanetten korumak için, her satrap "kraliyet gözü" olarak adlandırılan bir baş gözetmen tarafından denetleniyordu. Darius, eşi benzeri görülmemiş bir lüksle çevriliydi ve giyiminde bile tebaasından farklılaşması bekleniyordu: mor cübbe ve taç giymek sadece kralın ayrıcalığıydı. Hizmetinde sayısız hizmetkar ve saray mensubunun yanı sıra devlet işlerini yürüten geniş bir memur ordusu vardı. MÖ altıncı ve beşinci yüzyılların başında Pers İmparatorluğu en büyük genişleme ve refah dönemine ulaştı. Arkeologlar tarafından kazılan kraliyet başkenti Pasargadae, bu ihtişamın bir anıtıdır.

Pers gücünü pekiştirmek için Darius, önce Sakalara, ardından İskitlere karşı büyük bir sefer başlattı. İskitler Perslerle açık savaşa girmediler; yakıp yıkma taktikleri uygulayarak Pers ordusunun geçtiği güzergah boyunca kuyuları ve yiyecek kaynaklarını yok ettiler ve geride kalanlara saldırdılar. Darius, İskitlere karşı kesin bir savaş başlatmaya çalıştı, ancak İskitler bunu reddetti. Fatihler bozkırlara doğru ilerledikçe, İskitler Darius'a alışılmadık bir hediye gönderdiler: bir kuş, bir fare, bir kurbağa ve beş keskin ok. Persler bu hediyenin anlamını uzun süre düşündüler, ta ki Darius'un danışmanı bunu açıklayana kadar. Bu bir tür ültimatomdu: "Eğer siz, Persler, kuşlar gibi gökyüzüne uçmazsanız, fareler gibi toprağa gömülmezseniz veya kurbağalar gibi bataklığa atlamazsanız, bu oklarla vurularak geri dönmeyeceksiniz." Pers kuvvetleri yavaş yavaş zayıfladı ve kral bu başarısız seferi terk etmek ve geri dönmek zorunda kaldı. Bununla birlikte, Darius'un saldırgan politikası sonucunda

Persler, Doğu Balkan Yarımadası'nın kontrolünü ele geçirmeyi başardılar ve Yunan kolonisi Bizans'ı ve birkaç adayı ele geçirdiler. Makedonya da Pers otoritesini tanıdı ve sadece Atina ve Sparta, Pers ordusuna açıkça karşı koymaya cesaret etti. MÖ 490'da, Atinalıların Darius'un güçlerine karşı ezici bir zafer kazandığı ünlü Maraton Savaşı gerçekleşti. Ancak Spartalılar olmadan, Pers ordusu artık kontrol altına alınamazdı: İlk yenilgisinden sonra, Pers kralı Darius intikam almak için geri dönmeye karar verdi ve büyük bir ordu topladı, ancak Mısır'daki karışıklıklar nedeniyle savaşa asla ulaşamadı.

Darius'un yerine, Darius ve Cyrus'un kızı Atossa'nın oğlu olan "Kahramanlar Kralı" I. Xerxes geçti. Xerxes, MÖ 486 yılının Kasım/Aralık aylarında yaklaşık 36 yaşında tahta çıktı ve MÖ 465 yılına kadar hüküm sürdü. Birçok Yunan devleti savaşa hazırlanıyordu. MÖ 481 yılında, Korint merkezli ve Sparta liderliğindeki bir pan-Helen ittifakı kuruldu. Perslerle Kuzey ve Orta Yunanistan arasındaki sınır olan Termopylae'de karşılaşmaya karar verildi. Buradaki dağlar kıyıya yaklaşıyordu ve bu da dar geçidi savunmayı kolaylaştırıyordu. Kara ordusuyla eş zamanlı olarak, Perslerin Euripus Boğazı'ndan geçerek Yunan hatlarının gerisine ulaşmasını önlemek için Euboea adası yakınlarında bir deniz harekatı planlandı. Termopylae'deki konum savunma amaçlı olduğundan, Yunanlar birleşik Yunan ordusunun küçük bir bölümünü, yaklaşık 6.500 kişiyi oraya göndermeye karar verdiler. Bu konum, Yunanlıların ilerleyen düşmanı uzun süre geciktirmesine olanak sağladı, ancak sorun şu ki, boğazdan geçen geçide ek olarak, yerel halkın ve muhtemelen Pers istihbaratının bildiği, güneye doğru uzanan başka bir dağ yolu daha vardı. Her ihtimale karşı, Leonidas oraya 1000 kişilik bir Fokialı birliği gönderdi. Perslerin Termopylae boğazından geçme girişimlerinin birçoğu püskürtüldüğünde, Pers Muhafızları da dahil olmak üzere seçkin bir birlik dağ yolundan ilerledi; yerel halktan bir hain, rehberlik yapmayı gönüllü olarak üstlendi. Şaşırtılan Fokialılar ok yağmuru altında kaçtılar ve Persler onları görmezden gelerek yürüyüşlerine devam ettiler ve Yunanlıları arkadan yakaladılar. Leonidas olanları öğrenince, birliğinin çoğunu geri gönderdi, kendisi, Spartalılar, Tespialılar ve birkaç Yunanlı daha geri çekilmelerini korumak için geride kaldı. Leonidas ve onunla birlikte kalanların hepsi öldü, ancak Pers ilerleyişini geciktirerek Yunan kuvvetlerinin seferber olmasını, onları İsthmus'a taşımasını ve Attika'yı boşaltmasını sağladılar.

480 yılında Xerxes, tüm ordusuyla hem karadan hem de denizden Yunanlılara karşı yürüdü. Yunan şehir devletlerinin birçok sakini yol boyunca Pers ordusuna katıldı ve

"düşmanımın düşmanı dostumdur" ilkesine göre hareket ederek diğer Yunanlılara karşı savaştı. Herodot, Yunan-Pers Savaşları'nın bu bölümüne önemli bir yer ayırmıştır.

Özellikle de MÖ 480'deki Salamis deniz savaşında Atina'nın zaferi ve Spartalıların Termopylae Savaşı'ndaki kahramanlıkları (aynı 300 Spartalı). MÖ 479'daki belirleyici Plataea Savaşı'nda da Spartalılar belirleyici bir rol oynadılar ve bu nedenle Pers saldırısını püskürten ve savaşı kazananın Atina ile birlikte Sparta olduğu söylenebilir.

MÖ 467'de Pers'te kıtlık baş gösterdi, kraliyet tahıl ambarları boşaldı ve tahıl fiyatları normalin yedi katına çıktı. Bu hoşnutsuzluğu yatıştırmak için Xerxes, en yüksek rütbeli yetkililerden başlayarak bir yıl içinde yaklaşık yüz devlet görevlisini görevden aldı. Ağustos MÖ 465'te Artabanus ve Aspamitra, kralı gece yatak odasında suikastle öldürdü. Mısır'dan bir metin, onun en büyük oğlu Darius ile birlikte öldürüldüğünü belirtiyor. Xerxes 20 yıl 8 ay hüküm sürdü ve 54 yaşında suikastle öldürüldü.

Kserkses'in yerine, büyükbabasının adını verdiği küçük oğlu I. Artakserkses geçti. MÖ 465'ten 423'e kadar Pers İmparatorluğu'nu yönetti. Artakserkses, babası ve ağabeyi Darius'un, saray muhafızlarının başı Artabanus ve hadım Aspamitras'ın önderliğindeki bir saray komplosu sonucu MÖ 465 Ağustos'unda öldürülmesinin ardından tahta çıktı. Birkaç ay sonra Artakserkses, Artabanus ve Aspamitras'ı sarayda çıkan bir çatışmada öldürerek ortadan kaldırdı. MÖ 464'te I. Artakserkses'in kardeşi, Baktriya satrapı Hystaspes (Vishtaspa) ona karşı isyan etti, ancak iki savaşta yenilerek öldürüldü. Saray darbesinden korkan Artakserkses, diğer tüm kardeşlerinin öldürülmesini emretti. Plutarch ve Diodorus, onun hükümdarlığını bilge ve ılımlı olarak nitelendirir. "Artakserkses, krallığın işlerini kendi çıkarlarına göre düzenledi. Bu nedenle, o dönemde görevde olan satraplara gelince, kendisine düşman olanları görevden aldı ve dostları arasından yetenekli olanları seçip onlara satraplık verdi. Dahası, hem gelirleri hem de silahlı kuvvetlerin eğitimini yönetti ve tüm krallığın genel yönetimi nazik olduğu için Persler arasında en yüksek saygıyı gördü." Plutarch, Artakserkses'e şu sözü bile atfediyor: "Bir kralın işi almak değil, vermektir." Hayattayken İncil kehanetleri üzerine bir bilgin ve teolog olarak bilinen ve günümüzde fizikçi olarak tanıdığımız Isaac Newton, eski kaynakları kullanarak bağımsız bir araştırma yürüttü. (Akademisyen B. A. Turaev), Cicero'nun çağdaşı ve arkadaşı Cornelius Nepos (MÖ 1. yüzyıl), "Ünlü Yabancı Komutanlar Üzerine" adlı eserinde I. Artakserkses'in saltanatının 465 yılında

başladığını belirtiyor. Ansiklopedi (SSCB, 1956, Cilt 2, Kısım 2, Bölüm 7, Kısım "Bireysel Satraplıkların Bağımsızlık Mücadelesi") Artaxerxes I'in saltanatının başlangıç yılını 465 olarak doğrulamaktadır. Antik Yunan'ın ünlü bilginlerinden ve antik dünyanın krallarının kronolojik bir listesi olan "Ptolemy Kraliyet Kanonu"nun derleyicisi Claudius Ptolemy (87-165) de Artaxerxes I'in saltanatının başlangıcını MÖ 465 olarak belirtmektedir.

İncil, asi Kraliçe Vashti'nin hikâyesini şöyle anlatır: *"Hükümdarlığının üçüncü yılında, krallığının büyük zenginliğini ve ihtişamını sergilemek için bütün prensleri, hizmetkarları, Pers ve Med ordularının başkomutanları ve eyaletlerinin yöneticileri için yüz seksen gün süren bir ziyafet verdi… Yedinci gün, kralın kalbi şarapla neşelenmişken, Kral Ahasuerus'un hizmetinde bulunan yedi hadım olan Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha ve Abagtha, Zethar ve Carcas'a, Kraliçe Vashti'yi kraliyet tacını takmış olarak kralın huzuruna getirmelerini emretti; böylece halka ve prenslere onun güzelliğini gösterebilsin; çünkü o çok güzeldi. Ama*

"Kraliçe Vashti, hadım ağaları aracılığıyla verilen kralın emrine uymayı reddetti" (Ester 1:3-12). Kralın öfkesi üzerine prensleri ona şu tavsiyede bulundular: " *Eğer kral hoşuna giderse, Vashti'nin Kral Ahasuerus'un huzuruna çıkmaması, kralın onun yerine daha iyi birini görevlendirmesi için, Persler ve Medler kanunları arasına yazılıp yürürlükten kaldırılmayacak bir kraliyet fermanı çıkarsın"* (Ester 1:19). Seçim Yahudi bakire Esther'e düştü.

İsrail halkını Haman'a karşı savunmadaki rolü, Purim bayramı ile hatırlanır. İmparatorun, gönüllü Yahudiler ve kraliyet hediyeleriyle Ezra'nın dönüşüne dair fermanının onun katılımıyla çıkarılmış olması muhtemeldir. Eğer Ester, saltanatının dördüncü yılında (MÖ 461) kraliçe olduysa, o zaman " *Artakserkses'in saltanatının yedinci yılında Ezra Babil'den ayrıldı. O, İsrail Tanrısı Rab'bin verdiği Musa kanununu*

bilen bir kâtipti. Ve o verdi."

“Kral, Tanrısı RAB'bin eli onun üzerinde olduğu için, ona her şeyi istediği gibi verdi. İsrailoğullarından, rahiplerden, Levililerden ve şarkıcılardan bazıları onunla birlikte Yeruşalim'e çıktılar… Ben, Kral Artakserkses, nehrin bu tarafındaki bütün hazinedarlara bir emir veriyorum: Göklerin Tanrısı'nın kanununu öğreten rahip Ezra sizden ne isterse, onu hemen verin” (Ezra 7:21). MÖ 458'de Yahudilerin esaretten ikinci dönüşü gerçekleşti. “ *Bu Ezra Babil'den geldi. O, İsrail Tanrısı RAB'bin verdiği Musa kanununda yetenekli bir kâtipti. Kral ona her şeyi istediği gibi verdi, çünkü RAB Tanrı'nın eli onun üzerindeydi. İsrail oğullarından, rahiplerden, Levililerden, şarkıcılardan, kapıcılardan ve Nethinimlerden bazıları, Kral Artakserkses'in yedinci yılında onunla birlikte Yeruşalim'e çıktılar”* (Ezra 7:6,7).

Üçüncü dönüşten itibaren, İsrail için yetmiş haftalık –490 yıllık– peygamberlik hükmünün sayımı başladı ve bu süre, Kutsal Mekân'ın krallığının yeniden kurulmasına kadar devam etti. Kralın emri, Kral I. Arakserkses'in hükümdarlığının 20. yılında, Nehemya'nın Kudüs'ü yeniden inşa etmek için kendisini göndermesi için krala yalvarmasının ardından, MÖ 445 yılının 10 Nisan (23 Mart) ayında, Nisan ayının ilk gününde verildi. *“Nissan ayında, Kral Ahasuerus'un yirminci yılında, önünde şarap vardı. Ben de şarabı alıp krala verdim ve onun önünde üzgün görünmüyordum. Ama kral bana, “Yüzün neden üzgün? Hasta değilsin, hayır, ama kalbinde kesinlikle bir*

üzüntü var" dedi. O zaman çok korktum ve krala, "Kral sonsuza dek yaşasın!" dedim. Atalarımın mezarlarının bulunduğu şehir, harabe halde yatarken ve kapıları ateşle yakılmışken, yüzüm nasıl hüzünlü olmasın ki! Sonra kral bana, "Öyleyse ne istiyorsun?" dedi. Ben de göklerin Tanrısı'na dua ettim ve krala, "Eğer kral hoşuna giderse ve kulunuz sizin gözünüzde lütuf bulmuşsa, beni atalarımın mezarlarının bulunduğu şehre, Yahuda'ya gönderin ki, onu yeniden inşa edeyim" dedim. Bunun üzerine kral ve yanında oturan kraliçe bana, "Yolculuğun ne kadar sürecek ve ne zaman döneceksin?" dediler. Böylece kral, zamanı belirledikten sonra beni göndermeyi uygun gördü (Nehemya 2:1-6). Peygamberlik, "duvarlar yeniden inşa edilecek, ancak zor zamanlarda" diyor. *"Sanballat, Tobiya, Araplar, Ammonlular ve Aşdodlular, Kudüs surlarının onarıldığını ve gediklerin tamir edilmeye başlandığını duyunca çok üzüldüler. Hepsi birlikte Kudüs'e savaş açmak ve onu yıkmak için plan yaptılar. Bunun üzerine biz Tanrımıza dua ettik ve gündüzleri onlara karşı nöbet tuttuk."*

"Ve geceleri onlardan kaçmak için. O günden itibaren genç adamlarımın yarısı çalışırken, diğer yarısı mızrak, kalkan, yay ve zırh taşıyordu; yöneticiler ise tüm Yahuda evinin arkasındaydı. Duvarı inşa edenler ve üzerlerine koydukları yükleri taşıyanlar, bir eliyle işi yaparken diğer eliyle mızrak tutuyorlardı. İnşaatçıların her birinin beline kılıcı kuşanmıştı ve böylece inşa ediyorlardı. Yanımda bir borazancı duruyordu" (Nehemya 4:1-18). I. Artakserkses'in saltanatının sonuna kadar, fethedilen halkların ayaklanmalarına ve Pers soyluları arasında ayrılıkçı eğilimlerin güçlenmesine rağmen, Artakserkses'in yönetimindeki merkezi otorite oldukça güçlü kaldı. Ester ve Mordekay döneminde Yahuda Krallığı yeniden kuruldu ve güçlendirildi. MÖ 424 yılının sonunda, henüz çok yaşlı olmayan I. Artakserkses öldü; tarihçiler bunun zehirlenmeden kaynaklanmış olabileceğini öne sürüyor.

Kralın İsrail'in 490 yıllık geri sayımının başlangıcına dair peygamberlik emri, Kral Arakserkses'in hükümdarlığının 20. yılında, Nisan ayının ilk gününde (Nehemya 2:1), yani MÖ 445 yılının 10 Nisan'ında (veya 23 Mart'ında) geldi. (Nehemya 2:1) Peygamberlik, Kudüs'ün yeniden inşasının 7 hafta veya 49 yıl süreceğini söylüyor. Şöyle diyor: " *Duvarlar yeniden inşa edilecek, ancak zor zamanlarda." "Sanballat, Tobiya, Araplar, Ammonlular ve Aşdodlular, Yeruşalim surlarının yeniden inşa edildiğini ve hasarın onarılmaya başlandığını duyunca çok öfkelendiler. Hep birlikte Yeruşalim'e savaş açmak ve onu yıkmak için plan yaptılar. Biz de Tanrımıza dua ettik*

ve kendimizi onlardan korumak için gece gündüz nöbetçiler tuttuk. O günden itibaren genç adamlarımın yarısı inşaat işleriyle meşgul oldu, diğer yarısı ise mızrak, kalkan, yay ve zırh taşıdı. Yöneticiler bütün Yahuda halkının arkasındaydı. Surları inşa edenler ve üzerlerine yük taşıyanlar bir eliyle çalışıyor, diğer eliyle mızrak tutuyordu. İnşaatçıların her birinin beline kılıcı kuşanmıştı ve böylece inşa ediyorlardı. Borazancı da yanımda duruyordu." (Nehemya 4:1-18)

Kudüs şehrinin yeniden inşası için harcanan ilk 7 hafta veya 49 yılın tamamlanmasından, Melek Cebrail'in sözlerine göre Mesih'in Rab Kral olarak görünmesine kadar 62 hafta veya 434 yıl daha geçmesi gerekir. Mesih'in Kudüs sokaklarında ilk kez Kral olarak ilan edildiği an, Palm Pazarında gerçekleşti. İsa, Kudüs kapılarından bir eşeğe binerek geçtiğinde, halk bir kral için olduğu gibi pelerinlerini serdi, ancak aynı zamanda İsa'yı, Mesih'in yeniden kuracağı "Çardaklar"ın gelişinin sembolü olan hurma dallarıyla sunulan, Rab adına meshedilmiş Davud'un oğlu olarak karşıladılar. Ancak dört gün sonra çarmıha gerildi (Yuhanna 12:13). Artakserkses'in MÖ 445'te verdiği emirle başlayan 10 Nissan (14 Mart) yeni ayı ile MS 31'de kutlanan 10 Nissan (6 Nisan) Paskalya Pazarı arasında 476 yıl geçmiştir. Güneş takvimine göre 173.740 ve 21 gün (14 Mart ile 6 Nisan arasında) vardır ve 119 artık yıl günü eklendiğinde 173.880 gün elde edilir. 69 hafta (483 yıl) 360 ay günü ile çarpıldığında da sonuç yine 173.880 gün olur.

İmparatorluğun 200 yıllık tarihinde, bazıları birkaç ay ve gün hüküm süren sadece 10 Medo-Persia kralı olmuştur. Cyrus'tan sonra Pers krallığında dört ana hükümdar vardı: Darius Hystaspes (MÖ 522-485); I. Xerxes (MÖ 485-465); I. Artaxerxes (MÖ 465-424) ve üçü de diğer Ahamenişlerin aksine uzun süre hüküm sürmüştür. *"…Sonra dördüncüsü hepsini büyük zenginlikle geçecek ve zenginliğinde güçlendiğinde, herkesi Yunan krallığına karşı kışkırtacak…* " (Daniel 11:2). "Dördüncü" kral, Yunanlılara karşı savaşmasıyla tarihe geçen III. Darius'tur (MÖ 336-331). Persli III. Darius'un altı yüz bin kişilik bir ordusu vardı ve bu ordu ancak bir araya getirilebiliyordu.

Muhteşem zenginliği sayesinde. Plutarch şöyle yazıyor: "Büyük İskender Susa'yı ele geçirdiğinde, kraliyet sarayında kırk bin talent basılmış sikke, çeşitli eşyalar ve sayısız hazine buldu. Ayrıca orada, söylenenlere göre, yüz doksan yıldır hazinede bulunan ancak hala tazeliğini ve parlaklığını koruyan beş bin talent Hermiyon moru da buldular" (bir "talent"in ağırlığı 26 ile 36 kg arasında değişiyordu). Yaklaşık 30 kg'lık ortalama

değeri alırsak, III. Darius'un hazinesinde sadece basılmış sikke olarak bin iki yüz ton altın olduğunu sayabiliriz.

Artakserkses I (MÖ 465-424), Yunanlılarla olan savaşları sona erdirdi ve isyankar Mısır ve Kıbrıs üzerindeki kontrolü sağlamayı başardı. Pers İmparatorluğu'nun lehine olacak şekilde, Yunan şehir devletleriyle işbirliği politikasına başladı. Artakserkses II (MÖ 404-359), iktidara geldikten kısa bir süre sonra, Babil'e yürüyen kardeşi Genç Kiros'un isyanını bastırdı. Artakserkses II döneminde Pers İmparatorluğu, Yunan şehir devletlerinin işlerine aktif olarak müdahale etti ve Yunanlıların bir tehdit haline gelmemesi için farklı şehir devletlerini dönüşümlü olarak destekledi. MÖ 386'da Sparta ile ittifak halinde, Yunanlılara Antalkidas Antlaşması'nı (Kraliyet Barışı) dikte etti.

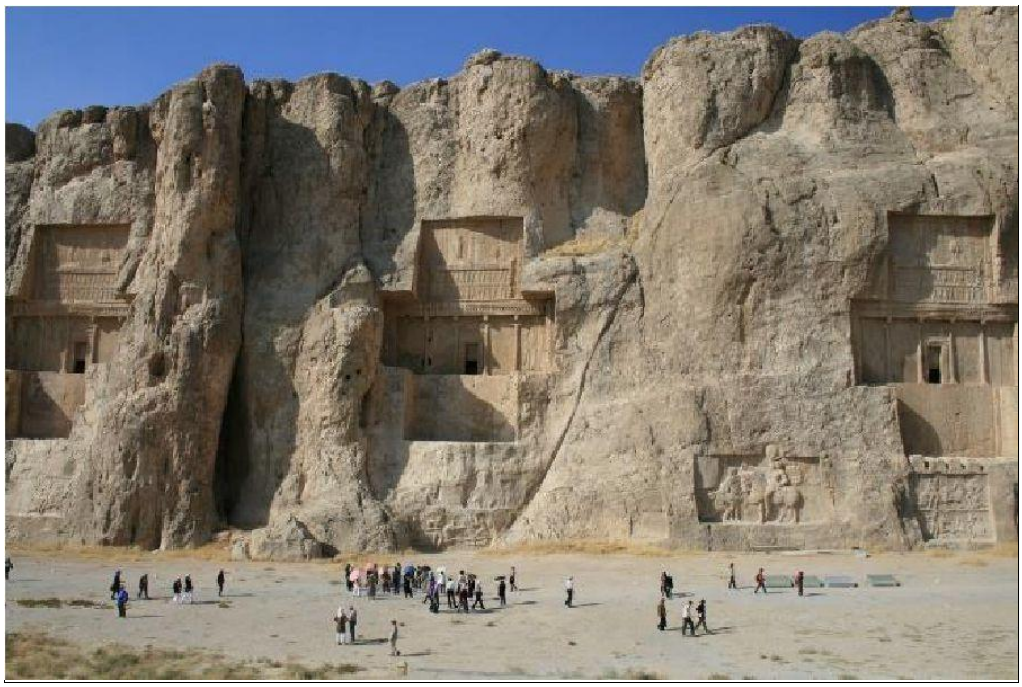

İyonya ve Aeolis'in Helen şehirlerine

Ahameniş İmparatorluğu'na geri döndü. MÖ 375, 371 ve 366 yıllarında Yunan şehir devletleri arasında yeni barış antlaşmaları imzalandı. MÖ 391-382 yılları arasında Kıbrıs'ın güçlü hükümdarı Evagoras'ı boyunduruk altına aldı. III. Artakserkses (MÖ 359-338), babasının Yunan şehir devletlerine yönelik politikasını sürdürdü. MÖ 355'te Atina'nın Bizans, Rodos ve Sakız'a karşı yürüttüğü İttifak Savaşı'na müdahale etti. Bu şehir devletlerine Atina'ya karşı destek sözü verdi ve Bizans, Rodos ve Sakız'ın Atina liderliğindeki ittifaktan çekilmesini sağlayan bir barış anlaşması elde etti. MÖ 349-344 yılları arasında Fenike'deki isyanları bastırdı. MÖ 344-342 seferleri sırasında

Artakserkses'in generalleri, MÖ 5. yüzyılın sonunda ayrılan Mısır'ı yeniden fethetti. Darius III (MÖ 336-330), soyu Darius II'ye dayanan kraliyet ailesinin yan bir kolunun temsilcisiydi. İktidara gelmeden önce Codomanes adıyla Ermenistan valisiydi. Bir saray hadımının düzenlediği bir komplo sonucu yetişkinliğinde tahta çıktı. Saltanatı Büyük İskender'in istilasıyla aynı döneme denk geldi. Bir dizi yenilgi ve başkentin kaybedilmesinin ardından Darius, yakın adamları tarafından suikaste uğradı.

Makedon İmparatorluğu

Antik Yunanistan toprakları geleneksel olarak üç bölüme ayrılır: Güney, Orta ve Kuzey. Sparta olarak da bilinen Lakonya, Güney bölümünde yer alıyordu. Pers kralları Yunanistan'ı fethetmeye defalarca teşebbüs ettiler, ancak askeri seferleri her zaman başarısız oldu. Sparta'dan gelen genç ve güçlü erkekler olan ve hayatlarını savaş sanatına adayan Spartalılar (300 Spartalı), sınırlarını her zaman kahramanca savundular. Yunanistan'ın başkenti Atina, Attika, Aetolia ve Phocis gibi bölgelerle birlikte devletin Orta bölümünde yer alıyordu. Büyük Darius önderliğindeki Pers istilalarının zaferinden sonra Yunanistan, Medo-Pers İmparatorluğu'nun yönetimini tanıdı; sadece Atina ve Sparta açık çatışmaya girdi.

MÖ 490 yılında Pers kralı Darius, Yunanistan'ı fethetme ve geniş imparatorluğuna katma niyetini bildirmek üzere Sparta'ya bir elçi gönderdi. İlk savaş, kıyıya yakın Marathon ovasında gerçekleşti ve Atina ordusu Perslere ezici bir yenilgi yaşattı. Hafif silahlı Pers piyadeleri Atinalıların elinde yenilgiye uğradı. Pers kralının saldırgan emellerine karşı bu direniş ve resulting yenilgi, Darius'u isyankar Yunanlılara karşı yeni bir sefere çıkma düşüncesinden caydırmadı. Ancak Mısır'da Pers yönetimine karşı bir isyanın patlak vermesiyle bu sefer ertelendi ve Darius, o ülkedeki gücünü yeniden kurmaya vakit bulamadan 64 yaşında öldü.

Darius'un halefi, MÖ 485'ten itibaren oğlu Xerxes, 250.000 kişilik bir orduyu seferber etti; bu orduya, 300 Spartalı da dahil olmak üzere 7.000 kişilik bir Yunan ordusu karşı koydu. Sparta'nın sadece 300 savaşçı göndermesi, böyle bir orduya karşı zaferin imkansız olduğunun kesin bir göstergesiydi. MÖ 479'da, Attika ve Boeotia sınırındaki

Plataea şehri yakınlarında, son

Yunanlılar ve Persler arasındaki belirleyici savaş

Balkanları işgal eden ordu

Yarımada. Yunan ordusu, Spartalı Pausanias komutasında, gelişlerini bekliyordu.

Bir haftadan fazla bir süre boyunca Sparta ordusu, Yunan ordusu ve Pers ordusu birbirleriyle çatışmaya girmeden karşı karşıya durdular. Piyadeler hareketsiz kalırken, Pers süvarileri sık sık baskınlar düzenleyerek Yunanlıları taciz etti ve sonunda ana su kaynaklarını ele geçirip kesti. Yunan ordusu, Pausanias'ın emriyle geri çekildi. Yunanlıların cesaretlerini kaybettiğini düşünen Mardonius, ordusunu rakipleri ayıran yarı kurumuş nehrin karşısına geçirdi ve kendilerine saldıran Spartalılarla buluşmak için dağa tırmanmaya başladı. Atinalılar ve Megaralılar, Pers süvarilerinin desteğiyle Boeotia ve Tesalya hoplitlerinin (Pers müttefikleri) saldırısını püskürttüler ve Pers okçularını geri püskürtmeye başladılar. Komutanları, beyaz bir at üzerinde savaşan Mardonius hayatta olduğu sürece direndiler. Ancak kısa süre sonra öldürüldü ve savaş falanksının merkez komutanı Artabazus, kuzeye doğru aceleyle geri çekilmeye başladı ve tekneyle Küçük Asya'ya geçti. Persler savaş alanını Spartalılara bıraktı ve Yunanlar zafer kazandı.

5. yüzyılın ortalarına gelindiğinde, Yunanistan'ın neredeyse tamamı iki siyasi yapıya aitti: Atina'nın önderliğindeki denizci yapı ve Sparta'nın önderliğindeki kara yapı. Sparta, 10. yüzyılda ortaya çıktı ve yaklaşık 8.500 kilometrekarelik bir alanı kaplayarak Yunanistan'ın en büyük şehir devleti oldu. Spartalılar kendilerini Herakles'in soyundan gelenler olarak görüyorlardı. Savaşçı ruhları, haklı olarak, Spartalıların savaş düzeninin Büyük İskender'in falanksının doğrudan öncüsü olmasıyla özdeşleşmişti. Sparta, sadece savaşmaya hazır bir orduya sahip olmakla kalmayıp, aynı zamanda savaşçıları disipline etmek için tasarlanmış sıkı bir günlük rutinle yönetilen neredeyse tek şehir devletiydi. En iyi eğitimi sağlamak için, yedi yaşından itibaren erkek çocuklar merkezi devlet kurumlarına gönderiliyor ve on sekiz yaşına kadar tam vatandaş olmaları için yoğun bir eğitimden geçiyorlardı.

Birincisinde demokratik yönetim biçimleri, ikincisinde ise oligarşi hakimdi. MÖ 431'de bu ittifaklar arasında Peloponez Savaşı patlak verdi. 27 yıl süren bu Yunan iç savaşı, özellikle savaşan tarafların Perslerin iç işlerine karışmaya başlamasıyla birlikte, tüm ulusa korkunç ve onarılamaz zararlar verdi. Yenilgiye uğrayan Atina'nın etkisi azaldı ve Perslerle yaptığı antlaşmaya dayanan Sparta, her yerde demokrasiye karşı oligarşiyi destekleyerek tüm Yunanistan'a hakim olmaya başladı.

Hesapçı ve hırslı Makedonya kralı II. Philip, bu kaostan faydalanarak kısa sürede antik Yunanistan'ın tüm topraklarının hakimi oldu ve gelecekteki imparatorluğun temellerini attı. Philip, imparatorluğun inşasını tamamlayamadı ve suikaste kurban gitti. II. Philip'in suikastinden sonra, genç oğlu Büyük İskender (MÖ 356-323) onun yerini aldı. Babasının katillerine sert davrandı ve 20 yaşında genç yaşta tahta geçmesinden

kaynaklanan hoşnutsuzluğu bastırdı. Büyük İskender'in temel fikri şuydu:

Pers ve Yunanistan arasındaki yüzyıllar süren çatışma sona erdi ve antik Helenistlerin kültürünün yayılması politikasıyla Batı ve Doğu kültürleri birleşti. Bu nedenle Antik Yunan tarihinin bir sonraki dönemi Helenistik dönem olarak adlandırılır. MÖ 337'de Yunanistan, Makedon egemenliği altında birleşti.

Atina'yı, Yunanistan'ın ikinci büyük şehrini, zaten yerle bir etmiş olan bir başka Pers tehdidi karşısında, Yunanlar askeri gücü ve Atinalı bilginlerin stratejisini birleştirmeyi başardılar. MÖ 334 baharında, otuz bin piyade ve beş bin süvarinin başında İskender, Medo-Pers'e karşı bir sefere başladı. Pers ordusu İskender'inkinden en az iki kat daha kalabalıktı, ancak çoğunluğu fethedilen ülkelerden toplanan askerlerden oluşuyordu. Granikos Nehri kıyılarında, Makedonlar ve Persler arasında ilk büyük savaş gerçekleşti ve İskender, askeri stratejisi sayesinde zafer kazandı. MÖ 334'te tüm Küçük Asya'yı, 333'te ise Suriye, Fenike ve Kutsal Toprakları fethetti. Kasım 332'de Mısır'a ulaştı ve burada bir kurtarıcı olarak karşılandı; Pers satrapı Mazaces ise teslim olmayı seçti.

“Ve işte, batıdan bütün yeryüzünü geçerek, yere değmeden bir keçi geldi. Keçinin gözlerinin arasında çok büyük bir boynuzu vardı. Nehrin kenarında duran boynuzlu koça doğru geldi ve büyük bir öfkeyle ona saldırdı. Koça yaklaşınca öfkesi daha da arttı ve koçu vurup boynuzlarını kırdı. Koçun onun karşısında duracak gücü yoktu, onu

yere devirdi ve ayaklarının altında çiğnedi; koçu ondan kurtarabilecek kimse yoktu" (Daniel 8:5-7). Melek Cebrail'in açıklamasına göre, "keçi" Yunan krallığını, büyük boynuz ise ilk kralı Büyük İskender'i simgeliyordu (Daniel 8:21). İskender, Pers İmparatorluğu'nun sınırlarına ulaştı ve peygamberlikte "koç"u temsil eden son kralı III. Darius Codomanus'a darbe indirdi. MÖ 331 yılında ordunun belirleyici savaşı gerçekleşti.

Büyük İskender (40.000 piyade ve 7.000 süvari) , Gaugamela'da yarım milyondan fazla kişiden oluşan Darius'un ordusunu (600.000) mağlup etti . Pers ordusu dört kilometre uzunluğunda konuşlanmıştı ve zaferi ancak İskender'in stratejisi, ilahi takdir gereği sağlamıştı. Darius III, soğukkanlılığını kaybederek ve savaşın sonucunu bile beklemeden, ordusunun zavallı kalıntılarıyla birlikte Ekbatana'ya kaçtı ve orada satrap Bessus'un emriyle öldürüldü; Bessus, bunun İskender'in ilerleyişini yavaşlatacağını umuyordu. İskender, Darius'un katillerinin bulunup idam edilmesini emretti ve ardından Pers kralına görkemli bir cenaze töreni düzenledi. Bir yıl sonra, daha doğuya ilerleyerek İran'ın orta platosunu ve ardından Orta Asya'yı işgal etti. Fethedilen topraklardaki gücünü pekiştirmek için İskender, İskenderiye olarak bilinen güçlü garnizonlara sahip kaleler inşa etti. MÖ 327 baharında, yetenekli komutan batı Hindistan'a (Pencap) bir fetih seferi başlattı. Daniel'in kehanetinde, İskender'in hızlı ve ezici zaferi *"yere değmeden ilerlemek" olarak tanımlanmıştı.* Ancak uzun yürüyüşten yorgun düşen İskender'in ordusu eve dönmeyi talep etti.

Büyük İskender, "tüm yeryüzünü kapsayan" geniş fetih seferleri sırasında fethedilen ülkelerin ulusal geleneklerine veya yaşam biçimlerine müdahale etmedi. Tarih,

İskender'in fethettiği halkların kültürlerine ve inançlarına saygı duyduğunu kaydeder. Memphis'te, kutsal Mısır boğası Apis'e kurban sundu ve firavunların geleneksel çift tacıyla taçlandırıldı; bunun sonucunda yerel rahipler yatıştırıldı ve dinleri Makedonya kralının otoritesinin desteğini aldı. Kışı orada geçirdi.

Hayatının geri kalanını Mısır'ın idari yapısıyla meşgul olarak geçirdi; yerel soylular arasından eyalet valileri atadı, ancak sadık Makedonların komutasında şehirlerde sürekli hazırda bekleyen askeri birlikler bulundurdu. Nil'in batı kolunun ağzında İskenderiye şehrini kurdu ve ayrıca Nil'in sürekli yaz taşkınlarının nedenini belirlemek için nehrin yukarı kısımlarına bir sefer düzenledi. İskenderiye'den Paretonia'ya gitti ve oradan küçük bir birlikle, tanrı Amun'un ünlü kehanet merkezinin bulunduğu Siut vahasına gitti. Amun rahipleri, İskender'i firavunun oğlu olarak geleneksel bir selamlamayla karşıladı. İskender, seferinin başarısı hakkında kehanete bir dizi soru yöneltti, ancak hiçbir cevap alamadı. Efsaneye göre, Büyük İskender Yahudi rahiplerine bir dizi soru sormuş ve bu sorulara verilen cevaplar imparatoru sadece tatmin etmekle kalmamış, aynı zamanda bilgeliğinin derinliğiyle de onu hayrete düşürmüş; bunun üzerine imparator ve baş rahip tapınakta İsrail Tanrısı'na kurban sunmuşlardır.

"O zaman keçi çok büyüdü; ama güçlendiğinde büyük boynuzu kırıldı ve yerine göğün dört rüzgârına bakan dört boynuz çıktı" (Daniel 8:8). MÖ 323 kışında Büyük İskender, geniş imparatorluğunun başkenti yaptığı Babil'de mola verdi. General, kısa süre sonra

Arap Yarımadası'ndaki Arap kabilelerine karşı bir sefere çıkmayı planlıyordu, ancak gücünün zirvesindeyken— *"güçlendiğinde"—aniden* hastalandı ve 10 gün süren şiddetli ateşin ardından, MÖ 13 Haziran 323'te, 32 yaşında Babil'de öldü. Ölümünden kısa süre sonra imparatorlukta iç savaş çıktı ve bu savaş sırasında İskender'in annesi, karısı ve çocukları kendi generalleri tarafından öldürüldü.

Yirmi yıllık bir savaşın ardından imparatorluğunu dört krallığa bölen kişi. İpsus Savaşı'ndan sonra Ptolemy Mısır'ı, Seleukos Suriye'yi, Cassander Makedonya'yı ve Lisimakhos Trakya'yı aldı. Büyük İskender'in imparatorluğunun çöküşünden sonra ortaya çıkan ilk "güney krallığı" Mısır'daki Ptolemaios Krallığı oldu. *"Ve güçlü bir kral ortaya çıkacak, büyük bir egemenlikle hüküm sürecek ve kendi isteğine göre hareket edecek. Fakat o ortaya çıktığında, krallığı dağılacak ve göğün dört rüzgarına bölünecek; ne soyundan gelenlere kalacak, ne de hüküm sürdüğü egemenlikle birlikte gelecek; çünkü krallığı bölünecek ve bunlardan başkalarına verilecek"* (Daniel 11:3, 4).

Başlangıçta Yahudiye, Mısır ve Yunan Ptolemelerinin boyunduruğu altındaydı ve Ptolemy IV öldüğünde, Suriye kralı Antiochus III, Yahudiye'yi Mısır'dan geri almak için planlar yaptı. Bu sefer başarılı oldu. Ptolemy IV'ün sert yönetiminden rahatsız olan Yahudiler, Suriye kralının eylemlerini desteklediler: Suriye birliklerine yiyecek sağladılar, Mısır garnizonunu Kudüs'ten çıkardılar ve Antiochus'un ülkeyi fethetmesini kolaylaştırdılar. Uzun süren bir savaştan sonra, Yahudiye Seleukos yönetimine girdi ve MÖ 201'de Suriye devletinin bir eyaleti oldu. Antiochus IV'ün krallığını eski ihtişamına kavuşturma girişimi olan bir başka Mısır savaşı, bir Roma elçisiyle yaşanan bir olay, bağımsız konumunu koruyamadığını açıkça gösterdi. Josephus tarafından günümüze kadar korunmuş olan Antiochus III'ün yasalarına bakılırsa, yeni hükümdar Yahudilere iyi davrandı. Başrahip ve Sanhedrin'in önderliğinde kendi yasalarıyla kendilerini yönetmelerine izin verdi. Kanunların bazıları Kudüs ve Tapınağın özel statüsüyle ilgiliydi. Son savaşta hasar gören Kudüs surlarının onarımına başlandı, devlet hazinesinden Tapınağın ihtiyaçları için yıllık olarak fon ayrıldı ve Yahudiye üzerindeki vergiler azaltıldı. Halefi IV. Antiochus, ciddi bir fon sıkıntısı yaşayarak ve Yunan kültürünü yaymak isteyerek Yahudiyeye saldırdı, tapınağı ele geçirdi, adını Zeus Tapınağı olarak değiştirdi ve bir domuz kurban etti. Makabi ayaklanması tüm Yahudileri Yunan Seleukoslara karşı düşmanlığa kışkırttı ve MÖ 63'te Pompey

komutasındaki Roma birlikleri nihayet Suriye krallığını ezip kendi eyaletleri haline getirdiğinde, Yahudiler bunu Tanrı'dan gelen bir cevap olarak kabul ettiler.

Helenleşme

Büyük İskender'in doğu seferinin amaçlarından biri de fethedilen ülkelerin Helenleştirilmesiydi. Komutan, Yunan uygarlığının başarılarıyla tanışan halkların geleneklerini terk edip her şeyde Yunan fatihlerini taklit edeceklerine inanıyordu. İsrail, MÖ 323'ten (Büyük İskender'in ölümü) MÖ 30'a (Mısır kraliçesi Kleopatra'nın ölümü) kadar 200 yıl boyunca Yunan eyaleti oldu; bu süre zarfında İskender'in fethettiği topraklarda ortaya çıkan tüm Greko-Makedon krallıkları yavaş yavaş Roma egemenliğine girdi. Bunların sonuncusu Ptolemaios Mısır'ıydı. Helenizm, bu krallıklardaki Greko-Makedon elitinin kültürel ve dilsel alanını ve yerel halk üzerindeki etkisini (Helenleşme süreci) ve Roma, Kartaca ve Hindistan da dahil olmak üzere komşu halkların kültürünü (ki bu da Yahudiye'yi etkiledi) ifade eder. Dört imparatorluğun en büyükleri, Yunan (Helen) kültürünün yayılmasına zemin hazırlayan Seleukoslar ve Ptolemiler'di. Seleukoslar döneminde, Yunan dini ve kültürünün Yahudi toplumu üzerindeki etkisi önemli ölçüde arttı. Kraliyet yönetimi ve ordu komutanlarıyla müzakere etmek için Yunanca'yı mükemmel bir şekilde bilmek şarttı.

Yahudilerin Helenleşmesi, İbranice ve Aramiceden Yunancaya geçişte, Yunanca özel isimlerin kullanımında, Yunan kültürel ve eğitim kurumlarının kurulmasında, Yahudi Helenistik edebiyat ve felsefesinin ortaya çıkmasında, sanat ve hukuk kurumlarında dini senkretizm unsurlarının görülmesinde ve Yunan kültürünün, şehir planlamasında, teknolojide ve sosyal örgütlenmede Yunan standartlarının yayılmasında kendini gösterdi. Hükümet yapısı, mahkeme sistemi, ağırlık ve ölçü sistemi ve para sistemi kademeli olarak birleştirildi. Helenistik uygarlığın başlıca merkezlerinde (İskenderiye, Antakya, Efes), İskenderiye Kütüphanesi ve Akademi gibi bilimsel ve kültürel kurumlar kuruldu ve etkileri bölgeye yayıldı. Helen dünyasının başarılarıyla tanışan Yahudi soyluları, Yunan yöneticilerini giderek daha fazla taklit etmeye çalıştılar. Kudüs'ün en seçkin sakinlerinden yavaş yavaş Helenleşmiş bir elit ortaya çıktı ve sonunda Sadukiler dini-siyasi partisini oluşturdu. Sıradan vatandaşlar da Yunan kültürüyle tanıştılar. Yahudiye dışında yaşayan birçok Yahudi kendilerini karma bir ortamda buldu. Yunan kültürünü benimsediler ve ana dillerini unuttular, ancak Yahudiye'deki hemşerileriyle yakın bağlarını korudular ve onlar üzerinde önemli bir etki yarattılar. Bu durum,

genellikle Helenistik Yahudiler olarak adlandırılan bir nüfus kesiminin ortaya çıkmasına yol açtı. Yahudi inancına sıkı sıkıya bağlı olan ve Tevrat'ın kanunlarına sıkı sıkıya uyan Hasidiler (dindarlar), Helenleşmeye karşı çıktılar ve Ferisi hareketine dönüştüler. Putperestlerle her türlü teması yasakladılar ve laik eğitimi engellediler. Hasidiler çoğu zaman aşırıya kaçarak, Yunan kültürünün en güzel başarılarını bile reddettiler.

Antiochus IV Epiphanes'in Suriye tahtına çıkmasıyla Helenleşme özellikle hız kazandı. Yahudiye bir seçimle karşı karşıyaydı: Helenleşme ya da Yahudilik; putperestliğe dönüş ya da İsrail Tanrısı'na ve Tevrat'ın kanunlarına sadık kalmak. Antiochus Epiphanes, saltanatının hemen başında Yahudiye'nin iç işlerine aktif olarak müdahale etmeye başladı. Başrahip Honiyo III'ü görevden aldı. Helenistlerin ısrarı üzerine, kendisine Yunanca Jason adını veren kardeşi Yeşu, büyük bir rüşvet karşılığında Antiochus'tan başrahipliği aldı. MÖ 170'lerin başlarında Helenistler Kudüs'te baskın güç haline gelmişti. Kendi topraklarının Helenleşmesini tamamladığına inanan Antiochus Epiphanes, Büyük İskender'in eski imparatorluğunun tamamını kendi egemenliği altında birleştirmenin zamanının geldiğine karar verdi. Bu amaçla, Mısır'a karşı birkaç sefer düzenledi ve bu seferlerin ağırlığını Yahudiye tam anlamıyla hissetti. Birinci seferden dönen kral, para değiştiricilerin yardımıyla Kudüs Tapınağı'nın hazinelerini yağmaladı. Büyük bir paralı asker ordusunu beslemek Antiyohos için çok maliyetliydi ve bu nedenle Yahudiye'ye uygulanan vergileri sürekli artırdı.

MÖ 332'de, Fenikelilerin Sur şehrinin yıkılmasının ardından Büyük İskender, askerleriyle birlikte Mısır'a girdi ve burada bir kurtarıcı olarak karşılandı. Mısır'da, antik dünyanın eğitim merkezi haline gelen İskenderiye şehrini kurdu. Fethedilen topraklarda yaşayan halklar arasında Yunan kültürünü yaymak isteyen İskender, geniş topraklarında ortak bir Yunanca (Koine) dilini tanıtmaya başladı. MÖ üçüncü yüzyılda İskenderiye'de büyük bir Yahudi nüfusu vardı. Bunların çoğu, Babil esaretinden sonra Filistin dışında dağınık kolonilerde yaşıyordu. Atalarının dilini ne kadar iyi biliyorlardı? McClintock ve Strong Ansiklopedisi'nde

Şöyle denir: " *Babil esaretinden döndükten sonra Yahudilerin İbranice dil bilgilerini büyük ölçüde kaybettikleri ve Filistin sinagoglarında Musa'nın kitaplarının Keldani dilinde açıklandığı iyi bilinmektedir..."* Makedonyalı, Yahudilerde soylu ve zeki bir halk buldu ve onların İskenderiye'ye yerleşmelerine izin verdi. İskenderiye, Yahudi Kutsal Yazılarının eklenmesi önerildiğinde dünyanın en büyük kütüphanesine sahipti, ancak

yalnızca yaygın olarak erişilebilen Yunanca dilindeydi. MÖ 2. yüzyılda yaşamış bir Yahudi olan Aristobulus, Yahudi kanununun Yunanca çevirisi üzerine yapılan çalışmalardan ve bu çevirinin Ptolemy Philadelphus'un (MÖ 285-246) hükümdarlığı sırasında tamamlandığından bahsetmiştir. Aristobulus'un "kanun" olarak adlandırdığı şey hakkında farklı görüşler vardır. Bazıları sadece Tevrat'ı kastettiğine inanırken, diğerleri tüm İbranice Kutsal Yazıları kastettiğine inanmaktadır. Yetmiş iki eğitimli Yahudi, Kutsal Yazıların İbraniceden Yunancaya ilk yazılı çevirisinin oluşturulmasında yer almıştır. Efsaneye göre, her çevirmen metnin tamamı üzerinde ayrı bir hücrede çalışmış, ancak her birinin çevirisi aynı olmuştur. Zamanla bu sayı 70'e yuvarlanmış ve çeviriye "70" anlamına gelen Septuagint adı verilmiştir. MÖ ikinci yüzyılın sonuna doğru, İbrani Kutsal Yazılarının tüm kitapları Yunanca okunabilir hale gelmiş ve Septuagint, İbrani Kutsal Yazılarının Yunancaya tam çevirisinin adı olmuştur. Septuagint, İsa ve havarilerinin yaşamlarından önce ve yaşamları boyunca Yunanca konuşan Yahudiler arasında yaygın olarak kullanılmıştır.

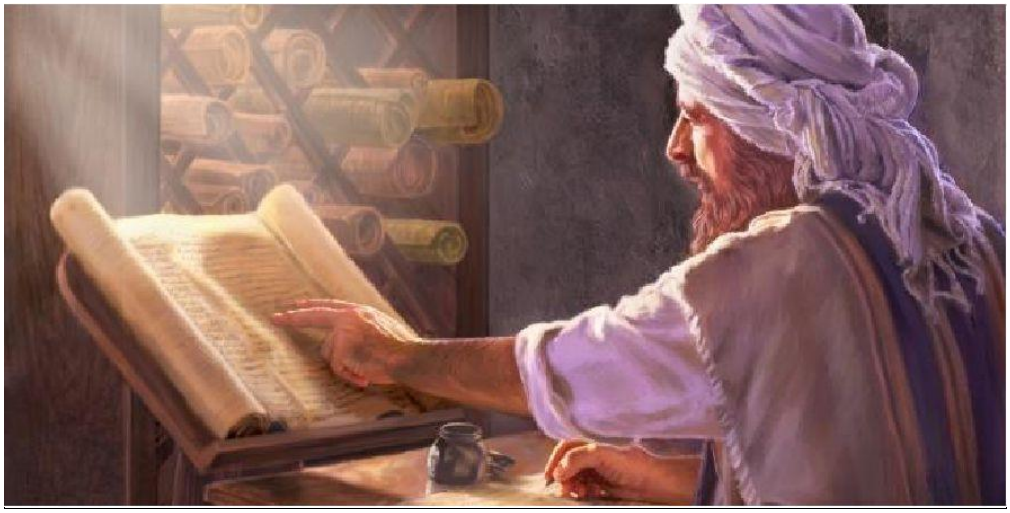

MS 33 yılında Pentekost gününde Yeruşalim'de toplanan Yahudiler ve din değiştirenler Mısır, Libya, Roma, Asya eyaleti ve Girit'ten gelmişlerdi; bu yerlerde Yunanca konuşuluyordu. Şüphesiz ki Septuagint'i okumaya alışkınlardı (Elçiler 2:9-11). Sonuç olarak, bu çeviri birinci yüzyılda müjdenin yayılmasında önemli bir rol oynadı. Bu nedenle, öğrenci Stefanos, Kirene, İskenderiye, Kilikya ve Asya'dan gelen insanlara şöyle dedi: *“Sonra Yusuf, babası Yakup'u ve bütün akrabalarını, yetmiş beş kişiyi çağırdı”* (Elçiler 6:8-10; 12-14). İbranice metinde...

Tekvin 46:20 metninde Yusuf'un yetmiş akrabası olduğu söyleniyor. Ancak Septuagint yetmiş beş sayısını veriyor. Açıkça görülüyor ki, Stephen Septuagint'ten alıntı yapıyordu.

İkinci ve üçüncü misyonerlik yolculukları sırasında Küçük Asya ve Yunanistan'da seyahat ederken, Elçi Pavlus, çeşitli milletlerden Yunanca konuşan insanlar olarak adlandırılan putperestlere ve Yunanlılara vaaz verdi (Elçiler 13:16, 26; 17:4). Septuagint'i okuyan bu insanlar, İsrail Tanrısı'ndan korkmaya ve ona ibadet etmeyi arzulamaya başladılar. Pavlus, bu Yunanca konuşan insanlara vaaz verirken, Septuagint'ten sık sık alıntılar yaptı ve bunları kendi sözleriyle ifade etti (Yaratılış 22:18; Galatyalılar 3:8). Hristiyan Yunanca Kutsal Yazıları, İbranice Kutsal Yazılara yaklaşık 320 alıntı ve toplamda yaklaşık 890 gönderme içerir; bunların büyük çoğunluğu Septuagint'tendir. Bu nedenle, ilham edilmiş Hristiyan Yunanca Kutsal Yazıları, orijinal metinden değil, bu çeviriden alıntılar içerir. Bu çok önemli bir gerçektir. İsa, Krallığın müjdesinin yeryüzünde her yerde duyurulacağını peygamberlik etmiştir. Bu amacı gerçekleştirmek için Yehova, Sözünün dünyanın çeşitli dillerine çevrilmesine izin verdi. Bugün, dünya nüfusunun yüzde 90'ından fazlası Kutsal Kitabı veya bölümlerini kendi ana dillerinde okuyabiliyor; bu durum Kumran yazıtları ve Septuagint ile doğrulanmıştır.

Roma İmparatorluğu

Efsaneye göre, Truva'nın düşüşünden sonra Prens Aeneas, Tiber Nehri çevresine yerleşti. Onun soyundan gelen Romulus ve Remus, Roma'nın kurucuları oldular ve şehir Romulus'un adını aldı (Latince: Roma – Romulus'tan). Dio Cassius, Roma Tarihi'nin (Birinci Kitap) 30. gününde, yani 25 Haziran 745'te bir güneş tutulmasının meydana geldiğini ve Romulus'un MÖ 745'ten 709'a kadar hüküm sürdüğünü yazmaktadır. Bu, Roma'nın kuruluşunu MÖ 753'e tarihleyen Dionysius'un Gregoryen takviminin başlangıcından sekiz yıl sonradır.

Roma, Yunan şehir devletlerinden tamamen farklı bir coğrafi ortamda, geniş ovalara sahip tek bir İtalyan yarımadasında yer alması nedeniyle ayrılıyordu. Bu nedenle, tarihinin en erken dönemlerinden itibaren vatandaşları komşu İtalik kabilelerle rekabet

etmek ve savaşmak zorunda kaldılar.

MÖ 4. yüzyılda Roma'nın en güçlü rakipleri Etrüskler ve Samnitler ile Güney İtalya'daki (Magna Graecia) Yunan kolonileriydi. Ve yine de, buna rağmen ki

Romalılar sık sık Yunan kolonistlerle anlaşmazlık içindeydiler ve daha gelişmiş Helen kültürü Roma kültürü üzerinde belirgin bir etkiye sahipti. Hatta antik Roma tanrıları Yunan karşılıklarıyla özdeşleştirilmeye başlandı: Jüpiter Zeus ile, Mars Ares ile, Venüs Afrodit ile ve benzeri.

Roma tarihi üç ana döneme ayrılır: kraliyet dönemi (MÖ 8. yüzyılın ortaları - 510); cumhuriyet dönemi (MÖ 510 - 30); ve imparatorluk dönemi (MÖ 30 - 476). Cumhuriyet dönemi, MÖ 6. yüzyılın sonlarında Etrüsk krallarının kovulmasından sonra başladı ve MÖ 1. yüzyılın ortalarına kadar sürdü. Kralın yerine, halk meclisinde patrisyenler arasından bir yıllık bir süre için atanan seçilmiş yetkililer - magistratlar - yönetmeye başladı. Magistratlar çeşitli görevler üstlendiler: örneğin, aediller binaları denetledi, şehrin tedarikinden ve oyunların düzenlenmesinden sorumluydu; quaestorlar maliyeden sorumluydu; praetorlar ise mahkemeye başkanlık ediyordu. Devletin en önemli işleri Halk Meclisi'nde karara bağlanıyordu. Ayrıca Senato tarafından hazırlanan yasaları da kabul ediyordu. Başlangıçta senatör sayısı 100 iken, daha sonra 300'e ve hatta 600'e kadar çıktı. Senatörler, geniş mor bir şeritle çevrili bembeyaz togalarıyla diğer vatandaşlardan kolayca ayırt edilebiliyordu. Toprak sahibi olan özgür Roma sakinleri vatandaş olarak kabul ediliyordu. Halk Meclisi'ne katılıyorlar ve orduda

görev yapıyorlardı. Roma vatandaşlığı büyük bir ayrıcalık olarak görülüyordu; fethedilen topraklarda yaşayanlar medeni haklardan ve ayrıcalıklardan yoksundu ve hakları olmayan köleler olarak kabul ediliyordu. Bununla birlikte, tüm devletler arasında yalnızca Roma, çeşitli ülkelerden mahkum köleleri çeken "köle azat etme" uygulamasını gerçekleştiriyordu. Roma vatandaşları büyük gruplara, yani zümrelere ayrılıyordu. Eski kalıtsal aristokrasi, en yüksek patrisyen sınıfını oluşturuyordu. Sıradan halka plebler deniyordu. Devlet, yıllık olarak seçilen iki konsül tarafından yönetiliyordu. Konsüller, birlikleri topluyor ve komuta ediyor, Halk Meclisi ve Senato'yu topluyor ve yetkililerin seçimlerine başkanlık ediyordu. Plebler, çıkarlarını korumakla görevli özel yetkililer olan halk tribünlerini seçiyordu. Halk Meclisi'nin toplanmasını talep etme ve Senato veya konsüllerin kararlarını veto etme hakları vardı. Halk tribünü dokunulmazdı.

Roma tarihi, komşu kabileler ve halklarla neredeyse sürekli savaşlarla doludur. Başlangıçta tüm İtalya Roma egemenliği altına girmişti, ancak daha sonra yöneticiler gözlerini komşu topraklara çevirdiler. Savaş fillerinin müthiş bir güç olduğu büyük bir ordunun başındaki Kartacalı general Hannibal, Roma'yı neredeyse ele geçirmişti, ancak ordusu Afrika'da Scipio'nun lejyonları tarafından bozguna uğratıldı ve Scipio bu zaferiyle "Africanus" lakabını kazandı. Birinci ve İkinci Punik Savaşlarında Kartaca'ya karşı kazanılan zafer, Roma'nın egemenliğini pekiştirdi.

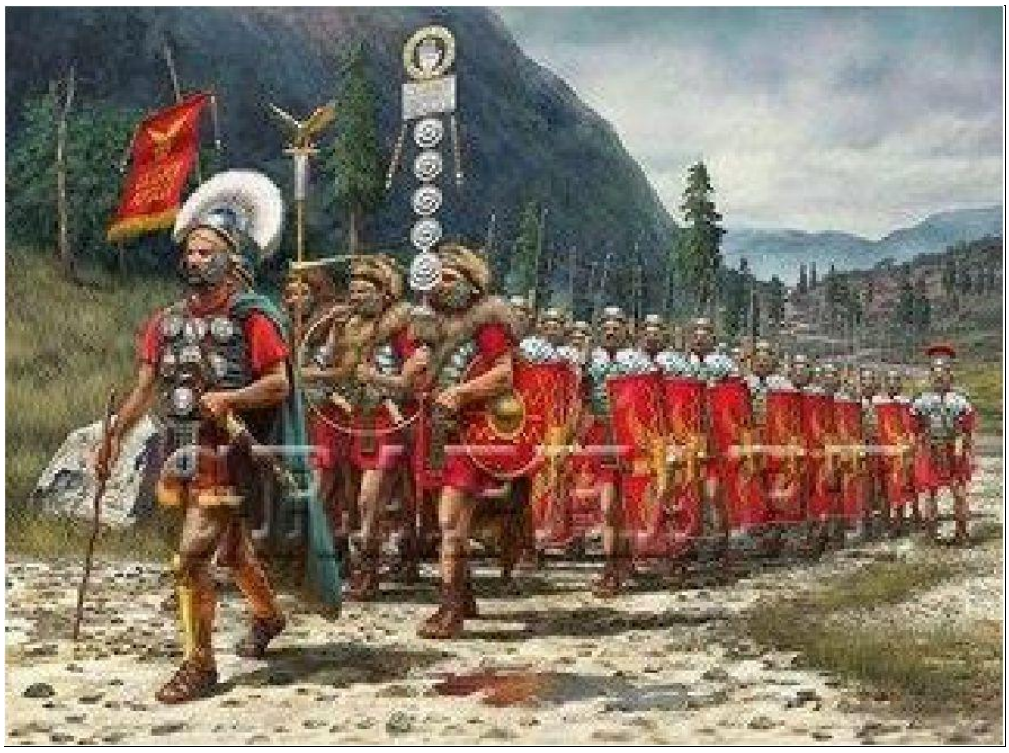

Roma'nın Batı Akdeniz'deki üstünlüğü. Yeni donanma rolünün yanı sıra, İspanya'daki fethedilen gümüş madenleri ve Kartaca'nın ödemek zorunda kaldığı devasa tazminatlar Roma'nın zenginleşmesine katkıda bulundu. MÖ 200 ile 197 yılları arasında Roma, Makedonya'nın oradaki etkisini azaltmak için V. Philip'e karşı Yunanistan'a müdahale etti. Roma-Suriye Savaşı (MÖ 192-188), Helen Seleukos hanedanının imparatorluğunu, Anadolu'daki topraklarının çoğunu terk ederek Roma'ya kaçmak zorunda kalan III. Antiochus'a karşı karşıya getirdi. MÖ 203'te, Ptolemaik Mısır ile Suriye Seleukos Krallığı arasında şiddetli bir savaş çıktı. MÖ 198'de Suriye kralı III. Antiochus (MÖ 223-187), Ürdün Nehri Savaşı'nda Mısır ordusunu yenerek ülkenin tamamının kontrolünü ele geçirdi. Antiochus Epiphanius daha sonra Mısır'a döndü ve bu kez Romalılarla karşılaştı. Roma İmparatorluğu'nun gücünün zirvesinde olduğunu, zırhlı lejyonlarının Makedon birliklerinden üstün olduğunu ve Roma elçisinin vereceği bir ültimatomun Antiyohos'u geri dönmeye zorlamak için yeterli olduğunu fark etti. Ancak Antiyohos III, Roma ile yaptığı savaşta yenildi. MÖ 188'de imzalanan barış antlaşmasının şartlarına göre, Seleukoslar sadece Küçük Asya'daki önemli topraklarını kaybetmekle kalmadılar, aynı zamanda Roma'ya 15.000 gümüş talentlik bir katkı payı ödemeyi de kabul ettiler.

Askeri tarihçi Publius Flavius Vegetius, incelemesinde şöyle yazmıştı: *"Romalıların tüm dünyayı fethetmeyi başarmaları ancak askeri eğitimleri, sıkı disiplinleri ve askeri*

uygulamalarıyla açıklanabilir." Roma ordusu lejyonlara ve yardımcı birliklere bölünmüştü: başlangıçta

MS 1. yüzyılda dört lejyon vardı; MS 1. yüzyılın başlarında ise 25 lejyon bulunuyordu. Bir lejyon, ağır ve hafif silahlı askerlerin yanı sıra, iletişim sağlayan ve kaçakları takip eden süvarilerden oluşuyordu. Bir lejyon otuz manipleye bölünmüştü; manipleler de sırasıyla 60 ve 30 kişiden oluşan iki yüzyıla (century) ayrılıyordu; altı yüzyıl bir kohortu oluşturuyordu. Her Roma lejyonunun veya yüzyılının kendine özgü bir amblemi vardı. Bu amblemler, sefer sırasında askeri birliğin önünde taşınırdı. Lejyonun amblemi, gümüşten yapılmış bir kartaldı.

Eğer "kartal" savaşta ele geçirilirse, lejyon dağıtılırdı. Sapan kullananlar ve okçular, hafif silahlı savaşçılardan oluşan birlikler oluştururlardı.

Yirmi üç yıl süren Pön Savaşları'nın ardından Romalılar Kartaca'nın gücüne son verdi. Yunanistan ve Makedonya kısa süre sonra Roma eyaletleri haline geldi ve tribün Titus Quinctius Flamininus konsül olarak atandı. Roma'nın MÖ 197'de Kynoscephalae Muharebesi'nde Makedonya'yı yenmesinden sonra, Romalılar sürekli olarak Yunanların iç işlerine müdahale ederek demokrasiye karşı oligarşik sınıfları

destekledi̇ler. MÖ 196 yazında, Romalı general Titus Quinctius, Makedonya kralı V. Philip'in tahttan feragat etmesi şartıyla, İstmiya Oyunları'nda Yunanlara "özgürlük" ilan etti. Bu inanç, Roma'yı Yunanistan'da kısa süreliğine popüler hale getirdi. O zamandan itibaren Yunanistan sürekli Roma etkisi altında kaldı. Makedonya'nın dünyayı eski coğrafyasına göre yeniden yapılandırma girişimleri savaşa yol açtı ve MÖ 168'de Makedonyalılar, kralları Perseus ile birlikte nihayet yenilgiye uğradılar. MÖ 148'de, Andriscus isyanının bastırılmasının ardından, İlirya ve Epir ile birlikte Roma'ya bağlı bir eyalet haline geldi. Sparta ordusu güçlü bir kuvvetti ve komşularıyla olan dış politikada temel araçtı. Romalılar da Sparta ordusunun gücüne hayrandı. Ancak, dünyaya askeri disiplin, özlü konuşma ve falanks formasyonu gibi kavramları kazandıran Sparta ordusu, teknolojik olarak gelişmemişti, mühendislik becerilerinden yoksundu ve düşman kalelerini ele geçirmede etkisizdi. Romalılar Aetolya Birliği'ni dağıttılar ve MÖ 146'da Akha Birliği'ni de mağlup ettiler. Lacedaemon sonunda Roma'nın saldırısına boyun eğdi ve MÖ 146'da onun bir parçası oldu. Böylece, MÖ 27'den itibaren tüm Yunanistan, sık sık Havari Saul tarafından da bahsedilen "Akhaya" Roma eyaleti olarak bilindi.

İmparatorluğun istikrarlı gelişimi yalnızca dış düşmanlar tarafından değil, aynı zamanda

Güç için yarışan hırslı politikacılar. Cumhuriyet genelinde periyodik olarak köle isyanları patlak verdi. Bu tür isyanların en büyüğü, MÖ 73-71 yılları arasında süren Trakya Spartacus önderliğindeki isyandı. İsyancılar, ancak dönemin Roma'sının en yetenekli üç generalinin -Marcus Licinius Crassus, Marcus Licinius Lucullus ve Gnaeus Pompeius- ortak çabalarıyla yenilgiye uğratıldı. Gaius Julius Caesar (MÖ 100-44), yoksul ama soylu bir ailenin üyesiydi. Galya savaşında zaferler kazanan Caesar, sadece önemli bir askeri şöhret elde etmekle kalmadı, aynı zamanda büyük ve sadık bir ordu da kurdu. Lejyonlarının askerlerine cömert maaşlar ödedi ve gazilere toprak ve köleler verdi. MÖ 59'da konsül seçildi. Caesar yetenekli bir askeri lider ve mükemmel bir hatip idi. Caesar kısa süre sonra ömür boyu diktatör ilan edildi ve Roma'da neredeyse sınırsız yetki verildi. Temmuz ayı onun adıyla anıldı ve "kral" kelimesinin kendisi de daha sonra Caesar'dan türedi. Julius Caesar, Roma devletinin tüm siyasi yapısını değiştiren yasalar çıkardı. Daha sonra, Ermeniler ve Pontus kralı VI. Mithridates üzerindeki Doğu'daki zaferleriyle ünlü Pompey, cumhuriyetteki en

yüksek iktidar için bir başka ünlü askeri lider olan Gaius Julius Caesar ile mücadeleye girdi. MÖ 58 ile 49 yılları arasında Caesar, Roma Cumhuriyeti'nin kuzey komşuları olan Galyalıların topraklarını ele geçirmeyi başardı ve hatta Britanya Adaları'na ilk işgali gerçekleştirdi. MÖ 49'da Caesar, Roma'ya girdi ve burada diktatör ilan edildi; sınırsız yetkilere sahip bir askeri yönetici oldu. MÖ 46'da, Pharsalus Muharebesi'nde (Yunanistan), ana rakibi Pompey'i yendi. Ve MÖ 45'te, İspanya'da, Munda'da, son açık siyasi rakiplerini ezdi.

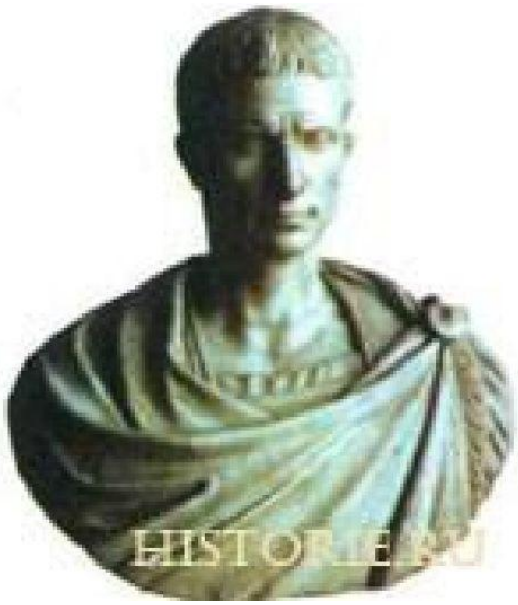

Pompey'in oğulları Genç Gnaeus ve Sextus. Aynı zamanda Sezar, Mısır kraliçesi Kleopatra ile bir ittifak kurmayı başardı ve böylece onun geniş ülkesini büyük imparatorluğun gücüne tabi kıldı. Bunun sonucunda halk meclisi önemini kaybetti.

MÖ 44'te bir komplo kuruldu ve Sezar, Senato'da suikasta uğradı; suikastçılar arasında arkadaşı Marcus Brutus ve Gaius Cassius Longinus da vardı. Cumhuriyet içindeki iç savaşlar devam etti ve başlıca katılımcılar Sezar'ın en yakın yardımcıları Mark Antony ve Gaius Octavian oldu. Başlangıçta Sezar'ın suikastçılarını ortadan kaldırmak için birlikte çalıştılar, daha sonra ise birbirleriyle savaşmaya başladılar. Roma'daki iç savaşların bu son aşamasında Antony, Mısır kraliçesi Kleopatra tarafından desteklendi.

Sezar'ın dul eşi ve ondan bir oğlu olan Kleopatra VII, Makedonya Ptolemaios hanedanından Helenistik Mısır'ın son kraliçesiydi (MÖ 69-30). Kleopatra'nın Antonius'tan üç çocuğu vardı. MÖ 31'de Aktium Muharebesi'nde Antonius ve

Kleopatra'nın filosu Octavia'nın gemileri tarafından bozguna uğratıldı. Antonius'un lejyonları direnemeyince, Kleopatra İmparator Octavia Augustus için bir Roma ganimeti olmaktan kaçınmak için intihar etti.

Gaius Julius Caesar'ın suikastından sonra başlayan iç savaş sona erdi.

Sezar'ın büyük yeğeni ve evlatlık oğlu Octavian Augustus'un (63-12) zaferiyle, Octavian Augustus Roma'nın tek hükümdarı oldu ve Senato'nun tam desteğini aldı. Askerler onu imparator ilan etti ve MS 27'de Senato ona daha önce tanrılara ayrılmış olan "ilahi" anlamına gelen Augustus onursal unvanını verdi. Onun resmi sikkeler üzerine basıldı; İsa'nın *"Bunun üzerindeki resim ve yazı kimin?* " diye sorduğunda muhtemelen böyle bir sikke tuttuğu tahmin ediliyor.

Octavian ölümüne kadar hüküm sürdü ve saltanatı "imparatorluğun altın çağı" olarak kutlandı. Octavian, Mısır'ı Roma Cumhuriyeti'ne ilhak etti ve neredeyse tüm Akdeniz'i kendi yönetimi altında birleştiren bir devletin mutlak hükümdarı oldu. Saltanatı sırasında birçok tapınak, hamam ve su kemeri inşa edildi.

Bu, imparatorluğun refahının başlangıcını işaret ediyordu.

MÖ 14 yılında Octavian Augustus öldü ve yerine evlatlık oğlu Tiberius Claudius Nero (MÖ 42 – MS 37) geçti. Onun hükümdarlığı döneminde, MÖ 15 yılında ve MS 29 yılında İsa çarmıha gerildi.

İsa. Roma'da doğdu, eski soylu Claudius ailesinin bir üyesi olan ve Julius Caesar'ın askeri seferlerinde kendini gösteren Yaşlı Nero'nun ilk çocuğuydu.

Gençliğinde Tiberius, uçsuz bucaksız imparatorluğun sınır bölgelerinde yoğun savaşlar verdi. Küçük bir orduya komuta ederek Partları kartallarını geri vermeye zorlamasıyla ilk kez ün kazandı.

Daha önce fethettikleri Roma lejyonlarına karşı savaştılar. Daha sonra, praetor olarak Tiberius Avrupa'da savaştı. Başarılarının ardından

Transalpin Galya'da konsüllük görevi aldı. Roma'ya döndüğünde kendini siyasi entrikaların merkezinde buldu. İmparator Augustus onu karısından boşanmaya zorladı ve kızıyla evlendirdi. Tiberius, iki çocuğu olan karısından ayrılmayı çok zor atlattı ve ikinci evliliği de kısa sürede başarısızlıkla sonuçlandı.

Tiberius gönüllü olarak Rodos'a sürgüne gitti. MS 4 yılında Roma'ya döndüğünde, Octavian Augustus kendi oğlu olmadığı için onu evlat edindi ve Roma'da ikinci komutan yaptı. MS 13 yılında Augustus ile birlikte ortak imparator oldu ve prokonsüllük yetkisi imparatorunkiyle eşitlendi. MS 14 yılında İmparator Octavian Augustus öldü. Tiberius ve Livia, imparatorun ölümünde bizzat hazır bulundular. Tiberius birkaç gün önce orduya gitmişti, ancak acilen geri döndü. Augustus'un vasiyetinde Tiberius (MS 14-37) tek varisi olarak belirlendi. Roma'daki kilit pozisyonlarda bulunanlar—konsüller,

praetorian valisi ve iaşe valisi—hemen yeni imparatora bağlılık yemini ettiler. Onları senato, süvari sınıfı, plebler ve Roma dışındaki lejyonlar izledi. Tiberius, Augustus'un politikalarını uygulamaya devam etti. Hükümranlığı sırasında imparatorluk zirveye ulaştı, monarşik güç pekişti, devlet hazinesi genişledi ve taşra yönetimi iyileşti. İki kaşif, antik liman kenti Caesarea'nın su altındaki kalıntılarını keşfetti.

İsrail'deki Caesarea Milli Parkı'nda Maritima adlı su altı arkeoloji laboratuvarında heykeller, sikkeler ve mobilyalara rastladılar. Buldukları durumu İsrail Eski Eserler Kurumu'na bildirdiler. Su altı arkeologları

Sualtı bölümü müdürü, bunun eski bir Roma ticaret gemisinin enkazı olduğunu ve eserlerin yaklaşık 1600 yıllık olduğunu belirledi.

İsrail Eski Eserler Kurumu'nda Arkeoloji Bölümü'nden Jacob Sharvit ve yardımcısı

Dror Planer, buluntunun önemini açıkladı. Birincisi, bu, son 30 yılda İsrail'de yapılan en büyük buluntu. İkincisi, bilim insanları özellikle bulunan nesnelerin ve malzemelerin çeşitliliğine dikkat çekti: bronz, cam, toplamda yaklaşık 20 kg ağırlığında sikkeler, demir çapalar, değerli kargoyu taşıyan geminin ahşap parçaları ve hatta geminin tahtalarını bir arada tutan çiviler. Üçüncüsü, sikkeler üzerindeki imparatorların yüzleri, gemi batmasının zamanını belirlemeye yardımcı oldu. Roma İmparatorluğu, ilk imparator Octavian Augustus'un saltanatından, imparatorluğun 395'te Batı ve Doğu

olarak bölünmesine veya İmparator Romulus Augustulus'un tahttan indirildiği 476 yılına veya son meşru imparator Nepos'un öldüğü 480 yılına kadar olan dönemi kapsar. Konstantinopolis merkezli Roma İmparatorluğu'nun doğu kısmı, 1453 yılına kadar 977 yıl daha varlığını sürdürdü. Yaklaşık 1500 yıllık tarihleri boyunca Romalılar, bilim, kültür, askeri strateji ve inşaat mühendisliğinde büyük başarılara imza attılar. Çeşitli tahminlere göre Roma İmparatorluğu 1500 ila 1800 şehir inşa etti. Karşılaştırma yapmak gerekirse, 20. yüzyılın başlarında tüm Rus İmparatorluğu'nda yaklaşık 700 şehir vardı. Avrupa'nın büyük şehirlerinin neredeyse tamamı Romalılar tarafından kuruldu: Paris, Londra, Budapeşte, Viyana, Belgrad, Sofya, Milano, Torino, Bern... Geniş ve güçlü Roma İmparatorluğu (bugün 36 ülkeyi kapsıyor) yollar olmadan var olamazdı. Antik Romalılar, birinci sınıf yollar inşa etme yetenekleriyle ünlüydüler ve bu yolları yüzyıllarca dayanacak şekilde inşa ettiler. İnanması zor ama 2000 yıl önce Avrupa'da inşa ettikleri yol ağının bir kısmı 20. yüzyılın başlarına kadar kullanımda kaldı! Roma yolları karmaşık bir mühendislik başarısıdır. İlk olarak, bir metreye kadar derinlikte bir hendek kazdılar ve özellikle toprak nemliyse, dibine meşe kazıklar çaktılar. Hendeğin kenarları

Yolu taş levhalarla güçlendirdiler ve iç kısımda büyük taşlar, küçük taşlar, kum, daha fazla taş, kireç ve kiremit tozu kullanarak bir "katmanlı pasta" oluşturdular. Bu yol yatağının üzerine de asıl yol yüzeyini, yani taş levhaları döşediler. Unutmayın: her şey elle yapıldı! Roma yollarının kenarlarında taş kilometre taşları bulunuyordu. Hatta yol işaretleri bile vardı; en yakın yerleşim yerine ve Roma'ya olan mesafeyi gösteren uzun

taş sütunlar. Ve yolun kendisinde...

Roma'da sıfır kilometre işareti ve anma levhası yerleştirildi. Tüm otoyollarda posta sistemi işletiliyordu. Acil mesajlar günde 150 km'ye kadar teslim edilebiliyordu! Yol kenarlarına pelin otu ekildi, böylece yolcuların ayakları ağrırsa yapraklarını sandaletlerinin içine koyabiliyorlardı.

Yollar inşa ederek bir imparatorluk kurdular. Roma İmparatorluğu'ndaki toplam yol uzunluğu 250.000 ila 300.000 kilometre arasındaydı. 1913'te Rus İmparatorluğu'nun 50.000 kilometre yolu varken, Romalıların sadece 90.000 kilometre asfalt yolu vardı. İtalya'nın kendisinde ise otoyolların uzunluğu 14.000 kilometreydi, geri kalanı ise illerdeydi. Modern yol yapım teknolojisi, eski Roma yöntemini taklit eder: önce yaklaşık bir metre derinliğinde bir hendek kazılırdı. Toprak gevşekse, hendeğin dibine tahta kazıklar çakılır ve duvarlar taş levhalarla güçlendirilirdi. Daha sonra, günümüzde yol yatağı olarak adlandırılan bir katman döşenirdi: kaba taş, ardından daha ince taş, kum, daha fazla taş, kireç, kiremit tozu ve son olarak taş levhalar. Yağmur suyunun yan drenaj hendeklerine akması için yanlara doğru hafif bir eğimle döşenirlerdi. İleride bir çukur varsa, üzerine bir köprü inşa edilirdi; Eğer bir uçurum varsa, Napoli yakınlarında olduğu gibi 1300 metre uzunluğunda bir tünel açılırdı. Avrupa'nın birçok yerindeki bazı Roma yolları, 20. yüzyılın başlarına kadar amaçlarına uygun olarak kullanılmaya

devam etti. Modern bir yolun iki bin yıl boyunca bakım yapılmadan kullanılabileceğini hayal etmek imkansız.

İmparatorluğun gücünün zirvesinde Roma'nın nüfusu bir milyon kişiydi.

İnsanlık, Avrupa şehirlerinde bu kentleşme seviyesine ancak 20. yüzyılın başlarında ulaşabildi. Bu kadar çok sayıda şehir sakininin yaşamını sürdürmek için suya ihtiyaç vardı. İmparatorluk su kemerleri, modern standartlara göre bile gerçek bir teknolojik harikaydı; örneğin, Roma'ya su sağlamak için 90 kilometre uzunluğunda bir kanal sistemi inşa edildi. Modern bir şehrin olmazsa olmazı olan kanalizasyon sistemleri (ünlü Cloaca Maxima) de ilk kez bu dönemde geliştirildi.

Roma'da MÖ 7-6. yüzyıllarda inşa edildi. Roma şehirlerinde ayrıca yağmur suyu drenaj sistemi de uygulanmıştı ve bu sistem o kadar etkiliydi ki,

Şu anda Hollanda'da şehirlerde uygulanmak üzere test ediliyor.

Herod Idumeus

Üçüncü kuşak büyük komutan Gnaeus Pompey (MÖ 106-48), Gaius Julius Caesar'ın yoldaşıydı ve Akdeniz korsanlarını bastırmasıyla ün kazandı. 60'lı yıllarda lejyonlarını

Küçük Asya'ya götürdü ve burada Roma, Kral VI. Mithridates Eupator yönetimindeki Pontus Krallığı ile askeri bir çatışma yaşadı. Zafer kazandıktan sonra Pontus, Yahudiye'yi fazla direnişle karşılaşmadan ele geçirdi ve güneyde, Petro'nun ıssız kayalıklarında Nabotean krallığını mağlup etti. İdumeli Herod Antipater ilhakta yer aldı ve Pompey'in isteği üzerine MÖ 47'de Roma vatandaşlığı ve Yahudiye'nin tetrarkı (valisi) statüsünü aldı.

İsrail'e sadık olan Suriye Kralı III. Antiochus'un yerine IV. Antiochus geçtiğinde, kralın ani ölümüyle ilgili söylentiler büyük çaplı bir isyana dönüştü. Düzeni sağlamak için MÖ 168'de cezalandırma seferi düzenledi ve isyanı acımasızca bastırarak Kudüs'ü yağmaladı. Bundan sonra, Yunan yanlısı din adamlarına güvenen kral, halkı zorla Helenleştirmeye karar verdi. Kudüs Tapınağı'nı Zeus tapınağına dönüştürdü ve herkesin gözü önünde, tapınağın sunağında bizzat bir kurbanlık domuz kesti. Dini zulüm başladı; halka açık infazlar, işkenceler ve benzeri uygulamalar yaşandı. Şehrin surları yerle bir edildi ve yakınlarda yeni bir kale inşa edildi, burada Yunan yanlıları yeniden yerleşti. Kısa süre sonra, acımasız zulüm, MÖ 165'te Makabiler önderliğinde yeni bir isyana yol açtı. Suriye kolonilerine yönelik gerilla saldırıları uzun süren bir çıkmaza dönüştü. Antiyokos'un ölümü, Yahudilere karşı yeni bir sefer düzenlenmesini engelledi ve mücadele Yahudilerin zaferiyle sonuçlandı. Yahudilerin Hanuka bayramı, bu zaferin anısına günümüzde de kutlanmaktadır.

Yahudiye'nin büyük kralı I. Herod (MÖ 37 - MS 1), Herodiades'in İdumea hanedanlığının kurucusudur. I. Herod, siyasi kariyerine MÖ 48'de, babası Antipater'in yönetiminde 25 yaşında bir Celile tetrarkı olarak başladı. Suriye'nin Romalı valileri tarafından onaylanan ve muhafazakâr Yahudiler tarafından kınanan, Hezekiya'nın (Galileli Yahuda'nın babası, Elçilerin İşleri 5:37) isyancılarını yenmesiyle ünlendi. MÖ 40'taki Part istilası, Herod'u Celile'yi terk etmeye ve güneye, önce Kudüs'e, sonra İdumea'ya kaçmaya zorladı; oradan Mısır'a (Kraliçe Kleopatra ile görüşme izni aldı)

gitti ve oradan Roma'ya yelken açtı. Orada, Mark Antony'nin desteğini aldıktan sonra, tanıtıldı.

Herod, Roma Senatosu'na sunuldu ve Yahudiye'nin yeni kralı olarak "seçildi". İtalya'dan MÖ 39'da Ptolemais'e gelen Herod, Roma yetkililerinin desteğiyle Part genişlemesine direnmek ve Kudüs'ü özgürleştirmek için paralı askerlerden ve Yahudi mültecilerden oluşan bir ordu topladı. Partların yenilgisinden sonra, Romalılar Herod'un paralı asker ordusunu Sosius komutasındaki 11 düzenli lejyonla takviye etti ve Sosius, MÖ 37'de (o zamanlar Partlar tarafından atanan Yahudiye kralı Antigonus tarafından yönetilen) Kudüs'ü ele geçirmeyi başardı. Kuşatma sırasında bile, tahta geçme şansını artırmak için Herod, baş rahip II. Hyrcanus'un torunu Mariamne ile evlendi ve böylece hanedanını Haşmoni Hanedanı ile kan bağıyla meşrulaştırmaya çalıştı. Tahta geçtikten sonra Herod, Antigonus'un 45 aktif destekçisiyle ilgilendi ve tahttan indirilen ve yakalanan Haşmoni hanedanının son Yahudi kralının Antakya'da idam edilmesini sağladı.

Herod'un "kara yılı" MÖ 31 yılıydı; bu yılda Aktium Savaşı'ndan sonra Mark Antony yenildi, güney kabileleri Yahudiye'yi işgal etti ve Kudüs'te 30.000 kişinin ölümüne yol açan büyük bir deprem meydana geldi. Ancak, dalkavuk bir diplomat olan Herod, yeni Roma İmparatoru Octavian Augustus ile temas kurdu. Arapları kovdu ve ülke

genelinde büyük ölçekli bir inşaat projesi başlattı. İmparatorun onuruna Caesarea ve Philippi liman kentlerini inşa etti ve İstmiya Olimpiyat Oyunlarını kurdu.

Kudüs'teki harap haldeki Tapınak, Herod'un başkentini süslediği muhteşem yeni binalarla uyumsuzdu. Saltanatının ortalarında,

Hükümranlığı döneminde (MS 20) Herod, bu eylemin tapınağı yeniden inşa edeceğini umarak bu kararı aldı.

Halkın, yabancı olduğu için kendisinden hoşlanmadığı Herod'un, Tapınağı yeniden inşa etme arzusu, Kral Süleyman'ın ihtişamını yaratma hırsıyla birleşti. Kral, bu amaçla harekete geçti.

Tapınağın restorasyonuna ancak gerekli inşaat malzemeleri temin edildikten ve tüm hazırlık çalışmaları tamamlandıktan sonra başlandı. Taş taşımak için yaklaşık bin adet araba hazırlandı. Bin rahip, tapınağın iç kısmında gerekli tüm çalışmaları yapabilmeleri için inşaat becerileri konusunda eğitildi; bu kısma sadece rahiplerin girmesine izin veriliyordu. Çalışmalar sırasında tapınaktaki düzenli ibadetlerin aksamaması için gerekli önlemler alındı. Her şeyden önce, Tapınak Dağı'nın alanı iki katına çıkarıldı (144.000 m², çevre 1.550 m). Bu boyutlara, 100 tona kadar ağırlığa sahip taşlardan yapılmış iki güçlü istinat duvarı inşa edilerek ulaşıldı: 280 metre uzunluğundaki güney duvarı ve 485 metre uzunluğundaki batı duvarı. Oluşan çukur toprak ve taşlarla doldurulduu ve alt kısımları depolama alanı ve yeraltı geçitleri olarak da hizmet veren bir kemer sistemi inşa edildi. Tapınak Dağı'nın alanı artık bir dörtgen, yamuk benzeri

bir şekle sahipti. Destekleyici duvarlar, dağın güney ve batısındaki sokakların seviyesinden yaklaşık 30 metre yüksekliğe kadar yükseliyordu. Batıdaki "Ağlama Duvarı" bölümü, o döneme ait batı duvarının küçük bir parçasıdır.

Kudüs'teki Tapınak Dağı Kazı Projesi'nden arkeologlar, İkinci Tapınağın eşsiz bir mimari unsurunu restore ettiler. Özellikle, Tapınak Dağı'nın tepesindeki revakı süsleyen dekoratif çinileri. Yapı, MÖ 37'den MS 1'e kadar ülkeyi yöneten Kral Herod dönemine aittir. Arkeolog Gabi Barkai, " *Bunlar, baş rahiplerin, diğer rahiplik üyelerinin ve Tapınak Dağı'na gelen hacıların yürüdüğü zeminlerdi. İsa, Tapınak Dağı'na geldiğinde bu çinilerin üzerinde yürüdü. İsa'nın para değiştiricilerin masalarını devirdiği zaman paraların düştüğü zemin de tam olarak burasıdır* " diye belirtti. O zamanlar yöneticiler artık yoktu.

Yahudiye'den gelen baş rahipler, Roma valileri tarafından Roma'ya olan bağlılıklarına göre atanıyordu. Herod, oğlu Archelaus gibi, baş rahipleri tamamen yabancı kişiler arasından atadı. Bu durum, rahipliğin dar görüşlülüğünü ve siyasi çıkarlarını açıklıyor.

Tapınak üzerindeki çalışmalar 11 yıl sürdü ve ardından kutsandı. Herod, sekiz yıl daha büyük bir coşkuyla avluları yeniden düzenledi, galeriler inşa etti ve dış alanı geliştirdi. Tapınak binasının ve Tapınak Dağı'ndaki avlu sisteminin içindeki yapıların

tamamlanması ve yeniden düzenlenmesi, halefleri döneminde MS 64 yılına kadar devam etti. Çağdaşları, *"Herod'un Tapınağını görmeyen, güzelliği görmemiştir" demişlerdir.* Altın yaldızla süslenmiş Tapınağın beyaz mermeri, güneş ışığında göz kamaştırıcı bir manzaraydı. "Tapınağın dış cephesi, gözü ve ruhu memnun edebilecek her şeyi sunuyordu. Her tarafı kalın altın varakla kaplı olan tapınak, sabah güneşinde parlak, ateşli bir parıltıyla göz kamaştırıyor, güneş ışınları gibi göz alıcıydı. Kudüs'e ibadet etmek için gelen yabancılara, uzaktan bakıldığında karla kaplı gibi görünüyordu; çünkü altın yaldızlı olmayan yerleri göz kamaştırıcı derecede beyazdı" - Josephus Flavius, (Yahudi Savaşı V, 5:6).

"Bu son evin görkemi, önceki evin görkeminden daha büyük olacaktır, diyor orduların Rabbi; ve bu yerde barış vereceğim, diyor orduların Rabbi" (Hagavad Gita 2:9). *"Ve aradığınız Rab, tapınağına aniden gelecek; ve hoşnut olduğunuz antlaşma meleği; işte geliyor, diyor orduların Rabbi"* (Malaki 3:1) - *"Ama size diyorum ki, tapınaktan daha büyük biri buradadır"* (Matta 12:6). İsa tapınakta vaaz verdiğinde, inşaat (yeniden inşa) 46 yıldır devam ediyordu. Herod, halkın beğenisini kazanmak için MÖ 20 yılında tapınağın yeniden inşasına başladı. Tapınaktaki çalışmalar ancak Agrippa II döneminde, vali Albinus'un hükümdarlığı sırasında (62-64), Romalılar tarafından tapınağın yıkılmasından sadece 6 yıl önce tamamlandı. Eğer Herod ölümünden 20 yıl önce tapınağı yeniden inşa ettiyse, İsa en az bir yıl önce doğmuştur ve eğer tapınak Herod'un ölümünden sonra 26. yıla kadar yeniden inşa edilmediyse, o zaman İsa hizmetinin başlangıcında 26. yılda şöyle demiştir: *"Bu tapınağı yıkın, ben onu üç günde yeniden kuracağım." Yahudiler şöyle cevap verdiler: "Bu tapınağın yapımı kırk altı yıl sürdü, sen onu üç günde mi yeniden kuracaksın?"* (Yuhanna 2:19, 20). Kurtarıcının hizmetinin üç yılını bu 26 yıla eklersek, çarmıha gerilişinin 29. yılına ulaşırız.

Herod'un çağdaşları onu "ailesini ve birçok hahamı öldüren bir deli", "Yahudi ulusunun kötü dehası" olarak tanımladılar. Tahtını ele geçirme girişimine dair güçlü şüpheler göz önüne alındığında, Herod'un ve onunla birlikte tüm Kudüs halkının, doğudan gelen ve Beytlehem'deki tüm bebekleri belirledikleri zamanda öldürmeyi planlayan Bilge Adamlar geldiğinde neden alarma geçtiğini anlamak zor değil (Matta 2). Herod'un 15 karısı ve 10 çocuğu vardı ve MÖ 29'da, baş rahip Hyrcanus'un torunu olan sevgili karısı Mariamne'yi idam etti. Birkaç yıl sonra, Herod, iktidarı ele geçirmek için komplo kurmakla suçladığı iki oğlunu da öldürdü. İmparator Augustus bunu öğrendiğinde,

Yahudiye'de domuz eti yenmediğini bildiği için, *"Herod'un oğlu olmaktansa onun domuzu olmak daha iyidir" dedi.* Bebek Mesih'in öldürülmesi ve Beytlehem bebeklerinin katledilmesinin hemen ardından, Tanrı'nın azabı onu sonuna kadar yakaladı. "Yahudilerin Eski Eserleri"nin 17. kitabında şöyle anlatılır: *"Herod'un hastalığı kötüleşti; elle muayenede büyük bir iltihap tespit edilemiyordu ve iç hastalığını daha da kötüleştiren de tam olarak buydu. Bir şeyler yeme isteği çok şiddetliydi ve hiçbir şey ona yardımcı olmuyordu; özellikle rektumda olmak üzere bağırsaklarında ülserler ve bacaklarında berrak bir sıvı dolu iltihap, şiddetli ağrı vardı. Kasık bölgesinde de aynı durum; erkek cinsel organı çürüyordu ve içinde kurtlar üremişti. Sadece dik durarak nefes alabiliyordu ve sık ve zorlu nefes alışından ağır bir koku geliyordu.*

Uzuvları dayanılmaz derecede şiddetli kramplarla kasılmıştı. Bu işkencelerle mücadele etti, hayata tutundu, iyileşmeyi umdu ve tedavi aradı. Ürdün'ü geçtikten sonra, Asfalt Gölü'ne akan Callirhoe'nun sıcak sularını kullandı; sular temiz ve içilebilirdi. Doktorlar onu sıcak zeytinyağı dolu bir banyoya sokarak vücudunu ısıtmaya karar verdiler, ancak bayıldı ve gözleri geriye doğru döndü. Hizmetkarları çığlık attılar; çığlıkları onu kendine getirdi. İyileşme umudunu yitiren Herod, sıradan askerlere elli drahma, üstlerine ve dostlarına ise daha büyük meblağlar dağıtılmasını emretti. Her şeyi bilgece önceden gören Tanrı'dan ilham alan insanlar, Tanrı'nın kralı birçok kötü işinden dolayı cezalandırdığını söylediler. Herod vasiyetini altı kez yeniden yazdı, ancak sonunun geldiğini hissederek, Yahudiye'nin her köyünden soyluların toplanmasını emretti. Herod'un deyimiyle, *"yas tutulmadan ölmemek için "* , üçüncü oğlu da dahil olmak üzere Yahudiye'nin en saygın yetmiş vatandaşı Eriha'daki hipodromda tutulacak ve kralın ölümünden sonra idam edilecekti. Kız kardeşi Salome ve kocası İskender'i çağırarak onlara şunları söyledi: *"Yahudilerin ölümümü kutlayacaklarını biliyorum, ancak eğer talimatlarımı yerine getirmeye istekliyseniz, başkalarını benim için yas tutmaya ve görkemli bir cenaze töreni düzenlemeye zorlayacak güce sahibim: Son nefesimi verdiğim anda, gözaltındaki tüm bu adamlara askerler tarafından kuşatılıp öldürülmelerini emredin: Tüm Yahudiye ve her ev, istemeseler bile, benim için yas tutsun."* Neyse ki, Büyük Herod'un ölümünden sonraki dileği yerine getirilmedi.

Çok sayıda eser içeren Büyük Herod'un mezarı keşfedildi. Müzede, kralın sarayındaki hamamı, üç lahit, freskler, imparatorluk mermer havzası (muhtemelen İmparator Augustus'tan kişisel bir hediye) ve bir dizi oyma taş unsur da dahil olmak üzere kralın

mezarından yüzlerce eser sergileniyor.

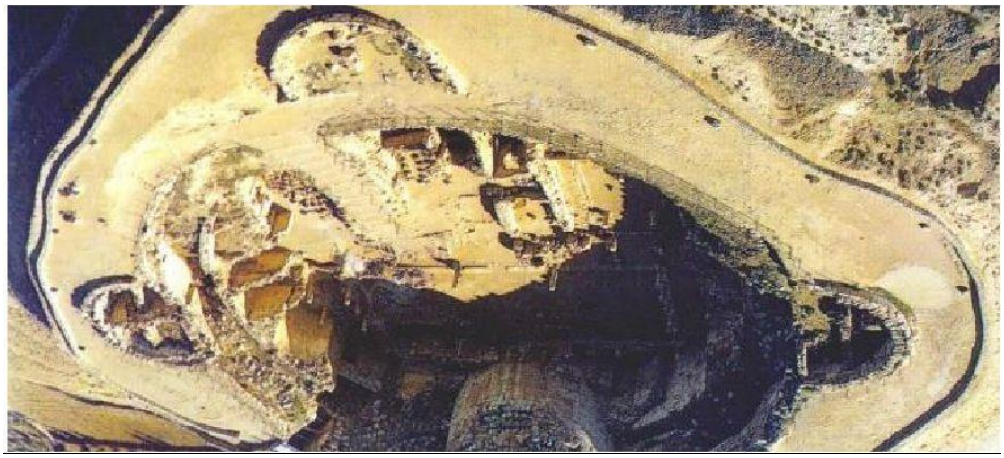

Tapınak Dağı. Ayrıca güney İtalya'dan getirilen ve üzerinde Latince "Yahudiye Kralı Herod" yazısı bulunan şarap testileri de var.

Wikipedia, Büyük Herod'un yaşamını MÖ 73 ile 4 yılları arasına yerleştirir; bu da İsa'nın doğumunu en az dört yıl sonrasına denk getirir. Burada İskitli keşiş Dionysius'un yaptığı bir takvim hatasına dikkat çekmek gerekir. Papa I. John tarafından görevlendirilen Dionysius, İsa'nın doğumuna dayanarak MS 525 yılında Paskalya takvimini hesaplamıştır. Hesaplamalarına göre, Yeşua Roma'nın kuruluşundan 753 yıl sonra doğmuştur. Ancak Dio Cassius'un Roma Tarihi (1. Kitap), Romulus'un şehri inşa etmeye başladığı sırada bir güneş tutulmasının gözlemlendiğini belirtir. Tarihsel kanıtlar, tutulmanın ay takviminin 30. gününde, 25 Haziran 745'te gerçekleştiğini göstermektedir. Bu, Dionysius'un takvimini sekiz yıl kaydırır. İsa'nın doğumunun, Magi'nin gelişi ve Mısır'a kaçış da dahil olmak üzere, Herod'un ölümünden en az bir yıl önce gerçekleştiğini ve İsa'nın ölümünün MS 32'de değil MS 29'da gerçekleştiğini göz önünde bulundurursak, bu, İsa Mesih'in doğumunu Herod'un ölümünden en az bir yıl öncesine yerleştirir. Bu durum, MÖ 29'da Tiberius dönemindeki güneş tutulmasıyla örtüşmektedir. Ardından bu 8 yıl, Dionysius'un hatasını MÖ 753'ten MÖ 745'e kaydırır. Sonuç olarak, Herod'un ölümü MS 1'e, İsa'nın doğumu MS 0'a ve İsa'nın ölümü MS 29'a tarihlendirilebilir ve her şey tarihsel olarak yerine oturur.

İncil'e Dair Arkeolojik ve Yazılı Kanıtlar

İşte arkeolojik keşiflerin yapıldığı yerlerin kısa bir açıklaması: - Celile Denizi'nin doğusundaki Hauran, geleneğe göre Eyüp'ün memleketiydi. Albright, bu bölgenin MÖ 2000 civarında yoğun nüfuslu olduğuna dair kanıtlar buldu.

- Ain Feshkha, Eriha'nın 11 km güneyinde ve Ölü Deniz'in 2 km batısında yer almaktadır. Burada, kayalık bir dağ yamacındaki bir mağarada, 1974 yılında 2000 yıllık ünlü Yeşaya Kitabı rulosu keşfedilmiştir.
- Akkad, diğer adıyla Sippar, "kitap şehri" anlamına gelir ve Babil'in 50 km kuzeyinde yer alır. 1881'de Rassam ve 1894'te Sheil tarafından kazılar yapılmıştır. Burada çok sayıda ilkel yazıtlı tablet bulunmuştur.
- Amarna veya Tel el-Amarna, Mısır'da, Memphis ve Teb arasında yer almaktadır. Burada, 1888'de, kil tabletler üzerine yazılmış 400 mektup keşfedildi. Bu mektuplar, Musa zamanında Filistin ve Suriye'nin çeşitli kralları tarafından Mısır firavunlarına yazılmıştı.
- Hazor, Filistin'in kuzeyinde yer almaktadır. Garstang, Yeşu'nun çıkardığı bir yangından kalan yanmış kalıntılardan oluşan bir tabaka buldu.
- Günümüzde Qal'at Shargat olarak bilinen Assur (Ashur), Ninova'nın yaklaşık 100 km güneyinde yer almaktadır. Anlre, 1902'den 1914'e kadar burada kazılar yürütmüştür. Çok sayıda yazıt bulunmuştur.
- Beisan olarak da bilinen Beth-Shan, İsrail ve Ürdün Vadilerinin kesiştiği noktada yer almaktadır. 1921 ile 1930 yılları arasında Üniversite Müzesi tarafından kazı çalışmaları yapılmıştır. Burada Kral Saul'un zırhının asılı olduğu tapınakların kalıntıları keşfedilmiştir.

- Babil'in 300 km kuzeyindeki Behistun. Sir Henry Rawlinson, 1935'te orada ünlü Behistun yazıtını buldu.

Büyük Darius tarafından yaptırılan bu eser, Babil dilinin anahtarı niteliğindeydi. - Küçük Asya'nın doğusunda yer alan Boğazköy, Hititlerin merkeziydi. Orada birçok dilde yazılmış büyük bir yazıt kütüphanesi bulundu.

- Benihassen, Mısır'da, Memphis ve Thebes'in tam ortasında yer alıyordu. Orada firavunlardan birinin lahitinde, İbrahim'in Mısır ziyaretini kaydetmiş olabilecek bir yazıt bulundu.
- Kudüs'ün 19 km kuzeyinde bulunan Bethel, Yeşu ve Nebukadnezar'ın ateşlerinden kalan yanmış kalıntı katmanlarını içerir.
- Kudüs'ün 24 km batısında bulunan Beth-shemesh, 1930 yılında Elihu Grant tarafından kazılmıştır. Burada şunlar bulunmuştur: MÖ 1800 yılına ait bir alfabe yazısı, Nebukadnezar'ın ateşinden kalan kömürleşmiş kalıntılar ve Kral Yehoyakin'in kâhyasının mührü.
- Gilead. 1929'da Albright, Yaratılış 14:5,6'da bahsedilen MÖ 2000 yılına ait şehirlerin kalıntılarını keşfetti.
- Gezer, Kudüs'ün 32 km batısında yer alıyordu. 1929'da Garstang, MÖ 2000-1600 yıllarına ait alfabetik bir yazıt içeren bir sürahi sapı buldu.
- Kudüs'ün 19 km kuzeyinde ve 2 km arayla bulunan Ai ve Bethel, Yeşu'nun birleşik kuvvetleri tarafından yıkıldı (Yeşu 8:28; 12:9, 16). 1934'te Albright, Yeşu'nun yaktığı Bethel'in kalıntılarını keşfetti.
- Kudüs'ün 5 km güneyinde bulunan ve Tel el-ful olarak da adlandırılan Gibeah, Kral Saul'un doğum yeriydi. 1922-1923 yıllarında Albright, Saul'un evinin kalıntılarını ve Hakimler 20:40'ta bahsedilen yangından kalan yanmış kalıntıları keşfetti.
- Dibon, Ölü Deniz'in yaklaşık 30 km doğusunda, Moab'da bulunuyordu. Moab Taşı, 1868'de F. A. Klein tarafından burada keşfedildi.

Dothan, Şekem'in kuzeyindeydi. Orada dört bin yıllık çömlek parçaları bulundu; bu da şehrin İbrahim zamanında var olduğunu gösteriyor. Pavlus'un olağanüstü çalışmalarını

gerçekleştirdiği Efes'te ise Artemis Tapınağı ve bir tiyatronun kalıntıları bulundu.

- Kudüs. Şunlar bulunmuştur: Davut Duvarı, duvardaki bir oyuk, kayaya oyulmuş Davut'un Basamakları, bir kule, bir su tüneli ve Süleyman'ın taş ocakları. Hezekiya'nın onarılmış duvarı, su kemeri, Siloam Yazıtı ve Zedekiya'nın kaçtığı duvarlar.
- Kefarnahum. 1905'te bir Alman keşif ekibi, kazılar sırasında İsa'nın ders verdiği sinagogun zeminini keşfetti.
- Karkar, Şam'ın yaklaşık 150 km kuzeyinde yer alıyordu. Burada, MÖ 860-825 yılları arasında hüküm süren Asur kralı Şalmaneser'e ait bir yazıt bulunmuştur. Yazıtta, İsrail kralı Ahab ile yaptığı savaşlardan bahsedilmektedir.
- Teb şehrinin bir parçası olan Karnak, kalıntıları birçok keşfe sahne olmuş ve büyük ilgi uyandırmıştır.
- Kiriath Sepher, Hebron'un birkaç kilometre güneybatısında yer alıyordu. Burada Yeşu, Şişak ve Nebukadnezar'ın ateşlerinden kalan yanmış kalıntılar ile Hakimler döneminden kalma tahıl depolama çukurları bulundu.
- Kiş, Babil'in kuzey eteklerinde yer alıyordu. Langdon burada, 1928-1929 yıllarında, tufandan kalan kalıntılar, tufan öncesi yazılar ve tufan öncesi bir savaş arabası buldu.

Lakiş, Hebron'un 25 km batısında yer almaktadır. Ünlü "Lahiş harfleri" burada bulunmuş olup, MÖ 1500'lere kadar uzanan bir alfabe yazısı da mevcuttur. Ayrıca, Yeşu ve daha sonra Nebukadnezar tarafından çıkarılan yangınlardan kalan yanmış

kalıntılar da bulunmuştur.

Ninova, ...'nın 480 km kuzeyinde bulunuyordu.

Babil. 1820'de arkeolog Rich kalıntılarını keşfetti.

- Layard, 1845 ile 1851 yılları arasında Aşur-banipal'in Büyük Kütüphanesini keşfetti.
- 1872'de George Smith, tufanla ilgili yazıtlar içeren tabletler buldu.
- Mellovan 1932-1933 yıllarında sel birikintileri buldu.
- Layard, Iona Tepesi'nde Asardan'ın sarayının kalıntılarını buldu.
- Kral Sennacherib ve Aşur-banipal'in sarayları Kuyunzhik setinde bulunmuştur.
- Pers İmparatorluğu'nun başkenti Persepolis. Oriental Institute tarafından yapılan kazılarda, Ester'in kocası Kral Artakserkses'in (Xerxes) sarayının kalıntıları keşfedildi.
- Pithom şehri, Mısır'da, Memphis'in kuzeydoğusunda yer alıyordu. Şehir, İsrailli köle işçiler tarafından inşa edilmişti.
- 1883'te Neville ve 1908'de Kail şehirlerinde, Çıkış 5:10-19'da anlatıldığı gibi, samanlı ve samansız tuğlalara rastlanmıştır.
- Ras Shamra, diğer adıyla Ugarit, Akdeniz'in kuzeydoğu kıyısında, Antakya yakınlarında bulunuyordu. 1929 ile 1939 yılları arasında bir Fransız keşif gezisi burada birçok dilde yazıtlar ve bilinen en eski alfabeyi içeren çok sayıda kütüphane keşfetti.
- Sodom ve Gomorra. Konumları, 1924'te Albright ve Keil tarafından yapılan bir keşifle belirlendi. Ölü Deniz'in güneydoğu kıyısındaki Bab edh-Dhra yakınlarında, bölgenin MÖ 2500 ile 2000 yılları arasında yoğun nüfuslu

olduğunu buldular. Ardından, bölge aniden aşırı sıcağa maruz kaldı ve nüfus ortadan kayboldu.

- Şekem, Samarya'nın 8 km güneydoğusunda yer almaktadır. Albright ve Garstang, 20. yüzyıla ait P-X numaralı çömlek parçaları bulmuşlardır. Bu, Şekem'in İbrahim zamanında var olduğunu kanıtlamaktadır. 1913-1914 ve 1926-1928 yıllarında Sallin, İsrail öncesi döneme ait yazıtlar bulmuş ve bu yazıtlardan o dönemde insanların zaten yazı kullandığı sonucuna varılmıştır. Bu yazıtlar ayrıca

Hakimler 9'da belirtildiği gibi, Abimelek'in Şekem'i yıktığına dair tanıklık edilmektedir. Orada ayrıca Baal tapınağının kalıntıları da bulunmuştur.

- Kuzeydoğuda bulunan Tanis'te, 1839'da Süleyman'ın altınlarını alan Kral Şişak'ın mumyası bulundu.
- Taphne (Tafna), Mısır'ın kuzeydoğusunda yer alıyordu. 1886'da Petrie, Yeremya 43:8-13'te bahsedilen kraliyet platformu olduğuna inandığı kalıntıları keşfetti.
- Tell Billah, Ninova yakınlarında yer almaktadır. Babil tufanını anlatan Kral Gilgamesh'in destansı şiiri burada bulunmuştur.
- İbrahim'in doğum yeri olan Ur, geleneksel olarak Cennet Bahçesi (Eridu) olarak kabul edilen yerden 19 km uzaklıktadır. Kazılar 1922'den 1934'e kadar sürdürülmüştür. Bilim insanı Woolley, sel birikintileri, tufan öncesi foklar keşfetmiş ve İbrahim'in şehrinin yerini ortaya çıkarmıştır.

- Nuh'un geleneksel evi olarak kabul edilen Fara (Şurupak veya Sukkurru), Eridu ve Babil arasında yer alıyordu. 1931'de Eric Schmidt tarafından kazılan bu bölgede, tufanın neden olduğu tortular bulundu.

Кумранские свитки

Çoğu modern bilginin kullandığı Eski Ahit'in İbranice el yazmaları, MS 10. yüzyıldan daha önce yazılmamıştır. 9. yüzyıla ait iki eksik İbranice İncil metni Londra ve Kahire'de muhafaza edilmektedir. En eski el yazması, Nablus'taki (Filistin) Samarit mezhebine aittir ve MS 655-656 yıllarına tarihlenmektedir.

1947'de adı geçen metinler, İbranice Eski Ahit'in bilinen en eski el yazmalarıydı (Nash Papirüsü hariç). Tek bir sayfaya sığan ve MÖ 1. yüzyıla tarihlenen son belge Mısır'da bulundu. Öğretim veya dini törenler için kullanılan bu belge, On Emir ve Şema'nın (Tesniye 6:4-5) metnini içerir. Orta Çağ'dan beri

Yahudi el yazmaları metni okuma geleneklerinden sadece birini temsil eder; Eski Ahit'in metinsel analizi ancak bu gelenekler doğrultusunda gerçekleştirilebilir.

Çevirilerin, özellikle Septuagint'in kullanımı. Codex Vaticanus ve Codex Sinaiticus (MS 4. yüzyıl), mevcut İbranice el yazmalarından önemli ölçüde daha eskidir. Mısır'da bulunan İncil papirüsleri arasında, MS 2.-3. yüzyıllarda yazılmış Yunanca Eski Ahit'in bazı bölümleri de bulunmaktadır. Yaklaşık MÖ 100 yılına tarihlenen Yunanca Tesniye'nin küçük parçaları da yayınlanmıştır. Modern İncil'in güvenilirliğindeki son nokta, Qumran el yazmalarıyla belirlenmiştir. Şubat veya Mart 1947'de, Taamire Bedevi kabilesinden iki genç adam, Muhammed ed-Dib ve Ömer, Ölü Deniz'in batı kıyısındaki Eriha yakınlarındaki Yahudi Çölü'nde kayıp bir keçiyi aramak için bir koyun

veya keçi sürüsü otlatıyorlardı. Çölün derinliklerine indiler, bir mağaraya yaklaştılar ve içine bir taş attılar. Keçiler bir tepki yerine aniden kırılan bir çömlek sesi duydular. Doğal olarak, bunun bir hazine olduğunu varsaydılar ve içeri girdiler. Bedeviler kapları açtıklarında, büyük bir üzüntüyle, içlerinde sadece kumaşa sarılı ve zamanla kararmış parşömenler olduğunu keşfettiler. Yine de, deri parşömenlerin ev işlerinde kullanışlı olabileceği düşüncesiyle onları saklamaya karar verdiler. Bir süre sonra, onları Beytüllahim'e, aynı zamanda antika ticareti de yapan yerel bir ayakkabıcı olan Halil İskender Şahin'e (lakabı Kando) götürmeye karar verdiler. Kando parşömenlerden etkilenerek Bedevileri daha fazlasını aramaya gönderdi. Bedeviler, Kando'nun büyük sevinciyle yeni el yazmalarıyla geri döndüler; 1947'de toplam yedi parşömen bulundu. Gerçek değerlerinden habersiz olan Araplar, bunlardan dördünü Kando'ya, üçünü de rakibi Feidi Salahi adlı bir tüccara sattılar. Kando ise parşömenlerini Kudüs'teki Aziz Markos Süryani Manastırı'nın başı Başpiskopos Athanasius Yeshua Samuel'e yeniden sattı. Diğer üç parşömen hakkındaki bilgiler İbrani Üniversitesi Profesörü Eliezer Lipa Sukenik'e ulaştı ve o da buluntuların orijinalliğini ve önemini hemen doğrulamaya karar verdi. 1949'da Orta Doğu'daki savaş, Metropolit Samuel'i Kudüs'ten edindiği dört parşömeni Amerika'ya, New Jersey'deki Süryani Kilisesi'ne gizlice götürmeye sevk etti. 1954'te Metropolit Samuel, dört parşömenin satışı için bir ilan verdi. Profesör Sukenik'in oğlu Yigael Yadin, ilana yanıt verdi ve Amerikalı bir aracı vasıtasıyla tüm parşömenleri İsrail Devleti için satın aldı. 1955'te Yadin, Amerika Birleşik Devletleri'nden satın alınan dört parşömeni, Kudüs'teki İbrani Üniversitesi'nde zaten saklanan üç parşömenle birleştirdi ve 1965'te yedi parşömeni barındırmak için Kudüs Müzesi'nde "Kitap Mabedi" inşa edildi.

1947 ile 1956 yılları arasında, Qumran'daki 10 mağarada 900'den fazla el yazmasının binlerce parçası keşfedildi. Bunlar ağırlıklı olarak Kutsal Yazılar (מקרא) olup, keşfedilen el yazmalarının yaklaşık 230'u "İncil parşömenleri" olarak sınıflandırılmıştır. Bunlar, günümüzde İbranice İncil'in kanonik versiyonunun bir parçası olan metinlerdir. Ester

Kitabı hariç, İbranice İncil'in tüm kitapları Ölü Deniz Parşömenleri arasında keşfedilmiştir.

(Ester). Bunlar günümüze ulaşan en eski İncil metinleridir. On bir mağara keşfedildi, ancak 2006 yılında Profesör Hanan Eshel, bilim camiasına Levililer Kitabı'nın parçalarını içeren, daha önce bilinmeyen bir Qumran parşömeni sundu; bu da 12. mağarayı ve belki de son mağarayı işaret ediyor. Tefillin (תפילין) - parşömen ruloları, kulaklara yerleştirilen parçalar.

"El üzerinde bir işaret" ve "gözler arasında bir işaret" olması amaçlanan özel kutular. Qumran mağaralarında tefillin için metin içeren yirmiyi aşkın parşömen yaprağı keşfedildi ve Murabbaat, Hever ve Tze'elim vadilerinde de birkaç tefillin daha bulundu. Mezuzalar (ppgp), "el üzerinde bir işaret" ve "gözler arasında bir işaret" olması

amaçlanan özel kutulardır.

İbranice İncil, yerleştirildi

özel kapsüllere takılı ve

Kapı çerçeveleri. Qumran mağaralarında sekiz mezuza bulundu ve daha fazlası da mevcuttu.

Wadi Murabba'at'ta birkaç tane bulunmaktadır. Bu mezuzaların üzerine kazınmış İncil alıntıları, günümüzde kapı çerçevelerinde bulunanlarla aynıdır.

Esseniler veya Osseniler (Yunanca: EaapVOI, Eooayuts Oaoayu!, OaapVO^ veya Qumranitler), MÖ ikinci yüzyılın ilk çeyreğinde ortaya çıkan bir topluluktu. Onlarla ilgili en eski bilgiler Yahudiyeli Philo, Josephus ve Yaşlı Pliny'de bulunur. Adı geçen ilk iki tarihçinin zamanında yaklaşık 4.000 Esseni vardı. Yahudiye genelinde dağılmış halde, başlangıçta Assidaeanlar adı altında şehirlerde ve köylerde yaşadılar ve modern bilim insanlarının inandığı gibi, daha güçlü bir parti olan Helenistlere karşı savaşan ulusal bir parti oluşturdular. Philo şöyle yazıyor: "Şehirlerin yozlaşmış ahlakından tiksinerek"—ve modern araştırmacılara göre, Yahudi yaşamının ulusal ilkeleri için verilen mücadelede başarı umudunu yitirerek—Esseniler Ölü Deniz'in kuzeybatısına çekilerek orada izole koloniler kurdular. Kudüs tapınağında bile diğer kabile üyeleriyle görüşmekten kaçındılar, kesinlikle kapalı bir tarikat kurdular, bekârlık yemini ettiler, ancak başkalarının çocuklarını kendi anlayışlarına göre kabul edip yetiştirdiler. Kumran

topluluğu, kelimenin Hristiyan anlamında bir manastıra benziyordu. Üç yıllık bir deneme süresinden sonra topluluğa kabul ediliyorlardı; topluluğun bir üyesi günahlarını itiraf etmek ve vaftiz arınmalarından geçmek zorundaydı. Herkesin başrahibe (Doğru Öğretmen olarak adlandırılan) itaat etmesi ve cinsel ilişkiden uzak durması gerekiyordu. Topluluğun yasal belgelerine göre, tarikata girenler kabul edildikten sonra şu yemini etmek zorundaydılar: Tanrı'yı onurlandırmak; herkese adil davranmak; kimseye zarar vermemek; yalanın düşmanı olmak; yetkililere sadık kalmak; iktidara ulaştıktan sonra, Kendini yüceltmemek; özel kıyafetler ve takılarla kendini diğerlerinden ayırmamak; yalanı kınamak ve gerçeği sevmek; cemaat üyelerinden hiçbir şey gizlememek ve onlar hakkında dışarıdakilere hiçbir şey ifşa etmemek; yasadışı kazançtan uzak durmak; Esseni öğretisinin dogmalarını kimseye aktarmamak; yemin etmemek; Essenilerin yazılarını sadakatle korumak.

Dahası, Philo Judaeus'a göre, Esseniler kanlı kurbanlar sunmadılar; tarım, arıcılık, hayvancılık, zanaat ve tıp alanlarında gayretle çalıştılar. Silah yapmadılar ve Mesih'in gelişine kadar savaşı reddettiler, ancak Mesih'in yanında kötülüğün güçlerine karşı savaşa hazırlandılar, yalnızca ortak mülkiyeti tanıdılar, köleliği koşulsuz olarak reddettiler, her konuda birbirlerine yardım ettiler ve hepsinin kardeş olduğunu öğrettiler. Josephus Flavius şöyle yazdı: *"Esseniler*

"Ciltlerini kuru tutmayı ve her zaman beyaz giyinmeyi gerekli görüyorlardı." Ayrıca Essenilerin tutumluluğundan, giysilerinin mütevazılığından ve komünist, dağıtımcı ekonomik yönetimlerinden de bahseder. Qumran'ın nüfusu ağırlıklı olarak erkeklerden oluşuyordu. Tekstil ve çömlek bulunmasına rağmen, kazı alanında dokuma tezgahına rastlanmadı ve tekstil üretimi geleneksel olarak kadınların yaptığı bir zanaattı. Büyük olasılıkla, Qumran'da kullanılan tekstiller çevredeki bölgede üretiliyordu. Kutsal Yazıların Çevirileri (המקרא תרגום), İncil metinlerinin Aramice ve Yunancaya çevirileridir. Qumran parşömenleri esas olarak İbranice, bazı kısımları ise Aramice ve Yunanca yazılmıştır. İncil dışı metinlerin İbranicesi edebi dildi; bazı parçalar İncil sonrası İbranice ile yazılmıştır. Modern baskı tipinin doğrudan öncüsü olan kare İbranice yazı esas olarak kullanılmaktadır. Başlıca yazı malzemesi keçi veya koyun derisinden yapılmış parşömen ve bazen de papirüstür. Bazı el yazmaları bakır levhalar üzerine kabartma olarak basılmıştı; daha sonra kavanozlara konulmak üzere rulo haline getirilen bu el yazmaları için, ruloların açılması kaçınılmaz olarak onları yok edeceğinden, parçalara ayırmak için özel bir cihaz yapılması gerekiyordu. Tek istisna Yaratılış Kitabı olmak üzere, mürekkep karbon mürekkebidir. Paleografik veriler, dış kanıtlar ve radyokarbon tarihleme, bu el yazmalarının büyük bölümünün, Esseni yerleşimlerinin Filistin'in ilk Roma istilası sırasında yıkılıp harap edilmesinden önceki MÖ 250 ile 68 yılları arasına tarihlendirilmesine olanak tanır. Romalı istilacılardan korkan Esseniler, en değerli el yazmalarını yakındaki mağaralara saklamış, onları kavanozlara koymuş ve kil ile kapatmışlardır.

Kitap	Buluntu sayısı
Mezmurlar	39
Kitap Tesniye	33
Enoch Kitabı	25
Yaratılış	24
Peygamber İşaya'nın Kitabı	22

Kitap	Buluntu sayısı
Kitap Yıldönümleri	21
Çıkış Kitabı	18
Levililer Kitabı	17
Sayılar	11

İncil el yazmaları, düzgün, "kitapvari" el yazısı ve parşömenin kalitesi ve rengiyle kolayca tanınır. Ester hariç Eski Ahit'in tüm kitapları burada temsil edilmektedir. En yaygın kitaplar Tesniye, İşaya ve Mezmurlar'dı; her birinden en az on kopya keşfedildi. Harf biçimlerinin evrimini izleyen paleografik analiz, keşfedilen parçaların belirli bir sıraya göre düzenlenmesine olanak sağladı. Bu parçaları inceleyen bilim insanları, Birinci Krallar metninin ve Yeremya metinlerinden birinin yaklaşık MÖ 200 yılına ait olması gerektiğine ve Esseniler tarafından Qumran'a getirilen orijinal kütüphanenin bir parçası olabileceğine inanmaktadır. Vaiz kitabının parçaları MÖ ikinci yüzyılın ortalarına tarihlenmektedir. İşaya'nın tam bir kopyası yaklaşık MÖ 100 yılına tarihlendirilebilir; İşaya'nın bir başka el yazması ise büyük olasılıkla MÖ birinci yüzyılın sonlarında yazılmıştır, bu da İşaya kitabının son halini ikinci yüzyıldan çok önce aldığını göstermektedir. Daniel kitabının üç kopyasının varlığı MÖ birinci yüzyılın başlarına kadar uzanmaktadır. 4 numaralı mağarada bulunan parçaların önemi, öncelikle bunların bir şekilde tüm Daniel kitabının metnini sunmalarından kaynaklanmaktadır.

İncil kitapları. Burada bulunan parçaların çoğu İbranice metinden önemli bir sapma göstermezken, bazıları Septuagint metnine çarpıcı derecede yakındır; bu da Yunanca çevirinin gerçekten de İsa Mesih'in yaşamı sırasında ve öncesinde Filistin'de yaygın olan Yahudi metin okuma geleneğine dayandığını düşündürmektedir. Örneğin, en önemli parşömenlerden biri, İsa'nın doğumundan kısa bir süre önce veya sonra yazılmış olan Birinci ve İkinci Samuel Kitaplarının bir kopyasıdır ve neredeyse tüm bölümlerin parçaları korunmuştur. Birinci ve İkinci Samuel'in İbranice metni uzun zamandır ciddi şekilde bozulmuş olarak kabul edilirken, Yunanca çeviri birçok durumda çok daha güvenilir görünmektedir. Qumran parşömeni, metnin Yunanca versiyonuna

çok yakındır ve ikincisinden sapmalar bazen daha da net bir metin sunmaktadır. Bu kitapların metni bütünüyle korunmuş olsaydı, muhtemelen Samuel kitaplarının mevcut tüm versiyonları arasında en güvenilir olanı olurdu. Mevcut halleriyle bile, bu parçalar İbranice metni birçok yerde düzeltmeyi ve ona çok daha büyük bir özgünlük kazandırmayı mümkün kılmaktadır.

Kudüs'teki Kitap Mabedi, Ölü Deniz Parşömenlerini barındırmak ve kalıcı olarak sergilemek amacıyla inşa edilmiştir. Şimdiye kadar keşfedilen en eksiksiz sekiz parşömenin yanı sıra, tarihsel olarak en önemli Yahudi el yazmalarından biri olan 10. yüzyıla ait Halep Kodeksi'ni de içerir. Avusturya doğumlu Amerikalı mimarlar Frederick Kiesler ve Armand Bartos tarafından tasarlanan bina, dünya mimarlık tarihinde önemli bir dönüm noktası olarak kabul edilir.

Dr. Adolfo Roitman, Kitap Mabedi'nin başkanı ve Qumran Parşömenleri'nin küratörüdür. MÖ 3. yüzyıl ile MS 1. yüzyıl arasında yazılan Ölü Deniz Parşömenleri, Yahudi tarihi ve Hristiyanlığın yükselişinin tarihsel bağlamı üzerine yapılan çalışmalar için paha biçilmezdir. Parşömenler üç ana kategoriye ayrılır: İncil metinleri, apokrif metinler ve mezhepsel belgeler. İncil metinleri, Tanah kitaplarının yaklaşık iki yüz kopyasından oluşur ve en eski İncil metinleridir; apokrif metinler daha önce bilinmeyen el yazmalarıdır; mezhepsel belgeler ise İncil yorumları, dini hukuk belgeleri ve ayin metinleri de dahil olmak üzere çeşitli edebi türleri temsil eder.

Qumran buluntuları olağanüstü öneme sahiptir, çünkü bize İncil metninin otantik versiyonlarının hala var olduğu ve Qumranoloji disiplininin teolojide ortaya çıktığı bir zamana geri dönme imkanı tanır. Bu nedenle, İncil'in modern metninin bozulmamış ve

orijinaline tamamen karşılık geldiğinden emin olabiliriz. Bu, orijinalinden sadece 50 ila 250 yıl sonra yazılmış yüzlerce erken dönem İncil el yazması ve binlerce diğer sonraki kopyayla doğrulanmaktadır.

111. İBRAHİM'E VERİLEN SÖZ

İsrail'in tarihi, Tanrı'nın putperestler arasından Abram'ı seçtiği ve ona İbrahim (MÖ 1948-1773) adını verdiği eski zamanlarda başlar. İbrahim'den önce takvim, Adem'in yaratılışından itibaren hesaplanırdı; İbrahim'den sonra ise takvim, İsa'nın doğumuna kadar hesaplanır. İbrahim'den Mesih'in İkinci Gelişine kadar geçen süre şu şekilde hesaplanabilir:

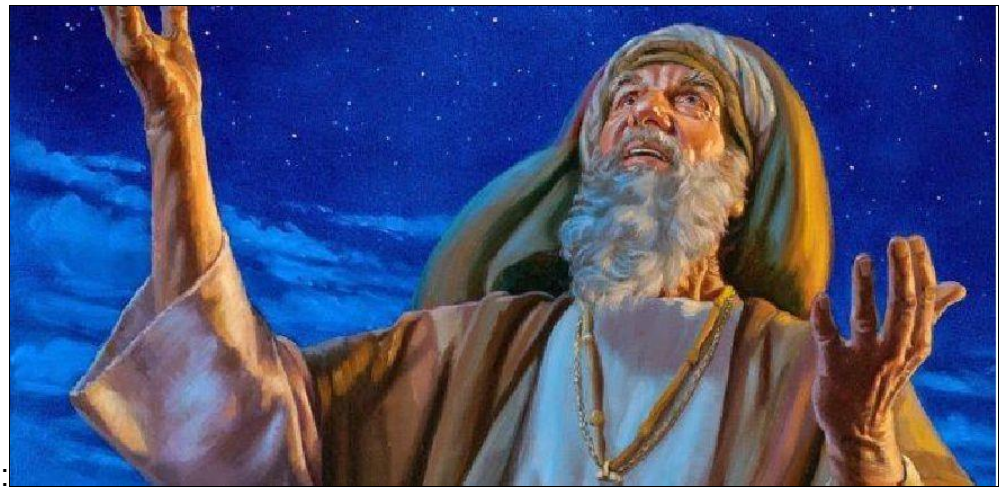

üç döneme ayrılmıştır:

1. Ataerkiller: İbrahim - Musa;
2. Kanun: Sina'daki Pentekost'tan (Şavuot) Kudüs'teki Pentekost'a kadar;
3. Rabbin Günü: Tapınağın yeniden inşası ve Kutsalın Kutsalı Krallığının gelişi. Tufan, Adem'in yaratılışından 1656 yıl sonra, yani MÖ 2262 yılında geldi. Nuh 950 yıl yaşadı (1056-2006), bunun 350 yılı tufandan sonraydı ve Adem'in yaratılışından 2006 yıl sonra (MÖ 1912) öldü. İbrahim, Terah ve Nahor ile 56 yıl yaşadı ve tufan öncesi dünyayı ve tufan sularındaki Yüce Tanrı'nın gazabını anlatabildi; bu da Terah'ın ailesinin tek, yaşayan Tanrı'ya ibadeti korumasına yardımcı oldu. Arkeoloji alanında önemli deneyime sahip Dr. Clifford Wilson şöyle diyor: *"Tanrılara ibadetin monoteizm (tek Tanrı) kavramıyla başlayıp politeizm (çok tanrı) ile sona erdiğini bulduk."* İbrahim ölü putlara inanmıyordu; Muhtemelen, Sümer tanrılarını kabul edemeyen babası

sayesinde, göklerin ve yerin yaratıcısı olan tek bir yaşayan Tanrı inancı kalbinde doğdu. Babil'in dağılmasından sonra, Terah Urluların putperestliğine katlanamadı ve Ur'dan ayrılmaya karar verdi. Yaratılış 11. bölümü okuduğumuzda, yolculuğun son noktasını bilmediği anlaşılıyor. Haran üzerinden Kenan'a giden yol kısa bir yol değildi ve Terah muhtemelen Haran'da kalmayı bekliyordu. Muhtemelen, oğlu İbrahim'in inandığı gibi, nereye gideceğini bilmeden oraya gitme emrini kabul etmek onun için zordu. Bu nedenle, Terah'ın hayatı Haran'da sona erdi ve Tanrı İbrahim'e şöyle seslendi: *"Rab İbrahim'e dedi ki: Ülkeni, akrabalarını ve babanın evini bırakıp sana göstereceğim diyara git; seni büyük bir millet yapacağım, seni kutsayacağım, adını yücelteceğim ve sen bir bereket olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacağım, sana lanet edenleri lanetleyeceğim; senin aracılığınla yeryüzündeki bütün aileler kutsanacak."* (Yaratılış 12:1-3) . İbrahim 75 yaşında ilk vaadi aldı ve Rabbin sözüne göre karısı ve yeğeniyle birlikte Kenan'a doğru bir yolculuğa çıktı. İbrahim'in Bedevi kabilesi, Nuh'un oğlu Şem'den gelen doğrudan bir soy hattı olan Eber aracılığıyla, Ürdün'ün ötesinden Mezopotamya'daki Ur şehrine gelen Yahudiler olarak Kenan halkı tarafından kabul edildi. İbrahimî dönem

Bu terim, MÖ 18.-15. yüzyıllar arasında Orta Doğu'daki çeşitli devletlerin (Akkad, Ugarit, Mitanni, Antik Mısır) belgelerinde sıkça adı geçen "Hapir" adlı göçebe kabileler grubuna karşılık gelir.

Tanrı, İbrahim'i hayatının koşulları aracılığıyla imanda besledi ve ona kutsanmış dersler öğretti. Kısa süre sonra bir kıtlık baş gösterdi ve İbrahim, Lot'u da yanına alarak Mısır'a doğru yola çıktı. Mısır'da, İbrahim, Mısırlıların böyle güzel bir kadının kocasını öldüreceğinden korkarak Sara'yı kız kardeşi olarak tanıttı. Firavun Sara'yı sarayına aldı, ancak Tanrı onu ve ailesini hastalıkla cezalandırdı ve Sara, İbrahim'e karısı olarak geri verildi. Burada Sara, görünüşe göre köle Hacer'i hizmetçi olarak aldı; bu daha sonra Arap-İsrail meselesi haline geldi. İbrahim, Sara, Lot ve edindikleri tüm mallarıyla Kenan'a döndü. Kocasının, vaat edilen oğul için 10 yıldan fazla bekledikten sonraki acısını hafifletmek isteyen Sara, kocasının bağlılığını feda etti ve ona hizmetçisini cariye olarak sundu. " *Hacer İbrahim'e bir oğul doğurdu; İbrahim, Hacer'in doğurduğu oğluna İsmail adını verdi. Hacer, İsmail'i İbrahim'e doğurduğunda İbrahim seksen altı yaşındaydı* ." (Yaratılış 16:15,16)

Hayvan sürüleri çoğaldığında ve otlaklar kıtlaştığında, Lut ile İbrahim'in çobanları arasında kavgalar çıktı. Sonuç olarak, Lut İbrahim'den ayrıldı ve Ürdün Nehri'nin vadiye girip birçok kola ayrıldığı ve verimli bir bölge oluşturduğu Sodom şehrine göç etti. Lut ayrıldığında bekardı ve muhtemelen yerli bir Sodomlu kadın, genç ve zengin yabancıyı baştan çıkarmayı başardı; bu da kaderinde önemli bir rol oynadı. İbrahim, Hebron'daki Mamre meşe korusuna yerleştikten sonra Tanrı'ya kurban sundu. Dört kralın birleşik ordusu Sodom'un zengin şehirlerine saldırdığında ve yeğeni Lut da dahil olmak üzere onları esir aldığında, İbrahim, tüm ailesi ve arkadaşları onları takip edip kurtardı. Esaretten döndüklerinde, Sodom halkı yaptıklarından tövbe etmedi ve Tanrı'nın önünde günah işlemeye devam etti; Lut ise ailesine ve malına o kadar bağlıydı ki, oradan ayrılmadı. Seferden dönen İbrahim, Salem kralı (Kudüs'ün eski adı) Malki Zedek'in kutsamasını aldı. İbrahim, işgalciler tarafından ele geçirilen Sodom şehirlerinin zenginliklerinden vazgeçtikten sonra, Tanrı ona bir oğul sözü verdi. Bu, İbrahim'in en büyük endişesiydi, çünkü çocuğu yoktu ve Tanrı'ya şöyle yalvardı: " *Ey Rab! Bana ne vereceksin? Ben hâlâ çocuksuzum; evimin kâhyası Şamlı Eliezir'dir." İbrahim dedi ki: "Bak, bana hiç çocuk vermedin, işte evimde doğan benim varisim." O zaman Rab ona şöyle dedi: "Bu adam senin varisin olmayacak, ama senin öz*

soyundan gelecek olan senin varisin olacak." Ve onu dışarı çıkardı ve dedi ki: "Göğe bak ve yıldızları say, eğer onları sayabilirsen." Ve ona dedi ki: "Soyun böyle olacak." İbrahim Rabbe iman etti ve Rab bunu ona doğruluk olarak saydı (Yaratılış 15:2-6). Sonra Tanrı İbrahim'e soyunun 400 yıl boyunca "kendilerine ait olmayan bir diyarda" köle olacağını bildirdi.

Vaat edilen oğul İshak'ın doğumundan bir yıl önce, İbrahim 99, Sara 90 yaşlarındayken, Rab, Sodom şehrini aşırı ahlaksızlıkları nedeniyle yargılamaya giderken onlara göründü ve soy ve toprak vaadini doğruladı. *"İbrahim doksan dokuz yaşındaydı. Rab İbrahim'e göründü ve ona dedi ki: 'Ben her şeye gücü yeten Tanrı'yım. Önümde yürü, kusursuz ol. Seninle aramda bir antlaşma kuracağım ve seni çok çoğaltacağım.' İbrahim yüzüstü yere düştü. Tanrı ona tekrar konuştu ve dedi ki: 'Bak, antlaşmam seninledir. Birçok milletin atası olacaksın. Artık İbrahim diye çağrılmayacaksın, adın İbrahim olacak. Çünkü seni birçok milletin atası yaptım. Seni çok verimli kılacağım, senden milletler ve krallar çıkaracağım. Seninle ve senden sonraki nesillerinle aramda sonsuza dek sürecek bir antlaşma kuracağım. Senin ve senden sonraki nesillerinin Tanrısı olacağım. Sana ve senden sonraki nesillerine vereceğim.*

"Geçip gittiğiniz bu topraklar, yani Kenan diyarı, sonsuza dek sizin olacak; ben de onların Tanrısı olacağım" (Yaratılış 17:1-8). Ertesi yıl bir oğul vaadini duyan Sara, kadınsı işlerin sona erdiği bir zamanda içinde bulunduğu durumu bilerek güldü; fakat Rab, onun yüreğini görerek onu azarladı. *"İşte vaadin sözü: 'Bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak'"* (Romalılar 9:9). Rab, İbrahim'e yolculuğunun amacını açıkladı; İbrahim, yeğeni için, eğer 50 olmasa bile en az 10 doğru insan bulunursa şehirlerin bağışlanmasını istedi. *"Rab dedi ki: 'Sodom ve Gomorra'nın feryadı büyüktür ve günahları çok ağırdır. Aşağı ineceğim ve bana gelen feryatlara göre hareket edip etmediklerini göreceğim; "Bileceğim"* (Yaratılış 18:20, 21). *"Ve Rab, Sodom ve Gomorra üzerine gökten kükürt ve ateş yağdırdı"* (Yaratılış 19:24).

1989'da, Ölü Deniz bölgesinde MÖ 2000 civarına tarihlenen şehir kalıntıları keşfedildi. Bu felaket, özellikle Ölü Deniz havzasındaki Bab el-Dahra ve Numeira'da olmak üzere birçok şehrin yıkımına yol açtı. İlk bakışta, kalın bir kül tabakasıyla kaplı garip şekilli dağlar gibi görünseler de, daha yakından incelendiğinde, hatta uçaktan bakıldığında bile, bunların gerçek şehirler olduğu ortaya çıktı! Sokakları, meydanı, surları ve

tapınağı vardı. Şehir kapılarından yüz metre uzaklıkta ise bir sfenks heykelinin kalıntıları bulunuyordu.

Araştırmacılar bu "kaya tortularını" ellerine aldıklarında, kum gibi ufalandılar. Çalışmalar, bu tortuların son derece yüksek sıcaklıkların (4.000-5.000 santigrat derece) etkisi altında oluşan çeşitli kükürt bileşikleri olduğunu göstermiştir. Başka bir deyişle, bunlar, kükürtte yakılan herhangi bir maddenin külü gibi, orijinal ağırlığından daha ağır olan kaya ve metal külleridir.

Keşiften daha çok herkesi heyecanlandıran şey, çeşitli boyutlarda bulunan toplardı; bazıları başparmak tırnağı büyüklüğünde, bazıları ise yumurta büyüklüğündeydi. Aslında, bu alanlarda başka hiçbir yerde bulunmayan binlerce çukur keşfedildi. Bu çukurların içeriğinin %95,72'sinin kükürt olduğu ortaya çıktı. Fotoğrafta, taşın üzerinde kırmızımsı daireler görebilirsiniz. Bu, kükürt tarafından yakılan taşın yüzeyidir. Birçok yerde, bu dairelerin içinde açık renkli bir madde olan kükürt bulunur. Kükürt, bu bölgede bulunan bir mineral değildir. Sodom ve Gomorra'nın keşfiyle ilgili bir videoda, arkeolog Ron White basit bir deney gösterdi: küçük bir plakayı bir kaşığa yerleştirdi ve yaktı. Kükürt, leylak rengi bir alevle yanarak metal kaşıkta bir delik oluşturdu. *"Bu kanıtın, Tanrı tarafından felaketin yaşandığı yerde mucizevi bir şekilde korunmuş olan İncil ayetlerine dayandığını düşünüyorum. Tam olarak nasıl olduğunu bilmiyoruz, ancak bu yanan kükürt toplarının şehirlere yağdığını biliyoruz. Bunu biliyoruz çünkü kükürt test edildi ve yanıcı olduğu tespit edildi. Kükürt yağdıkça, şehirdeki her şey yanmaya*

başladı ve bir süre sonra, yanan kükürtün muazzam miktarı her şeyi yaktı.

Sıcaklık yaklaşık 4000 dereceye kadar yükseldi. Bu da aşağıdakine benzer bir görünüm oluşturdu.

Bir araştırmacı, "İbrahim'in ovada gördüğü fırından çıkan duman" diye iddia etti. Böylece, Sodom ve verimli Ürdün Vadisi'ndeki diğer şehirlerle ilgili İncil anlatıları arkeolojik araştırmalarla doğrulanmış oldu. İngiliz arkeolog Mike Sanders liderliğindeki bir araştırma ekibi, Ölü Deniz'in dibini keşfederken, tuzla kaplı eski bir yerleşimin kalıntılarına rastladı. Bilim insanları, bir zamanlar Ürdün Nehri'nin aktığı, şimdi ise Ölü Deniz olan 300 metre derinliğindeki çukurun, Sodom ve Gomorra'nın dört yozlaşmış şehrinin yeri olduğuna eminler.

"Sodom ve Gomorra şehirlerini yıkıma mahkum etti ve onları küle çevirdi; böylece bu, dinsiz olmak isteyenlere ibret olsun. Ayrıca, halkın kötü davranışlarından bıkmış olan doğru Lut'u da kurtardı; çünkü o doğru adam, aralarında yaşarken, gördüğü ve duyduğu kanunsuzluklar yüzünden her gün doğru ruhunda azap çekiyordu" (2 Petrus 2:6-9). Lut'un yabancılara karşı tutumuna bakılırsa, İbrahim'den öğrendiği doğruluğu korumuştu (2 Petrus 2:8), ancak kızlarının tutumuna ve Kutsal Kitap'ta adı bile geçmeyen karısının ölümüne bakılırsa, ailesi kutsallıkla öne çıkmamıştı. Çocukları onun inancını ve öğretilerini ciddiye almamış, son kızları ise Sodom'un geleneklerine bağlı kalmış ve babalarını tüm dünyanın önünde utandırmışlardı. Ölü Deniz bölgesinde

araştırma yapan arkeologlar, iki antik kentin kalıntılarını keşfettiler. Dikkatlice, zarar vermemeye çalışarak, kalanlardan yüzyıllarca birikmiş tozu temizlediler. Kadın şeklinde beyaz sütunu inceleyen ve Lut'un karısının İncil'deki tasvirini bilen bilim insanları, karbon tarihleme yöntemiyle bunun bir heykel değil, kalbi, akciğerleri, karaciğeri ve diğer organları olan gerçek bir insan olduğunu ortaya çıkardı. Buluntunun yaklaşık yaşı dört bin yıl olup, bu da İncil'deki yaşa denk gelmektedir.

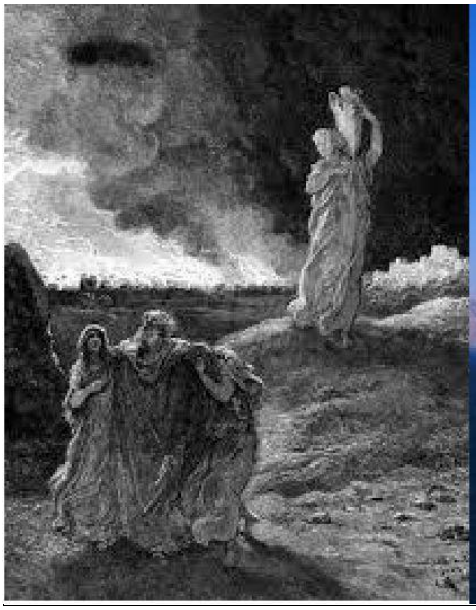

Lut'un karısının tanımı.

“ *Sarah, yaşlılığında, Tanrı’nın kendisine söylediği zamanda İbrahim’e bir oğul doğurdu. İbrahim, Sara’nın kendisine doğurduğu oğluna İshak adını verdi. İbrahim, Tanrı’nın kendisine emrettiği gibi, oğlu İshak’ı sekizinci günde sünnet etti. İbrahim, oğlu İshak doğduğunda yüz yaşındaydı”* (Yaratılış 21:2-5). İbrahim, ilk vaat edilen oğuldan sonra, Hacer’den olan İsmail 13 yaşındayken, Sara’dan İshak’ın doğumu için 23 yıl bekledi. Sara, cariyenin oğlunun İshak’la alay ettiğini fark etti ve İbrahim’i, Hacer’i İsmail ile birlikte kendi ülkesine göndermeye ikna etti. Sara’nın ölümünden sonra İbrahim, Ketura’dan altı oğul daha dünyaya getirdi (Yaratılış 25:1, 2), ancak vaat edilen oğul, asla çocuk sahibi olmaması gereken kısır bir kadın aracılığıyla Tanrı tarafından verildi. *“Tanrı dedi ki: ‘Karın Sara sana bir oğul doğuracak; adını İshak koyacaksın. Onunla, ondan sonra gelen soyu ile sonsuza dek sürecek bir antlaşma kuracağım.’ İsmail'e gelince, seni işittim: İşte, onu kutsayacağım, büyüteceğim ve çoğaltacağım.*

On iki prens doğuracak ve onu büyük bir millet yapacağım. Ama antlaşmamı İshak ile kuracağım; onu Sara gelecek yıl bu zamanlarda doğuracak." (Yaratılış 17:19-21)

İbrahim'in aldığı üçüncü vaat ise "Soy" idi; Matta 1:1,2'de, evrenin Tanrısı'nın yaşadığı deneyimi yaşadıktan sonra bu soyun kurucusu olarak tanımlanır.

Biricik Oğlunun ölümünde. *"Bunlardan sonra Tanrı İbrahim'i sınadı ve ona, 'İbrahim!' dedi. İbrahim, 'İşte buradayım!' dedi. Tanrı, 'Oğlunu, biricik oğlun İshak'ı, sevdiğin oğlunu al ve Moriah diyarına git; orada sana söyleyeceğim dağlardan birinde onu yakmalık kurban olarak sun.' dedi. İbrahim sabah erken kalktı, eşeğini eyerledi, yanına iki hizmetçisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık kurban için odunları yardı, kalktı ve Tanrı'nın kendisine söylediği yere gitti."*

(Yaratılış 22:1-3) . İbrahim, Tanrı'nın dostu olarak adlandırıldı . "Rabbin meleği gökten İbrahim'e ikinci kez seslendi ve dedi ki: 'Rab şöyle diyor: Kendim adına yemin ederim ki, bunu yaptığın ve tek oğlunu, biricik oğlunu esirgemediğin için, *sana canını vereceğim ve seni kul olarak bırakmayacaksın...'"*

"Seni bereketlendireceğim ve soyunu gökteki yıldızlar ve deniz kıyısındaki kumlar gibi çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kapılarını ele geçirecek. Senin soyun aracılığıyla yeryüzündeki bütün milletler bereketlenecek, çünkü sen benim sesime itaat ettin. "

(Yaratılış 22:15-18). Bu, soy ağacı İbrahim'e yerleştirilmiş olan Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'i ifade eder. *"Vaatler İbrahim'e ve onun soyuna yapıldı. 'Ve senin soyuna' diye, birçok kişi için değil, tek bir kişi için, 'Ve senin soyuna, Mesih olan' diyor."* (Galatyalılar 3:16).

İbrahim, Sara'nın öldüğü Beer Şeba'ya yerleşti. *"Sara'nın ömrü yüz yirmi yedi yıldı; bunlar Sara'nın ömrünün yıllarıdır. Sara, Kenan diyarındaki Hebron'da, Kiriatarba'da öldü. İbrahim, Sara için yas tutmaya ve ağlamaya geldi. İbrahim ölüsünden döndü ve Heth oğullarına şöyle dedi: 'Ben sizin aranızda yabancı ve misafirim; lütfen bana aranızda bir mezar verin ki, ölüsünü gözümün önünden uzaklaştırayım.'" İbrahim,* Sara'yı Hethli Efron'dan satın aldığı Machpelah Mağarası'na gömdü. Arkeologlar, İbrahim'in Sara'yı gömmek için satın aldığı Machpelah Mağarası'nı keşfettiler (Yaratılış 23). İbrahim'in ve daha sonra İshak'ın meşe korularının gölgesinde refah içinde yaşadığı Mamre bölgesi asla yok olmadı.

Hebron'un üç kilometre kuzeyinde yer almaktadır. Araplar buraya Haram Ramet el-Khalil—"Allah'ın Dostunun Kutsal Tepeleri"—demektedir. Burada bulunan meşe ağacı, kuyu ve İbrahim'in sunağı uzun zamandır çeşitli kültlerle çevrilidir. Burada eski bir kuyu ve bir sunağın temeli keşfedilmiştir. Ayrıca, çevredeki mağaralarda çok sayıda insan kalıntısı bulunmuş olup, bu da Mamre'nin bir zamanlar büyük bir mezarlığa ev sahipliği yaptığını göstermektedir.

İbrahim 175 yaşında öldü ve İshak ile İsmail'in yanına, Machpelah'a gömüldü. İbrahim'in oğlu İshak da tek Tanrı'ya iman ederek yaşadı. İshak'ın oğlu Yakup, babasının ve dedesinin izinden gitti. Kardeşini aldattığı halde, kayınpederi Lava onu on kez aldattığında, Rab onu hayat okulundan geçirdi. Sonuç olarak,

Rab, Yakup'un adını değiştirerek ona İsrail adını verdi (Tanrı ile güreşen). *"Ve dedi ki: 'Adın artık Yakup değil, İsrail olacak; çünkü Tanrı ile güreştin ve insanlarla galip geldin'"* (Yaratılış 32:28). İsrail'in on iki oğlu vardı ve bunlar İsrail (Yahudi) halkının kurucuları oldular. Yahudi ataları İbrahim, İshak ve Yakup, mütevazı göçebeler olarak yaşadılar, bu nedenle isimleri Babil arşivlerindeki çivi yazısı tabletlerinde veya Mısır firavunlarının taş dikitlerinde geçmemektedir. Kutsal Kitap, İsrail'in, eski Mısırlıların, Babillilerin ve diğer halkların isimlerini ve yerlerini binlerce yıl boyunca canlı bir şekilde korumuştur.

Tanrı, bir vaat ve bir yemin temelinde İbrahim'e üç vaat verdi: toprak, soy ve "Tohum" (Yaratılış 12:1-3; 15:18; Sayılar 34:1-12; Tesniye 30:1-9; 1. Tarihler 17:20-22):

1. *"* Toprak Vaadi" - *"Sana ve senden sonra gelen nesillerine, yabancı olduğunuz bu toprakları, Kenan diyarının tamamını, sonsuza dek miras olarak vereceğim; ve ben onların Tanrısı olacağım"* (Yaratılış 17:8);
2. "Soy" - " *İbrahim Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk olarak sayıldı. Bilin ki, iman edenler İbrahim'in oğullarıdır. Kutsal Yazı, Tanrı'nın putperestleri iman yoluyla aklayacağını önceden görerek, İbrahim'e önceden müjdeyi şöyle bildirmişti: 'Sende bütün milletler kutsanacak.' Öyleyse iman edenler, imanlı İbrahim ile birlikte kutsanmışlardır"* (Galatyalılar 3:6-9);
3. "Soy" - *"Vaatler İbrahim'e ve onun soyuna yapıldı. 'Ve senin soyuna' diye bir şey söylenmiyor, sanki birçok kişiden bahsediliyormuş gibi değil; aksine tek bir kişiden, 'Ve senin soyuna, yani Mesih'ten bahsediliyor."*

Tanrı, İbrahim'in yaşamı boyunca bu antlaşmadan altı kez bahsetmiş, daha sonra İshak ve Yakup ile tekrarlayıp onaylamış ve ayrıca Musa aracılığıyla da teyit etmiştir. Şaul, Romalılara, Galatyalılara ve İbranilere Mektuplar'da bunun anlamını açıklamaktadır. Dahası, Kutsal Yazıların diğer bölümlerinde de bu antlaşmaya dair çok sayıda referans bulunmaktadır. Bugün bile, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı

vaatlerine sadık kalmaktadır.

- Tanrı'nın İshak'a verdiği söz.

"Tanrı dedi ki: 'Şüphesiz karın Sara sana bir oğul doğuracak ve adını İshak koyacaksın. Onunla ve ondan sonraki nesliyle sonsuza dek sürecek bir antlaşma kuracağım.'" (Yaratılış 17:19) *" Bu diyarda yaşa, ben seninle olacağım ve seni kutsayacağım. Çünkü bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim ve baban İbrahim'e ettiğim yemini yerine getireceğim."* (Yaratılış 26:3)

- Tanrı'nın Yakup'a Vaadi

"Yakup Yusuf'a dedi ki: 'Tanrı, Kenan diyarındaki Luz'da bana göründü, beni kutsadı ve bana dedi ki: "İşte, seni verimli kılacağım, çoğaltacağım ve senden birçok millet çıkaracağım; bu toprakları da senden sonra gelen nesillerine sonsuza dek miras olarak vereceğim."'" (Yaratılış 48:3-4)

- Tanrı'nın Musa'ya Verdiği Vaatler

"Eğer gerçekten Rab Tanrınızın emirlerini tutar ve O'nun yollarında yürürseniz, Rab sizi kendisine kutsal bir halk olarak kuracaktır, size yemin ettiği gibi. O zaman yeryüzündeki bütün halklar sizin Rab'bin adıyla çağrıldığınızı görecek ve sizden korkacaklar… Sonra Rab aynı gün Musa'ya şöyle dedi: "Abarim dağına, Nebo dağına çık; bu dağ Moab ülkesinde, Eriha'nın karşısındadır ve İsrail oğullarına miras olarak verdiğim Kenan ülkesini gör." (Tesniye 28:9, 10; 32:48-49)

1. Toprağın Vaadi

Kudüs'ün ve Tapınağın yıkımı

“Yüce Tanrı, Haran'a yerleşmeden önce, babamız İbrahim'e Padanaram'da göründü ve ona, ‘Ülkeni, akrabalarını ve babanın evini bırakıp sana göstereceğim diyara git’ dedi. Bunun üzerine İbrahim Kildaniler diyarından çıkıp Haran'da yaşadı. Babasının ölümünden sonra Tanrı onu oradan alıp şimdi yaşadığınız bu diyara götürdü” (Elçilerin İşleri 7:2-4). İbrahim akrabalarının diyarını terk ettiği için, o diyarın ve halkının Tanrısından bir vaat aldı. İbrahim Kenan diyarında dolaşmaya ve Tanrı'ya sunaklar inşa etmeye başladı. *“O gün Rab, İbrahim'le bir antlaşma yaptı ve dedi ki: ‘Mısır Nehri'nden büyük Fırat Nehri'ne kadar olan bu toprakları senin soyuna veriyorum’”* (Yaratılış 15:18). Tarih bize, çeşitli nedenlerden dolayı, ne Yeşu döneminde, ne Davut döneminde, ne de Süleyman döneminde İsrail'in bu sınırlar içindeki vaat edilmiş topraklara sahip olmadığını anlatır. İbrahim Şekem'in eteklerine vardığında, Tanrı ona tekrar göründü ve Kenan'ın tamamını soyuna vereceğine söz verdi. *"Ben de seninle ve senden sonraki nesillerin arasında, nesiller boyu sürecek ebedi bir antlaşma kuracağım; senin ve senden sonraki nesillerinin Tanrısı olacağım. Sana ve senden sonraki nesillerine, yabancı olduğunuz bu toprakları, Kenan diyarının tamamını, ebedi bir mülk olarak vereceğim; ve ben onların Tanrısı olacağım"* (Yaratılış 17:7-8) .

Halkın kalplerinin katılaşması ve Musa Kanununa ve peygamberlerin sözlerine itaatsizlikleri nedeniyle İsrail, sınırlarından sürgün edildi. MÖ 722'de Asur, 10 kabileden oluşan kuzey İsrail'i sürgün etti ve MÖ 605'te Yahuda ve Benyamin, Kudüs sakinleriyle birlikte sürgün edildi. Tanrı, Yahuda'ya 70 yıl sonra geri dönme hakkı verirken, sürgün edilen 10 kabileden oluşan İsrail, ikamet yerlerini kaybetti. Ve Mesih'in öldürüldüğü 69 haftadan sonra, İsrail, Mesih'ini reddettiği için 19 yüzyıl boyunca topraklarını ve devletini kaybetti. Mesih şöyle uyardı: *"Kudüs'ün ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, bilin ki yıkımı yaklaşıyordur... çünkü bunlar intikam günleridir"* (Luka 21:20, 22). Bu durum MS 70 yılında, İmparator Vespasian'ın oğlu Romalı general Titus'un Kudüs'ü kuşatması ve yaklaşık bir yıl boyunca elinde tutmasıyla gerçekleşti; daha sonra şehir ele geçirildi. MS 68 (3828) yılının baharında Vespasian ve oğlu Titus birliklerini Kudüs'e getirdi. İlk askeri çatışmalardan sonra Romalılar kayıplar verdi ve kuşatma silahları gelene kadar geri çekilmeye karar verdiler. Bu sırada Nero öldü ve

Roma'da taht için dört aday arasında rekabet başladı. Vitellius bir yıl boyunca askeri olarak iktidara geldi, ancak Vespasian'ın lejyonlarıyla karşılaştıktan sonra suikaste uğradı. Lejyonlar Vespasian'ı imparator ilan etti (MS 9-79) ve Kudüs kuşatmasını kaldırdıktan sonra taç giyme töreni için Roma'ya doğru yola çıktı.

Vespasian'ın oğlu Titus Flavius Vespasian, aristokrat bir aileden gelmiyordu ve köylü bir aileden geliyordu; ancak Caligula ve Claudius dönemlerinde asker ve politikacı olarak kariyer yaptı. Sonraki yıllarında Afrika'da prokonsül olarak görev yaptı, ancak MS 66'da Yahudiye'deki bir isyanı bastırmakla görevlendirildi. Hristiyanlar Mesih'in uyarısını (Luka 21:20-24) hatırlayarak dağlara kaçtılar; bu, Roma lejyonlarından saklanabilecekleri tek yerdi. Yahudiler ise Romalıların İsrail'in geri dönüşünü tamamlamak için geri döneceklerini bilerek, en güvenilir kale olan Kudüs'te toplandılar. MS 70'te Titus, seçkin lejyonlarla geri döndü ve Kudüs kuşatmasına başladı. Birkaç kez Yahudi birlikleri Kudüs surlarının dışına çıkarak Roma kuşatma silahlarını yaktılar. Şehri zorla ele geçiremeyeceğini anlayan Titus, onları öldürmeye karar verdi.

Halk açlıktan kırılıyordu. Kudüs'teki evlerin çatıları cesetlerle doluydu. Kadınlar ve çocuklar açlıktan ölüyordu ve yaşlıların cesetleri şehrin avlularında yatıyordu. Gençler umutsuzluğa düşmüştü.

Şehirde dolaştılar ve halsizlikten yere yığılıp sokaklarda öldüler. Kudüs sakinleri

Sandallarının samanını ve derisini çiğnediler. Ama hayatta kalanlar son güçleriyle şehri savundular. Romalılar şehir surlarından çok uzaklara devasa kuleler inşa ettiler ve oraya fırlatma silahları yerleştirdiler.

Kudüs'ün savunucuları şehir sınırlarının ötesine ilerlerken üzerlerine taş yağmuru yağdı. Bu, Romalıların kuşatma makinelerini surlara kadar getirmelerine olanak sağladı. Bu silahlar gece gündüz surları dövdü ve on beş gün sonra Yeni Şehir'de surları yıktılar. Beş gün sonra surların başka bir bölümü de yıkıldı. Dört gün boyunca, Kudüs'ün cesur savunucuları, Yeni Şehir'i terk etmek zorunda kalana kadar geçitleri kendi bedenleriyle kapattılar. Ellerinde sadece Tapınak Dağı'ndaki iyi tahkim edilmiş kaleler ve Antonia Kalesi kaldı. Titus, Yeni Şehir'deki ve Antonia Kalesi'ndeki evleri ve içlerinde sığınanları yıktı. Geriye kalan silahlı Yahudiler, Tapınak Dağı'nda, Tapınak surlarının arkasında saklandılar. O gün, şehirde bu amaç için uygun tek bir koç bile olmadığı için Tapınak kurbanı ilk kez iptal edilmek zorunda kaldı. Titus'un emriyle, Yusuf ben Matityahu, Yahudilere Roma'nın isteğini bildirdi: Tapınağı kan dökülmeden teslim etmek. Başrahip Yochanan kesin bir "hayır" cevabı verdi. Yahudiler, toprakların her karışını kahramanca savundular. Ancak Romalılar, insan gücü, silah ve askeri teçhizat bakımından onlardan çok daha üstündü. Bir Roma birliği zayıfladığı anda, yerini hemen bir diğeri alıyordu. Yahudilerin gücü sınırlıydı; gece gündüz dinlenmemiş olmalarının yanı sıra, uzun süredir de açlık çekiyorlardı.

Milattan sonra 70 yılının Av ayının 9. gününde, Babilliler tarafından Birinci Tapınağın yakıldığı gün, bir Roma askeri, odun dolu bir odanın penceresine alevli bir meşale attı. Dumanı gören Yahudiler yangını söndürmek için acele ettiler, ancak nafile—Roma askerleri zaten yanan binaya girmişlerdi. Sunak, bir odun yığınının altında kaldı.

İnsan bedenleri. Binlerce Yahudi, Tapınakla birlikte yok olmak için ateşe koştu. Yanan Tapınak, dev bir meşale gibi Kudüs'ün gece gökyüzünü aydınlattı. Yaklaşık altı bin Yahudi, ateşten etkilenmeyen bir salonda saklandı, ancak Romalılar orayı da ateşe verdi ve orada toplanan herkes yanarak öldü. Tapınak odalarından birinde saklanan bir grup rahip, açlığa dayanamadı ve galiplerin merhametine teslim oldu. Ancak öfkeli Titus, hepsinin öldürülmesini emretti. Ateş, Tapınak duvarlarının ahşap kaplamalarını tüketti ve tahtaların üzerindeki altın kaplamayı eritti. Tüm Tapınak ve hatta 55 metreden yüksek narteks, oyma altın levhalarla kaplıydı, yoğun ısıdan eridi ve taş zemindeki çatlakları doldurdu. Roma lejyonerleri, altını çıkarmak için taş blokları parçaladı ve

böylece İsa'nın sözlerini ve Tapınağın ihtişamını yerine getirdi: *"Burada tek bir taş bile diğerinin üzerinde kalmayacak* . "

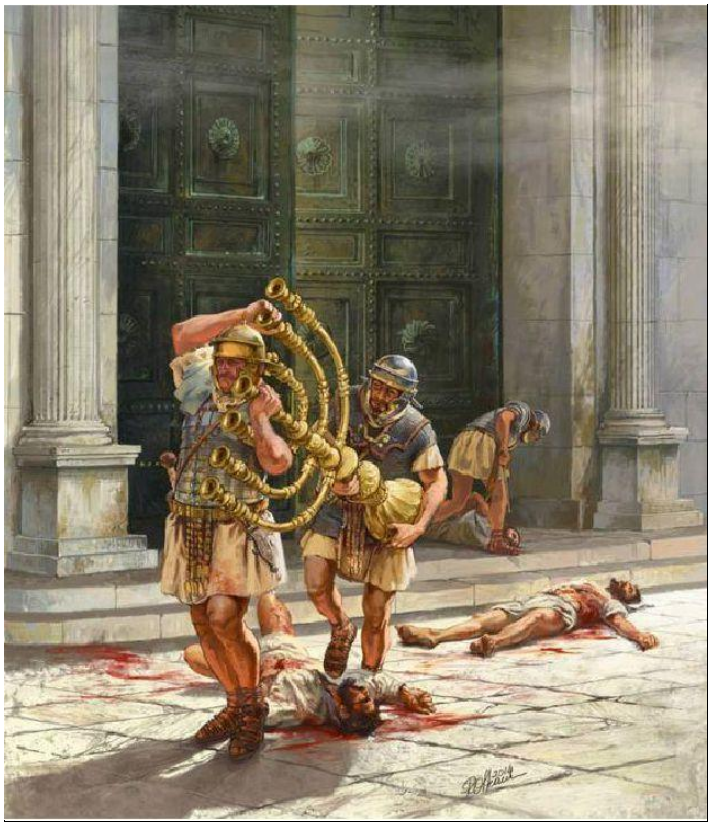

Trajedinin son perdesi, Yahudi Çölü'nün kalbinde yer alan Masada kalesinin Romalılar tarafından ele geçirilmesiydi. Uzun hazırlıkların ardından Romalılar kaleye kuşatma silahları ve füzeler getirdiler. Savunmacılar şehri kurtarma umudunun kalmadığını görünce ölümü seçtiler. Köleliğin dehşetinden ve aşağılamalarından kaçmak için her savaşçı karısını ve çocuklarını öldürdükten sonra intihar etti. Zafer kazananlar Masada'ya girdiklerinde ölüm sessizliğiyle karşılandılar. Tek bir canlı görmeden şehrin tamamını geçtiler; sonra kahramanların sonuncusu tarafından ateşe verilen alevler içindeki saraya yaklaştılar. Alevlerin arasından geçerek sarayın iç odalarına girdiler. Burada ölüm hüküm sürüyordu; erkeklerin cesetleri kadın ve çocuk cesetlerinin üzerinde yatıyordu. Savaşta sertleşmiş ve ölümden korkmayan Roma askerleri bile bu korkunç trajedinin karşısında şok oldular. Josephus, "Yahudi Savaşı" adlı kitabında, bu dönemde bir milyondan fazla Yahudinin kılıç, kıtlık ve salgın hastalıklar nedeniyle öldüğünü yazmaktadır. Yaklaşık yüz bin kişi esir alınmıştır. On sekiz yaşın altındaki genç erkek ve kadınlar köle olarak satılırken, yetişkinler Mısır madenlerinde çalışmaya gönderilmiş veya Roma İmparatorluğu içindeki ülkelere sirk gösterileri, gladyatör

müsabakaları veya vahşi hayvanlarla yapılan gösteri amaçlı infazlar için hediye olarak verilmiştir. En yakışıklı genç erkekler, büyük zaferin kutlaması için Roma'ya gönderilmek üzere seçilmiştir. Yaklaşık on bir bin esir, hiç yemek yememiş veya sadece işlenmemiş yemek yemiş ve aşırı zayıflamalarına rağmen bunu reddetmiş oldukları için açlıktan ölmüştür. Hayatta kalan tüm esirler, Titus ve babası tarafından düzenlenen görkemli kutlamalara katılmaya zorlanmıştır. Hiçbir yabancının daha önce görmediği Kutsal Tapınağın eşyaları, meraklı halkın gözleri önünde Roma sokaklarında sergilenmiştir. Vespasian, kutsal eşyaların kutsal yerlerden birinde saklanmasını emretmiştir. Orada dört yüz yıldan fazla kaldılar, ta ki Vandallar Roma'yı yıkana kadar. Vandallar kutsal Yahudi kaplarını ele geçirip Afrika'ya gönderdiler ve izleri orada kayboldu. Bu olay 455 yılında gerçekleşti. Kudüs Tapınağı'ndaki kapların resimleri bugün hala Titus tarafından Roma'da inşa edilen Piazza Victoriei'de görülebilir; burada Titus'un zafer alayı ve ganimetleri tasvir edilmiştir.

Titus Kemeri, Roma Forumu'nun güneydoğusunda, antik Via Sacre üzerinde yer alan tek açıklıklı bir kemerdir. Kemer, 81 yılında Titus'un ölümünden kısa bir süre sonra, 70 yılında Kudüs'ün ele geçirilmesini anmak için Domitian tarafından inşa edilmiştir. Anıt 15,4 metre yüksekliğinde, 13,5 metre genişliğinde, 4,75 metre derinliğinde ve 5,33 metre genişliğindedir. Kemerin açıklığına yakın köşelere dört kanatlı zafer figürü oyulmuştur. Açıklığın içinde iki kabartma bulunmaktadır: Kudüs'te ele geçirilen ganimetlerle bir alay (özellikle menora dikkat çekmektedir) ve imparator.

Titus'un dört atlı bir araba sürdüğü tasvir edilmiştir. Kemerin tepesinde ayrıca dört atlı bir araba üzerinde Titus'un bir heykeli de bulunuyordu, ancak bu heykel günümüze ulaşmamıştır. Tavan arasındaki ithaf yazıtı şöyledir: "Roma Senatosu ve halkı (bu kemeri) ilahi Vespasian'ın oğlu ilahi Titus Vespasianus Augustus'a ithaf eder veya diker."

İmparator Vespasian tarafından inşa edilen Kolezyum, Roma'nın eski ihtişamına tanıklık etmeye devam ediyor. Yaklaşık 50.000 seyirciyi ağırlayabilen arena, aynı anda 30.000 gladyatörü barındırabiliyordu. Kolezyum, o dönemdeki çoğu amfitiyatronun aksine, beton ve taştan inşa edilmişti; diğerleri ise sadece tepelere oyularak yapılmıştı. Elips şeklindeki yapı, 188 metre uzunluğunda, 155 metre genişliğinde ve 48 metre yüksekliğinde olup, dünyanın en büyük amfitiyatrosudur. MS 69'daki Kudüs kuşatmasından sonra Vespasian, Roma vatandaşlarının eğlencesi için bir amfitiyatro inşaatına başlamak üzere Kudüs Tapınağı'ndan bazı altınları bağışladı. Ancak Vespasian, inşaatı tamamlamadan önce (MS 79'da) öldü. Vespasian'ın oğlu Titus, taç giyme töreninden hemen sonra, Kudüs Tapınağı'nın tüm hazinelerini ve Yahudi esirlerin emeğini kullanarak amfitiyatronun (Kolezyum) inşaatını MS 80'de tamamladı. Flavian hanedanına mensup olduğu için Kolezyum'a sık sık "Flavian Amfitiyatrosu" denirdi. Nero döneminden itibaren on binlerce Yahudi Mesih İsa'nın takipçisi burada idam edildi.

Tanrı, İsrail'in reddedilmesini ve kutsanmasını her zaman başkent Kudüs ile ilişkilendirmiştir. *"Ey insanoğlu, yüzünü Kudüs'e çevir, kutsal yerlere doğru bir söz söyle ve İsrail ülkesine karşı peygamberlik et"* (Hezekiel 21:2). Bu, Daniel'in şu peygamberliğini yerine getirmiştir: *"Altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek ve bir daha bulunmayacaktır. Ama gelecek olan prensin halkı şehri ve kutsal yeri yıkacaktır. Sonu tufan gibi olacak ve savaşın sonuna kadar yıkımlar olacaktır"* (Daniel 9:26).

Josephus Flavius'un dediği ve Mika'nın peygamberce dile getirdiği gibi: " *Ey Yakup evinin önderleri ve İsrail evinin prensleri, adaletten nefret eden ve her türlü hakkaniyeti bozan, Siyon'u kanla, Yeruşalim'i de haksızlıkla kuranlar, dinleyin! Başları rüşvet karşılığında hüküm veriyor, rahipleri ücret karşılığında öğretiyor ve peygamberleri para karşılığında kehanette bulunuyor. Yine de Rabbe dayanıyorlar ve 'Rab aramızda değil mi? Bize hiçbir kötülük gelmeyecek!' diyorlar. Bu yüzden sizin yüzünüzden Siyon bir tarla gibi sürülecek, Yeruşalim bir harabe yığını olacak ve bu evin dağı ormanlık bir tepeye dönüşecek"* (Mika 3:9-12). 135 yılında İmparator Hadrian, bir avuç insanın yaşadığı harabe halindeki Yeruşalim'i ziyaret etti ve yerine yeni bir Roma şehri olan Aelia Capitolina'nın inşa edilmesini emretti. Bu durum, sahte mesih Bar Kokhba'nın isyanına yol açtı ve Romalılar sonunda Kudüs'ü yıktılar, üzerine tuz serperek sürdüler ve şehre Kapitolina adını verdiler; böylece Mika'nın şu kehanetini yerine getirdiler: *“Bu nedenle, sizin hatırınız için Siyon bir tarla gibi sürülecek, Kudüs bir harabe yığını olacak ve bu evin dağı ormanlık bir tepeye dönüşecek.”* Yahudiler Filistin'den kovuldular ve Yahudeya'nın adı “Suriye Filistin” olarak değiştirildi. *“Ama onlar dinlemeyi reddettiler; benden yüz çevirdiler ve kulaklarını tıkadılar ki, işitmek istemediler. Ve kalplerini sertleştirdiler ki, yasayı ve orduların Rabbi'nin Kutsal Ruhu aracılığıyla önceki peygamberler vasıtasıyla gönderdiği sözleri işitmek istemediler. Bu nedenle, orduların Rabbi'nden büyük bir gazap geldi. Ve O bağırdı, ama onlar işitmediler; onlar bağırdılar, ama ben işitmedim,” diyor orduların Rabbi. “Ve onları bilmedikleri bütün milletler arasına dağıttım; ve onlardan sonra ülke ıssız kaldı, öyle ki ne sağa ne de sola kimse geçmedi. Ve güzel ülkeyi ıssız bir yere çevirdiler* .” (Zekeriya 7:9-14)

İsrail'in ölümcül hatası, ziyaret zamanlarını fark edememeleri ve Mesihlerini reddetmeleriydi. *"O zaman Pavlus ve Barnabas cesurca şöyle dediler: 'Tanrı'nın sözü önce size söylenmeliydi, fakat siz onu reddettiğiniz ve kendinizi sonsuz hayata layık görmediğiniz için, işte biz de putperestlere yöneliyoruz'" (Elçiler 13:46). İsrail'in*

katılaşmasının kısmen (Romalılar 11) ilk kilisenin Yahudilerden oluşmasından kaynaklandığını belirtmek önemlidir; bugün bunlar, birçok putperest kurtarılana kadar Nasıralı Yeşua'yı Mesihleri olarak tanıyan Mesihçi Yahudilerdir. Mesih'in İsrail'e "Eviniz ıssız kaldı" dediği günlerden bu yana , ay takvimine göre 2015 yılının sonunda "iki gün"—iki bin yıl—geçti. *"Sıkıntıları içinde beni erkenden arayacaklar ve şöyle diyecekler: 'Gelin, Rabbe dönelim! Çünkü O bizi parçaladı, ama iyileştirecek; bizi vurdu, ama yaralarımızı saracak. İki gün sonra bizi diriltecek; üçüncü gün bizi ayağa kaldıracak ve O'nun önünde yaşayacağız'"* (Hoşea 6:1, 2). "İki gün" geldi—"ulusların zamanı". İsrail'in dağılma dönemini gözden geçirelim:

- MÖ 29 yılında Daniel'in şu kehaneti gerçekleşti: " *Yetmiş iki hafta sonra Mesih öldürülecek ve bulunamayacak; fakat gelecek olan prensin halkı şehir ve kutsal yeri yıkacak; sonu tufan gibi olacak; savaşın sonuna kadar yıkımlar sürecek"* (Daniel 9:26).
- MS 70 yılında Kudüs şehri ve tapınak, Romalı general Titus tarafından yıkıldı.
- 135 yılında İmparator Hadrian'ın emriyle Kudüs nihayet yıkıldı ve yerine yeni bir Roma şehri olan Aelia Capitolina inşa edildi.
- 313 yılında, 4. yüzyılda Hristiyanlığı kabul eden İmparator Konstantin, Kudüs'ü bir Hristiyan merkezi haline getirmeye başladı. Annesi Helena, Golgota Dağı'ndaki Kutsal Kabir Kilisesi'nin inşasına öncülük etti. (395'ten 614'e kadar Filistin, Bizans İmparatorluğu'nun bir eyaletiydi.)
- 614 yılında Yahudiler, Bizans İmparatorluğu'na karşı Samarit isyanını ve Sasani İmparatorluğu'nun İran birliklerinin gelişini desteklediler. Persler Kudüs'te Yahudilere iktidar verdi ve Arap Halife Ömer ibn Hattab, 70 Yahudi ailesinin Kudüs'e yerleşmesine izin verdi. Böylece Eski Şehrin Yahudi Mahallesi kuruldu. Halife, Tapınak Dağı'ndaki çöp yığınının kaldırılmasını ve kilisenin bulunduğu yere bir cami inşa edilmesini emretti. Emevi halifeleri, Kudüs'te Müslüman dini yapılar inşa ederek Mekke'ye giden hacıların akınını çekmeyi amaçladılar.
- 629 yılında Pers İmparatorluğu'nu yendikten sonra, Bizans İmparatoru Heraklius zaferle Kudüs'e girdi ve Filistin bir kez daha Bizans eyaleti oldu. Yahudileri katletti ve Kudüs'te yaşamalarını yasakladı.

- 636 yılının başlarında Filistin, Müslümanlar tarafından Bizans İmparatorluğu'ndan fethedildi. Filistin'deki Arap egemenliği dönemi dört döneme ayrılır: ülkenin fethi ve gelişimi (638-660);

Emevi hanedanlığı (661-750);

Abbasi hanedanı (750-969);

Fatımi Hanedanlığı (969-1099).

- 800 yılında Bağdat Halifesi, Kudüs'teki Hristiyan kutsal yerlerini Şarlman'ın korumasına verdi; bu da şehirde Hristiyan kiliseleri ve manastırlarının inşasını teşvik etti.
- 878 yılında İsrail topraklarının tamamı Mısır Sultanlığı tarafından ilhak edildi. Bu dönemde Kudüs Yahudi cemaati, Kudüs Yahudilerine destek sağlayan Mısır Yahudileriyle yakın ilişkiler içindeydi.
- 1071'de Kudüs Selçuklular tarafından ele geçirildi; 1098'de Mısır sultanları kontrolü yeniden ele geçirdi ve 1099'da şehir Haçlılar tarafından ele geçirildi. Haçlılar, Yahudileri ve Müslümanları katlettiler ve hayatta kalanları köle olarak sattılar. Haçlılar Kudüs'ü Kudüs Krallığı'nın başkenti yaptılar. Şehirde çok sayıda Hristiyan yapısı inşa edildi ve Batı Avrupa'dan gelen göçmenler ve Arap Hristiyanlar tarafından yerleşime açıldı. Yahudilerin şehirde yaşamaları yasaklandı, ancak banliyölerde yerleşmelerine izin verildi. Haçlıların Müslüman yöneticilerle yaptığı savaşlar sırasında şehir birçok kez el değiştirdi.
- 1187'de Selahaddin, şehri Haçlılardan geri aldı ve Yahudi cemaatini yeniden kurdu. 1229'da şehir tekrar Haçlıların eline geçti ve 1244'te Harezm paralı askerlerinden oluşan bir ordu tarafından yağmalandı; 1260'ta ise Moğol istilası tehdidinden kaçan halk şehri terk etti.
- 1267 yılında Haham Musa ben Nachman, Kudüs'teki Yahudi cemaatini yeniden kurdu. Mısır yönetimi altında şehir ekonomik olarak geri kalmış durumdaydı ve Orta Çağ'ın sonlarında nüfusu 10.000'i geçmiyordu. Şehirdeki Yahudiler esas olarak diaspora topluluklarından gelen sosyal yardımlarla geçiniyorlardı ve sayıları birkaç yüz ile birkaç düzine arasında değişiyordu. Yetkililer onlara özel bir vergi uyguluyordu, ancak bu vergi 15. yüzyılın sonlarında kaldırıldı ve İspanya'dan Yahudiler şehre gelmeye başladı.

- 1517'de Kudüs Türklerin eline geçti. Sultan Süleyman'ın emriyle şehir 1536 ile 1541 yılları arasında yeniden inşa edildi, yeni surlar ve kuleler yapıldı ve su temini sağlandı. Kudüs, Suriye Vilayeti içinde küçük bir taşra kasabası olarak kaldı ve çeşitli işgalciler ve isyancılar (örneğin, 1799'da Napolyon) burayı ele geçirmeye bile kalkışmadı. Kudüs'ün Hristiyan nüfusu 16. yüzyılda 1500-2000 kişiye ulaştı ve Yahudilerle aynı hükümet kısıtlamalarına tabiydi. Haham Bezalel Aşkenazi önderliğindeki Yahudi cemaati, Türk yetkililerinin olumlu tutumu altında bu dönemde güçlenmeye başladı. Orta Doğu ve Avrupa'dan Yahudiler de şehre göç etti. 17. yüzyılın sonuna doğru Kudüs'te yaklaşık 1200 Yahudi vardı. 18. yüzyılda sık sık yaşanan huzursuzluklar, salgın hastalıklar ve genel durgunluk, Yahudi cemaatinde bir düşüşe yol açtı; Kudüs'te 5.000'den az Yahudi vardı.
- 1835'te İsrail toprakları Mısır tarafından fethedildi ve modernleşme başladı. Mısır hükümdarı İbrahim Paşa, Kudüs'teki Yahudi cemaatine dört eski sinagogun yeniden inşasına izin verdi. Safed ve diğer karışıklık yaşanan bölgelerden Yahudiler şehre yerleşmeye başladı.
- 1841'de Filistin ve Suriye doğrudan Türk kontrolüne geri döndü. 1880'e gelindiğinde Yahudi nüfusu 24.000'e ulaşmıştı. Avrupa güçlerinin (Britanya, Avusturya ve Rusya) konsoloslukları Kudüs'te birbiri ardına açıldı. Britanya, Yahudilere olan himayesini genişletti. Bak'ın matbaası Safed'den Kudüs'e taşındı ve 1848'de bir banka ve postane açıldı, klinikler, hastaneler ve okullar kuruldu ve Kudüs ile Yafa arasında bir telgraf hattı kuruldu. 1880'lerde Kudüs giderek bir Avrupa şehrine benzemeye başladı.
- Modern Yahudi göçünün ilk büyük dalgası, Birinci Aliyah olarak bilinir ve Yahudilerin Doğu Avrupa'dan kaçmak zorunda kaldığı 1881 yılında başladı. 20. yüzyılın başlarında nüfus yaklaşık 450.000 Arap ve 50.000 Yahudiden oluşuyordu. İkinci Aliyah (1904-1914) nüfusa yaklaşık 40.000 Yahudi daha ekledi.
- 28 Mart 1917'de, İngiliz ordusu Osmanlı İmparatorluğu'nun düşmanı olan Yafa'ya yaklaşırken, tüm sakinlere şehri terk etmeleri emredildi. İki gün sonra, Tel Aviv'de de benzer bir duyuru yayınlandı. Sadece fellahlar (hasat nedeniyle) ve toprak sahiplerinin kalmasına izin verildi.
- 2 Kasım 1917'de İngiliz hükümeti, Filistin'de "Yahudi halkı için ulusal bir yurt" kurulmasını teşvik etme sözü içeren Balfour Deklarasyonu'nu

yayınladı. Ancak, Balfour Deklarasyonu'nun uygulanmasına karşı çıkan İngiliz Sömürge Bakanı Churchill, Şubat 1922'de Manda bölgesinin dörtte üçünü ayrı bir emirlik olarak kurmaya karar verdi; bu emirlik daha sonra (1946'da) bağımsız Ürdün Krallığı oldu.

- 1919-1923 yılları arasında gerçekleşen Üçüncü Aliyah, çoğunluğu Doğu Avrupa'dan olmak üzere 40.000 Yahudiyi Filistin'e getirdi. Bu yerleşimciler tarım konusunda eğitildi ve ekonomiyi geliştirerek sonunda 90.000 kişiye ulaşmayı başardılar. Jezreel Vadisi ve Hefer Vadisi'ndeki bataklıklar kurutularak arazi tarıma uygun hale getirildi. O dönemde ülke ağırlıklı olarak Müslüman Arap olsa da, Kudüs ağırlıklı olarak Yahudiydi.
- 1924-1929 yılları arasında gerçekleşen Dördüncü Aliyah, başta Polonya ve Macaristan'daki Yahudi karşıtlığının artması sonucu olmak üzere 82.000 Yahudiyi Filistin'e getirdi.
- 1930'larda Almanya'da Nazi ideolojisinin yükselişi, Hitler'den kaçan çeyrek milyon Yahudinin akınına ve Arap İsyanı'na (1936-1939) yol açan Beşinci Aliyah'a neden oldu. II. Dünya Savaşı'nın sonunda Filistin'deki Yahudi nüfusu %33'e ulaşmıştı.
- 1947'de İngiliz hükümeti, Araplar ve Yahudiler için kabul edilebilir bir çözüm bulamadığını öne sürerek Filistin Mandası'ndan vazgeçti. 29 Kasım 1947'de BM, Filistin'i biri Arap, diğeri Yahudi olmak üzere iki devlete bölen Filistin'in Bölünme Planı'nı (BM Genel Kurulu Kararı 181) kabul etti. Kudüs, statüsüyle ilgili çatışmaları önlemek için BM yönetimi altında uluslararası bir şehir ilan edildi.
- 14 Mayıs 1948'de, eski Filistin Mandası topraklarında İsrail Devleti ilan edildi. Ertesi gün, yedi Arap devleti (Mısır, Suriye, Lübnan, Ürdün, Suudi Arabistan, Irak ve Yemen) yeni ülkeye saldırdı ve Arap-İsrail Savaşı başladı. Bir yıl süren çatışmaların ardından ateşkes ilan edildi ve "Yeşil Hat" olarak bilinen geçici sınırlar belirlendi. Eski Filistin Mandası topraklarında Arap devleti hiçbir zaman kurulmadı.
- 1967'de Altı Gün Savaşı yaşandı. 30 Mayıs'ta Ürdün Kralı Hüseyin, Mısır ile ortak bir savunma anlaşması imzaladı; bu anlaşmaya göre Ürdün, 1966'dan beri var olan Mısır-Suriye askeri ittifakına katıldı ve silahlı kuvvetlerini Ürdün Nehri'nin her iki yakasında Mısır komutası altına aldı. 4 Haziran'da Irak, Mısır, Suriye ve Ürdün'ün askeri ittifakına katıldı. Irak

Cumhurbaşkanı Abdül Rahman Aref bu vesileyle şunları söyledi: *"İsrail'in varlığı düzeltilmesi gereken bir hatadır. Şimdi 1948'den beri yaşadığımız utancı silme fırsatımız var. Amacımız açık: İsrail'i haritadan silmek."* Arap ülkelerindeki silahlı kuvvetler seferber edildi. Kuveyt, Cezayir, Suudi Arabistan ve Irak orduları, Mısır, Suriye ve Ürdün cephelerine asker ve silah katkısında bulundu. Orta Doğu'daki olayların gidişatı muazzam bir yıkıcı ivme kazanıyordu.

Potansiyel. Tüm Yahudi diasporasında endişe hakimdi. Savaş sonucunda İsrail, Gazze'yi, Sina Yarımadası'nı, Batı Şeria'yı ve Golan Tepeleri'ni işgal etti. İsrail toprakları üç katına çıktı ve Tapınak Dağı da dahil olmak üzere Eski Kudüs'ün doğu kısmı doğrudan İsrail kontrolüne geçti; bu da Üçüncü Tapınağın yeniden inşası olasılığını doğurdu. Yahudiler için bu zafer, İsrail Tanrısının iyiliksever elini simgeliyordu ve dünya çapında Yahudi vatanseverliğini uyandırdı.

- 30 Temmuz 1980'de Knesset, Kudüs'ün İsrail'in ebedi ve bölünmez başkenti statüsünü teyit etti. BM Güvenlik Konseyi bu statüyü tanımayı reddetti. İsrail'e akredite diplomatların faaliyetleri, ülkenin cumhurbaşkanı, hükümeti ve Knesset'inin bulunduğu Kudüs'te yoğunlaşmıştır.
- 6 Aralık 2017'de dünya tarihine geçecek bir olay yaşandı. Amerikan başkanı, ABD Kongresi'nin 1995'te bu kararı almış olmasına rağmen, Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıyan bir kararname imzaladı; ancak hiçbir başkan bunu resmen ilan etmeye cesaret edememişti. Filistinliler Doğu Kudüs'ü Filistin devletinin başkenti olarak görüyorlar; iki devlet için tek şehir.

Tarihçilere göre, "Yahudi olmayanların dönemi" boyunca Kudüs dört kez yıkılmış, 23 kez kuşatılmış, 52 kez saldırıya uğramış ve 44 kez fethedilmiş veya geri alınmıştır. Şehir çeşitli zamanlarda İsrail Krallığı, Yahuda Krallığı, Babil, Pers İmparatorluğu ve Büyük İskender İmparatorluğu, Ptolemaik Mısır ve Seleukos Suriyesi'nin elinde

bulunmuştur. 2. yüzyıldaki Yahudi isyanından sonra,

MÖ 1. yüzyılda Yahudiye Krallığı geçici olarak yeniden kuruldu, ancak MS 6 yılında Romalı bir vali önderliğinde Yahudiye Roma eyaleti ilan edildi. MS 70 yılında yıkıldıktan sonra şehrin adı Capitolina olarak değiştirildi. Roma İmparatorluğu'nun çöküşünün ardından Kudüs, Bizans İmparatorluğu'na geçti. Bizans'tan sonra şehir, Arap halifeliklerine, Haçlılara, Eyyubi ve Memlük devletlerine, Osmanlı ve daha sonra Britanya İmparatorluklarına ve Ürdün'e ait oldu. Batı Kudüs'ün İsrail'in başkenti olması ancak 1948'de, doğu kısmının ise 1967'de gerçekleşti ve 2017'de Amerika Birleşik Devletleri tarafından resmen İsrail'in başkenti ilan edildi.

Bir ülkenin bir günde ortaya çıkışı

"Böyle bir şeyi kim duydu? Bunun benzerini kim gördü? Bir millet bir günde ortaya çıktı mı? Siyon doğum sancıları çekerken çocuklarını doğurduğundan beri, bir millet bir zamanda doğdu mu?" (İşaya 66:8) . İsrail'in yeniden kurulması süreci, 19. yüzyılda Siyonist hareketin doğuşuyla başladı. 2 Kasım 1917'de İngiliz hükümeti, Filistin'de "ulusal bir Yahudi halkı"nın kurulmasını kolaylaştırma sözü içeren Balfour Deklarasyonu'nu yayınladı. *"Savaşı tamamlandı, günahı bağışlandı; çünkü Rabbin elinden bütün günahları için iki kat ceza aldı"* (İşaya 40:1-2). 15 Mayıs 1948'de David Ben-Gurion, bağımsız bir İsrail Yahudi devletinin kurulduğunu ilan etti. Deklarasyonun bir bölümü şöyle diyor: *"İsrail Devleti, Diaspora'nın tüm ülkelerinden Yahudilerin göçüne açık olacaktır." "Onları getireceğim ve Yeruşalim'de oturacaklar; onlar benim halkım olacaklar ve ben de onların Tanrısı olacağım, hakikat ve adalet içinde"* (Zekeriya 8:8).

1967'de, Altı Gün Savaşı'ndan sonra Yahudiler Doğu Kudüs'ü ve Yahudiye'nin kuzey kısmını, Samarya'yı ve Golan Tepeleri'ni ele geçirdi. BM, İsrail'in toprak bütünlüğünü tanımayı reddetti. Rusya da dahil olmak üzere tüm Arap ve Avrupa devletleri, bu bölgeyi 1967'den beri işgal altında kabul etmektedir. 15 Ocak 2017'de, Paris'te 70 devletin katıldığı bir BM oturumunda, Yahudiye ve Samarya topraklarında (Batı Şeria ve Batı Duvarı dahil Doğu Kudüs) bir Filistin devleti kurulmasına karar verildi.

(Tapınak Dağı). Çözüm, İsrail'in sınırlarını 1967 sınırlarına geri döndürmeyi içeriyor. Bunun öncesinde, 1947 tarihli 181 sayılı BM Kararını hatırlamak gerekiyor.

İsrail Devleti'nin kuruluşu, günümüz İsrail topraklarında Filistin ve Yahudi olmak üzere iki devletin kurulmasını ve Kudüs'ün uluslararası bir barış şehri olarak tanınmasını öngörmektedir. Benzer BM Konseyi kararları 1967'de 242 numaralı, 1973'te 338 numaralı ve 23 Aralık 2016'da 2334 numaralı olmak üzere toplam 97 kez kabul edilmiştir. 15 Mart 2017'de BM Batı Asya Ekonomik ve Sosyal Komisyonu (ESCWA), "İsrail işgalini" Amerika Birleşik Devletleri'ndeki kölelik dönemiyle eşdeğer tutan bir rapor yayınladı. Ayrıca, belge 50 yıllık "işgal" boyunca Filistinlilere verilen zararın boyutunu da ortaya koymaktadır. Tüm kararların ulusların tam oy birliğiyle kabul edildiği ve hiçbirinin karşı çıkmadığı veya veto etmediği dikkate değerdir. Bu kararların saçmalığını ortaya koyan birkaç gerçek: İsrail Devleti MÖ 1312 yılında kurulmuştur. İslam'ın ortaya çıkışından 2000 yıl önce, Filistin devleti Ürdün, tarihini Araplara değil,

MS 135 yılında Yahudiye'nin adını Filistin olarak değiştiren Roma İmparatoru Hadrian'a dayandırır.

"Geçen yıl, BM Genel Kurulu demokratik İsrail devletine karşı 20 karar ve gezegenimizdeki diğer tüm ülkelere karşı üç karar aldı. BM İnsan Hakları Konseyi, her yıl dünyadaki diğer tüm ülkelerin toplamından daha sık İsrail'i kınıyor. Filistin Yönetimi Başkanı, 100 yıl önce, 1917'de imzalanan Balfour Deklarasyonu'na saldırdı. Bu adam geçmişe saplanıp kalmış; neden Kral Cyrus'un Yahudilerin 2500 yıl önce tapınaklarını inşa etmelerine izin veren deklarasyonu nedeniyle Irak'ı da kınamasın? Neden Filistinliler, İbrahim'i atalarının mezarlığı için Hebron'da toprak satın aldığı için dava etmesin? Başkan Abbas, Balfour Deklarasyonu'na saldırdı çünkü bu deklarasyon, halkımızın İsrail'de ulusal bir yurt hakkını tanıyor. BM, 1947'de İsrail Devleti'nin kurulmasına destek verdiğinde, bu topraklara olan ahlaki ve tarihi hakkımızı tanıdı. Yahudi devleti 1948'den beri var ve bugün, 70 yıl sonra, Filistinliler vatanımıza olan hakkımızı tanımayı reddediyor." "Kendi devletimize sahip olma hakkımız var. Bugün ana ihracatımız, dünyanın bilgisayarlarını, cep telefonlarını, arabalarını ve daha birçok şeyi çalıştıran İsrail teknolojisidir. İsrail'in ve tüm dünyanın ana sorunu, dünya çapında huzursuzluk yaratan ve kan döken radikal IŞİD'dir. Amerika Birleşik Devletleri'nin, İsrail'in ve uluslararası toplumun karanlığa karşı ışık için mücadele edeceğinden eminim," dedi Netanyahu.

21 Mart 2019'da Donald Trump, 52 yıl sonra İsrail'in Golan Tepeleri üzerindeki tam egemenliğinin tanınmasının zamanının geldiğini ilan etti. Golan Tepeleri, İsrail ve Suriye sınırındaki bir dağ platosudur. Buradan akan nehirler ve dereler, İsrail'in tatlı su ihtiyacının üçte birini karşılıyor. Platonun ortalama yüksekliği deniz seviyesinden yaklaşık 1000 metredir ve Hermon Dağı'ndaki 2000 metrelik zirve, İsrail'in en yüksek noktasıdır. Batıda Akdeniz kıyılarına kadar uzanan bir ova bulunur. Bu bölgenin büyük bir kısmı Golan Tepeleri'nden kolayca vurulabilir. İsrail kontrolündeki Golan Tepeleri'nin toplam nüfusu yaklaşık 40.000'dir. Bu insanların yaklaşık yarısı etnik Yahudi, geri kalanı ise Araptır. İktidar koalisyonu, Lübnan'da bir İslam devleti kurulmasını savunan Lübnanlı Şii bir örgüt olan Hizbullah'tır. Hizbullah, her zaman hava ve yer altı saldırıları yoluyla terör eylemleri gerçekleştirmiştir. İsrailliler, 1967 Altı Gün Savaşı sırasında Golan Tepeleri'ni işgal etti. 1981'de İsrail Knesset'i, İsrail'in yargı yetkisini Golan Tepeleri'ne genişleten bir yasa çıkardı. Suriye ve BM, İsrail'in yargı

yetkisinin Golan Tepeleri'ne genişletilmesini reddetti ve bölgenin Şam'ın kontrolüne iade edilmesini istedi. Rusya, Türkiye ve Avrupa Birliği, Donald Trump'ın kararını reddetme niyetlerini açıkladı.

"Çok geçmeden Lübnan bereketli bir tarla olacak ve bereketli tarla orman gibi değer görecek." (İşaya 29:17). 1990'lardan beri İsrail'in iklimi olumlu bir değişim geçirdi ve erken ve geç yağmurlarla tarlaları, çölleri ve Golan Tepelerini besledi. İsrail'in tarımı, teknoloji ve metodik bir yaklaşım sayesinde dünyanın en gelişmişleri arasında yer alıyor. *"Çöl ve kurak toprak sevinecek, çöl sevinecek ve zambak gibi çiçek açacak; muhteşem bir şekilde çiçek açacak ve sevinecek;*

“Onlar sevinsinler ve neşelensinler; Lübnan’ın görkemi, Karmel ve Şaron’un ihtişamı onlara verilecek; RAB’bin görkemini, Tanrımızın yüceliğini görecekler. Zayıf elleri güçlendirin, titrek dizleri sağlamlaştırın; korkaklara deyin ki: ‘Güçlü olun, korkmayın! İşte, Tanrınız intikamla, Tanrı’nın karşılığıyla gelecek; gelecek ve sizi kurtaracak’” (İşaya 35:1-4) .

İsrail pamuk üretiminde birinci, kök sebzelerde ikinci, turunçgillerde üçüncü sırada yer alıyor ve her üç hurmadan biri İsrail'de yetiştiriliyor. İsrail'in kişi başına et ve yumurta tüketimi dünyada üçüncü sırada. İsrail gıda ürünlerinde %95 oranında kendi kendine yeterli. Çalışan nüfusun %3,5'inin tarımla uğraştığı göz önüne alındığında, bir çiftçi 100 kişiyi besleyebiliyor. Tarım teknolojisi göstergeleri, İsrail topraklarının refah içinde olacağına dair kehanetleri doğruluyor. *"Ey Siyon oğulları, Rab Tanrınıza sevinin ve neşelenin; çünkü O size yağmuru ölçülü bir şekilde verecek; yağmuru, ilk yağmuru ve son yağmuru, diğer zamanlarda olduğu gibi size indirecek. Harman yerleri tahılla dolacak, şarap presleri şarap ve zeytinyağıyla taşacak"* (Yoel 2:23, 24).

Peygamber Hezekiel 47:1, 8-12'de, insanlığın işlediği iğrençliklere karşı ilahi bir yargının anıtı haline gelen Ölü Deniz gösterilmiştir. Sodom'un beş şehrinin yenilgisinden önce, Ürdün Nehri bu topraklardan akıyordu ve bitki örtüsü için elverişli bir ortam yaratmıştı; bu da Lut'un dikkatini çekmişti. Ancak gökten gelen darbeden

sonra, bu topraklar 300 metreden fazla battı ve Ürdün burada akmaya son verdi. Bu bölge tuz yatakları bakımından zengin olduğu için "ölü" bir su kütlesine dönüştü ve ne balıklar ne de diğer organizmalar burada yaşayabiliyor (karşılaştırma için: Akdeniz'de %40, %300-310). Deniz 67 kilometre uzunluğunda, en geniş noktasında 18 kilometre genişliğinde ve maksimum derinliği 306 metredir. Ölü Deniz'deki su seviyesi

Deniz, deniz seviyesinden 430 metre aşağıda olup, yeryüzündeki en alçak kara parçasıdır. Günümüzde, birkaç geçici akarsu ve Ürdün Nehri buraya akmaktadır. Sadece son 40 yılda, su akışı yılda 1,43 milyar metreküpten 100 milyon metreküpe düşmüştür (Wikipedia). Son zamanlarda, dünyayı şaşırtan bir olay yaşandı: İsrailli fotoğrafçı Noam Bedein, Ölü Deniz sularını yıllarca araştırdıktan sonra, küçük balıkların yüzdüğü bir fotoğrafı internette yayınladı.

Fotoğrafçı, Ölü Deniz'in kanallarından birinde deniz canlılarını kendi gözleriyle gördüğünü iddia etti. Ayrıca orada bitki örtüsüne dair işaretler olduğunu da öne sürdü.

Bugün, Akdeniz'in altında yaklaşık iki trilyon varil rezerv bulunan Şefela havzasında büyük ölçekli petrol ve doğalgaz üretimi başlamıştır. *"O zaman onu göreceksiniz ve sevineceksiniz, yüreğiniz titreyip genişleyecek, çünkü denizin zenginliği size dönecek, milletlerin zenginliği size gelecek"* (İşaya 60:5). Bu kehanet 2700 yıl önce söylenmiştir. Özellikle ilaç endüstrisinin yüksek seviyesi dikkat çekiyor; bu da ortalama yaşam beklentisini 82 yıla çıkarıyor. Ve bu, ülkenin sürekli terör saldırılarına maruz kalmasına rağmen böyle. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), 117 üye ülkede yaşam beklentisi ve yaşam kalitesi verilerini yayınladı. Ortaya çıktığı üzere, Yahudi devleti sağlıkla ilgili tüm göstergelerde çok yüksek sıralarda yer alıyor. İsrail, ciddi hastalıklardan ölüm riski açısından dünyada beşinci sırada yer alıyor (sadece %9,3), çoğu gelişmiş Avrupa ülkesinin yanı sıra Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya ve Yeni Zelanda'nın da önünde.

İsrail, dünyadaki en yüksek alkol tüketim oranlarından birine sahip ülke olarak kabul ediliyor ve

Uyuşturucu kullanımı en düşük seviyelerde. Rapora göre İsrail'de ortalama yaşam süresi 82,5 yıl (erkekler için 80,6, kadınlar için 84,3 yıl) olup, bu da Yahudi devletini Japonya, Singapur, Kore, İspanya, İsviçre ve İtalya'nın ardından dünyada sekizinci sıraya yerleştiriyor.

Alkol tüketimi ve aile refahı açısından İsrail, Avrupa, Amerika, Avustralya ve Yeni Zelanda'daki çoğu ülkenin altında, nispeten düşük bir sıralamada yer alıyor. Bu listede İsrail'in altında ise Mısır ve Libya gibi Müslüman ülkeler bulunuyor. Bu arada, seçilmiş

ülkelerin alkol tüketimine göre sıralaması şu şekildedir: Moldova, Rusya, Romanya, Büyük Britanya, Estonya, Slovakya, Macaristan, Letonya, Kore, Ukrayna, Fransa, Gine, Almanya, Slovenya, Güney Afrika, Amerika Birleşik Devletleri, İspanya, Japonya, İsrail, Mısır ve Libya. Rusya ve Litvanya, alkol tüketiminde dünyada birinci sırada yer alıyor (kişi başına yılda 16 litre). Belarus ikinci (saf alkol olarak hesaplandığında kişi başına yılda 13,9 litre), Çek Cumhuriyeti ise üçüncü sırada (12,7 litre). 8 litrelik bir rakam, geri dönüşü olmayan süreçlerle dolu. İsrail'de evlilik boşanma oranları, anne ölüm oranları, bebek ölüm oranları ve çocuk ölüm oranları da dünyanın en düşükleri arasında yer alıyor. İsrail'de yenidoğan ölüm oranı yılda 1000 vakada 4, anne ölüm oranı ise yılda 1000 vakada 5'tir. İsrail'de yetimhane ve yatılı okul bulunmamaktadır, buna rağmen doğum oranı dünyanın en yükseklerinden biridir ve Arap nüfusunun doğum oranını bile aşmaktadır. Sıralama, BAV Consulting ve Pennsylvania Üniversitesi tarafından ortaklaşa hazırlanmıştır. Ankete 36 ülkeden 20.000'den fazla katılımcı katılmıştır.

Bugün İsrail, tam anlamıyla gelişmiş bir ulustur. Bayrağı ve anayasası, başbakanı ve Knesset'i, polis gücü, güçlü ordusu ve dünyanın en iyi istihbarat servisleri bulunmaktadır. Yahudilerin dünya nüfusunun sadece %0,25'ini oluşturmasına rağmen, tüm Nobel Ödüllerinin %27'sine ve dünya satranç şampiyonlarının %50'sine sahipler. İnovasyon konusunda en iyi ülkeler arasında İsrail, Amerika Birleşik Devletleri'nden sonra ikinci sırada yer almaktadır. Kişi başına düşen GSYİH 36.110 dolar olup, dünyada 24. sıradadır. US News & World Report, İsrail'i "güç" kategorisinde (güçlü ordu, güçlü uluslararası ittifaklar, ekonomik ve siyasi etki) dünyanın en iyi 60 ülkesi

arasında 8. sırada göstermiştir. İsrail, Amerika Birleşik Devletleri'nin gerisindedir.

Sıralamada, Rusya (2.), Çin (3.), Almanya (4.), Birleşik Krallık (5.), Fransa (6.) ve Japonya (7.) gibi birinci sırada yer alan ülkeler de yer aldı. İsrail, Suudi Arabistan, Güney Kore, Kanada, İran, Avustralya, Hindistan, İtalya ve Pakistan'ı geride bıraktı. *Sıralamada, "Nispeten küçük boyutuna rağmen, İsrail uluslararası ilişkilerde önemli bir rol oynamaktadır" denildi. "Ülkenin güçlü bir ekonomisi var, birçok din için önemli ve Arap komşularıyla gergin ilişkileri bulunuyor."* İsrail, genel sıralamada 60 ülke arasında 25. sırada yer alırken, Almanya sıralamanın başında yer aldı. Sıralamaya göre, İsrail Avrupa Birliği'nin en kalabalık ülkesi ve dünyanın en güçlü ekonomisine sahip. Sıralama, turizm endüstrisinin gelişimi, sosyal alan, kültür, ekonomik büyüme ve genel yaşam standardı dahil olmak üzere dokuz farklı kriter kullanılarak derlendi.

Mısır Nehri'nden Fırat Nehri'ne kadar uzanan toprak vaadi, İsrail'in sadakatsizliği nedeniyle hiçbir zaman gerçekleşmedi; Tanrı çeşitli ulusların İsrail'i ezmesine ve zulmetmesine izin verdi. Ancak Mesih'in krallığında İsrail, toprak sahibi olacak.

Tanrı tarafından ona atanmıştır (Yaratılış 13:14-16; 15:18-21; İşaya 65). Sahte Mesih'in ve İsrail'e karşı kurduğu askeri ittifakın saltanatından sonra, halkın üçte birinden azı kalacaktır (Zekeriya 13:8). *“Ama aranızda alçakgönüllü ve sade bir halk bırakacağım; onlar Rabbin adına güvenecekler. İsrail'in kalan kısmı hiçbir kötülük yapmayacak, yalan söylemeyecek, ağızlarında hileli bir dil bulunmayacak; çünkü kendileri yiyip yatacaklar ve kimse onları rahatsız etmeyecek”* (Zefanya 3:12-13). *“Rab sizi sıkıntılarınızdan, korkularınızdan ve köleleştirildiğiniz ağır esaretten kurtardığında, Babil kralına karşı zafer şarkısı söyleyecek ve diyeceksiniz ki: Zalim artık yok, soygun sona erdi!” "Rab, kötülerin asasını, yöneticilerin asasını kırdı; ulusları acımasızca öfkeyle vuran, halkları dizginsizce zulümle yöneten o asayı. Bütün ülke huzur içindedir, huzur içindedir, sevinçle haykırıyor"* (İşaya 14:3-21). İsrail ile ilgili peygamberlik sözlerinin yerine getirilmesi, Yakup'un Tanrısının sadakatini ve gelecek Mesih'te barış umudunu ifade eder:

- Zeytin Dağı'ndan tapınağa giden şehir kapıları, Mesih'in dönüşüne kadar kapalı kalacaktır (Hezekiel 44:2).
- İsrail bir günde yeniden kurulacaktır (İşaya 66:7-8; Zekeriya 3:9; Hoşea 3:4-5).
- Kudüs Yahudilerin eline geçecek ve sınırlarını genişletecek (Mezmur 101:16).
- Yahudiler, putperest uluslar arasında dağıldıktan sonra İsrail'e dönecekler (İşaya 43:5,6; Yeremya 16:14-16).
- İlk ve son yağmurlar son günlerde geri dönecek (Hoşea 6:3; Yoel 2:23; Amos 4:7).
- İsrail toprakları gelişecek ve meyve verecektir (İşaya 35:1-8; 27:6).
- Çölden sulama için su gelecek (İşaya 35:6,7; 41:18).
- Denizin zenginliği (petrol ve doğalgaz) İsrail Devleti'ne dönüştürülecektir (İşaya 60:5).
- Ölü Deniz balıklar ve bitkilerle canlanacak (Hezekiel 47:1,8-12).
- İsrail surları yabancılar tarafından yeniden inşa edilecek ve kapılar sürekli açık kalacaktır (İşaya 60:1-11).
- İsrail, ulusların tam sayısı (Tanrı'nın belirlediği tam sayı 7'dir) tamamlandığında Tanrı'ya ve Mesih'e dönecektir (Romalılar 11:25).

Kudüs'ün yeniden inşası

Tanrı, İbrahim ile yaptığı ahde olan sevgisini ve sadakatini sık sık dile getirmiştir.

Kudüs'ün İsrail'in başkenti olarak algılanışı. Kudüs şehrinin refahı İsrail'e olan lütfu simgelerken, Kudüs'ün felaketleri Tanrı'nın gazabını ve halkından uzaklaşmasını ifade ediyordu. Kudüs'ün tarihi yüzyıllar öncesine dayanmaktadır. MÖ 19.-16. yüzyıllarda, Kudüs Mısır papirüslerinde "Rushalimum" adıyla anılmıştır. Bir Tevrat kaydı (Musa'nın Pentateuch'u) aynı dönemde Kudüs'ü "Shalem" adıyla anmaktadır.

Yaratılış Kitabı'nda adı geçen, hükümdar ve "Yüce Tanrı'nın rahibi" Melkizedek, Kuzey Kenan kralı Chedorlaomer ve müttefiklerine karşı kazandığı zaferden dönerken İbrahim'i karşılamak için ekmek ve şarap getiren "Salem kralı" olarak anılır (Yaratılış 14:18-24). *"Salem kralı Melkizedek için,*

"Yüce Tanrı'nın bir rahibi, İbrahim'i karşılayan ve kralların katliamından dönerken onu kutsayan; İbrahim'in de her şeyin onda birini verdiği; önce adıyla, doğruluk kralı, sonra da Salem kralı, yani barış kralı; babasız, annesiz, soy ağacı olmayan, günlerinin başlangıcı ve sonu olmayan; Tanrı'nın Oğlu gibi, sonsuza dek rahip olarak kalan. Bakın, ne kadar büyük o! Ata İbrahim bile ganimetlerinin en iyisinden ona onda birini verdi. Levi oğullarından rahipliği alanlar, İbrahim'in soyundan gelseler de, kanuna göre halktan, yani kardeşlerinden onda birini almaları emredilmiştir. Fakat bu adam, onların

soyundan olmadığı halde, İbrahim'den onda birini aldı ve vaatleri almış olanı kutsadı. Hiç şüphe yok ki, küçük olan büyük tarafından kutsanmıştır." (İbraniler 7:1-7) Salem şehrinde yaşayan ve Yüce Tanrı'nın rahibi olan Melkizedek'i biliyoruz. İbrahim zamanında Kudüs, Yüce Tanrı'ya ibadet edilen bir yerdi. Görünüşe göre küçük bir şehirdi; İbrahim, Moriah Dağı'nda kurban sunmak için oraya gitti (Yaratılış 22). İsrail halkının Mısır'dan dönüşüne kadar (yaklaşık 500 yıl sonra), kötü Yebusiler oraya çoktan yerleşmişti (Yeşu 15:63). MÖ 1004'te Kral Davut Kudüs'ü ele geçirdi ve Ahit Sandığını oraya taşıdı. Şehir, Süleyman'ın Tapınağı inşa ettiği İsrail Krallığı'nın idari ve dini merkezi oldu. Tevrat'ta "Kudüs" kelimesi, Tanrı'ya hizmet edilmesi gereken yer olarak, "Rabbin seçtiği" yer olarak geçmektedir. Kudüs, Tevrat'ta 700'den fazla kez geçmektedir ve 3300 yıl boyunca İsrail'in başkenti olarak kabul edilmiştir; ancak Kur'an'da hiç geçmemekte ve hiçbir zaman Arap veya Müslüman bir ülkenin başkenti olmamıştır. Kral Davud, Kudüs'ü başkent olarak kurdu ve Tapınağın temellerini attı; bu yüzden Yahudiler dualarını bu yöne doğru ederler. Hz. Muhammed salla'llâhu aleyhi ve sellem'in kendisi Kudüs'ü hiç ziyaret etmedi ve Mekke'ye defnedildi; bu yüzden tüm Müslümanlar dualarını Mekke yönüne doğru ederler.

Kudüs'te 2000 yıllık bir yazıt keşfedildi; bu yazıtlardan en eskisi şehrin tam adını veriyor. Yazıt, geçen yıl Binyanei Ha'Uma bölgesinde, bir ekip tarafından yürütülen kazılar sırasında bulundu.

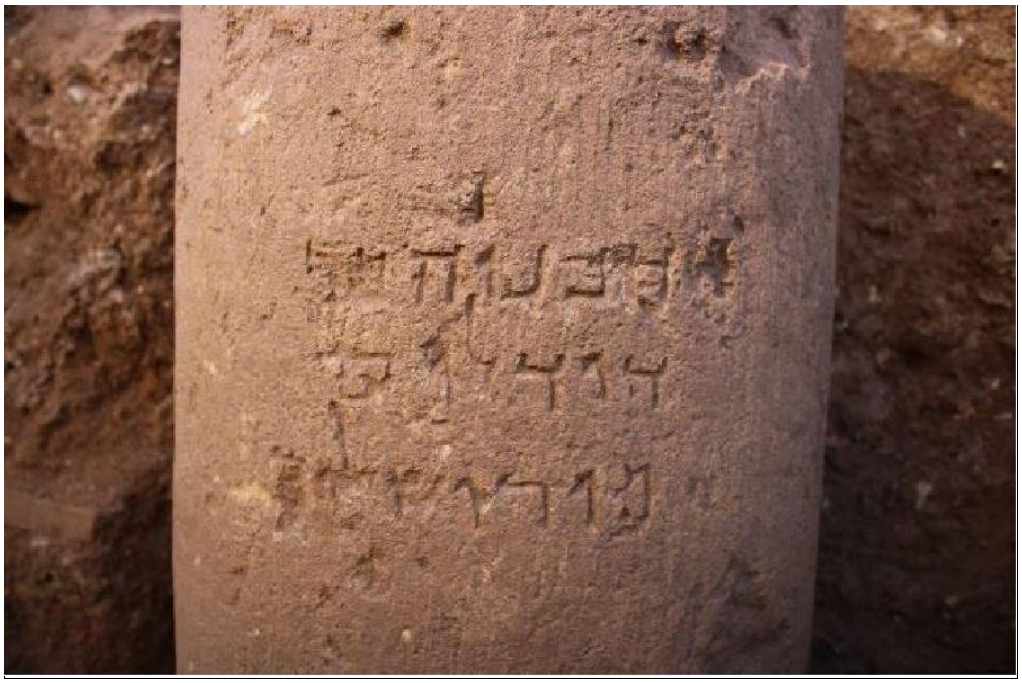

İsrail Eski Eserler Kurumu tarafından yeni yolun inşasından önce yapılan kazılar sırasında, sütunlarla desteklenen bir Roma yapısının temelleri keşfedildi. Daha önceki bir yapıdan yeniden kullanılan sütunlardan birinin bir parçası, İkinci Tapınak dönemine özgü İbranice bir yazıt taşıyor.

Herod'un hükümdarlığı dönemine ait olan bu yazıtta "Dodalos'un oğlu Ananias, Kudüs" yazıyor. Yazıt, İsrail Müzesi tarafından gün yüzüne çıkarıldı. Müze müdürü Profesör Ido Bruno, "Kudüs sakini olarak, bu 2000 yıllık yazıtı okumaktan, özellikle de iki bin yıl önce kullanılan aynı yazıyı okuyabilen ve kullanabilen her çocuğun erişebileceğini düşündüğümde, çok mutluyum" dedi.

Yazıtı inceleyen Dr. Yuval Baruch'a göre, Kudüs adı genellikle kısaltılmış bir biçimde geçiyor. "Bu, tam yazılışının yer aldığı bilinen İkinci Tapınak döneminden kalma tek taş yazıttır," dedi. Bulunduğu bölge, yaklaşık MÖ 1000'li yıllardan beri Kudüs için kaplar üreten bir çömlekçi mahallesini ortaya çıkaran birçok kazı alanının bulunduğu yerdi.

300 yıl öncesine ait kalıntılar arasında fırınlar, kil hazırlama havuzları, sıvalı sarnıçlar, ritüel banyoları ve kapların kurutulması ve saklanması için kullanılan çalışma odaları bulunmuştur. İsrail Müzesi'nde arkeoloji baş küratörü olan Dudi Mevorach'a göre, "yazıtın arkeolojik bağlamı, orijinal olarak nerede sergilendiğini veya Dodalos'un oğlu Ananias'ın kim olduğunu belirlememize izin vermiyor." Ancak muhtemelen bir çömlekçiydi, bir çömlekçinin oğluydu ve adını Yunancadan almıştı.

Mitolojik krallığı, kötü şöhretli sanatçı Daedalus'tan sonra adlandırmıştır. İlginç bir şekilde, yakınlardaki Kudüs'teki kökenlerini soyadına eklemeyi tercih etmiştir."

Peygamber Zekeriya, zamanın sonunda tüm ulusların İsrail'e karşı döneceğini *önceden bildirir: "O gün, Yeruşalim'i bütün halklar için ağır bir taş yapacağım; onu kaldırmaya çalışan herkes kendine zarar verecek; yeryüzünün bütün ulusları ona karşı toplanacak"* (Zekeriya 12:3) . Yeruşalim, Tanrı'nın, peygamberlerinin ve Mesih İsa'nın adıyla ilişkilendirilen bir şehirdir. Büyük krallar Davut ve Süleyman'ın şehri ve peygamberlerin ve diğer büyük İncil kahramanlarının Yüce Tanrı'ya Tapınak'ta ibadet etmek için geldikleri yerdir. Ortalama bir insanın bakış açısından, Yeruşalim bir dünya metropolü seviyesine ulaşmaz ve İskenderiye, Roma veya Atina kadar önemli değildir. Bununla birlikte, Kral Davut'un hükümdarlığından 3000 yıl sonra, dünya nüfusunun çoğu Yeruşalim'i yeryüzündeki en önemli şehir olarak kabul etmektedir. Bunun tek bir nedeni vardır: Rab için ve geleceğe dair planları için önemlidir. *“Ey Yeruşalim, surlarına bekçiler diktim; gece gündüz susmayacaklar. Ey Rabbe saygı gösterenler, susmayın; O'nun önünde susmayın, ta ki O, Yeruşalim'i yeryüzünde övgüye layık kılıncaya kadar!”* (İşaya 62:6-7) . Yeruşalim ve İsrail'in umudu ve geleceği, burada hizmet eden ve Baba'dan gelen Sözü ileten, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Yeşua Mesih ile bağlantılıdır. Burada insanlığın günahları için canını verdi ve cehennemin ve ölümün güçlerini yenerek yeniden dirildi. *“Ey İsrail'in umudu ve sıkıntı zamanındaki Kurtarıcısı, neden ülkede bir yabancı gibisin, geceyi geçirmek için geri dönen bir yolcu gibisin? Neden şaşkın bir adam gibisin, kurtaracak gücü olmayan güçlü bir adam gibisin? Yine de, ey Rab, aramızdasın ve senin adınla çağrılıyoruz; “Bizi terk etme”* (Yeremya 14:8,9).

1967'de, Altı Gün Savaşı'ndan sonra Yahudiler Doğu Kudüs'ü ele geçirip Batı Kudüs ile birleştirerek burayı devletin birleşik başkenti ilan ettiler. Şehrin doğu kısmı ağırlıklı olarak Arap nüfusuna sahip olsa da, BM birleşik başkent gerçeğini tanımayı reddetti. İsrail ile diplomatik ilişkileri olan ülkelerin büyükelçilikleri ağırlıklı olarak Tel Aviv, Ramat Gan ve Herzliya'da bulunmaktadır. Tüm Arap devletleri, Doğu Kudüs topraklarını 1967'den beri işgal altında kabul etmektedir. Filistinli Araplar, başkenti Doğu Kudüs'te olan kendi devletlerini kurmayı talep etmektedir ve bu talep Rusya ve Avrupa ülkelerinin büyük çoğunluğu tarafından da kabul edilmektedir. Kudüs'ün askeri-stratejik bir önemi yoktur; önemli bir liman kenti değildir; önemli bir ticaret yolu üzerinde

bulunmamaktadır; komşu devletler gibi doğal kaynaklar (petrol, gaz vb.) bakımından zengin değildir. Buna rağmen, birçok devlet ve binlerce insan bu şehir için savaştı.

Şehir, İsrail'in tam mülkiyetini ele geçirmesini engellemek için her şeyi yapıyor. Ancak 2000 yıllık dağılımdan sonra İsrail, Kudüs'ü tarihi başkenti ilan etti. 2017'den beri İsrail devleti dünya sahnesindeki konumunu güçlendiriyor ve *"Yahudilere yapılan bir saldırı bana yapılan bir saldırıdır" diyen Donald Trump'ta bir müttefik edindi.* Başkan Trump'ın 23 Mayıs 2017'deki Kudüs ziyareti bunu doğruladı: *"Kudüs kutsal bir şehir, güzel ve kutsal. Yeryüzünde onun gibi başka bir yer yok. Yahudiler ile bu toprak arasındaki bağ binlerce yıl öncesine, Kral Davut zamanına kadar uzanıyor. Batı Duvarı'ndaydım. Hayran kaldım, bu yerin kutsallığıyla dolup taştım. Yad Vashem Müzesi de beni çok etkiledi, Holokost kurbanlarına saygı duruşunda bulunduk... Nesiller boyunca Yahudiler zulüm gördüler ve yargılandılar."*

Yok etmeyi amaçlamadılar. Halk hayatta kaldı ve gelişti. Yahudi halkı çok sayıda alanda muazzam başarılar elde etti. Yahudiler

"Dünya milletlerine ışık getirdiler. Bu korkunç trajediden doğan İsrail Devleti, onların muhteşem ulusal dirilişinin canlı bir tanıklığı ve somutlaşmış halidir. Yönetimim ve ben her zaman İsrail'in yanında olacağız. Amerika Birleşik Devletleri her zaman İsrail'in güvenliğinin yanında olmuştur, ancak benim yönetimimde önemli bir fark göreceksiniz. Yakında İsraillilerin artık siren sesleri duyup sığınaklara koşmak zorunda

kalmayacaklarını içtenlikle umuyorum. Bu şehir, bu ülke, Tanrı'nın ahdinin yerine getirilmesinin kanıtıdır. Hristiyanlar, Müslümanlar ve Yahudiler burada barış içinde yaşayabilir ve dua edebilirler. Tanrı ülkenizi ve Amerika'yı kutsasın!" 29 Ocak 2017'de Donald Trump, BM'de kürsüye çıktı, İsrail yerleşimlerini kınayan bir başka kararı kabul etmek üzere toplananlara baktı ve şunları söyledi: *"Ben bir yerleşimciyim; atalarım okyanusu geçti, bu ülkeye yerleşti, kolonileştirdi ve buraya medeniyeti getirdi. Bugün 300 milyon insanı besleyen ve bunun beş katını besleyebilecek bu uçsuz bucaksız topraklar, bir zamanlar birkaç vahşi kabile tarafından iskan ediliyordu. Medeniyetimizin kazanımlarını bizimle paylaşmak isteyenler bunu aldı. Bize karşı savaşmaya karar verenler yok edildi. Çok üzgünüz, ama ailelerimizi, kültürümüzü, yaşam hakkımızı savunduk. Ve bana Ortadoğu'daki tüm sorunların nedeninin Yahudi yerleşimciler olduğunu söylemeyin. Oraya geldiler ve terk edilmiş çölü çiçek açan bir bahçeye dönüştürdüler. Şehirler kurdular, bahçeler diktiler ve Hristiyan ve Müslüman değerlerimizin dayandığı kadim kültürü yeniden canlandırdılar.*

Bugün her şeylerinin ellerinden alındığını haykıranlar bu süre zarfında ne inşa ettiler? Komşularını öldürmek için sürünerek gittikleri yeraltı tünelleri mi? Dünyanın dört bir yanından ezilenlere yardım için para dilenen ve sonra bu parayı kendilerine mal eden hırsız liderleri için saraylar ve villalar mı? Ya da bu parayı komşularını öldürmek için silah almak için mi kullanıyorlar? Bugün işgal ve İsrail suçları hakkında bağıranlar halkları için ne yaptılar? Hiçbir şey.

İsrail'e çamur attığınız ve toplandığınız bu gökdelenin yıkılmasını talep edin. Onu ve diğer gökdelenleri yıkın ve Manhattan'ı, onu cam boncuklarla takas eden yerli Amerikan kabilesine geri verin. Burada böyle bir karara oy verecek kimse var mı? Ellerinizi kaldırın. Topraklarını seven, kasabalarını, şehirlerini, fabrikalarını ve tarlalarını boş araziler üzerine kuran 300.000 çalışkan, girişimci, cesur Yahudinin sınır dışı edilmesini neden talep ediyorsunuz? Çünkü 100 yıl önce atalarımız Arap devletinin burada olması gerektiğine karar verdi mi? Öyleyse, yakınlarda olması gerektiğine karar verelim ve iyileştirilmesi için katkıda bulunalım. 2005 yılında, bizim talebimiz üzerine İsrailliler zaten aptalca bir şey yaptılar - Gazze'yi terk ettiler. Evlerini, bahçelerini ve seralarını geride bıraktılar; yerel teröristler bunları saatler içinde yağmalayıp yok ettiler. Sonra da halklarını yoksulluğa ve işsizliğe sürüklediler, sahip oldukları her şeyi ellerinden aldılar ve İsrail'e roket atmaya başladılar, tüm bunlar olurken de İsrail'in suçlu olduğunu iddia ettiler. Bu yalan, CNN gibi sahte televizyon kanalları tarafından yayılıyor ve BM tarafından finanse ediliyor. Bakın, Orta Doğu'daki diğer insanların çektiği acıları görmüyor musunuz? İsrail'in kalan yerleşim yerlerini ortadan kaldırmak mı istiyorsunuz? Onları zorla kovmakla, abluka, yaptırım ve boykotlarla boğmakla mı tehdit ediyorsunuz? O zaman barış ve refah olacağını mı iddia ediyorsunuz? Komşu ülkelerdeki gibi bir barış ve refah mı? Yahudi yerleşimcileri rahat bırakın. Yaşasınlar, çalışsınlar ve hepimizin kullandığı yeni teknolojileri icat etsinler. Ve tehditlerinizden korkmadıkları ve yaşamaya ve refah içinde olmaya devam ettikleri için onlara teşekkür edin. Ve Filistinliler komşularından ders alsınlar ve kendi müreffeh ülkelerini kursunlar."

ABD'nin BM Daimi Temsilcisi Nikki Haley, Mart 2017'nin sonlarında AIPAC kongresinde İsrail yanlısı güçlü bir konuşma yaptı. *"İsrail'e yönelik saldırılar dönemi sona erdi. Yeni zamanlar geldi." Çeşitli BM organları tarafından kabul edilen onlarca İsrail karşıtı kararı hatırlattı. Özellikle BM Güvenlik Konseyi'nin 2234 sayılı kararına değindi ve şunları ekledi: "Bugün BM'de kimse bana yerleşimler hakkında konuşmaya cesaret edemiyor - korkuyorlar. Evet, bu oldu. Ama bu bir daha olmayacak."* Nikki Haley konuşmasında İran'dan gelen nükleer tehdide de değindi. Ona göre, İran'a karşı tutum da önemli ölçüde değişiyor ve Beyaz Saray yönetimi Tahran'ın Viyana'da imzalanan anlaşmalara sıkı sıkıya uymasını sağlamayı amaçlıyor. Daha önce, ABD Başkan Yardımcısı Mike Pence de AIPAC kongresinde güçlü bir konuşma yapmıştı . Diğer şeylerin yanı sıra, Donald Trump yönetiminin nükleer silahların

transferi konusunu ciddi olarak değerlendirdiğini doğruladı.

Kudüs'teki Amerikan Büyükelçiliği: *"Kudüs'ün ve orayı yurt edinen herkesin barışı için dua ediyoruz. Trump ve ben İsrail'in yanındayız ve bunun için özür dilemiyoruz. Bu her zaman böyle olacak. İsrail'in davası bizim davamız, değerleri bizim değerlerimiz, mücadelesi bizim mücadelemizdir.* "

Başkan Yardımcısı şöyle dedi. (Fotoğraf: Mike Pence ve eşi)

6 Aralık 2017'de Amerika Birleşik Devletleri, 1948'deki kuruluşundan bu yana Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıyan ilk ülke oldu. Trump, Amerikan büyükelçiliğinin Tel Aviv'den Kudüs'e taşınacağını duyurdu. Bunun ardından Cumhurbaşkanı Benjamin Netanyahu şu açıklamayı yaptı: *"Bu tarihi bir olay."*

Günaydın! ABD Başkanı Donald Trump'ın açıklaması, Kudüs tarihinin önemli bir dönüm noktasını işaret ediyor. Kudüs, 3000 yıldır başkentimiz. Atalarımız sokaklarında yürüdü, Tapınağımız burada, İsrail kralları buradan hüküm sürdü ve İsrail peygamberleri buradan vaaz verdi. Binlerce yıldır, nesiller boyu Yahudiler "Gelecek yıl Kudüs'te" diye dua etti. Babil nehirlerinin kıyılarında ve Varşova Gettosu'nun duvarlarının ardında, nesilden nesile Siyon'u yas tutarak ve hayal ederek yaşadılar. Yetmiş yıl önce, Kudüs'ü bir kez daha Yahudi devletinin başkenti yaparak dua ettiğimiz ve hayalini kurduğumuz şeyi gerçekleştirdik. Şimdi, Başkan Trump'ın tarihi açıklaması bu temel gerçekleri kabul ediyor. "Teşekkür ederim." Tanrı, İbrahim'in tüm çocuklarına ve Tanrı'yı seven herkese şöyle diyor: *"Kudüs'ün barışı için dua edin; sizi sevenler*

refah bulsun! ... Rabbimiz Tanrı'nın evi uğruna, sizin iyiliğinizi istiyorum" (Mezmur 122:6, 9) . *“Yeruşalim bana sevinçli bir isim, övgü ve şeref olacak; bütün yeryüzü halkları arasında, onun için yapacağım bütün iyilikleri duyacaklar ve ona getireceğim bütün iyilikler ve bütün refah karşısında hayrete düşüp titreyecekler.”* (Yeremya 33:9-11)

İsrail küçük bir toprak parçası üzerinde yeniden doğdu.
Tek bir günde bir ülke ortaya çıktı ve bahçeler çiçek açtı.
Tüm yeryüzü için kutsal bir süs haline geldi.
Tanrı, milletleri mutluluğa götürmek için onu kurdu.

Tapınağın Restorasyonu

Kudüs'teki Tapınak, duvarları hurma ağaçları ve nar ağaçlarıyla süslenmiş Cennet Bahçesi'nde kaybolan kutsallığı ve uyumu temsil ediyordu. Levililer soyundan olmayan hiçbir İsrailli, sunağın ötesindeki Tapınak avlusuna giremezdi; sadece rahipler, sırayla tütsü sunarak, yılda sadece bir kez, Başrahip ise hayvan kanıyla Kutsal Mekân'a girebilirdi. Bütün bunlar, insanın Cennetten kovulmasından sonra yaşanan Düşüş tarihine işaret ediyordu. Bu nedenle, rahipler ve Levililer, ölmemeleri için özel bir saflık ve kutsallık standardına tabi tutuluyordu. Tapınak bir metafor değil, Tanrı'nın görkeminin gerçekten bulunduğu bir yerdi. Başrahip Harun'un oğulları Nadab ve Abihu'nun ölmesinin nedeni de buydu. Levililer 10:2, onların Rab'bin ateşiyle yok edildiklerini açıkça belirtir. Yukarıda alıntılanan metinlerden de anlaşıldığı üzere, Yüce Tanrı, Kutsal Mekân'da "kerubiler üzerinde taht kurmuş" (1 Samuel 4:4; 2 Samuel 6:2) olarak, Musa'nın öğrettiği emirleri çiğnedikleri için onları öldürdü (Lev. 8-9). Muhtemelen sarhoştular, sunağın sıcaklığını kaçırdılar ve dışarıdaki bir çadırdan bir şey almak için acele ettiler (garip bir ateş).

Yüce Tanrı halkıyla birlikte olmayı arzu eder, ancak Aden'den kovulmalarından bu yana günahkâr insan Yaratıcı ile yüz yüze gelip hayatta kalamamıştır. Bu nedenle, yeryüzündeki Tapınağında ikamet ederken, Rab herkese erişilemezdir. "Kutsalın Kutsalı"nı ağır bir perde ayırırdı ve hatta yılda bir kez serpmek için giren Baş Rahip bile kendini bir tütsü bulutuyla örtmek zorundaydı. Böylece, Eski Ahit'te Tapınak, Tanrı'nın görkeminin meskeniydi ve tüm insanlara erişilemezdi. Tanrı'nın Oğlu, tüm insanlık için kefaret kurbanı olarak kendini sunduktan sonra, *"Ve işte, tapınağın perdesi yukarıdan*

aşağıya ikiye ayrıldı; ve yer sarsıldı, kayalar yarıldı" (Matta 27:51) — " *ve bu yerde barış vereceğim."* Burada, Mesih'in bahsettiği tapınağın faaliyetinin dördüncü dönemi başladı: *"Öyle bir saat geliyor ki, ne bu dağda ne de Yeruşalim'de Babaya ibadet etmeyeceksiniz… Ama*

"Gerçek ibadet edenlerin Baba'ya ruh ve hakikatle ibadet edecekleri zaman geliyor, hatta şimdi geldi; çünkü Baba, kendisine böyle ibadet edenleri arıyor. Tanrı Ruh'tur ve O'na ibadet edenler ruh ve hakikatle ibadet etmelidirler" (Yuhanna 4:21-24). Bu zaman, Mesih'in kefaret kurbanını kabul eden herkes için çoktan geldi; bu konuda peygamberce şöyle denmişti: *"Ben onların içinde oturacağım, aralarında yürüyeceğim; ben onların Tanrısı olacağım ve onlar da benim halkım olacaklar"* (2 Korintliler 6:16).

Tapınak Dağı'nda yapılan arkeolojik araştırmalar, 100 metreye kadar uzanan derin tünelleri ortaya çıkardı.

metrelerce derinlikte. İlginç bir şekilde, bu seviyede devasa, hassas bir şekilde yontulmuş taş bloklar da gömülü; bunlardan biri 13 metre uzunluğunda ve 600 tondan fazla ağırlığında. Binalardan ve anıtlardan kalan diğer tufan öncesi taşlar gibi, bunlar da modern teknolojinin işleyip taşıma kapasitesinin ötesinde. Bu, Salem (Kudüs) şehrinin, Tanrı'nın adını çağıran Seth'in tufan öncesi mirasıyla kurulduğunu düşündürüyor (Yaratılış 4:26). Ve eğer Nimrod geri dönmeye karar verdiyse...

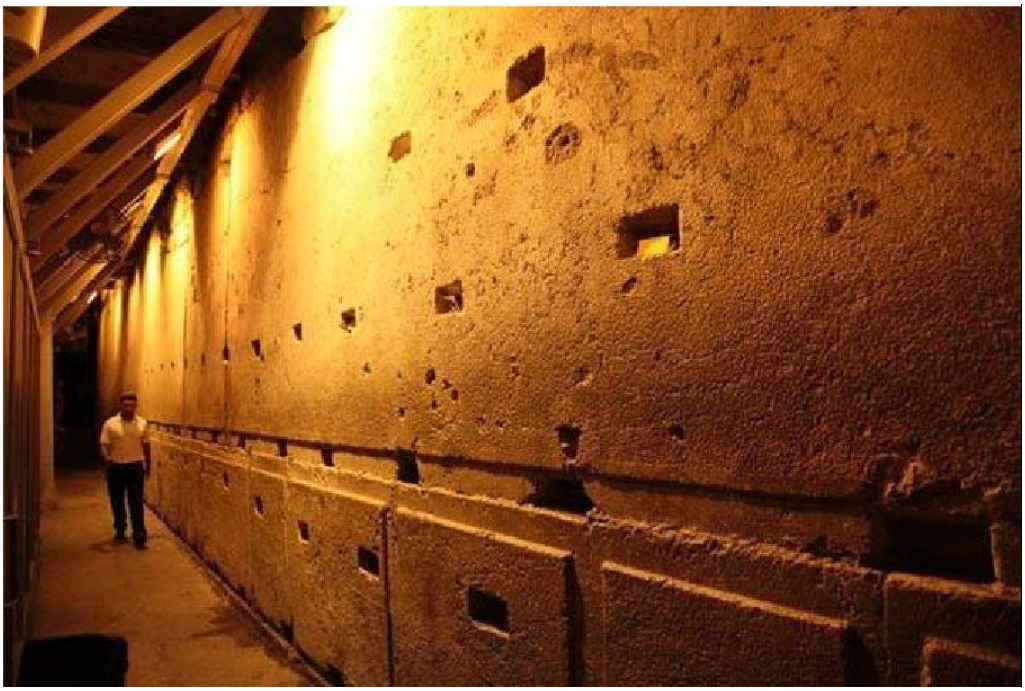

Tufan öncesi dönemde yüksek yerlerdeki ruhsal kötülükle olan işbirliği (Efesliler 6:12) ve Babil'in (cennetin kapısı) tufan öncesi kalıntılar üzerine inşa edilmesinin ardından, Tanrı, adının ibadet edilmesi için tufan öncesi zamanlardan beri Şalom'u meskeni olarak seçti (Tesniye 12:18; Çıkış 15:17). Neden tüm dünya imparatorlukları, Asur kralının MÖ 722'de istediği gibi, şehri ele geçirmeyi ve yok etmeyi amaçladı? Ama Rab, doğaüstü bir şekilde ordusunu yok etti ve İsrail halkı İbrahim'in Tanrısı'ndan uzaklaşınca, MÖ 586'da Nebukadnezar tarafından yıkılmasına izin verdi. Tanrı, sadakatiyle, peygamberlikte önceden bildirildiği gibi, MÖ 539'da Pers kralı Kiros aracılığıyla Yahuda Krallığı'nı yeniden kurdu (İşaya 44:28). *“Pers kralı Kiros’un ilk yılında, RAB’bin Yeremya’nın ağzından verdiği sözü yerine getirmek için, RAB Pers kralı Kiros’un ruhunu harekete geçirdi ve bunu bütün krallığında sözlü ve yazılı olarak ilan ettirdi: ‘Pers kralı Kiros şöyle diyor: “Göklerin Tanrısı RAB bana yeryüzündeki bütün krallıkları verdi ve bana Yahuda’da, Yeruşalim’de kendisine bir ev inşa etmemi emretti. “O’nun bütün halkından kim varsa—Tanrısı onunla olsun—Yahuda’da bulunan Yeruşalim’e çıksın ve İsrail’in Tanrısı RAB’bin, Yeruşalim’de bulunan Tanrı’nın evini inşa etsin”* (Ezra 1:1-3). Nebukadnezar’ın tapınağı yıkmasından yetmiş yıl sonra, MÖ 516’da, ikinci tapınak Zerubbabel’in yönetiminde yeniden inşa edildi. MÖ 20’den itibaren İdumeli Herod bu tapınağın yeniden inşasına başladı ve bu inşaat 64 yılına kadar devam etti ve Titus’un komutasındaki Roma lejyonu tarafından yıkılmasından 6 yıl önce tamamlandı.

Kudüs'teki Üçüncü Tapınak

"Sonra bana bir çubuk gibi bir kamış verildi. Rab dedi ki: 'Kalk ve Tanrı'nın tapınağını, sunağı ve orada ibadet edenleri ölç. Ama dış tapınağın avlusunu ölçme, çünkü o putperestlere verilmiştir. Onlar kutsal şehri kırk iki ay boyunca ayaklar altına alacaklardır.'" (Vahiy 11:1, 2). Yahya tapınağı ölçmeli, ancak putperestlere verilen dış avluyu ölçmemelidir. Tapınağın inşasındaki en büyük sorun, tapınak tepesinde bir caminin bulunmasıdır. Ancak 1983'te Kudüs ve Amerika'dan bilim insanları, kızılötesi termografi kullanarak, birinci ve ikinci tapınakların caminin 90 metre kuzeyinde bulunduğunu keşfettiler (Mezmur 48:3). Böylece cami dış avluda olacaktır ve

Tapınağın yapısı, "dış avlu"dan bir duvarla ayrılmış olabilir; belki de kehanet buna işaret etmektedir. Kudüs Tapınağı, Kutsal Mekân'a doğru yakınlaşan dört avluya bölünmüştü. İlk olarak, putperestlerin girebildiği ancak ölüm cezası tehdidiyle ötesine

geçemedikleri Putperestler Avlusu vardı. Putperestler Avlusu ile bir sonraki avlu arasında, putperestleri uyaran levhaların yerleştirildiği bir korkuluk bulunuyordu. Ardından, kadınların geçmesine izin verilmeyen Kadınlar Avlusu ve sonrasında da Erkekler Avlusu geliyordu.

Sıradan Yahudilerin geçmesine izin verilmeyen İsrailoğulları'nın bulunduğu yerden sonra, bakır yakmalık sunak ve leğenin bulunduğu rahipler ve Leviler avlusu geliyordu. Sadece rahiplerin tapınağa girmesine izin veriliyordu; tapınağın ilk bölümünde altın buhur sunağı, ekmek masası ve yedi kollu şamdan bulunuyordu. Tapınağın sonunda, kalın bir perdenin ardında, Ahit Sandığı'nın durduğu "Kutsal Mekân" vardı. Sadece baş rahip, kendi günahları ve tüm halkın günahları için hayvan kanıyla serpmek üzere yılda bir kez içeri girebilirdi.

Kasım 2016'da, yeniden canlanan Sanhedrin , Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve ABD'nin seçilmiş başkanı Donald Trump'ı Kudüs'te üçüncü bir Yahudi Tapınağı inşa etmek için güçlerini birleştirmeye çağırdı *ve onlara, İsrail'in ve Tapınağın önemini tanıyan Yahudi olmayan krallar olan modern zamanların Cyrus'u gibi davranmalarını öneren mektuplar gönderdi. Başrahip Haham Weiss, "Rusya ve Amerika'nın liderleri, barışın kaynağı olan Tapınağı inşa ederek dünya uluslarını küresel barışa*

götürebilirler. Bu, terör ve şiddetin nedeni olan utanç verici UNESCO kararlarını telafi edecektir ." dedi. Uluslararası toplum Filistin-İsrail çatışmasını çözemediği için, Trump'ın Filistin'in İsrail ile ilişkilerini düzenlemeyi amaçlayan barış planı şu anda geliştiriliyor. 9 Nisan 2019'da İsrail'de yapılacak erken seçimlerden sonra, Beyaz Saray yönetimi, Filistin devleti ile İsrail arasında karşılıklı yarar sağlayan şartlarda bir barış anlaşması önerecek. Bu, Kudüs'te üçüncü bir tapınağın inşasının yolunu açabilir. Kudüs'teki Tapınağın yeniden inşasının başlangıcı, İsrail'in son haftasının başlangıcını işaret edecektir. İsrail, 69. haftanın sona erdiği duruma geri dönmelidir: rahiplik hizmeti, kurbanlar ve tapınak ibadeti. Bugün İsrail'in nüfusu, 135 yılında yıkılmasından öncekiyle aynı olan 8,5 milyon vatandaşa ulaşmıştır. Baş rahip seçilmiş, rahipler kurban sunmaya hazır ve üçüncü tapınağın inşası için hazırlıklar devam etmektedir.

"Sonra kutsal birinin konuştuğunu işittim. Kutsal kişi, 'Bu günlük kurban ve yıkım günahı görümü ne kadar sürecek? Kutsal yer ve ordu ayaklar altında çiğnenecek' diye soran birine, 'İki bin üç yüz gün sürecek; sonra kutsal yer temizlenecek' dedi." (Daniel 8:13-14). Tapınağın günlük kurbanı hakkındaki kehanet, son günlere işaret etmek üzere üç kez tekrarlanmıştır: *"Ey insanoğlu, bil ki bu görüm son zamanlara işaret ediyor!"* (Daniel 8:17) *"İşte, size gazabın son günlerinde olacakları açıklıyorum; çünkü bunlar son zaman için belirlenmiş olan zamana işaret ediyor."*

(Daniel 8:19) *"Şimdi, söz edilen akşam ve sabah görümü gerçektir; fakat bu görümü kapatacaksınız, çünkü bu daha uzun yıllar sürecektir.* " (Daniel 8:26) Tapınağın genel zamanı, günlük kurban ve son haftadaki yıkıcı kötülük.

Bu, 2300 güne = 76,6 aya denk gelecek *ve "sonra kutsal yer temizlenecek* ." İncil'deki her biri 360 gün olan yedi yıl, toplamda 2520 güne - 84 aya - eşittir ve eğer 2300 günü (akşam ve sabah, bir gün, Yaratılış 1. bölüm) çıkarırsak, sonuç 220 gün veya 7,4 ay olur ki bu da tapınağın inşası için harcanacaktır. Ancak haftanın ortasında kurban kesileceği ve helak oğlu tapınakta tanrı kılığında oturacağı için, günlük kurban süresi 34,6 ay sürecek ve tapınağın yıkımının iğrençliğinden sonra, kutsal yerin

temizlenmesine kadar geçen süre 3,5 yıl veya 42 ay olacaktır.

Tapınağın ve ibadetlerin hazırlanması

28 Eylül 2015'te, ay dörtlüsünün sona erdiği gün, Tapınağın inşası için gönüllü bir çevrimiçi bağış toplama kampanyasının ardından, enstitünün direktörü şunları söyledi: *"Bugün, Kudüs Tapınağının inşası için bağış toplama tamamlandı ve bizim neslimiz bunu görecek."* 1 Eylül 2016'da İsrail Sanhedrini, Rabbi Baruch Kahane'yi (Kohen Gadol) Baş Rahip olarak seçti. Parlak bir alim olan Rabbi Kahane, Tapınak ayinlerinin yeniden başlatılmasında önemli bir rol oynadı. Kurban ayini için rahiplerin seçimi ve eğitiminin uzun sürmeyeceğinden emin. *"Siyasi durum aniden değişirse -ki bu tamamen mümkün- Tapınak ayinlerine hemen yeniden başlamamız gerekecek. Her şey bir gecede değişebilir. Her durumda, hazırlıklı olmamız gerektiği açık."*

1987 yılında kurulan ve tapınağın işleyişiyle ilgili birçok konuyu inceleyen hahamlar, alimler ve çeşitli alanlardan uzmanlardan oluşan Tapınak Enstitüsü *(İbranice: Makon HaMikdash),* 2015 yılında tapınağın ilk bölümü için bir tasarım sundu. Kompleksin bu küçük bölümü, İsrail'in en bilgili 71 aliminden oluşan Sanhedrin'in toplantı yeri olan "Yontulmuş Taşlar Odası" olarak bilinir. MS 358'de dağıtılan Sanhedrin, 13 Ekim 2004'te resmen çalışmalarına yeniden başladı. Sunulan tasarım...

Mimarların tasarımı, yeraltı otoparkı, meclis salonu ve balkonlar da dahil olmak üzere birkaç katı öngörüyor. Tapınak Enstitüsü, gelecekteki tapınak için temel taşı, törensel nesneler ve ayin malzemelerini çoktan hazırladı. Planlanan tapınağın açıklamasının ekinde şu ifade yer alıyor: *"Üçüncü Tapınak tamamen bilgisayarlı olacak, yeraltı otoparkı, klima, asansörler ve platformlara sahip olacak."*

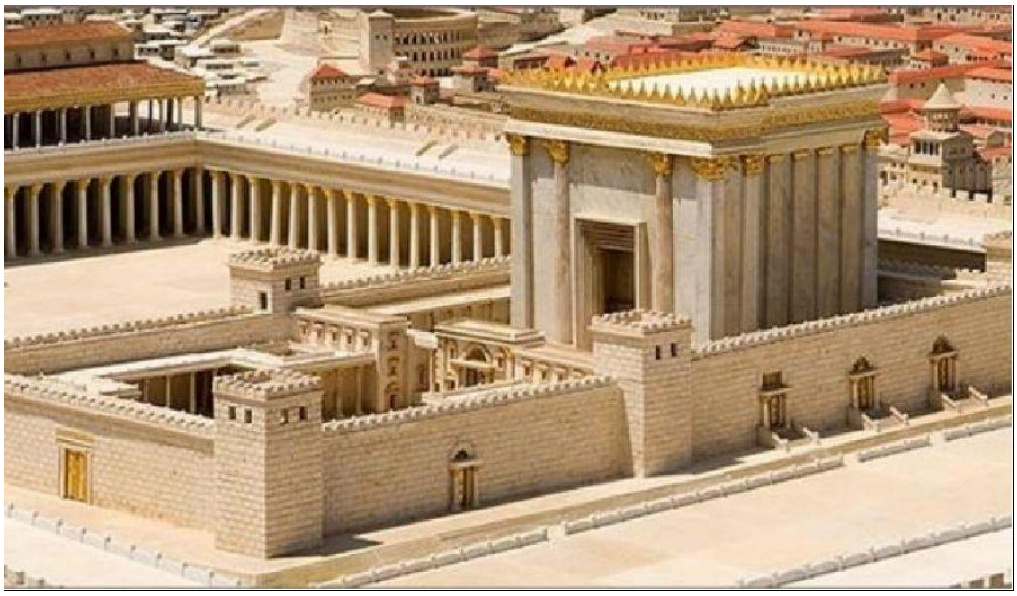

Haaretz gazetesinin aktardığına göre, "Toplu taşıma, tekerlekli sandalye rampaları ve diğer hizmetler için" tasarlanan kilisenin projesi Google'da çevrimiçi olarak görüntülenebilir.

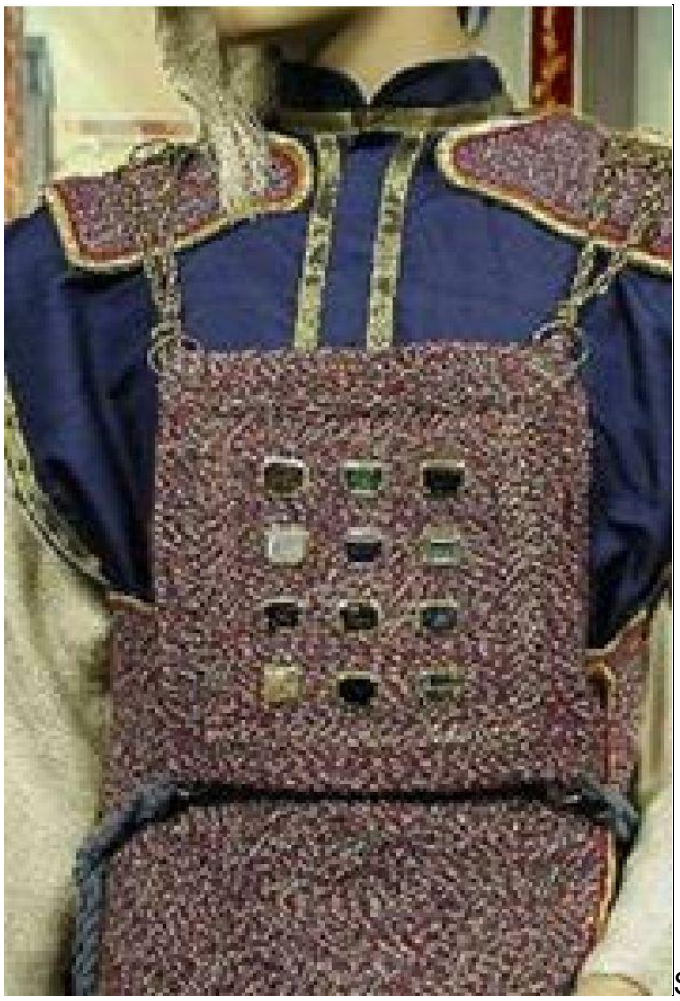

Şu anda, Tapınak Enstitüsü personeline göre, tapınak ritüel eşyalarının neredeyse tamamı yeniden üretildi. Kırmızı bir düvenin küllerinden yapılan arındırıcı kutsal suyu oluşturmak için, Amerikan Kırmızı Angus ineklerinin dondurulmuş embriyoları alındı ve bu cinsten birkaç inek üretildi. Tapınak ayinleri için sadece birkaç unsur eksikti. Bunlardan biri, kutsal meshetme için özel olarak hazırlanmış bir krizma (yağ) idi. Tanrı, bu krizmanın nesilden nesile kalıcı olması gerektiğini söyledi (Çıkış 30:31). Tapınak yasalarının koruyucularının büyük üzüntüsüne, yağın bileşenlerinden biri olan tarçın ağacının (Çıkış 30:24) artık dünyanın hiçbir yerinde bulunmadığı ortaya çıktı. Kudüs Tapınağı yakınlarındaki bu ağaçların iki korusu MS 70 yılında Romalılar tarafından yakıldı. Ancak, birkaç yıl önce, Ölü Deniz mağaralarının yakınlarında, İsrailli arkeologlar eski krizma ile dolu bir kil şişe ortaya çıkardılar. Bilim insanları, yağın iki bin yıllık olduğunu ve Çıkış Kitabı'nda anlatılan tüm bileşenleri içerdiğini doğruladı.

İsrail Tapınak Enstitüsü, kazılar sırasında keşfedilen eski Tapınağa ait eşsiz bir kap, lamba ve diğer eşya koleksiyonunu yakın zamanda edindi. Enstitüdeki uzmanlardan oluşan bir ekip, Tapınak kutsal alanının doğru bir şekilde yeniden inşasına yardımcı olabilecek Talmud, tefsirler, tarihi eserler ve arkeolojik kaynaklardan veri derlemek için çalışıyor. Kutsal eşyalar üretmeye başladılar; İncil'deki tanımlamalara tam olarak uygun olarak, rahip kıyafetleri için altın, gümüş, ahşap, bakır, deri ve kumaştan yapılmış nesneler: 12 oldukça büyük değerli taş gerektiren bir göğüs efodu; altın bir taç; ve çeşitli kutsal kaplar. Kuruluşundan bu yana geçen 20 yıl içinde, personeli Kral Davut'un altın arpı, tütsü için altın bir sunak, kaplar ve ısıtılmış suyla yapılmış bakır bir leğen de dahil olmak üzere yaklaşık 70 parça Tapınak eşyasını restore etti.

Tapınak Enstitüsü'nün geniş koleksiyonundaki en etkileyici eser, Yahudi Mahallesi'nde şeffaf bir vitrin içinde sergilenen devasa, som altın bir menoradır. Batı Duvarı'na ve Tapınak Dağı'na çıkan merdivenlere bakmaktadır. Menora, Tapınak Enstitüsü

akademisyenlerinin yıllarca süren titiz araştırmalarının sonucudur; akademisyenler, yapım sırrını keşfetmeden önce çok miktarda arkeolojik veri ve metinsel kaynağı incelemişlerdir. Efsanevi menora, 45 kilogram 24 ayar altından yapılmıştır. Yarım ton ağırlığındaki anıtın değeri yaklaşık 3 milyon dolardır. Menora (İbranice:מְנוֹרָה— şamdan), yedi kollu altın bir şamdandır. Yahudiliğin en eski sembollerinden biridir ve Tabernakül'de, Tapınak'ta ve her Ortodoks Yahudi evinde kullanılan Yahudi dini özelliklerinden biridir.

En büyük keşif

İncil'de geçen yerlerin en dikkat çekici arkeologlarından biri, mesleği gereği anestezi uzmanı olan, ancak yaşam amacına bağlı, dindar ve samimi bir Hristiyan olan Amerikalı Ron Wyatt'tı. Tüm hayatını İncil'de anlatılan olayların izlerini aramaya adadı. Birçok zorluğa göğüs gerdi, sık sık hayatını riske attı ve kendi bencil nedenleriyle araştırma ekibine katılanlar tarafından defalarca ihanete uğradı.

1970'lerin sonlarında Ron Wyatt bir keşif gezisi düzenledi ve Kudüs bölgesini keşfetmek için yola çıktı. Ron ve oğulları, esas olarak Tanrı'nın çarmıha gerildiği gerçek yeri aramak için birkaç yıldır Kudüs'ü ziyaret ediyorlardı. 1885'te İngiliz General Charles H. Gordon, bu yerin İncil'deki Golgotha tanımına mükemmel bir şekilde uyduğunu öne sürdü ve buraya Gordon'un Çarmıhı adı verildi. Hâlâ geleneksel olan Golgotha tanımlaması ilk olarak İmparator Konstantin'in annesi

Kraliçe Helena tarafından yapıldı. İddiaya göre gerçek çarmıhı bulduğunda,

İsa'nın işkence gördüğü yerde, çarmıha gerilme yerinin (Golgota) bu kutsal emanetin bulunduğu yerde olduğunu öne sürdü. 335 yılında Kudüs'ün kuzeybatı kesiminde, Rabbin gömüldüğü varsayılan mezarın üzerine Kutsal Kabir Kilisesi'ni inşa etti. Ancak hiç kimse Golgota'nın kesin yerini kanıtlayamadı. Ron, Gordon'ın önerdiği, şehrin dışında bulunan yeri araştırmaya başladı. İncil, Mesih'in kapıların dışında acı çektiğini ve bu yerin yakınında, yoldan geçenlerin O'na hakaret ettiği bir yol olduğunu söylüyor. Gordon Tepesi, Golgota'nın tüm tanımlarına uyuyor; "kafatası tepesi" anlamına gelen Kalvaria, bugün açıkça görülebilen bir özellik. Doğrudan altında bir yol ve bir otobüs durağı geçiyor. Ron, orada haç yerleştirmek için üç yapay, kare çukur ve bunların arkasında, mahkumların suçlarını ayrıntılarıyla anlatan yazıtlar bulunan tahta kalkanlar yerleştirmek için oyulmuş yerler buldu.

Ron, Şam Kapısı yakınlarında bir Kudüs tarihçisiyle yürürken, tarihçinin *"İşte, Yeremya Mağarası'nda, Ahit Sandığı var" dediğini anlatıyor.* Yeremya, "Ağıtlar" adlı kitabını burada yazmıştı. Ron, daha önce Ahit Sandığı ile hiç ilgilenmediğini, hatta hakkında fazla bir şey bilmediğini ve bu sözlerin kendi isteğiyle ağzından çıkmış gibi geldiğini söylüyor. Konuştuktan sonra neden böyle söylediğini merak etmiş. Bunun Tanrı'nın onu buraya yönlendirdiğini anlamış. Eve gidip tarihi belgeleri incelemeye başlamış;

Ahit Sandığı hakkında bilgi verebilecek her şeyi araştırmış. Ron, Ahit Sandığı'na dair son İncil referansını, MÖ 621 yılında Tapınak'ta olduğunu keşfetmiş. Nebukadnezar'ın Kudüs ve Tapınağı ilk fethinden on beş yıl önce, peygamber Yeremya o dönemde hizmet ediyordu. Babil istilasını ve Yahudi halkının esaretini önceden bildiren Yeremya, Ahit Sandığı'nın yok olacağını söylemişti: *"Onu hatırlamayacaklar, ona gelmeyecekler, çünkü artık olmayacak"* (Yeremya 3:16). Tanrı'dan İsrail'in başına gelecek felaketi bilen Yeremya ve rahipler, sandığı önceden sakladılar; bu nedenle Sandık, ele geçirilen ganimetler arasında yer almıyor. Mağara, Tapınağın inşası için taş çıkarılmasıyla oluşturulmuş eski bir kuyudur.

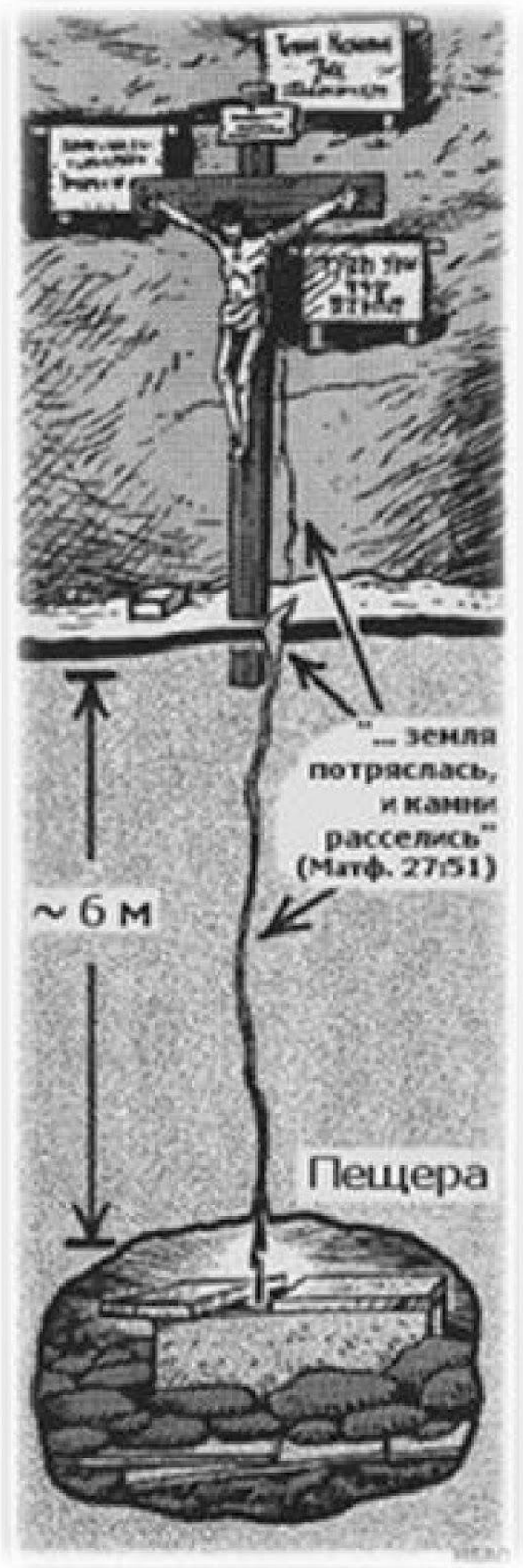

Şehir surlarının ötesine uzanan bu yeraltı geçit sistemi, düşman casuslarının içeri girmesini önlemek için kesinlikle gizli

tutuluyordu. Ron ve oğulları yaklaşık on yıl boyunca mağarayı keşfettiler. Bir süre sonra, sonunda Moriah Dağı'nın içindeki açık alana, yani Ahit Sandığı'nın bulunduğu yere ulaştı.

Ron, 6 Ocak 1978'de Ahit Sandığı'nın bulunduğu mağaraya girdi. Taşların, derilerin ve tahtaların altında, Kutsal Çadır'da Sandık'ın önünde sergilenen altın kaseler, şamdanlar ve diğer kutsal eşyaların bulunduğu bir masa buldu. Mağara neredeyse tavana kadar doluydu ve hareket etmek ancak karnının üzerinde sürünerek mümkündü. Mağaranın en ucunda, Ron kırık kapaklı bir taş lahit keşfetti. Ron, lahitin Sandığı içerdiğini varsaydı. Lahitin tepesinden tavana olan mesafe sadece 10-20 cm olduğundan, Sandığı fotoğraflamak çok zordu. Fotoğraflar başarısız oldu: tüm film ya aşırı pozlanmıştı ya da silinmişti. Orada, yer altında, Sandığın bulunduğu yerin hemen üzerinde, Ron mağara tavanında bir çatlak ve çatlaktan Sandığın kapağına sızmış koyu renkli bir sıvının izlerini gördü. Analiz için örnekler aldı. Daha sonra çatlağın yerini dışarıdan incelediler. Sonradan anlaşıldı ki, olay yeri Kudüs'ün doğu surlarının dışında, Kolwaria Tepesi'nde, İsa'nın çarmıha gerildiği yerin hemen eteğindeydi. Taşın üzerinde, Romalıların çarmıha germe direklerini yerleştirdiği kare delikler hala duruyor. Hatırlayacağınız gibi, İsa son nefesini verdikten hemen sonra,

Bir deprem oldu ve yer yarıldı (Matta 27:51).

Markos 15:38; Luka 23:45), sonra da *"mızraklı askerlerden biri"*

"Yan tarafını deldi ve hemen kan ve su çıktı" (Yuhanna 19:34). Muhtemelen, yağmurla birlikte, İsa'nın kanı çatlaktan doğrudan Kutsal Ahit Sandığı'nın üzerine aktı - İlahi Gerçek. Böylece İsa, insanlığın günahları için Tanrı'nın adil gazabını Kanıyla örttü. Kan, haçın yakınındaki yerdeki bir çatlaktan altı metre derinliğe kadar Kutsal Ahit Sandığı'nın kapağına damladı. Kudüs'teki bir laboratuvar, kanda somatidlerin varlığı sonucuna vardı.

Ron'un sandığın kapağından aldığı kazıma örneklerinde kan bulundu.

Mağaraya dördüncü ziyaretinde, nihayet Ahit Sandığı'nın net bir görüntüsünü elde etmeye kararlı bir şekilde, 8 mm'lik bir video kamera ve bir tripod aldı. Mağaraya her zaman aynı geçitten yaklaştığı için, bu sefer garip bir şey fark etti. Mağarada Ron bir ışık gördü ve mağaranın tüm kaya ve molozlardan tamamen temizlenmiş olduğunu

görünce şaşırdı. Sonra Ron, lahitinden çıkarılmış olan Ahit Sandığı'nı gördü. Ron, Sandığın arkasındaki duvarın nasıl kristal görünümünde olduğunu ve gökkuşağı renkleriyle parladığını açıklayamadı. Duvarın, mağarayı aydınlatan ışığın kaynağı olduğunu düşündü. Mağarada sıradan gençlere benzeyen, normal "günlük kıyafetler" giymiş dört genç insan gördü, ancak Ron bunların melekler olduğunu anladı.

Orada şaşkın bir halde durdu, konuşamıyor, hatta hareket bile edemiyordu. Onlara neden orada olduklarını sormak istiyordu ama tek bir kelime bile söyleyemedi. Sonra meleklerden biri Ron'a Ahit Sandığı'nı koruduklarını söyledi ve Ron'un bir tripod ve video kamera kurup açmasına izin verdi. Ron çekim yaparken, dört melek Sandığa yaklaştı, kapağını kaldırdı ve Sandığın yanına koydu. Ron'la konuşan melek onu yanına çağırdı ve Sandıktan taş tabletleri almasını söyledi. Ron eğildi ve On Emir tabletlerini aldı, tabletlerin üzerindeki yazılar sanki taş yağmış gibi yazılmıştı ve Musa parmağıyla Kanun'un sözlerini takip etti. Sonra melekler taş tabletleri geri verdi ve Sandığın ve taş tabletlerin, tüm insanların canavarın işaretini – "işareti" – kabul etmesini gerektiren bir yasa çıkarılana kadar dünyaya gösterilemeyeceğini söyledi.

Ardından Ron ekipmanlarını topladı ve otel odasına koşarak görüntüleri tekrar izledi. Şaşkınlıkla her şeyin mükemmel bir şekilde kaydedildiğini gördü.

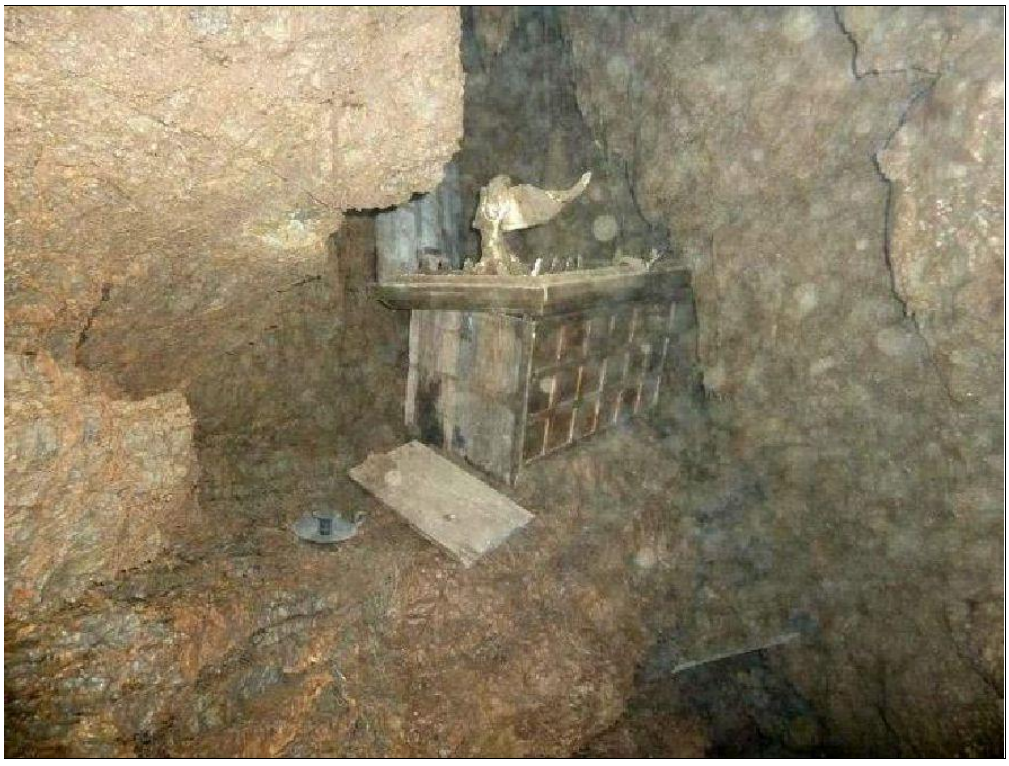

Kaseti izlerken heyecanı korkuya dönüştü. Meleğin şu sözlerini hatırladı: *"Canavarın işaretiyle ilgili yasa çıkarılana kadar bu şeyler açıklanmamalıdır."* Mağaraya geri dönüp meleğe ne yapması gerektiğini sormaya karar verdi. Ron mağaraya döndüğünde melekler oradaydı ve kaseti saklayacak güvenli bir yeri olmadığını söyledi. Bunun üzerine melek kaseti Ron'un elinden alıp Sandığın taş levhalarının üzerine yerleştirdi.

Belki bir gün, yeryüzündeki herkes bu kaydı izleyebilecek. Ron Amerika'ya döndü ve İsrail hükümeti, sandığı çıkarmak için mağaraya altı Levili gönderdi. Geri dönmediler, bu yüzden Ron çağrıldı ve mağaraya girerek altı ceset çıkardı.

1990'ların ortalarında, Amerikalı bilim insanı Richard Reeves, Fransız profesör Gaston Naesen'in çalışmalarına dayanarak bir mikron mikroskobu geliştirdi. Naesen, kanda asla ölmeyen minik parçacıklar keşfetti. Bu parçacıklar her türlü sıcaklığa, zehirlere ve hatta nükleer radyasyona dayanıklıdır. Onlara "somatidler" (*soma* - vücut, *tidos* - yapıcı) adını verdi. Ron'dan alınan kurutulmuş kan örnekleri, inceleme için Reeves'e verildi. Su ile seyreltildiğinde, 1/10 mikron büyüklüğündeki minik parçacıkların hareket etmeye başladığını gözlemlediler. Birkaç yıl önce, Amerikalı bilim insanı Mason, İsa'nın kanını son teknoloji ürünü bir mikron mikroskobu altında inceledi. Burada, Ron, laboratuvar teknisyenleri ve bu çalışmayı öğrenen herkes habere hayret etti! Bilim, tüm insanların 46 kromozoma sahip olduğunu biliyor. 23 "x" kromozomu anneden, 23 "x" veya "y" kromozomu ise babadan gelir. Babaya ait "x" ve "y" kromozomları çocuğun cinsiyetini belirler. Babadan gelen kromozomlar arasında sadece bir "y" kromozomu bile çocuğun erkek olması için yeterlidir. Çarmıha gerilen Nasıralı İsa'nın kanında 24 kromozom vardı!!! 23'ü anneden geliyordu ve 1'i de O'nu erkek yapan kromozomdu. Bu, İsa Mesih'in gerçek bir insan ve gerçek bir Tanrı olduğunu doğrular.

Ron Wyatt, kazılar ve İsa'nın kan testleriyle ilgili ayrıntılı raporların yer aldığı videoların dağıtıldığı çok sayıda konferans düzenledi. İsa'nın daha iyi anlaşılmasına ve inanılmasına olanak sağlayacak herhangi bir keşifle ilgili haberlerin olmaması üzücü.

İncil'in doğruluğu her zaman gözden kaçar, sanki birileri bunu görmezden geliyor ve kamuoyuna açıklanmasını engelliyormuş gibi. Ancak Tanrı, Mesih'in gelişinden önceki son nesil olarak bizlerin İncil'in doğruluğuna inanmamız, günah işlemeyi bırakmamız ve Tanrı'yı yüceltmemiz için Ron Wyatt'ın tüm bu olağanüstü keşifleri yapmasına

yardım etti. Ron 1999'da öldü, ancak arkadaşları gerçeği öğrenmek isteyen herkes için web sitesini koruyor. Keşiflerine adanmış bir müze Tennessee'de açık (http://wyattmuseum.com) . İsrail halkı, tüm bu kalıntıların tesadüfen keşfedilmediğine; Mesih'in gelişinden önce Tapınak hizmetinde kullanılmak üzere Üçüncü Tapınağın inşası için Tanrı'dan bir işaret olduğuna inanıyor.

MÖ 445'te I. Artakserkses'in Kudüs'ü yeniden kurma emriyle İsrail'in yetmiş haftalık dönemi başladı ve 69 haftanın tamamlanmasının ardından Mesih öldürüldü (Daniel 9:26). Bu olaydan sonra putperestlerin dönemi başladı ve Kudüs'teki tapınağın inşasından önce sona erecektir. *"Sen inşa edileceksin! Ve tapınak için kurulacaksın!"* (İşaya 44:28). Başlangıçtan itibaren

Üçüncü tapınağın restorasyonuna başlanacak.

Mesih Yeşua'nın dönüşünden önceki son haftanın geri sayımı. *"Günlük kurbanın kaldırılmasından ve yıkıma neden olan iğrenç şeyin kurulmasından bin iki yüz doksan gün geçecek"* (Daniel 12:11), *"ve sonra kutsal yer temizlenecek"* (Daniel 8:13-14). *"Bin üç yüz otuz beş güne kadar bekleyen ne mutlu!"* (Daniel 12:12), *"ve bir şehrin sakinleri başka bir şehrin sakinlerine gidip, 'Gelin, RAB'bin önünde dua edelim, orduların RAB'bini arayalım' diyecekler; [ve her biri, 'Ben de gideceğim' diyecek. Ve birçok ulus ve güçlü halk, orduların RAB'bini aramak ve RAB'bin önünde dua etmek için Yeruşalim'e gelecek. İşte böyle olacak"* (Zekeriya 8:21-23).

Dağdaki tapınağı yeniden inşa edeceksiniz.

Burada, eski günlerde olduğu gibi, halklar toplanacak
ve barışı ve özgürlüğü yüceltecekler;
böylece geçmişe dönüş olmayacak.
Nil'den Fırat'a kadar, size ait olanı alın.

(V. Mayakovsky 1913)

2. **Evlat Edinmenin Vaadi**

İbrahim'in Torunları

“Rab İbrahim’e dedi ki: ‘Ülkeni, akrabalarını ve babanın evini bırakıp sana göstereceğim diyara git. Seni büyük bir millet yapacağım, seni kutsayacağım, adını yücelteceğim ve sen bir bereket olacaksın. Seni kutsayanları kutsayacağım, sana lanet edenleri lanetleyeceğim; senin aracılığınla yeryüzündeki bütün aileler kutsanacak’” (Yaratılış 12:1-3). Tanrı’nın, kadının soyundan gelecek çocuğun şeytanın başını ezeceğine dair vaadini bilen eski yılan, her zaman doğumda kendisini yutacak olan vaat edilen “Soy”ı aradı (Vahiy 12:4). Bütün doğru insanları izleyen eski yılan, Mesih’in gelişini bekledi. Özellikle İbrahim ile yapılan seçim ve antlaşmanın ardından, Balaam’ın tavsiye ettiği gibi, İsrail halkını yok etmese bile, yozlaştırmak için tüm çabalarını yönlendirdi. Ve sanki düşmanlar bunu bilmiyormuş gibi

Onlar direndiler ve *"İsrail'in adı artık anılmasın diye onları uluslar arasından yok etmeye" çalıştılar* (Mezmur 83:4), ancak Tanrı tüm ulusların nihai kaderini önceden belirlemiştir, *"Hükümlerin büyük bir derinliktir!"* (Mezmur 36:7). İbrahim'in soyundan gelenlerin tüm tarihi, Adonai'nin vaatlerinin sadakatine açık bir tanıklıktır. Birçok Yahudi, atalarının inancıyla öldü ve İbrahim'in kanına ait oldukları için öldürüldü; ancak inançları sayesinde kurtulacaklardır. İsrail'in güvencesi, Tanrı'nın İbrahim ile yaptığı ve öldürülen canavarın arasından geçen tek taraflı antlaşmasının sadakatine dayanmaktadır (Yaratılış 15:17, 18).

"Ama eğer Rab Tanrınızın sesine itaat etmezseniz ve bugün size emrettiğim bütün buyruklarını ve yasalarını yerine getirmeye dikkat etmezseniz, o zaman bütün bu lanetler üzerinize gelecek ve sizi yakalayacaktır" (Tesniye 28:15). Rabbin sözlerine itaatsizlik ettikleri için Tanrı , Yahudi halkının tarih boyunca çok fazla zulüm görmesine izin verdi. Çeşitli imparatorluklar ve siyasi rejimler tarafından defalarca fethedildiler,

onlara karşı savaşıldı ve sürgündeyken sayısız vahşi pogrom yaşadılar: Haçlılar tarafından binlerce kişi öldürüldü, Holokost'ta milyonlarca kişi öldü, Engizisyon'a ve bir ülkeden diğerine tekrar tekrar zorla sürgüne katlanmak zorunda kaldılar. Yahudi halkına yönelik zulüm oldukça acımasız ve şiddetliydi, ancak O, sadakatiyle, İsrail Babil orduları tarafından kuşatıldığında peygamber Yeremya aracılığıyla şöyle seslendi: *"Ey milletler, Rabbin sözünü dinleyin ve uzak adalara bildirin: 'İsrail'i dağıtan O, onu toplayacak ve bir çoban sürüsünü koruduğu gibi koruyacaktır.'" Çünkü Rab Yakup'u kurtaracak ve onu kendisinden çok daha güçlü olanın elinden kurtaracak... Rab şöyle diyor: Gündüz ışık olarak güneşi, gece ışık olarak ayın ve yıldızların yasalarını veren, denizi dalgalarıyla coşturan, adı Rab olan orduların Rabbi'dir. Eğer bu yasalar benim önümde başarısız olursa, diyor Rab, İsrail soyu benim önümde sonsuza dek bir ulus olmaktan çıkacaktır. Rab şöyle diyor: Eğer gökler ölçülebilse ve yerin temelleri araştırılabilse, o zaman İsrail soyunun tamamını, yaptıkları her şeyden dolayı reddedeceğim, diyor Rab"* (Yeremya 31:10,11,35,36).

Tanrı, Hezekiel'e kuru kemiklerle dolu bir vadi görümü verdi. *"Rabbin eli üzerimdeydi ve Rab beni Ruh aracılığıyla vadinin ortasına götürdü; vadi kemiklerle doluydu. Sonra beni onların etrafında dolaştırdı ve işte, vadinin yamacında çok sayıda kemik vardı ve işte, çok kuruydular. Sonra bana dedi ki: 'İnsanoğlu, bu kemikler canlanabilir mi?' Ben de dedim ki: 'Ey Rab Tanrı, sen bunu biliyorsun'" (Hezekiel 37:1-3). Başka bir deyişle, "Bunun nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum,"* dedi.

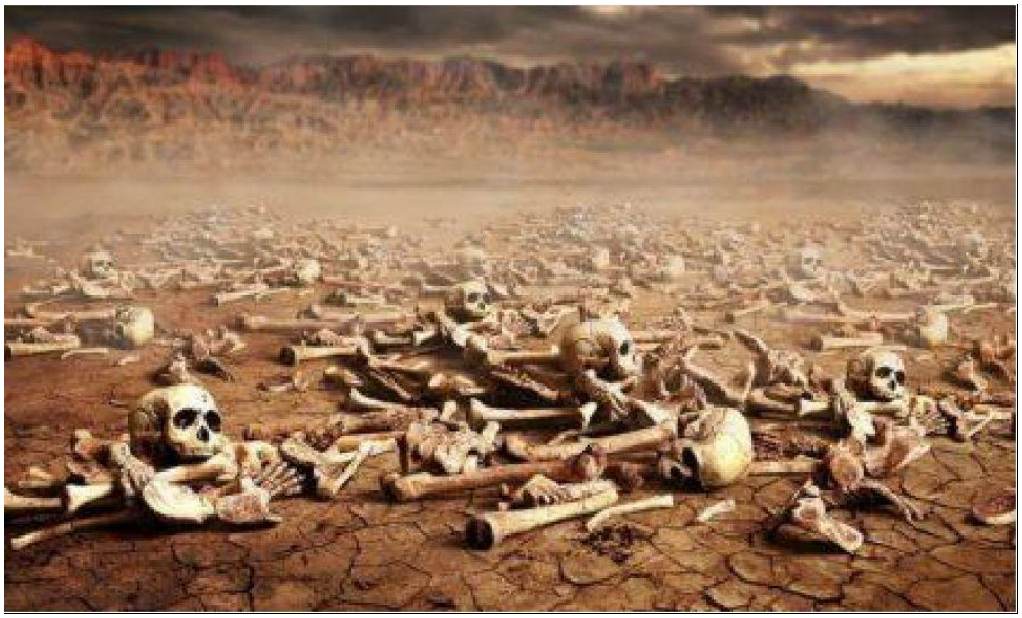

Ölüm işini yaptı, hayat bitti. Tanrım, eğer bu kemikler canlanacaksa, Tanrı'nın mucizevi gücüne ihtiyaç duyulacaktır." "Kuru Kemikler", MS 70 yılında Titus önderliğindeki Roma lejyonunun Yahudileri yok etmesi, şehirleri yıkması ve tapınağı yakmasıyla bir ulus olmaktan çıkan İsrail ulusunun fiziksel bir portresidir. MS 135 yılında, sahte mesih Bar Kochba'nın isyanından sonra, Romalılar nihayet Kudüs'ü bir sabanla üzerinden geçerek yıktılar ve adını "Kapitolina *" olarak değiştirdiler.* Josephus Flavius, Tanrı'nın Yahudileri günahları için cezalandırdığını yazıyor: *"Bu yüzden sizin için Siyon bir tarla gibi sürülecek, Kudüs bir harabe yığını olacak ve bu evin dağı ormanlık bir tepe olacak"* (Mika 3:12). *"Ve bana dedi ki: 'Bu kemikler üzerine peygamberlik et ve onlara de ki: Ey kuru kemikler, Rabbin sözünü dinleyin! Rab Tanrı kemiklere şöyle diyor:*

İşte bu: "İşte, size nefes vereceğim ve yaşayacaksınız. Size sinirler koyacağım, üzerinize et getireceğim, sizi deriyle kaplayacağım ve size nefes vereceğim; ve benim Rab olduğumu bileceksiniz." Bana emredildiği gibi peygamberlik ettim. Peygamberlik ederken bir gürültü oldu ve işte bir sarsıntı oldu; kemikler bir araya geldi, kemik kemiğe. Baktım ve işte, üzerlerinde sinirler vardı, et gelmişti ve deri onları örtmüştü, ama içlerinde nefes yoktu... Sonra bana dedi ki: "Ey insanoğlu, bu kemikler İsrail'in bütün evidir. İşte, diyorlar ki: 'Kemiklerimiz kurudu, umudumuz tükendi, kökünden kesildik.' Bu nedenle peygamberlik et ve onlara de ki: 'Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, mezarlarınızı açacağım ve sizi, ey halkım, mezarlarınızdan çıkaracağım ve sizi İsrail diyarına getireceğim.'" "Ve mezarlarınızı açıp sizi mezarlarınızdan çıkardığımda, ey halkım, benim Rab olduğumu anlayacaksınız; Ruhumu içinize koyacağım ve yaşayacaksınız ve sizi kendi topraklarınıza yerleştireceğim. O zaman, Rab'bin bunu söylediğini ve yaptığını anlayacaksınız," diyor Rab (Hezekiel 37:3-8, 11-14). Kuru kemiklerin yeniden canlanması hemen gerçekleşmedi; uzun süre kuru, dağınık ve ölü kaldılar. Yavaş yavaş, kemikler, sinirler ve et onların üzerinde büyüdü. 19. yüzyılın sonlarında, Siyonist hareketle birlikte, İsrail'in kuru kemiklerinin hareketi başladı. Siyonizmin babası Theodore Herzl gibi insanlar, Yahudileri İsrail'e dönmeye çağırmaya başladılar. Dünyanın dört bir yanından Yahudiler, bataklıkları kurutmak ve çölü bereketli bir bahçeye dönüştürmek için Eretz İsrail'e döndükçe, "sinir ve et" birbirine daha da yaklaştı. " *Sürdüğüm bütün ülkelerden sürümün kalanını toplayıp tekrar ağıllarına getireceğim; ve onlar verimli olup çoğalacaklar"* (Yeremya 23:3) . Rab, peygamber Hezekiel aracılığıyla 2600 yıldan fazla önce halkına olan sadakatini şöyle ilan etti: *"Rab bana uzaktan göründü ve dedi ki: 'Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim; bu yüzden seni*

şefkatle kendime çektim. Seni yeniden kuracağım ve yeniden kurulacaksın, ey İsrail bakiresi; teflerinle süslenecek ve sevinç duyanların dansına katılacaksın… o zaman onlara şöyle diyeceksin: 'Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, İsrail oğullarını bulundukları uluslar arasından alacağım ve onları her taraftan toplayıp kendi topraklarına getireceğim'" (Hezekiel 31:3, 4; 37:21).

Yakup, İbrahim ile yaptığı antlaşmanın onaylandığı "Tanrı Evi" (Yaratılış 28) olan Beytel'de kaldıktan sonra, uzun yıllar "kurak yer" (Yaratılış 29) olan Haran'da kaldı. Haran'daki Yakup, İsrail halkına bir paralellik oluşturur. O, bereket yerinin dışındaydı (Yaratılış 26:3). İsrail dağılmıştı, tapınak veya sunak yoktu. *"Çünkü İsrail oğulları uzun süre kral, prens, kurban, sunak, efod veya terafim olmadan kalacaklardır"* (Hoşea 3:4). İsrail halkının ilahi tarihinin saati 69. haftada durmuş ve iki bin yıldır durmuştur. *"Kudüs, ulusların zamanı gelinceye kadar uluslar tarafından çiğnenecektir"* (Luka 21:24) . *"Şimdi size bağıma ne yapacağımı söyleyeceğim: Çitini kaldıracağım, onu harap edeceğim; duvarını yıkacağım, onu çiğneyip geçeceğim"* (İşaya 5:5).

Peygamber şöyle yazdı: *"İki gün sonra bizi diriltecek; üçüncü gün bizi ayağa kaldıracak ve O'nun önünde yaşayacağız"* (Hoşea 6:2). Rabbin yeryüzündeki zaman tutmasından bahseden Petrus şöyle yazıyor: *"Rab için bir gün bin yıl gibidir"* (2 Petrus 3:8). Mesih'in reddedilmesinden, İsa'nın *"İşte, eviniz size ıssız bırakılmıştır"* (Matta 23:38) demesinden itibaren, Yahudilerin reddettiği Mesih'in gelişinden itibaren, İsrail'in zor durumda olduğu iki günlük (bin yıllık) terk edilme geri sayımı başladı. Ay takvimine göre 2000 yıl 720.000 güne eşittir. Güneş takvimine çevirirsek, 365 günde 1972,6 yıl elde ederiz. Bu yıllara 1,4 artık yıl eklemek ve ayrıca orijinal 33 yılı da eklemek gerekiyor - başlangıç noktası = 2007. Ve

"İki gün" sayısını tamamlamak için, Roma'nın kuruluşunu başlangıç noktası olarak MÖ 745 yerine MÖ 753'te alan keşiş Dionysius'un Gregoryen takviminin 8 yıllık yanlışlığını eklemek gerekir. Toplam: 2007 + 8 = 2015, bu da ay dörtlüsünün sonunu işaret ediyordu (28 Eylül 2015). Bu, İsrail'in terk edilmişliğinin "iki gününü" ve " *üçüncü günde bizi diriltecegini" ilan ediyordu. "O zaman sizi getireceğim ve o zaman sizi toplayacağım; çünkü sizi yeryüzündeki bütün halklar arasında bir isim ve şeref yapacağım, esaretinizi gözlerinizin önünde geri getireceğim, diyor Rab"* (Zefanya 3:20) . Eğer her insan yalancıysa, o zaman Tanrı sadıktır ve dünya Siyon'un inşa edilişini izler. *"Sen kalkacaksın, Siyon'a acıyacaksın; çünkü ona acıma vakti geldi;*

çünkü vakit geldi. Çünkü kulların onun taşlarını bile sevdiler, tozuna acıdılar. O zaman milletler Rabbin adından korkacak, yeryüzünün bütün kralları da senin yüceliğinden korkacak. Çünkü Rab Siyon'u yeniden kuracak ve görkeminde görünecek." (Mezmur 102:14-17)

Tarih bize, anavatanlarından sürülen halkların etnik kimliklerini yavaş yavaş kaybettiğini ve en fazla beş nesil sonra asimile olduklarını veya yok olduklarını anlatır. Ancak, 19 yüzyıllık dağılım boyunca İsrail halkı, İbrahim'in Tanrısının sadakat vaadiyle açıklanabilecek şekilde, kültürde ve hatta dilde Yahudi kimliğini korumayı başarmıştır. Amerikalı genetikçiler, modern Yahudi halkının, İncil'e uygun olarak, 2500 yıl önce Orta Doğu'da yaşamış ortak atalardan geldiğini keşfettiler. Çalışma dört bilim insanı tarafından yürütüldü: Dr. Gil Atzmon; Albert Einstein Tıp Fakültesi'nden Profesör Edward Burns; New York Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden Profesör Harry Ostrer; ve İsrail'deki Tel Hashomer Tıp Merkezi'nden Profesör Eitan Friedman. Çalışmalarına "Orta Doğu'da Ortak Ataya Sahip İbrahim'in Çocukları" adını verdiler. Bilim insanları, Yahudi halkının kökenlerini en başlarına kadar takip ettiler. Bunu yapmak için, en kalabalık üç Yahudi topluluğunun temsilcilerinin genomlarını incelediler: Aşkenazlar (Doğu ve Orta Avrupa Yahudileri); Sefaradlar (Türk, İtalyan ve Yunan Yahudileri); ve üçüncü kuşak Sefaradlar (Suriye, Irak ve İran Yahudileri). Çalışma, nüfustan bağımsız olarak tüm Yahudilerin genetik olarak neredeyse özdeş olduğunu, tıpkı kardeşler gibi olduklarını ortaya koydu. Çalışmaya göre, Yahudi ulusunun tüm kolları Orta Doğu'dan köken almaktadır. 150 nesil önce (yaklaşık 2500 yıl önce) Mezopotamya'da ortaya çıktılar ve burada iki gruba ayrıldılar. İtaatsizlikleri nedeniyle, kuzeydeki 10 kabile MÖ 722'de Asur tarafından esarete alındı ve MÖ 605'te İsrail'in geri kalanı 70 yıl boyunca Babil tarafından esir alındı (Yeremya 29:10). Bazı Yahudiler Avrupa ve Kuzey Afrika'ya gönderilirken, diğerleri Orta Doğu'da kaldı, ancak Tanrı İbrahim'e verdiği sözüne sadık kaldı. " *Gündüz ışık olsun diye güneşi, gece ışık olsun diye ayı ve yıldızları veren, denizi dalgalarıyla coşturan, orduların Rabbi olan Rab şöyle diyor: Eğer bu hükümler benden uzaklaşırsa, diyor Rab, İsrail soyu sonsuza dek benim önümde bir millet olmaktan çıkacaktır.* " (Yeremya 31:35-36) . " *Ey Yakup ve İsrail, bunları hatırlayın; çünkü siz benim kulumsunuz, sizi ben yarattım. Ey İsrail, kulum, beni unutmayacaksın.*" (İşaya 44:21) .

“Ey İsrail dağları, dallarınız filizlensin ve meyve verin; çünkü onlar çabuk gelecekler. Çünkü işte, size döneceğim ve ekilecek ve işlenecek olacaksınız. Aranıza çok sayıda insan, bütün İsrail evini yerleştireceğim; şehirler iskân edilecek ve ıssız yerler yeniden inşa edilecek.” (Hezekiel 36:8-10) . Bilindiği üzere, Yahudi dini topluluğuna üye olmak isteyen her kişi...

Hatta hahamlık yoluyla evlenseler bile, Yahudiliklerini anneleri aracılığıyla kanıtlamak zorundadırlar. Sorun şu ki, yüz binlerce İsrail vatandaşı Yahudiliklerini teyit edecek gerekli belgelere sahip değil. Bu sorun özellikle eski Sovyetler Birliği'nden gelen göçmenler tarafından yaşanıyor; herkesin anne tarafından atalarının Yahudi olduğunu doğrulayan belgeleri (doğum, evlilik ve ölüm belgeleri) yok. Birçoğu II. Dünya Savaşı sırasında belgelerini kaybetti ve birçoğu da antisemitizmden kaçmak için Yahudiliklerini gizledi ve sahte belgeler için hiçbir masraftan kaçınmadı.

Doğum belgelerinde ve pasaportlarda yer alan bilgiler.

Harry Ostrer şunları kaydetti: *"Yahudiler kendilerini tek bir halk olarak düşünme yanılgısına kapılmıyorlar. Araştırmamız bu kavramı doğruluyor. Ve şunu gösteriyor ki..."*

Yahudi halkı aynı zamanda ortak bir genetik tarihle de birbirine bağlıdır." Son

İsrailli genetikçilerin "Yahudi geni" alanında yaptığı araştırmalar.

□Bu genin, bir kişinin halahik (Yahudi dini kuralları) kurallarına uygun olup olmadığını güvenilir bir şekilde belirlemek için kullanılabileceğini iddia ediyorlar. Bu gen kalıtsal olarak aktarılıyor.

только по определения Anne tarafından gelen soy hattı. Genin mevcut olması yeterlidir.

Basit bir kan veya tükürük testi. *"Bu gerçekten bir atılım; basit bir tükürük örneği, Yahudiliğe geçmenin uzun sürecinden kaçınmamızı sağlayacak,"* diyor Yosef Carmel.

Tevrat öğrenim merkezinin başkanı ve dini mahkemenin başkanı.

Eretz Hemda Merkezi, Baş Hahamlığa sunulmak üzere bilimsel bir makale hazırlıyor. Makale, DNA analizi yoluyla bir kişinin "Yahudi geni" taşıyıp taşımadığını belirleme yöntemini ayrıntılarıyla anlatıyor. Olumlu sonuç, kişinin Halakha'ya göre Yahudi olarak kabul edilmesini sağlıyor. Puah Enstitüsü'nde tıp ve Halakha danışmanı olan Haham Dov Poper, *"Son yıllarda İsrail ve dünya genelinde, nükleer DNA'nın aksine mitokondride bulunan ve yalnızca anne tarafından kalıtılan mitokondriyal DNA inceleniyor. Bu gen her iki cinsiyetten çocuklara geçer, ancak yalnızca kız çocukları bir sonraki nesle aktarabilir. Mitokondriyal DNA'da 'Yahudi geni'nin varlığı, Yahudiliğin önemli bir kanıtıdır" diye* açıklıyor. Bu, "Yahudi kimliği yeterince doğrulanmamış" 400.000'den fazla İsraillinin durumunu belirlemeye yardımcı olacaktır. Belki de bu,

bu sorunun çözümü olacaktır.

Balıkçılar ve avcılar

“İşte, günler geliyor,” diyor Rab, “artık, ‘İsrail oğullarını Mısır diyarından çıkaran Rab yaşıyor!’ demeyecekler; fakat, ‘İsrail oğullarını kuzey diyarından ve onları sürdüğü bütün ülkelerden çıkaran Rab yaşıyor!’ diyecekler; çünkü onları atalarına verdiğim topraklara geri getireceğim. İşte, birçok balıkçı göndereceğim,” diyor Rab, “ve onlar onları yakalayacaklar. Sonra da birçok avcı göndereceğim ve onlar onları her dağdan, her tepeden ve kaya yarıklarından kovacaklar” (Yeremya 16:14-16). Rab, İsrail'i toplamak için birçok balıkçı ve avcı göndereceğine söz verdi. “Balıkçılar ve avcılar”

arasındaki fark, Yahudilerin gönüllü ve zorunlu yer değiştirme ve göç yöntemlerinde yatmaktadır.

Balıkçılar

Günümüzde Tanrı, İsrail halkını bütün uluslardan toplama, onları hazırlama, son haftanın günlerinde onlara önderlik etme ve onlara vaat edilen azizler krallığını verme sözünü yerine getiriyor. *"Ey halk, Rabbin sözünü dinleyin ve uzak adalara bildirin: 'İsrail'i dağıtan, onları toplayacak ve bir çoban sürüsünü koruduğu gibi koruyacak.' Çünkü Rab Yakup'u kurtaracak ve onu kendisinden çok daha güçlü olanın elinden kurtaracak. Onlar gelip Siyon tepelerinde şarkı söyleyecekler; Rabbin iyiliğine, buğdaya, şaraba, zeytinyağına, kuzulara ve öküzlere akın edecekler. Ruhları sulanmış bir bahçe gibi olacak ve artık özlem duymayacaklar… Kendinize işaret direkleri dikin, kendinize sütunlar dikin, kalbinizi yola, gittiğiniz yola koyun; "Ey İsrail bakiresi, geri dön, bu şehirlerine geri dön"* (Yeremya 31:10-12, 21) . *"Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, İsrail oğullarını bulundukları uluslar arasından alacağım ve onları her taraftan toplayıp kendi topraklarına getireceğim."* (Hezekiel 37:21)

15 Mayıs 1948'de David Ben-Gurion, bağımsız İsrail Yahudi devletinin kuruluşunu ilan etti . *Başbakan Benjamin Netanyahu, "1948'de nüfusumuz 800.000'di. Başlıca ihracatımız portakaldı. O zamanlar insanlar çok küçük, hayatta kalmak için çok zayıf olduğumuzu söylüyorlardı. İsrail'in nüfusu on kat, ekonomisi kırk kat arttı" dedi* . Yakup'un Tanrısının sadakati, İsrail'i 19 yüzyıllık dağılım boyunca korudu ve bugün, geçen hafta itibariyle, Tanrı halkı MS 135'teki Roma dağılımından önceki sayılarına geri döndürdü. İmparator Claudius tarafından MS 48'de yapılan Yahudi nüfus sayımında, imparatorluk içinde 6.944.000'den az Yahudi bulunmadığı tespit edildi. Bu, Kudüs'ün düşüşünden kısa bir süre önce, dünyanın Yahudi nüfusunun 8 milyonu aştığı anlamına gelir. Bugün İsrail nüfusu 8 milyonu aşmıştır. Bunların yaklaşık 2 milyonu Arap'tır. 2017'den beri Yahudi nüfusunun demografik büyümesi Arap nüfusunun büyümesini aşmıştır.

"Korkmayın, çünkü ben sizinleyim; soyunuzu doğudan getireceğim, sizi batıdan toplayacağım. Kuzeye, 'Vazgeçin' diyeceğim, güneye de, 'Tutmayın' diyeceğim. Oğullarımı uzaklardan, kızlarımı da dünyanın dört bir yanından getirin" (İşaya 43:5-6). 1980'lerin sonlarından itibaren Tanrı, Sovyetler Birliği'nin Demir Perdesini Yahudi

göçüne açtı ve 1991'de birliğin çöküşünden sonra İsrail'e göçmen akınları oldu. *"Ah, ah! Kuzey ülkesinden kaçın, diyor RAB; çünkü sizi göğün dört rüzgârına göre dağıttım"* (Zekeriya 2:6) . *"O günlerde*

Yahuda evi İsrail evine gelecek ve birlikte kuzey diyarından, atalarıma miras olarak verdiğim diyara gidecekler.

"Seninkiler" (Yeremya 3:18) . *"Korkma, çünkü ben seninleyim. Soyunu doğudan getireceğim, seni batıdan toplayacağım. Kuzeye, 'Vazgeç!' diyeceğim, güneye de, 'Tutunma!' diyeceğim. Oğullarımı uzaktan, kızlarımı da dünyanın dört bir yanından getirin; adımla çağrılan, şanım için yarattığım, şekillendirdiğim ve yaptığım herkesi getirin. Gözleri olduğu halde körleri, kulakları olduğu halde sağırları çıkarın"* (İşaya 43:5-8) . *"İşte, bazıları uzaktan gelecek; bazıları kuzeyden, denizden, bazıları da Sinim ülkesinden gelecek. Ey gökler, sevinin; ey yer, neşelenin; ey dağlar, sevinçle haykırın! Çünkü RAB halkını teselli etti ve sıkıntı çekenlere acıdı. Ama Siyon, 'RAB beni terk etti, Tanrım beni unuttu' dedi." Bir kadın emzirdiği çocuğunu unutabilir mi?*

"Kendi evlatlarınıza sahip çıkmayacak mısınız, rahminden doğan oğlunuza acımayacak mısınız? O sizi unutsa da, ben sizi unutmayacağım. İşte, sizi avuçlarımın içine kazıdım; surlarınız sürekli önümde duruyor… Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, elimi putperestlere kaldıracağım, sancağımı halklar için dikeceğim; oğullarınızı kucaklarında, kızlarınızı omuzlarında taşıyacaklar." (İşaya 49:12-16, 22) *"Gözlerinizi kaldırın, etrafınıza bakın: Hepsi toplanıyor, size geliyorlar; oğullarınız uzaktan geliyor,*

kızlarınızı kucaklarında taşıyorlar. O zaman göreceksiniz ve sevineceksiniz, yüreğiniz titreyip genişleyecek; çünkü denizin zenginliği size geri dönecek, milletlerin zenginliği size gelecek… Bulut gibi uçanlar, güvercinler gibi kümeslerine dönenler kimlerdir? Adalar beni bekliyor, Tarşiş gemileri de önlerinde, çocuklarınızı uzaktan getirmek için, gümüşlerini ve altınlarını da yanlarında getirecekler; çünkü Rab Tanrınızın ve İsrail'in Kutsal Olanının adı için, çünkü O sizi yüceltti" (İşaya 60:4,5,8,9) . *"O zaman Rabbin kurtardıkları geri dönecek ve şarkılarla Siyon'a gelecekler; başlarında sonsuz sevinç olacak; sevinç ve neşe bulacaklar; keder ve iç çekme uzaklaşacak"* (İşaya 51:11) . " *Rabbe şükredin, çünkü O iyidir; Çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer. Rabbin kurtardığı, düşmanın elinden kurtardığı, ülkelerden, doğudan, batıdan, kuzeyden ve denizden topladığı kişiler de şöyle diyeceklerdir* . " (Mezmur 107:1-3)

Охотники - антисемитизм

Dünya genelinde yaşayan 14,5 milyon Yahudiden 8,7 milyonu zaten İsrail'de toplanmış durumda, geri kalanı ise "avcıların" zamanını bekliyor. Donald Trump'ın açıklaması

Aralık 2018'de Kudüs'ün İsrail'in başkenti ilan edilmesi, Arap ve uluslararası toplumlardan protestolara yol açtı. Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad, tüm Arap ulusunun Filistin davasını destekleyeceğini belirtti.

Açıklamada, *"Kudüs'ü başkenti olarak kabul eden kendi devletini kurana kadar, Kudüs'ün geleceği tek bir devlet veya cumhurbaşkanı tarafından belirlenmez; tarihiyle, Filistin davasının hedeflerine ulaşma iradesi ve kararlılığıyla belirlenir ve bu, Kudüs'ü başkenti olarak kabul eden bir Filistin devleti kurulana kadar Arap ulusunun bilincinde*

canlı kalacaktır " denildi. Rusya Devlet Başkanlığı Sözcüsü Dmitry Peskov, ABD Başkanı'nın Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanımasının Ortadoğu'da barış çözümüne katkıda bulunmadığını ve uluslararası toplumda bölünmelere yol açtığını belirtti. Almanya Başbakanı Angela Merkel, Kudüs'ün statüsünün İsrail ve Filistin arasında iki devletli diyalog çerçevesinde çözülmesi gerektiğini ifade etti. Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, Trump'ın kararının uluslararası hukuka aykırı olduğuna inanıyor. 57 Müslüman ülkenin temsilcileri, 13 Aralık 2017'de İstanbul'da İslam İşbirliği Teşkilatı zirvesi için bir araya geldi. Zirvede Filistin Yönetimi Başkanı Mahmud Abbas (Ebu Mazen) şunları söyledi: *"Trump'ın açıklaması en ağır suçtur, Filistinlilere atılmış 'yüzyılın tokadı'dır. Kudüs her zaman Filistin'in başkenti olacaktır ve 1967 Haziran sınırları içindeki bir Filistin devletinin başkenti olan Doğu Kudüs olmadan barış olmaz."* Erdoğan, ABD'yi kararı geri almaya ve ülkeleri Doğu Kudüs'ü Filistin'in başkenti olarak tanımaya çağırdı. Buna karşılık ABD, seçim yoluyla bir çözüm önerdi.

Ebu Dis, Filistin'in başkentidir. Şu anda Kudüs'ten bir güvenlik duvarıyla ayrılmıştır ve Filistin Yönetimi'nin sivil yetki alanındadır, ancak İsrail güvenlik güçlerinin kontrolü altındadır. Şehir, Filistin Yönetimi'nin Kudüs işleri ofislerinin çoğuna ev sahipliği yapmaktadır.

21 Aralık 2017'de, Orta Doğu'daki Arap ülkelerinin ısrarı üzerine, BM Genel Kurulu, Donald Trump'ın Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıma kararına ilişkin oylama yaptı. Bu oylama tamamen sembolik ve bağlayıcı olmamasına rağmen, 172 devletin temsilcileri katıldı. 128 devlet Donald Trump'ın Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıyan kararını geçersiz kılmak için oy verirken, 9 ülke karşı oy kullandı, 35 ülke çekimser kaldı ve 21 devlet katılmamayı tercih etti. ABD ve İsrail'in pozisyonunu destekleyen devletler şunlardır: Amerika Birleşik Devletleri, Togo, Palau Cumhuriyeti, Marshall Adaları, Mikronezya, Nauru, Guatemala, Honduras ve İsrail. Uluslararası toplum büyük ölçüde, Kudüs'ün iki başkente bölünmesi gerektiği yönündeki Filistin görüşüne katılıyor. Buna karşılık Nikki Haley, Genel Kurul kürsüsünden şunları söyledi: *"İsrail özgürlük, adalet ve insanlık ilkelerini savunuyor, ancak BM'den hak edilmemiş bir düşmanlıkla karşılaşıyor ve İsrail bu düşmanca mecliste kalmaya devam ediyor* ." ABD'nin büyükelçiliğini Kudüs'e taşıma konusunda kararlı olduğunu da sözlerine ekledi. *"Amerikan halkının istediği bu ve burada nasıl oy kullandığınızdan bağımsız olarak gerçekleşecek. Eğer oyunuz nedeniyle bir şey değişirse, bu ABD'nin bundan*

böyle BM'yi ve kararlarımıza saygı duymayan devletleri nasıl algılayacağı olacaktır. Dürüst olalım: ABD BM'yi finanse ediyor ve irademizin saygı görmesini beklemeye hakkı var ." dedi. BM Güvenlik Konseyi kararlarının aksine, Genel Kurul kararları yalnızca tavsiye niteliğindedir. Bu nedenle, sonuç ne olursa olsun, ABD veya İsrail'i bağlarlar. ABD, karşı oy kullanan herkese mali yardımı keseceğini belirtti. Bu, Avrupa ve Asya ülkelerinin Amerika'dan ayrılmasına ve G10'un yönetim organı olduğu bağımsız bir Avrasya devletinin kurulmasına yol açacaktır.

Donald Trump'ın Golan Tepeleri'ni İsrail toprakları olarak tanıdığı açıklaması, yeni bir antisemitizm dalgasına yol açtı. Osmanlı İmparatorluğu'nun 1923'te çizdiği sınırdan sonra Golan Tepeleri Fransız kontrolüne geçti. Bu arada, batı eteklerindeki başlıca tatlı su kaynakları, savaş sırasında bile Yahudi desteği karşılığında bir Yahudi "ulusal yurdu" kurulmasını kolaylaştıracaklarına söz veren İngilizlerin elinde kaldı. Kısa süre sonra İngilizler, kontrolleri altındaki bölgeleri Fransızlara devretmeye başladı. 1944'te Fransız bölgesinde bağımsız Suriye kuruldu. 1948'de Filistin'deki Yahudi yerleşimciler İsrail Devleti'nin kurulduğunu ilan etti. Suriye de dahil olmak üzere Arap ülkeleri hemen savaşa girdi. Savaş 1949'da İsrail'in zaferiyle sona erdi ve Suriyeliler, Ürdün Nehri'nin yukarı kesimlerinde ve Golan Tepeleri'ne bitişik Kinneret Gölü'nün doğu kıyısında askerden arındırılmış bir bölge kurulmasını kabul etti. İsrail bu toprakları hem ekonomik hem de siyasi olarak kendi toprağı olarak görüyordu ve 1923 anlaşmasının şartlarına geri dönülmesini talep ediyordu. Ancak 1950'lerde anlaşmayı ihlal eden Suriyeliler oldu ve Celile Gölü'nün doğu kıyısının neredeyse tamamını kontrol altına aldılar. 1960'larda Suriye'nin İsrail yerleşimlerine yönelik bombardımanı arttı. Dahası, Suriye Ürdün Nehri'nden kendi topraklarına su yönlendirmeye başladı. 1967'de Altı Gün Savaşı patlak verdi ve İsrail yenilgiye uğradı.

İsrail bir kez daha Arap ülkelerine karşı zafer kazandı. Bunun sonuçlarından biri de İsrail ordusunun Golan Tepeleri'ni ele geçirmesiydi. BM Güvenlik Konseyi, "İsrail silahlı kuvvetlerinin çatışma sırasında işgal ettiği topraklardan çekilmesini" talep eden 242 sayılı kararı kabul ederek karşılık verdi. IŞİD ve Rusya ile mücadele etmek için Suriye'ye askeri güçlerin gönderilmesinden sonra İsrail, Suriye Golan Tepeleri'nin destekçisi oldu. En üzücü olanı ise, birçok devlet Kudüs'ü başkent olarak tanıyıp büyükelçiliklerini oraya taşırken, Trump'ın 26 Mart 2019'da Golan Tepeleri'ni İsrail

adına tanımasının ardından tüm BM üye devletlerinin buna karşı bir bildiri yayınlamasıdır.

Bugün İsrail, 13 Eylül 2017'de, Şmita ayının son gününde, Tapınak Dağı'nda başlayan büyük bir şiddet dalgası yaşıyor. *Şmita kelimesi* İbranice'de "sarsıntı" anlamına gelir. Filistin Yönetimi Başkanı Mahmud Abbas, IŞİD ve Hamas'a katılarak İsrail'in Mescid-i Aksa'yı tehdit ettiğini ilan etti. Filistin Yönetimi BM'ye bir karar tasarısı sundu.

Kudüs'teki Batı Duvarı'nın İslam'ın kutsal bir mekanı ilan edilmesi arzusunu dile getiren İsrail, bu duvarın "işgal altındaki Filistin'in başkenti" olarak adlandırıldığını belirtiyor. *"İsrail tamamen..."*

Konuşmacı, "Dini çatışmaya doğru kayan ve UNESCO Yürütme Kurulu için utanç verici olan 'İşgal Altındaki Filistin' hakkındaki kararı reddediyoruz. Yürütme Kurulu, insanlığın en hassas yerlerini ateşe vermeye can atan kundakçılara katılmıştır" dedi.

İsrail Dışişleri Bakanlığı. (İsrail ve Amerika Birleşik Devletleri UNESCO konseyinden çekildi.) İncil uzmanlarına göre, son yıllarda dünya genelinde İsrail'e karşı bir tavır takınılmış durumda; bunun nedenleri arasında tehlikeli İran nükleer anlaşması, BM'nin Filistin oylamasına yönelik baskısı, artan antisemitizm ve Arap göçü nedeniyle Avrupa'daki Yahudilerin güvensizliği gösteriliyor. İran'ın büyük şehirlerinde her yıl "Kudüs Günü" olarak bilinen protestolar düzenleniyor ve bu protestolarda Filistin Yönetimi destekçileri geleneksel olarak İsrail ve Amerikan bayraklarını yakıyor.

"İsrail'e ölüm!" diye bağırırken, Tahran'ın merkezine İsrail mahkemesinin dijital saati yerleştirildi ve 1 Ocak 2040'a kadar geri sayım yapıyor. Zamanlayıcıda Farsça, Arapça ve İngilizce olarak şu yazılar yer alıyor: " *İsrail'in tamamen yok olmasına kadar kalan gün sayısı budur. Siyonist rejim 20 yıldan fazla dayanamayacak* ." Nüfusu 10 milyondan az olan bir Yahudi ülkesinin, bugün dünyanın dörtte birinin (1,7 milyar) İslam dinine mensup olduğu Arap dünyasının tamamına nasıl karşı koyabileceğini hayal etmek zor. Ancak Gorbaçov'un perestroyka hakkında verdiği cevap gibi: "Zaman belirler." Biz Tanrı'nın zamanı kontrol ettiğine inanıyoruz ve biliyoruz ve Benjamin Netanyahu'nun belirttiği gibi: "Zaman geldi." *"Neden halklar öfkeleniyor, halklar boş yere planlar kuruyor? Yeryüzünün kralları bir araya geliyor, yöneticiler Rabbe ve Mesih'ine karşı birlikte planlar kuruyorlar. 'Onların bağlarını kıralım, iplerini üzerimizden atalım.'" Göklerde oturan gülecek, Rab onları alaya alacak. Sonra onlara öfkesiyle seslenecek ve gazabıyla onları dehşete düşürecek: "Kralımı Siyon'da, kutsal dağımda meshettim"* (Mezmur 2:1-6). Kudüs'ün ilahi amacı, Rabbin adını ona çağırmak ve onu Kutsalın Kutsalı krallığında dünyanın başkenti yapmaktır. " *Yaşayanlar, Yüce Olan'ı bilsinler diye. "*

"O, insanların krallığına hükmeder ve onu dilediğine verir, başına da insanlar arasında alçakgönüllü olanı atar" (Daniel 4:14; 9:24). Havariler, tüm Yahudiler gibi, peygamberlik sözlerini hatırladılar: *"Orduların Rabbi şöyle diyor: Siyon için büyük bir kıskançlıkla, evet, büyük bir öfkeyle kıskanıyorum... Siyon'a döneceğim ve Yeruşalim'de oturacağım; Yeruşalim'e hakikat şehri, orduların Rabbi'nin dağı, kutsal dağ denilecek... Halkımı doğu ülkesinden ve güneşin batmasından kurtaracağım; onları getireceğim ve Yeruşalim'de oturacaklar; halkım olacaklar ve ben de onların Tanrısı olacağım, hakikat ve adalet içinde"* (Zekeriya 8:2-3, 7-8) .

“Yahudilerin yeniden dirilişine yeterince önem vermediğimizi düşünüyorum. Bunu yeterince düşünmüyoruz. Ama Kutsal Kitabın vaat ettiği bir şey varsa, o da budur. Kutsal Kitabı okuduğunuzda İsrail oğullarının gerçek bir şekilde yeniden dirilişinin kanıtlarını görmeden edemezsiniz.” – Charles Spurgeon. Tanrı bunu yapacağına söz verdi ve bunu İsrail'in diğer halklardan daha iyi olduğu için yapmıyor – aslında Tanrı tam tersini söylüyor! *“Rab sizi, diğer halklardan daha kalabalık olduğunuz için değil, seçti; çünkü siz bütün halklar arasında en azdınız; fakat Rab sizi sevdiği ve atalarınıza ettiği yemini tuttuğu için seçti”* (Tesniye 7:7, 8) . “ *Öyleyse ne olacak? Eğer bazıları*

sadakatsiz olmuşsa, onların sadakatsizliği Tanrı'nın sadakatini geçersiz mi kılacak?" (Romalılar 3:3). " *Senin gibi bir Tanrı kimdir ki, günahı bağışlayıp, mirasçılarının kalanlarının suçlarını görmezden gelir? Öfkesini sonsuza dek tutmaz, çünkü merhametten hoşlanır. Yine bize acıyacak ve günahlarımızı silecektir. Bütün günahlarımızı denizin derinliklerine atacaksın. Yakup'a sadakatini, atalarımızın ilk günlerinden beri İbrahim'e yemin ettiğin merhameti göstereceksin"* (Mika 7:18-20). Gelecekteki İsrail kalıntısından bahsederken Kutsal Kitap şöyle der: *"Ve böylece bütün İsrail kurtarılacak, şöyle yazılmıştır: 'Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak ve Yakup'tan dinsizliği uzaklaştıracak.' Ve bu, günahlarını ortadan kaldırdığım zaman, benimle olan antlaşmalarıdır. İncil konusunda sizin uğrunuza düşmandırlar; fakat seçilmişlik konusunda atalar uğruna sevilmişlerdir." "Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamazdır"* (Romalılar 11:26-29).

İsrail'in tüm uluslara yayılacak başlıca nimetlerini sıralayalım:

1. Onlardan en kesin peygamberlik sözü gelir: İncil, Tanrı'nın insanlığın kurtuluşu için planının kaydıdır. Eski Ahit'in 39 kitabının ve Yeni Ahit'in 27 mektubunun tamamı Yahudi yazarlar tarafından yazılmıştır. (Bu yazarları, Tanrı'nın Kutsal Ruhu aracılığıyla Kutsal Yazıları ilettiği insan aracıları olarak kabul ediyoruz.) 2. İsrail'de Tanrı, Yüce Olan'ın huzurunda ibadet düzenini kurmuş ve bayramları Yahudiler ve tüm dünya için çağsal, tarihi olaylar olarak belirlemiştir.

3. Onlardan, İbrahim'in vaat edilen "Soyu" olan Mesih bedenlenmiş olarak geldi. Onun kefaret edici ölümü ve görkemli dirilişi Yahudiye'de gerçekleşti ve onlardan, tüm ulusların kutsanacağı İncil geldi—Yahudilerden kurtuluş.

4. Hristiyanlığın temelini oluşturan "Yeni Ahit"in yazımı ve tamamlanması, kilisenin yapısı ve müjdeleme hizmeti Yahudi Havarilerden gelmiştir.

5. Yahudiler bize, %90'ı Yahudi olan ilk havarisel kilisenin yapısı ve dünyanın dört bir yanına yayılan misyonerlik hareketi konusunda model ve örnek bıraktılar.

6. İsrail, Rab İsa Mesih'in gelişine kadar "canavar"a -Deccal'in dünya topluluğuna- karşı duracak tek millettir.

7. Azizlerin bin yıllık krallığı İsrail tarafından yönetilecek; *"Kutsal Mekân meshedilecek* ." Başları kesilen 144.000 Yahudi tüm yeryüzüne hükmedecek, Davut dünyanın başkenti Kudüs'ün prensi olacak ve tüm uluslar Kudüs'te Tanrı'ya ibadet etmek için gelecek.

Müminlerin Vaat Edilmiş Mirası

"Sonra onu dışarı çıkardı ve dedi ki: 'Şimdi göğe bak ve yıldızları say, sayabilirsen.' Ve ona dedi ki: 'Soyun da böyle olacak.' İbrahim Rabbe iman etti ve Rab bunu ona doğruluk olarak saydı." (Yaratılış 15:5, 6). Kutsal Kitap sayfaları, yeryüzünde eşsiz bir halk olan İsrailoğullarının öyküsünü anlatır. Diğer tüm uluslar putperestti; sadece İsrailoğulları arasında tek Tanrı'ya olan inanç yaşıyordu. Tanrı, peygamberlerini bu halktan seçti. İsrail halkı, Tanrı tarafından Kenan diyarına, daha sonra Filistin olarak yeniden adlandırılan bölgeye yerleştirildi. Coğrafi konumu, ilahi peygamberliklerin komşu ülkelere akmasını kolaylaştırdı. Yahudi halkı her zaman ticarete meyilliydi. Komşu uluslarla ticaret ilişkileri kurarak, Yahudiler aynı zamanda tek Tanrı'ya olan inançlarının misyonerleri oldular. Ancak seçilmiş halk, konumlarına çoğu zaman yetersiz kaldı. İsrailoğulları, yaşayan tek Tanrı hakkında diğer uluslara tanıklık etmek yerine, çoğu zaman komşu halkların putperest adetlerini benimsedi ve putperestliğe düştü. Bu gibi durumlarda Tanrı, onları yabancıların istilasına maruz bırakarak ağır imtihanlara izin verdi. Örneğin, Kutsal Kitap'ta şöyle okuyoruz: *"İsrailoğulları Rabbin gözünde kötülük yapmaya devam ettiler ve Baal ve Aşterot'a, Suriye tanrılarına, Sidon tanrılarına, Moab tanrılarına ve Filistlilerin tanrılarına taptılar; fakat Rab'bi terk ettiler ve O'na kulluk etmediler. Bunun üzerine Rabbin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi ve onları Filistlilerin ve Ammonluların eline teslim etti." "O yıldan itibaren on sekiz yıl boyunca İsrail oğullarını eziyet ettiler ve işkence ettiler... İsrail oğulları Rabbin gözünde kötülük yapmaya devam ettiler ve Rab onları kırk yıl Filistlilerin eline teslim etti* " (Hakimler 10:6-8; 13:1). İsrail halkının tarihindeki bu karanlık dönemlerde Tanrı, halkı azarlayan ve onları gerçek ve yaşayan Tanrı'ya ibadet yoluna dönmeye çağıran peygamberler yetiştirdi. Rabbin gerçek peygamberlerini yok eden Kral Ahab ve kötü karısı Yezebel'in saltanatını hatırlayalım. O günlerde büyük peygamber İlyas putperestliğe karşı sesini yükseltti. Mücadelesinde yalnız olduğunu düşündü, ancak onun dışında İsrail'de Baal'e diz çökmeyen yedi bin kişi daha olduğu ortaya çıktı. İsrail halkının Hristiyanlık öncesi

tarihinin yüzyılları boyunca, etraflarında hüküm süren genel yozlaşma ortamına rağmen, Rabbe sadık kalan ruhlar vardı.

İbrahim'in sekiz oğlu vardı: Hacer'den İsmail, Sara'dan İshak ve Ketura'dan altı oğlu daha (Yaratılış 25:1, 2). Tanrı vaadi Sara aracılığıyla İshak'a verdi, ancak Kutsal Kitap, İshak'ın tüm soyundan gelenlerin iman yoluyla İbrahim'in mirasçıları olmadığını söylüyor. " *Çünkü Yahudi olan dış görünüşle değil, bedensel sünnetle ilgilidir. Yahudi olan içten olandır; sünnet ise ruhta, kalpte olandır, yazılı sünnet değildir. Övgüsü insanlardan değil, Tanrı'dandır* " (Romalılar 2:28, 29) . Lea, Yahuda'yı doğurduğunda, " *Şimdi Rabbe şükredeceğim" dedi. Bu yüzden ona Yahuda adını verdi* (Yaratılış 29:35). Kutsal Kitap, İsrail'in seçilmişliğinden şöyle bahseder: *"Sizi karanlıktan muhteşem ışığına çağıranın övgüsünü ilan edesiniz diye* ." İbranice *yehudi ("Yahudi")* kelimesi, *god* ("övgü") ve *Idah (şükran)* kelimeleriyle ilişkilidir . Dolayısıyla, Yahudi olmak, İbrahim'in Tanrısına inanmak ve O'nu övmek anlamına gelir (Rom. 2:28, 29). İsrail halkının tarihi boyunca yüzyıllar boyunca, beklenen Kurtarıcıya imanla yaşayanlar olmuştur. Tapınağa kurbanlar getirerek, bu kurbanlık hayvanların yalnızca mecazi olarak gelecek olan Kurtarıcıyı temsil ettiğini anlamışlardır. Bu İsrailliler kurtuluşun sevincini yaşamışlar; tövbe gözyaşlarının boşuna olmayacağına inanmışlar ve

Peygamber İşaya'nın şu sözleriyle haykırabilirlerdi: *"Rabbe çok sevineceğim, ruhum Tanrımda neşelenecek; çünkü O beni kurtuluş giysileriyle giydirdi, beni doğruluk cübbesiyle örttü, bana damat tacı taktı ve beni gelin gibi süsledi" (İşaya 61:10). Peygamberler Mesih'in (İbranice "Meshedilmiş Olan"), eski Yunanca "Christ"* in gelişinden söz ettiler . Mesih ve O'nun kefaret kurbanı hakkındaki kehanetler, Kutsal Kitap boyunca kırmızı bir iplik gibi uzanır. İlk önce çadırda, sonra da Kudüs tapınağında yapılan tüm kurbanlar, Kuzu'nun - Mesih'in - gelecek kefaret kurbanından söz ediyordu (Daniel 9:26; İşaya 53:7; Yeremya 11:19) ve birçok İsrailli bu kefaret kurbanına iman ederek yaşadı. Yüce Tanrı'nın kraliyet rahipliği olarak görevleri, gelecek Kurtarıcıyı çevre milletlere duyurmaktı. Onlar Mesih'le birlikte dirildiler, mezarlardan çıktılar ve ilk doğanlar olarak cennet krallığına girdiler (Matta 27:52-53; İbraniler 12:23). Ebedi zaferin kapılarına yaklaşırken, Mesih'in cehenneme nasıl indiğini, kötü ruhları nasıl utandırdığını ve onların planlarını ve ölüm kapılarını nasıl yok ettiğini anlattılar. *“Ey kapılar, farlarınızı kaldırın, yükselin, ey ebedi kapılar, ki yüceliğin Kralı içeri girsin. Bu*

yüceliğin Kralı kimdir? Rab, kudretli ve güçlüdür, Rab, savaşta kudretlidir. Ey kapılar, farlarınızı kaldırın, yükselin, ey ebedi kapılar, ki yüceliğin Kralı içeri girsin. Bu yüceliğin Kralı kimdir? Orduların Rabbi, O yüceliğin Kralıdır" (Mezmur 24:7-10).

"İman işitmekten, işitmek de Tanrı'nın sözünden gelir. Ama soruyorum, onlar işitmediler mi? Hayır, sesleri bütün yeryüzüne, sözleri dünyanın sonuna kadar ulaştı. Yine soruyorum, İsrail bilmiyor muydu? Ama önce Musa, 'Sizi millet olmayanlar aracılığıyla kıskandıracağım; sizi akılsız bir millet aracılığıyla öfkelendireceğim' dedi. Ama Yeşaya cesurca, 'Beni aramayanlar beni buldu; beni istemeyenlere beni açıkladı' dedi. İsrail hakkında ise, 'Bütün gün ellerimi itaatsiz ve inatçı bir halka açtım' dedi" (Rom. 10:17-21). İsrail inatçı kalbini sertleştirdi ve kendini layıksız kıldı. İbrahim'in tüm çocuklarının bu ahde sahip olmaması gibi (İsmail ve diğerleri), İbrahim'in çocukları da iman yoluyla "Soy"un daha yüksek vaadine erişebilirler. Diğer milletlerden inananlar, Tanrı'nın ailesinde vatandaşlığın tüm nimetlerinden yararlanırlar ve gerçek şu ki, yeni bir yaratılış olmak, milliyet olarak Yahudi olmaktan çok daha üstündür. " *Kutsal Yazılar, herkesi günah altında saymıştır; böylece İsa Mesih'e iman yoluyla verilen vaat, iman edenlere verilsin diye... Eğer Mesih'e aitseniz, o zaman İbrahim'in soyundan ve vaade göre mirasçısınız"* (Galatyalılar 3:22, 29).

"Kutsal Yazı, Tanrı'nın, iman yoluyla putperestleri aklayacağını önceden görerek, İbrahim'e önceden müjdeyi şöyle bildirmişti: 'Senin aracılığınla bütün milletler kutsanacak.' Bu nedenle iman edenler, sadık İbrahim ile birlikte kutsanırlar; fakat yasanın gereklerine güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Yasa kitabında yazılı olan her şeyi yapmaya devam etmeyen herkes lanetlidir.' Şimdi, hiç kimsenin yasa ile Tanrı'nın gözünde aklanamayacağı açıktır; çünkü doğru olan imanla yaşayacaktır. Yasa imanla ilgili değildir, fakat onu yapan herkes onunla yaşayacaktır. Mesih, bizim için lanet olarak kendini feda ederek bizi yasanın lanetinden kurtardı; çünkü şöyle yazılmıştır: 'Ağaca asılan herkes lanetlidir'; böylece İbrahim'in bereketi Mesih İsa aracılığıyla putperestlere gelsin ve biz de iman yoluyla Ruh'un vaadini alalım." (Galatyalılar 3:8-14) İlk kilisede şu soru çok önemliydi: "Bir Yahudi olmayan, Yahudiliğe geçmeden Mesih'lerine inanabilir mi?" Havarilerin yaşamlarında ve öğretilerinde Yahudiliği terk ettiklerine dair hiçbir işaret yoktur. Hatta Pavlus'un Yahudi inananlara " *Musa'yı terk etmelerini, çocuklarını sünnet ettirmemelerini ve geleneklere göre yaşamamalarını" öğrettiğine dair söylentiler yayılmıştı* (Elçiler 21:21, 24). Pavlus,

Timoteos'u hizmete almak için onu kanuna göre sünnet ettirdi (Elçiler 16:3). Kudüs'teki havarilerin tavsiyesi üzerine Tapınağa gitti ve Timoteos'u getirdi.

Saul, hakkında söylenenlerin haksız olduğunu herkesin bilmesi için kurban sundu, ancak o da kanuna uymaya devam etti. Saul, kendisini Yahudi olarak tanıtmaya devam etti ve İsrail'in umudu olarak Yahudi Mesih'i vaaz etti. " *Sizi görmek ve sizinle konuşmak için çağırdım, çünkü İsrail'in umudu uğruna bu zincirle bağlıyım"* (Elçiler 28:20). İsrail'in umudu yeni bir din değil, Yahudi peygamberlerinin ve Tevrat'ın sözlerinin yerine getirilmesiydi ve Yeşua bunu yerine getirdi. Petrus Şavuot'ta (Pentekost) vaaz verdiğinde, yeni bir din tanıtmıyordu, sadece Yahudi bir kalabalığa Yahudi Mesih Yeşua aracılığıyla kurtuluş ve bağışlanmayı ilan ediyordu. *"Ne Yahudi ne de Yunanlı, ne köle ne de özgür, ne erkek ne de kadın vardır; çünkü hepiniz Mesih İsa'da birsiniz"* (Galatyalılar 3:28). Herkes – Yahudi olmayan, köle, kadın ve diğerleri – Kurtarıcı'ya, Mesih'e özgürce gelebilir. Eski ve Yeni Ahitler arasındaki en önemli fark budur. *"O'nda, O'na olan imanımız sayesinde cesaret ve erişime sahibiz"* (Efesliler 3:12), geçmişimiz, ırkımız, sınıfımız, milliyetimiz veya cinsiyetimiz ne olursa olsun. Petrus'un dediği gibi: " *Gerçekten anlıyorum ki, Tanrı kimseye ayrım yapmaz; her milletten O'ndan korkan ve doğru işler yapan herkes O'nun tarafından kabul edilir* " (Elçilerin İşleri 10:34-35).

İbrahim'in soyundan gelmek sünnetle belirleniyordu, ancak Yahudi olmayanlar İbrahim'in fiziksel ahdine dahil olamazlardı. Bununla birlikte, İbrahim'in imanı sayesinde herkes vaat edilen mirasa girebilirdi. *"İbrahim Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk olarak sayıldı. Öyleyse bilin ki, iman edenler İbrahim'in oğullarıdır"* (Galatyalılar 3:6, 7). *"Biz, kardeşler, İshak gibi, vaadin*

çocuklarıyız" (Galatyalılar 4:28). Kilise, Mesih'in Kanı'nın kefaretinden sonra ilan edildi - "Tohum".

İbrahim'e Kutsal Ruh indi, ancak bu İsrail'in yerini almadı. Pavlus, Yahudi kalıplarına putperestlerin dahil edilmesi hakkında şöyle öğretir: *"Onda, insan eliyle yapılmayan sünnetle sünnet edildiniz"* (Koloseliler 2:11). Başka bir deyişle, Yeni Ahit, Hristiyanların özellikle Yahudi kökenli olmasını şart koşmaz. Birinci yüzyıl Yahudiliği bağlamında anlaşıldığında, Pavlus'un putperestler ve Yahudilerin eşitliğinden bahsettiğinde, Yahudi-Hristiyan topluluğuna kabul edilmeden önce hahamlık Yahudiliğinde genellikle gerekli olan herhangi bir özel dönüşüm prosedürüne gerek kalmadan özgürce katılabilmelerini kastettiği açıkça ortaya çıkar. *"Çünkü hepiniz Mesih İsa'ya iman sayesinde Tanrı'nın oğullarısınız. Mesih'e vaftiz olanlarınızın hepsi Mesih'i giyinmiştir. Ne Yahudi ne de Yunanlı, ne köle ne de özgür, ne erkek ne de kadın ayrımı vardır; çünkü hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. "Eğer Mesih'e aitseniz, o zaman İbrahim'in soyundan ve vaade göre mirasçısınız"* (Galatyalılar 3:26-29). Yahudi olarak doğanlar ve Yahudi olmayan bir ailede doğanlar, Mesih İsa'da "ne Yahudi ne de Yunanlı" ayrımı yoktur. İsrail kilise değildir, ancak Yahudiler, diğer uluslar gibi, kilisededirler; Elçi şöyle yazıyor: *"Mesih İsa'da, bir zamanlar uzak olan sizler, Mesih'in kanı sayesinde yakınlaştırıldınız." Çünkü O, bizim barışımızdır; ikisini birleştirdi, ayrılık duvarını yıktı, kendi bedeninde düşmanlığı, hatta emirler kanununu ortadan kaldırdı; böylece ikisinden tek bir yeni insan yarattı, barışı sağladı ve ikisini de çarmıh aracılığıyla tek bir bedende Tanrı'yla barıştırdı, düşmanlığı ortadan kaldırdı. "Ve geldi ve size, uzaktakilere de, yakındakilere de barış müjdesini verdi; çünkü O'nun*

aracılığıyla, tek bir Ruh vasıtasıyla, ikimiz de Baba'ya erişebiliyoruz” (Efesliler 2:13-18).

İsrail ve Kilise'nin kökenleri, liderliği, nimetleri ve vaatleri farklıdır. İbrahim, İshak ve Yakup'a verilen vaatler değişmeden kalmıştır ve dünyanın yakında şahit olacağı dünyevi nimetlere işaret etmektedir. Kilise, İsrail'in yerini almamış, ancak "kutsal köke" Yahudi olmayan inananların "aşılanması" yoluyla oluşmuştur ve Mesih'te göksel vaatleri barındırır (Efesliler 1:3). Mesih, 12 Yahudi öğrencisiyle Yeni Antlaşma'yı kurmuştur. Pentekost gününde, Tanrı, İsrail evine Yeni Antlaşma'yı kurmuştur (Elçilerin İşleri 2), aynı gün Sina Dağı'nda İsrail'in on iki kabilesiyle Eski Antlaşma'yı da sonlandırmıştır. Kutsal Ruh, Roma İmparatorluğu'nun her yerinden gelen Yahudi hacıların önünde İsa'nın Yahudi öğrencilerine inmiştir. Sonuç olarak, dünyanın her yerinden 3000 Yahudi, Tanrı ile Yeni Antlaşma ilişkisine girmiştir. Kudüs'teki ilk kilise büyük ölçüde Yahudilerden oluşuyordu ve kilisenin bugüne kadarki gelişimi, Mesih ve Havarilerin öğretileri üzerine kurulmuştur (Efesliler 2:20-22). Mesih bunu şöyle ifade etmiştir: *"Çünkü kurtuluş Yahudilerden gelir"* (Yuhanna 4:22). İsrail'in çoğunluğu Mesih'lerini reddetmiş olsa da, Tanrı bunu, diğer ulusların kurtuluşu için izin vermiştir. *"O zaman Pavlus ve Barnabas cesurca şöyle dediler: 'Tanrı'nın sözü önce size söylenmeliydi, fakat siz onu reddettiğiniz ve kendinizi sonsuz hayata layık görmediğiniz için, işte biz diğer uluslara yöneliyoruz'"* (Elçilerin İşleri 13:46).

Havari Saul, önce gizli kalmış, sonra da Tanrı'nın havarilerine ve peygamberlerine açıklanmış bir vahiyden bahseder. *"Çünkü bu sır bana vahiy yoluyla bildirildi (yukarıda kısaca yazdığım gibi), siz de okudukça, Mesih'in sırrına dair anlayışımı anlayabilirsiniz; bu sır, önceki nesillerde insan oğullarına bildirilmemişti, şimdi ise Kutsal Ruh aracılığıyla O'nun kutsal elçilerine ve peygamberlerine açıklanmıştır; böylece, putperestler de aynı mirasçı, aynı bedenin parçası ve Mesih İsa'da müjde aracılığıyla O'nun vaadine ortak olabilirler; ben de Tanrı'nın lütfuyla bana verilen müjde armağanı uyarınca bir hizmetkar oldum. "Bütün azizlerin en küçüğünden bile daha aşağı olan bana bu lütuf verildi: Putperestler arasında Mesih'in araştırılamaz zenginliklerini vaaz etmek ve Tanrı'da ezelden beri gizli olan, her şeyi İsa Mesih aracılığıyla yaratan Tanrı'nın sırrının düzenini herkese anlatmak" (Efesliler 3:3-9). Sır şudur ki, Yahudi Mesih'e iman eden putperestler, İsrail'in yerine değil, İsrail ile birlikte mirasçı olurlar. " Kendisinde* " yarattığı *Tek bir yeni insan, barışı sağlayan ve her ikisini de çarmıh*

aracılığıyla Tanrı'yla barıştıran, böylece düşmanlığı ortadan kaldıran bir beden. "Ve geldi ve hem uzakta olanlara hem de yakında olanlara barış müjdesini verdi; çünkü O'nun aracılığıyla, tek bir Ruh vasıtasıyla Baba'ya erişimimiz var. " (Efesliler 2:15-18) . İngilizce'de "Gentile" veya Yunanca'da "ἔθνη/ethne" kelimesi, başka diller konuşan halkların temsilcisi anlamına gelir. Yahudi geleneğinde "Yeşua" kelimesi iki anlama gelebilir: olumlu olarak, ulusların temsilcisi; olumsuz olarak, barbar veya putperest. Saul, Efeslilere yazdığı mektubunda bu iki anlamı da kullanmıştır. Eğer Yeşua'ya dönen Gentilelerin artık Yahudi olduklarını söylemek isteseydi, o zaman hiçbir gizem olmazdı, çünkü sinagoglara giden ve Yahudiliğe resmen geçen birçok Gentile proselyte vardı. Yeni Ahit'in gizemi, Yeşua'da Yahudiliğe dönmeye gerek olmadığı, aksine ölü işlerin ölümünden hayata dönmeye ihtiyaç duyulduğudur. *"Bizi kurtaran..." "Karanlığın gücünü ortadan kaldırdı ve bizi sevgili Oğlu'nun krallığına geçirdi"* (Koloseliler 1:13) . Bir Yahudi olmayan kişi iman ettiğinde Yahudi olmaz, tıpkı Mesih'e iman eden bir Yahudinin milliyetini değiştirmemesi gibi, halkına ait olmaya devam eder.

Tanrı, eski zamanlardan beri İsrail'i eşi olarak adlandırmıştır ve seçiminde değişmez ve sadıktır. Tanrı çok eşli değildir, aksine sonsuza dek tek bir eş edinmiştir. Mesih tarafından kurulan Yeni Antlaşma, İsrail'in bozduğu (Yeremya 31:31-37) – " *ki bunu bize perde aracılığıyla, yani bedeniyle kutsal kılmıştır* " (İbraniler 10:20) – İsrail Antlaşması'nın yeniden kurulmasıdır. Yahudi olmayanlar İsrail'in yerini almamıştır, bu nedenle Yahudi halkının üzerinde kendini yüceltmeye gerek yoktur. Romalılar 11'de Saul, Yahudi olmayanların aşılandığı kökün Yahudi olduğunu söyler; bu nedenle İncil öncelikle doğal dallar olan Yahudiler içindir. " *İlk meyveler kutsalsa, altta kalanlar da kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır." Ama eğer dallardan bazıları kırılmışsa ve siz, yabani bir zeytin ağacı olarak onların yerine aşılanmış ve zeytin ağacının kökünden ve bereketinden pay almışsanız, dallara karşı kendinizi yüceltmeyin. Eğer bunu yaparsanız, unutmayın ki kökü destekleyen siz değil, kök sizi destekler. "Dallar kırıldı ki ben aşılanayım" diyeceksiniz. Pekâlâ. Onlar imansızlık yüzünden kırıldılar, siz ise imanla ayakta duruyorsunuz. Gururlanmayın, aksine korkun... Ama onlar bile, eğer imansızlıkta ısrar etmezlerse, aşılanacaklardır; çünkü Tanrı onları tekrar aşılayabilir. Çünkü siz, doğası gereği yabani bir zeytin ağacından kesilip, doğaya aykırı olarak iyi bir zeytin ağacına aşılanmışsanız, doğal olan bu kişiler kendi zeytin ağaçlarına ne kadar daha kolay aşılanacaklardır? Kardeşlerim, bu sırrı bilmezden gelmenizi*

istemiyorum; yoksa kendinizi bilge sanırsınız. Çünkü ulusların tam sayısı gelinceye kadar İsrail'de kısmi bir körlük meydana geldi. Ve böylece bütün İsrail kurtarılacaktır. Yazıldığı gibi: "Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak ve Yakup'tan dinsizliği uzaklaştıracaktır." Ve bu, günahlarını ortadan kaldırdığım zaman onlarla yaptığım antlaşmadır. Müjdeye gelince, sizin uğrunuza düşmandırlar; fakat seçilmişliğe gelince, atalar uğruna sevilmişlerdir. (Romalılar 11:16-28)

Başlangıçtan beri Tanrı, her insana, yaratılmış ve yönetilen dünya aracılığıyla Yaratıcısını tanımaları için akıl ve vicdan kanununu verdi (Rom. 1:18-20) . Tanrı, bu ölçüte göre, Yasayı ve İncili duymamış olan dünyayı yargılayacaktır (Rom. 3:16). Fakat insanlar Tanrı'ya şükretmediler ve O'nu yüceltmediler, aksine bedensel günah arzularına kapıldılar ve kendilerine uygun putlar icat ettiler. Tanrı onları üç kez zihinsel, ahlaki ve maddi yozlaşmaya teslim etti (Rom. 1:21-32). Tanrı, yaşayan, kutsal Tanrı'ya ibadeti koruyan ve O'nunla bir antlaşma yapan, bu antlaşmanın soyundan gelenlere aktarıldığı tek kişiyi, İbrahim'i buldu. Rab, Yahudileri Yahudi olmayanlardan üstün veya aşağıda tutmaz. *"İyilik yapan herkese, önce Yahudiye, sonra da Yunanlıya, şeref, yücelik ve esenlik olsun! Çünkü Tanrı'da ayrımcılık yoktur"* (Rom. 2:9-10) . Orijinal Yunanca metindeki "ilk" kelimesi proton (πρῶτον)'dur ve Pavlus'un burada ne demek istediğini anlamak için bu kelimenin anlamını kavramamız gerekir. BDAG (Bauer-Danker) sözlüğüne göre, "proton" kelimesi, öncelik sırasına göre veya önem sırasına göre ilk anlamına gelebilir. Bu anlamda, İncil önce Yahudi halkına geldi, sonra diğer uluslara yayıldı. Ancak "proton" kelimesi, özel veya seçkin biri anlamında da ilk anlamına gelebilir. Bu anlamda, Şaul Yahudilerin önce inanması gerektiğini yazıyor. Dolayısıyla, İncil önce Yahudiler için, sonra da diğer uluslar için gelir; tıpkı yargının önce Yahudilere, sonra da diğer uluslara geleceği gibi. Pavlus, Yahudi halkının Tanrı'ya karşı özellikle sorumlu olduğunu söyler çünkü *"Tanrı'nın sözleri onlara emanet edilmiştir… evlat edinme, yücelik, antlaşmalar, yasanın verilmesi, Tanrı'ya hizmet ve vaatler onlara aittir. Atalar onlarınkidir ve onlardan, beden bakımından, Mesih geldi; O, her şeyin üzerindedir, sonsuza dek kutsanmış Tanrı'dır. Amin"* (Rom. 3:2; 9:4, 5). Onlardan, Tanrı'ya hizmet ve vaatlerle birlikte yasanın verilmesi ve Mesih'in kefaret kurbanı gelir—beden bakımından bir Yahudi (Rom. 1:3; 11:28-29). Tanrı, Sina'da İbrahim ve İsrail ile bir antlaşma yaptı ve onlar

Onlar onu yıktılar, fakat Mesih onu İbrahim'in soyundan gelenlerle yeniden kurdu. “ *İşte, günler geliyor,” diyor Rab, “İsrail ve Yahuda evleriyle yeni bir antlaşma yapacağım; Mısır diyarından onları elimden tutup çıkardığım gün atalarıyla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek; o antlaşmayı bozdular, oysa ben onlara koca gibiydim, diyor Rab. Ama o günlerden sonra İsrail evleriyle yapacağım antlaşma şudur, diyor Rab: Yasamı içlerine koyacağım ve kalplerine yazacağım; ben onların Tanrısı olacağım ve onlar da benim halkım olacaklar”* (Yeremya 31:31-33; İbraniler 10:16-18). Tanrı, bazılarının inandığı gibi Yahudiler ve Yahudi olmayanlarla iki antlaşma yapmadı, aksine Yahudi olmayanlar İsrail Antlaşması'na dahil edildi. Bu nedenle, kime çok şey verilmişse, ondan daha fazlası istenecektir.

İsrail halkına, Kutsallar Diyarı Krallığı'nın kurulmasından önce yetmiş haftalık bir süre belirlenmişti (Daniel 9:24). Tanrı, İsrail'in 69. ve 70. haftaları arasında, putperestler için kurtuluş zamanını belirlemiştir. *“Onların düşüşüyle putperestlere kurtuluş geldi; bu, onları kıskandırmak içindi. Eğer onların düşüşü dünya için zenginlik, yoksullukları da putperestler için zenginlik olduysa, onların doluluğu ne kadar daha fazla olacaktır? Ey putperestler, size sesleniyorum. Putperestlere elçi olarak, hizmetimi yüceltiyorum. Akrabalarımı kıskandırıp, bir kısmını kurtarmayacak mıyım? Çünkü eğer onların reddi dünyanın uzlaşması ise, onların kabulü ölülerden dirilişten başka ne olacaktır?”* (Romalılar 11:11-15). *“Hoşea’da da dediği gibi: ‘Benim halkım olmayanları kendi halkım, sevilmeyenleri de sevilecek sayacağım.’” “Onlara, ‘Siz benim halkım değilsiniz’ denilen yerde, ‘yaşayan Tanrı’nın oğulları’ diye çağrılacaklar”* (Rom. 9:25-26). “Putperestlerin doluluğu”, yeryüzündeki putperest halkların nüfusunu ifade eder. İlahi sayının doluluğunun yedi olduğu göz önüne alındığında, günümüzde putperestlerin sayısı 7,7 milyardır ve 2020 yılının sonuna kadar bu sayıya ulaşabilir.

sekiz.

Yeni Ahit, İbrahim'in İsrail ile yaptığı fiziksel antlaşmayı ortadan kaldırmaz, ancak bu antlaşma hiçbir zaman sona ermemiştir.

Sonsuz yaşam vaat etmedi ve toprak ve soy vaadine atıfta bulundu. Mesih Yeşua'da kurtuluş yoluyla yapılan Yeni Antlaşma, Yahudi olarak doğanlar ile Yahudi bir ailede doğmayanlar arasında ayrım yapmaz; O'nda "ne Yahudi ne de Yunan vardır." Tanrı ile barış ve sonsuz yaşam, ancak Ruh tarafından yeniden doğuş yoluyla mümkündür;

Yeşua'nın Rabbi Nikodemus'a söylediği gibi: " *Gerçekten, gerçekten size söylüyorum, yeniden doğmadıkça kimse Tanrı'nın krallığını göremez"* (Yuhanna 3:3). Kilise topluluğu, Tanrı'nın ailesi, Yeni İnsan, halk ve büyük Zeytin Ağacı, yeniden doğmuş Yahudilerden ve diğer tüm milletlerden yeniden doğmuş insanlardan oluşur. Kilise, tarihsel olarak ve antlaşmaya göre Tanrı'nın hâlâ var olduğunu hatırlamalıdır.

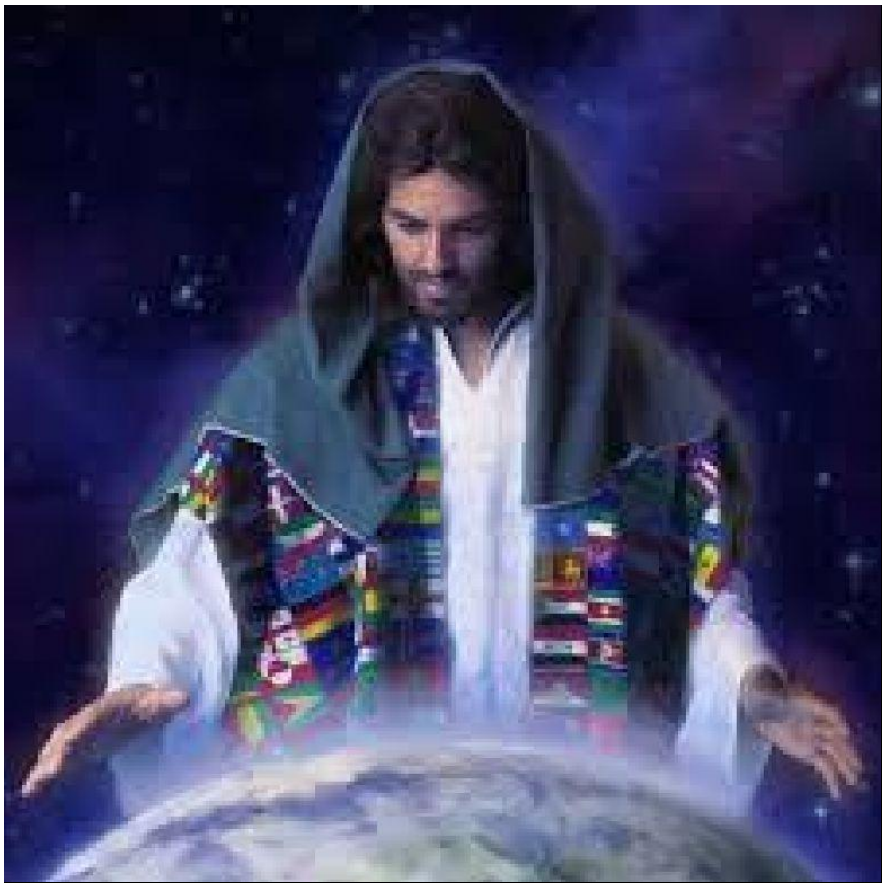

İsrail'e sadık kalındığında ve Rab Kilise'de yeni bir insan yarattıysa, Yahudi halkı Yahudi kalır; tıpkı kadınların kadın, erkeklerin de erkek olarak kalması gibi, Mesih İsa'da yeni bir insan olduktan sonra da Yahudi kalırlar. Tanrı ile yakın bir ilişki, her bir müminin Ruh birliğinde samimi bir birlikteliğe dayanır; Yahudi veya Yahudi olmayan, erkek veya kadın olmalarına değil. Yahudiler ve Yahudi olmayanlar, geçmişte gizli bir sır olan Tek Yeni İnsanı oluştururlar. Pavlus, Yahudi olmayanları Tanrı'nın ailesinin üyeleri, Tanrı'nın kendi halkı olarak adlandırır; burada ulusal kimliklerini kaybetmeden Yahudi müminlerle birlikte mirasçı olurlar.

Yahudi ulusunun en büyük varlığı olan Tapınak geçmişte kaldı, geriye sadece kipa kaldı. Bir zamanlar Tapınak avlusunda bulunan ve sadece Yahudilerin geçebildiği bölme duvarı ortadan kalktı ve şimdi, Oğlu'na iman eden herkesin Babası olan

Tanrı'ya, Yahudi olmayanlar da eşit erişime sahip (Efesliler 2:11-14, 16, 18-19) . *"Bu nedenle, kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde, O'nun bizim için kutsal kıldığı yeni ve canlı bir yol olan perde, yani bedeni aracılığıyla Kutsal Yere girmeye cesaret edin"* (İbraniler 10:19, 20). *"Ama vakit geliyor, hatta şimdi geldi; gerçek ibadet edenler Baba'ya ruh ve hakikatle ibadet edecekler, çünkü Baba kendisine böyle ibadet edenleri arıyor"* (Yuhanna 4:21-23). Kurtuluş Yahudilerden gelir, çünkü Mesih, beden bakımından onlardandır. Ancak O'nun kefaret kurbanından sonra, O'nun lütuf tahtına gelebiliriz. İman edenlerin artık İlahi Varlığı deneyimlemek için belirli bir yere gitmelerine gerek yok; O'na ruh ve hakikat içinde her yerde ibadet edebilirler. Bu yüzden Pavlus özellikle şöyle diyor: *"Siz Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu ve Tanrı'nın Ruhunun içinizde yaşadığını bilmiyor musunuz?"* (1. Korintliler 3:16).

Rab, gelin ve eşi olarak yeni bir millet yaratmadı, aksine inanç halkını putperestler arasından genişletti. Eski Ahit döneminde Tanrı'nın halkı esas olarak tek bir milletten (Yahudiler) oluşurken, Hristiyanlık döneminde Tanrı'nın halkı çeşitli milletlerden insanlardan oluşmaktadır. Sadık Hristiyanlar, Yeni Ahit'teki Mesih Kilisesi'dir ve İbrahim'in vaat edilen "Soyu"na inanan İbrahim'in tüm soyundan gelenler, Eski Ahit'teki Tanrı Kilisesi'ydi. "Kilise" kelimesi, dünyadan (eklesya) ayrılmış, Tanrı'nın çocukları olan inananlar topluluğunu ifade eder. İbrahim'in soyundan gelen ve gelecek Mesih'e inananlar, imanlarıyla aklanmışlardır ve Hristiyanlar, zaten gelmiş ve kefaret kurbanını sunmuş olan Mesih'e inanırlar ve imanlarıyla günahların affını ve ebedi hayatı alırlar. Yeşua şöyle dedi: *"Kilise'mi kuracağım ve cehennemin kapıları ona karşı galip gelemeyecektir"* (Matta 16:18). "Benim" kelimesi yeni bir şey anlamına gelmez, aksine hayvanların kanıyla değil, Benim kendi kanımla kurulmuş bir şey anlamına gelir. Mesih, Tanrı'nın huzurunda hepimizi temsil etmek için kendi kanıyla cennete girdi. Bugün Tanrı'nın halkı, dirilişin ilk meyveleri olarak cennet krallığına girmek üzere Yahudi Mesih'i kabul eden Hristiyanlardır. Milletlerin tam sayısı cennete girdiğinde, Rab, yeryüzünde Kutsalın Kutsalı'nın krallığını yeniden kurmak için seçilmiş İsrail'ine tekrar dönecektir. Tanrı, İsrail'e sevgisini ve gayretini defalarca bildirmişti, ancak Mesih'i reddettikten sonra, onların gayretini milletler aracılığıyla uyandırmak için onları geçici olarak terk etti. Bu nedenle, *"Gidin ve bütün milletlerden öğrenciler yetiştirin, onları Baba'nın, Oğul'un ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin"* (Matta 28:19) diye emretti. İncil'in vaazı evrenin (eterin) her yerine yayılmalı ve "dünyanın uçlarına" ulaşmalıdır. Bugün dünya nüfusunun %95'i İncil'i kendi dillerinde okuyup duyabiliyor, geri kalanı ise

benzer bir lehçede. İsrail'in Mesih'ini reddetmesi dünyanın kurtuluşu olduğu gibi, Tanrı da putperestlerin kurtuluşu aracılığıyla İsrail'de kıskançlık uyandırmayı arzuluyor. *"Bugün, tüm havarilerin ve peygamberlerin doğru olduğunu; Kurtarıcımızın Mesih Yeşua, Davut'un Oğlu, Yahuda kabilesinin Aslanı ve Yahudilerin Kralı olduğunu ilan etmek önemlidir. Yahudi halkının daha kolay kabul edebileceği bir İncil temeli atmaya başlamalıyız. Hristiyanların, İbrahim'e ve tüm atalara ve peygamberlere vaat edilen Mesih'i kabul etmeleri için Yahudi halkında böyle bir kıskançlık uyandıracak katalizörler olma zamanı geldi." Yahudi halkına verilecek mesaj, "bizden biri" olmaları değil, "onlardan biri olmaları" olmalıdır* - Grant Beh.

Vaat Edilmiş Tohumun Çocukları

"Tanrı İbrahim'e bu vaadi verdiğinde, kendisinden daha büyük birine yemin edemediği için, kendi kendine yemin etti ve dedi ki: 'Seni mutlaka kutsayacağım ve çoğaltacağım.' Böylece İbrahim, sabırla katlanarak vaadi aldı... Tanrı, vaadin mirasçılarına iradesinin değişmezliğini daha bolca göstermek istediği için, iki değişmez şeyle, Tanrı'nın yalan söylemesinin imkansız olduğu bu iki şeyle, önümüze konulan umuda tutunmak için sığınan bizler için güçlü bir cesaret kaynağı oldu; bu umut, ruhun çapası gibi sağlam ve sarsılmazdır ve perdenin ardındaki yere girer; orada, bizim için öncü olan Yeşua, Melkizedek düzenine göre sonsuza dek baş rahip olmuştur" (İbraniler 6:13-20). İsrail'in Mesih'i, dünyanın tarihini şekillendiren merkez, özdür. Kilise, cennette bir berekete layıktır (Efesliler 1:3). Kilise, Mesih'in kurtarıcı kurbanını kabul eden İsrail ve diğer uluslardan oluşur (Efesliler 2:14-17). Tanrı'nın iki seçilmiş karısı yoktur; Kilise şeklinde ikinci bir eş seçmemiştir; O'nun seçtiği tek eş, İbrahim'in Tanrısı'na ve vaat edilen "Soy"a inanan İsrail ve diğer uluslardan oluşur. Tanrı, İsrail'i defalarca "gelin, eş veya karı" olarak adlandırır *: "Damat geline nasıl sevinirse, Tanrınız da size öyle sevinecektir"* (İşaya 62:5; 54:5, 6; Yeremya 2:2; Hoşea 2:19-20). Mesih, diğer uluslarla değil, İsrail tarafından bozulan eski antlaşmayı yeniden kurmak için geldi. *Rab diyor ki: "İşte günler geliyor ki, İsrail ve Yahuda evleriyle yeni bir antlaşma yapacağım"* (Yeremya 31:31-34). Kilisenin temeli olan bu Yeni Antlaşmayı Tanrı, havarileri aracılığıyla İsrail ile yeniden kurdu ve tüm uluslara da ona katılma hakkı verdi (İbraniler 10:16, 17). *“Ama siz seçilmiş bir nesil, kraliyet rahipliği, kutsal bir ulus, O'nun özel halkısınız; sizi karanlıktan harika ışığına çağıranın övgülerini ilan edesiniz diye. Sizler bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız; sizler merhamet*

görmemiştiniz, ama şimdi merhamet gördünüz." (1 Petrus 2:9, 10). Hristiyanlar Kral'ın rahipleridir, Tanrı'ya ait olmak üzere ayrılmış kutsal bir "ulus"tur; bu, Yahudi halkından üstün olmakla değil, İbrahim'in aynı Tanrı'ya ve O'nun "Soyu"na olan inancına katılmakla olur.

Mesih'in kurban edilişinde İncil'in özünü ve önemini anlamak için, Pavlus'un yazdığı gibi Eski Ahit'i bilmek önemlidir: " *Öyleyse biz iman yoluyla yasayı geçersiz mi kılıyoruz? Asla! Aksine, yasayı sağlamlaştırıyoruz"* (Rom. 3:31). Mesih, vaat edilen Mesih olarak geldi; Vaftizci Yahya'nın duyurduğu gibi, gelecek gazaptan kurtaran Kuzu: *"İşte, dünyanın günahını kaldıran Tanrı'nın Kuzusu!"* (Yuhanna 1:29). Tıpkı Fısıh ve diriliş bilgisinin, Kuzu Mesih'in kurban edilişinin önemi olmadan anlaşılmasının zor olması gibi, İncil'in de kökleri Eski Ahit'te, Tevrat'ta ve Tevrat'ın metninde yatmaktadır. Mesih'in hizmeti ve öğretileri, eski Yahudi kültürü ve Eski Ahit'in tarihi bilgisi olmadan tam olarak anlaşılamaz. Örneğin, Yahudi düğün törenini anlayan biri, Rabbin birçok sözü ve eyleminin daha net bir anlam kazanmasını sağlar. Evlilik töreninin 12 aşamasından biri olan su vaftizi (İbranice: *mikvah*), nişanlıların birbirlerine adanmasını simgeler; bu da Mesih'in vaftizini ve bizim vaftizimizi, O'nun iyi bir vicdan teklifine bir yanıt olarak açıklar (1 Petrus 3:21). Nişanlanma ayrıca bir kadeh şarabı paylaşmayı; gelinin talimatlarına uymasını; ve damadın, aile evini hazırladıktan sonra aniden gelip sevgilisini almasını beklemesini de içerir. *"Sizi tek bir kocaya nişanladım ki, sizi Mesih'e iffetli bir bakire olarak sunayım"* (2 Korintliler 11:2).

Rab, herkesi O'na gelmeye, huzur, dinlenme, bağışlanma bulmaya ve O'nun sevgili kilisesi olmaya çağırıyor. *"Susayan herkes bana gelsin ve içsin"* (Yuhanna 7:37). *"Ey yorgun ve ağır yük taşıyanlar, bana gelin, ben size rahatlık vereceğim"* (Matta 11:28). Kurtuluş için, günahlarımız için Mesih'in ölümüne iman etmek ve yaşayan Tanrı'ya inanmak gereklidir.

Dirilmiş Kurtarıcı ve O'nun yaşamın Rabbi olarak tanınması. *"Ağzınızla Rab İsa'yı itiraf eder ve yüreğinizde Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine inanırsanız, kurtulacaksınız"* (Rom. 10:9). Bu, kurtulanlar arasında olmak için yeterlidir, çünkü lütuf günü şöyle tanımlanır: *"Rabbin adını çağıran herkes kurtulacaktır"* (Rom. 10:13; Yuhanna 1:12). " *Öyleyse inanmadıkları O'na nasıl seslenecekler ? Duymadıkları O'na nasıl inanacaklar?* " (Rom. 10:14). Dolayısıyla, işitmek imandan önce gelir ve iman, lütuf tahtında oturan Tanrı'ya seslenmekten önce gelir. Sonuç olarak, iman, bize

Mesih'in öldüğünü, gömüldüğünü ve dirildiğini sunan İncil'in sesine bir yanıt olmalıdır. *“Çünkü size her şeyden önce, kendim de aldığım şeyi ilettim: Mesih, Kutsal Yazılara göre günahlarımız için öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılara göre üçüncü gün dirildi* .” (1 Korintliler 15:3,4)

Kalıcı tövbe, bir kişinin hatasını fark etmesiyle ortaya çıkan ilahi bir üzüntüden kaynaklanır.

Günahlarıyla yaşayan Tanrı'nın Oğlu'nu çarmıha gerdi ve "bana ne emredersen onu yapacağım" arzusuyla Tanrı'ya yöneldi (2 Korintliler 7:10; Elçiler 2:36-38). Yeni doğmuş bir çocuk, doğar doğmaz doğası gereği annesinin memesini ve kendisini doğuranla olan birlikteliği aramaya başlar (1 Petrus 2:1-3). Suçluluk duygusu ve kişinin hayatının yıkımı, Kutsal Tanrı'ya yakınlıktan, O'nun Sözünü dinlemekten kaynaklanır; ancak bu ışıkta kişi mahkum durumunu ve bir çıkış yolunu görür. Tanrı'nın Oğlu'nun kurbanını imanla kabul etmek,

Günahların kefareti olarak ödenen bedel, tövbe etme ve hayatını Mesih'e adamaya yönelik bir arzu uyandırır; bu durumda dönüşen kişi almak değil, vermek ister. İsa'yı hayatının Rabbi olarak itiraf etmek, Kutsal Ruh aracılığıyla yeni bir hayat yaşamak için doğuş sağlar. Bu nedenle Tanrı herkese yeni bir hayat şansı verir ve yeni doğanlar gibi bizler de gerçeği bilmek için süt ve bizi doğuranla birliktelik ararız. Ancak " *çağrılanlar*

çoktur, seçilenler azdır", çünkü herkes Tanrı'nın fedakâr sevgisine karşılık vermez. Elçi, kurtuluşun kronolojik sırasını şöyle anlatır: *"Siz de, gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun müjdesini işittikten sonra, O'na iman ederek, vaat edilen Kutsal Ruh ile mühürlendiniz; O, satın alınan mülkün kurtuluşuna kadar mirasımızın güvencesidir, O'nun yüceliğine övgü olsun diye"* (Efesliler 1:13-14). Tövbe duasıyla Mesih'e gelen herkese Rab tam bağışlama bahşeder ve onları kendi önünde mükemmel kılar (İbraniler 10:14). Bizim görevimiz, su vaftizinde vaat ettiğimiz doğruluk armağanını iyi bir vicdanla korumaktır. "İman" olarak çevrilen Yunanca kelime " *pistis",* İbranice'de " *emun" dur ve bilinçli imanı, pratik güveni ve sonuna kadar sadakati ifade eder. Güven ,* emirlere itaat eylemlerinde ifade edilirken, güven olmadan iman, şeytani iman gibi, zihinsel düzeyde bilgi kabul etmeye benzer. İbrahim Tanrı'ya inandı, itaat etti ve gitti ve sonuna kadar Vaat Edilmiş Topraklarda kaldı (İbraniler 11:8-10). Tanrı inananları sınar ve imanları yaşamlarında açıkça görülür: " *Çünkü ruhsuz beden nasıl ölü ise, işsiz iman da öyledir"* (Yakub 2:26).

Sadece kurtarılmışların kilisesi övgü şarkısı söyler: *“Ve yeni bir şarkı söylüyorlar: ‘Sen, kitabı alıp mühürlerini açmaya layıksın; çünkü sen kurban edildin ve bizi her kabileden, dilden, halktan ve milletten kanınla Tanrı'ya kurtardın’ diyorlar” (Vahiy 5:9). Tahtta oturanı ve Kuzu'yu* kutsarlar, şükrederler ve yüceltirler .

"Sonsuza dek bereket, şeref, yücelik ve egemenlik ." "Gelin"in -göksel Kudüs'ün- tanımına dayanarak, kilisede üç grup insanın bulunduğunu ve şehrin duvarının temeli ile kapılarının bunu gösterdiğini söyleyebiliriz: 1. Şehrin 12 kapısı ve 12 ataerkil ismin yazılı olması, İbrahim gibi *"temelleri olan, yapıcısı ve kurucusu Tanrı olan bir şehir arayan"* (İbr. 11:10) İsrail halkını temsil eder. *"On iki kapı ve on iki melek; kapıların üzerinde İsrail oğullarının on iki kabilesinin isimleri yazılıydı"* (Vahiy 21:12).

2. Şehrin 12 temeli, Mesih'in havariler aracılığıyla kurduğu kiliseyi temsil eder. " *Şehrin surlarının on iki temeli vardı ve üzerlerinde Kuzu'nun on iki havarisinin isimleri yazılıydı" (Vahiy 21:14). Bunlar, "havariler ve peygamberler temeli üzerine kurulmuş, İsa Mesih'in kendisi de baş köşe taşı olan"* kilise döneminin temelidir (Efesliler 2:20; 3:3-5).

3. Şehrin yüksekliği olan 144 arşın, Mesih'in dönüşünde diriltilecek ve yeryüzünde O'nun adına 1000 yıl hüküm sürecek olan son günlerin 144 bin mesihsel şahidine işaret etmektedir (Vahiy 20:4).

Mesih, kendisini kilise için feda ederek kiliseyi sevdi ve tıpkı İbrahim'den beklediği gibi, inananlardan da kendisine tam itaat ve bağlılık bekler (Efesliler 5:22-33). Rab, kilise için yüksek standartlar belirler; bu standartlar, kilisenin konumuna ve çağrısına uygun olmalı ve onu reddetmeye ve kabul etmeye çağırmalıdır:

4. Kişisel çıkarlar açısından - *"Kim benim ardımdan gelmek isterse, kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. Çünkü kim canını kurtarmak isterse onu kaybedecek, kim de benim uğruma canını kaybederse onu kurtaracaktır"* (Luka 9:23, 24). Birçok insan hayatın tüm zorluklarının Mesih'in çarmıhı olduğuna inanır, ancak ne yazık ki, sorunlarımızın büyük bir kısmı, akılsız yaklaşımımız veya seçimimizden kaynaklanmaktadır. Kurtuluşu amellerle değil, imanla elde ederiz (Efesliler 2:8-9), ancak İsa'yı izlemek, çilecilik veya düşük öz saygı geliştirerek değil, Tanrı'nın iradesine, emirlerine, değerlerine ve tercihlerine öncelik vererek ve bununla ilişkili zorlukları kabul ederek kendinize "hayır" demek anlamına gelir. Bu, kendi ölümünüzün aletini taşımak anlamına gelir, çünkü

Bonhoeffer, *"İsa bir insanı çağırdığında, onu gelip ölmeye davet eder" demiştir.* Modern vaazlar, parlamenter seçim kampanyaları gibi, insanları Tanrı'ya bir şeyler almak için gelmeye teşvik eder ve eğer vaat edileni almazlarsa, hızla hayal

kırıklığına uğrarlar ve uzaklaşırlar. İncil vaazı, bonuslu bir seçim kampanyası değildir; Tanrı'nın Oğlu'nun sizin yerinize çarmıha gerildiğini ilan eder ve bu sevgiyi kabul eden herkes Tanrı'ya vermek için gelir. İsa şifa verdiğinde, öğrettiğinde ve doyurduğunda, "Her şeyi iyi yapıyor" dediler ve birçok kişi O'nu takip etmeye istekli bulundu (Luka 9:57). Ama İsa Golgota'ya gittiğinde, kimse O'nu takip etme arzusunu dile getirmedi. Hiç kimse *, bedeli ödemeye istekli olup olmadığını düşünmeden kendini İsa'nın öğrencisi ilan etmemelidir. "Elini sabana koyup geriye bakan kimse, Tanrı'nın krallığına layık değildir* ." Söylenenlerden, geri çekilme yolunu kesmek için arkamızdaki tüm köprüleri yakmamız gerektiği sonucu çıkar. Rab İsa Mesih, öğrencilerine Baba'ya mutlak itaat ve tam bir adanmışlığı şu şekilde gösterdi: " *Ölüme, hatta çarmıh ölümüne kadar itaat edin* " (Filipililer 2:8).

Ebedi zafere ulaşmak için acı ve reddedilmeye katlanmak ancak tek bir koşul altında mümkündür: "Kendinizi inkâr edin." Havariler bu gerçeği açıkça anlamış ve kiliseye şöyle öğretmişlerdir: *"Tanrı'nın krallığına girmek için birçok sıkıntıdan geçmeliyiz"* (Elçiler 14:22). Tanrı kimseyi, çıkarlarının ve tercihlerinin çarmıha gerileceği bir haça çıkmaya zorlamaz; her insan bu kararı yalnızca Mesih'e olan sevgisinden dolayı vermelidir. *"Çünkü Mesih'in sevgisi bizi buna zorluyor; çünkü şöyle düşünüyoruz: Eğer biri herkes için öldüyse, o zaman herkes öldü. Mesih herkes için öldü ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri için ölen ve dirilen O'nun için yaşasınlar"* (2 Korintliler 5:14-16). En büyük yanılgı, inananların tövbeye ihtiyaç duymadığıdır, ancak Tanrı aksini düşünmektedir (2 Petrus 3:9). Tanrı için doğanlar, her günah işlediklerinde günahlarını itiraf edip terk ettikleri bir tövbe hayatıyla ayırt edilirler (1 Yuhanna 1:9). Havari Pavlus, " Ruh aracılığıyla yaşamak için *her gün ölüyorum ," dedi . "Ama kendimle övünmek, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhı dışında mümkün değildir; çünkü O'nun sayesinde dünya bana, ben de dünyaya çarmıha gerildim"* (Galatyalılar 6:14).

5. Ailede – “ *Annesini veya babasını benden daha çok seven, bana layık değildir; oğlunu veya kızını benden daha çok seven de bana layık değildir”* (Matta 10:37). Rab İsa Mesih, mürit olmak isteyen herkese ilk sevgilerini sorar. Tanrı, aile ve kilise arasındaki yaygın sıralamanın İncil'de bir temeli yoktur. Önceliklerimizde Tanrı her şeyde her şeyi işgal etmelidir, çünkü her şey O'ndandır, O'nun aracılığıyladır ve O'na doğrudur. O'na olan sevgimiz,

ailede bize çok değerli olan herkese olan sevgimizden çok daha derin olmalıdır. Rab, başkalarından nefret etmeye izin vermez; İbranice dilbilgisinde, örneğin “az, daha çok, biraz daha fazla, çok daha fazla, vb.” gibi derecelendirme yoktur. Genellikle sadece iki uç anlam kullanılır: “az veya çok, sevmek veya nefret etmek.” Bu durumda, kimi tercih edeceğimizi, birini diğerinden çok daha fazla sevmeyi seçmekten bahsediyoruz. Mesih'i takip etmeye karşı en güçlü direnç genellikle kişinin kendi ailesinden gelir. İsa, *"İnsanın düşmanları kendi ev halkından olanlardır" der* (Matta 10:36). Çeşitli insani bağlarımız olabilir, ancak bağımlılık olmamalıdır; Mesih'e olan sevgi her şeyin üstünde olmalıdır.

6. Mülk konusunda – “ *Öyleyse aranızdan kim bütün malını terk etmezse, benim öğrencim olamaz”* (Luka 14:33). Maddi zenginlik, zamanımızı, enerjimizi, yeteneklerimizi vb. karşılığında takas ettiğimiz şeydir. Bu nedenle, ona karşı tutumumuz, kime öncelik verdiğimizi ortaya koyar: kendimizi yatıran bizler mi, yoksa her şeyini veren Tanrı mı? Rab tarafından dokunulan herkesin O'nun adına mutlaka bir şeyler feda ettiğini unutmamalıyız: enerjilerini, zamanlarını, sağlıklarını, paralarını; bunlar ruhun bir ihtiyacı haline geldi. Tıpkı Abel'in kurbanının doğru bir ruhun ihtiyacı olması gibi. Nuh, İbrahim, Yakup, Davut ve onunla birlikte gelecekteki tapınak için kurban veren tüm insanların inşa ettiği sunakları hatırlayalım. Affedildikten sonra, Zakkai hemen ganimetini bolca geri vermek istedi ve fakir dul kadın "bütün malını" tapınağa getirdi! Bu, tüm inananlarda bulunmayan gerçek dindarlığın bir tezahürüdür. İlyas örneğinde, Tanrı İsrail'de bir dul kadın bulamadı, sadece Sidon'un Zerefat şehrinde buldu (Luka 4:26). On iki havari, İsa'yı takip etmek için mallarını ve gelir kaynaklarını, yani teknelerini, balık ağlarını, hobilerini, ailelerini ve evlerini terk ettiler. Petrus, *"İşte, her şeyi bırakıp seni izledik" dedi* (Markos 10:28). Birçok imanlı, Tanrı'nın işi için evlerini, ailelerini, prestijli işlerini bırakmak ve mallarını satmak zorunda kaldı. Ancak Rab her zaman böyle fedakarlıklar talep etmez. Hristiyanların kişisel çıkarları ile Rabbe hizmet arasında seçim yaptığı, günlük hayatta da mallarından vazgeçtikleri durumlar vardır.

3. "Tohumun" Vaadi

"Tanrı, 'Oğlunu, biricik oğlun İshak'ı, sevdiğin oğlunu al ve Moriah diyarına git; orada sana bildireceğim dağlardan birinde onu yakmalık kurban olarak sun' dedi" (Yaratılış

22:2). İbrahim, ailesini ve topraklarını sadakatle terk ederek toprak vaadini aldı; Sodom kralının zenginliklerini reddederek soy vaadini aldı ve şimdi de tüm ulusların kutsanacağı bir "Soy" vaadini alma zamanı gelmişti . Tanrı, İbrahim'in güvenini ve sadakatini sınayarak, Oğlu'nu esirgemeyeceği ve halkın günahları için onu feda etmeyeceği zaman katlanmak zorunda kalacağı şeyleri deneyimleme fırsatı verdi. İbrahim, Tanrı'nın vaat ettiği sözüne inandı ve *"Sınandığı zaman İshak'ı kurban etti; vaadi kabul etmiş olarak, biricik oğlunu kurban etti; çünkü onun hakkında, 'İshak'ta senin soyun olacak' denmişti." Çünkü Tanrı'nın ölüleri diriltebileceğini sanıyordu; bu yüzden onu bir örnek olarak kabul etti"* (İbraniler 11:17-19) . İbrahim Tanrı'ya sonuna kadar itaat ettikten ve yüreğinde biricik oğlunu kurban olarak sunduktan sonra, " *Rabbin meleği gökten İbrahim'e seslendi ve dedi ki: 'Rab diyor ki: Kendi kendime yemin ettim ki, bunu yaptığın ve biricik oğlunu esirgemediğin için seni bereketle kutsayacağım ve soyunu gökteki yıldızlar gibi, deniz kıyısındaki kumlar gibi çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kapılarını ele geçirecek ve senin soyun aracılığıyla yeryüzündeki bütün milletler kutsanacak, çünkü sen benim sesime itaat ettin'"* (Yaratılış 22:15-18). *"Vaatler İbrahim'e ve onun soyuna yapıldı. 'Ve senin soyuna' denmiyor, sanki birçok kişi içinmiş gibi değil, tek bir kişi içinmiş gibi deniyor: 'Ve senin soyuna, Mesih'e"* (Galatyalılar 3:16) . *"İsrail'in Tanrısı RAB'be şükürler olsun, çünkü O halkını ziyaret etti ve onları kurtardı; kulu Davud'un evinde bizim için bir kurtuluş boynuzu yükseltti; başlangıçtan beri var olan kutsal peygamberlerinin ağzıyla söylediği gibi: O bizi düşmanlarımızdan ve bizden nefret edenlerin elinden kurtaracak. Atalarımıza merhamet gösterecek ve kutsal antlaşmasını, atamız İbrahim'e bize vereceğine yemin ettiği yemini hatırlayacak"* (Luka 1:68-73).

Mesih'in iki resmi

1. Kurban Edilen Kuzu;
2. Hüküm süren aslan.

Günümüzde bile, geleneksel Yahudiler Mesih hakkında birbirine zıt imgelere sahiptir: Reddedilecek ve kurban olacak; yüceltilmiş bir fatih olacak; Yusuf gibi masumca acı çekecek olan "Yusuf'un oğlu Mesih" olacak; ve Davut gibi hüküm sürecek olan "Davut'un oğlu Mesih" olacak. Ortodoks Yahudiler arasında, Mesih geldiğinde tek bir gelişinde iki rolü birden yerine getireceğine dair bir inanç vardır: acı çeken Yusuf ve

kraliyet Davut. Ancak Daniel'in kehaneti, *"...ve olmayacak",* Mesih'in ölümü ile tahta çıkışı arasındaki döneme, şehrin ve tapınağın yıkılacağı zamana işaret eder.

1. Kuzu

Mesih hakkındaki kehanetler yüzlerce yıldır kayıt altına alınmıştır. Tevrat peygamberlerinin tanıklıkları, Mesih'in şunları yapması gerektiğini göstermektedir:

- Beytüllahim'de doğdu.
- Nasıra yakınlarındaki Celile'de büyüdüm.
- İnsanlar tarafından hor görülmek ve reddedilmek.
- Suçlayıcılarınızın önünde sessiz ve alçakgönüllü olun.
- (Mızrakla) “delinmek”
- Çarmıha gerilmek
- Başkaları arasında paylaştırılacak kıyafetleri kaybetmek
- 30 gümüş karşılığında ihanete uğramak
- Zengin adamın evine gömüldü.
- Ruhu cehennemde terk edilmedi.

Şimdi de İncil'de yer alan ve acı çeken Mesih hakkındaki gerçekleşmiş bazı peygamberlik sözlerini ele alalım:

- *“Ey Beytlehem Efrata, Yahuda'nın binleri arasında küçük olsan da, İsrail'de yönetici olacak olan, eskiden beri, ezelden beri var olan O, senden çıkacaktır”* (Mika 5:2). MÖ 750 civarında yazılan bu ayet, İsa zamanında Mesih hakkında bilinen bir kehanetti. Mesih Beytlehem'de doğacaktı. Bu tarihi bir olaydır. Matta 2:1'de gerçekleşmiştir. İsa, Tanrı olmadığı sürece doğum yerini kesinlikle sahte gösteremezdi. Bu arada, İsrail'de iki Beytlehem vardı, ancak İsa, Mika 5:2'de belirtildiği gibi Beytlehem Efrata'da doğdu.
- *"Eski zaman Zebulun ve Naftali topraklarını alçalttı, ama sonraki zaman deniz yolunu, Ürdün ötesindeki toprakları, ulusların Celilesini yüceltecektir"* (İşaya 9:1). MÖ 750 civarında yazılmıştır. Matta 4:12-15'te gerçekleşmiştir. Ve eğer İsa Mesih bir insan olsaydı, bu peygamberliğin gerçekleşmesini kesinlikle planlayamazdı. Yahudi topraklarının haritasına yakından bakarsanız, Zebulun ve Naftali arasındaki sınırı bulun ve ardından

Nasıra'yı da içeren bir haritayla karşılaştırın; İsa'nın büyüdüğü şehrin bu iki bölgenin sınırında yer aldığını göreceksiniz.

- *"Onlara dedim ki: 'Eğer size uygun geliyorsa, ücretimi verin; ama uygun gelmiyorsa, vermeyin.' Bunun üzerine ücretim için otuz gümüş parçası tarttılar. Rab bana dedi ki: 'Onları çömlekçinin hazinesine at; bana biçtikleri büyük bedel budur.' Ben de otuz gümüş parçasını alıp çömlekçinin evine attım."* (Zekeriya 11:11-13) Yaklaşık MÖ 520 yılında yazılan bu ayetler, Mesih hakkında bir peygamberliktir.

12. Ayet: Mesih 30 gümüş karşılığında satılacak, yani ihanete uğrayacak. Bu, Matta 26:14-16'da gerçekleşmiştir.

13. Ayet: Para, çömlekçi için Rabbin evine atılacaktır. Bu, Matta 27:3-10'da gerçekleşmiştir. İsa, fiyatı görüşmek üzere gelen Yahuda ile kesinlikle birlikte değildi. Başrahip de bu peygamberliği yerine getirmek için hiçbir girişimde bulunmadı ve Yahveh, Zekeriya'ya çömlekçi tarlası hakkında konuştu.

- *"Su gibi döküldüm; bütün kemiklerim yerinden çıktı; kalbim mum gibi eridi, bağırsaklarımın ortasında dondu. Gücüm çömlek parçası gibi kurudu; dilim damağıma yapıştı; ve Sen beni ölümün tozuna indirdin. Çünkü köpekler beni kuşattı, kötü adamlar beni çevreledi; ellerimi ve ayaklarımı deldiler. Bütün kemiklerim sayılabilirdi; yine de bana bakıp beni rezil ettiler; giysilerimi aralarında paylaştılar, elbiselerim için kura çektiler."* (Mezmur 22:15-19). MÖ 1025 civarında yazılmıştır. Bu olayların hiçbiri Davut'un yaşamı boyunca gerçekleşmemiştir; bunlar Mesih'in kehanetleridir.
- Susuzluktan azap çekecektir. Bu, Yuhanna 19:28'de gerçekleşmiştir.
- Mesih çarmıha gerilecektir. Bu, Markos 15:25'te gerçekleşmiştir. Çarmıha germe yönteminin Davut'un zamanından 600 yıl sonra kullanılmaya başlandığını belirtmekte fayda var.
- Tek bir kemiği bile kırılmayacak. Bu, Yuhanna 19:32-33'te hırsızların kemiklerinin kırılmasıyla gerçekleşti; fakat Mesih'in kemikleri kırılmadı, çünkü O zaten ölmüştü.
- Giysi bölünecek ve O'ndan alınacaktır. Bu, Yuhanna 19:23,24'te gerçekleşmiştir.

- " *Askerlerden biri mızrağıyla O'nun yanını deldi ve hemen kan ve su çıktı. Bunu gören tanıklık etti ve tanıklığı doğrudur; doğruyu söylediğini biliyor ki, siz de inanabilesiniz"* (Yuhanna 19:34,35).
- İsa zaten ölmüşken nasıl olur da mızrakla delinmiş gibi yapabilirdi? Bu ancak gerçekten Tanrı'nın Oğlu ise mümkün olabilirdi, ki bu durumda bundan haberdar olurdu.

İsa'nın çarmıha gerilmesi, en inatçı şüphecinin bile inkar edemeyeceği tarihi bir gerçektir. İsa, bu kehanetlerin hiçbirinin gerçekleşmesini planlamış olamaz.

- *"Altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek ve olmayacak; şehir ve kutsal yer, gelecek olan prensin halkı tarafından yıkılacak ve sonu tufan gibi olacak ve savaşın sonuna kadar yıkımlar olacak." Mesih ölüme mahkum edilecek ve idam edilecek. " Ve olmayacak"* ifadesi İbranicedir. "ve'ein lo " iki anlama gelir: Mesih'in ölüm halini vurgulayan *"yokluk" ve başkaları için öleceği, vekaleten bir ölüm anlamına gelen "ama kendisi için değil"* (İşaya 49:7, 50:6, 53:1-12; Mezmur 69:4-22; Zekeriya 11:12). Havariler müjdeleme çalışmalarına şu sözlerle başladılar: *"İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Oğlu İsa'yı yüceltti; oysa siz onu Pilatus'un önünde teslim edip inkâr ettiniz, oysa Pilatus onu serbest bırakmayı düşünüyordu. Ama siz Kutsal ve Doğru Olanı inkâr ettiniz, bir katili istediniz ve hayatın Kaynağını öldürdünüz"* (Elçiler 3:13-15). Ve Havari Pavlus, peygamberliğin gerçekleşmesini işte böyle özetledi:

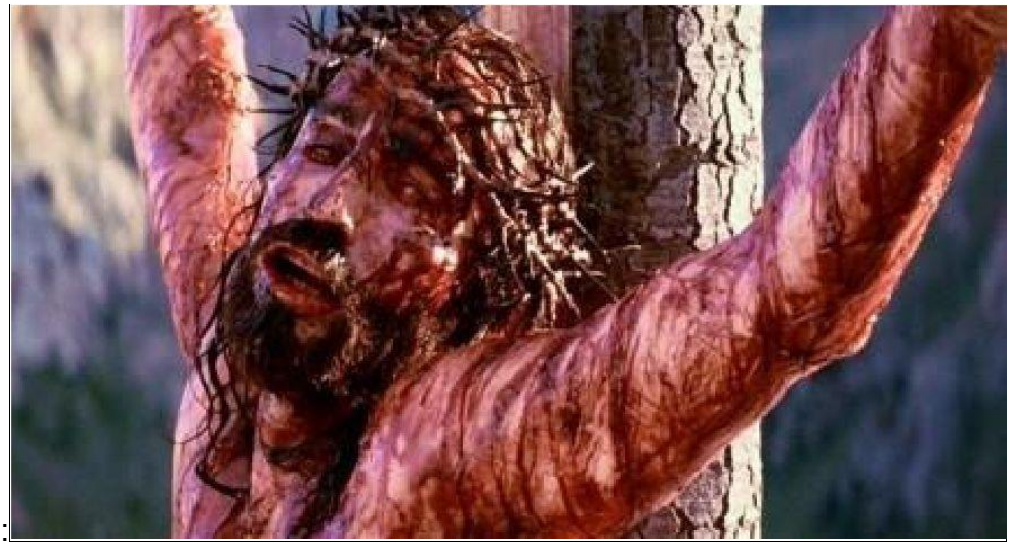

“Ey kardeşler, İbrahim’in oğulları ve Tanrı’dan korkanlar, bu kurtuluş sözü size gönderildi. Çünkü Yeruşalim halkı ve yöneticileri O’nu tanımadılar, aksine O’nu

mahkum ettiler ve her Şabat günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirdiler. O'nda ölüm cezasına layık bir suç bulamayınca, Pilatus'tan O'nu öldürmesini istediler. Hakkında yazılan her şeyi yerine getirdikten sonra, O'nu çarmıhtan indirip bir mezara koydular" (Elçilerin İşleri 13:26-29). Mesih, çarmıhta acı dolu bir ölümle ölerek ve sonra yeniden dirilerek kurtarıcı görevini yerine getirdi. Kanını dökerek, haklı olarak O'na ait olacak olan dünyanın tam kurtuluşunu gerçekleştirdi.

- " *Ruhumu Hades'e bırakmayacaksın, Kutsal Olanının çürümesini de görmesine izin vermeyeceksin. Bana yaşam yolunu bildirdin; huzurunda beni sevinçle dolduracaksın. Ey insanlar ve kardeşler, atamız Davut'tan cesurca söz edeyim ki, o ölmüş ve gömülmüştür ve mezarı bugün hala bizimledir. Peygamber olan Davut, Tanrı'nın ona, soyundan Mesih'i bedende dirilteceğine ve onu tahtına oturtacağına dair yemin ettiğini bilerek, önce Mesih'in dirilişinden söz etti ve O'nun ruhunun Hades'e bırakılmadığını, bedeninin de çürümediğini söyledi. Tanrı bu İsa'yı diriltti; biz de bunun şahitleriyiz."* (Elçilerin İşleri 2:27-32)

İsa tüm bu peygamberlik sözlerini yerine getirdi: *"Onlara dedi ki: 'Ben daha aranızdayken size söylediğim sözler şunlardı: Musa'nın yasasında, peygamberlerin ve Mezmurlarda benim hakkımda yazılan her şey yerine getirilmelidir.' Sonra onların zihinlerini açtı ki Kutsal Yazıları anlayabilsinler. Onlara dedi ki: 'Böyle yazılmıştır ve Mesih'in acı çekmesi ve üçüncü gün dirilmesi, tövbe ve günahların bağışlanmasının O'nun adıyla bütün uluslara, Yeruşalim'den başlayarak duyurulması gerekiyordu. Siz de bunların şahitlerisiniz. Babamın vaadini size gönderiyorum'"* (Luka 24:44-49). Mesih, İsrail'in yaklaşan felaketlerinden bahsetti *: "Çünkü ziyaretinizin zamanını tanımadınız"* (Luka 19:44).

Delinmiş tendonlarına tutunarak
bir şeyler fısıldıyor, çaba gösteriyor.

Alın sık sık ve derin piercinglerle delinmiş,
gözler yarı kapalı, yanaklar çökük.

Kurumuş tükürük ve kan karışımıyla,
cellatlarına sevgiyle bakıyor.

Ve şefkatle Tanrı'ya yalvarır: Baba, onları affet,
ne yaptıklarını bilmiyorlar ve Senin yolun...

(Vera Kushnir)

2. Aslan.

"Halkınızın ve kutsal şehrinizin üzerine yetmiş hafta belirlenmiştir; günahı sona erdirmek, suçu ortadan kaldırmak, haksızlığı telafi etmek, ebedi doğruluğu getirmek, görümü ve peygamberliği mühürlemek ve En Kutsal olanı meshetmek için" (Daniel 9:24). Bu, Mesih'in dünya üzerinde hüküm sürmesinden, "Kutsal Olan—Mesih, kutsallar—İsrail'in kalıntısı"ndan bahseder; bu, Mesih'in Kuzu imgesiyle tezat oluşturur. Mesih'in günahlar için acı çekip öleceği gibi, peygamberlikler de O'nun görkem içinde dönüşünden bahseder; bu, 312 İncil ayetinde (1 Selanikliler 1:10; 4:13-17; Vahiy 22) belirtilmiştir. Mesih'in dönüşü, İsrail'in Tanrı'nın terk edişine verdiği cevapta önceden haber verilmiştir: *"Öyleyse bilelim, Rabbin bilgisini arayalım; O'nun çıkışı sabah gibidir; "Ve O, bize yağmur gibi, yeryüzünü sulayan son yağmur gibi gelecektir"* (Hoşea 6:3). Mesih şöyle dedi: *"Size söylüyorum, bundan böyle beni görmeyeceksiniz, ta ki 'Rabbin adıyla gelen mübarektir!' diyene kadar"* (Matta 23:39). *"O zaman gökte İnsanoğlu'nun işareti görünecek; ve o zaman yeryüzünün bütün kabileleri yas tutacak ve İnsanoğlu'nun gök bulutları üzerinde kudret ve büyük şanla geldiğini görecekler"* (Matta 24:30). *"O zaman Kurtarıcı, kötülükten dönen Siyon ve Yakup için gelecektir, diyor Rab"* (İşaya 59:20). İsrail *"kendilerini deldiklerine bakacaklar ve O'nun için, tek evlat için yas tutar gibi yas tutacaklar"* (Zekeriya 12:10). Mesih dua etmeye çağırdı: *"Senin krallığın gelsin." "Yeryüzünde de gökte olduğu gibi senin isteğin yerine gelsin."* (Matta 6:10)

Mesih'in birinci ve ikinci gelişinin zamanı Daniel'e şöyle bildirilmişti: *"Bu nedenle bil ve anla: O'nun ortaya çıkışından itibaren..."*

"Mesih Prens gelene kadar Yeruşalim'i yeniden inşa etme ve onarma emri yedi hafta, altmış iki hafta sürecektir; halk geri dönecek, sokaklar ve surlar yeniden inşa edilecek, ancak zor zamanlarda. Altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek ve bir daha bulunamayacak; fakat şehir ve kutsal yer, gelecek olan prensin halkı tarafından yıkılacak; sonu tufan gibi olacak ve savaş bitene kadar yıkımlar devam edecek."

(Daniel 9:25,26). " *Halkın için atanmış"* (*İbranice "atanmış"),* kelimenin tam anlamıyla

"Kesmek" veya "kurmak" anlamına gelir. 490 yıllık dönem, İsrail'in nihai restorasyonunun tamamlanması ve Mesih Krallığı'nın kurulması için "kurulmuş" veya "belirlenmiştir". Verilen kehanet şunu ortaya koymaktadır:

İsrail halkı için krallığın hükmü şöyledir: *"Günahlar tamamlanıncaya, suçlar mühürleninceye, haksızlıklar bağışlanıncaya ve ebedi doğruluk getirilinceye, görüm ve peygamber mühürleninceye ve En Kutsal Yer meshedilinceye kadar* ." İsrail, En Kutsal Yerin Kralı meshedilinceye kadar 490 yıl boyunca hüküm sürecekti; bunun 483 yılı Mesih'in ölümüne kadar sürecekti. Bu belirlenmiş dönemin altı amacını ele alalım:

- İlk amaç, kasten ve pervasızca işlenen *"suçu bitirmektir" (Aramice: peisha)* - "isyan, ayaklanma, ihanet"; *"bitirmek",* "sonuca

ulaştırmak" veya "bir sonuca varmak", tamamen kontrol altına almak anlamına gelir. *"Ejderhayı, o eski yılanı, yani İblis ve Şeytanı yakaladı, bin yıl bağladı, onu uçuruma attı, kapattı ve üzerine mühür vurdu ki artık milletleri aldatmasın"* (Vahiy 20:2, 3).

- İkinci amaç ise *"günahları mühürlemek"tir;* zayıflık, dikkatsizlik ve hata *(Aramice: chatat)* - "kaçırma, sapma" günahlarını. *İbranice: "mühürlemek"* - "tecrit etmek veya hapse göndermek " *. Bu, kilit altında tutmak anlamına gelir ve " günahlar için"* kelimesi , İbranice: "chatat ", "hedefi ıskalamak" anlamına gelir ve kötü insanların günlük günahlarına işaret eder; bunlar ortadan kaldırılacaktır (İşaya 27:9; Hezekiel 36:25-27; 37:23; Yeremya 31:31-34).
- Üçüncü hedef , ruhsal yolun zihinsel veya duygusal olarak bozulmasından *(Aramice: avon)* - " *bozulma, eğrilik " - oluşan " günahları telafi etmektir "* . *"Telafi etmek" için kullanılan İbranice kelime "kapar"dır ve Yom Kippur'da olduğu gibi "kefaret etmek"* anlamına gelir . İçsel günahlar sona erecek ve İsrail'in günahları durdurulacaktır. *"Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak ve Yakup'tan dinsizliği uzaklaştıracaktır* " (Romalılar 11:26).
- Dördüncü amaç *"ebedi doğruluğu getirmek",* daha doğru bir ifadeyle " *doğruluk çağı getirmek" tir* ; *İbranice "olam"* - Mesih krallığının "çağı" (İşaya 1:26; 11:2-5, 32:17; Yeremya 23:5-6; 33:15-18). Daniel bu krallığı 70 yıllık esaretten sonra bekliyordu, ancak Melek bunun ancak 490 yıl sonra olacağını söyledi.
- Beşinci ve altıncı amaçlar, *"vizyon ve peygamberliğin mühürlenmesi"dir.* Vizyonlar, peygamber İlyas'tan önce bile peygamberlere verilmişti (Yaratılış 41:12; 1 Samuel 3:15; İşaya 1:1; Daniel 8:15; Hezekiel 2:1). Peygamber İlyas, Tanrı'dan korkan genç erkek ve kadınların Rab ile iletişim kurmayı, O'nun vahiylerini duymayı ve bunları yazmayı öğrendikleri bir peygamberler okulu kurdu. "Vizyon" kelimesi sözlü peygamberliği, "peygamberlik" ise yazılı peygamberliği ifade eder. Hem sözlü hem de yazılı peygamberlik, tüm vahiylerin nihai olarak yerine getirilmesinden sonra sona erecektir. "Mühürlenmek", sona ermek veya tamamen yerine getirmek anlamına gelir. Dolayısıyla, tüm vizyonlar ve peygamberlikler tamamen tamamlanmalıdır. Mesih'in belirttiği gibi: " *Kanunu veya peygamberleri yok etmeye geldiğimi sanmayın; yok etmeye değil, tamamlamaya geldim"* (Matta 5:17; Luka 22:37).

- Yedinci amaç *"En Kutsal Olanı meshetmektir."* Kutsal Mesih, kutsal tapınaktan İsrail'in kutsal kalıntısı aracılığıyla hüküm sürecektir (Hezekiel 40-48). Bu, "Rabbin yedinci günü"nde, yani ay takvimine göre 21 Eylül 2019'da başlayan yedinci milenyumda gerçekleşecektir.

Tanrı, inatçı İsrail'e şöyle sesleniyor: *"Suçlarını itiraf edip yüzümü arayana kadar, gidip yerime döneceğim"* (Hoşea 5:15). *"Rab, Rabbime dedi ki: 'Düşmanlarını ayaklarımın altına serinceye kadar sağımda otur.'"* (Matta 22:44). Petrus, Yeruşalim'deki Yahudilere şöyle sesleniyor: *"Öyleyse tövbe edin ve O'na dönün ki, günahlarınız silinsin, Rabbin huzurundan ferahlatıcı zamanlar gelsin ve O, sizin için atanmış olan İsa Mesih'i göndersin; gökler, her şeyin yeniden kurulacağı zamana kadar O'nu kabul etmelidir; bu zamanı Tanrı, dünyanın başlangıcından beri bütün kutsal peygamberlerinin ağzıyla bildirmiştir"* (Elçilerin İşleri 3:19-21).

1. Daniel peygamberliğinde Mesih'in geliş zamanının belirlenmesi.

Kudüs'ün yeniden inşası emri, MÖ 445 yılında I. Artakserkses'in fermanından geldi. 69 haftanın tam olarak yerine getirilmesi, MS 29 yılında, Mesih'in Kudüs sokaklarında Kral ilan edildiği Palm Pazarında gerçekleşti. İsa, bir eşeğin sırtında Kudüs kapılarından geçti ve halk O'nu Rab'bin adıyla meshedilmiş olarak karşıladı ve dört gün sonra çarmıha gerilmek üzere teslim edildi (Yuhanna 12:13). Artakserkses'in MÖ 445'te emri verdiği 10 Nisan (14 Mart) yeni ayından (Nehemya 2:1) MS 32 yılındaki 10 Nisan (6 Nisan) Palm Pazarına kadar 476 yıl geçti, güneş takvimi 173.740 ve 21 gün (14 Mart ile 6 Nisan arasında) ve 119 artık yıl günü eklendiğinde 173.880 gün ediyor. Eğer 69 hafta = 483 yıl ise, bunu 360 ay günüyle çarptığınızda yine 173.880 gün elde edersiniz.

2. Mesih'in geliş zamanı, İkinci Tapınağın ayakta olduğu zaman olmalıdır.

Daniel, Mesih'in gelişinden sonra *"şehir ve kutsal yerin, gelecek olan prensin halkı tarafından yıkılacağını"* (ayet 26) kehanet etmiştir. Titus'un Roma lejyonları MS 70 yılında Kudüs'e gelerek hem şehri hem de Tapınağı yıktılar. Talmud, Mesih'in Tapınak hala ayakta iken geleceğini öğretir. Örneğin, hahamlar, Mesih geldiğinde 118. Mezmur'un *O'na söyleneceğini kabul etmişlerdir : "Ey Rab, Hosanna'yı kurtar! Ey Rab, bereket ver! Rabbin adıyla gelen mübarektir! Seni Rabbin evinden*

kutsuyoruz" (Mezmur 118:25, 26). Mesih'i Rabbin evinden kutsayabilecekleri tek zaman, Tapınak hala ayakta ikendi! İkinci Tapınak inşa edilirken Kudüs'te bulunan Haggai, Mesih'le ilgili bir kehanette bulunmuştur: " *Bu son tapınağın görkemi, önceki tapınağın görkeminden daha büyük olacaktır"* (Hag. 2:9) . Malaki de bundan bahseder: " *Aradığınız Rab, tapınağına aniden gelecek ve hoşunuza giden antlaşma meleği de gelecek. İşte geliyor, diyor orduların Rabbi"* (Malaki 3:1). On ikinci yüzyıl Yahudi öğretmeni Haham David Kimchi, peygamber Malaki'nin kitabındaki bu ayet hakkında şöyle demiştir: " *Rab, antlaşma meleği, Mesih'tir."*

Daniel'e göre, Tapınak sadece Mesih'in gelişinde ayakta kalmayacak, aynı zamanda kısa bir süre sonra da yıkılacaktır. Ezra tarafından inşa edilen ve Herod tarafından süslenen bu Tapınak, yani İkinci Tapınak, Yeşua'nın öğretilerinin çoğunu verdiği ve kendisi hakkında şaşırtıcı iddialarda bulunduğu yerdi. Yeni Ahit, İsa'nın Herod dönemindeki iyileştirmelerden sonra Tapınağın güzelliğinden bahsedenlere söylediği sert sözleri kaydeder: "Öyle *günler gelecek ki, burada gördüğünüz her şeyden bir taş bile üst üste kalmayacak; hepsi yıkılacak"* (Luka 21:6) . Yeşua, Daniel'in kehanetine atıfta bulundu ve 40 yıldan kısa bir süre içinde, *"gelecek olan prensin halkı şehri ve kutsal yeri yıkacak ve sonu tufan gibi olacak ve savaşın sonuna kadar yıkımlar devam edecek."*

3. Mesih'in soy ağacı ancak Tapınak ayakta durduğu zaman belirlenebilirdi.

Mesih'in gelişi, Yahuda kabilesinden (Yaratılış 49:10) gelen soyla bağlantılı başka bir zaman sınırlamasına sahipti . Yahuda, Mesih (Şilo) gelene kadar kimliğini korumalıydı. *"Şilo gelinceye kadar, Yahuda'dan asa, ayaklarının arasından da kanun koyucu ayrılmayacak; halkın toplanması da ona olacaktır"* (Yaratılış 49:10) . Ezra Kitabı'na (1:5-8) göre, Yahuda'nın konumu Babil esaretinin 70 yılı boyunca korunmuştur. Ve İsrail topraklarına döndükten sonra da aynı kalmıştır, ta ki Romalılar Yahuda Krallığı'nı yok edene kadar. O zaman Sanhedrin gücünden mahrum bırakılmış ve Josephus'a göre Sanhedrin üyeleri " *başlarına kül serpip paçavralara bürünmüş ve 'Vay halimize, çünkü asa bizden ayrıldı' diye haykırmışlardır."*

"Mesih Yahuda'dan gelmedi, Mesih gelmedi." Mesih sadece Yahuda kabilesinden değil, özellikle Davut soyundan gelecekti: *"Seçtiğimle bir antlaşma kurdum, kulum*

Davut'a yemin ettim: 'Soyun sonsuza dek sürecek; tahtını bütün nesiller boyunca kuracağım'" (Mezmur 89:3, 4). Bu mesih kehaneti açıkça Davut'un soyundan birinden bahsediyor. Bu soyağacının kanıtı, Tapınağın yıkımı sırasında çalındı. Tapınak kayıtlarına sahip olmasak da, Luka ve Matta'nın kaydettiği Yeşua'nın soyağacına sahibiz. Her ikisi de O'nun Davut soyundan olduğunu söylüyor; bu da Mesih Yeşua'nın Yahuda kabilesinden ve Davut soyundan geldiğini doğruluyor.

4. Mesih şiddetli bir şekilde öldürülmelidir.

Daniel'in kehaneti, yedi hafta ve altmış iki haftadan sonra Mesih'in "öldürülmesi" gerektiğini, ancak bunun kendisi için olmayacağını belirtir. " *Öldürülmek" ifadesi* , öldürülmek veya şiddetli bir ölümle ölmek anlamına gelir. Bazı Talmud bilginleri bunu şöyle anlar: *"Daniel Kitabı, Mesih'in sonundan [görünüşü ve ölümü—Rashi] bahseder."* Mesih'in ölmesi gerektiği fikri Yahudilik için yeni değildir. Yeşua'nın çarmıha gerilmesinden bin yıl önce, Davut bunu Mezmurlar 23'te oldukça ayrıntılı bir şekilde anlatmıştır; bu, mezmur yazarının bilmediği bir infaz yöntemidir.

Yeşaya'nın Mesih'i Kuzu Olarak Tanımlayan Kehaneti

“O, insanlar tarafından hor görüldü ve reddedildi; kederli ve acıyla yoğrulmuş bir adamdı; biz de ondan yüzümüzü çevirdik; hor görüldü ve biz onu önemsemedik. Oysa o bizim kederlerimizi taşıdı, acılarımızı yüklendi; biz ise onu Tanrı tarafından vurulmuş, cezalandırılmış ve eziyet görmüş saydık. Ama o bizim suçlarımız için yaralandı, bizim suçlarımız için ezildi; barışımız için ceza onun üzerindeydi ve onun yaralarıyla biz şifa bulduk. Hepimiz koyunlar gibi yoldan saptık, her birimiz kendi yolumuza döndük; ve

Rab onun üzerine yükledi.”

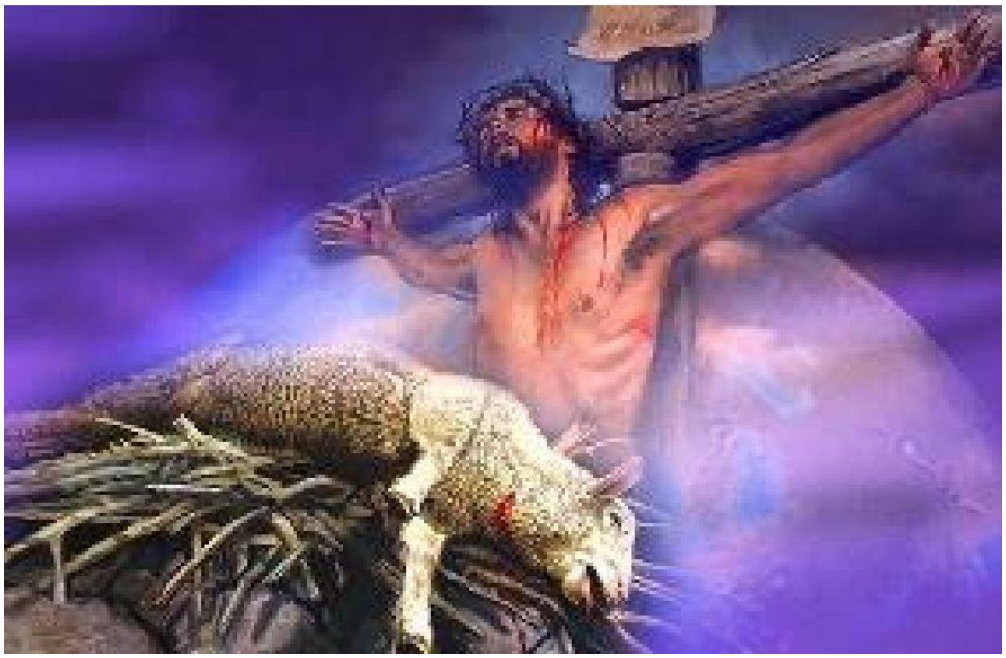

“Hepimizin günahları yüzünden. O ezildi, acı çekti, ama ağzını açmadı. Kesime götürülen bir kuzu gibi, kırkıcılarının önünde sessiz kalan bir kuzu gibi, o da ağzını açmadı. Hapisten ve yargıdan alındı; fakat onun soyunu kim açıklayacak? Çünkü o, yaşayanların diyarından kesildi; halkımın günahı yüzünden cezalandırıldı. Mezarını kötülerle birlikte koydular, fakat o zenginlerle birlikte gömüldü; çünkü hiçbir günah işlememişti, ağzında da hile bulunmamıştı.” (İşaya 53:3-9). Bu ayetler yaklaşık MÖ 750 yılında yazılmış olup, tüm Yahudiler bu pasajın Mesihleri hakkında olduğunu kabul etmişlerdir.

- Mesih hor görülecek ve reddedilecektir. Bu, Luka 23:18-24 ve diğer yerlerde gerçekleşmiştir. - Mesih, kurban edilmeye götürülürken sessiz ve sakin olacaktır. Bu, Markos 14:60,61, Markos 15:1-5 ve diğer yerlerde gerçekleşmiştir.

Peygamber İşaya'nın tarif ettiği adam, Yeşua'nın tanımına mükemmel bir şekilde uymaktadır. İşaya'nın 53. bölümü yaklaşık kırk kehanet içerir ve Yeşua bunların hepsini yerine getirmiştir! Ortodoks Yahudiler arasında, Mesih'in çarmıha gerilmek için değil, hüküm sürmek için geleceği görüşü gelişmiştir. Sonuç olarak, bu kehanet okunmaz ve Yahudiler arasında bilinmez. Hasidik hareketin temsilcileri, İşaya'nın 53. bölümündeki tanımı merhum Lubavitcher Rebbe Menachem Mendel Schneerson'da tanımış ve onun dirilişini beklemektedirler. 11. yüzyılın ortalarından itibaren hahamlar, bu pasajın

tüm Yahudi halkı için geçerli olduğunu savunmuşlardır, ancak daha yakından incelendiğinde, bu bölümün İsrail halkından bahsetmesi imkansızdır:

1. Yeşaya 52:9'dan başlayarak peygamber şöyle yazıyor: " *Ey Yeruşalim'in ıssız yerleri, hep birlikte şarkı söyleyin! Çünkü Rab halkını teselli etti; Yeruşalim'i kurtardı* ." Rab tarafından kim kurtarıldı? Yeruşalim. Yeruşalim kurtaran değil, kurtarılandır.
2. Yeşaya 53:5 şöyle der: " *Ama O, bizim suçlarımız için yaralandı, bizim suçlarımız için ezildi; bize barış getiren ceza O'nun üzerindeydi ve O'nun yaralarıyla biz iyileştik."* Açıkça, bir kişinin çektiği acı sayesinde bir grup insanın barış bulmasından bahsediyor. *"...ve Rab, hepimizin suçunu O'nun üzerine yükledi* "—O, grubun günahını kendi üzerine alıyor.

1) Kutsal Yazılara göre İsrail'in rolü, itaatkâr oldukları takdirde mübarek bir ulus olmaktır: *“Rab Tanrınızın sesine itaat ederseniz, bütün bu nimetler üzerinize gelecek ve sizi kuşatacaktır. Şehirde de, tarlada da mübarek olacaksınız. Bedeninizin meyvesi, toprağınızın meyvesi, hayvanlarınızın meyvesi, sürülerinizin meyvesi ve koyunlarınızın meyvesi mübarek olacaktır. Ambarlarınız ve depolarınız mübarek olacaktır. İçeri girdiğinizde de, dışarı çıktığınızda da mübarek olacaksınız”* (Tesniye 28:2-6) . Fakat aynı bölüm, İsrail'in başkalarının günahları yüzünden değil, kendi günahları yüzünden, Tevrat'a tam olarak itaat etmezlerse büyük acılar çekeceğini öğretir: *“Ama eğer Rab Tanrınızın sesine itaat etmezseniz, bugün size emrettiğim bütün buyruklarını ve hükümlerini dikkatle yerine getirmezseniz, o zaman bütün bu lanetler üzerinize gelecek ve sizi yakalayacaktır.” Şehirde lanetli olacaksınız, tarlada lanetli olacaksınız. Ambarlarınız ve depolarınız lanetli olacaktır. Bedeninizin meyvesi, toprağınızın meyvesi, sürünüzün meyvesi ve koyunlarınızın meyvesi lanetli olacaktır. İçeri girerken lanetli olacaksınız, dışarı çıkarken lanetli olacaksınız. RAB, el attığınız her şeyde size lanet, veba ve felaket gönderecek, ta ki yok olana kadar; ve yaptığınız kötülükler yüzünden, beni terk ettiğiniz için çabucak helak olacaksınız. RAB size veba gönderecek, ta ki sizi sahip olmak için gittiğiniz topraklardan yok edene kadar. "RAB sizi veremle, ateşle, yanmayla, iltihapla, kuraklıkla, kavurucu rüzgarla ve küfle vuracak; ve bunlar sizi yok olana kadar kovalayacak* " (Tesniye 28:15-22) . 2) İsrail, milletlere ışık olmak için çağrılmıştı, ancak milletler için acı çekmek için değil. Tevrat'ta hiçbir yerde İsrail'in milletler için acı çekerek kefaret ödeyeceği söylenmez. Raşi'den (1040-

1105) önce, baskın haham yorumu, buradaki referansın insanlara değil, Mesih'e yönelik olduğu yönündeydi. Ve kendisinin de daha sonra bu görüşü benimsediğine dair güçlü kanıtlar vardır - başlangıçta, referansın Mesih'e yönelik olduğuna inanıyordu.

3. En güçlü kanıt oldukça açık. Peygamberler Daniel ve İşaya, *"Günah işledik!" diyorlar* (İşaya 42:24; Daniel 9:5) . Ancak İşaya 53'te acı çeken kişi masumdur:

Çünkü o hiçbir günah işlemedi, ağzında da hile bulunmadı. (İşaya 53:9)

Çünkü O, Doğru Olan'dır, Benim Kulumdur; birçoklarını aklayacaktır… (İşaya 53:11)

Rabbin " hepimizin günahını O'nun üzerine yüklemesi " için kusursuz olması gerekiyordu. Bu yüzden Levililer kitabında Yüce Tanrı, kusurlu veya eksik bir kuzuyu asla kabul etmeyeceğini söyler (Lev. 1:3) . Yeşaya İsrail hakkında şöyle der: " *Ey gökler, dinleyin! Ey yer, kulak verin! Çünkü Rab şöyle buyurmuştur: 'Çocuklar yetiştirdim, yetiştirdim; fakat onlar bana isyan ettiler. Öküz sahibini tanır, eşek de efendisinin yemliğini bilir; fakat İsrail bilmez, halkım anlamaz. Yazıklar olsun o günahkâr millete, günahla dolu bir halka, kötülük yapanların soyu, helak olan çocuklara! Rab'bi terk ettiler, İsrail'in Kutsal Olanını hor gördüler, geri döndüler!'"* (Yeşaya 1:2-4) . "Günahla dolu" bir halk nasıl milletler için acı çekebilir ve "kurbanlık sunu" olabilir? İşaya, bunun nedenini açıklamaya devam ediyor.

İnsanlar çok acı çekti, ama bu diğer milletlerin günahlarından dolayı değildi. *"Ey isyan etmeye devam edenler, sizi neden daha fazla kırbaçlayayım? Bütün başınız hasta, bütün yüreğiniz tükenmiş. Ayak tabanından başının tepesine kadar onda hiçbir sağlık yok; o bir veba, bir yara, temizlenmemiş, sarılmamış, yağla yatıştırılmamış bir iltihaplı yaradır"* (İşaya 1:5, 6). Bunun anlamı şudur: "Tövbe edin ki, çektiğiniz acılar dinsin!" " *Ama sizin suçlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı, günahlarınız O'nun yüzünü sizden gizledi, sizi işitmez. Çünkü elleriniz kanla kirlenmiş, parmaklarınız kötülükle lekelenmiş; ağzınız yalan söylemiş, diliniz sapık şeyler söylemiş"* (İşaya 59:2, 3) . "Doğru çektiğiniz acılar milletler için bir kurban oldu" demek yerine, " *Günahlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı" diyor.*

Yeşaya, acı çeken kişinin İsrail'in günahları için acı çektiğini söylüyor. " *Halkımın suçu yüzünden O cezalandırıldı"* (Yeşaya 53:8) . "Halkım" ve "O" aynı kişi olamaz. Aksi

takdirde, "Halkımın suçu yüzünden halkım cezalandırıldı" şeklinde okunurdu. Bu mantıklı olmazdı, çünkü kendi günahları için acı çekiyor olurlardı, oysa Yeşaya 53 , *" Doğru Kulum "un başkalarının günahları için acı çektiğini* söylüyor . "O", İsrail'in günahları için ölen Mesih Yeşua'dır. *"İnsanlar tarafından hor görüldü ve reddedildi, kederli ve acıyla yoğrulmuş bir adamdı; yine de yüzümüzü O'ndan gizledik; O hor görüldü ve biz O'nu önemsemedik"* (Yeşaya 53:3) . Yeşua , bir hırsız ve bir katil arasında çarmıha gerildiği, dünyanın günahını taşıdığı ve kendi isteğiyle hayatını verdiği için " *günahkârlar arasında sayıldı ".*

On binlerce Yahudi O'nu izledi; Kudüs'teki ilk kilise, yasaya bağlı Yahudilerden oluşuyordu (Elçiler 21:20), ancak dini liderler ve İsrailoğullarının çoğu O'nu reddetti. " *Ama O, bizim suçlarımız için yaralandı, bizim suçlarımız için ezildi; bize barış getiren ceza O'nun üzerindeydi ve O'nun yaralarıyla biz iyileştik"* (İşaya 53:5) . Yeşua çarmıha gerildiğinde delindi (yaralandı). Ve biz " *O'nun yaralarıyla biz iyileştik" diye inanıyoruz. "O ezildi ve acı çekti, yine de ağzını açmadı; kesime götürülen bir kuzu gibi, kırkıcılarının önünde sessiz kalan bir kuzu gibi, O da ağzını açmadı"* (İşaya 53:7) . Kendini savunabilirdi (Matta 26:53) , ancak gönüllü olarak hayatını verdi. Ölüm cezasından bir kez bile kaçmaya çalışmadı. *"Pilatus ona, 'Sana karşı ne kadar çok şey söylendiğini duymuyor musun?' dedi. O ise ona tek bir kelime bile cevap vermedi; bu yüzden vali çok hayret etti* ." (Matta 27:13-14)

4. *"Onun mezarını kötülerle birlikte yaptılar, ama o zenginlerle birlikte gömüldü"* (İşaya 53:9) . Arimathea'lı Yusuf, zengin bir adam, bir Ferisiydi ve mezarını Yeşua'ya verdi (Matta 27:57-59) . Yeşua ölümden dirildi ve 500'den fazla kişi buna şahit oldu. İlk on öğrencisi, O'nun dirildiğine olan inançlarından dolayı şehit edildi. *"O, ömrünü uzatacak olan soyunu görecektir* " (İşaya 53:10) . Bugün, dünya nüfusunun üçte biri bu Yahudinin Mesih olduğunu iddia ediyor. *"O, canının çektiği acıyı görecek ve tatmin olacak... Benim doğru kulum birçoklarını haklı çıkaracak ve onların suçlarını taşıyacak"* (İşaya 53:10,11) . Yeni Ahit, Yeşua'nın Yahudi halkı için kefaret olarak öldüğünü kaydeder. Yahya şöyle tanıklık etti: *"İşte, dünyanın günahını kaldıran Tanrı Kuzusu!"* (Yuhanna 1:29) . *"Bu nedenle, ona büyüklerle birlikte bir pay vereceğim; o da güçlülerle birlikte ganimeti paylaşacak. Çünkü o, canını ölüme kadar verdi, suçlularla birlikte sayıldı; birçoklarının günahını taşıdı ve suçlular için şefaat etti."* (İşaya

53:12) . *“Ve onlara dedi ki: ‘Sizinle birlikteyken size söylediğim şey şuydu: Musa'nın yasasında, peygamberlerin ve mezmurların benim hakkımda yazdığı her şey yerine getirilecektir.’”* (Luka 24:44).

Mesih Yeşua

İnsanlık tarihinin son zamanlarının başlangıcı, vaat edilen Mesih'in gelişiyle başlar. *"Ama O, günahı ortadan kaldırmak için, kendisini kurban ederek, çağların sonunda bir kez ve sonsuza dek ortaya çıktı"* (İbraniler 9:26). O zamandan itibaren dünya saatinin kolları geri saymaya başladı. Mesih'e kadar geçen süreyi basit bir şekilde hesaplarsak, tufandan sonraki 2262 yılı bir ay yılına (360 gün) çevirirsek 2293,4 elde ederiz; buna 1,6 artık yıl ekler ve tufandan önceki 1656 yılı da eklersek, Adem'in yaratılışından Mesih'in doğumuna kadar geçen 3951. yıla ulaşırız. Tanrı, Aden Bahçesi'nde kadının "Soyu" hakkında söylenen, yılanın başını ezecek olan sözü yerine getirdi. Musa'ya verilen peygamberlik sözü şöyledir: *"Kardeşleri arasından, senin gibi bir peygamber çıkaracağım; sözlerimi onun ağzına koyacağım ve o, onlara emrettiğim her şeyi söyleyecektir. Fakat kim benim adıma söylediği sözlerime itaat etmezse, ondan hesabını soracağım"* (Tesniye 18:18, 19). Peygamberler Davut, Daniel, İşaya ve diğerleri, insanlık tarihinin ve tüm sonsuzluğun doruk noktası olan Mesih'in doğumunu, hizmetini, ölümünü ve dirilişini ayrıntılı olarak anlattılar. Çarmıha gerilen Mesih, Tanrı'nın son vahyi ve insanlar için tek kurtuluş umududur. İmparator Tiberius'un saltanatının 15. yılında, Kudüs'te çarmıha gerilen Yeşua, bugün bile ruhları kendine çeken ilahi sevginin tüm derinliklerinin gök ile yer arasında bir işareti oldu (Yuhanna 12:32).

Tanrı, ebediyetin tanımının tüm gizemini Oğlu'nda sakladı ve O'nun aracılığıyla insanlara açıkladı. “ *Taht üzerinde oturanın sağ elinde, içinde ve dışında yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm. Güçlü bir meleğin yüksek sesle şöyle dediğini gördüm: ‘Kitabı açmaya ve mühürlerini çözmeye kim layıktır?’ Ne gökte, ne yerde, ne de yer altında, kitabı açmaya veya içine bakmaya kimse layık değildi. Kitabı açmaya, okumaya veya içine bakmaya layık kimse bulunamadığı için çok ağladım. Yaşlılardan*

biri bana, ‘Ağlama;

İşte, Yahuda kabilesinin Aslanı, Davud'un Soyu, kitabı açmak ve yedi mührünü çözmek için galip geldi. Sonra baktım ve işte, tahtın ortasında, dört canlı yaratığın ortasında ve ihtiyarların ortasında, yedi boynuzu ve yedi gözü olan, sanki kurban edilmiş bir Kuzu duruyordu; bunlar, Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği yedi Ruh'tur. Ve O geldi ve tahtta oturanın sağ elinden kitabı aldı” (Vahiy 5:1-7). Eski zamanlarda, tüm alım satım işlemleri parşömenlerle mühürlenirdi; Yeremya 32:6-14'te olduğu gibi, Hanamel, peygamber Yeremya'dan, peygamber hapisteyken ve Kudüs Kildaniler tarafından kuşatılmışken, topraklarını satın almasını ister. Para ödendikten sonra, şahitlerin huzurunda tarlanın satış senedi düzenlenir ve bu da Yeremya'ya tam mülkiyet hakkı verir. Ancak Yeremya o sırada hapisteydi ve satış senedini onu güvenli bir şekilde saklaması için Baruk'a verdi. Yahuda kabilesinden olan İsa, toprak için değerli bir satış senedi getirdi. “ *Kutsal Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sundu”* (İbraniler 9:14).

Dünyanın geleceğinin mühürlendiğini gören Yahya acı acı ağladı, ancak Yahuda kabilesinin Aslanı, Kuzu olan, görevi üstlendi ve dünyanın geleceğini açıklamaya başladı. Kuzunun yedi boynuzu, düşmanlarla yüzleşmede her şeye kadir olma gücünü, yedi gözü ise evrende geçmişte ve gelecekte olan her şeyin bilgisini temsil eden Ruh'u simgeler. Tanrı, önce Kuzu olarak gelen, günah için kurban edilen ve dünyayı yargılamak ve krallığı getirmek için Aslan olarak geri dönecek olan Mesih Yeşua'nın ikili rolünü açıkladı. Dirilişten sonra...

Yeşua'nın öğrencileri, " *Ya Rab, bu zamanda İsrail'e krallığı geri mi vereceksin?" diye sordular* (Elçilerin İşleri 1:6). Yahudilerin Yeşua Mesih'i kabul etmede yaşadıkları en büyük zorluk, O'nunla İsrail'e altın bir çağ getirecek olan Kral unvanı arasındaki tutarsızlıktır. Ancak Kutsal Kitap (Tora ve Tevrat), Mesih'i iki biçimde sunar: Hizmetkâr ve Kuzu olarak ve Kral ve Aslan olarak. Gökteki Yaşlı, Yuhanna'ya bir Aslan'dan bahseder, ancak Yuhanna tahtın ortasında duran, kurban edilme izlerini taşıyan bir Kuzu görür. Yahudi bilginler, bu iki rolü görmedikleri veya bunları tek bir kişide uzlaştırmak istemedikleri için, iki Mesih fikrini geliştirdiler: Mesih Ben-Yosef ölmelidir ve Mesih Ben-Davud hüküm sürecektir. Ancak peygamberler, iki biçimde tek bir Kişi gördüler:

1. " *Ertesi gün Yahya, İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce, 'İşte dünyanın günahını kaldıran Tanrı Kuzusu!' dedi* ." (Yuhanna 1:29)
2. " *Oğlum Yahuda, aslan yavrusu gibidir; avdan kalkmıştır. Kendini eğmiş, aslan ve dişi aslan gibi yere yatmıştır. Onu kim uyandıracak? Şilo'ya gelinceye kadar, Yahuda'nın elinden hükümdarlık asası, ayaklarının arasından da kanun koyucu ayrılmayacak; halkın toplanması da ona olacaktır.* " (Yaratılış 49:9,10)

"Bunun üzerine baş rahipler ve Ferisiler bir meclis topladılar ve dediler ki: 'Ne yapmalıyız? Bu adam birçok mucize yapıyor. Eğer onu böyle bırakırsak, herkes ona inanacak ve Romalılar gelip hem yerimizi hem de ulusumuzu elimizden alacaklar.' O yıl baş rahip olan Kayafas adındaki biri onlara dedi ki: 'Siz hiçbir şey bilmiyorsunuz, bir

kişinin halk için ölmesinin, bütün ulusun yok olmasından daha iyi olduğunu düşünmüyorsunuz.' Bunu kendi yetkisiyle söylemedi, fakat o yıl baş rahip olduğu için, İsa'nın ulus için öleceğini, sadece ulus için değil, aynı zamanda dağılmış olan Tanrı'nın çocuklarını bir araya toplamak için de öleceğini peygamberlik etti. O günden itibaren onu öldürmek için planlar kurdular" (Yuhanna 11:47-53). Kayafas (MS 18-37) 18 yıl boyunca baş rahip olarak görev yapmıştır. Pilatus'un selefi Valerius Gratus tarafından bu göreve atanmış ve gelecekteki imparator Aulus Vitellius tarafından görevden alınmıştır. Kayafas, Saduki soyundan, baş rahip Annas'ın damadı ve kayınpederinin elinde itaatkâr bir araçtı. Annas, görevinden ayrıldıktan sonra bile tek başına iktidarı elinde tutmaya devam etti ve tapınak işlerini ve hazineyi yönetti. Annas, damadı aracılığıyla, o zamanlar Yahudiye'yi istila eden isyankar vaizlerden biri olarak İsa'yı idam etmeye karar verdi. "Bundan *kısa bir süre önce Theudas ortaya çıktı, büyük biri olduğunu iddia etti ve yaklaşık dört yüz adam ona katıldı. Fakat o öldürüldü ve ona itaat edenlerin hepsi dağılıp yok oldu. Ondan sonra, nüfus sayımı zamanında Celileli Yahuda ortaya çıktı ve halkın çoğunu peşinden sürükledi. Fakat o da öldü ve ona itaat edenlerin hepsi dağılıp yok oldu"* (Elçilerin İşleri 5:36-37). Kayafas, Roma yanlısı görüşlere sahipti ve Roma ile barışçıl ilişkileri kendi başarısı olarak görüyordu. Halkın huzursuzluğunu önlemek için Yeşua'dan kurtulmaya karar verdi. Ancak o yıl baş rahip olarak, muhtemelen farkında olmadan Yeşua'nın kurban edilmesiyle ilgili peygamberlik sözleri söyledi: *"O, millet için ölecekti, sadece millet için değil, aynı zamanda dağılmış olan Tanrı'nın çocuklarını da bir araya toplamak için* " (Yuhanna 11:52).

Kasım 1990'da, Kudüs'te "Barış Ormanı" olarak adlandırılan bir bölgede su parkı inşaatı sırasında, kazı yapanlar beklenmedik bir şekilde yapay bir mağaranın tavanını deldiler; bu mağaranın mühürlü bir mezar odası olduğu ortaya çıktı.

Yaklaşık olarak İkinci Yahudi Savaşı (MS 70) zamanından kalma olan bu buluntu, bölmelerle dört kısma ayrılmış bir odayı ortaya çıkardı. Odada altı sağlam ve altı kırık (muhtemelen soyguncular tarafından) kemik sandığı bulunuyordu. Sandıklardan birinin dar tarafında "'husf br kfa" yazısı okunuyordu; bu da modern dilde "Yehosef bar Qafa" - "Kayaf'ın oğlu Yusuf" anlamına gelir. Muhtemelen bu kemik sandığı, İncil'de adı geçen Kayaf'ın oğlunun kalıntılarını içeriyordu. Arkeologlar, kemik sandığında altı kişinin kemiklerini buldular: iki bebek, 2-5 yaşları arasında bir çocuk, yaklaşık 13

yaşında bir genç, yetişkin bir kadın ve yaklaşık 60 yaşında bir adam. Muhtemelen,

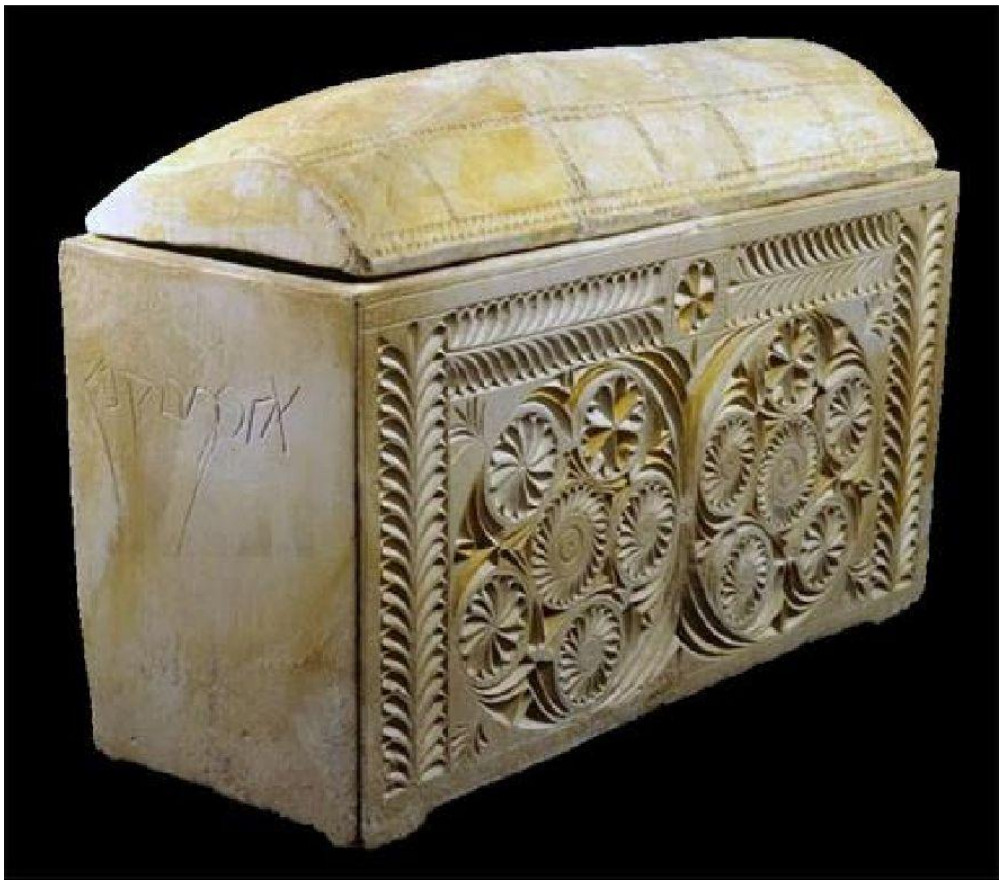

Son iskelet başrahibe aitti. İncelemenin ardından kalıntılar İsrail Din İşleri Bakanlığı'na teslim edildi ve Zeytin Dağı'na gömüldü. (Wikipedia)

“Baş rahipler ve görevliler onu görünce, ‘Çarmıha gerin, çarmıha gerin!’ diye bağırdılar” (Yuhanna 19:6, 7). *“Sonra valinin askerleri İsa'yı Praetorium'a götürdüler ve bütün orduyu ona karşı topladılar. Onu soyup mor bir elbise giydirdiler. Dikenlerden bir taç örüp başına koydular ve sağ eline bir kamış verdiler. Önünde diz çöküp alay ederek, ‘Yahudilerin Kralı, selam sana!’ dediler. Ona tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular. Alay ettikten sonra mor elbiseyi üzerinden çıkarıp kendi elbisesini giydirdiler ve onu çarmıha gerilmek üzere götürdüler”* (Matta 27:27-31). Pilatus, İsa'nın kıskançlıktan ihanete uğradığını bilmesine rağmen, Sezar ile dostane ilişkilerini kaybetme korkusu vicdanının sesini bastırdı ve İsa'yı çarmıha gerilmek üzere teslim etti.

"Ve saat üç civarıydı, O'nu çarmıha gerdiler" (Markos 15:25). *"Saat altı civarıydı ve dokuzuncu saate kadar bütün ülke karanlığa büründü; güneş karardı ve tapınağın*

perdesi ikiye ayrıldı. İsa yüksek sesle, 'Baba, ruhumu senin ellerine emanet ediyorum' diye bağırdı. Bunu söyledikten sonra ruhunu teslim etti" (Luka 23:44-46). Yahudi takvimine göre, gün yıl boyunca 12 saatti ve eğer gün sabah 6'da başlıyorsa, çarmıha gerilme saat 9'da gerçekleşti ve gece 12'den 3'e kadar bütün ülke doğaüstü bir karanlığa büründü.

MS 52 yılında, Diriliş'ten yirmi yıldan kısa bir süre sonra, tarihçi Thallus, el yazmalarında alışılmadık, üç saatlik bir güneş tutulmasını doğrular. Erken dönem Hristiyan savunucularından Julius Africanus şöyle yazmıştır: *"Thallus, kroniklerinin üçüncü cildinde, İsa'nın çarmıha gerilmesi sırasında meydana gelen bu büyük karanlığı, güneş tutulması olarak açıklıyor; bu bana temelsiz görünüyor, çünkü İsa öldüğünde Paskalya dolunayının zamanıydı."* MS 140 yılına ait bir başka yazar olan Phlegon da Julius Africanus tarafından alıntılanmıştır: *"Sezar Tiberius zamanında, dolunayda, altıncı saatten dokuzuncu saate kadar güneşin tamamen tutulduğunu yazıyor."* Origen, Phlegon'un sözlerini daha ayrıntılı olarak aktararak, sadece büyük karanlıktan ve İsa'nın çarmıha gerilmesinden değil, aynı zamanda güçlü bir depremden de bahsettiğini söyler.

Bu olaylara eşlik eden (Phlegon'un Olimpiyatları'nın (Kronikleri) 13. ve 14. kitaplarından alıntılar). Bu doğal olay, Paskalya dolunayında meydana geldiği ve tüm

dünyada görülebildiği için doğaüstü bir nitelikteydi. Anlatılarına göre bu olay, Tiberius'un hükümdarlığının 15. yılında, yani MÖ 29 yılında gerçekleşti. Bu olay, Roma'nın kuruluşunu MÖ 745 yerine 753'e yerleştiren keşiş Dionysius'un kronolojisinin yanlışlığını bir kez daha doğruladı.

Matta 26:36-46 ve Luka 22:39-46, İsa'nın Getsemani Bahçesi'nde gözyaşları ve şükran çığlıklarıyla dualar ve yakarışlar sunduğunu ve dualarının kabul edildiğini anlatır. Ancak onu ölümden kurtarma gücüne sahip olan Tanrı bunu yapmadı. İsa, Tanrı'nın isteğinin yerine getirilmesi için dua etti: " *İnsanoğlu, kendisi hakkında yazıldığı gibi gidiyor* " (Matta 26:24). Tanrı'nın isteği, İsa'nın ölmesi, doğru olanın haksızlar için ölmesi (1 Petrus 3:18) ve böylece ona itaat eden herkes için ebedi kurtuluşun kaynağı olmasıydı. Aynı zamanda, güvenimizin (İbraniler 12:1) ve itaatimizin "Başlatıcısı" ve "Tamamlayıcısı" olan İsa,

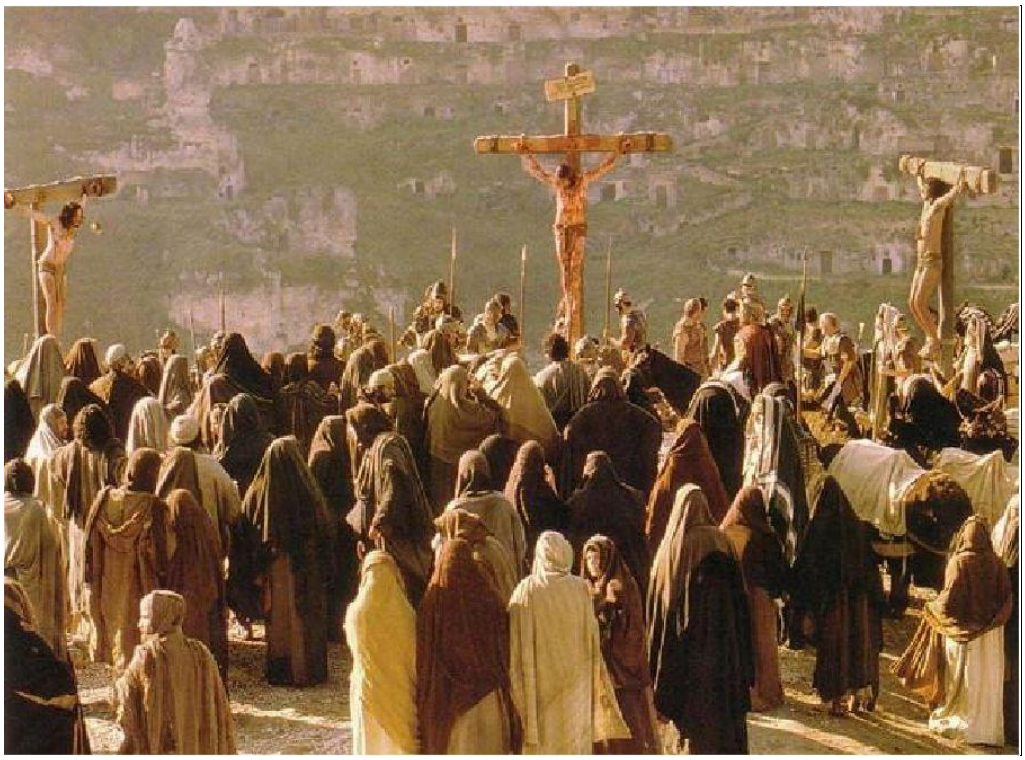

Bu güvene dayanarak (Rom. 1:5; 16:26), Baba'ya yalvarabilirdi ama ilahi kurtuluş gücünden yararlanmadı. Aksine, bu güçten bilinçli olarak kendini mahrum etti (Fil. 2:6-8) ve acı çekerek itaat etmeyi öğrendi (Yunanca acı kelimesi ölüm acısını ima eder). Yahudi geleneği, masum bir insanın öldürülebileceği düşüncesinden bile dehşete düşerek, insan kurbanını en sert şekilde kınar. Ancak, Yeşua'nın ölümü kuralın bir istisnasıdır ve O'nunla ilişkilendirilen tüm olaylar gibi mantıksal bir açıklamaya meydan

okur. Mesih, günahsız olduğu için, öncelikle kendisi için bir kurban sunmaya ihtiyaç duymadı, " *ölümün O'nun üzerinde hiçbir gücü yoktu"* (Rom. 6:9; 8:3) ve ikincisi, kurbanı başkalarına uzanmak için tasarlanmıştır.

"Hazırlıkların ertesi günü, baş rahipler ve Ferisiler Pilatus'un yanına toplandılar ve şöyle dediler: 'Efendim, o aldatıcının hayattayken, 'Üç gün sonra dirileceğim' dediğini hatırladık. Bu nedenle, üçüncü güne kadar mezarın güvenliğini sağlayın ki, öğrencileri gece gelip onu çalmasınlar ve halka, 'Ölülerden dirildi' demesinler; böylece son aldatmaca ilkinden daha kötü olur.' Pilatus onlara, 'Bir muhafızınız var; gidin ve onu bildiğiniz kadar güvenli hale getirin' dedi" (Matta 27:62-65). İsa yeni bir mezara gömüldü ve o zamanın din adamları, dirilmesin ve İsa'nın gerçekten de iddia ettiği gibi dünyanın Rabbi ve Kurtarıcısı olduğu ortaya çıkmasın diye oraya bir muhafız atadılar. Yahudi dinî önderlerine göre ilk aldatmaca şuydu: *"Bu adam milletimizi altüst ediyor ve Sezar'a vergi vermeyi yasaklıyor, kendisinin Mesih Kral olduğunu söylüyor. Pilatus ona, 'Sen Yahudilerin Kralı mısın?' diye sordu."* (Luka 23:2, 3). Ve Mesih, dirilişiyle, birincisinden daha kötü olan ikinci "aldatmacayı" doğruladı: Tanrı'nın Oğlu ve dünyanın Kurtarıcısı olduğunu. *"Yahudiler ona, 'Seni iyi işinden dolayı taşlamıyoruz, ama küfür ettiğin ve insan olduğun halde kendini Tanrı ilan ettiğin için taşlıyoruz' diye cevap verdiler."* (Yuhanna 10:33).

Yahudiler, 'Bize bunları yapmaya yetkin olduğunu hangi işaretle kanıtlıyorsun?' dediler. İsa onlara, 'Bu tapınağı yıkın, ben onu üç günde yeniden kuracağım' diye cevap verdi. Yahudiler, 'Bu tapınağın yapımı kırk altı yıl sürdü, sen onu üç günde mi yeniden kuracaksın?' dediler. O, kendi bedeninin tapınağından bahsediyordu. Dirildikten sonra,

İsa öldükten sonra, öğrencileri onun bu sözlerini hatırladılar ve Kutsal Yazılara ve İsa'nın söylediği söze inandılar" (Yuhanna 2:18-22). Üçüncü günün sabahında erkenden geldiler...

Kadınlar, ritüele göre İsa'nın bedenini baharatlarla meshetmek için mezarına geldiler. Bir bekçi görmediler, ancak mezarın önündeki büyük bir taş (kapı) yuvarlanarak kenara çekildi ve onlara İsa'nın dirildiğini, bunu havarilere bildirmeleri gerektiğini ve İsa'nın onları belirli bir yerde bekleyeceğini söyleyen bir melek gördüler. Eğer İsa sadece ölmüş ve dirilmemiş olsaydı, hiçbir umut olmazdı, ama O DİRİLDİ! Ve dirilişiyle İsa,

Oğul olduğunu doğruladı.

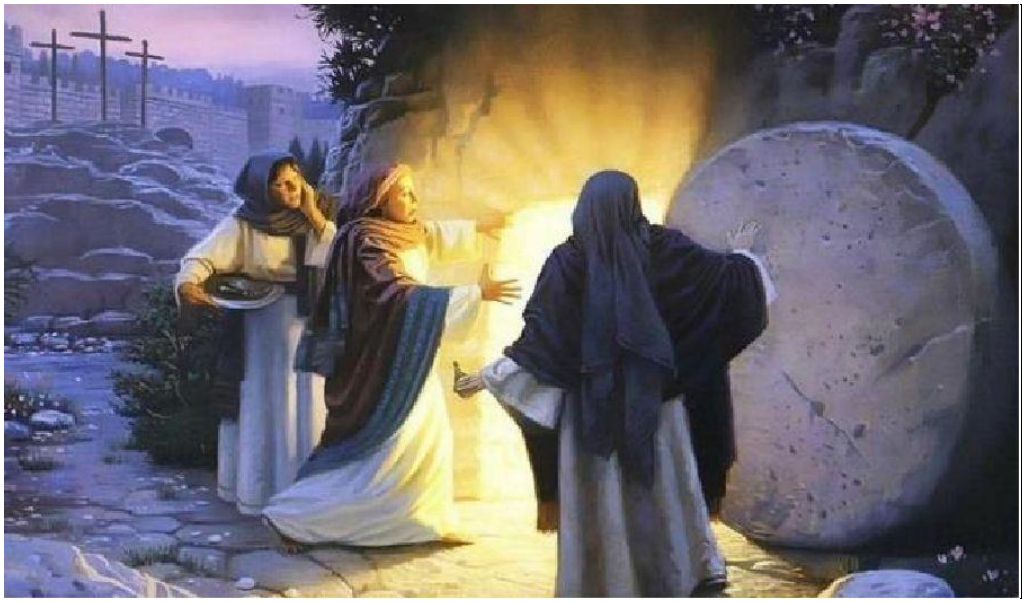

Tanrı, diri ve kendisine imanla gelen herkesi kurtarabilecek güçtedir. Diriliş, Hristiyan inancının, kurtuluşun ve insanlığın geleceğinin temel taşı olmuştur. İncil'i vaaz eden Havariler, Mesih'in dirilişine özel bir vurgu yapmışlardır: *"Kutsal Ruh'a göre, ölülerden dirilişiyle, kudretle Tanrı'nın Oğlu ilan edildi; Rabbimiz İsa Mesih, O'nun aracılığıyla lütuf ve kurtuluşu aldık."*

"Elçilik görevi, O'nun adını yüceltmek için bütün uluslar arasında iman itaatini sağlamaktır" (Rom. 1:4,5).

Dirilişinden sonra Mesih, görkemine kavuştu (Luka 24:26) ve Başrahip olarak, özellikle kendisi için hazırlanmış olan lütuf tahtına oturdu. *"Çünkü Mesih, insan eliyle yapılmış, gerçeklerinin kopyası olan kutsal yerlere değil, bizzat göğe girdi; şimdi de bizim için Tanrı'nın huzurunda görünmek üzere oradadır. Başrahip gibi, kendi kanı olmayan kanla her yıl kutsal yerlere girip kendini kurban etmemiştir. O zaman dünyanın kuruluşundan beri defalarca acı çekmesi gerekirdi. Fakat bir kez ve sonsuza dek, çağların sonunda, günahı ortadan kaldırmak için kendini kurban ederek ortaya çıktı" (İbraniler 9:24-26). Ancak bu şekilde "birçok kardeş arasında ilk meyve" (Romalılar 8:29; 1 Korintliler 15:20)* olma amacına ulaşabilir ve mükemmel Başrahibimiz olabilir. *"Göklere yükselmiş olan büyük bir başrahibimiz, Tanrı Oğlu İsa'ya sahip olduğumuza göre… merhamet bulmak ve ihtiyaç anında yardım edecek lütfu elde etmek için cesaretle lütuf tahtına yaklaşalım"* (İbraniler 4:14-16).

“Çocuklar et ve kana ortak oldukları için, O da aynı şekilde onlara ortak oldu ki, ölüm aracılığıyla ölüm gücüne sahip olanı, yani şeytanı yok etsin… Bu nedenle, her şeyde kardeşlerine benzemesi gerekiyordu ki, Tanrı ile ilgili konularda merhametli ve sadık bir başrahip olsun ve halkın günahları için kefaret sunsun” (İbraniler 2:14-17). *“Her başrahip, sunu ve kurban sunmak üzere atanmıştır; bu nedenle O'nun da sunacak bir şeyi olması gerekiyordu”* (İbraniler 8:3). İsa, Tanrı'nın verdiği bir yemin sayesinde rahip oldu. Tanrı ona şöyle demişti: *“Mesih hakkında şöyle denilmiştir: ‘Sen, Melkizedek düzenine göre sonsuza dek rahipsin… Barış Kralı, babasız, annesiz, soy ağacı olmayan, ne başlangıcı ne de sonu olan bir varlıksın’”* (İbraniler 7:17, 20, 21; 6:13-20; Galatyalılar 3:15-18; Mezmur 110). “Yemin etti,” “sonsuza dek,” “gibi” ve “Melkizedek” kelimelerine yapılan vurgu, İsa'nın kefil olduğu yeni antlaşmanın, Sina Dağı'nda Musa ile yapılan antlaşmayı neden aştığını açıklar. Dahası, günümüzde birçok rahip vardır çünkü ölüm, onların sonsuza dek görevde kalmalarını engeller. Ancak Mesih sonsuza dek yaşar ve görevini kimseye devretmez; aksine, sonsuza dek yaşadığı ve onlar için şefaat edebildiği için, O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları kurtarabilir. Yeşaya 53:12, Adonai'nin (Mesih'in) hizmetkarının *"şöyle olacağını" bildiren bir kehanet içerir:*

"Günahkarlar için şefaat etmek üzere" (İşaya 2:16-18; Romalılar 8:34). İsa *"Tanrı'nın sağında oturuyor... ve bizim için şefaat ediyor"* ve 1 Yuhanna 2:1'de " *Birçoklarının günahını taşıdı ve günahkarlar için şefaat etti"* (İşaya 53:12) deniyor. Diğer ayetler, Tanrı'ya yalnızca O'nun aracılığıyla erişebileceğimizi vurguluyor. " *Küçük çocuklarım, bunları size yazıyorum ki günah işlemeyesiniz; fakat eğer bir kimse günah işlerse, Baba'nın yanında bizim için bir savunucumuz var, doğru olan İsa Mesih; ve O, günahlarımızın kefaretidir; yalnız bizimkiler için değil, bütün dünyanınkiler için de"* (1 Yuhanna 2:1, 2, 23; Yuhanna 14:6; Elçilerin İşleri 4:12).

Elçi Saul, İbranilere yazdığı mektubunda şöyle der *: "Tanrı, geçmişte atalarımıza çeşitli zamanlarda ve çeşitli şekillerde peygamberler aracılığıyla konuştu; bu son günlerde ise her şeyin varisi olarak atadığı, aracılığıyla da dünyaları yarattığı Oğlu aracılığıyla bize konuştu. O, Tanrı'nın yüceliğinin ışığı ve kişiliğinin tam sureti olup, her şeyi kudretinin sözüyle ayakta tutar; günahlarımız için kendi eliyle arınmayı sağladıktan sonra, yüce Tanrı'nın tahtının sağında oturdu."* (İbraniler 1:1-3). İşte Mesih Yeşua'nın

Tanrı'ya benzerliğinin yedi ayırt edici özelliği:

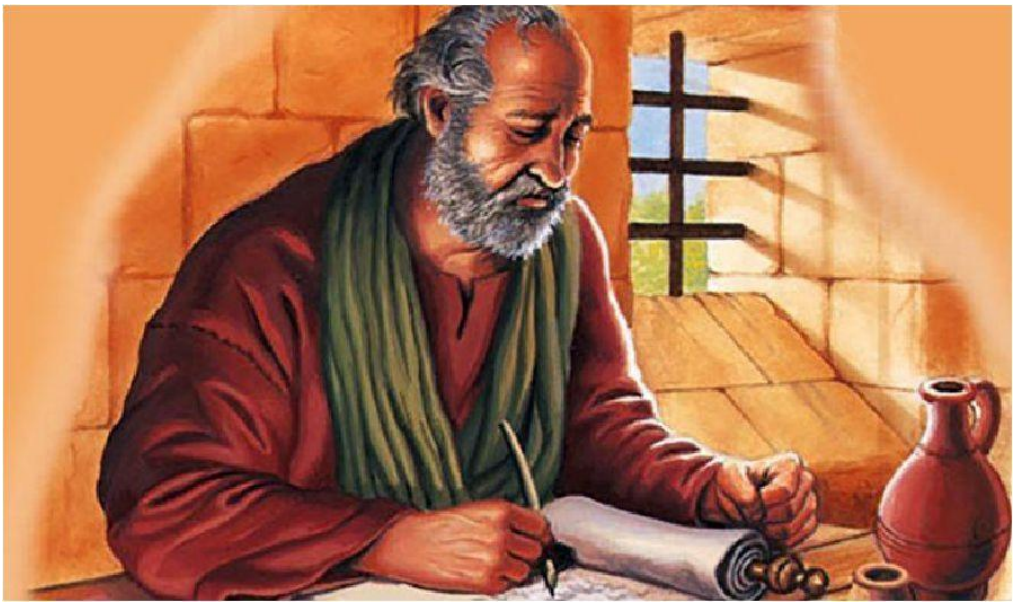

1. Tanrı O'na her şeyin egemenliğini verdi (Koloseliler 1:15, 16). Kelimenin tam anlamıyla, *O'nu "her şeyin mirasçısı" yaptı. "Benden iste, sana milletleri miras olarak vereyim, yeryüzünün uçlarını da mülk olarak vereyim"* (Mezmur 2:8; Matta 4:8, 9; 21:38; Elçilerin İşleri 1:8).

2. Tanrı evreni O'nun aracılığıyla yarattı, bu da Yuhanna 1:3 ve Koloseliler 1:16'da belirtilmiştir. Evren, beden almış Söz aracılığıyla yaratılmıştır (Yuhanna 1:1-3).

3. Yunanca karakter kelimesi olan *eikop, suret anlamına gelir* (2 Kor. 4:4; Kol. 1:15) ve Tanrı'nın özünün Mesih'te açığa çıktığı fikrini yansıtır (Yuhanna 14:9).

4. *Bu Oğul, Şekina'nın - "şan"ın* - ışıltısıdır ; bu da İbranice'de daha doğru bir şekilde *"İlahi Varlık, doğaüstü" olarak tanımlanır.*

"Tanrı'nın dünyadaki içkinliği… kötülüğün ortasında kutsallığın tezahürü…" Şekina , peygamberlik vahiyleri sırasında Tanrı ile insan arasında aracı görevi gören "Tanrı'nın görkemi" olan *kevod ha-Shem* ile özdeştir . Musa, Tanrı'dan görkemini göstermesini istediğinde *Şekina'yı gördü* ve peygamberler vizyonlarında Tanrı'yı insan suretinde gördüklerinde aslında Tanrı'nın kendisini değil, Oğlu *Şekina'yı gördüler (İşaya 6:1-3; Yuhanna 12:41; Hezekiel 1:26, 1 Krallar 22:19; Daniel 7:9). Bu alıntıların amacı, İsa'nın "görkemin ışığı" veya Şekina'nın* ışığı – Tanrı'nın yansıması – olduğunu göstermektir (2 Korintliler 3:6-13; Vahiy 21:23).

5. İsa sadece Kelam'ın kendisi değildir (Yuhanna 1:1), aynı zamanda herkese hayat, nefes ve her şey veren güçlü kelamı da söyler (Elçilerin İşleri 17:25; 2 Petrus 3:5-7).

6. Mesih'in kendisi günahların temizlenmesini gerçekleştirdi, bunu başka hiç kimse yapamazdı. Melekler, tıpkı cennetten çağırdığı kişiler gibi, şeytanın ayartmalarına karşı koyamadılar; ancak Yeşua için Baba'ya olan sevgi ve itaat her şeyin üstündeydi.

7. O, Tanrı'nın sağında oturuyordu (Mezmur 110:1), bu da O'nun yüksek konumunu ve Tanrı ile olan yakın bağını, kendisine inananlar için aracı olduğunu ifade eder. "Yükseklerdeki büyüklük", O'nun birçok yönden meleklerden üstün olduğu anlamına gelir, ancak *"kısa bir süre meleklerin altında bir konuma düşmüştü"* (İbraniler 2:9). Kelime kelime çevirisi: *"Meleklerden çok daha üstün biri oldu, çünkü miras aldığı isim onlarınkinden üstündür." "Çünkü meleklerden hangisine, 'Sen benim oğlumsun, bugün seni doğurdum' dedi ki? Ve yine, 'Ben onun Babası olacağım, o da benim oğlum olacak' dedi?"* (İbraniler 1:5).

Yahudilerin Mesih Yeşua'ya İtirazları

Mesihçi Haham David Stern şöyle yazıyor: “İsa Mesih, Yahudiler için bir tökezleme taşı oldu (*Yunanca: skandalon* , 'skandal' kelimesinin türetildiği kelime), çünkü Mesih'le ilişkilendirilen tüm Yahudi umutları, İsrail'de otokrasinin yeniden kurulmasını (Elçilerin İşleri 1:6, 7) ve tüm dünyada barışın tesis edilmesini (İşaya 2:1-5) ima ediyordu. Bu beklentiler açısından, Romalı zalimler tarafından çarmıha gerilen Mesih, aşılmaz bir engeli temsil ediyordu. Babil Talmudu bile iki Mesih'ten bahseder. Yusuf'un oğlu Mesih, başkalarının suçunu telafi etmek için acı çeker ve İsrail uğruna ölür, yani 'lanetli' olur; diğer Mesih, Davud'un oğlu ise yeryüzünde barışı tesis edecek kişi olarak kabul edilir. Hahamlar, Kutsal Olan'ın, Mesih Ben Davud'a şöyle diyeceğini öğrettiler: *'Benden ne dilersen iste, sana vereceğim, çünkü o... Şöyle yazılmıştır: “RAB bana dedi ki: ‘Sen benim oğlumsun; bugün ben senin baban oldum. Benden iste, sana milletleri miras olarak vereceğim.’* ” (Mezmur 2:7, 8). Mesih Davut, Mesih Yusuf'un öldürüldüğünü görünce Tanrı'ya şöyle diyecektir: “ *Evrenin Efendisi! Senden tek istediğim hayattır!”* Tanrı ona şöyle diyecek: *“Sen ‘hayat’ demeden önce bile, baban Davut senin hakkında peygamberlik etmişti; şöyle yazılmıştır: ‘Senden hayat istedi, sen de*

ona verdin'" (Mezmur 20:5); (Sukka 52a). Yeni Ahit, Mesih Yusuf ve Mesih Davut'un aynı kişi, Yeşua olduğunu açıkça göstermektedir. Fiziksel olarak Kral Davut'un soyundan geliyordu, Yusuf resmi olarak babası olarak kabul ediliyordu (ama fiziksel babası değildi) ve dirilişi, iki kez gelip her iki rolü de yerine getirmesini sağladı. Peygamberler, Mesih'in ilk, şanlı olmayan gelişini önceden bildirmişlerdi; Mesih önce dünyanın günahları için ölecekti (İşaya 52:11-53:10; Zekeriya 9:9; 12:10-14; Yuhanna 19:37), sonra dirilecekti (Mezmur 16:10), Cennetteki Babaya yükselecekti (Mezmur 110:1). ve krallığı yeniden kurmak için görkem içinde geri dönecek (İşaya 53:10-12).

Mesih'in bu iki farklı portresini uzlaştırmak için, hahamlar arasında iki Mesih bekledikleri inancı gelişti. Birine Mesih ben Davut denir; Kral Davut'un oğlu olacak ve hüküm sürecektir. Diğerine ise Mesih ben Yusuf denir; Yusuf'un oğlu. Bu Mesih ben Yusuf, tıpkı Yusuf'un kardeşleri tarafından reddedilmesi gibi, acı çekecek ve reddedilecektir. Yeşua'nın gelişinde İsrail, fetheden bir Mesih özlemi çekiyordu. Roma zulmü ve Yahudilerin Tanrı'nın bir Kurtarıcı göndereceği beklentisi nedeniyle, Mesih ben Davut'u bekliyorlardı. Gerçek şu ki, iki farklı Mesih yoktur; tek bir Mesih vardır ve o iki kez gelecektir: önce Tanrı'nın Kuzusu, İşaya 53'teki acı çeken hizmetkar olarak ve sonra Yeşua'nın dönüşünde dirilmiş Kral Mesih olarak. Yeşua'nın ilk gelişinde, acı çeken hizmetkarın kehanetleri yerine getirildi. İkinci Geliş ile birlikte, Yeşaya 11:1-9'da anlatılan Fatih Mesih'in, hüküm sürecek olanın kehanetlerinin gerçekleştiğini göreceğiz.

Modern Yahudiler Mesih'i bekliyor ve *"İsa'ya inanamayız çünkü Yahudilik, Mesih'in bir insan olmayacağını, bunun yerine yeryüzünde bir barış dönemi olacağını öğretir " diyorlar. Diğerleri ise Mesih'in gök bulutları üzerinde gelecek bir insan olacağına inanıyor! Yine diğerleri ise Nasıralı Mesih fikrinin, İsrail'in kurtuluş umuduna ihtiyaç duyduğu zor zamanlarda ortaya çıktığına inanıyor. Ancak Mesih'in en yaygın reddi, "Hangi sinagogda ve hangi haham Mesih Yeşua'yı öğretiyor?"* sorusuna indirgeniyor.

Dr. Michael Brown'dan Yahudilerin İsa'ya yönelik itirazlarıyla ilgili görüşlerini paylaşmasını rica ettik. Aşağıdaki sayfalardaki bilgiler, " İsa'ya Yönelik Yahudi İtirazlarına Cevap" adlı dört kitaplık serisinden derlenmiştir. Yaygın itirazlar şu şekilde özetlenebilir:

1. *"Yahudiler İsa'ya inanmazlar."*

Cevap: "Bu doğru değil, aslında başlangıçta sadece Yahudiler O'na inanıyordu ve bugün belki de daha önce hiç olmadığı kadar çok Yahudi İsa'ya inanıyor."

2. *"Yahudi olarak doğdum ve Yahudi olarak öleceğim!"*

Cevap: “Kesinlikle haklısınız! Yahudi olarak doğdunuz ve kime inanıyor olursanız olun—Musa, İsa, Hz. Muhammed, Sigmund Freud veya Rahip Moon—her zaman Yahudi kalacaksınız. Soru şu: Tanrı'nın gözünde sadık bir Yahudi olacak mısınız? Asıl önemli olan bu. Bir Yahudi olarak özel bir çağrınız ve sorumluluğunuz olduğunu asla unutmamalısınız. Tanrı'nın sizi yaratma amacını yerine getirecek misiniz? Yahudi olmak küçük bir şey değil. Ölümünüze kadar Tanrı ile doğru bir ilişki içinde yaşayacak ve kalacak mısınız? Onu tüm kalbinizle, ruhunuzla ve gücünüzle sevecek misiniz? Ve size İsa hakkında anlattıklarımız gerçekten doğruysa, bir seçim yapmanız gerekiyor: Mesihini takip eden sadık bir Yahudi mi yoksa onu reddeden sadakatsiz bir Yahudi mi olacaksınız?”

3. *"Bir insan ya Yahudi ya da Hristiyan olabilir. Ben bir Yahudiyim."*

Cevap: “Elma ile armudu karıştırıyorsunuz. İnsanlar ya Yahudi ya da Yahudi olmayan olarak doğarlar, ancak Hristiyan (veya Mesihçi bir inanan) olmak için yeniden doğmanız gerekir. Bu yeni doğuş, Mesih İsa'ya iman ettiğinizde gerçekleşir. Günahlarınız bağışlanır, yeni bir kalp alırsınız ve Mesih'in bir takipçisi olursunuz. Hristiyan veya Mesihçi bir inanan olmak işte budur. Ancak kimse Hristiyan olarak doğmaz ve ne Hristiyanlık ne de Mesihçi Yahudilik sadece başka bir din değildir. Aksine, Mesih aracılığıyla Tanrı ile halkı, Yahudiler ve Yahudi olmayanlar arasında yaşayan bir ilişkiyi ifade ederler. Fiziksel doğumla ya Yahudi ya da Yahudi olmayan olursunuz; ruhsal doğumla ise Mesih İsa'nın bir takipçisi olursunuz.”

4. *"İsa'ya inanmak, artık Yahudi olmamak anlamına gelmiyor mu? Anladığım kadarıyla, İsa'ya inanmak ve herhangi bir biçimde Yahudi olmak birbiriyle bağdaşmıyor."*

Cevap: "Bilmeden Engizisyon'un apaçık yanlış iddialarından birini tekrarlıyorsunuz: İsa'ya sadık kalmanın tek yolunun Yahudiliği tamamen reddetmek olduğu iddiasını.

Tam tersine: İsa'ya olan inançla ilgili her şey, kelimenin en doğrudan ve İncil'sel anlamıyla Yahudiydi ve hâlâ da öyledir."

5. *"Mesihçi Yahudilik veya Yahudi Hristiyanlığı, saf Yahudileri Hristiyanlığa çekmek için yaratılmış büyük bir aldatmacadır. Bu işe karışanların yarısı aslında Yahudi olmayan kişilerdir. Yahudi olanların çoğu ise gerçek Yahudi gibi görünmek için isimlerini değiştiren Hristiyan din adamlarıdır."*

Cevap: “Belki de Mesihçi bir Yahudi ile yaşadığınız kişisel olumsuz deneyim, herkes hakkında yanlış bir izlenim veriyor. İsa'yı Mesih olarak kabul eden birçok Yahudi, Yahudiliklerini derinden yeniden değerlendirdi. Birçoğu Yahudi yaşam tarzının İncil'deki yönlerini yeniden keşfederken, diğerleri aliyah yaptı (yani İsrail'e göç etti). Dahası, çocukları İsrail okullarına gidiyor ve İsrail ordusunda savaşıyor. Bunun nedeni, tüm bu insanların Yahudiliklerini o kadar derinden sahiplenmeleri ki, bazıları isimlerini değiştirdi, örneğin Martin'den Moşe'ye. Diğerleri ise geçmişteki "Hristiyan" Yahudi karşıtlığının "Yahudi olup İsa'ya inanamazsınız" yalanını çürütmek için isimlerini değiştirdi. Mesihçi Yahudi cemaatlerine katılan Yahudi olmayan inananlara gelince, bunu İsrail'e ve Yahudi yaşamına duydukları sevgi nedeniyle yaptılar. Bunda ne yanlış var?”

6. *"Senin dinin var, benim de var. İsa Yahudi olmayanlar içindir ve onlara yardım ediyorsa, ne güzel. Aslında Yahudilik, tüm milletlerin dürüstlerinin ahirette bir yeri olduğunu öğretir. Ama biz Yahudiler için Tevrat var. Bizim payımız bu."*

Cevap: “Bu, putperestlere ne büyük bir hakaret! Eğer İsa, İncil'deki kehanetleri yerine getirmediyse, İsrail'in vaat edilen Mesih'i değilse, bakireden doğmadıysa, dünyanın günahları için ölmediyse ve dirilmediyse, kralların Kralı olarak geri dönüp burada sonsuza dek hüküm sürmeyecekse, o zaman kimsenin Mesih'i veya Kurtarıcısı değildir. O zaman sahte bir peygamberdir ve Yeni Ahit'in yazarları aldatıcıdır veya aldatılmışlardır. Ama eğer tüm bunları yaptıysa, o zaman Yahudilerin ve putperestlerin Mesih'i ve Kurtarıcısıdır. Tevrat'a gelince, o bizim payımızdır, ancak ancak Mesih aracılığıyla onu gerçekten yorumlayabilir ve ilkelerine göre yaşayabiliriz.”

7. *"Hristiyanlığın asıl sorunu, Yahudilik olmamasıdır. Bu nedenle, İbrani Kutsal Yazılarından elde ettiğiniz tüm sözde 'kanıtlar' anlamsızdır. Bunlar sadece sizin yorumunuzdur, bizim değil."*

Cevap: “Belki de asıl noktayı kaçıran sizsiniz? Yahudiliğin İbrani Kutsal Yazılarıyla uyumlu bir inanç olduğunu kim söylüyor? Hristiyanlığın (veya Mesihçi Yahudiliğin) Yahudiler için olmadığını hangi temele dayanarak iddia ediyorsunuz? “Sizin” anlayışınızın doğru olduğunu kim söylüyor? Eğer İsa gerçekten Musa ve peygamberlerin halefi, İbrani Kutsal Yazılarımızda bahsedilen Mesih ise, O'nu kabul eden inanç, Kutsal Yazılara sıkıca bağlı olduğunu iddia edenler için doğru olan inançtır. Bu kadar basit. Elbette, yıllar içinde “Hristiyanlık” olarak adlandırılan şeylerin çoğu, Hristiyan veya İncil'e uygun olmaktan çok uzaktı, Yahudi olmaktan ise hiç bahsetmiyoruz. Bununla birlikte, tamamen İncil'e uygun ve gerçekten de çok Yahudi olan gerçek bir “Hristiyanlık” vardır. Doğru inanç, Tanrı'nın anlayışına göre sizin ve istisnasız her Yahudi için “doğru” olan inanç demektir.”

8. *"Eğer İsa Yahudilerin Mesih'i ise, neden az sayıda Yahudi ona inanıyor?"*

Cevap: "Aslında, O'na inanan ve hâlâ inanan on binlerce Yahudi var. Sorun şu ki, Yahudilerin çoğu İsa hakkındaki gerçekleri kontrol etme zahmetine girmemiş; çoğu İsa'yı sadece Noel'deki bebek İsa, kiliselerde çarmıha gerilmiş zayıf figür veya Haçlı Seferleri ve Engizisyon'un İsa'sı olarak tanıyor. Karşı soru: Neden İsa'nın Mesih olduğuna inanmıyorsunuz? O'nun kim olduğunu gerçekten biliyor musunuz?"

9. *"Atalarıma ihanet etmek istemiyorum! Babalarımın inancından vazgeçmek istemiyorum!"*

Cevap: “Bu asil bir duygu ve Tanrı, atalarınızın hatırasını onurlandırmanızı takdir ediyor. Ancak Tevrat açık: Ailemize sadakat ile Tanrı'ya sadakat arasında seçim yaparken, sonuçları ne olursa olsun O'na sadık kalmalıyız. Ailemizi ve mirasımızı gerçekten seviyorsak, yapabileceğimiz en asil şey, bedeli ne olursa olsun Tanrı'ya ve Mesih'ine sadık kalmaktır. Sonuç olarak, ailemizin tarihinde parlayan bir ışık olacağız. Ve *‘Atalarımın inancını terk edemem’ dediğinizde, size şunu hatırlatıyorum: İbrahim terk etti! İsa'ya inanmayan Yahudilere, özellikle de O'nu hiç duymamış olanlara ne*

oluyor? Hiç kimseye zarar vermemiş güzel Yahudi büyükanneme ne oldu? Cehennemde mi?"

Cevap: "Açık konuşmak gerekirse, sadece sizin büyükannenizden bahsetmiyoruz. Benim büyükannemden de bahsediyoruz! Mesele şu ki, sayısız Yahudi ve Yahudi olmayan insan, Tanrı'yı memnun etmeyen hayatlar yaşadı (ve buna şunlar da dahildir):

(Bazı büyükannelerimiz gibi), sayısız insan ruhlarını sözleri ve davranışlarıyla yargıladı ve sayısız daha fazlası Kıyamet Günü'nde suçlu bulunacak. Sizi bu konuda önceden uyarmazsam size haksızlık etmiş olurum. Yeni Ahit'in, İsa aracılığıyla günahların affedilmesi mesajını hiç duymayanlara ne olacağı konusunu açıkça ele almadığını ilk söyleyen ben olacağım. Ancak şundan emin olabiliriz: Tanrı hem merhametli hem de adil bir Yargıçtır ve O'nun emirlerini çiğnemenin sonuçları vardır. O'nun standartları yüksektir ve O'nun belirlediği kefaret araçlarını reddedersek, başımız beladadır.

Tanrı'nın Kuzusu olarak Yeşua, önce Yahudi halkına geldi. Onları Yahve ile yakın bir ilişkiye geri döndürmeyi amaçladı. Yahudi olarak doğup büyüdü, Tevrat'ı inceledi, bimah'a (genellikle sinagogun ortasında, Tevrat rulosunun halka açık olarak okunması için özel bir masanın bulunduğu yükseltilmiş bir platform) çıktı ve hatta 30 yaşından itibaren sinagogda ders verdi. Kendisini takip etmeye çağırdığı ilk insanlar Yahudilerdi. Zamanının çoğunu Yahudi öğrencileriyle geçirdi ve ağaçta ölümünden önce bile İbranice Kutsal Yazıların sözleri dudaklarından döküldü. Birçok Yahudi, Yeşua'yı Mesih olarak kategorik olarak reddetti. Onu bilgili bir öğretmen ve emirleri yerine getiren bir adam olarak gördüler, ancak Mesih olarak değil. Bununla birlikte, Yeşua'yı

Mesihleri ve Rableri olarak seçenler de vardı.

Tanrı'nın Kuzusu, insanlığın lanetini kendi üzerine aldıktan ve dirilişinden sonra, bu laneti telafi etmek için lütuf tahtına oturduktan sonra, Tanrı insanları ölümle cezalandırmayı bıraktı. Bugün Rabbin cezalandırması, çocukları için bir ayrıcalıktır; onları kötülerle birlikte ebedi lanetten kurtarmak içindir. *"Oğlum, Rabbin cezalandırmasını hor görme, seni azarladığında da cesaretini kaybetme. Çünkü Rab sevdiği kişiyi terbiye eder ve kabul ettiği her oğlunu kırbaçlar. Eğer cezalandırılmaya katlanırsan, Tanrı sana oğulları gibi davranır. Çünkü babasının terbiye etmediği hangi oğul vardır?"* (İbraniler 12:5-7). Rab bir kişiyi reddettiğinde, onu uyarmayı ve terbiye etmeyi bıraktı ve hayvanlar gibi onu ölüme terk edip yok olmasına izin verdi. *"Kızlarınız fuhuş yaptığında onları cezalandırmayacağım, gelinleriniz zina yaptığında da onları cezalandırmayacağım. Çünkü siz fahişelerle birliktesiniz ve zina edenlerle birlikte kurban sunuyorsunuz, fakat cahil millet helak olur"* (Hoşea 4:14). Ve birçok Yahudi, İbrahim'in ve "Soyu"nun Tanrısı'na tapınmayı terk etmiş olsa da, O onları seçilmiş halkı olarak görüyor. *"Siz peygamberlerin ve Tanrı'nın atalarınızla yaptığı antlaşmanın çocuklarısınız; Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: 'Senin soyundan yeryüzünün bütün*

aileleri kutsanacak.' Tanrı, Oğlu İsa'yı diriltip önce size gönderdi ki, sizi kutsasın ve her birinizi kötülüklerinizden döndürsün" (Elçilerin İşleri 3:25-26).

Yahudiler İsa'ya inandıklarında, başka bir dine geçmiyorlar, İsrail'in Tanrısı'na ve Yahudi halkına vaat edilen Mesih'e geri dönüyorlar. Paul Lieberman'ın "İncir Ağacı Çiçek Açıyor" adlı kitabında yazdığı gibi, *"Bir Yahudi, Yahudi topraklarında doğmuş, İbrani Kutsal Yazılarında Yahudi peygamberler tarafından önceden bildirilmiş olan Yahudi Mesih'i kabul ettiğinde, o Yahudi 'gayrimüslim' olmaz. Aslında, o kişi Mesihçi bir Yahudi olur; İsa'nın Mesih olduğuna inanan bir Yahudi olur."* Ne yazık ki, Mesihçi Yahudiler sadece bununla uğraşmıyorlar.

Diğer Yahudilerden gelen yanlış anlamalar. Ayrıca, Mesih'ini bulan bir Yahudinin artık Hristiyan olduğu için Tanrı tarafından verilen Yahudi kimliğinden vazgeçmesi gerektiğini öğreten bazı Hristiyan liderlerden gereksiz baskı görüyorlar. Bu görüş, yasa ve lütuf arasındaki ilişkinin yanlış anlaşılmasından kaynaklanmaktadır. Saul, Galatyalılara yazdığı mektupta, hiç kimsenin Yasa'nın işleri aracılığıyla kurtuluşa ermediğini açıkça belirtir (Gal. 2:16) . Yahudilerin gözlemlediği ve uyguladığı her şeyi kınamaz, sadece "işlere dayalı doğruluk" anlayışını eleştirir. Mesih aracılığıyla Tanrı ile içsel güven ve birlik olmadan, dışsal dindarlığa dayalı bir düşünce biçimini kınar. Kutsal Kitap, İsa'nın yeryüzüne dönüşünden önce Yahudi halkının büyük bir uyanışını vaat eder. Pavlus, Mesih'in gelişinden önce, Yahudi halkını 2000 yıldan fazla bir süredir rahatsız eden körlüğün ortadan kalkacağı bir dönem olduğunu söyler (Rom. 11:25-27) . Bazıları, Tanrı'nın Yahudi halkını kör ettiğini, çünkü İsa'yı Mesih olarak reddettiklerini öğretir; ancak daha doğru olanı, İsrail halkının çoğunun O'nu Mesih olarak tanımamasının nedeninin zaten kör olmaları olduğunu söylemektir. Peygamber İşaya zamanında bile, İsrail oğullarının " *kulakları var ama duymuyorlar, gözleri var ama görmüyorlar* " (İşaya 6:9-10) olduğu bildirilmiştir . Bu körlük, "ulusların doluluğu" zamanı dolana kadar devam edecektir. Mesih zamanında olduğu gibi, Yahudi hahamlar da Tevrat'ı ve Tevrat'ın tam olarak anlaşılması konusunda kendilerini bilgili ve güvenli sayıyorlardı. " *Ama zihinleri kördü; çünkü Eski Ahit'in okunmasında aynı perde hâlâ kaldırılmamıştır, çünkü Mesih tarafından kaldırılmıştır. Şimdiye kadar Musa'yı okuduklarında kalplerinin üzerinde bir perde vardır; fakat Rabbe döndüklerinde perde kaldırılır"* (2 Korintliler 3:14-16). “ *Sonra onların zihinlerini açtı ki Kutsal Yazıları anlayabilsinler. Ve onlara dedi ki: ‘Böyle yazılmıştır ve Mesih’in acı*

çekmesi, üçüncü gün dirilmesi ve tövbe ile günahların bağışlanmasının O'nun adıyla bütün uluslara, Yeruşalim'den başlayarak duyurulması gerekiyordu'" (Luka 24:45-47). Mesih Yeşua, dirilişten sonra öğrencilerine gelerek, kendisini görenlere inanmadıkları için onları azarladı. *"Sonra onlara dedi ki: 'Ey akılsızlar ve yürekleri inanmakta ağır olanlar! Peygamberlerin söylediklerinin hepsine inanmakta yavaş olanlar !* (Luka 24:25-27). İstefan, İsrail halkının önderlerine son sözlerini söyledi: *Ey inatçı adamlar! Ey yürekleri ve kulakları sünnetsiz olanlar! Siz her zaman Kutsal Ruh'a karşı geliyorsunuz; atalarınız gibi siz de öyle yapıyorsunuz. Atalarınız hangi peygamberi zulmetmedi ki? Doğru Olan'ın gelişini önceden bildirenleri öldürdüler; siz ise şimdi O'na ihanet edenler ve onu öldürenler oldunuz—sizler ki melekler aracılığıyla size sunulan yasayı aldınız, ama ona uymadınız. Şimdi bunları duyunca yürekleri parçalandı ve ona dişlerini gıcırdattılar… Ve onu şehirden dışarı attılar ve taşlamaya başladılar. Sonra şahitler elbiselerini Saul adında genç bir adamın ayaklarının dibine koydular ve İstefan'ı taşladılar. İstefan dua etti ve dedi ki: "Rab İsa, ruhumu kabul et." Ve diz çöktü ve yüksek sesle şöyle haykırdı: "Rab, bu günahı onlara yükleme." Ve bunu söyledikten sonra uykuya daldı* (Elçilerin İşleri 7:51-60). O zamandan itibaren İsrail, Tanrı Ruhunu üzerlerine dökene kadar sertlik ve körlük içindeydi.

Yeşua Mesih tekrar gelecek,
Epifani saati gelecek
ve düşman Rabbin önünde yere düşecek,
o zaman herkes ışığı görecek.

IV. İSRAİL'İN SON HAFTASI

"Halkın ve kutsal şehrin üzerine yetmiş hafta belirlenmiştir; bu süre, günahı sona erdirmek, suçları ortadan kaldırmak, haksızlıkları telafi etmek, ebedi doğruluğu getirmek, görümü ve peygamberliği mühürlemek ve En Kutsal olanı meshetmek içindir. Bu nedenle bilin ve anlayın: Yeruşalim'i yeniden inşa etme emrinin verilmesinden Mesih Prens'e kadar yedi hafta ve altmış iki hafta olacaktır. O zaman halk geri dönecek, sokaklar ve surlar inşa edilecek, ancak sıkıntılı zamanlarda. Altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek ve artık olmayacak; fakat şehir ve kutsal yer, gelecek olan prensin halkı tarafından yıkılacaktır: ve sonu bir tufan gibi olacak ve savaşın sonuna kadar yıkımlar olacaktır. "Ve o, birçoklarıyla bir hafta boyunca antlaşmayı doğrulayacak: ve haftanın ortasında kurban ve sunuyu sona erdirecek ve [kutsal yerin] kanadında "Bu,

yıkıma yol açacak iğrenç bir şey olacak; ve hüküm gereği, yıkımın sonu gelecek" (Daniel 9:24-27). MÖ 605'te Yahuda'nın esaretine kadar, Saul'un günlerinden (MÖ 1095) beri Şabat yılları tamamlanmamıştı; bu da Yeremya'nın kehanetine göre 70 yıla denk geliyordu (Levililer 26:40-43). *"Ve bu bütün ülke ıssız ve şaşırtıcı bir yer olacak; ve bu milletler Babil kralına yetmiş yıl hizmet edecekler." "Yetmiş yıl dolduğunda, Rab şöyle diyor: 'Babil kralını ve o milleti kötülüklerinden dolayı cezalandıracağım ve Kildaniler ülkesini sonsuza dek ıssız bırakacağım.'"* (Yeremya 25:11, 12; 29:10-14) . Yahudilerin sürgüne gittiği 605 yılından itibaren 70 yılı sayarsak, bu süre MÖ 536 yılında, Kiros'un fermanıyla İsrail'in topraklarına geri dönmesiyle sona erer. Daniel, dönüş zamanının geldiğini fark etti ve Tanrı'ya dua ederek yöneldi: *"Ben, Daniel, kitaplardan, Rabbin peygamber Yeremya'ya bildirdiği, Yeruşalim'in ıssızlığında yetmiş yılın tamamlanacağı sözünün sayısını anladım." "Sonra yüzümü Rab Tanrı'ya çevirdim; dua ve yalvarışla, oruç tutarak, çuval ve küle bürünerek."* (Daniel 9:1-3) Tanrı, Cebrail meleğini gönderdi.

Bu, İsrail Krallığı'nın yeniden kurulmasına kadar İsrail'in kaderini ortaya koydu; bu yeniden kurulma "70 yıl" değil, "70 yedi yıllık dönem", yani 490 yıl sürecekti. İsrail bir ulus olarak tövbe etmeli ve günahlarını itiraf etmeliydi ki Rab onu geri döndürsün ve Kutsal Mesih'in krallığını kursun. İsrail 70 yıllık sürgünden sonra (605-536) geri dönmüş olsa da, Azizler Krallığı'nın gelmesine daha çok yıllar vardı ve Daniel'in belirlenmiş

zamanı beklemesi kaderinde yoktu: *"Ama sen sonuna kadar gidecek ve dinleneceksin, ve günlerin sonunda mirasınızı almak için kalkacaksın"* (Daniel 12:13).

Yetmiş Yediler üç ayrı bölüme ayrılmıştır: yedi hafta (49 yıl), 62 hafta (434 yıl) ve bir hafta. İlk dönemde (49 yıl), Kudüs yeniden inşa edilecek, *"sokaklar ve surlar zor zamanlarda inşa edilecek."* I. Artakserkses, MÖ 465'ten 423'e kadar Pers İmparatorluğu'nu yönetti. Artakserkses, babası ve ağabeyi Darius'un, saray muhafızlarının komutanı Artabanus ve hadım Aspamitra'nın önderliğindeki bir saray komplosunda MÖ 465 Ağustos'unda öldürülmesinin ardından tahta çıktı. Birkaç ay sonra Artakserkses, Artabanus ve Aspamitra'yı bir saray çatışmasında öldürerek ortadan kaldırdı. I. Artakserkses'in hükümdarlığının 20. yılında, MÖ 445'te, kadeh taşıyıcısı Nehemya kraldan bir ferman istedi.

Kudüs'ün yeniden inşası (Nehemya 2:1). Kehanet, Kudüs'ün yeniden inşasının 7 hafta veya 49 yıl süreceğini söylüyor. *"Duvarlar yeniden inşa edilecek, ancak sıkıntılı zamanlarda" diyor* (Nehemya 4:1-18). İkinci zaman dilimi 62 hafta veya 434 yıldır. Yeniden inşa çalışmalarına harcanan ilk 7 hafta veya 49 yılın tamamlanmasından Mesih'in görünmesine kadar, 62 hafta veya 434 yıl daha geçmelidir. " *Ve altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek ve bulunamayacak; gelecek olan prensin halkı şehri ve kutsal yeri yıkacak; sonu tufan gibi olacak; savaşın sonuna kadar yıkımlar olacak."* Mesih'in Kudüs sokaklarında ilk kez Kral ilan edildiği an, MÖ 445'te I. Artakserkses'in fermanına göre, Palm Pazar gününe denk gelmiştir. Milattan önce 31 yılından İsa'nın ölümüne kadar 476 güneş yılı (173.740 gün) geçti. Buna 21 gün (14 Mart ile 6 Nisan arası) ve 119 artık yıl gününü eklediğinizde 173.880 gün elde edersiniz. Artakserkses I'in fermanından yola çıkarak, 69 haftayı (483 yıl) 360 ay günüyle çarptığınızda da aynı 173.880 günü elde edersiniz.

"Ve öyle olmayacak; fakat şehir ve kutsal yer, gelecek olan prensin halkı tarafından yıkılacak; sonu tufan gibi olacak; ve savaşın sonuna kadar yıkımlar olacak ." "Ve öyle olmayacak," ifadesi, İsrail'in terk edilmesinin "iki günü" hakkındaki kehaneti anlatır. " *İki gün sonra bizi diriltecek ve üçüncü günde bizi ayağa kaldıracak ve O'nun önünde oturacağız"* (Hoşea 6:2). MS 70 yılında, Romalı general Titus şehri ve kutsal yeri kuşattı ve yıktı (daha fazla ayrıntı için Josephus Flavius'un "Yahudi Savaşı" kitabına bakınız). *"Rab için bir gün bin yıl gibidir"* (2 Petrus 3:8) sözünü dikkate alırsak, İsrail'in terk edilme süresi ve "ulusların zamanı" ay takvimine göre (yılda 360 gün) 2000 yıl,

yani 720.000 gün olarak hesaplanabilir. Bunu 365 günlük güneş takvimine çevirirsek 1972,6 yıl elde ederiz. İsa'nın *"Şimdi eviniz ıssız kaldı" dediği 33. yıldan başlayarak* 1,4 artık yıl eklersek 2007 yılına ulaşırız. Ve "iki gün" hesaplamasını tamamlamak için, keşiş Denisius'un takviminin 8 yıllık yanlışlığını da eklememiz gerekir ki bu da ay dörtlüsünün 2015 yılına denk gelir.

"Rabbin Günü" - yedinci bin yıl - son haftayla başlayacak - "Yakub'un sıkıntı günleri" ile başlayacak; Rab, halkın özlemlerinin ilk 3,5 yılda gerçekleşmesine izin verecek ve kalan 42 ayda kötü ruhları ve insanları yok edecektir. İsrail yıllarının son haftası, İsrail için bir arınma zamanı olacaktır - *"O'nun geliş gününe kim dayanabilir? O göründüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü O, arıtıcı ateş gibidir, çamaşır sabunu gibidir; gümüşü arıtıcı ve temizleyici gibi oturacak; Levi oğullarını arıtacak, onları altın ve gümüş gibi temizleyecek ki, Rabbe doğrulukla ateşle sunulan bir kurban sunsunlar"* (Malaki 3:2, 3). *"Birçoğu arındırılacak, beyazlatılacak ve saflaştırılacak [günah işlemesinde]; fakat kötüler kötülük yapacak; kötülerden hiçbiri anlamayacak; fakat bilge olanlar anlayacak"* (Daniel 12:10). Tanrı, İsrail'in Büyük Sıkıntısını yarıya indirecektir, aksi takdirde hiçbir insan kurtulamazdı. *"Ey İsrail, halkın deniz kumu kadar çok olsa da, onlardan bir kalıntı geri dönecektir. Yıkım, bolca doğrulukla belirlenmiştir; çünkü Rab, orduların Rabbi, bütün yeryüzüne kesin bir yıkım getirecektir"* (İşaya 10:22, 23; Zekeriya 14:6, 7). Son hafta, "Yakub'un sıkıntı günleri" olarak belirlenmiştir; böylece " *günahlar sona ersin, suçlar mühürlensin, haksızlıklar kefaret edilsin, ebedi doğruluk getirilsin, görüm ve peygamberlik mühürlensin ve En Kutsal olan meshedilsin."* Bundan sonra Mesih Yeşua, insanlık tarihinin son 1000 yılı için En Kutsal olanın krallığını yeniden kurmak üzere geri dönecektir.

Basit bir hesaplama, Adem'in yaratılışından bu yana yedinci bin yılın eşiğinde yaşadığımızı gösteriyor. 2019 yılı, bin yıllık geçiş dönemini işaret ediyor. Tufan, Adem'in yaratılışından sonra 1656 yılında yeryüzüne geldi; bu da Yahudi Tevratı'na göre MÖ 2262'ye, Yunan Septuagint'ine göre ise MÖ 2242'ye denk geliyor (Wikipedia). Yahudi Tevratı'ndan günümüze kadar hesaplama yaparsak, 2019 yılımızı tufandan

sonraki 2262 yıla eklememiz gerekiyor ve 4281 yıl elde ediyoruz (bu da

(Üç yıllık güneş artık günlerini ekleyin.) 365 günle çarpın = 1.563.660 gün ve 360 günlük ay yılına bölün = tufandan bugüne kadar 4.343,5 yıl. Son olarak, bu yıllara tufandan önceki 1.656 ay yılını ekleyin, bu da bizim yılımızda 5.999,5 yıla eşittir.

Gizli Dünya Hükümeti

Dünyanın en zengin ve en güçlü insanlarından oluşan, çoğunluğu Yahudi kanı taşıdığını iddia eden gizli bir dünya hükümeti. Onlar hakkında şöyle denebilir:

- Modern Sadukiler, İsa zamanında dini yönetici partiydiler. Meleklere, ruhlara, dirilişe veya insan mantığı ve aklıyla uyuşmayan birçok şeye inanmazlardı. İnsan bedenine dünyevi değerler yükleyen herhangi bir dinin temsilcisi, Saduki mayasıyla mayalanabilir.

Manevi ve göksel olanın üstünde. "Saduki mayası" sadece tarihsel Mesih'e karşı çıkmakla kalmaz, aynı zamanda dini elitin özlemlerini -tapınağın inşası ve Süleyman'ın "altın çağı"- karşılayacak, refah dolu bir dünya yaratacak kendi "mesihini" getirmeye çalışır. Onların "Mesih'i", Rabbin uyardığı "Deccal" veya "canavar" olacaktır: *"Ben Babamın adıyla geldim, siz beni kabul etmiyorsunuz; fakat başkası kendi adıyla gelirse, onu kabul edeceksiniz"* (Yuhanna 5:43). "Sadukiler", siyasi çevreler ve çıkarlar tarafından temsil edilen "Herod'un mayası" ile ittifak kuracak ve mesihleri için tek bir

krallık yaratacaklardır. *"Antlaşmaya karşı kötülük işleyenleri, dalkavuklukla kendine kazanacaktır"* (Daniel 11:32). Krallığı yeniden yaratma arzusunda

"Altın Çağ" boyunca Yahudi hahamlar, en ünlülerinden bazıları şunlar olan etkili örgütler ve kulüplerden oluşan bir ağ kurdular: Masonlar, Chabad, Belçika Kulübü, Roma Kulübü, Kafatası ve Kemikler, Yuvarlak Masa, Milner Cemiyeti, Cizvit-Aristoteles Cemiyeti, İlluminati, Dünya Kiliseler Konseyi, Siyon Yaşlıları Tarikatı, Uluslararası Para Fonu, vb. Bu örgütler neredeyse tüm etkili politikacıları, iş adamlarını ve bilim insanlarını kapsıyordu.

мира. Их можно распределить на три уровня:
Организации посвящения;
Духовный институт просвещения;
Исполнительный орган.

1. Başlatma örgütleri.

"Mason Locası" - "Özgür Masonlar" - kuruluşunu 1717 yılına, İngiltere'ye dayandırır. 2017 yılı, modern Özgür Masonluğun anası olan Londra Büyük Locası'nın kuruluşunun 300. yıldönümünü işaret etmektedir. Kutsal bilgi ve tanrılarla iletişim fikri Babil kültüne atfedilebilse de, dünya çapında yaklaşık 5 milyon Özgür Mason bulunmaktadır; bunların yaklaşık 480.000'i İngiltere'de ve 2 milyonu ABD'dedir. En

ünlü Özgür Masonlar arasında şunlar yer almaktadır:

Charles Darwin, Mark Twain, Winston Churchill, J. Edgar Hoover, Benjamin Franklin ve Amerika Birleşik Devletleri'nin ilk başkanı ve kurucusu George Washington. New York Özgürlük Heykeli'nin yaratıcısı Frédéric Bartholdi de bir Masondu. Bir loca temsilcisine göre, ABD Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzalayanların %80'i Masondu; bu da dolar banknotundaki her şeyi gören gözle doğrulanmaktadır ve bu, gelecekteki dünyanın kontrolünü simgelemektedir. Tüm Masonların görüşünü ifade eden tek bir kişi yoktur; bu, belirli bir bölgeyi birleştiren "Büyük Loca"nın hakkıdır. Birçok ülkenin başkanlarının ve yöneticilerinin arkasında dururlar ve dünyanın en zengin ve en etkili insanlarının sıralamasında en üst sıralarda yer alırlar. Bugün, çeşitli ülkelerde Masonik merkezler aktiftir. Kendilerini dini bir örgüt olarak değil, felsefi mükemmelliği - ruhun ve maneviyatın inşasını - teşvik eden bir yapı olarak görürler. Ancak, ateist iseniz Mason olmak imkansızdır; Potansiyel üyeler için temel şart, daha yüksek bir güce inanmaktır. "Mason Locası" her zaman üyelerinin dindarlığına uygun olarak Yahudi Tevratı, Kabala, Hristiyan İncili ve Kur'an'ı bulundurur. Mesih'in herkesi birleştireceğine inanırlar. Giriş törenlerinde, onlara göre "Masonlar" tarafından inşa edilen Süleyman Tapınağı'nı simgeleyen iki sütun bulunur. Görevleri, tüm insanlık için parlak bir gelecek inşa etmektir. Masonların Bildirgesi, paragraf 10.19 - "Dünya Kralı"nın İlanı: *"Otokratımızın tanınması, bizim tarafımızdan tasarlanmış yöneticilerin kargaşası ve beceriksizliğinden yorgun düşmüş halklar şöyle haykırdığında gerçekleşebilir: 'Onları kaldırın ve bize bir tane, bizi birleştirecek ve anlaşmazlık nedenlerini - sınırları, milliyetleri, dinleri, devlet hesaplarını - yok edecek, yöneticilerimiz ve temsilcilerimizle bulamadığımız barış ve huzuru bize verecek bir dünya kralı verin...'"*

Masonlar için ideal toplum, farklı biyolojik türlerin temsilcilerinden oluşan bir kast sistemidir: "aydınlar" ve "işçiler". 20. yüzyıla kadar elit kulüplerin oluşumu ve gelişimi Batı ve Amerika Birleşik Devletleri'nde gerçekleşirken, 20. yüzyılın ortalarından itibaren Rus oligarkları da bu sisteme dahil olmuştur. G. A. Yavlinsky şöyle yazıyor: *"20-30 yıl içinde dünya nihayet gelişmiş ve kalıcı olarak az gelişmiş ülkelere bölünecek."* Bu, insanların düşüncelerini uzaktan kontrol edebilen ve manipüle edebilen elektronik bir çip aracılığıyla gerçekleştirilebilir. Masonların nihai hedefi, sahnelenmiş ve sahte seçimlerle meşrulaştırılacak ekonomik bir komplo yoluyla iktidarı ele geçirmektir. Masonik yönetim sistemi, daha bütünleşik bir gruba ait parasal zenginliğin ve mali üstünlüğün kaynağıyla, kırılgan dış sosyal çevrenin aksine, klanın iç dayanışmasına dayanmaktadır.

2. Teoloji Eğitim Enstitüsü

Görünür piramidin manevi ve dini katmanında Hasidik Yahudi topluluğu yer almaktadır.

"Siyah giyimli adamlar" olarak da bilinen Chabad mezhebi, 1772 yılında Liadi'li Haham Shneur Zalman tarafından kurulmuştur. Podolya, Volyn ve Kızıl Rusya'ya yayılmış ve 19. yüzyılın başlarında Yahudi toplumunun çeşitli kesimlerini kapsayan kitlesel bir hareket haline gelmiştir.

Toplumu kökten değiştirdi ve sosyal, kültürel ve dini karakterini değiştirdi. Hasidizm, Kabala mistikleri arasında ortaya çıkar ve Mason Locası tarikatına benzer şekilde, Kabala öğretileri ve Tanya kitabıyla yönlendirilir. Chabad hareketi, Yüce Tanrı'ya hizmet etmeyi ve Tevrat'ın sırlarının entelektüel bir anlayışından gelen sevinçle Tevrat yasalarının yerine getirilmesini savunur. Tevrat'ın incelenmesi olumlu duygular uyandırır. Bu nedenle "Chabad" kısaltması "bilgelik", "anlayış", "bilgi" anlamına gelir.

Tarikat gizlidir ve 1990'larda 20.000 üyesi varken, bugün üye sayısı birkaç kat artmıştır. Üye sayısı bakımından Chabad, şu anda üçüncü en büyük Hasidik harekettir. Dünya çapındaki Chabad cemaatlerinin düzenli üye sayısı 200.000 olarak tahmin edilmektedir. Toplamda yaklaşık bir milyon Yahudi Chabad sinagoglarına katılmaktadır. Federasyon, Rusya'nın 178 şehrinden 200 cemaati bünyesinde barındırıyor, örgütün başkanı Alexander Boroda ve baş hahamı Berl Lazar, sık sık Rusların maiyetinde görülebiliyor.

başkan.

Hasidiler, Brooklyn merkezli bir Lubavitch mezhebidir. 12 Haziran 1994'te 92 yaşında vefat eden Lubavitcher Rebbe Menachem Schneerson'un takipçileri, " *Mesih'i şimdi istiyoruz* !" diye haykıranlardı. Ünlü Haham Baruch, Mesih'in gelişi hakkında şunları söyledi: *"Yeter artık! İsrail halkı bugün dünyada olup biten her şeye daha fazla tahammül edemez, herkes lanetlenecek, Kabala'da yazıldığı gibi... Tanrı'nın lütfuyla, Mesih'in gelişini kendi gözlerimizle görmeyi hak ediyoruz."* Siyon Protokolleri'ne göre, amaçları bir dünya hükümdarı kurmaktır - bu kişi sahte Mesih olacaktır (2 Selanikliler 2:7). Bu olay, "küresel elit", Cizvitler, Masonlar, İlluminati tarafından, Chabad'dan çeşitli dini figürlerin ve Papa'nın da katılımıyla gizlice planlanmaktadır. *“Dünya, bir zamanlar Siyon Büyüklerinin Protokolleri'nde bahsedilen yeni bir dünya düzenine doğru ilerliyor,”* dedi Haham Eduard Hodos. Herkese, Dünya Düzeni'nin bir üyesi olduğu fikri aşılanacak ve bir kimlik numarası verilecek. İsrail Polis Komiseri Roni Alsheikh, departmanının Mesih'in gelişine hazırlandığını belirtti. *“Mesih geldiğinde, herkes ona yaklaşmak isteyecek ve çok kalabalık olacak. Bu, güçlü olmamız ve yurttaşlarımıza saygı duymamız gereken bir zaman olacak.”* Alsheikh diğer açıklamalarında daha açık sözlüydü. *“Şüphesiz ki mutluluk ve Tanrı'ya hizmet bizi*

birbirimize daha da yaklaştırdı.

Komiser Alsheikh, *"Mesih'in gelişi üzerine gerekli güvenlik operasyonu için hazırlıklara başlamak" dedi.*

3. Yürütme organı

Ulusüstü dünya kurma örgütlerinin en eski yürütme organı, günümüzde 147 daimi temsilciye indirgenmiş olan "300 Kişilik Komite" idi. 150 yılı aşkın bir süredir varlığını sürdüren komite, mevcut halini 1897 civarında almıştır. Planın amacı, tek ve birleşik bir dünya ve tek bir dünya hükümeti yaratmaktır. 300 Kişilik Komite, kontrollü bir "yeni" çok taraflı toplum oluşturmak için en parlak entelektüellerden bazılarını bünyesinde barındırmaktadır. Bunlar arasında çeşitli başkanlar, Avrupa kraliçeleri ve aileleri bulunmaktadır. Komite, asla vergi ödemeyen ve kimseye hesap vermeyen, birbirine sıkıca bağlı geniş bir şirketler ağını yönetmektedir. İnsan bilincini değiştirme, kimyasal geliştirme, istihbarat, bankacılık ve ticaretin tüm alanlarındaki araştırmalarını finanse etmektedirler. Komite üyeleri arasında İlluminati, Dünya Kiliseler Konseyi, Vatikan, Siyon Yaşlıları Tarikatı, Üçlü Komisyon, Masonluk, Milner Cemiyeti, Cizvit Aristoteles Cemiyeti ve dünyanın en etkili oligarkları yer almaktadır.

19. ve 20. yüzyılların başında, Sir Cecil Rhodes, Kral Arthur ve şövalyelerinin adını taşıyan ve İlluminati ile Masonları birleştiren gizli bir örgüt olan Yuvarlak Masa'yı kurdu. Yuvarlak Masa üyeleri arasında İngiliz bankacı Victor Rothschild ve 33. derece Mason Lord Milner de bulunuyordu. 1921'de Amerikalı bankacı Morgan, üyelerinin çoğu yüksek dereceli Mason olan Dış İlişkiler Konseyi'ni kurdu. Bu gayri resmi örgüt,

gezegenin tamamen birleştirilmesine ve bir Dünya Hükümeti'nin kurulmasına adanmıştı. II. Dünya Savaşı'nın bitiminden bir yıl önce, Bretton Woods'ta (New Hampshire'daki bir dağ tatil beldesi) para ve finans konuları üzerine uluslararası bir konferans düzenlendi ve burada Uluslararası Para Fonu (IMF) kuruldu.

Skull and Bones Kulübü, siyaset, medya, finans, bilim ve eğitim alanlarında kilit pozisyonlarda bulunan en üst düzey elitlerden oluşmaktadır. Bu gizli derneğin kurucuları arasında Russell'lar, Taft'lar ve Gilman'lar gibi isimler yer alıyordu. Üyeler arasında Bundy'ler, Lord'lar, Rackefeller'lar, Whitney'ler, Bush'lar ve diğerleri bulunuyordu. Skull and Bones Kulübü üyeleri ayrıldıktan sonra...

Yale kampüsünün izole ortamı

Üniversite mezunu olan ve hükümette ve diğer kamu kurumlarında önemli görevlerde bulunan bu kişiler, milletvekilliğinin kurulması sürecinde kulüp fikrini uygulamaya devam ettiler.

1954 yılında, önde gelen siyasi ve mali liderlerin kurucu toplantısı, Rockefeller'ın başkanlığında, Hollanda'nın Oosterbeek şehrindeki Bilderberg Oteli'nde gerçekleşti. Kulübün aktif üyeleri arasında 383 kişi vardı; bunların 128'i, yani üçte biri Amerikalı, geri kalanı ise Avrupalı ve Asyalıydı (Japonlar, Koreliler ve Singapurlular). *"Konferans,*

ulusal politikayı ve uluslararası ilişkileri etkileyen kişilerin taraf tutmadan ortak sorunları tartışabileceği gayri resmi, rahat bir ortam sağlıyor."

Taahhütler. Her konferansın ardından, yalnızca geçmiş ve mevcut katılımcılara dağıtılan gayri resmi bir toplantı raporu hazırlanır.

Katılımcılar, genellikle eyleme yönelik bir rehber haline gelir. Düzenleme komitesi

Her yıl genellikle farklı delegeler seçilir .

1968'de David Rockefeller'ın İtalya'daki konutu Bellagio'da, bir

İtalyan girişimci Aurelio Peccei önderliğindeki Roma Kulübü, dünyanın dört bir yanından 100 eski politikacı, iş insanı ve diğer etkili kişiden oluşmaktadır ve siyasi, finansal ve teknolojik faaliyetlere dışarıdan katılım arayışındadır. Bunlar, küresel karar alma süreçlerine doğrudan katılan gerçek kişilerdir. Ulusüstü bir toplum yaratmayı planlıyorlar. Roma Kulübü'nün faaliyetleri

küresel sorunları kapsar ve geniş bir yelpazeyi içerir.

Bu yeni bilimsel araştırma yönünün ortaya çıkmasına ivme kazandıran belirli bilimsel gelişmeler ve varoluş hakkındaki genel felsefi akıl yürütme.

Modern dünyada insanlık, yaşam değerleri ve insan gelişiminin перспективleri. Küresel modelleme alanında çalışmalar, dünya modelleri oluşturma, Batı uygarlığının olumsuz

eğilimlerini eleştirme, küresel toplumu etnik çatışmalara son vermeye, çevreyi korumaya ve insan refahını iyileştirmeye çağırma.

Roma Kulübü, 1968'den beri süren yıldönümü hazırlıkları kapsamında, iki başkanı Ernst Weizsäcker ve Anders Wijkman'ın yanı sıra otuz dört üyenin katılımıyla kaleme alınan bir rapor yayınladı. Raporda, uygarlığımızın gelişiminde temel bir paradigma değişiminin kaçınılmaz olduğu sonucuna kesin bir şekilde varıldı. Roma Kulübü raporunda...

Geçen yüzyılın başından bu yana dünya nüfusunun beş kat, ekonomik cironun kırk kat, yakıt tüketiminin on altı kat ve balık avının otuz beş kat arttığı belirtiliyor. Sekiz yüz milyon insan açlık çekerken, iki milyar insan aşırı kilolu. İki yüz yıl önce, nüfusu bir milyonu aşan tek bir mega kent vardı (Londra); şimdi ise nüfusu on milyonu aşan yirmi ikisi de dahil olmak üzere üç yüz mega kent var. Bu eğilim devam ederse, nüfus 2021'de 8 milyara, 2050'de ise 10 milyara ulaşacak ki bu kabul edilemez, diye düşünüyorlar. Nüfus artışı, azalan gıda kaynakları, artan salgın hastalıklar ve savaş tehdidi, dünyanın varlığını sürdürmesini tehlikeye atıyor.

22 Mart 1980'de, Gürcistan'ın kuzeydoğusundaki kayalık bir tepede en gizemli anıtlardan biri açıldı. Bu anıt, "Aydınlanma Çağı Tanecikleri" veya "Masonik Emirler" olarak bilinen ve dünya düzeninin uyumlu ilkelerini aktaran, geleceğin dünya düzeninin 10 emriyle ilişkilendirilir. Yapı, her biri yirmi ton ağırlığında ve altı metreden yüksek altı granit levhadan oluşmaktadır. Metin sekiz dilde kazınmıştır:

1. Dünya nüfusu asla 500 milyonu aşmasın **ve** doğayla sürekli bir denge içinde kalsın.
2. Doğumları akıllıca düzenleyerek, yaşam hazırlığının ve insan çeşitliliğinin değerini artırın.
3. Yeni ve canlı bir dille insanlığı birleştirin.
4. V. Tutkuları, inançları, gelenekleri vb. ölçülü bir akılcılıkla yönetin. VI. Bireyleri ve ulusları adil yasalar ve tarafsız mahkemelerle koruyun. VI. Her ulus kendi iç işlerini kendi başına çözsün, yalnızca dış anlaşmazlıkları dünya mahkemesine sunsun.

7. Gereksiz kanunlardan ve işe yaramayan memurlardan kaçının.
8. Bireysel haklar ile kamusal sorumluluklar arasında dengeyi koruyun.
9. Gerçeği, güzelliği, sevgiyi takdir edin, sonsuzlukla uyum içinde olmaya çalışın.
10. Dünyanın kanseri olmayın, doğaya da biraz yer bırakın!

Gelecek dünyanın tüm emirleri, doğanın ve Güneş'in gücünün somutlaşmasına dayanan Babil inançlarını yansıtmaktadır. İlk Masonik emir bunu şu sözlerle ifade eder *: "Doğayla sürekli dengede kalmak."* Babil duaları, tüm insanların koruyucusu,

göksel anne İştar'a sunulurdu; İştar, düzen tanrıçası, sabah yıldızının koruyucusu, düzenin ve aydınlık günün müjdecisiydi. Masonik çevrelerde, bu ışık figürü "Şafağın Oğlu - Lucifer" ile kişileştirilir. Küresel bir hükümet fikri, uluslar ve dinler arasındaki farklılıkların ortadan kaldırılacağı, yolsuzluk ve yüksek maliyetleriyle bürokratik aygıtların kaldırılacağı, insanlık için güvenli, ortak bir yuva olarak teşvik edilmektedir. Ortak, nakitsiz bir finansal yapı, uluslar arasında refah ve eşitliği sağlayacak ve tek bir ordunun kurulması tüm dünyada güvenliği sağlayacaktır. Mevcut uluslararası işbirliği biçimlerinin etkisiz olduğu düşünüldüğünden, tüm ülkeler için küresel kuralların ortaya çıkması kaçınılmazdır. Metin "Dünya Konseyi"ni tartışmaktadır.

"Gelecek" (Dünya Gelecek Konseyi) nihai hedefi "birleşik bir insanlık" oluşturmak olan bir oluşumdur. "Yeni Aydınlanma" konusunda temel olan şudur ki,

Düşüncenin dönüşümü, sonucu bütüncül bir yaklaşım olmalıdır.

Dünya görüşü. Kulüp üyeleri, karşıt ilkelerin birliğini görürler: doğa ve insan; erkek ve kadın arasında; kolektif ve birey arasında; eşitlik ve adalet; devlet ve kilise arasında.

Bu durum, özellikle iki liderin yönetimi altında belirginleşecektir: siyasi bir "canavar" ve dini bir sahte peygamber. Avrupa Birliği'nin gelişmiş ülkelerinde kitlesel protestolar ve gösteriler, yerleşik kapitalist adalet sisteminin sosyal eşitlikle değiştirilmesini talep

ederek dünyayı sosyalizmin kızıl imparatorluğuna hazırlıyor. Medyadaki siyasi analistler, rejimleri ve sistemleri değiştirmek için halk ayaklanmaları ve devrimler öngörüyor. Bir televizyon sunucusunun dediği gibi: "Dünya zaten küresel değişime hazır ve bu değişim büyük olasılıkla gelişmiş ülkelerde başlayacak isyankar kitlesel ayaklanma şeklinde gerçekleşecektir."

Sahte Mesih ve Kabala

"Ama krallıklarının sonunda, günahkarlar kötülüklerinin ölçüsünü doldurduklarında, cesur ve hilede usta bir kral ortaya çıkacak... ve kutsal antlaşmayı terk edenlerle tekrar bir antlaşma yapacak" (Daniel 8:23; 11:30). İsrail halkının din adamları (baş rahipler, rahipler) her zaman en iyi hallerinde değillerdi: çoğu, tapınaktaki hizmetlerini maddi zenginleşme kaynağı olarak görüyordu. Tanrı tarafından atanmış ve din adamlarını dinsizlikleri nedeniyle kınayan peygamberler, din adamlarından şiddetli saldırılara maruz kaldılar. Gururlarında, hakikatten uzaklaşmış olan rahipler, Tanrı'nın halkla yalnızca kendileri aracılığıyla konuşabileceğine inanıyorlardı ve tüm gerçek peygamberleri sahtekar olarak görüyorlardı. Onlar, Tanrı'nın Oğlu'nu şöyle algılıyorlardı: " *Tanrı, geçmişte atalarımıza çeşitli zamanlarda ve çeşitli şekillerde peygamberler aracılığıyla konuştu; bu son günlerde ise bize Oğlu aracılığıyla konuştu; Oğlu'nu her şeyin varisi kıldı ve O'nun aracılığıyla dünyaları yarattı"* (İbraniler 1:1-2). Ancak rahiplik ve Yahudi halkı böyle bir Mesih beklemiyordu. Büyük, dünyevi, dünya çapında bir Yahudi krallığı hayal ediyorlardı, oysa Mesih Krallığının bu dünyadan olmadığını öğretti. Böyle bir Öğretmeni, böyle bir Mesih'i ölüm cezasına gönderdiler. Bunu bilen Mesih onlara şöyle dedi: *"Ben Babamın adıyla geldim, siz beni kabul etmiyorsunuz; ama başka biri kendi adıyla gelirse, onu kabul edeceksiniz"* (Yuhanna 5:43). Chrysostom şöyle yazdı: *"Yahudiler arasında en büyük güç aldatıcıya ait olacak; çünkü onlar Mesih'i kabul etmediler, O'na inanmadılar* ." (2 Selanikliler üzerine açıklama notu, s. 63, 1888 baskısı). " *Onlar da O'na, 'İbrahim bizim babamızdır' dediler. İsa onlara, 'İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız' dedi."* (Yuhanna 8:37-39). İsa Mesih onların çerçevesine uymuyordu, çünkü onlar para düşkünüydüler ve Mesih'i, Süleyman'ın altın çağı olan mesih krallığının yeniden kurulması olarak anlıyorlardı. Halkın Yahudi liderlerine bakarak Mesih şöyle ekledi: " *Bu nedenle atalarınızın ölçüsünü doldurun"* (Matta 23:32). Yahudilerin Yahudisi olan Havari Pavlus şöyle yazdı: " *Çünkü Yahudi olan dış görünüşe önem vermez; sünnet*

de bedende dıştan yapılan bir şey değildir; Yahudi olan içten gelendir." "Ve sünnet, ruhun sünnetidir, harfin değil; övgüsü insanlardan değil, Tanrı'dandır" (Romalılar 2:28). Yuhanna'ya vahiyde Mesih şöyle dedi: *"Yahudi olduklarını söylüyorlar, ama değiller, Şeytan'ın sinagogudurlar"* (Vahiy 2:9). Paneller Enstitüsü'nün yaptığı bir ankete göre, Yahudilerin ezici çoğunluğu hâlâ tarihsel Mesih'i sahte bir mesih olarak görüyor ve İsrail krallığını yeniden kuracak "gerçek" mesih'i bekliyor. 1994 yılında vefat eden Chabad Lubavitch'in merhum lideri, iki mesih olamayacağını belirtmiştir.

16. yüzyılda, geniş Yahudi kitleleri arasında Kabbalistik bir çılgınlık dönemi başlamıştı. Dini bir bataklığa saplanmışlardı, putperestliğe geri dönüş yaşıyorlardı ve Kabbalayı Tevrat ve İncil'in yanına yerleştiriyorlardı. Ünlü tarihçi G. Graetz'e göre, *"Bu, sonraki nesillerin Yahudiliğini bu öğretinin meyvesiyle karartan yüce ve küfür dolu bir hayaldi... Talmud, bir zamanlar Sadukilerin ve İsrail'in diğer dini liderlerinin İsa Mesih'i kabul etmesini engelleyen, Kutsal Yazıların üstüne yerleştirilen putperest inançları ve sembolleri gizler. Masonluğun ana doktrini olan Kabbalah, daha sonra Talmud'dan ortaya çıkmıştır.* " "Kabbalah" (קבלה) kelimesi "kabul" veya "alma" anlamına gelir. Bir kişi bu öğretiyle temas ettiğinde, gizli ve örtük bilgiyi aldığı ve kabul ettiği düşünülür. Kabbalistler, bu bilgiyi kabul eden ilk kişinin Adem olduğunu kabul ederler. Onların görüşüne göre Adam, bilinci genişlediği için gizli bilgilere erişmişti; örneğin, daha önce görmediği farklı hayvanlara çok doğru isimler verebiliyordu.

Daha önce. Kabalistler, insanın Kabala öğretileri aracılığıyla ve bilincini genişleterek dünyayı, yapısını ve Yaratıcı'nın kendisini anlayabileceğine inanırlar. Kabalistler, Kabala'nın "Sefer Yetzerah" (Yaratılış Kitabı, Teo pt^') adlı bir öğretiye sahip olan İbrahim'den kaynaklandığına inanırlar; bu öğreti, muazzam bir güç ve enerjiye sahip olduğu için yalnızca hazırlıklı kişilere dikkatlice aktarılmıştır. Bu kitabın metni yaklaşık olarak MS 1.-2. yüzyıllarda yazılmıştır. Metni kısadır, yaklaşık 2000 kelimeden oluşmaktadır. Bu kitabın varlığından ilk bahsin, sözlü Tevrat'ı ve çeşitli gizli bilgileri yaygınlaştıran Haham Akiva'nın (MS 100-120) yazılarında bulunduğu düşünülmektedir. Haham Akiva'nın Yahudi yorumlarına göre, Musa'ya bile açıklanmamış Tevrat'tan vahiy ve bilgiye sahipti. Bu arada, ikinci yüzyılın başlarında, takipçilerinden Bar Kokhba'yı (k^e1e ^^ |shp^) Mesih ilan eden ve Romalılara karşı şiddetli bir savaş başlatan kişi Haham Akiva'ydı. Bu askeri harekatlarda 500.000'den

fazla Yahudi öldü ve Kudüs "yerle bir edilerek" Capitolina olarak yeniden adlandırıldı. Akiva'nın kendisi de yakalanıp öldürüldü.

Hahamlar, Kabala'nın Sözlü Tevrat'ın (Yahudi gelenekleri ve yorumları) ayrılmaz bir parçası olduğunu iddia ederler. Kabala, 13. yüzyılın başlarında İspanya'da gelişmiştir. Ünlü Yahudi öğretmeni ve Yahudi okulunun başı Moshe Ben Nachman (RambaN), eğitimli bir hekim olmasına rağmen, Talmud'un en büyük yorumcusu ve Kabala öğretmeni olarak kabul edilir. Öğretilerini Avrupa'ya ve hatta Fas topraklarına kadar yayan birçok takipçisi vardı.

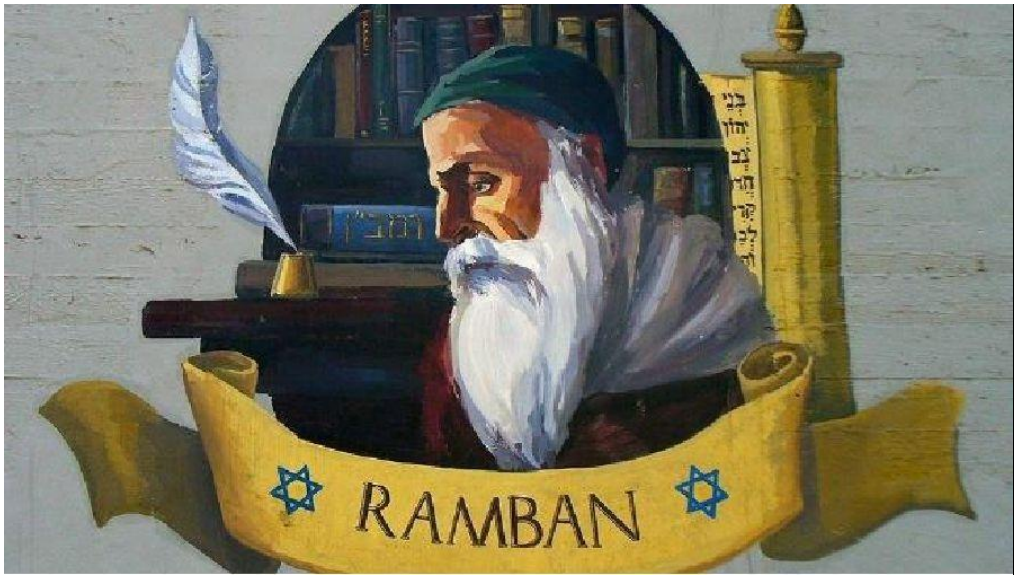

Günümüz İsrail topraklarındaki toplulukların yanı sıra Almanya'daki Yahudi toplulukları da bu akıma dahildi. Kabala ile ilgili çeşitli risaleler 14. ve 16. yüzyıllar arasında yazıya döküldü ve 17. yüzyılın başlarında Kabala'nın ikinci bir canlanma dönemi yaşandı (bu dönem, bu dönemde yeniden canlanmasını başlatan haham Luria'nın adından dolayı Luriacı Kabala olarak adlandırılır). Bu dönemde ayrıca Masonluk kültü de doğdu (1717).

- Haham Luria'nın öğrencisi Joseph Tabu, Yahudilerin vefat etmiş dürüst atalarından güç alabileceğini öğretmiştir. Aynı öğreti, vefat etmiş öğretmenleri Umanlı Haham Nachman'a şarkılar söyleyen Breslov Hasidileri tarafından da kullanılmaktadır. Haham İsrail Odesser, bu şarkının sözlerini 1930'larda kendisine görünen Haham Nachman'dan aldığını iddia etmiştir.
- Kabala, insan ruhunun mükemmelliğe ulaşana kadar tüm düzeltmelerden geçerek bir tür sarmal merdiveni tırmanması gerektiğini

savunur. Kabalistler, ruh en yüksek manevi zirvelere ulaşana kadar reenkarnasyona inanırlar. "Kabala Dünyasına Bir Rehber" adlı kitabın yazarı A. Rybalka, Kabala konusunda uzman olarak şunları yazıyor: " *Ruh, birçok yolculuğu boyunca yaşadığı her bedenin izini taşır."*

- Kabalistler tövbeye ihtiyaç duymazlar; "günah kavramının toplum tarafından içimizde şekillendirildiğine" inanırlar . *"Günahları düşündüğümüzde, kendimizi kınamaya ve hatta depresyona gireriz."* Kabalistler ayrıca bir kişinin azarlanmaya ihtiyacı olmadığına, ruhun kendisinin belirli dönüşümlerden geçmesi ve doğru ile yanlışı anlaması gerektiğine inanırlar.

Ancak Kutsal Yazılar—İncil—yaşayanların ölülerin ruhlarıyla iletişim kuramayacağını, aksi takdirde böyle bir uygulamanın cinlerle iletişime yol açacağını öğretir. Tanrı'nın vahiyleri şaşırtıcıdır ve en basit insanları bile aydınlatabilir! *“Senin şahitliklerin harikadır; bu yüzden ruhum onları saklar. Senin sözlerinin girişi ışık verir; basitlere anlayış verir”* (Mezmur 119:129, 130) . Peygamber İşaya aracılığıyla Tanrı şöyle der: *“Gizlice konuşmadım, yeryüzünde karanlık bir yerde de konuşmadım; Yakup soyuna, ‘Boşuna arıyorsunuz’ demedim.*

”

"Ben." "Ben, doğruluktan söz eden, gerçeği açığa vuran Rab'im" (İşaya 45:19) . Tanrı her zaman insanın vicdanına hitap eder; gizli konuşmaz, gerçeği söyler ve gerçeği

açığa vurur. İnsana sadece bir hayat verilmiştir ve bizler bireyler olarak Tanrı'nın huzurunda bunun hesabını vereceğiz. *"O zaman toz toprağa dönecek, ruh ise onu veren Tanrı'ya dönecektir... Çünkü Tanrı her işi, her gizli şeyi, ister iyi ister kötü olsun, yargılayacaktır"* (Vaiz 12:7, 14). Günah, kınama ve bağışlama kavramları Tanrı'nın kutsal doğasından bizzat kendisi tarafından kurulmuştur, ancak Oğlu'nun kurbanı uğruna Tanrı, samimi tövbeyle adını çağıran herkese bağışlama ve kurtuluş sağlar ve *"O, günahlarımızı bağışlamak ve bizi her türlü haksızlıktan temizlemek için sadık ve adildir"* (1 Yuhanna 1:9; Levililer 5:5, 6) .

Kabala ve Masonluğun takipçileri, Babil inançlarındaki gizli sırlar fikrini paylaşırlar; bu sırlar, Nimrod'un göklere (cennetin kapılarına) ulaşan bir kule inşa ederek yeniden yakalamaya çalıştığı, tufan öncesi ruhlarla iletişim kurma uygulamasına kadar uzanır. Daha sonra, kutsal sırlar fikri, Gnostiklerin (*Yunanca gnMsis* - bilgi, biliş) Yunan felsefesinde ifadesini buldu. Mistik kültlerin Mısır, Babil ve Zerdüşt inançlarıyla (ezoterik - gizli bilgi) kaynaşmasının bir sonucu olarak, Kabala, gnostik ve teolojinin sınırlarının tanımlanmasının zor olduğu Yahudi teolojisine nüfuz etmenin bir aracı haline geldi. Gnostikler doğaüstüne inanırlar ancak aklı ve bilimi yüceltirler ve felsefeleri, özel bir "bilgi" - daha yüksek bir "zihin" ile birlik - elde etmek için teolojik ve kozmolojik soruları birleştirmeyi amaçlar. Yahudilik, İkinci Tapınak döneminin neredeyse tamamı boyunca Babil-Pers fikirleriyle ve Helenistik fikirlerle yakın temas halindeydi. Kilise Babalarının geleneklerine göre, Gnostik okulların liderleri ve kurucuları Yahudi olarak adlandırılıyordu. (Hegesippus, Eusebius, Hist. eccles., IV, 22; ayrıca bkz. Harnack, Dogmengescchichte, 3. baskı, I, 232, not 1). Gnostik öğretilerde, İncil'in Yunanca ve Süryanice çevirilerinden birçok terim ve isim ödünç alınmıştır; bu da Gnostisizmin temel unsurlarının Yahudi dünya görüşünden kaynaklandığını kanıtlar. *"Yahudi olduklarını söyleyenler, Yahudi değillerdir; fakat Şeytan'ın sinagogudurlar"* (Vahiy 2:9).

Hristiyanlığın ortaya çıkmasıyla birlikte, eski Gnostisizm, İsa'yı yeryüzüne gönderilmiş Akıl olarak konumlandıran kendi bilgi sistemiyle harmanlamaya çalıştı. Tanrının maddi hiçbir şeyle birleşemeyeceğine inanıyorlardı ve şöyle öğretiyorlardı: "Akıl sadece görünüşte insan oldu ve gerçek anlamda acı çekemezdi; Kireneli Simon çarmıha gerilirken İsa kalabalığın içinde duruyordu. Gnostikler, İsa'yı bilmenin, herkese değil,

sadece seçilmişlere verilen, en yüksek Akıl ile özel bir birleşme eylemi olduğuna inanırlar." Havariler bu çarpıtmalara karşı çıktılar: " *Sevgili kardeşlerim! Hayır... "*

"Her ruha inanın, fakat ruhları sınayın, Tanrı'dan olup olmadıklarını görün; çünkü birçok sahte peygamber dünyaya çıkmıştır. Tanrı'nın Ruhunu (ve yanılgı ruhunu) şöyle tanırsınız: İsa Mesih'in beden alarak geldiğini itiraf eden her ruh Tanrı'dandır. Ama İsa Mesih'in beden alarak geldiğini itiraf etmeyen her ruh Tanrı'dan değildir. Bu, Mesih karşıtının ruhudur; onun geleceğini duymuştunuz, ama o zaten dünyadadır." (1 Yuhanna 4:1-3)

Gnostisizm, insanın yaratılış ve düşüş öyküsüne özel bir önem atfetmiş ve bunu ilahi ilkenin maddi dünyaya düşüşünün bir anlatısı olarak yorumlamıştır. İncil'deki anlatıyı gerçek anlamına aykırı bir ruhla yorumlamışlardır: düşüş öyküsündeki yılan, Tanrı'nın insandan mahrum etmek istediği gerçek "bilginin" taşıyıcısı olarak görülmüştür. Bu da Lucifer'in şafağın oğlu -ışık- olarak tapınmasına yol açmıştır. Gnostik öğretiler iki dünyanın karşıtlığına dayanıyordu: manevi dünya -iyiliğin ve ışığın kaynağı- ve maddi dünya -kötülüğün ve karanlığın kaynağı. İyilik kavramı, yılan tarafından ortaya çıkarılan bilgi (gnosis) ile, kötülük ise cehaletle özdeşleştirilmiştir. Bununla birlikte, gnosis, layık olmayan ve inisiyasyon almamış kişilere zarar verebileceği için sihirli formüller gibi gizli ve saklı kabul edilmiştir. Ancak "Doğru bilgi", üst ve alt dünyaları harekete geçirebilirdi. Daha sonra, Yahudi Gnostisizminin gelişimi Kabala'nın yaratılmasında ifade bulmuştur. Saf Gnostisizm, 16. yüzyılda ortaya çıkan ve Masonların kutsal kitabı haline gelen Lurianik Kabala'dır. Dini ve hayırsever bir örgüt olarak Masonlar, Kudüs'teki Süleyman Tapınağı'nın inşaatçılarına kadar uzandığı düşünülen gelenekleri, sembolik işaretleri ve diğer ritüel unsurları geliştirdiler; bu yüzden kendilerine "masonlar" - parlak bir geleceğin inşaatçıları - adını verdiler. Modern Masonluk, 1717 civarında İngiltere'de ortaya çıktı ve daha sonra Fransa, Hollanda, Almanya ve diğer ülkelere yayıldı. Gizli bilgiye (Gnostisizm) giriş fikirlerini; dünyanın manevi ışık - iyilik - ve maddi karanlık - kötülük - olarak bölünmesini; karanlığın ve ışığın ardında kurucularının ve hamilerinin durmasını; ışıkla birliğe ulaşmanın ana hedef olarak kabul edilmesini özümsedi.

Özgürlük, Eşitlik ve

Kardeşlik, yeryüzündeki gelecekteki ışık krallığını temsil eder ve kendilerini aydınlanmış sayarak yeni bir krallığın kurulmasının sorumluluğunu üstlenirler.

dünya düzeni.

Masonların dünya hükümeti fikri – Davut ve Süleyman'ın "altın çağı"nın (2. Chronicles 1:15) yaratılması – Mason bildirisinin 1. paragrafında şu şekilde ifade edilir: *"Gelecek günlerde Kral Mesih ortaya çıkacak ve Davut hanedanını eski egemenliğine geri döndürerek yeniden kuracaktır. Tapınağı yeniden inşa edecek ve dünyanın dört bir yanına dağılmış İsrail halkını bir araya getirecektir. Onun zamanında, geçmişte yürürlükte olan tüm yasalar yeniden yürürlüğe girecektir. Kurbanlar sunacağız ve Tevrat'ta yazılı olanlara uygun olarak Şabat ve Jübile yıllarını da gözlemleyeceğiz. Ona inanmayan veya gelişini beklemeyen herkes, yalnızca peygamberlerin kehanetlerini değil, Tevrat'ın ve öğretmenimiz Musa'nın sözlerini de reddeder. Çünkü Tevrat'ın kendisi Mesih'e tanıklık eder."* Ukrayna Chabad dergisi "Kalpten Kalbe"nin 2004 yılı 50. sayısında şöyle denilmiştir: *"Tüm iş tamamlandı." "Mesih zaten burada, sadece onu görmek için gözlerimizi açmamız gerekiyor."* Maimonides, halaha eseri Mişne Tora'da Mesih döneminin gelişinin üç aşamasını şöyle anlatır:

[1.] Eğer Davud soyundan, atası Davud gibi Tevrat'ı incelemiş ve emirleri yerine getiren bir kral ortaya çıkarsa… ve tüm İsrail'i Tevrat yoluna yönlendirirse… ve Tanrı'nın savaşlarında savaşırsa – o zaman onun Mesih olduğu varsayılabilir.

[2.] Eğer çabaları başarılı olursa ve onun yerine Tapınağı inşa etmeye başlar ve İsrail'i sürgünden toplarsa, o zaman kesinlikle Mesih'tir.

[3.] Eğer onun etkisi tüm dünyaya yayılır ve herkes Tanrı'ya hizmette birleşirse, işte o zaman Mesih bu olacaktır. *“O zaman halkların dilini değiştireceğim [ve onu] temiz kılacağım ki, hepsi Rabbin adını çağırsınlar ve O'na hep birlikte hizmet etsinler”* (Zefanya 3:9).

"Masonik Loca"nın bildirisinin 10.19. maddesinde şöyle deniyor: *"Otokratımızın tanınması, halklar, bizim neden olduğumuz yöneticilerin kargaşası ve beceriksizliğinden yorgun düşüp şöyle haykırdığında gerçekleşebilir: 'Onları görevden alın ve bize bir, evrensel bir kral verin; bizi birleştirecek ve anlaşmazlık nedenlerini - sınırları, milliyetleri, dinleri, devlet hesaplarını- ortadan kaldıracak, bize barış ve huzur verecek; çünkü biz bunu yöneticilerimiz ve temsilcilerimizle bulamıyoruz...'* Muhtemelen, İsa'nın Şeytan'ın derinliklerinden bahsederken (Vahiy 2:24; Yuhanna 5:42,43) kastettiği buydu. "

"Küresel elit" -Cizvitler, Masonlar, İlluminati- tarafından çeşitli siyasi ve dini figürlerin de katılımıyla gizlice planlanan merkezi olay, "Mesih" olacak, Üçüncü Tapınağı inşa edecek ve İsrail'de Davut ve Süleyman'ın "Altın Çağı"nı başlatacak bir dünya liderinin ilan edilmesidir. Ünlü Haham Baruch şöyle demiştir: *"Tanrı'nın lütfuyla, Mesih'in gelişini kendi gözlerimizle görmeyi hak ediyoruz."* Yahudi bakış açısından, Mesih'in gelişinin temel kriteri, etnik ve toplumsal değişim çağı olacaktır: savaşlar sona erecek, evrensel barış ve refah hüküm sürecek, Tapınak inşa edilecek ve tüm uluslar ibadet etmek için gelecek, barıştan zevk alacak ve kendilerini Tanrı bilgisine adayabileceklerdir. Bu Yahudi özlemleri, bu dünyadan bir krallık kurmak için değil, O'nu imanla kabul eden herkesin içinde bir krallık yaratmak için gelen İsa Mesih'i neden kabul etmediklerini açıklamaktadır. Mesih ilk gelişinde, insanlığı ebedi yıkımdan kurtarmak için kendini kurban olarak sunmak üzere bir Kuzu olarak geldi *ve "Mesih öldürülecektir."* İkinci gelişinde ise, yeryüzünde yaşayanları yargılamak, en küçük kardeşlerinin (antisemitizm) intikamını uluslardan almak ve yeryüzünde Tanrı'nın krallığını kurmak için Yahuda Aslanı olarak gelecektir.

Sahte peygamber

"Beyaz bir at vardı ve üzerinde oturanın bir yayı vardı; ona bir taç verildi ve fethetmek için yola çıktı" (Vahiy 6:2). Kilisenin ele geçirilmesinden sonra, Yuhanna'ya gökten, Mesih'in gelişinden önceki dünyanın durumu, altı mühür aracılığıyla gösterildi. Beyaz at, "Tanrı'nın yeryüzündeki vekili" adı altında yürüyen, engizisyonları ve haçlı seferleriyle Katolik hükümeti temsil etmektedir. Ünlü evanjelist Dr. Billy Graham, "Dört Atlı" adlı kitabında bu konuda şunları söylüyor: " *Sahte veya taklit din, ilk atlısının yalan ekme yollarından biridir... kişinin kendini uydurma, sahte bir dine kaptırması, hayatını Kıyametin ilk atlısının sunduğu sahte şeylerden biriyle ilişkilendirmesi. Şeytanın, ışık meleği kılığında (2 Korintliler 11:14), Havarilerin günlerinden beri ve özellikle son zamanlarımızda yalan ve hata ektiği, insanları ağlarına düşürdüğü inkar edilemez.* Bugün Katolikler dünyanın en büyük dinidir (dünya nüfusunun %33'ü Hristiyan, bunların %22'si Katoliktir). Papa'ya "Tanrı'nın yeryüzündeki vekili" denir, bu yüzden Vahiy 19'daki beyaz at ve biniciye, yani Mesih'e çok benzer. Herkes tarafından tanınma arzusu..."

Devlet liderlerinin papalık tahtına yükseltilmesi, onun zafer yürüyüşünü anlatır ve elindeki yay, Yuhanna'nın "büyük fahişe"den bahsederken azizlerin kanıyla sarhoş olarak gördüğü (Vahiy 17:6) askeri ruhu simgeler. Haçlı Seferleri, Engizisyon, Cizvit tarikatının hileleri, gayrimeşru çocukların öldürülmesi ve birçok insan kurbanı bunu doğrular.

Bu. Basın, Papa II. John Paul'ün Katolik Kilisesi'nin dünyaya karşı işlediği zulümlerle ilgili 100'den fazla itirafını yayınladı ve bu, papanın bildiklerinin ve hatırladıklarının çok ötesinde. Geçen yüzyılın ortalarından beri Vatikan, dünya dinlerine ekümenik bir çağrıda bulunuyor. Milyonlarca takipçisi ve güçlü mali kaynakları olan bu küresel örgütün ana amacı, insan değerleri ve toplumun refahı adına tüm Hristiyan birliklerini

ve çeşitli dinleri birleştirmektir. Ekümenik hareketin başında, dini doktrinlere halel getirmeksizin "eşitler arasında birinci" olarak sunulan Vatikan Makamı yer almaktadır.

Sahte Peygamber, siyasi liderin "sağ eli" olacak ve Rabbine ihanet eden, birçok su üzerinde oturan, yani halkları, ulusları ve dilleri temsil eden "fahişe kiliseyi" temsil edecektir (Vahiy 17:15; Hezekiel 26:3). Sahte Peygamber, şeytani üçlünün üçüncü kişisidir. Siyasi "canavar" ile aynı ejderha ruhu tarafından ele geçirilecektir. Vatikan'ın dini lideri, ekümenik harekette olduğu gibi, sadece Ortodoks ve Protestan Hristiyanları değil, dünyanın tüm dinlerini kendi etrafında birleştirecektir. Papa, "Tanrı'nın yeryüzündeki vekili" olarak adlandırılır. Ömür boyu seçilir ve görev süresi ancak bir acil durum veya kendi istifasıyla kesintiye uğrayabilir. Geçen yüzyıldan beri papalar, evrensel kiliseyi birleştirmek için büyük çabalar sarf etmişlerdir. 1962'de İkinci Vatikan Konsili gerçekleşti ve bu konsilin kararıyla, ayrıca Papa VI. Paul'ün genelgesiyle Katolik Kilisesi ekümenizmi (birleşmeyi) seçti.

Ekümenizm üzerine çıkarılan Unitatis Redintegratio kararnamesi , geçerli sakramentlere ve rahipliğe sahip gerçek yerel Kiliseler olarak tanınan Ortodoks Kiliselerinin özel yakınlığını vurgulamaktadır. Papa, "büyük fahişe"yi temsil edecek ve "UOR"u (Birleşik Dinler Örgütü) yönetecek. Mevcut Papa Francis, "Aziz Petrus Tahtı"nın 266. vekilidir. Hiçbir zaman inanç doktrinlerine bağlı kalmayan Cizvit Tarikatı'nın ilk temsilcisi oldu ve Tarikatın temel doktrini her zaman Vatikan Makamının otoritesi ve üstünlüğü olmuştur. Papa Francis, sadece Hristiyan mezheplerinin değil, dünyanın tüm dinlerinin ekümenizmini hedeflemiştir. 7 Aralık 1965'te Papa VI. Paul ve Konstantinopolis Patriği Athenagoras, Batı ve Doğu kiliseleri arasında 1054'te ilan edilen aforoz kararını karşılıklı olarak iptal ederek yakınlaşmaya yönelik bir jestte bulundular. Nostra Aetate bildirisinin 4. paragrafı Yahudilikle yakınlaşmaya ayrılmıştır. Diğer mezheplerin yakınlığını kabul ederken, Vatikan hiçbir şekilde Papa'nın yeryüzündeki Tanrı'nın vekili statüsünü ortadan kaldırmaz. Bu, diğer Hristiyan hareketlerinin ve mezheplerinin Papa'yı otomatik olarak eşitler arasında birinci olarak kabul ettiği anlamına gelir. 18 Haziran 2016'da Girit'te Ortodoks Kilisesi'nin Sekizinci Ekümenik Konsili düzenlendi ve burada tüm Ortodoks Hristiyanların tarihi Konstantinopolis hiyerarşisi altında yeniden birleşmesi konusunda kararlar alındı. 2017'de, Martin Luther'in Katolik Kilisesi'nin İncil karşıtı taleplerini protesto etmesinin 500. yıldönümünde, Papa ortak bir toplantı düzenledi.

Papa Francis, bir Lutheran katedralinde ayine katıldı ve Katolikler ile Lutheranlar arasında var olmayan bir ayrılığı ilan eden bir anlaşma imzaladı; bu anlaşma tüm Protestan dünyasını kapsıyor. Vatikan ayrıca Konfüçyüsçülük, Budizm ve diğer dinlerin mensuplarıyla diyalog kurarak onları "tek Tanrı"ya dua ve merhamet işlerinde birleştiriyor. Bu, kişinin inançlarından vazgeçmesi değil, Papa'nın ahlaki otoritesini tanıması anlamına geliyor. 6 Ocak 2016'da Vatikan, Papa Francis'in rock müzik eşliğinde kaydedilmiş, tüm inanç ve dinlere yönelik bir buçuk dakikalık bir konuşmasını yayınladı. Videoda, farklı dinleri temsil eden dört kişi, tüm dinlerin Tanrı'ya ve sevgiye inandığını söyledi. Francis, *"Birçoğu farklı düşünüyor ve farklı hissediyor, Tanrı'yı farklı şekillerde arıyor veya O'na farklı şekillerde ulaşıyor. Ancak bu din çeşitliliğinde, hepsinde ortak olan tek bir kesinlik var: Hepimiz Tanrı'nın çocuklarıyız"* dedi.

Mike Gendron, Papa'nın tüm insanlığın tek bir Tanrı aradığı ve O'na farklı yollarla yaklaştığı yönündeki açıklamasının insanlığı tek bir dine götürdüğünü savunuyor: *"Bugün tek, birleşik, ortak bir dinin oluşumuna tanık oluyoruz, ancak Tanrı'nın çocuklarının buna katılmayacağını da biliyoruz. Onlar Kutsal Ruh tarafından aydınlatılmış ve mühürlenmişlerdir* ." Katolik Papa, çeşitli dinler, insan kategorileri ve hareketlerle ortak zemin buluyor. Bilim dünyasıyla, evrimi ve Büyük Patlama teorisini kabul ettiğini ilan ediyor. " *Yaratılış Kitabı'nda [dünyanın] yaratılışını okuduğumuzda, Tanrı'yı her şeyi sihirli bir değnekle yapabilen bir sihirbaz olarak hayal etme riskine giriyoruz... Tanrı bir sihirbaz değil, Yaratıcıdır. Doğadaki evrim, yaratıcılık kavramıyla çelişmez."* Papa Francis, eşcinselleri sevgi dolu bir baba olarak kabul ediyor: *"Hristiyanlar ve özellikle Roma Katolik Kilisesi, geçmişte eşcinsellere karşı tutumları için onlardan af dilemekle yükümlüdür. Eğer bu (eşcinsellik) insani bir durumsa, ama iyi niyetliyse ve Tanrı'yı arıyorsa, biz kim oluyoruz da yargılıyoruz?"* dedi. Francis, cinsel azınlıklara karşı ayrımcılık yapılmaması gerektiğini belirtti; pastoral mektuba göre, onlara saygı gösterilmelidir. Roma Katolik Kilisesi, eşcinsel eğilimleri günah olarak görmez. "İlahi Babalık - Umudumuz" başlıklı konuşmasında Papa Francis şunları söyledi: *"İsa Mesih'in İncili bize Tanrı'nın bizsiz olamayacağını gösteriyor. Tanrı asla insan olmadan Tanrı olamaz; O, bizsiz olamayacak olandır ve bu büyük bir gizemdir! Tanrı insan olmadan Tanrı olamaz." "Ve tüm insanlar tek bir Tanrı'nın yaratımı olduğundan ve farklı halklar O'na farklı isimler taksa da, hepimizin aynı değerleri vardır: iyilik, sevgi ve özgürlük arzusu."* Vatikan'ın

bu tutumuyla - hoşgörü dini, demokratik bir dünya görüşü ve insan değerlerine evrensel sevgi - tüm dini farklılıklara, savaşlara ve kaosa son verilecektir.

Eylül 2014'te Papa, eski İsrail Cumhurbaşkanı Şion Peres ile bir araya geldi. Peres, BM'nin terörizmle mücadelede etkisiz kaldığını ve bu nedenle savaşları sona erdirmeye ve küresel ahlakı iyileştirmeye katkıda bulunacak bir Birleşik Dinler Örgütü veya "Dinler BM'si" kurulmasının gerekli olduğunu belirtti. Peres, Papa'nın dünya için ahlaki bir otorite olarak kabul edilebileceğine ve örgütün mükemmel bir lideri olacağına inanıyordu.

Dinlerin birleşmesi (DK). Francis şu anda Papa'nın önderliğinde böyle bir küresel yapı oluşturmak için her türlü ekümenik çabayı gösteriyor. Vatikan, ideolojik olarak birleştirici bir organ olarak yeni dünya düzenine entegre edilecek ve Papa, küresel düzeni dini bir bakış açısından haklılaştırmaktan sorumlu olacak. Amerikan dergisi "Forbes" onu dünyanın en etkili liderleri listesinde dördüncü sıraya yerleştirdi. Vatikan, ideolojik olarak birleştirici bir organ olarak yeni dünya düzenine entegre edilmeli ve Papa, küresel düzeni dini bir bakış açısından haklılaştırmaktan sorumlu olmalıdır. Vatikan, tek bir dünya dini ve başında kilit bir figür olan İnananlar Kilisesi ile dünya hükümetinin ideolojik bir kurumu olarak gereklidir. Çünkü iktidara getirmek istedikleri, Deccal dediğimiz kişi, Tonakh ve İncil'den türetilen çok kültürlü bir dini ideolojiye ihtiyaç duyacaktır. Deccal, İncil'deki Mesih kılığında gelecek ve bunu ilk savunanlar, "eşitler

arasında birinci" rolünü üstlenecek olan Vatikan önderliğindeki yeniden doğmamış Hristiyanlar olacaktır. Tam da bu dini topluluk "fahişe" olacak; Mesih'e ihanet eden, azizlerin kanıyla sarhoş olan bir hain olacaktır. Ve temsilcisi, insanları "canavarın" işaretini kabul etmeye ikna eden sahte bir peygamber gibi davranacaktır. " *Onun [canavarın] önünde mucizeler gösteren sahte peygamber, canavarın işaretini alanları ve onun suretine tapanları aldattı"* (Vahiy 19:20).

Son imparatorluk, siyasi ve dini liderler olan Deccal ve Sahte Peygamber tarafından yönetilecektir. Vahiy Kitabı, dünyayı yöneten iki figürü tasvir eder: siyasi "canavar" ve dini sahte peygamber. Bugün medya, bu faaliyetleri aktif olarak takip etmektedir.

Siyasi ve dini lider. *"Sonra yeryüzünden çıkan başka bir canavar gördüm; kuzu gibi iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. Kendisinden önceki ilk canavarın bütün yetkisini kullanıyor ve yeryüzünü ve üzerinde yaşayanları, ölümcül yarası iyileşmiş olan ilk canavara tapmaya zorluyor. Ve büyük mucizeler gerçekleştiriyor,*

"Böylece o da insanların gözü önünde gökten yeryüzüne ateş indirir. Ve canavarın huzurunda kendisine verilen işaretlerle yeryüzünde yaşayanları aldatır; onlara, kılıçla yaralanmış ve dirilmiş olan canavarın suretini yapmalarını söyler. Ve *ona canavarın suretine nefes verme gücü verildi; böylece canavarın sureti hem konuşacak hem de*

canavarın suretine tapmayan herkesin öldürülmesine sebep olacaktı" (Vahiy 13:11-15). İki boynuz, kuzu görünümünde olacak ama *"ejderha gibi konuşup davranacak " iki yöneticiyi -siyasi ve dini- gösterir* . Sahte peygamber ve yönetici, "yeryüzünden gelen canavarı" -dünyevi malzemelerden üretilen bilgisayar teknolojisini- aktif olarak kullanacaktır. Kötü ruh, yazılımın kontrolünü ele geçirecek ve yeryüzünde yaşayanları aldatmak için sahte işaretler gösterecektir. *"Adları, dünyanın kuruluşundan beri kurban edilmiş Kuzu'nun hayat kitabına yazılmamış olanlardır"* (Vahiy 13:8). *"Çünkü sahte Mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve mümkünse seçilmişleri bile aldatmak için işaretler ve mucizeler göstereceklerdir"* (Markos 13:22). *"Gelişleri, Şeytan'ın tüm gücüyle ve iş birliğiyle gerçekleşecektir."*

"...yalancı işaretler ve mucizelerle ve her türlü haksız aldatmacayla, helak olanlar arasında, çünkü kurtulmak için gerçeğin sevgisini kabul etmediler. İşte bu nedenle Tanrı onlara güçlü bir aldatma gönderecek ki, yalanı inansınlar; böylece gerçeğe inanmayan, fakat haksızlıkta zevk bulanların hepsi mahkum edilsin." (2 Selanikliler 2:9-12)

"Ve o, küçük büyük, zengin fakir, özgür köle herkesin sağ eline veya alınlarına bir işaret koydurur. Ve o işareti, canavarın adını veya adının sayısını taşımayan kimse alım satım yapamaz." (Vahiy 13:16, 17). Küresel barış, kontrol ve etki için sayısal kimliklendirme—nüfusun bir "işareti"—ile; nakitsiz bir ekonomiyle; ortak güvenlik yapılarıyla; ve tek bir din—hükümet kurumu olacak ve lideri sahte bir peygamber olacak "fahişe kilisesi"—ile sağlanacaktır. Francisco, nüfus kimliklendirmesi konusunda resmi bir açıklama yaptı. İncil'de çiplerden bahsedilmediğini, aksine bunun Tanrı'nın insanlara bir lütfu olduğunu ve Vatikan'ın tüm sakinlerinin yakında bunu kabul edeceğini açıkladı.

Vatikan'ın tarihi, Aziz Petrus'un merkezi olarak Konstantinopolis'teki Kutsal Roma İmparatorluğu ile başlar. Modern Vatikan resmi olarak 1929'dan beri varlığını sürdürmektedir. Şehir devletinin adı, üzerinde bulunduğu tepe olan Vaticanus'tan gelmektedir. Roma'nın batı kesiminde, Tiber Nehri'nin sağ kıyısında yer alır ve nehir yoluyla ulaşılabilir. Vatikan, ortaçağ duvarlarıyla çevrilidir. Antik çağlarda Vatikan, Roma şehir sınırlarının dışında bulunan bataklık bir alandı. İmparator Caligula'nın annesi Agrippina'nın villaları ve bahçeleri burada bulunuyordu. Caligula daha sonra bu bahçelere küçük bir hipodrom inşa ettirdi. 326 yılında, Hristiyanlığa diğer dinlerle eşit

haklar tanındıktan sonra, İmparator Konstantin, Aziz Petrus'un mezarı olduğu düşünülen yerin üzerine bir bazilika inşa ettirdi.

Vatikan, kiliselerin, sarayların ve surların peyzaj mimarisi başyapıtlarıyla harmanlandığı görkemli bir mimari komplekstir. Vatikan'ın törensel girişi, sütunlarla çevrili Aziz Petrus Meydanı'dır. Sütunlar, dünyanın en büyük Katolik kilisesi olan Aziz Petrus Bazilikası'na götürür. Eski Aziz Petrus Bazilikası'nın bitişiğinde bulunan Vatikan'daki papalık konutu, Kutsal Roma İmparatorluğu'nu temsil eden Papa Symmachus (498-514) döneminde inşa edilmiştir. 14. yüzyılın sonunda, papalar nihayet Katolik merkezi olarak Vatikan'a taşındılar. 1450'de Papa Nicholas V, Aziz Petrus Bazilikası'nın hemen kuzeyine büyük bir papalık sarayı inşa edilmesini önerdi; bu da bazilikanın yerinin değiştirilmesini gerektirecekti. Ancak, bu plan gerçekleşmeden önce papa öldü.

1473 yılında Papa IV. Sixtus döneminde Sistine Şapeli inşa edildi ve halefi VIII. Innocent döneminde Vatikan'ın kuzey kesiminde daha küçük ikinci bir saray yapıldı. Dünyanın dört bir yanından gelen binlerce yetenekli insan, en seçkin ve değerli malzemeleri kullanarak bu mini şehri inşa etti. Vatikan Şehri turları altı saat sürüyor. Aziz Petrus Sarayı turlarını düzenleyen rehberler, her metrekarenin (33 x 33 cm) en iyi şekilde değerlendirildiğini iddia ediyor.

Bir sanat eseri. Yüzyıllar boyunca Vatikan, bakımsızlık ve yıkıma uğramaktan kaçınmakla kalmamış, güzelliğiyle dünyayı şaşırtmaya devam etmiştir. Büyük bir sanat eserleri hazinesidir. Bunların çoğu, sarayların iç duvarlarına özel olarak yapılmış fresklerdir. Galeriler ve avlular, resim, heykel ve diğer sanat dallarının başyapıtlarını barındırır. Sistine Şapeli, Perugino, Botticelli, Signorelli, Ghirlandaio, Pinturicchio, Cosimo Roselli ve Raphael gibi sanatçıların erken Rönesans dönemine ait eşsiz eserlerini sergiler. Vatikan arazisi içinde saray kompleksleri, Vatikan Bahçeleri, sanat galerileri, müzeler ve çeşitli idari binalar bulunur. Resmi olarak, İtalya ile sınır Aziz Petrus Meydanı'ndan geçer. Ancak, hiçbir şekilde sınırlandırılmamıştır. Eksteritoryalite ilkesine göre, İtalyan tarafında bulunan bazı mülkler Vatikan'a aittir. Bunlar arasında San Giovanni in Laterano Bazilikası, Santa Maria di Santa Maria radyo istasyonu ve Castel Gandolfo'daki papalık konutu olan Yaz Galerisi yer almaktadır. Birçok eğitim kurumu da Vatikan'ın yetki alanındadır. Bunlar arasında 1927'de kurulan Papa Urban Üniversitesi, 1909'da kurulan Aziz Thomas Aquinas Üniversitesi ve diğerleri bulunmaktadır.

Vatikan, mutlak yasama, yürütme ve yargı yetkisini kullanan Kutsal Makam tarafından yönetilen tamamen teokratik bir monarşidir. Papa, kardinaller tarafından ömür boyu seçilir. Vatikan, 0,44 kilometrekarelik alanı ile dünyanın en küçük devletidir. Nüfusu çok ulusludur; 1000 kişiden %95'i erkektir. Bu durum, devletteki düşük evlilik ve doğurganlık oranlarını muhtemelen açıklamaktadır. Vatikan, İtalya'da, başkent Roma'nın merkezinde yer almaktadır, ancak kendi anayasası, yönetim yapısı, basılmış para birimiyle en güvenli finansal sistemi ve kolluk kuvvetleriyle tamamen bağımsız bir

devlettir.

силовых органов.
Заключительная участь религиозной

Dindar fahişenin son kaderi trajik olacaktır: *"Ona, size yaptığı gibi karşılık verin; yaptıklarına göre ona iki katını verin; sizin için karıştırdığı kadehten siz de onun için iki katını karıştırın... Canavarın üzerinde gördüğün on boynuz, fahişeden nefret edecek, onu ıssız ve çıplak bırakacak, etini yiyecek ve onu ateşte yakacaklardır; çünkü Tanrı onların kalbine kendi iradesini yerine getirmeyi, tek bir iradeyi yerine getirmeyi ve Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye kadar krallıklarını canavara vermeyi koymuştur. Gördüğün kadın, yeryüzünün kralları üzerinde hüküm süren o büyük şehirdir... Büyük Babil düştü, düştü ve cinlerin meskeni, her türlü kötü ruhun barınağı ve her türlü kirli ve iğrenç kuşun kafesi oldu; çünkü bütün milletleri zina öfkesinin şarabından içirdi. Kendini ne kadar yücelttiyse ve yaşadıysa o kadar..." O kadar lüks içinde yaşadı ki, ona çok azap ve keder vereceksin. Çünkü o yüreğinde, "Ben kraliçe olarak oturuyorum, dul değilim ve keder görmeyeceğim!" diyor. Bu yüzden bir günde üzerine felaketler gelecek: ölüm, yas ve kıtlık; ve ateşle yakılacak, çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür. Ve onunla zina eden ve lüks içinde yaşayan yeryüzünün kralları, onun dumanını gördüklerinde ağlayacak ve yas tutacaklar.*

"Onun yanışını izlerken, azabından korkarak uzaktan durup, 'Vay, vay, o büyük Babil şehri, o güçlü şehir! Çünkü bir saatte hükmün gelecek' diyordu (Vahiy 17:16-18;

18:2,6-10). Deccal, Kudüs tapınağında Tanrı kılığına girdiğinde, artık dini bir rakibe ihtiyacı kalmayacak ve dini merkezi - Vatikan'ı - tasfiye etme emri verecektir. Bu, dünya hükümetinin kolektif yönetimden Deccal'in monarşisine geçeceği son yedi yılın ortasında olacaktır. *"Ve canavarın üzerinde gördüğünüz on boynuz, fahişeden nefret edecek, onu ıssız ve çıplak bırakacak, etini yiyecek ve onu ateşte yakacaktır; çünkü Tanrı onların kalplerine kendi iradesini yerine getirmeyi, tek bir iradeyi gerçekleştirmeyi ve Tanrı'nın sözleri yerine gelinceye kadar krallıklarını canavara vermeyi koymuştur." " Gördüğünüz kadın, yeryüzünün kralları üzerinde hüküm süren o büyük şehirdir"* (Vahiy 17:16-18). Tanrı, Babil'in eski iğrençliklerinin yok edilmesi kehanetini yerine getirmek için, dünya imparatorluğu olan G10 krallarının kalplerine bu düşünceyi yerleştirecektir. *"Ey gökler, ey kutsal havariler ve peygamberler, bundan sevinç duyun! Çünkü Tanrı sizin üzerinizde hüküm verdi. Ve güçlü bir melek, büyük bir değirmen taşı gibi bir taşı alıp denize fırlattı ve şöyle dedi: 'Babil, o büyük şehir, işte böyle bir şiddetle yıkılacak ve artık bulunmayacak'"* (Vahiy 18:21). Kutsal havariler ve peygamberlerden bahsedilmesi, Babil şehrinin Amerika veya başka bir kıtayı değil, peygamberlerin Babil dininden, havarilerin ve Hristiyanların Katolik otoritelerden çektiği acıların Roma'daki kutsal Vatikan'da birleştiğini gösterir. Bununla birlikte, Kutsal Roma - Babil - sonsuza dek yok olacaktır. Burası " *şeytanların meskeni, her türlü kirli ruhun sığınağı, her türlü kirli ve iğrenç kuşun barınağı" haline gelecek.*

Знамения с неба

"Tanrı dedi ki: 'Göğün kubbesinde gündüzü geceden ayıran ışıklar olsun; işaretler, mevsimler, günler ve yıllar için ışıklar olsun!'" (Yaratılış 1:14). Tanrı, gökyüzünün kubbesindeki ışıklar gibi, gündüzü geceden ayırmak, işaretler ve mevsimler için ay tutulmalarını yarattı. Bizlere "Baba'nın kendi yetkisiyle koyduğu zamanları ve mevsimleri bilme" (Elçilerin İşleri 1:7) bahşedilmemiştir , ancak zamanın işaretlerini ayırt etmek Rab'bin kendisi tarafından emredilmiştir. *"Ey riyakarlar! Gökyüzünün yüzünü ayırt etmeyi biliyorsunuz, ama zamanın işaretlerini ayırt edemiyorsunuz!"* (Matta 16:3).

- Milattan sonra, ilk dört kısmi ay tutulması, İsa Mesih'in çarmıha gerildiği yıl olan 32-33 yıllarında, Yahudi bayramları olan Pesah ve Sukkot (Çardaklar Bayramı)'nda meydana geldi. O zamandan beri dünya, Yahudi dini bayramlarında bir yıldan uzun bir süre boyunca art arda görünen kan kırmızısı aylarla sekiz tam ay tutulmasına tanık oldu.
- MS 162-163 yıllarında, Roma İmparatorluğu tarihindeki Yahudilere ve Hristiyanlara yönelik en kötü zulüm döneminde, dört ay tutulması (tetrad) Yahudi bayramları olan Hamursuz ve Sukkot'ta meydana geldi. Üç yıl boyunca İmparator Antoninus'un Vebası sekiz milyon insanı, yani toplam nüfusun yaklaşık üçte birini öldürdü.
- 795-796 ay dörtlüsü, Yahudilerin Hamursuz Bayramı ve Yom Kippur bayramlarına denk geldiği bir dönemde, Kutsal Roma İmparatorluğu Kralı Şarlman'ın bir tampon bölge oluşturduğu zamana denk geldi.

Fransa ve İspanya arasında kurulan anlaşma, Batı Avrupa'ya yönelik Arap istilaları dönemini sona erdirdi.

- 842-843 yılları arasındaki dörtlü dönem, Yahudi bayramlarına denk geldi; bu bayramların ardından Afrika'dan gelen İslam istilası sırasında Roma ve Vatikan saldırıya uğradı ve yağmalandı.
- 860-861 yıllarında, Yahudilerin bayramları olan Pesah ve Yom Kippur'da dört ay tutulması meydana geldi. Tutulmalardan kısa bir süre sonra, Bizans İmparatorluğu, Türkiye'deki Lalakoon Muharebesi'nde Arap ordularını yenerek, Yahudilerin tamamen yok edilmesine yol açacak olan İslam istilasını durdurdu.

- 1493-1494 yıllarında, ay tutulmaları Yahudi bayramlarına denk geldi ve Christopher Columbus "mucizevi bir şekilde" bugün 6 milyondan fazla Yahudinin yaşadığı Amerika'yı keşfetti. İspanya Kralı ve Kraliçesi Ferdinand ve Isabella, tüm Yahudilerin ülkeyi terk etmesini emretti (MS 200 civarında İspanya, birçok Yahudi için ikinci bir vatan haline geldi ve bin yıldan fazla bir süre böyle kaldı. Yahudiler, İspanyol tarihinin dokusuna o kadar derinden işlemişti ki, bu dönemdeki ülke tarihi, birbirleri üzerindeki etkileri dikkate alınmadan asla tam olarak incelenemez). Christopher Columbus'un *günlüğü şöyle başlıyor: "Majestelerinin (Ferdinand ve Isabella) tüm Yahudilerin krallıktan ve topraklarından kovulması emrini verdiği ayda, aynı ayda bana yeterli sayıda adamla Hindistan'a giden yolu açmak için bir sefere çıkma emri verdiler."* 1492 tarihi, Yahudi tarihinde olduğu kadar Amerikan tarihinde de aynı derecede önemlidir. O yılın 30 Temmuz'unda, yaklaşık 200.000 kişiden oluşan tüm Yahudi topluluğu İspanya'dan sürüldü. On üç bin kişi idam edildi. Mordekay'ın Ester'e söylediği gibi, *"Yardım öbür taraftan gelecek!"* Amerika'nın keşfi de Yahudiler için bir sığınak oldu.
- 1949-1950 yıllarında, İsrail'in 2000 yıl sonra ilk kez bağımsızlığını kazanmasının hemen ardından, Birinci Arap-İsrail Bağımsızlık Savaşı'ndan sonra, Pesah ve Tapınak bayramlarında dört ay tutulması meydana geldi. İsrail Mayıs 1948'de kendisini bir ulus olarak ilan etmesine rağmen, 24 saat sonra Mısır, Ürdün, Suriye, Lübnan ve Irak orduları ülkeyi işgal ederek İsrail'i yeniden kurulan devleti savunmaya zorladı. Bu olay İsrail Bağımsızlık Savaşı olarak

bilindi: yeni kurulan, yetersiz yönetilen devlet...

donanımlı İsrail Savunma Kuvvetleri

Yaklaşık 15 ay süren şiddetli savaşlarda işgalcileri püskürttüler ve bu savaşlarda 6.000'den fazla İsrailli hayatını kaybetti (o dönemdeki ülkenin Yahudi nüfusunun neredeyse yüzde biri). 1949 yılının ilk aylarında, Birleşmiş Milletler'in himayesinde İsrail ile işgalci ülkelerin her biri arasında (İsrail ile müzakere etmeyi reddeden Irak hariç) doğrudan müzakereler yapıldı. Sahil ovasını, Celile'yi ve tüm Necef'i İsrail için yasallaştıran ateşkes anlaşmaları imzalandı. Yahudiye ve Samarya (Batı Şeria) Ürdün yönetimine, Gazze Şeridi Mısır yönetimine geçti ve Kudüs şehri bölündü: Ürdün, Eski Şehrin doğu kısmını, İsrail ise batı kısmını yönetti. Ay takvimine göre dörtlü dönem, 25 Ocak 1949'daki ilk kalıcı hükümetle aynı zamana denk geldi.

- 1967-1968 yıllarındaki dörtlü ay tutulmaları, Fısıh ve Tapınak Dağı bayramlarına denk geldi. İsrail'in komşuları Yahudi devletini yok etmeye hazırlanırken, İsrail Mısır'a karşı önleyici bir saldırı başlattı (5 Haziran 1967). Bunu, Golan Tepeleri'nde mevzilenmiş Suriye birliklerine karşı karşı saldırılar izledi. Altı günlük çatışmanın sonunda, önceki hatların yerini yeni hatlar aldı ve Yahudiye, Samarya, Gazze, Sina Yarımadası ve Golan Tepeleri İsrail kontrolüne geçti. Sonuç olarak, kuzey köyleri, Tiran Boğazı'ndan geçen gemi trafiği ve Tapınak Dağı ile birlikte Doğu Kudüs özgürleştirildi.

- Son dörtlü tutulma 2014-2015 yıllarında, 2014 Hamursuz Bayramı'nda başlayıp 28 Eylül 2015'te Sukkot Bayramı sırasında sona ermişti. Gökbilimciler, bir sonraki benzer dörtlü tutulmanın 400 yıl sonra gerçekleşeceğini tahmin ediyor. En son tutulma şu özellikleriyle öne çıktı:

1. Son dörtlü dönemin sonu, İsrail'in "iki günlük" terk edilişinin sonunu işaret ediyordu. " *O bizi iki gün sonra diriltecek; üçüncü günde bizi ayağa kaldıracak ve O'nun önünde yaşayacağız"* (Hoşea 6:2). Eğer *"Rab için bir gün bin yıl gibidir"* (2 Petrus 3:8) diye düşünürsek, İsrail'in terk ediliş süresi ve "ulusların zamanı" ay takvimine göre (yılda 360 gün) 2000 yıl, yani 720.000 gün olarak hesaplanabilir. 365 günlük güneş takvimine çevirirsek, 1972,6 yıl elde ederiz. İsa'nın *"Bugün eviniz ıssız kaldı "* dediği 33. yıldan başlayarak ve 1,4 artık yıl ekleyerek 2007 yılına ulaşırız. Ve "iki gün"ün geri sayımını tamamlamak için, keşiş Denisius'un 8 yıllık takviminin yanlışlığını eklemek gerekir ki bu da ay dörtlüsünün sona erdiği yıl olan 2015'e denk gelir.
2. Son dörtlü, Yahudi takvimine göre bir jübile yılı ilan etti; bu da *“ülkenin bütün sakinlerine özgürlük verilecek: sizin için bir jübile yılı olacak; herkes kendi mülküne dönecek, herkes kendi ailesine dönecek”* (Lev. 25:10) anlamına geliyordu.
3. 28 Eylül 2015'te, üçüncü tapınağın inşası için çevrimiçi bağış toplama kampanyasının sona erdiği duyuruldu. Bunun ardından Kudüs Tapınak Enstitüsü direktörü, *"Bizim neslimiz tapınağı görecek" açıklamasını yaptı.*
4. "Günah adamının" ortaya çıkışı. Bugün, 193 ülkeden konuşmacıların yer aldığı BM'nin 70. yıldönümü toplantısı gerçekleşti ve Vladimir Putin en iyi konuşmacı seçildi. Ertesi gün, Suriye'ye asker konuşlandırdı ve bir askeri üs kurdu; bu da Magog Prensi Gog'un kehanetinin (Hezekiel 38:39) başlangıcını işaret ediyordu.
5. Dörtlü, "hastalıkların başlangıcına" doğru geri sayım haline geldi; askeri söylentilerde ve doğal afetlerde ortaya çıkan ölüm oğlunun ortaya çıkışının doğum sancılarıydı.
6. Rusya'nın IŞİD ile savaşı, Şam'ın geleceği hakkında bir kehaneti başlatıyor ve altıncı borazanı, yani Fırat Nehri'nde üçüncü dünya savaşını (İşaya 17:1; Hezekiel 38-39; Vahiy 9:14) beraberinde getiriyor. 1 Mart 2018'de

Putin, dünyada benzeri olmayan ve füze savunmasına dayanıklı altı yeni süpersonik silah türünü tanıttı.

7. 13 Aralık 2015'te Fransa'da, atmosferik ve doğal afetlerin hızla kötüleştiğine dair bilimsel bir raporun ardından, her geçen yıl daha da kötüleşen ilk uluslararası iklim anlaşması imzalandı. Ertesi yıl, uluslararası bir zirvede, bu anlaşmaya "Küresel Isınma Anlaşması" adı verildi. Buna, üç yıl boyunca incir ağacından meyve arayan ve bulamayan bağ sahibinin öyküsünü de eklemek gerekir. Sadece bağ sayesinde verimsiz ağaç kesilmedi ve dördüncü ve son yıla kadar bırakıldı.

1. Canavar İmparatorluğunun Yükselişi

"Gökte başka bir işaret belirdi: İşte, yedi başlı, on boynuzlu ve başlarında yedi taç bulunan büyük, kırmızı bir ejderha" (Vahiy 12:3, 4). İncil, kaçırılmadan önce kilisenin, "canavarın" imparatorluğunun hükümdarı olan günah adamının ortaya çıkışına tanık olacağını söyler. *"Hiç kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın; çünkü o gün, önce bir sapma olup, günah adamı, helak oğlu ortaya çıkmadıkça gelmeyecektir. O, Tanrı diye adlandırılan veya tapılan her şeyin üstünde kendini yüceltir ve Tanrı tapınağında Tanrı gibi oturur, kendisinin Tanrı olduğunu gösterir. Ben daha aranızdayken size bunları söylediğimi hatırlamıyor musunuz? Şimdi de onun zamanında ortaya çıkmasını engelleyen şeyin ne olduğunu biliyorsunuz. Çünkü kanunsuzluğun gizemi zaten işliyor; ancak şimdi bunu yapan, ortadan kaldırılmadıkça gerçekleşmeyecektir."* (2 Selanikliler 2:3-7). Günah adamının ortaya çıkışı, Tanrı gibi davranarak tapınakta oturduğu zaman ortaya çıkan kötülük gizeminin ortaya çıkışıyla aynı şey değildir. Kilise, dünyanın en etkili politikacısını tüm medya aracılığıyla gözlemleyebilecektir. Kutsal Kitap, helak oğluna bir dizi özellik atfetmektedir.

1. Yahudi kökenli olmalı ve "Davud'un oğlu" soyundan gelmelidir.
2. *"Onun yerine alçak bir adam çıkacak; ona krallık onuru verilmeyecek, ama o sessizce gelecek ve dalkavuklukla krallığı ele geçirecek"* (Daniel 11:21).
3. *"Cesur, hilede usta bir kral ortaya çıkacak; gücü kendi gücüyle değil, büyük olacak; harika yıkımlar yapacak ve başarılı olacak"* (Daniel 8:23-25).

4. *“Bilgeliğinde hilekarlık onun elinde başarılı olacak, yüreğinde kendini yüceltecek ve barışın ortasında birçoklarını yok edecek”* (Daniel 8:23-25).

5. *“O, kendi yerinde kalelerin tanrısına tapacak; atalarının tanımadığı bu tanrıya altın, gümüş, değerli taşlar ve her türlü kıymetli şeyle saygı gösterecek; yabancı bir tanrıya tapınarak güçlü bir kale inşa edecek. Kim onu tanırsa, onun şerefini artıracak, ona birçok kişi üzerinde güç verecek ve toprakları ödül olarak dağıtacak.”* (Daniel 11:38-39)

6. *“…ne kadınların ne de herhangi bir tanrının arzusuna saygı göstermez”* (Daniel 11:37) .

7. *“O kral kendi isteğine göre hareket edecek, kendini yüceltecek ve tanrıların tanrısı hakkında küfürler savuracak ve gazap tamamlanıncaya kadar başarılı olacaktır; çünkü önceden belirlenmiş olan gerçekleşecektir.”*

Rus lider tüm bu özelliklere uyuyor. Putin'in annesinin kızlık soyadı Şalomova, bu da onu Davud'un soyundan gelen biri yapıyor. Mihail Gorbaçov'un dediği gibi, " *Aşağılıklar... gürültü çıkarmadan gelecekler:* Kimse onları seçmedi ve kimse onlara oy vermedi..." Forbes dergisinin sıralamasına göre, Putin, gelişmiş ülkelerden 74 dünya lideri arasında birkaç yıldır üst üste birinci sırada yer alıyor. Nüfusun neredeyse yarısı yoksulluk sınırının altında yaşarken,

Yoksulluk (kişi başına düşen gelirde dünyada 97. sırada) göz önüne alındığında, dünyanın önde gelen konumunu baştan çıkarıcı unsurların katılımı olmadan açıklamak

zordur. Mart 2018'deki V. Putin'in başkanlık seçimleri sırasında Vladimir Zhirinovsky şöyle demişti: "Bugün dünyanın en büyük hükümdarını seçiyoruz." 11 Ocak 2019'da, Rusya Devlet Başkanı'nın yardımcısı, eski başkanlık idaresi iç politika küratörü Vladislav Surkov, Foreign Policy dergisinin değerlendirmesine dahil ettiği isimlerden biriydi.

"Global Thinkers" dergisinin 2018 yılı için hazırladığı "Putin'in Uzun Devleti" başlıklı makalesinde, iktidar sisteminin "Putinizmi" şu şekilde tanımlanmıştır: "Siyasi tercih bir yanılsamadır."

Rusya, büyük, genişleyen ve toprak toplayan bir halklar topluluğu olarak doğal ve tek mümkün haline geri döndü. Putin yeni bir devlet türü yarattı. Rus toplumu "yüce yöneticiye" güveniyor ve sistemin meşruiyeti tam olarak ve yalnızca bu güvene dayanıyor... Yeni devletimiz yeni yüzyılda uzun ve şanlı bir tarihe sahip olacak."

“Denizin kumları üzerinde durdum ve denizden yedi başlı ve on boynuzlu bir canavarın çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç, başlarının üzerinde ise küfür yazılıydı . Gördüğüm canavar bir leopara benziyordu; ayakları ayı ayakları gibi, ağzı da aslan ağzı gibiydi. Ejderha ona güç, taht ve büyük yetki verdi.” (Vahiy 13:1,2). Yedi baş, yedi dünya imparatorluğunu temsil eder: Mısır, Asur, Babil, Medo-Persia, Yunanistan ve altıncı olarak adlandırılan Roma . Roma İmparatorluğu'nun yeniden kurulması, yedinci baş olan Avrupa Birliği'nin örgütlenmesinde ifade bulmuştur. Bunların temelinde, “canavarın” sekizinci imparatorluğu olan Avrasya kurulacaktır . Bu, Atlantik'ten Pasifik Okyanusu'na kadar uzanan genişlemiş bir Avrupa Birliği olacaktır. “Canavarın” imparatorluğunun oluşumu, önceki dünya imparatorluklarının temelinde gerçekleşecektir. Yedi yıllık dönemin ilk yarısında,

hükümdarlık dönemi şöyle olacak:

Kolejsel - G10. Canavarın 10 boynuzu veya putun on parmağı, güç taçlarıyla taçlandırılmış 10 bölgesel krala dönüşecektir. Kilise, Günah Adamının vahiyine tanık olacak, ancak "kanunsuzluğun gizemi"nin ve onun saltanatının vahiyine kadar kalmayacaktır. Bugün, birkaç yıldır dünyanın en iyi politikacısı – "Yılın Kişisi" – olarak tanınan ve yeniden kurulan Roma İmparatorluğu'nu (AB) Batı ve Doğu'nun birleşmesi – Avrasya – haline dönüştürmeye çalışan bir siyasi liderimiz var.

5 Mayıs 1949'da, 25 ülkenin devlet başkanları tarafından nihai olarak oluşturulan Avrupa Ticaret Anlaşması imzalandı. Yeni kurulan Avrupa Birliği'nin 20 dilde hazırlanan anayasası, 29 Ekim 2004'te Roma'da imzalanarak, altıncı krallığın topraklarında yedinci krallık haline geldi. Yazarlarına göre, Avrupa Anayasası, pan-Avrupa kimliğinin ortaya çıkmasını teşvik etmeyi ve AB'yi yeni bir dünya düzeni için bir model haline getirmeyi amaçlıyordu (Wikipedia) .

Avrupa Parlamentosu Anayasa Komitesi şunları söyledi: *"Avrupa Birliği, sembolik temsil konusunda açık bir eksiklik çekmektedir. Bir hayvan amblemi, Avrupa'yı vatandaşlarına daha da yaklaştıracaktır. Yunan mitolojisinde, Fenikeli prenses Europa, kendisini bir boğa olarak vücut bulan Zeus tarafından kaçırılmıştır. Başka bir seçenek hayal edemiyorum* ." Avrasya, kırmızı boğa ve kızıl bir canavarın üzerinde oturan

bakire ("Eş") sembolünü benimseyecek ve "barış, eşitlik ve kardeşlik" fikirleri ön plana çıkacaktır.

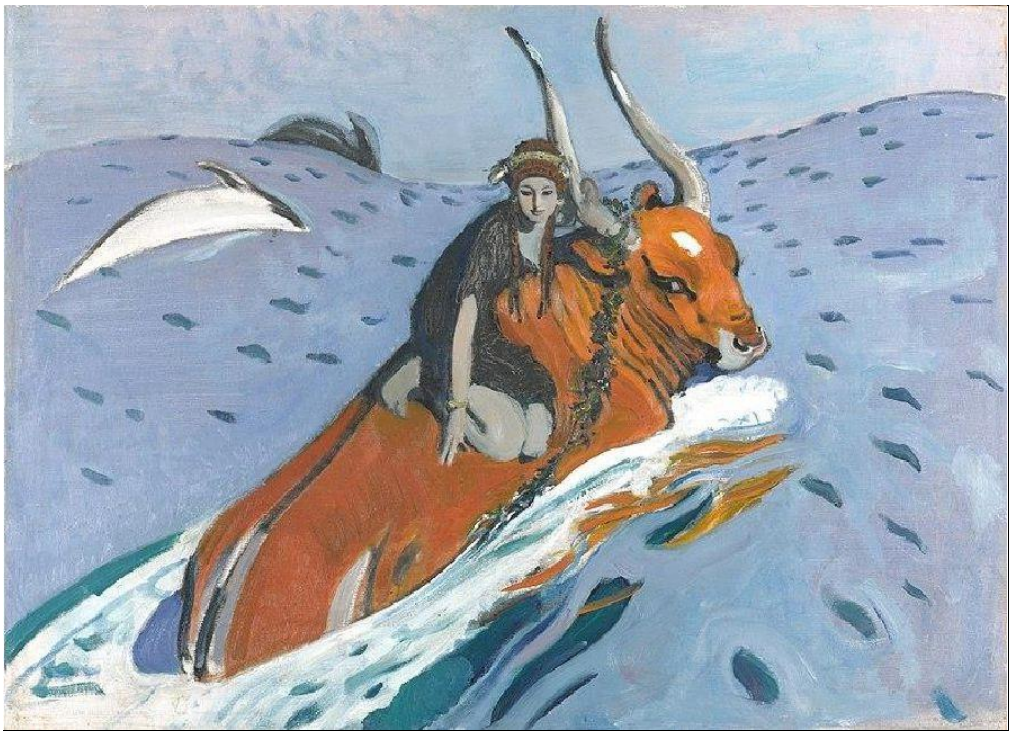

"Ayak parmaklarının bir kısmı demir, bir kısmı kil olduğu gibi, krallık da bir kısmı sağlam, bir kısmı kırılgan olacaktır. Demirle kilin karışımından ne gördünüz?"

Çömlekçilik, bu da insan tohumuyla karışacakları anlamına gelir, ancak değil.

"Demir kil ile karışmadığı gibi, onlar da birbirlerine yapışacaklar" (Daniel 2:41-43). Yedinci krallık - kaval kemiğinin altındaki bacaklar - ve sekizinci krallık - 10 ayak parmağı - "demir kil ile karışmış" olacak. Bunun tasvirini İncil'de üç yerde buluyoruz: (Daniel 2:42-43; 7:2-14; Vahiy 13:1-6). "Yıkım oğlu" Batı ekonomik çevrelerinde ve Orta Doğu siyasetinde, Araplar ve Yahudiler arasında kabul görecek. Asya'yı Avrupa Birliği'ne ilhak etmeyi başaracak ve bu da Avrasya olacak; *"onun anlayışında hile bile başarılı olacak..."* (Daniel 8:25). Ancak uyumsuz kültürler ve inançlar bir arada bulunamayacak.

Aynı bölgede uyum sağlamak ve bir arada yaşamak.

Günümüzde askeri, terörist ve dini çatışmalar nedeniyle,

Arap ve Afrika halklarından Avrupa ülkelerine kitlesel bir mülteci göçü yaşanmakta olup bu durum uluslararası bir asimilasyona yol açmaktadır, ancak din ve kültür farklılıkları devam etmektedir.

Hükümet, ulusal farklılıkları ortadan kaldırmayı ve küresel dünya düzeninin karma bir toplumunu yaratmayı hedefliyor; bu toplumda ulusal kimliklerin çeşitliliği, ortaya çıkan bir "Avrasya" ulusu ile yer değiştirecek.

Avrupa dışı kültürlerin ve geleneklerin genetik ve ideolojik etkisi. Orta ve Orta Doğu ile Kuzey Afrika'dan gelen göçler nedeniyle AB, kimliğini kaybediyor ve Avrasya'nın karma bir ırkına dönüşüyor. Herman Van Rompuy bir konuşmasında şunları söyledi: *"Homojen ulus devletler çağı sona eriyor. Küreselleşmenin temel ilkelerinden biri, sınırların ortadan kaldırılması ve bağımsız devletlerin ve halkların son bulmasıdır. Avrupa Birliği, bu amaçla adım adım inşa edildi - ticaret anlaşmaları, Schengen, NATO vb. Bağımsız, egemen halkları ortadan kaldırmanın ve dünyanın çehresini geri dönülmez bir şekilde değiştirmenin bir yolu bulunmalıydı. Bunun ön koşulu, sınırların açılması ve yeni ikamet yerlerindeki gelenekleri ve yaşam biçimini benimsemekle hiç ilgilenmeyen göçmenlerin akınıdır. Sonuç, yeni bir dünya devletinin temeli olan tüm ulus devletlerin yeni bir nüfusudur."*

Bugün Avrupa Birliği "ciddi bir kriz yaşıyor." Avrupa entegrasyon politikasında bir rota değişikliğine ihtiyaç var. Küresel güvenlik, ticaret, iklim, göç ve vergi kaçakçılığı gibi

alanlardaki sorunları ele almak için ortak kurumlar oluşturulmalıdır. Avrupa Parlamentosu Başkanı Martin Schulz'a göre: *"Avrupa'nın temel sorunlarına bir çözüm..."*

Alman dışişleri bakanı, *Avrupa liderlerinin AB'nin ortak çıkarlarını hiçe sayarak "ulusal olan iyidir, Avrupa olan kötüdür" ilkesiyle hareket etmeleri nedeniyle ulusal hükümetlerin artık bu konularda karar veremediklerini söyledi.*

Sigmar Gabriel, AB'nin dağılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu sert bir dille belirtti: *"Geçen yılki Brexit'ten sonra, Avrupa'nın düşmanları Hollanda veya Fransa'da başarılı olursa, 20. yüzyılın en büyük medeniyet projesi olan Avrupa Birliği'nin çöküşü tehdidiyle karşı karşıya kalacağız."*

Putin, Atlantik Okyanusu'ndan Pasifik Okyanusu'na uzanan ve bir dünya hükümetinin topraklarını oluşturacak bir ekonomik ve insani işbirliği bölgesinin kurulması çağrısında bulundu. *"Rusya ve Avrupa Birliği artık bir yol ayrımına geldi ve şu soruyu yanıtlamamız gerekiyor: İlişkilerimizin geleceğini nasıl tasavvur ediyoruz ve hangi yöne gideceğiz? Ukrayna'daki olayların takip edilmesi ve eşit ve bölünmez bir güvenlik mimarisine dayalı olarak Atlantik Okyanusu'ndan Pasifik Okyanusu'na uzanan geniş bir alanda ekonomik ve insani işbirliği bölgesi oluşturmaya başlamamız gerektiğine inanıyorum."* Çin ve Rusya'nın öncülüğündeki BRICS bloğu, "Tek Kemer, Tek Yol" serbest ticaret bölgesine doğru bir rota ilan ediyor. Putin'e göre, Avrupa ve Avrasya entegrasyon süreçlerinin uyumlaştırılması bu yolda önemli bir adım olacak. *"Açıkçası, 'eski kıtanın' yeni uluslararası gerçekliklerde hak ettiği yeri almasının tek yolu, Rusya da dahil olmak üzere tüm Avrupa ülkelerinin potansiyelini bir araya getirmektir... Bunu*

görüştük ve Avrasya Ekonomik Birliği'nin yanı sıra halihazırda yakın ilişkilerimiz olan ülkeleri de içeren daha büyük bir Avrasya ortaklığı oluşturmayı değerlendirmeyi öneriyoruz: Çin, Hindistan, Pakistan, İran ve Brezilya. Ve elbette, Bağımsız Devletler Topluluğu ortaklarımızı ve diğer ilgili devlet ve birlikleri kastediyorum. Çinli meslektaşlarımızla birlikte, Avrasya Ekonomik Birliği devletlerini ve Çin'i de kapsayan kapsamlı bir Avrasya ticaret ve ekonomik ortaklığı oluşturma konusunda resmi olarak müzakerelere başlamayı planlıyoruz," dedi Vladimir Putin. Çin lideri, Eylül 2013'te Doğu, Batı ve Güney Asya'yı deniz ve kara yollarıyla birbirine bağlayan yeni sınır ötesi ağlar oluşturmayı önermişti. 26 Nisan 2019'da Pekin'de ikinci uluslararası "Tek Kemer, Tek Yol" forumu düzenlendi. Rusya ve Çin, 70'ten fazla yatırım projesini görüştü. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin şunları söyledi: "Rus tarafı, Çin Devlet Başkanı'nın Kuşak ve Yol Girişimi'nin, çok taraflı entegrasyon süreçlerinin Avrasya'ya entegrasyonunu öngören Büyük Avrasya Ortaklığı'nın oluşturulması fikriyle örtüştüğünü defalarca vurguladı." Zirveye 37 ülkenin liderleri katıldı ve 5.000 delegenin 150'si temsil edildi. Brüksel'den gelen AB temsilcileri işbirliğine ilgi duyduklarını ifade ettiler ancak Çin ekonomisine ilişkin on talepte bulundular ve bu talepler karşılandı. Tüm taraflar, yıl sonuna kadar birleşik bir ekonomik kalkınma yoluna nasıl ulaşılacağına dair bir belge üzerinde anlaşmaya varmayı ve imzalamayı kabul etti.

" *Gördüğünüz on boynuz, henüz krallık almamış on kraldır; fakat canavarla birlikte bir saatliğine krallık yetkisi alacaklardır. Bunlar tek yürektir ve güçlerini ve yetkilerini canavara verirler"* (Vahiy 17:10-13). Kutsal Kitap, son yedi yılı 42 ay veya 1260 gün olmak üzere iki bölüm halinde anlatır. "Canavarın" imparatorluğunun ilk yarısı, 10 bölgesel yöneticiden oluşan kolektif bir yönetim olacaktır. İlk 3,5 yıl boyunca hüküm sürecek olan gelecekteki on kral, BRICS ittifakından ortaya çıkmaktadır. 2018'de, BRICS ülkelerinin 10. yıldönümü zirvesi Güney Afrika'da gerçekleşti ve burada siyasi, ekonomik ve askeri alanlarda örgütte gönüllü bir birlik ilan eden bir dizi bildiri imzalandı. Hindistan ve

Rusya Devlet Başkanı, Pakistan'ın, "dünya nüfusunun neredeyse yarısını temsil etmesiyle farklı bir anlam, farklı bir ağırlık kazandığını" belirtti. Ayrıca, Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ), Avrasya Ekonomik Birliği (EAEU) ve dünya nüfusunun %45'ini kapsayan ve küresel ticaretin %20'sinden fazlasını oluşturan İpek Yolu'nun ve nükleer silahlara sahip dört ülkenin birleşik potansiyelinin, daha büyük bir Avrasya ülkeler ortaklığının

kurulması için temel oluşturduğunu ifade etti.

Dünyanın 103 dakika boyunca kanlı ay tutulmasını gözlemlediği, en uzun ay tutulmasının yaşandığı 27 Temmuz 2018 gününde, Güney Afrika'nın Johannesburg kentinde düzenlenen onuncu BRICS zirvesinin sona ermesi dikkat çekicidir.

Vladimir Putin, " *Şanghay İşbirliği Örgütü'nün genişlemesi, şüphesiz ki siyasi, ekonomik ve insani alanlardaki artan gücüne ve etkisine katkıda bulunacaktır... Amacımız, Avrasya Ekonomik Birliği, Şanghay İşbirliği Örgütü ve Asya Ulusları Birliği'nin potansiyelini birleştirmektir"* dedi. Çin Devlet Başkanı Xi Jinping, Temmuz 2016'da yaptığı konuşmada, *"Dünya radikal bir değişimin eşiğinde. Avrupa Birliği'nin yavaş yavaş çöktüğünü ve bunun yeni bir dünya düzenine yol açacağını görüyoruz... Rusya ve Çin'in NATO'nun güçsüz kalacağı bir ittifak kurabileceğine ve bunun Batı'nın emperyalist emellerine son vereceğine inanıyorum" demişti.* İran, Türkiye, Kuzey Kore, Yunanistan ve diğerleri mevcut devletlere katılmayı planlarken, Rusya da Bağımsız Devletler Topluluğu ülkelerini temsil edebilir. Tam yetki alacaklar – " *bir saatliğine krallar gibi. Tek yürek oldular ve güçlerini ve yetkilerini canavara verdiler"* (Vahiy 17:12). Vladimir Putin'in belirttiği gibi, *"Tüm önemli konularda ortak görüş ve anlayışlarımız var."* BRICS üyesi ülkelerin devlet başkanları: Brezilya (B) – Michel Temer

Rusya (R) – Vladimir Putin

Hindistan (I) – Narendra Modi

Çin (C) – Xi Jinping

Güney Afrika (S) - Cyril Ramaphosa.

Dünya küreselleşmeye hazır; kendi yöneticisi olan, lazerle işlenmiş ve kimliklendirilmiş vatandaşlara sahip, sağlık hizmetleri, sosyal yardımlar, nakitsiz finans sistemi ve güvenlik tarafından motive edilen tek bir devletin kurulmasına. Yedi yıllık saltanatının ilk yarısında Dünya Hükümeti, G10'un kolektif bir yönetim organı olacak ve Avrasya'ya genişleyecek. Xi Jinping, çeşitli Avrupa ülkelerini gezdi, ekonomik işbirliği anlaşmaları imzaladı ve İtalya üzerinden Avrupa'ya bir liman açtı. Kişi başına yoksullukta 97. sırada yer alan Rusya, dijital ekonomik entegrasyonda ikinci sırada yer alıyor ve 2020 yılına kadar biyometrik bankacılığa geçmesi bekleniyor. Avrasya, AB'den sonra "canavarın" sekizinci imparatorluğu, Batı ve Doğu ülkelerinden oluşan (Daniel 2:41'deki gibi putun ayaklarının on tane kil ve demir parmaklı ayaklara dönüşmesi gibi) dönüşmüş bir Roma İmparatorluğu olacak. Ulaşım yollarının, elektronik kimliklendirmenin, nakitsiz paranın ve ekümenik dinin yaratılması, dünyayı tek bir devlete entegrasyona hazırlıyor. Çin liderinin yakın zamanda yeniden seçilmesinin ardından yaptığı açıklamada, *"Önümüzdeki yıllara ilişkin vizyonumuz, yeni bir dünya topluluğu inşa etmektir" dedi.*

Son günlerde yaşanan olaylarda Amerika ve Trump

İsa, Yakup'un sıkıntı zamanından bahsederken şöyle demişti: *"O günler kısaltılmasaydı, hiçbir insan kurtulamazdı; fakat seçilmişler uğruna o günler kısaltılacaktır"* (Matta 24:22). Başkan Donald Trump, tüm beklentiler Hillary Clinton'dan yana iken, beklenmedik bir şekilde iktidara geldi. Birçok politikacı bu olayı hâlâ açıklayamıyor veya kabul edemiyor; bunu, kanıtlayamadıkları Trump ekibiyle Rusya'nın işbirliğine bağlıyorlar. Cevap ilahi takdirde aranmalıdır. Beyaz Saray Basın

Sözcüsü Sarah Sanders, Trump'ın seçim zaferini Tanrı'nın takdirine bağladı.

" *Bence Tanrı her birimizi farklı zamanlarda belirli rolleri yerine getirmeye çağırıyor. Ve bence O, Donald Trump'ın başkan olmasını istedi ve bu yüzden Beyaz Saray'da* ." Tanrı, Beyaz Saray'da düzenli duayı teşvik eden, inananların haklarını genişleten ve orduda cinsiyet temsilini, eşcinselleri, kürtajı ve diğer konuları kısıtlayan bir dizi başkanlık emri yayınlayan Donald Trump'ı atadı. Onun aracılığıyla Tanrı, yüzyıllardır dünyanın dört bir yanında misyonerlerin ve İncil'in ana tedarikçisi ve sponsoru olan Amerika'yı kayırdı. Amerika, saltanatının ilk yarısında "canavar"a direnecek ve İsrail için Büyük Sıkıntı günlerini yarıya, yani 3,5 yıla indirecek bir ulus haline gelecek. Donald Trump, gizli bir küresel hükümetin keyfi güç kullanımının sorununu şu şekilde özetledi: *"Uluslararası şirketler, uluslararası bankalar ve yozlaşmış politikacılar, trilyonlarca dolar kazanmak ve diğer uluslara kendi iradelerini dikte etmek için dünyadaki etkilerini güçlendirmeye çalışıyorlar* ," diye belirtti Alex Jones ile bir televizyon programında. Tüketim toplumunun akılsız koyunlarına dönüşen insanların yozlaşması öyle uç noktalara ulaştı ki, artık insan olmaktan çıkıp biyolojik düzeyde insanlıktan uzaklaştılar. Gizli dünya hükümeti, tüm ulusları "öldürme yetkisi" ile mutlak güce sahip olmayı, gezegendeki tüm para ve kaynakları kontrol etmeyi arzuluyor; Olimpos tanrıları olmak, dünya hükümetinin nihai hedefidir. Ancak Tanrı, tüm ulusların İsrail ulusunu ve topraklarını bölmek ve yok etmek için bir komplo kurmasına izin vermeyecek, bunun yerine Trump'ı kullanarak İsrail'in işgalini 84 aydan 42 aya, yani "Yakub'un sıkıntı günlerine" indirecektir.

Sicilya'daki C20 ve G7 zirvelerinin ardından (27 Mayıs 2017), Angela Merkel şunları söyledi: *"Büyük Güçler Konseyi'nden şunu anladım ki, Amerika ile dost olmak önemli olsa da, dış yardıma güvenmek değmez; iç kaynaklarımıza dayanarak inşa etmeliyiz."* Avrupa Parlamentosu Başkanı, "Bir noktada, birleşik bir Avrupa hükümetine ihtiyacımız olacak" diye ekledi. Rusya ve İran yaptırımları konusunda Avrupa, giderek ABD'den uzaklaşıyor. Vergi politikası ve ekonomik faydalar, ülkelerin değerlerinin temel taşı haline geliyor. Nord Stream 2 doğalgaz boru hattının inşası, stratejik bir yaklaşımdan ziyade tamamen ekonomik çıkarlar tarafından yönlendiriliyor ve bu da Avrupa'yı Rusya'ya bağımlı hale getirecek.

Aralık 2018'de ABD Kongresi'nde ülkenin Birleşmiş Milletler'den (BM) çekilmesine yönelik bir yasa tasarısı sunuldu. Bu girişim, Alabama Cumhuriyetçi Temsilcisi Mike Rogers tarafından ortaya atıldı: *"Ülkemiz BM'nin yıllık bütçesinin %20'sinden fazlasını karşılıyor ve yine de onlar devam ediyor."*

Rogers yaptığı açıklamada, "Bu, en yakın müttefikimiz İsrail'e ve İkinci Anayasa Değişikliği gibi Amerikan ideallerine yönelik bir saldırıdır" dedi. Belge şu anda yasama sürecinin ilk aşamasında. Onaylanırsa, Amerika Birleşik Devletleri'nin Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) programlarından ve muhtemelen NATO'dan çekilmesi ve BM barış gücü operasyonlarına katılmayı bırakması gerekecek. Amerika, yaptırımlar, gümrük vergileri ve İsrail'e karşı tutumuyla zaten açıkça görüldüğü üzere, Avrupa ve Asya'dan giderek uzaklaşıyor. AB ve Çin ile gergin vergi ilişkilerine, NATO üyeliğine getirilen kısıtlamalara ve 1945'te kurulan ve 195 devletten oluşan UNESCO'dan Amerika'nın çekilmesine yönelik eğilim, BM'nin denetim organı olan Avrasya'nın oluşturulmasında Avrupa ve Asya'yı birleştirmenin temelini oluşturacak.

"Canavarın" sekizinci imparatorluğu, yeniden kurulmuş ve dönüştürülmüş bir Roma İmparatorluğu olacaktır.

İmparatorluk Avrupa, Asya ve Afrika'dan oluşuyor; bu da şimdi Avrasya gibi geliyor kulağa. Ancak başından beri bu imparatorluğun parçası olmayacak ve ona karşı çıkacak kıtalar da olacak. Trump'ın donanmayı yeniden silahlandırma çabaları, İsrail'i Deccal'in erken istilasından korumada faydalı olacaktır (Vahiy 7:9-17). Daniel ve

Yuhanna'nın Vahiy kitapları askeri güçlerden bahseder.

"Canavarın" toplu yönetiminin ilk 3,5 yılında meydana gelecek çatışmalar şunlardır: *"Belirlenen zamanda yine güneye gidecek; fakat son [sefer] ilki gibi olmayacak, çünkü aynı zamanda Kittim gemileri de onunla birlikte gelecek; ve cesaretini kaybedecek, geri dönecek, kutsal antlaşmaya karşı öfkelenecek, amacını gerçekleştirecek ve kutsal antlaşmayı terk edenlerle tekrar bir anlaşma yapacak. Ve ordunun bir kısmı onun tarafından atanacak ki, bu güç mabedini kirletecek, günlük kurbanı kaldıracak ve yıkımın iğrençliğini kuracak"* (Daniel 11:29-31). İlk

"Canavar" krallığının saltanatının ilk yarısında, diğer devletlerden gelen askeri muhalefete dair referanslar buluyoruz. BRICS ülkeleri ve özellikle Rusya ile Güney Krallığı (Güney Afrika) arasındaki işbirliği, kuzey kralına büyük bir zenginlik getirecektir. Bugün Afrika, dünyanın en az gelişmiş bölgesidir ve platinin %90'ına, altının %60'ına ve dünyanın mineral ve hidrokarbon rezervlerinin 1/3'üne sahiptir. Kuzey kralının güneye yaptığı sondan bir önceki seferde, Kıbrıs'taki Kittim şehrinin adından dolayı Kittim gemileriyle karşılaşacaktır. Mısır'dan gelen gemilere güney, Roma'dan gelenlere kuzey deniyorsa, Kıbrıs'tan gelenlere de "batı" deniyordu. Amerikan donanma ödenekleri, kehanet niteliğindeki "Kittim" gemilerinden bahsetmektedir. Kuzey kralının güneye yaptığı başarısız seferden sonra, " *ordunun bir kısmı ona gönderilecek, bu da iktidar mabedini kirletecek ve günlük kurbanı durduracaktır."*

"Yıkımın iğrençliğini kuracak."

Sonuç olarak, dünya, insanların temel tutkularını gerçekleştirmeleri için maddi ve manevi fırsatlar sağlayacak bir yöneticiyi kabul edecektir. Amerika'nın kısıtlayıcı etkisi sayesinde, "canavarın" dönüştürülmüş Roma İmparatorluğu'nda (Avrasya) uyguladığı Büyük Sıkıntı'nın ilk baskıları İsrail'e, Amerika Birleşik Devletleri'ne ve diğer birkaç ülkeye ulaşmayacaktır. Ancak altıncı borazan çalındıktan sonra -Üçüncü Dünya Savaşı, nükleer savaş- tüm devletler "barış ve güvenlik" ilan edecek ve tüm gücü tek bir yöneticiye -Deccal'e- devredecektir. Bundan sonra, küresel vatandaşlığı kabul etmek muhalif ülkeler için de zorunlu hale gelecektir. Bu sırada Yuhanna, "canavarı" yenmiş olanları gördü (Vahiy 15:2-4).

Özet

"Ve o, küçüğü büyüğünü, zengini fakiri, özgürü köleyi, herkesin sağ eline veya alınlarına bir işaret koydurur. Ve o işareti, canavarın adını veya adının sayısını taşımayan kimse alım satım yapamaz. İşte bilgelik. Anlayışı olan canavarın sayısını hesaplasın; çünkü o insan sayısıdır. Onun sayısı altı yüz altmış altıdır." (Vahiy 13:1b-18). Yeni Dünya Düzeni'nin her vatandaşı lazerle işaretlenecek veya vücuduna implant yerleştirilecektir.

"Deccal'in işareti" olacak elektronik bir çip. Sigorta, emeklilik ve banka hesap bilgileri de dahil olmak üzere tüm kişisel bilgiler karta kaydedilecek ve vücuttaki barkod (kartın

sayısal kullanıcı adı) kimlik doğrulama için zorunlu olacak. Vladimir Putin, 2020 yılına kadar nüfusun tamamının kimliklendirilmesini duyurdu. Şu anda zorunlu biyo-kimlik tespiti çalışmaları devam ediyor; bu çalışmada kornea örneği ve parmak izi alındıktan sonra alına veya ele lazer uygulanıyor.

Barkod. Elektronik mikroçip, pasaportların ve banka kartlarının ayrılmaz bir parçasıdır. Kağıt parayı ve kimlik kartlarını tamamen ortadan kaldıracak ve dış dünyayla insan iletişiminin temel aracı haline gelecek olan "Veri-çipler" yaygın olarak reklamı yapılıyor. Bir "Veri-çip" kullanarak, bir kişi herhangi bir ulaşım aracında seyahat için ödeme yapabilecek, erişim sağlayabilecek veya reddedebilecek ve tek bir kağıt doldurmadan uçuşlara check-in yapabilecektir. Bir "Veri-çip" kullanarak, bir kişi hesabına para yatırabilecek ve çeşitli satın alımlar için hesabından para çekebilecektir. Sağlık sistemi, dünya çapındaki tüm vatandaşları izleyecek, bilgi alışverişinde bulunacak ve acil bakım sağlayacaktır. Elektronik biyoçipler, bir abonenin konumunu ve zamanını, ayrıca satın alımların sıklığını ve yerini, satın alımların fiyatını, nereye gittiğini ve kimlerle etkileşimde bulunduğunu kaydedebilir. Şirketin uzmanları, "Veri-çip sizi evrak işlerinden kurtaracak, size birçok saat kazandıracak ve yeni hizmet ve konforlu yaşam ufukları açacaktır" diyor.

Nakitsiz bir para sistemine geçiş, küresel bir bankacılık toplama kampının yaratılması anlamına gelir. Vatandaşların (hesap sahiplerinin) tüm işlemleri, davranışlarına ve hatta düşüncelerine göre belirlenecektir. Nakitsiz hesap, insan kontrolü için son derece etkili bir araç olacaktır. Hükümet, vatandaşlarının tüm finansal işlemlerini takip edebilirse, toplumu da kontrol edebilir. Kontrol derecesi...

Toplum üzerinde uygulanacak güç, hayal edilebilecek tüm sınırları aşacaktır. Valentin Yu. Katasonov, "Nakit Olmayan Demokrasi mi Yoksa Bankacılık Toplama Kampı mı?" başlıklı makalesinde şöyle yazıyor: *"'Para efendilerinin' nihai hedefi mutlak güçtür. Nakitsiz para ile yapılan tüm işlemler elektronik gözetim altında olacaktır. Nakitsiz hesap sahibi vatandaşların statüsü,*

"Davranışları, hatta düşünce biçimleri bile. Bir vatandaş, 'para efendileri' tarafından belirlenen normlardan davranış veya düşünce biçiminde herhangi bir 'sapma' gösterirse, hesabı dondurulacak, bu da fiilen ölüm cezası anlamına gelecektir. %100 nakitsiz bir sistem, insanların idam edilmeden veya gaz odalarına gönderilmeden öbür dünyaya gönderileceği bir bankacılık toplama kampıdır . "

" *Canavarın suretinde olan ruh, canavarın suretine tapmayan herkesin öldürülmesini sağlayacak* ," ifadesi, önceden belirlenmiş kısıtlamaları ihlal eden kişileri otomatik olarak kayıttan çıkaracak ve onları hayatta kalmaya mahkum edecek bir bilgisayar programının maneviyatını anlatmaktadır. Birleşik Kilise (UOC), inançlı anne babaların çocukları ve Yahudi tapınağının inşasıyla aldatılanlar, dünya hükümetinin otoritesini ve kimliğini kabul etmeyen herkesi arayıp ihanet edeceklerdir . *"Kardeş kardeşi ölüme teslim edecek, baba oğlunu. Çocuklar anne babalarına karşı ayaklanıp onları öldürtecekler. Ve sizler, benim adım yüzünden herkes tarafından nefret edileceksiniz. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır"* (Matta 10:21, 22). Karizmatik Yeni Çağ hareketleri, Yoel Ordusu hareketi ve benzerleri, dünyanın gelecek Mesih'e fiziksel olarak boyun eğdirilmesini açıkça savunmaktadır. Mezhepçiler ve potansiyel teröristler arasında, "canavar" sisteminin işaretini küresel devletin vatandaşlığı olarak kabul etmeyen ve başkanın suretine tapmayan herkes bulunacaktır (Vahiy 6:9-11). Dünya hükümdarı, ilk sıkıntı borusu çalmadan önce baskılarıyla büyük bir sıkıntıya neden olacaktır; küresel vatandaşlığı kabul etmeyen herkes cinayet yoluyla toplumdan tecrit edilecektir. Bunların arasında, bedensel değerlere göre yaşayan, hayatlarının anlamı maddi değerler olan (alıp satmak) birçok yeniden doğmuş Hristiyan da olacaktır. Tanrı, büyük merhametiyle onlara imanlarını kanıtlamaları için bir şans verecektir. " *İşte kutsalların sabrı: İşte Tanrı'nın buyruklarını ve İsa'nın imanını tutanlar. Gökten bana şöyle bir ses işittim: 'Yaz: Bundan böyle Rab'de ölenler ne mutlu!' Ruh diyor ki: 'Onlar emeklerinden dinlenecekler ve yaptıkları işler onları takip edecek.'"* (Vahiy 13:10; 14:12, 13).

İşareti kabul edenlerin sonu

"Ve ona, canavarın suretine nefes verme gücü verildi; öyle ki canavarın sureti hem konuşsun hem de canavarın suretine tapınmayan herkesi öldürsün" (Vahiy 13:15). Dünya hükümeti için "parlak gelecekte" yaşam koşulu, gönüllü rıza ve dünya başkanına tapınma olacaktır; *"ve o, yeryüzünü ve üzerinde yaşayanları, ölümcül yarası iyileşmiş olan ilk canavara tapınmaya sevk eder"* (Vahiy 13:12). Bir kişi lazer barkoduyla tanımlanmış olsa veya bilgisi dışında vücuduna bir implant yerleştirilmiş olsa bile, yine de buna uymak zorunda kalacaktır.

Kullanımına rıza göstermek, bilinçli olarak dünya devletine bağlılık yemini etmek—"canavara" tapmak. Lazer veya elektronik kimliklendirme hizmetlerinden yararlanma hakkı bir ayrıcalık olarak kabul edilecek—"herkesten yeteneğine göre ve herkese ihtiyacına göre." Sayısal kayıt defterine giriş, yeni devletin anayasasını kabul eden bireylerle sınırlı olacak ve bu da nihai tapınma tercihi haline gelecek.

"Canavar." Dahası, elektronik kimliklendirme, bilgi toplamak ve nüfusu izlemekten ziyade insanları etkilemek için tasarlanmıştır. Frekansların beden ve ruh üzerindeki etkisi bilimsel olarak kanıtlanmıştır. Artan veya azalan elektrik frekansları ve dürtülerindeki değişiklikler, yalnızca organ fonksiyonlarını bozmakla kalmaz, aynı zamanda bilinci de kökten değiştirir. Elektronik işaretlemelerin etkisi altındaki herkes,

iradeye dayalı duygularında bastırılacak ve böylece durumları Tanrı'ya yönelmeye yatkın olmayacaktır. Sınırlayıcı olan Kutsal Ruh, yeryüzünden kaldırılacak ve insanlar ruhları ve bedenleri üzerindeki ruhsal ve elektromanyetik frekans etkisine karşı koyamayacaklardır. Tanrı korumasını ve akıl sağlığını geri çekecek ve insanlar sapkın bir zihne teslim edileceklerdir, *"çünkü kurtulmaları için gerçeğin sevgisini kabul etmediler. Ve bu nedenle Tanrı onlara güçlü bir aldatma gönderecek ki, yalanı inansınlar ve böylece gerçeğe inanmayan ve haksızlıkta zevk bulanların hepsi mahkum edilsin"* (2 Selanikliler 2:10).

Kaliforniya Üniversitesi, Berkeley'den sinirbilimciler, konuşma ve görüntüleri işlemekten sorumlu olan temporal lobdan gelen bilgileri izlemek için beyin ameliyatı geçiren hastaların kafataslarının içine elektrotlar yerleştirdiler. Hasta konuşmayı duyduğunda, bir bilgisayar programı beynin bunu nasıl işlediğini analiz etti ve hastanın duyduğu kelimeleri yeniden üretti. Bilgisayar programını kullanarak, beyin aktivitesini çözebildiler ve sayısal olarak ifade edebildiler. Elektrik sinyallerini dönüştüren bir cihaz.

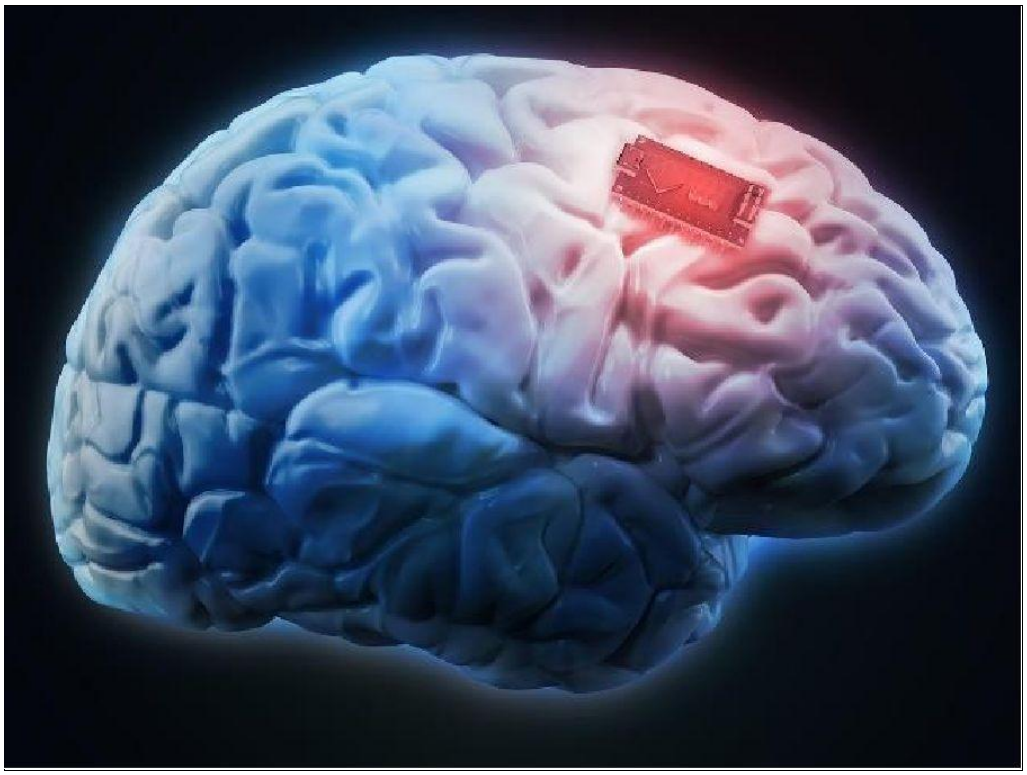

Belçika'daki Louvain Katolik Üniversitesi'nden bir grup bilim insanı, zihinsel dikteye olanak sağlayan beyin tabanlı bir cihaz geliştirdi. Bir kişi konuşma duyduğunda veya havadaki akustik titreşimleri algıladığında, iç kulaktaki duyu nöronları uyarılır. Bu nöronlardan gelen sinyaller beyne iletilir ve beyin, karmaşık bir işlemle sesleri kelimeler

olarak yorumlar. Elektrotlar kullanılarak yapılan beyin aktivitesi kayıtları, beynin farklı özelliklere sahip seslere yanıt veren nöron grupları içerdiğini ortaya koydu; örneğin, bir grup 1000 Hz'lik bir ses frekansıyla uyarılırken, başka bir grup 2000 Hz ile uyarılıyordu. Bu bilgilerle donanmış bilim insanları, sesleri tanıyabilen ve bir kişinin duyduğu kelimeleri çözebilen bir algoritma geliştirdiler. Duyusal süreçlerden sorumlu beyin bölgelerine elektrotlar yerleştirerek ve zayıf elektriksel deşarjlar kullanarak, yeni nesil protezler belirli yüzeylere dokunma hissini simüle edebilecek. Bilim insanları, bunun yakın gelecekte beynin bir bilgisayara bağlanmasına olanak sağlayacağına ve sadece düşüncelerin okunmasına değil, aynı zamanda yeni bilgilerin "indirilmesine" de imkan tanıyacağına inanıyor. Amerikalı iş adamı Max Hodak, yeni şirket *Neuralink'in kurucuları arasında yer alıyor* . Ayrıca roket ve uzay aracı üreten *8paceX şirketinin de kurucularından biri* . Şirket, Temmuz 2016'da Kaliforniya'da tescil edildi. Belgelerinde "tıbbi araştırma" alanında faaliyet gösterdiği belirtiliyor. Gazeteciler, şirketin asıl odak noktasının mikroçiplerin beyinden veri okumasını sağlayacak teknolojiler geliştirmek olacağını keşfetti.

İnsan beynini inceleyip verileri dijital ortama kaydetmenin yanı sıra, bunun tersini de yaparak, yerleştirilmiş bir çip aracılığıyla bir kişiyi programlamak. (*Forbes dergisi* notları) Psikolog Genev McConnell, 1970 yılında "Bugünün Psikolojisi" adlı makalesinde şunları yazdı: *"Bugün, duyusal yoksunluk, ilaçlar, hipnoz ve zihin manipülasyonunu birleştirerek bir kalabalığın davranışları üzerinde neredeyse tam kontrol sağlayabiliyoruz. Bunu hızlı ve oldukça etkili bir şekilde yapabiliyoruz. Bir tür 'beyin yıkama', davranış ve kişilikte dramatik değişikliklere yol açıyor. Bu, doğumdan itibaren hepimizin toplumun bizden istediğini yapmaya eğitileceği yeni bir toplum biçimine yol açmalıdır. Bunu yapacak teknolojiye artık sahibiz. Kimse kendi kişiliğinin efendisi olmayacak. Kimse ne tür bir insan olacağına karşı bir şey söyleyemeyecek. Dolayısıyla, eski kişiliği antisosyal olan bir kişinin yeni bir kişilik edinmesini engellemenin ahlaki bir temeli yoktur. Bu, insanların psikolojik istikrarsızlaşmasına, kolektif bir halüsinasyona yol açacak ve ardından dünya sakinleri yeni bir mesih kabul etmeye hazır olacaklardır. Bu bilim kurgu gibi görünebilir, ancak bunun için teknoloji zaten mevcut."*

İngiliz bilim insanları, "manyetik bir bobin kullanarak, bir kişinin göçmenlere ve hatta Tanrı'ya karşı tutumunu değiştirmek mümkün" olduğunu belirtti . *Transkraniyal*

manyetik stimülasyon (TMS) adı verilen bir teknik kullanarak, gönüllülerin beyinlerindeki belirli nöron gruplarını güvenli bir şekilde devre dışı bırakmayı başardılar. TMS, genellikle depresyon tedavisinde kullanılan ve hastanın başına yerleştirilen büyük bir elektromanyetik bobin aracılığıyla, ruh hali kontrolünden sorumlu beyin bölgesindeki sinir hücrelerini uyarmak için elektrik akımları üreten bir yöntemdir. Araştırmacılar, tekniğin seçilen deney katılımcılarının dini inançlarını ve tercihlerini temelden değiştirdiğini buldu. Çalışmaya göre, deneklerin üçte birinde Tanrı'ya olan inanç sarsıldı. New York Üniversitesi'nden Dr. Keise Izuma şunları söyledi: *"İnsanlar sorunlarla karşılaştıklarında genellikle ideolojiye yönelirler* ." Alından birkaç santimetre uzaklıkta bulunan ve tehditleri tanımlama ve bunlara yanıt verme ile ilişkili bir bölge olan posterior medial frontal korteksi uyararak, gönüllülerden gerçek dini inançlara sahip olanları belirlemek için ön tarama işleminden geçtikten sonra Tanrı'ya, cennete, şeytana ve cehenneme olan inançlarını değerlendirmeleri istendi . *"Beklendiği gibi, arka medial frontal lobu deneysel olarak manipüle ettiğimizde, katılımcıların ölüm hatırlatıldığında bile rahatlatıcı dini fikirlere daha az eğilimli olduklarını bulduk."* Billerberg Kulübü üyesi Lindsay Williams, yakın gelecekte bizi bekleyenler ve İlluminati'nin insanlık için planları hakkında şaşırtıcı açıklamalarda bulundu. *"Şeytan Projesi hayata geçiriliyor - Yeni Dünya Düzeni'ne yer açmak için Tanrı'dan kurtulmalıyız."* Şeytan Projesi tam bir sapkınlığı ifade eder çünkü onlar (İlluminati) Tanrı'dan korkan insanları buna inanmaya zorlayamazlar! Bu nedenle, toplumun tüm olumsuz tezahürlerine karşı bir mücadele ve tam refah, zenginlik ve rahatlık olarak sunulacak olan dünya vatandaşlığı işaretini kabul eden herkesi Tanrı, yanılgı ruhunun eylemine teslim edecektir, *"böylece yalanı inanacaklar, böylece gerçeğe inanmayan ve haksızlıkta zevk bulanların hepsi mahkum edilecekler"* (2 Selanikliler 2:11,12).

Her insan organının kendine özgü bir frekansta çalıştığı ve herhangi bir organın zayıf noktası bilinerek devre dışı bırakılabileceği uzun zamandır bilinmektedir. Bu nedenle, bir uydudan vücuda yerleştirilmiş bir çipe belirli bir frekans gönderilerek,

Sinir bağlantıları aracılığıyla beyne bağlanır ve bu sayede ruh halini etkileyebilir veya herhangi bir organı işlevsiz hale getirebilir. Yoğun bir saldırganlık duygusu yaratabilir.

Ya da tam bir ilgisizlik, derin hayal kırıklığı veya kayıtsızlık; ve bu duyguları taşıyan kişi, bu garip duyguların yapay bir kökeni olduğuna ikna olmayacaktır. Fizik alanında Nobel ödülü kazanan İngiliz bilim insanı, ölçüm için bir yöntem keşfetti.

Canlı organizmaların manyetik alanları ve elektromanyetik alanların onlara etkisi

Radyasyon: *"Her insan organı kendi frekansında çalışır, bunu bilerek, çip aracılığıyla belirli bir frekans göndererek vücudun herhangi bir organını devre dışı bırakabilirsiniz.*

Sinir bağlantıları aracılığıyla beyne ulaşan bir dürtü, herhangi bir organı devre dışı bırakabilir. Kişisel bir çip, bunun bir aracı haline gelebilir.

"Bir kişide çeşitli duygular ve hisler, hatta halüsinasyonlar uyandırabilen psikotropik silahlar." Rusya'da askeri bilimler doktoru olan Konstantin Sivkov, *"Biyo-çip, pasif bir unsur olarak, dış sinyalin etkisiyle belirlenir ve elektronik mikro devre ne kadar uzakta bulunursa,*

"Daha fazla radyasyon gerektiriyor. Bir biyoçip ultra yüksek frekanslara (UHF) maruz kaldığında, yeterli güçteki sinyaller kanda olumsuz değişikliklere neden olabilir, belirli hastalıklara yol açabilir ve vücuttaki hayati süreçleri durdurabilir." "Ekonomik bir tiranın bakış açısından, nakit yasağı bir tür kutsal kase gibidir. Nüfusu dijital para sistemini kullanmaya zorlamak, ekonomideki tüm işlemleri izleyerek tam kontrol sağlar ve kurulu çerçevenin dışına çıkmaya cüret eden herhangi bir küstah vatandaşın ödemelerini bloke etmeyi mümkün kılar," diye yazıyor Blitzkrieg yayınından Michael Krieger. Bu cinayet, bir kişiyi tüm veri tabanlarından dışlayarak ve geçim kaynağı olmadan bırakarak medeni bir şekilde gerçekleştirilecektir. Ve bir yerden biraz ek para kazanma girişimi, hatta bir somun ekmek için bile olsa, suç olarak algılanacaktır.

Hapis cezası gerektiren bir suç. Yalnızca ABD'de, her biri 20.000 kişi kapasiteli 100'den fazla boş askeri üs var. Bunlar faal durumda ve bakım altında, ayrıca milyonlarca plastik tabut da kanunsuzları bekliyor. Yasadışı faaliyetlerde bulunan vatandaşlar bu gözaltı merkezlerine gönderilecek ve eğer küçük çocukları varsa, daha sonra gönüllü

koruyucu ailelere yerleştirilmek üzere çocuk hizmetlerine teslim edilecekler.

"İşaretleme" ve "çipleme" teknolojisiyle "kişilik" ve "özgürlük" gibi kavramlar ortadan kalkacak. Her insan, bir düğmeye basılarak toplumdan kolayca silinebilen, elektronik bir veri tabanındaki basit bir sayı haline gelecek... Bir düğmeye basılarak, devlet kurumlarına, tüm ulaşım araçlarına, tüm sınırlara, tüm kamu binalarına, finansa, gıdaya ve elektronik ağlara erişim size kapanacak ve "alım satım" yapmanız imkansız hale gelecek. Ne yazık ki, ikincisi...

Günümüz, şehirlerde yaşayan herkesin devlet yardımlarına ve mağazalara bağımlı olduğu bir tüketim toplumuyla karakterize edilmektedir. Hristiyanlar da "alıp satma" şeklindeki dünya değerleriyle sekülerleşmektedir.

"Çünkü Tanrı'nın evinde yargılamanın başlamasının vakti geldi. Eğer önce bizden başlarsa, Tanrı'nın müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? Doğru kişi bile zorlukla kurtuluyorsa, dinsizler ve günahkarlar nerede görünecekler?" (1 Petrus 4:17, 18). Modern Hristiyanların çoğu, refah müjdesinin vaazıyla Tanrı'ya yönlendirildi; bu yüzden imanları Tanrı'nın bakımı ve esenliğine dayanıyor. Sadece almayı öğrendiler, vermeyi değil ve birçoğu ölümden sonra şunu duyacak: "Evladım, iyi şeyleri aldığını hatırla." Bu nedenle, kilise alındıktan sonra, geriye kalanlara Mesih'e olan imanlarını

haklı çıkarma ve bunu amellerle kanıtlama, hatta ölüme kadar dünyadan vazgeçme fırsatı verilecek. "Canavarın" dünya imparatorluğunda tek bir seçenek olacak: Yemin ve işareti kabul ederek canavara tapmak ya da Mesih'e sadık kalarak ölmek. Dünya devletinin işaretini ve yerleşmesini kabul edenler, kendilerini ebedi yıkıma mahkum edeceklerdir; çünkü mikrodalgaların ve ruhların etkisi altında, psikolojik olarak bağımsız olamayacaklar ve Tanrı'ya yönelemeyeceklerdir. *"Üçüncü melek de onları izleyerek yüksek sesle şöyle dedi: 'Kim canavara ve onun suretine taparsa ve alnına veya eline onun işaretini alırsa, o, Tanrı'nın gazabının şarabından içecektir; bu şarap, gazabının kasesine saf olarak dökülmüştür. Ve o, kutsal meleklerin ve Kuzu'nun huzurunda ateş ve kükürtle azap görecektir. Azaplarının dumanı sonsuza dek yükselir. Canavara ve onun suretine tapanlar ve onun adının işaretini alanlar, gece gündüz rahat bulamazlar.'"* (Vahiy 14:9-11).

Tanrı'yı yüceltenler, öyle davranacaklardır.

Dünya hükümdarı, büyük ölçüde Yahudilerden oluşan bir gölge dünya hükümetinden ortaya çıkacaktır. *"O, ahde karşı kötülük işleyenleri dalkavuklukla kendine kazanacaktır; fakat Tanrılarını tanıyan halk güçlü olacak ve harekete geçecektir. Halkın bilgeleri birçok kişiye öğreteceklerdir; ancak bir süre kılıçla, ateşle, esaretle ve yağmayla acı çekeceklerdir. Sıkıntı zamanlarında onlara yardım edecekler ve birçok kişi onlara katılacaktır, ancak kılık değiştirmiş olarak. Onlardan bazıları, hatta bilgelerden bazıları, onları sınamak, arındırmak ve son zaman için onları beyazlatmak için acı çekeceklerdir; çünkü belirlenmiş zamana kadar daha zaman vardır"* (Daniel 11:32-35). Büyük Sıkıntı günleri, 144.000 Mesihçi Yahudinin mühürlenmesiyle başlayacaktır. *"Ve mühürlenenlerin sayısını işittim: İsrail oğullarının bütün kabilelerinden yüz kırk dört bin kişi mühürlenmişti"* (Vahiy 7:5). Koruyucu Ruh kiliseye ulaştıktan sonra, Mesih'in gelecek krallığının tanıklığı, İsrail'in 12 kabilesinden 144.000 Ruhla mühürlenmiş Yahudi misyoner tarafından sürdürülecektir. *"Bunlar kadınlarla kirlenmemiş olanlardır, çünkü bakirelerdir. Bunlar, Kuzu'yu nereye giderse gitsin takip edenlerdir. Bunlar insanlar arasından kurtarılmış, Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk meyveler olarak sunulmuştur. Ağızlarında hile bulunmamıştır; çünkü Tanrı'nın tahtı önünde kusursuzdurlar"* (Vahiy 14:4, 5). Peygamber Hezekiel Kitabı, bir meleğin insanların alınlarına " *tav* " mührünü koyduğunu söyler (Hezekiel 9:4-6). Modern İbranice kare yazıda, " *tav* " harfi Rusça " *p" harfine benzer* , ancak eski alfabelerde—Kenan ve

Fenike alfabelerinde—“ *tav* ” harfi, tüm Fenike yazıtlarında olduğu gibi, bir haça benziyordu. Rusça sinodal çeviride, peygamber Hezekiel'in bu sözleri şöyle verilmiştir: " *ve halkın alınlarına... bir işaret koyun* ," ancak orijinal metinde " *tav koyun* " şeklindedir.

“Yedinci mührü açtığında, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu” (Vahiy 8:1). Küresel felaketin ilk borazanı çalınmadan önce yarım saat geçmişti.

Sessizlik.

Eğer 10 kralın bölgesel hükümdarlık süresi yedi yılın ilk yarısıysa (42 ay), o zaman yarım saat 21 aya eşittir. Bu dönem, kitle imha silahlarının kullanılmasından önceki göreceli bir sakinlik dönemi olarak düşünülebilir. Bir dünya devleti (Avrasya) ilan ederek, topluluk ortak askeri güçlerden güvenlik elde edecek; Vatikan Papası'nın önderliğinde tek bir ekümenik din benimseyerek dini farklılıkları çözecek; kayıt dışı ekonomiyi ortadan kaldıracak nakitsiz bir ekonomi yoluyla finansal refah sağlayacaktır.

İsrail Knesset'i, İsrail'in savunmasının Yakup'un Tanrısı'nın elinde olduğunu ve görevimizin sürekli dua etmek ve Tevrat'ı yerine getirmek olduğunu savunan "Kudüs Kanadı"ndan Ortodoks inançlıların askere alınmasını zorunlu kılan bir yasa çıkardı. Bu kişiler, İsrail tarihi boyunca üçte birinin savaşa gittiğine, üçte birinin cephe gerisinde kaldığına ve üçte birinin de Tanrı'ya dua ettiğine inanıyorlar. Askeriyeyle ilişki kurmayı, hatta yardım almayı bile reddediyorlar.

Askerlikten muafiyet veya erteleme. Bugün Ortodoks kanadının sayısı 150.000'i aşmaktadır. 400.000'den fazla Ortodoks Hristiyan protesto gösterisi düzenledi ve

büyük bir polis gücü konuşlandırıldı. Göstericiler "Devlet dine zulmediyor" yazılı posterler ve pankartlar taşıdı. "Öleceğiz ama orduya katılmayacağız!" diye slogan attılar. Zamanımızın olayları, İsrail'in son haftasının başlangıcının eşiğinde olduğumuzu ve Büyük Sıkıntı'nın yedi yılının başlangıcının, İbrahim'in Tanrısı ve onun Soyu Mesih Yeşua'ya tanıklık etmek üzere 144.000 Yahudi erkeğin mühürlenmesiyle işaretleneceğini göstermektedir (Vahiy 7).

"Bunlardan sonra, yeryüzünün dört köşesinde duran, yeryüzünün dört rüzgârını tutan dört melek gördüm; rüzgâr ne yeryüzüne, ne denize, ne de ağaçlara esmesin diye. Doğudan yükselen, diri Tanrı'nın mührünü taşıyan başka bir melek gördüm. O da, yeryüzüne ve denize zarar verme yetkisi verilmiş olan dört meleğe yüksek sesle şöyle seslendi: 'Ne yeryüzüne ne de denize zarar vermeyin!'"

"Ağaçlara da, Tanrımızın kullarını alınlarında mühürleyene kadar bakmayacağız. Mühürlenenlerin sayısını işittim: İsrail

oğullarının her kabilesinden yüz kırk dört bin kişi mühürlenmişti" (Vahiy 7:1-4). 144.000 Yahudi erkek, Mesih'in dönüşünden önce O'nun son şahitleri olacak. Yuhanna, bir meleğin İsrail'in her kabilesinden 12.000 kişiyi mühürlediğini gördü. Yahudi halkının 12 kabilesi, Tanrı'nın "İsrail" adını verdiği Yakup'un 12 oğluna kadar uzanan bir soyağacına sahiptir. Yakup, oğullarının her birine özel peygamberlik kutsamaları verdi. 12 kabileye bölünme, Mısır'dan Çıkış ve çölde dolaşma sırasında da korundu; her kabilenin kampta kendi yeri, kendi yürüyüş düzeni, kendi bayrağı ve arması vardı. İsrail topraklarında, 12 İsrail kabilesinin her birine kendi payı verildi; sadece rahiplerin kabilesi Levililer toprak paylaşımına dahil edilmedi ve tüm paylarda yaşadılar, onların ve Yusuf'un yerleri alındı.

Yusuf'un oğullarının kabileleri—Efraim ve Manasse. MÖ 722'de Asur kralı tarafından İsrail'in 10 kabilesinin esarete düşürülüp sürgüne gönderilmesinden sonra, kabilelerin izleri sonsuza dek kayboldu. Yahuda ve Benyamin, Nezzar yönetimindeki esaretlerinden sonra MÖ 536'da geri dönerken, 10 kabile yabancı topraklarda sürgünde kaldı. Her kabileden mühürlenmiş 12.000 kişiyi nasıl tespit edebiliriz? Bugün bu, İsrail Devleti topraklarının 12 kabilenin eski miraslarına dağılımına dayanarak mümkündür. Onlar, ikamet yerlerine göre tespit edilebilir, Yüce Tanrı'nın Ruhu tarafından mühürlenmiş ve şahit olarak gönderilmişlerdir.

Onların hizmeti öncelikle İsrail'e yönelik olacaktır, İlyas'ın dediği gibi: *“İlyas bütün halkın yanına gitti ve dedi ki: ‘Ne zamana kadar iki görüş arasında tereddüt edeceksiniz? Eğer RAB Tanrı ise, O'nu izleyin; fakat eğer Baal ise, onu izleyin.’ Halk ona tek bir söz bile söylemedi”* (1 Krallar 18:21). Havari Petrus: *“Tanrı, bütün peygamberlerinin ağzıyla daha önce Mesih'in acı çekeceğini söylemişti; O da bunu yerine getirdi. Öyleyse tövbe edin ve dönün ki, günahlarınız silinsin, RAB'bin*

huzurundan ferahlatıcı zamanlar gelsin ve O, sizin için hazırladığı İsa'yı göndersin."

"Tanrı'nın, dünyanın başlangıcından beri bütün kutsal peygamberlerinin ağzıyla bildirdiği gibi, her şeyin yeniden kurulacağı zamana kadar göklerin kabul edeceği Mesih " (Elçiler 3:18-21). Şaul, kaderinde yazılı olan Mesih Yeşua'nın dönüşünün İsrail'in dönüşümünü getireceğini söylüyor. *"İsrail'de kısmen körlük oldu, ta ki ulusların tam sayısı gelene kadar. Ve böylece bütün İsrail kurtarılacak. Yazıldığı gibi: 'Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak ve Yakup'tan dinsizliği uzaklaştıracak.' Ve bu, günahlarını ortadan kaldırdığım zaman onlarla yaptığım antlaşmadır"* (Romalılar 11:25-27). Ulusların zamanı sona erdi ve İsrail için ferahlatıcı zamanlar geliyor (Elçiler 3:20). Geçtiğimiz on dokuz yüzyıl boyunca, İsa'ya iman eden Yahudilerin sayısı, "Yahudi olmayanların dönemi"nin sonu olarak kabul edilen birinci yüzyıl hariç, tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar artmıştır. Colorado, Denver'dan Haham Ralph Messer, çeşitli ülkelerden Mesihçi Yahudilerin İsrail'e dönmeleri ve Mesih'in Gerçeği için birer kanal olmaları gerektiğini söylüyor: *"Her şeyin olması gereken yere dönmesi gereken Jübile Yılındayız. Bu, 'dağılmış olan Tanrı çocuklarının bir araya toplanacağı'* (Yuhanna 11:52) Mesih zamanıdır. *Bugün, Rabbin, duyabilen ve karşılık verebilen herkes için, onların olması gereken yere dönme çağrısı geçerliliğini koruyor. Bu, insanlarda değişim arzusunu uyandıran bir şofar sesi gibi geliyor. Her Yahudiye, tarihi vatanlarına, köklerine ve tarihlerine, Eretz İsrail'e dönme çağrısı. Rab, İbrahim'i çağırırken, ona sayısız torun ve İbrahim'in dolaştığı toprakları bahşedeceğine söz vermişti; bugün tüm*

torunlarının geri dönme zamanı geldi." Dünyanın dört bir yanına dağılmış olan İsrail halkı, topraklarına ve Tanrılarına geri dönüyor. Bugün, yalnızca Amerika Birleşik Devletleri'nde on binlerce Yahudi, Yeşua'ya olan inançlarını ilan ediyor. 1967'den önce dünyada tek bir Mesihçi Yahudi cemaati yoktu, ancak bugün 350'den fazla Mesihçi cemaat var ve bunların yaklaşık 100'ü sadece İsrail'de bulunuyor; bu cemaatler Nasıralı İsa'yı Mesihleri olarak ilan ediyor. Bir İsrail mahkemesi, Mesihçi cemaatin haklarını bir sinagogun haklarına eşit olarak tanıdı. Özel bir yargı heyeti, Kudüs'teki Mesihçi cemaatin Ortodoks bir sinagogun aldığı tam vergi muafiyetinden yararlanması gerektiğine karar verdi. Bu konu, 2010 yılında Knesset'in ultra-Ortodoks üyeleriyle gündeme gelmişti.

Yahadut HaTorah'tan (Birleşik Tevrat Yahudiliği) Moshe Gafni ve Şas'tan Nissim Ze'ev, Yahudi sinagoglarını her türlü belediye vergisinden muaf tutan bir yasa teklifinde bulundular. Kudüs Adalet Enstitüsü'nden (JIJ) avukatlar, başkentteki Mesihçi inananlara da aynı statünün verilmesi için mahkemeye başvurdular. Şimdi, kısa ama dinamik tarihlerinde ilk kez, Mesihçi inananlar, vergi muafiyetlerinden yararlanan Ortodoks Yahudi partileriyle aynı konumdalar. JIJ avukatlarından birinin dediği gibi, *"Sonunda, Mesihçi Yahudilerin Ortodoks siyasi partilerle ortak çıkarları var."* İsrail Yüksek Mahkemesi Temyiz Komitesi, Mesihçi cemaatlerin toplantısının *"tüm üyelerinin dua ettiği bir tapınak" olduğunu kabul etti.* İsrail'de, gençlerin Mesihlerini İsa Mesih'te bulduğu bir misyonerlik hareketi ortaya çıkıyor. Bugün, İncil, Yahudiler için medya aracılığıyla İbranice olarak duyuluyor. Mikhail Tsin, yakın zamanda 50 milyon izleyiciye ulaşan bir Yahudi uydu televizyon kanalının kendisine verildiğini söylüyor. Çarmıha gerilmiş Mesih'ten bahseden peygamberler de dahil olmak üzere Tonakh'ı (İncil) okumak isteyenlerin sayısı artıyor. One For Israel bakanlığının Mesihçi ekibi, Yeşua'yı Mesih olarak kabul ettikten sonra ne yapılması gerektiği konusunda bilgi, yardım ve tavsiye isteyen birçok kişiden talep alıyor. *"Son zamanlarda bu tür talepler sürekli geliyor ve modern İsrail Devleti'nin kuruluşundan bu yana kimsenin görmediği şeyleri görüyoruz."*

Mühürlenmiş Yahudiler, *İncil için "güçlü ve aktif hale gelecekler";* işaretin yokluğu nedeniyle dünyayı dolaşamayacaklar ve Orta Doğu'da vaaz verecekler. Susuzluk, açlık ve sıcak içinde dolaşacaklar ve kendi güvenlikleri için herkes onları evine almayacak ve onlara bir bardak soğuk su vermeyecek. İsa, bu olaylardan

İnsanoğlunun gelişinden önceki günler olarak bahsetmiştir. *“Kardeş kardeşi ölüme teslim edecek, baba oğlunu; çocuklar anne babalarına karşı ayaklanıp onları öldürecekler; ve sizler, benim adım yüzünden herkes tarafından nefret edileceksiniz. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. Bir şehirde size zulmettiklerinde, başka bir şehre kaçın. Çünkü size doğrusunu söylüyorum, İnsanoğlu gelene kadar İsrail şehirlerini dolaşmış olmayacaksınız... Ve kim bu küçüklerden birine, bir öğrenci adına sadece bir bardak soğuk su verirse, size doğrusunu söylüyorum, o asla mükafatını kaybetmeyecektir... Ve bedeni öldürenlerden korkmayın, çünkü onlar ruhu öldüremezler; “Ama daha çok, hem ruhu hem de bedeni cehennemde yok edebilecek olandan korkun”* (Matta 10:21-42). “ *O zaman sizi sıkıntıya teslim edip öldürecekler ve sizler, benim adım yüzünden bütün milletler tarafından nefret edileceksiniz. Ve o zaman birçokları gücenecek, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler.” "Ve birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçok kişiyi aldatacak. Ve kanunsuzluk çoğalacağı için, birçok kişinin sevgisi soğuyacak. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır* ." (Matta 24:9-14)

Patmos'taki Yuhanna'ya İsa, kilise ile birlikte Engelleyici'nin ortadan kaldırılmasından sonra dünyanın durumunu gösterdi. Ruh'tan yoksun bir dünya, kartalların (felaketlerin) toplanacağı, pis kokan bir ceset gibi olacaktır. *“Dördüncü mührü açtığında, dördüncü canavarın sesini işittim: ‘Gel ve gör!’ Baktım ve işte soluk bir at! Binicisinin adı Ölüm'dü ve Hades de onunla birlikte geliyordu. Onlara yeryüzünün dörtte biri üzerinde kılıçla, açlıkla, veba ile ve yeryüzünün hayvanlarıyla öldürme gücü verildi”* (Vahiy 6:7-8). Soluk at veya Yunanca'da yeşil, binicisinin adı olan Ölüm, yeryüzü nüfusunun dörtte biri üzerinde güç verilmesi İslam'ı temsil eder. İslam'ın resmi rengi yeşildir ve kural olarak tüm

Dünyanın dört bir yanındaki terör saldırıları onların liderliğinde gerçekleştiriliyor.

Aşırı İslam, terörizmi ve ölümü en yüce erdem olarak yücelten bir ölüm kültürüdür. İki yaşından itibaren çocuklara hayatın asıl amacının Allah için ölmek olduğu öğretilir ve tüm teröristlere cennet vaat edilir...

Bakireler zevk için, ama Kutsal Kitap

Cehennemin onu takip ettiğini söylüyor (Medya).

Acımasız infaz sahneleriyle dolu ve

İslamcı terörist saldırıları. Sadece 11 Eylül 2001'den bu yana, beş yıl içinde, İslamcı aşırılıkçılar...

Dünya genelinde 20.375 terör saldırısı gerçekleştirildi. Terörizm, dünyanın tüm ülkelerinde en yaygın suç haline geldi. İslamcı aşırıcılığın destekçileri, eylemlerinin her birini Kur'an'da veya hadislerde (amel ve günahlarla ilgili gelenekler) haklı çıkarmaya çalışırlar.

(Hz. Muhammed'in sözleri) ister kafa keserek idam, köleleştirme, tecavüz, çocuk yaşta evlilik veya Yahudilerin, Hristiyanların ve Muhalifler. İslam Devleti, İslam'dan dönen

kardeşlerini kâfir olarak görüyor ve ölümlerini bir şeref olarak kabul ediyor. Hristiyanlık (ve İslam dışındaki diğer dinler) yasaklanmış, İncil bulundurmak hapis cezası gerektiriyor ve Hristiyanlığa geçen Müslümanlar ölüm cezasına çarptırılıyor. Sadece son yıllarda, Suriye, Suudi Arabistan, İran ve diğer Müslüman ülkelerde bir milyondan fazla Hristiyan kaçmak zorunda kaldı ve on binlercesi vahşice öldürüldü. Bugün, her dört kişiden biri İslam dinine mensup. Son 50 yılda Müslüman nüfusu %235 arttı ve küresel nüfus artışının büyük çoğunluğunu oluşturuyor. Sadece birkaç yıl içinde Müslümanlar dünya nüfusunun dörtte birinden fazlasını oluşturacak, ancak kilisenin ele geçirilmesinden ve İsrail'in son haftasının başlamasından sonra, Yahya gökten İslam'ın dünyanın dörtte birini etkisi altına aldığına dair bir vizyon aldı. Bugün, dünya nüfusunun dörtte birine denk gelen 1,7 milyar İslam dinine mensup insan var. *"...ve ona yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi..."* (Vahiy 6:8). Büyük Sıkıntı'nın ilk yarısında, İbrahim'in Tanrısı ve Mesih'e tanıklık ettikleri için, seçilmiş 144.000 Yahudi misyoner, radikal Müslümanlar tarafından halka açık bir şekilde başları kesilerek idam edileceklerdir (Vahiy 20:4). Bu yargı uygulaması bugün Müslümanlar arasında hala kabul görmektedir. Ölümle hükmetme yöntemleri değişmeden kalmıştır: *"Kılıçla, açlıkla, veba ile ve yeryüzünün vahşi hayvanlarıyla öldürmek."*

Magog ülkesinden Gog

“Sonra Rab bana şöyle dedi: ‘Ey insanoğlu, Roş, Meşek ve Tubal prensi Gog’a karşı yüzünü çevir ve ona karşı peygamberlik et: ‘Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, Roş, Meşek ve Tubal prensi Gog, sana karşıyım!’ Seni döndüreceğim, çenene kancalar takacağım ve seni bütün ordunla, atlarınla ve süvarilerinle, hepsi tam teçhizatlı, büyük bir birlik, zırh ve kalkanlı, kılıçlı, Persli, Etiyopyalı ve Libyalılarla, kalkanlı ve miğferli, Gomer ve bütün birlikleriyle, kuzey kıyısından Togarmah hanedanı ve bütün birlikleriyle, birçok halkla birlikte dışarı çıkaracağım. Hazırlan ve hazırlan, sen ve sana toplanmış bütün birliklerin, onların komutanı ol. Birçok gün sonra sana ihtiyaç duyulacak. Son yıllarda kılıçtan kurtarılmış, birçok yerden toplanmış bir diyara geleceksin.

"O zaman bir kasırga gibi yükseleceksiniz ve bir bulut gibi ülkeyi kaplayacaksınız, siz ve bütün ordularınız ve sizinle birlikte birçok insan. Rab Tanrı şöyle diyor: 'O gün kalbinize düşünceler gelecek ve kötü bir plan kurup diyeceksiniz ki: 'Surları olmayan ülkeye, güven içinde yaşayan, sursuz ve kapısız yaşayan, hiçbir şey almayan, umursamazlara karşı savaşacağım; yağma ve ganimet alacağım, yeni yerleşilmiş

harabelere ve uluslardan toplanmış, çiftçi ve tüccar olan, ülkenin tepesinde yaşayan insanlara el koyacağım.' Şeba, Dedan ve Tarşiş tüccarları, bütün genç aslanlarıyla size diyecekler ki: 'Yağma yapmaya mı geldiniz? Ordunuzu ganimet toplamak, gümüş ve altın almak, hayvanları ve malları ele geçirmek, büyük ganimet ele geçirmek için mi topladınız?'" Bu nedenle, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog'a de ki: "Rab Tanrı şöyle diyor: Öyle değil mi? O gün, halkım İsrail güven içinde yaşarken, bunu anlayacaksın. O zaman sen, kuzeyin en uzak köşelerinden, seninle birlikte birçok insan, hepsi atlara binmiş olarak, büyük bir topluluk ve güçlü bir ordu olarak geleceksin. Ve yeryüzünü kaplayan bir bulut gibi halkım İsrail'e karşı ayaklanacaksın. Bu son günlerde olacak. Ve seni kendi ülkeme getireceğim ki, milletler beni tanısınlar; ben, Gog, onların gözleri önünde senin üzerinde kutsanacağım. Rab Tanrı şöyle diyor: Sen, eski zamanlarda kullarım İsrail peygamberleri aracılığıyla bahsettiğim, o günlerde sana karşı geleceğimi peygamberlik eden kişi değil misin? 'Ve Gog İsrail ülkesine karşı geldiği gün,' diyor Rab Tanrı, 'öfkem gazabımla yanacak. Ve kıskançlığım ve öfkemle dedim ki: "Şüphesiz o gün İsrail diyarında büyük bir sarsıntı olacak. Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar, tarladaki hayvanlar, yeryüzünde sürünen her şey ve yeryüzünde bulunan her insan, Benim huzurumda titreyecek. Dağlar yıkılacak, kayalıklar düşecek ve her duvar yerle bir olacak. Rab Tanrı diyor ki: 'Bütün dağlarımın üzerine kılıç çağıracağım; her adamın kılıcı kardeşine karşı olacak.' Ben de ona veba ve kan dökme ile dava açacağım; onun üzerine, askerlerinin üzerine ve onunla birlikte olan birçok ulusun üzerine şiddetli bir yağmur, dolu, ateş ve kükürt yağdıracağım. Ben de büyüklüğümü ve kutsallığımı ilan edeceğim ve birçok ulusun önünde görüneceğim; onlar da benim Rab olduğumu bilecekler." (Hezekiel 38:1-23)

Magog ülkesindeki Gog - *"Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Madai, Yavan, Tubal, Meşek ve Tiras"* (Yaratılış 10:2). Yafet'in soyundan gelen Magog, beyaz tenli bir Avrupalıdır (Yaratılış 10:2). Josephus Flavius, "Yahudilerin Eski Eserleri" (MS 93-94) adlı kitabının 6. bölümünde, Magog'un kuzeyde yaşayan ve "İskitler" olarak adlandırılan barbar kabilelerin adı olduğunu söyler. *"Magog, kendisinden Magog adını alan ve onlar (Yunanlılar) tarafından İskitler olarak adlandırılan halkın temelini attı."* 1720 yılında Gavriil Buzhinsky tarafından çevrilen 17. yüzyıldan kalma bir

Lutherci kronograf, şunu anlatır:

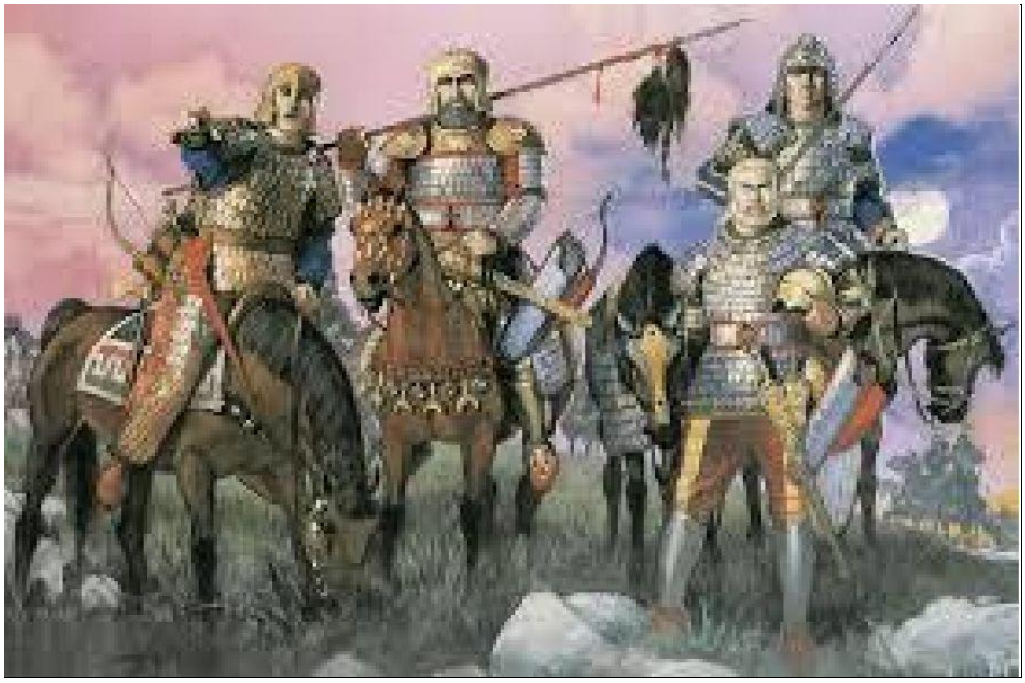

"Magog, İskit kabilelerinden Getae ve Massagetae'nin doğumunu gerçekleştirmiştir" (Wikipedia). Tarihçi Ivan Zabelin, 16. yüzyılın sonlarında yaşamış Polonyalı bilgin Stryjkowski'nin görüşünü aktarıyor: *"Nuh'un torunu Yafet'in altıncı oğlu Mosoch veya Meshech, tüm soyların babası ve atasıdır."*

Moskova, Rusya, Polonya, Volyn, Çek, Mazovya, Bulgaristan, Sırp, Hırvat halkları ve Slav dillerini konuşan herkes; Moskova halklarının atası Musa Mosoch (Meshech)'tur."

Rus yazar Aleksandr Blok, 1918'de "İskitler" şiirini yazdı ve bu şiir esasen modern Rusların kökenlerini İskitlere dayandırıyor. Şiirde, modern Rusların, kendi zamanlarının İskitleri gibi, Batı'nın bilim ve medeniyeti ile Asya'nın feodalizmi arasında bir ara Avrasya dünyasında yaşadıkları anlatılıyor. İşte 4-5. sınıflar için yeni Rus tarihi ders kitabının bir sayfasında yazılanlar: *"MÖ 1250. Eski Rus şehri Russka Oselya'nın (voyvoda Kiyan tarafından kurulmuş) Yahudiler tarafından fethi. Ve Kudüs olarak yeniden adlandırılması. Siyan Dağı ve Yav Tapınağı'nın Siyon Dağı'ndaki Yahve Tapınağı olarak yeniden adlandırılması."* Yahudi göçünden sonra Yeltsin bu süreci "beyin göçü" olarak adlandırdı ve Ruslar arasında, ülkeyi soyan "Yahudilerin" kötü yaşam koşullarının nedeni olduğuna dair yaygın bir inanç var. Kuzey Kralı Gog (Rus İskitleri), İsrail topraklarının ve zenginliklerinin meşru varisleri olduklarını düşünerek İsrail'i yağmalamak için savaş açacaktır. *"Uzun yıllar sonra size ihtiyaç duyulacak; son*

yıllarda..." Peygamber Daniel aracılığıyla Rab, Kuzey Kralı'nın son günlerindeki rolünü açıkladı. Tam kuzeyde, iki derece boylam farkıyla, Rusya'nın başkenti Moskova bulunmaktadır. Kuzey Kralı Gog, insanlık tarihinde yeryüzündeki halkların en kana susamış ve olumsuz milleti olarak anılacak, son üç savaşı başlatacak olan kişi olacaktır. Son yedi yılda İsrail, iki büyük çaplı savaş beklemektedir:

İlk askeri müdahale, Golan Tepeleri ve Doğu Kudüs'ün Filistin devletinden ayrılmasına bağlı olacaktır. Türkiye Cumhurbaşkanı Erdoğan başkanlığındaki 57 Arap devleti, BM'de bu toprakların iadesini ve Doğu Kudüs'ün Filistin devletinin başkenti olarak kurulmasını talep etti. Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, 24 Nisan 2019'da Moskova Uluslararası Güvenlik Konferansı'nda yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Uzun süredir devam eden Arap-İsrail çatışmasının üstesinden gelinmeden, bağımsız, yaşayabilir, toprak bütünlüğüne sahip, 1967 sınırları içinde güvenli ve tanınmış bir Filistin devletinin kurulması ve Doğu Kudüs'ün başkenti olması şartıyla, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'nın sürdürülebilir istikrara kavuşturulması mümkün değildir." Gog, Arap güçleriyle bir koalisyon kurarak Golan Tepeleri ve Doğu Kudüs'ü askeri olarak ilhak edecek, ancak amacı en gelişmiş teknolojilere sahip bir ülkeyi yağmalamak, *"yağmalayıp talan etmek* " olacaktır. Prens Gog'un ordusunda Arap halklarından oluşan kalabalıklar yer alacak: İranlı Persler, Afrika'nın Libyalı ve Etiyopyalı sakinleri; Galya'dan Gomer ve Kafkas halklarından Togarmah (Çeçenya ve diğerleri). Orada, yeni inşa edilen tapınakta, "felaketin oğlu" oturacak ve kendisini dünyanın tek hükümdarı ve tüm dinlerin tanrısı ilan edecektir. *"Ve ordunun bir kısmı onun tarafından atanacak ki, bunlar kudret mabedini kirletecek, günlük kurbanı kaldıracak ve yıkımın iğrençliğini kuracaklar. Antlaşmaya karşı kötülük edenleri dalkavuklukla kendine kazanacak; fakat Tanrılarını tanıyan halk güçlü olacak ve bir şeyler yapacak. Halkın bilgeleri birçok kişiye öğretecek, kılıç ve ateşle, esaret ve yağmayla bir süre acı çekecekler; sıkıntı zamanlarında bir miktar yardım görecekler ve birçok kişi onlara katılacak, ama sahte bir şekilde. Ve o kral kendi isteğine göre hareket edecek, kendini her tanrının üstünde yüceltecek ve tanrıların Tanrısı hakkında küfürler edecek ve gazap tamamlanıncaya kadar başarılı olacak: çünkü önceden belirlenmiş olan gerçekleşecektir... Ama*

"O, kendi yerinde kalelerin tanrısını onurlandıracak ve atalarının tanımadığı bu tanrıyı altın, gümüş, değerli taşlar ve her türlü kıymetli şeyle onurlandıracak. Yabancı bir

tanrıya tapınarak bir kale inşa edecek. Kendisini tanıyanlara büyük onur verecek, onlara birçok kişi üzerinde egemenlik verecek ve toprakları ödül olarak dağıtacak. " (Daniel 11:31-39). Daniel, Hezekiel'in Kuzey Kralı Gog hakkındaki sözlerini yankılıyor. Rusya, brüt gelirinin %20'sinden fazlasını askeri sanayiye harcıyor. Hinduizm, Müslümanlık ve Çin Budizmi'nin yabancı tanrılarıyla kurulan Brexit koalisyonu, Rusya'nın itibarını artıracak. Rusya, dünyanın topraklarının 1/6'sına sahip ve topraklarını Çin'e, Kuril Adaları'nı ise Japonya'ya verebilir. Avrupa'ya hidrokarbon tedariki, Avrupa'yı Rusya'nın enerji kaynaklarına bağımlı hale getirecek ve kendi kabulünü yaratacaktır. Haftanın ortasında, Kuzey Kralı en güzel topraklara girecek, İsrail'in bir kısmını ve Doğu Kudüs'ü askeri olarak ilhak edecek ve Tapınaktaki kurban törenlerine son verecektir. Kendisini her tanrının üstüne çıkaracak, Tapınakta tahta oturacak ve kendisini Yahudilerin, Hristiyanların ve Müslümanların Tanrısı ve Mesih'i ilan edecektir.

Kuzey Gog, yedi yıllık saltanatının sonunda ikinci bir askeri işgal girişiminde bulunacak. *"Son zamanlarda güney kralı ona karşı savaş açacak, kuzey kralı ise kasırga gibi savaş arabaları, atlılar ve birçok gemiyle üzerine gelecek, eyaletlere saldıracak, onları istila edecek ve içlerinden geçip gidecek. Güzel topraklara girecek ve birçok eyalet acı çekecek; sadece Edom, Moab ve Ammon oğullarının büyük bir kısmı onun elinden kurtulacak. Elini ülkelere uzatacak; Mısır ülkesi bile kurtulamayacak. Mısır'ın altın ve gümüş hazinelerini ve bütün değerli şeylerini ele geçirecek; Libyalılar ve Etiyopyalılar onu takip edecek. Ama doğudan ve kuzeyden gelen söylentiler onu rahatsız edecek ve büyük bir öfkeyle birçoklarını yok etmek ve ortadan kaldırmak için çıkacak ve kraliyet çadırlarını deniz ile görkemli kutsal dağ arasına kuracak; "Ama bu son bulacak ve kimse ona yardım etmeyecek"* (Daniel 11:40-45). Peygamber Hezekiel bunu 38-39. bölümlerde anlatır; burada, Daniel'de olduğu gibi, hem birinci hem de ikinci askeri istiladan bahsedilir. *" Sol elinizdeki yayınızı alacağım, sağ elinizdeki oklarınızı dağıtacağım. Siz ve bütün ordularınız ve sizinle birlikte olan halklar İsrail dağlarına düşeceksiniz. Sizi her türlü yırtıcı kuşa ve kır hayvanlarına yem edeceğim. Açık alanda düşeceksiniz; çünkü ben bunu söyledim, diyor Rab Tanrı"* (Hezekiel 39:3-5). Bu olay, Mesih'in bizzat inip "canavarın" imparatorluğunu yok edeceği ve krallığını yeniden kuracağı Armageddon Savaşı olarak tarihe geçecektir. *"Zamanın sonundan önce, Rusya diğer Slav toprakları ve kabileleriyle birlikte büyük bir denizde birleşecektir; "Tek bir deniz oluşturacak ya da*

Rab Tanrı'nın eski zamanlarda tüm azizlerin ağzından bahsettiği o engin evrensel uluslar okyanusu: 'Tüm Rusya'nın, tüm Slavların -Gog ve Magog'un- korkunç ve yenilmez Krallığı, önünde tüm uluslar titreyecek.' Ve tüm bunlar, iki artı ikinin dört etmesi kadar kesindir ve Tanrı'nın kutsallığı kadar kesindir; O, eski zamanlarda bunu ve yeryüzündeki korkunç egemenliğini önceden bildirmiştir. Rusya ve diğer halkların birleşik güçleriyle Konstantinopolis ve Kudüs ele geçirilecektir. Türkiye bölündüğünde, neredeyse tamamı Rus kalacaktır..." - Sarovlu Aziz Serafim (1825-32). Rusya, en fazla miktarda küçük silaha sahip ülkeler listesinde ikinci sırada yer almakta ve aynı zamanda dünyanın en büyük ikinci silah ihracatçısıdır. *"O zaman İsrail şehirlerinin sakinleri dışarı çıkıp ateş yakacak ve silahlarını, kalkanlarını ve zırhlarını, yaylarını ve oklarını, sopalarını ve mızraklarını yakacaklar. Ben onları yedi yıl yakacağım." "Tarladan odun taşımayacaklar, ormanlardan hiçbir şey kesmeyecekler, sadece silahlarını yakacaklar* ." (Hezekiel 39:9-16)

Gog'un Tanrı'nın halkına ve krallığına karşı üçüncü isyanı, yeryüzündeki ideal refahın -Kutsalın Kutsalı Krallığı'nın- üzerinden 1000 yıl sonra gerçekleşecektir. Bu dönem, askeri çatışmaların yokluğu, ulusların refahı ve sağlıklı bir yaşam tarzı ile karakterize edilecek, ancak İsrail'in önder rolüne dair farkındalık ve sorumluluk, Rusya'nın emperyalist ruhuna yer vermeyecektir. Ve şeytan, yaşayanları sınamak, zamanın sonunda her birinin hangi ebediyeti seçeceğini belirlemek için uçurumdan serbest bırakıldığında, İskitlerin kötü zihniyeti, bozulmuş ruhsal gen havuzlarında ortaya çıkacaktır. *"Bin yıl sona erdiğinde, Şeytan hapishanesinden serbest bırakılacak ve dünyanın dört bir yanındaki milletleri, Gog ve Magog'u aldatmak için dışarı çıkacak; onları savaşa toplayacak; sayıları deniz kumu kadar çoktur. Ve onlar yeryüzünün dört bir yanına yayılıp kutsalların kampını ve sevgili şehri kuşattılar. Ve gökten Tanrı'dan ateş indi ve onları yok etti."* (Vahiy 20:7-9)

İncil'den yeniden doğuşu hiç yaşamamış Rus halkının tarihte trajik ve ölümcül bir rol oynayacak olması üzücü. Özgürlük olarak komünizm fikri, Lucifer doktrininden alınmıştır. Önde gelen Mason Oswald Wirth, "Başlatma ve Spiritüalizm" adlı raporunda şöyle demiştir: *"Masonluğun isyankar meleklerin başı Lucifer ile bağlantısı tamamen kabul edilebilir. Lucifer, ilahi yönetimin bariz adaletsizlikleri nedeniyle Tanrı'ya isyan eder. Özünde, Işık meleği (Lucifer) özgürlük ruhunu temsil eder. Bu anlamda, Masonluk Luciferizm için tamamen kabul edilebilir"* (Alliance Spiritualiste, 1912).

Komünist Manifesto'da Marx, amacının sadece tüm dinlerin değil, aynı zamanda ahlakın da – özgürlük, eşitlik ve kardeşlik için – yok edilmesi olduğunu itiraf etmiştir. Vahiy Kitabı'ndaki ejderha kırmızıdır . *"Kızıl bayrak, tüm medeni ülkelerde işçi sınıfının nihai zaferine kadar sürecek devrimi simgeler.*

"Cumhuriyetler. Sosyalist devrim benim dinimdir. İşçiler ülkelerinde zafer kazandıklarında, dünyanın geri kalanındaki kardeşlerine de yardım etmelidirler." 17 Mart 2019'da Rusya Komünist Partisi kitlesel bir gösteri ve motorlu araç konvoyu çağrısında bulundu. Hareketimizin amacı, insanların bilincini uyandırmak ve sadece

Kapital ülkemizi yönetiyor olabilir, ancak onur, vicdan, vatan sevgisi, çocuk sevgisi ve sosyal güvenceler gibi evrensel değerler hâlâ var. Kızıl Bayrağı, Zaferin Kızıl Bayrağını, büyük dedelerimizin, dedelerimizin ve babalarımızın Kızıl Bayrağını alın! "Rusya içeriden yok ediliyor" başlıklı makalede yazar, ulusun planlı bir şekilde parçalanmasından şöyle bahsediyor: *"...Kabalık ve küstahlık, yalan ve aldatma, sarhoşluk ve uyuşturucu bağımlılığı, birbirlerinden hayvani bir korku ve utanmazlık, ihanet, milliyetçilik ve halklar arasındaki düşmanlık gelişecek. Bölüm bölüm, yeryüzündeki en isyankar halkın yıkımının anıtsal trajedisi, öz farkındalığının nihai, geri döndürülemez yok oluşu ortaya çıkacak. Yeni Dünya Düzeni Rusya'ya karşı, Rusya'nın yıkıntıları üzerinde ve Rusya'nın pahasına kurulacak."* – Z. Brzezinski. Modern Rusya'nın durumu, Bayan Merkel'in şu sözleriyle özetlenebilir: " *Gerçek hayat ne kadar*

yüzlerine çarpsa da, yine de kendilerine özgü bir gerçeklik içinde yaşıyorlar. Yalanlar Rusya'yı tamamen sarmış durumda ."

Dünyayı yok eden "boru" felaketleri

“Yedinci mührü açtığında, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu. Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm; onlara yedi borazan verildi. Başka bir melek geldi ve sunağın önünde durdu, elinde altın bir buhurdan vardı. Ona çok miktarda buhur verildi ki, onu bütün azizlerin dualarıyla birlikte, tahtın önündeki altın sunağın üzerinde sunsun. Buhurun dumanı, azizlerin dualarıyla birlikte, meleğin elinden Tanrı'nın önünde yükseldi. Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşinden doldurdu ve yere attı; sesler yükseldi, gök gürledi, şimşekler çaktı ve deprem oldu. Yedi borazanı olan yedi melek de borazanları çalmaya hazırlandı” (Vahiy 8:1-6). Sunağın buhurunu taşıyan altın buhurdanlı melek, azizlerin niyetlerini şöyle ifade eder: “ *Buhurun dumanı ile birlikte...*

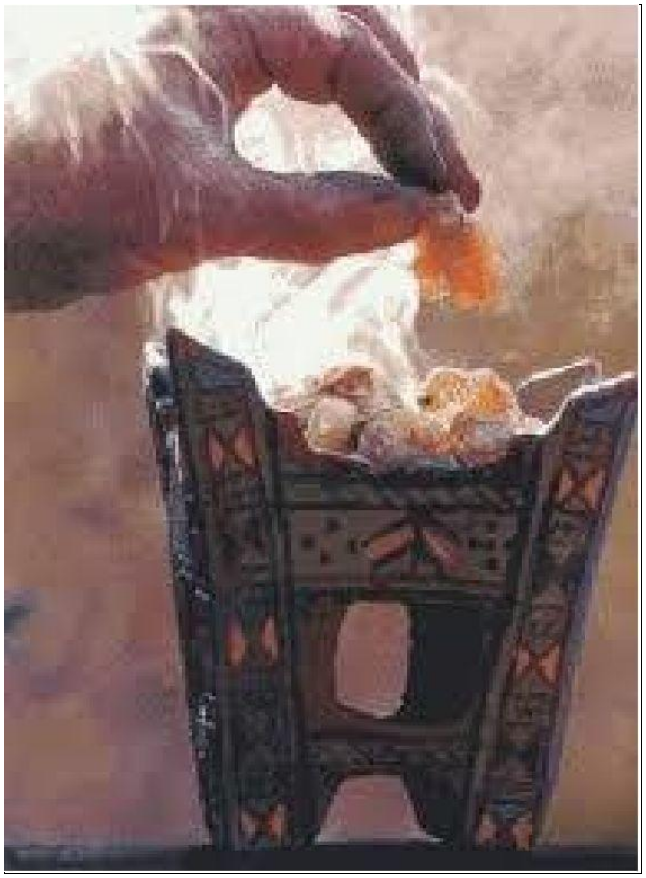

"Azizlerin dualarıyla" ifadesi , öldürülenlerin ruhlarının şöyle haykırdığı sunaktan alınmıştır: " *Ey Rab, kutsal ve doğru olan, yeryüzünde yaşayanların üzerine kanımızın intikamını ne zamana kadar almayacaksın?"* (Vahiy 6:10). Yeryüzüne atılan ateş, *"Rabbin intikam günü, Siyon davasının karşılığı yılıdır"* (İşaya 34:8). *"Kötülerin*

üzerine kor ateş, kükürt yağdıracak; kavurucu bir rüzgâr da onların payına düşen kadehtir. Çünkü Rab adildir, adaleti sever; yüzü doğruları görür " (Mezmur 11:6,7).

1985 yılında, Salyut 7 uzay istasyonunda, Leonid Kizim, Oleg Atkov, Vladimir Solovyov, Svetlana Savitskaya, Igor Volk ve Vladimir Dzhanibekov'dan oluşan bir kozmonot ekibi, planlanmış deneyleri gerçekleştirmeye hazırlanıyordu. Aniden, istasyon bilinmeyen bir kaynaktan gelen turuncu bir gaz bulutuyla kaplandı ve yörünge kompleksine nüfuz etti. Mürettebat şaşkınlık içinde pencerelere koştu; süper güçlü camın diğer tarafında, turuncu bulutun içinde yedi devasa figür görünüyordu. Hiç şüphe yoktu: uzayda göksel meleklerle karşı karşıyaydılar! Birkaç dakika sonra, istasyona eşlik eden göksel varlıklar, turuncu bulutla birlikte kayboldu. Daha sonra, uçuşun 167. gününde, kozmonotlara üç meslektaş daha katıldı: Svetlana Savitskaya, Igor Volk ve Vladimir Dzhanibekov. Bir kez daha, uzay istasyonu parlak turuncu bir ışıkla doldu ve yedi melek tekrar ortaya çıktı. Altı astronotun tamamı Melek'in görüldüğünü doğruladı. Görev kontrolörleri raporu dosyaya damgalayarak onayladı.

"Gizli" denildi ve ağızlarını kapalı tutmaları tavsiye edildi. Artık birçok şey kamuoyuna açıklandı ve Amerikalı astronotların uzayda meleklerle karşılaştığı, hatta Hubble Uzay Teleskobu tarafından fotoğraflarının çekildiği biliniyor. Ortaya çıkan fotoğrafların bazılarında, hafif bulanık ama seçilebilen, ışık saçan kanatlı yaratıkların figürleri görülüyordu. Mühendis John Pratchers, " *Yaklaşık 20 metre boyundaydılar ve kanat açıklıkları modern jumbo jetlerinki kadar uzundu. Bu yaratıklar güçlü bir ışık yayıyorlardı"* diyor.

“Tanrı’nın önünde duran yedi meleği gördüm; onlara yedi borazan verildi” (Vahiy 8:2). Onlar Rabbin emrini büyük bir heyecanla bekliyorlar. Sınırlayıcı Ruh’un alınmasından sonraki ikinci yılda, Avrasya İmparatorluğu’nun kurulmasından 21 ay sonra, dünya, yeryüzünün 1/3’ünü yok edecek ve yeryüzü nüfusunun 1/3’ünü alıp götürecek insan yapımı bir kitle imha silahından kaynaklanan büyük bir sıkıntıya düşecektir. *“Ama savaşlar ve sıkıntılar duyduğunuzda endişelenmeyin; çünkü bunlar önce olmalıdır; fakat son hemen gelmeyecektir. Sonra onlara dedi ki: ‘Ulus ulusa, krallık krallığa karşı savaşacak. Çeşitli yerlerde büyük depremler, kıtlıklar, salgın hastalıklar, korkunç manzaralar ve gökten büyük işaretler olacak’”* (Luka 21:9-11). Engelleyici Ruh ve O'nunla birlikte imanlılar kilisesi alındıktan sonra, meleklerin borazanları çalacak ve insan yapımı kitle imha silahlarının kullanılacağını ilan edecekler: jeofizik silahlar (meteorolojik, ekolojik), litosfer, atmosfer ve hidrosferdeki süreçleri etkileyen; elektromanyetik; biyolojik ve nükleer silahlar. Yeryüzündeki "borazanların" felaketlerinden sonra Melek şöyle dedi: *"Gazabın geldi ve ölülerin yargılanma zamanı geldi... ve yeryüzünü yok edenleri yok etme zamanı geldi* " (Vahiy 11:18).

ilk "boru"

“ *Birinci melek borusunu çaldı ve ardından kanla karışmış dolu ve ateş yağdı; bunlar yeryüzüne düştü ve ağaçların üçte biri, bütün yeşil otlar yanıp kül oldu.”* (Yuhanna)

Bunu bu şekilde anlatmak zorundaydım çünkü onun zamanında modern silah türleri yoktu; o dönemde sadece yay ve mızrakla silahlanabiliyordu, ancak görünüşe göre jeofiziksel bir kitle imha silahından bahsediyoruz.

Atmosferi etkiler ve iklimi değiştirir. İlk borazan çalındığında kanla karışmış dolu ve ateş, Mısır vebasına benzer (Çıkış 9:23-24). Mezmur 78:47-48, dolunun atmosferi etkilediğini ve iklimi değiştirdiğini belirtir.

"Buz" kelimesi, dolu fırtınalarına eşlik eden şimşek ise ateştir. Görünüşe göre bunlar, her şeyi yollarından süpürecek kadar şiddetli, rüzgar, gök gürültüsü, dolu ve şimşek fırtınaları şeklinde kasırga gücünde hortumlar olacak. Bu, Dünya'nın biyosferini yok edecek büyük yangınlara yol açacak: Ormanların üçte biri ve tüm yeşil otlar yanacak, tarım zarar görecek ve tüm dünya ülkelerini ekonomik bir kriz saracak. Dünya bitki örtüsünün üçte birinin yanması gıda kıtlığına neden olacak ve eğer bugün dünyada 4.000 kişi açlıktan ölüyorsa, sonuçlar daha da vahim olacaktır. Dünya'nın yeşil örtüsü -otlar, çalılar, ormanlar, cangıllar- sadece göze hoş gelen yeşil bir manzara değil, aynı zamanda gezegenimizin "derisi -akciğerleri"dir; oksijen akışını ve Dünya'daki yaşamı destekleyen diğer tüm biyolojik bileşenleri düzenler. Eğer gezegenin "akciğerleri" zarar görürse, bu zaten gezegenin üzerinde beliren çevresel felaketin acısını çeken ve çaresizce bekleyen tüm yaşam için yıkıcı bir darbe olacaktır. Gezegenin ağaçlarının

üçte birinin yok edilmesi, hava kalitesini önemli ölçüde kötüleştirecektir, çünkü ağaçlar karbondioksiti oksijene dönüştürerek havayı temizler. Hava kirliliği, özellikle CO2 emisyonlarıyla mücadele için her türlü çabanın gösterildiği gelişmiş ülkelerde, dünya çapında zaten büyük bir sorundur.

ikinci boru

"İkinci melek borazanını çaldı ve denize ateş saçan büyük bir dağ gibi bir şey atıldı. Denizin üçte biri kan oldu, denizdeki canlıların üçte biri öldü ve gemilerin üçte biri battı" (Vahiy 8:6-9). Tektonik ve jeofizik silahlar volkanik patlamayı tetikleyebilir.

Kül ve dumanla kaplı okyanus tabanı, denize çöken büyük bir dağ gibi görünecektir. Bu, okyanus tabanındaki, pozitif yüklü uranil iyonları şeklinde büyük miktarda uranyum içeren uranyum yataklarının patlamasından kaynaklanabilir. Toplam miktar yaklaşık 4,5 milyar tondur ve mevcut tüm tesisleri beslemeye yetecek kadardır. Bu olay, tüm deniz taşıtlarının üçte birini, yani yaklaşık 20.000 gemiyi yok edecektir. Modern denizciliğin omurgasını oluşturan deniz taşımacılığı, onarılamaz hasara yol açacaktır.

мировой торговли, и гибель третьей

Küresel ekonomi. Örneğin, 26 Aralık 2004'te Hint, Myanmar ve Avustralya litosferik plakalarının çarpışması, Hint Okyanusu tarihindeki en büyük su altı depremini tetikledi.

Richter ölçeğinde 9 büyüklüğünde ve $2x10^{25}$ erg gücünde olan bu deprem, on adet 10 megatonluk hidrojen bombasının gücüne eşdeğerdi. Deprem, okyanusta devasa bir tsunami dalgası yarattı. Kıyı bölgesindeki yüksekliği 15 metreye ulaştı. Açık denizdeki dalganın hızı 720 km/saate ulaştı. Benzer bir volkanın, yeraltı güçlerinin etkisiyle denizden fışkırarak suları zehirlemesi ve en azından Pasifik Okyanusu'na yayılması mümkün. Pasifik Okyanusu, sismologlar arasında "Ateş Çemberi" olarak bilinir ve en büyük volkan yoğunluğuna ve sık depremlere ev sahipliği yapar. Bu felaket, dünyanın balık kaynaklarının 1/3'ünü yok edecek ve bu da birçok balıkçılık ülkesinde ve kıtada açlık ve yoksulluğa yol açacaktır.

Üçüncü trompet

"Üçüncü melek borusunu çaldı ve meşale gibi parlayan büyük bir yıldız gökten düştü ve nehirlerin ve su kaynaklarının üçte birine düştü. Yıldızın adı Pelinotu idi. Suların üçte biri pelinotu oldu ve birçok insan bu sulardan öldü çünkü sular acılaştı." Bu kehanetin gerçekleşmesi, Amerika Birleşik Devletleri ve Rusya'nın hala üzerinde çalıştığı "uzay otobüsü" adı verilen bir icatla ilgili olabilir. Atom ve hidrojen savaş başlıklarıyla yüklü bu cihaz, Dünya yörüngesine yerleştirilir. Yerdeki bir düğmeye basıldığında, "otobüs" patlar ve yere düşer. Yüzlerce veya binlerce parçaya ayrılır ve büyük bir ülkeyi ateş denizine çevirebilir. Bazıları Rusya'nın zaten böyle bir "uzay otobüsünü" yörüngeye yerleştirdiğini ve 2018'de Amerika Birleşik Devletleri'nin askeri amaçlar için uzay geliştirmeye başladığını söylüyor. Büyük bir yıldız, muhtemelen bir atom bombası, atmosferde patlayarak Dünya yüzeyinin en az üçte birini kaplayacak ve su acılaşarak ölüme yol açacaktır. Çernobil nükleer santral felaketi, dünyanın dört bir yanındaki biyosferin geniş bir alanda radyasyonla kirlenmesinin gerçek tehlikesini tüm dünyaya gösterdi.

Radyoaktif serpinti dağları, yani tatlı su nehirlerinin ve rezervuarlarının kaynaklarını etkilerse, insanlık için küresel bir felaket olurdu. Ancak tatlı su kaynaklarına yönelik radyoaktif serpintiyle karşılaştırıldığında, Çernobil yerel bir başlangıçtı. Su yaşam için elzemdir; halihazırda bugün dünya nüfusunun %40'ı içme suyu eksikliğinden muzdarip. İlk üç felaket, dünya nüfusunun bitki, deniz ve su kaynaklarına olan ihtiyacını azaltacak ve bu da dünya nüfusunun üçte birini ve hayvanlarını derinden etkileyecektir.

Dördüncü trompet

"Dördüncü melek borusunu çaldı ve güneşin, ayın ve yıldızların üçte biri vuruldu; böylece üçte biri karardı. Gündüz de gece de üçte bir oranında ışık vermedi" (Vahiy 8:10-12). Bu "kase" muhtemelen 72 x 48 km'lik bir alana sahip Yellowstone yanardağını ifade etmektedir. Son yıllardaki olaylar, bu felaketin yaklaştığını ve Kuzey Amerika ile çevresini kaplayacağını göstermektedir. Volkanik kül ve toz, güneşi 1/3 oranında karartacak ve bu da ayda yansıyacaktır. Kül, yeryüzünü bir metre derinliğe kadar kaplayarak ölüme neden olacağından milyonlarca insanın hayatını kaybetmesine yol açacaktır.

Tedavisi mümkün olmayan hastalıklar. *"Güneşte, ayda ve yıldızlarda işaretler olacak; yeryüzünde milletler arasında sıkıntı ve şaşkınlık olacak; deniz kükreyecek ve çalkalanacak; insanların yürekleri korkudan ve dünyaya gelecek olan şeylere bakmaktan dolayı zayıflayacak; çünkü göklerin güçleri sarsılacak"* (Luka 21:25-26; Çıkış 10:21-23; Zekeriya 14:6-7; İşaya 13:10).

Dördüncü borazan çalındıktan sonra dünyada jeopolitik bir dönüm noktası yaşanacak. Bu muhtemelen Amerika'daki Yellowstone yanardağına bir gönderme; yanardağ uyanma belirtileri gösteriyor. Bu felaket insan yapımı silahlarla tetiklenecek ve Amerika Birleşik Devletleri'ni küresel sahneden silecektir. Bu açıklamayı , emekli ordu albayı ve Rusya Savunma Bakanlığı eski sözcüsü Viktor Baranets , *Rus gazetesi Komsomolskaya Pravda'ya verdiği bir röportajda yaptı . "ABD'nin doğu kıyısına termonükleer 'bekletme bombaları' yerleştirmeye çoktan başladık. Atom bombaları ortak bir bilgi ağına bağlıdır ve patlatma emri alana kadar uykuda kalabilirler. Amerikalılar tanklarını, uçaklarını ve özel kuvvet taburlarını Rus sınırına*

konuşlandırırken, biz de sessizce ABD kıyı şeridine savaş başlıkları yerleştiriyoruz. Rusya, savunma harcamalarında ABD ile rekabet edemez; biz farklı bir ağırlık sınıfındayız. Bu nedenle, bizim için en önemli konu Rusya'nın savunmasını daha düşük maliyetle sağlamaktır. Asimetrik bir yanıt bulduğumuzdan eminim." V. Zhirinovsky, bir gazeteciyle yaptığı röportajda, Amerikalıların sessizce oturup Yellowstone'a bakmaları gerektiğini, ta ki biz onu havaya uçurana kadar beklemeleri gerektiğini söyledi.

Üç Bela

"Ve göğün ortasında uçan bir melek gördüm ve işittim; yüksek sesle şöyle diyordu: 'Vay, vay, vay! Yeryüzünde yaşayanlara yazıklar olsun! Çünkü üç meleğin daha borazanlarını çalacaklar!'" (Vahiy 8:13). İlk üç felaket, insanları tahıl ürünlerinin, deniz ürünlerinin ve içme suyunun üçte birinden mahrum bırakacak, kıtlığa ve salgınlara yol açacaktır. Dördüncü "borazan" ise süper güç Amerika'yı yok edecek ve doğrudan

İnsan hayatı için tamamen yıkıcı olan Rus füzeleri bugün Yellowstone'u hedef alıyor. Ancak ilk dört borudan kaynaklanan doğal afetler ne kadar korkunç olsa da, sonraki üç borudan kaynaklanan felaketlerle kıyaslandığında önemsiz kalıyorlar. İlki iklim ve jeofizik silahlarından kaynaklanmış ve öncelikle doğayı etkilemişti, oysa sonraki üç felaket doğrudan insanları etkileyecek ve milyarlarca insan için topyekün sonuçlar doğuracak. Geriye kalan üç borunun vahim sonuçlarına yapılan vurgu, tüm insanlık için küresel bir ölçekten bahsediyor. Öncekiler insanlığın üçte birini etkilediyse, sonrakiler küresel olacak ve tüm dünyayı etkileyecektir.

İlk felaket, kitle imha silahı olarak adlandırılacak, yeraltı dünyasından gelen şeytanlaşmış bir çekirge sürüsü olacak ve bu sürünün başında prensleri Apollyon (yıkıcı) bulunacak; bu çekirgeler 5 ay boyunca insanlara en korkunç şekilde eziyet edecekler.

İkinci felaket ise üçüncü dünya savaşı, yani Fırat Nehri yakınlarında, Orta Doğu'da başlayacak nükleer bir savaştır. *İnsanlığın üçte biri bu üç felaketten -ağızlarından çıkan ateş, duman ve kükürtten- ölecek;* bu da dünya nüfusunun 2,5 milyarına denk geliyor.

Üçüncü felaket, göksel orduların ruhsal kötülüğünün, yöneticilerinin krallığını yeniden kurmak için yeryüzüne indirilmesidir. *"Yeryüzünün ve denizin sakinlerine yazıklar*

olsun! Çünkü şeytan size büyük bir öfkeyle indi, çünkü zamanının kısa olduğunu biliyor" (Vahiy 12:7-9, 12). İnsanlık sadece insan baskısına, teknolojik kontrole ve psikolojik manipülasyona değil, aynı zamanda çeşitli içsel öfke hallerine de maruz kalacaktır.

Beşinci trompet

"Beşinci melek borazanını çaldı ve gökten yere bir yıldız düştüğünü gördüm; ona dipsiz kuyunun anahtarı verildi. Dipsiz kuyuyu açtı ve kuyudan büyük bir fırının dumanı gibi duman çıktı. Güneş ve hava, kuyunun dumanı yüzünden karardı. Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler çıktı; onlara, yeryüzündeki akrepler gibi güç verildi. Onlara, yeryüzündeki otlara, yeşilliklere ve ağaçlara zarar vermemeleri, ancak alınlarında Tanrı'nın mührü olmayan insanlara zarar vermeleri emredildi. Onların gücü onları öldürmek değil, beş ay boyunca onlara işkence etmekti. Onların işkencesi, bir akrebin insanı soktuğundaki işkence gibiydi. O günlerde insanlar ölümü arayacaklar, ama bulamayacaklar; ölmeyi arzulayacaklar, ama ölüm onlardan kaçacak." (Vahiy 9:1-6) Derinliklerden bir çekirge sürüsü çıktı ve sadece Tanrı'nın mührüne sahip olmayanları seçici bir şekilde soktu. Akrep sokan bir kişi durmadan çığlık atar; doktor hiçbir şey yapamaz; acı kalbe ulaşır ve 56 saat sürer, sonra rahatlama gelir. Akrep sokmasından ölüm nadirdir, ancak acı tarif edilemez. Bu bela biyolojik silah ilan edilecek, ancak biyokütlenin tanımı ve davranışı, aşağıdaki faktörlerin de gösterdiği gibi, şeytanlaştırıldığını gösterecektir:

1. " *Ve onun üzerinde kral olarak, İbranice'de Abaddon, Yunanca'da ise Apollyon olan uçurumun meleği vardı* " (Vahiy 9:11). Abaddon veya Yunanca'da Apollyon, düşmüş ruhların ikamet ettiği uçurumun prensidir.
2. Bu yaratık, kime zarar vereceğini ve kime vermeyeceğini zekâsıyla bilir; bu varlıklar, Tanrı'nın kutsamasına sahip olmayanlarla sahip olanları hatasız bir şekilde ayırt edebilirler. Dilsiz bir hayvan içgüdülerine göre hareket eder, ancak bunlar emir alırlar ve kime sokacaklarına kendileri karar verirler.
3. Biyolojik çekirgeler şeytani ruhlar tarafından ele geçirilecek ve ısırıkları erkek ve kadınlara kuduz bulaştıracak. Isırıklarına maruz kalanlar...

Bir iblis ordusu tarafından ele geçirilmiş bir kişinin yaşadığına benzer yoğun fiziksel ve psikolojik işkenceler yaşadı. İşkence için ayrılan süre şu şekilde belirlenir:

beş ay.

4. Isırığının verdiği zihinsel ve fiziksel acı o kadar şiddetliydi ki, insanlar hayatlarına son verip ölme arzusuyla dolup taşıyorlardı; ancak cehennemin ve ölümün anahtarlarına sahip olan İsa, ölümün insanlara beş ay boyunca dokunmasını yasaklıyor.

Çekirgelerin başlarındaki altın benzeri taçlar, onlara tüm yeryüzü üzerinde güç verildiğini; insanlara benzeyen yüzleri ise zeki olduklarını gösterir.

Yaratılış; kadın saçına benzeyen saçları onu çekici kılıyordu, muhtemelen alkol veya uyuşturucu kullanımından kaynaklanıyordu; aslan dişlerine benzeyen dişleri, her yaştan ve sınıftan insana karşı acımasızlığını gösteriyordu; demirden yapılmış gibi görünen zırhı ise, insanlığın virüsle mücadeledeki tüm yöntemlerinin etkisiz hale geldiğini düşündürüyordu.

Yüksek ses çıkaran kanatlarıyla dehşet ve kafa karışıklığı yaratıyordu. Kuyrukları ise ona hem fiziksel hem de zihinsel olarak işkence etme yeteneği veriyordu.

CERN, 1954 yılında İsviçre ve Fransa sınırında kuruldu. 85 ülkeden 580 üniversite ve enstitüden 8.000 fizikçi ve mühendisi bir araya getiren CERN'in yıllık bütçesi bir milyar

doları buluyor. Büyük Hadron Çarpıştırıcısı (LHC) 26 kilometre uzunluğundadır (Büyük

Hadron Çarpıştırıcısı 100 metreden fazla derinlikte yer almaktadır. 10.000'den fazla bilim insanı burada çalışmaktadır.

Bilim insanları, evrenimizdeki temel parçacıkların doğası hakkında daha fazla bilgi edinmek için LHC'yi birlikte kullanarak çalışıyorlar. Atomları çarpıştıklarında ışık hızına ivmelendirerek, dünyanın Büyük Patlama yoluyla nasıl ortaya çıktığı varsayılan süreci anlamayı umuyorlar. Ancak bu, kimsenin açıklayamadığı bir "kara delik" portalının keşfine de yol açabilir.

Belki, ama 3 ila 26 saniye arasında dördüncü boyutun paralel dünyasına açılan bir zaman penceresinin açılacağına ve paralel evrenle temasa geçmeye yardımcı olacağına inanıyorlar.

Deneyler sırasında, üzerinde kızıl bulutlar toplanarak bir girdap oluşturdu. Bilim insanları, girdabın merkezinde, tahmin edilemez ve potansiyel olarak yaşamı tehdit eden öteki dünyaya açılan bir pencere olabileceğini varsaydılar. Örgütün ofisinin

yakınında, uçurumun prensi "Apollyon" (Yok Edici) olan "Şiva" tanrısına adanmış büyük, dairesel bir anıt dikilmiştir.

Altıncı trompet - Üçüncü Dünya Savaşı

“Sonra altıncı melek borazanını çaldı ve Tanrı’nın önündeki altın sunağın dört boynuzundan bir ses işittim; borazan çalan altıncı meleğe, ‘Fırat Nehri kıyısında bağlı olan dört meleği serbest bırak’ diyordu. Böylece dört melek serbest bırakıldı; bunlar bir saat, bir gün, bir ay ve bir yıl boyunca insanlığın üçte birini öldürmek için hazırlanmışlardı. Süvari ordusunun sayısı iki yüz bin kere on bin idi ve ben onların sayısını işittim. Gördüğüm şey, atları ve üzerlerinde oturanları görmekti; göğüs zırhları ateş, yakut ve kükürttendi. Atların başları aslan başlarına benziyordu ve ağızlarından ateş, duman ve kükürt çıkıyordu. Bu üç felaketle insanlığın üçte biri öldü; ağızlarından çıkan ateş, duman ve kükürtle.” (Vahiy 9:13-18)

Ağustos 1871'de, kendilerini "dünyanın en büyük aydınları" olarak adlandıran 11 baş Mason'dan oluşan dünyanın en yüksek hükümetinin bir konseyi Charleston'da (burada "Şeytan Kilisesi" kurulmuştur) toplandı. Bu Satanistler toplantısında, Albert Pike (Ku Klux Klan'ın kurucusu, yazar) tarafından geliştirilen üç dünya savaşını organize etme programı ele alındı.

"Şeytanın İncili". Albert Pike, 15 Ağustos 1871 tarihli bir mektupta Mazzini'yi İlluminati Masonlarının lideriyle tanıştırdı.

En genel anlamıyla, üç dünya savaşı yoluyla dünyayı fethetme planı, "Yeni Dünya Düzeni"nin kurulmasına giden yol olacaktır:

Bu mektuba göre, Birinci Dünya Savaşı, Çarlık Rusyası'nı Masonların kontrolüne geçirmek ve otokratını devirmek amacıyla sahnelenecekti.

İkinci Dünya Savaşı'nın amacı, Birleşmiş Milletler çatısı altında devletleri birleştirmek ve İsrail Devleti'nin kurulmasına yol açmaktı.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın Siyonistler ve Araplar arasında başlayıp tüm dünyaya yayılacağı kesindir. AnV^s^o^u.o^d şöyle yazıyor *: "Şu anda, gözlerimizin önünde, Üçüncü Dünya Savaşı'nın askeri operasyon alanı temizleniyor; bundan sonra (sürecin mimarlarına göre) dünya düzeni nihai şeklini alacak ve insanlık sonunda savaşın dehşetinden kurtaracak bir dünya hükümetine duyulan ihtiyacı kabul edecektir* ." Masonlar, "altın milyar" için, milyarlarca insanın hayatını alacak olan bir sonraki (ve en korkunç) dünya savaşını organize etmeye çalışıyorlar ve ardından tüm dünyayı kralları Deccal'in gücüne boyun eğdirecekler. Peygamber Yoel 2:30-31, İsa'dan 800 yıl önce şöyle yazmıştı: *"Gökte ve yerde işaretler göstereceğim: kan, ateş ve duman sütunları. Rabbin büyük ve korkunç günü gelmeden önce güneş karanlığa, ay kana dönüşecek."* "Duman sütunları" ifadesi, termonükleer mantar bulutlarını anımsattığı için "duman palmiye ağaçları" olarak çevrilmelidir.

Ay dörtlüsünün ardından, Magog Prensi Gog'un da dahil olduğu Orta Doğu'daki askeri harekat 28 Eylül 2015'te başladı. O gün, BM'nin 70. oturumunda konuşma yaptıktan sonra Vladimir Putin, Suriye'de bir hava üssü kurdu. Ayrıca, Tartus ve Khmeimim'deki Rus askeri üslerinin yanı sıra Şam bölgesine de ek S-300 ve S-400 uçaksavar füze

sistemleri getirildi ve konuşlandırıldı. Terörizmle mücadele bahanesiyle,

IŞİD ve Rusya, Orta Doğu'yu kontrol altına aldıklarını iddia ediyor. *"Suriye'ye askeri müdahale, Kuzey Afrika ve Orta Doğu'dan Orta Asya'ya, Doğu Akdeniz'den Çin'in Afganistan ve Pakistan ile olan batı sınırına kadar uzanan daha geniş bölgelerde savaşın daha da tırmanmasına yol açabilir. Bu durum ayrıca Lübnan, Ürdün ve Filistin'de daha fazla istikrarsızlığa katkıda bulunacak ve İran ile çatışmaya zemin hazırlayacaktır"* (Anvictory.org: analist Mikhail Chossudovsky).

Kutsal Yazılarda Kuzey, Güney, Doğu ve Batı kralları olmak üzere dört etki alanı tanımlanmıştır. Günümüz terimleriyle, "Kuzey kralı" Rus bloğu ve müttefikleri (Türkiye, İran); "Güney kralı" Güney Afrika ve Afrika grubu; "Doğu kralı" komünist Çin ve Kuzey Kore; ve "Batı kralı" Avrupa ve Kuzey Amerika (Kittim gemileri) tarafından temsil edilmektedir. Daniel 11'de bahsedilen Doğu Kralı, Vahiy 16:12'de de geçmektedir ve kelime anlamı "doğudan gelen kral"dır. Vahiy 9:16'da ordusunun 200 milyon kişi olduğu tahmin edilmektedir. Çin Halk Cumhuriyeti Başkanı Xi Jinping konuşmasında Çin ordusunun 300 milyon kişiye kadar seferber edilebileceğini belirtmiştir. Lider, Çin'in dünyanın ikinci büyük askeri teçhizatına ve çeşitli menzillerde yaklaşık 2.500 füzeye sahip olduğunu açıkça ifade etmiştir. Rusya, en fazla miktarda küçük silaha sahip ülkeler arasında ikinci sırada yer alıyor ve dünyanın en büyük ikinci silah ihracatçısı konumunda. Orta Doğu'daki gelecekteki gelişmeler büyük ölçüde Rusya'ya bağlı olacak. Vladimir Putin, 1 Mart 2018'de Federal Meclis'e yaptığı konuşmada altı yeni, ölümcül silah türünü tanıttı. Bu kara ve denizaltıdan fırlatılan füzeler dünyada eşsizdir, ses hızını aşan hızlarda hareket eder ve hiçbir füze savunma sistemi tarafından

durdurulamaz.

Ortadoğu'daki askeri müdahalenin derinleştirilmesi, müttefik Arap ülkeleriyle birlikte "Gog" askeri koalisyonu kehanetini gerçekleştirecektir. Perslerden başlayarak saat yönünde ilerleyen beş Arap ülkesi listesi, İsrail'in başlıca düşmanı olan modern İran'ın önemli bir bölümünü içermektedir. Ardından, bazı çevirilerde Etiyopya olarak adlandırılan Kuş gelir; bu aynı zamanda modern Sudan ve Eritre topraklarını da ifade edebilir. Sonra, şu anda IŞİD'e savaşçı sağlayan başlıca ülkelerden biri olan Kuzey Afrika'daki Libya gelir. Ardından, Yunanistan'ın, Avrupa'nın ve tüm "Batı dünyasının" sembolü olan Gomer gelir (tüm Avrupa, BM Konseyi'nin Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanımasına karşı çıkmıştı). Sonra, Rus yanlısı Çeçenya'yı da içeren Kafkasya bölgesi olan "Togarmah Evi" gelir. Hezekiel'de bahsedilen beş ulusun tamamı, Magog Ülkesi'nin Gog'u etrafında birleşmiş sembolik bir "uluslar çemberi" oluşturmaktadır. *“Küresel bir savaş söylentilerinin her geçen gün daha da yaygınlaştığı son günlerde yaşıyoruz, çünkü insanlar üçüncü bir dünya savaşı olasılığını giderek daha fazla tartışıyor. Bir kargaşa, şiddet, suç ve terörizm dalgası neredeyse tüm dünyayı sarmış durumda. Terörist saldırıların artmasına ve Rusya ile İran arasındaki ittifaka rağmen, bu dünyadaki her şey Tanrı'nın planına göre gerçekleşiyor. Hezekiel, 2500 yıl önce İran ve Rusya arasındaki ittifaktan bahsetmişti* (Hezekiel 37, 38. bölümler). *Uzmanlara göre, IŞİD son 9 ayda sosyal ağlar aracılığıyla 19.000'den fazla yabancıyı saflarına kattı. Modern teknolojiler, teröristlerin dünyanın dört bir yanından*

gençleri cezbetmesine yardımcı oluyor. IŞİD kimyasal silahlar geliştiriyor ve küresel bir halifelik kurmayı hedefliyor. Ayrıca, IŞİD'e katılan İran nükleer silahlar geliştiriyor. Hem İran hem de IŞİD, İsrail ve Amerika Birleşik Devletleri'ni yok etme niyetlerini açıkladılar," dedi Greg Laurie. İran ve Suriye teröristleri destekliyor.

İsrail sınırlarına yakın bölgelerde faaliyet gösteren Hizbullah örgütü, Türkiye ile bağlantılıdır. Türkiye, Rusya ile 2 milyar dolardan fazla değerde S-400 füzesi için sözleşme imzaladı. Rusya, Suriye'ye S-300 füze rampaları tedarik etti ve İran ile 1 milyar dolardan fazla değerde füze tedariki için sözleşme imzaladı. İran artık hassas güdümlü balistik füzeler, tanksavar ve denizaltı savar füzeleri ve diğer modern silahlara sahip. Şeyh Nasrallah'ın metaforu *şu: "Bizim zamanımız da yakında gelecek; İsrail bugün bir örümcek ağından daha zayıf."* İran'ın Suriye'de askeri üsler kurması, İsrail'in nihai ilhakına hazırlıktır ve İsrail'in askeri tesislere füze saldırıları düzenlemesi ve Arap devletlerinde ve Rusya'da yaşanan büyük ayaklanmaya tepkisiz kalması yalnızca Amerikan desteği sayesindedir. *"Orta Doğu'daki durum. Avrupa ve Amerika'da antisemitizmin yükselişi. Çin ve Rusya'nın askeri yığılması. Küresel finansal kriz. Washington'daki siyasi kriz." "İsrail barış bulmaktan çoktan umudunu kesti ve İncil, barışı arayacaklarını ve bulamayacaklarını söylüyor - tüm bunlar kıyamet alametleridir"* - Franklin Graham. Üçüncü Dünya Savaşı Fırat Nehri'nde başlayacak, ateş, duman ve kükürtten dünya nüfusunun 1/3'ü yok olacak. Daniel, Fırat Nehri'nin aktığı Şam hakkında şunları yazdı: *"İşte Şam şehirlerden koparıldı ve bir harabe yığını olacak. Aroer şehirleri terk edilecek; orada yatacak sürüler için bırakılacak ve kimse onları korkutmayacak. Efraim kalesi, Şam krallığı ve Suriye'nin geri kalanı yok olacak"* (İşaya 17:1-4). 2018 sonunda ABD-Rusya orta menzilli füzelerin sınırlandırılması

anlaşmasının sona ermesi,

Bu durum, Üçüncü Dünya Savaşı öncesinde yeni ve muhtemelen son bir silahlanma yarışını başlatıyor. 200 milyon askerden oluşan askeri koalisyona ve bunların Doğu'nun çarları olduğuna bakılırsa, Çin ile bir askeri koalisyondan bahsediyoruz. Yaklaşan doğal ve askeri felaketler, kimyasal, biyolojik, jeofiziksel silahların kullanımının sonucu olacaktır.

Tektonik, plazma, iklimsel, atmosferik, litosferik, psikotropik ve nükleer süper silahlar.

Üçüncü, küresel, karşıt ülkeler arasındaki askeri çatışmada, dünyanın hükümdarı ölümcül yarasını ve dirilişini taklit eder; "canavar" uçurumdan çıkacaktır. Bu sırada gökte savaş çıkacak ve göksel âlemlerin ruhsal kötülüğü yeryüzüne atılacaktır. Ejderha, "yıkım oğlu"na girecek ve ona doğaüstü güçler verecek, öyle ki iki peygamberi bile öldürecektir (Vahiy 11:7). *"Ve gördüm ki, başlarından birinde ölümcül bir yara vardı; fakat ölümcül yarası iyileşti. Ve bütün yeryüzü hayretler içinde canavarı izledi. Ve canavara yetki veren ejderhaya taptılar. Ve canavara taptılar, 'Canavara kim benzer? Ve onunla kim savaşabilir?' dediler. Ve ona büyük şeyler ve küfürler söyleyen bir ağız verildi ve ona kırk iki ay boyunca hüküm sürme yetkisi verildi." "Ve ağzını açıp Tanrı'ya küfretti, O'nun adını, tapınağını ve gökte oturanları küfretti"* (Vahiy 13:3-11). "Ölümcül yarasında", İncil'deki Mesih'e benzemek için ölümünü ve dirilişini taklit eder; bu da "kötülüğün gizemi"nin vahyi olacaktır. Üçüncü Dünya Savaşı'nın sona

ermesinden sonra, kalan nüfus "barış ve güvenlik" ilan edecek ve iktidarı tek bir hükümdara devredecektir; bu da "kötülüğün gizemi"nin vahyi olacaktır.

2. **Yakup'un Sıkıntı Günleri**

Son yedi yıl, BM uluslararası topluluğunun Orta Doğu'daki Arap-İsrail çatışmasını kalıcı olarak çözmek için bir Filistin-İsrail barış antlaşması üzerinde anlaşmasıyla başlayacak. Antlaşmanın Ramazan ayından sonra, Haziran ayının ilk yarısında sunulmasına karar verildi. Onaylandığında, günlük kurbanların sunulacağı Üçüncü Tapınağın inşası mümkün olacak. Bu, Büyük Sıkıntı'nın yedi yılın ikinci yarısına kısaltılacağı zaman olacak. Üçüncü Dünya Savaşı'ndaki zaferin sonucu olarak, Avrasya'nın uluslararası imparatorluğunun lideri kendisini üç kutsal yerin (Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam) tanrısı ilan ettiğinde, Tapınaktaki kurbanları durduracak ve Tanrı gibi davranarak orada oturacak. Askeri koalisyonu 1967'den önce İsrail topraklarını ele geçirecek ve kitlesel baskılar uygulayacak. *"İşte, Rabbin günü geliyor ve ganimetleriniz aranızda paylaşılacak." "Ve bütün ulusları Yeruşalim'e karşı savaşmak üzere toplayacağım. Şehir ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınlar tecavüze uğrayacak ve şehrin yarısı esarete götürülecek. Fakat halkın geri kalanı şehirden yok edilmeyecek"* (Zekeriya 14:1-3). Yeremya 30:7 bunu " *Yakub'un sıkıntı zamanı* " olarak adlandırır; Mesih ise buna "Büyük Sıkıntı" günleri adını vermiştir; *İbranice "çar"* kelimesi "keder, sıkıntı, felaket" anlamına gelir *ve "bir ulus var olduğundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı zamanı gelecek"* (Daniel 12:1). İsrail'in son haftası, Rabbin halkıyla olan yargılaması olacaktır . *"Ey İsrail oğulları, Rabbin sözünü dinleyin! Çünkü Rab, bu ülkenin sakinlerine karşı hüküm sürecektir; çünkü ülkede doğruluk, merhamet ve Tanrı bilgisi yoktur. Yemin ve aldatma, cinayet, hırsızlık ve zina son derece yaygınlaşmış, kan dökülmesinin ardından kan dökülecektir. Bu nedenle ülke yas tutacak, orada yaşayanların hepsi, kır hayvanları ve gökteki kuşlar gibi perişan olacak; denizdeki balıklar bile ölecek… Halkım bilgisizlik yüzünden yok oluyor: Çünkü sen bilgiyi reddettin, ben de seni reddedeceğim ki bana kutsal olasın; ve Tanrının yasasını unuttun, ben de çocuklarını unutacağım"* (Hoşea 4:6). *"Eyvah! O gün çok büyük; onun gibisi yok!" Yakup'un kötülük zamanıdır; fakat o bundan kurtarılacaktır... RAB'bin şiddetli öfkesi dinmeyecek, yüreğinin niyetlerini gerçekleştirinceye kadar. Son günlerde anlayacaksınız"* (Yeremya 30:7, 24).

İsrail'in geleceği, Davud'un oğlu Mesih'in dönüşüne bağlıdır (Zekeriya 14:1-9; 2 Samuel 7:8-16; Mezmur 89:20-37). Tanrı, peygamber Zekeriya aracılığıyla şöyle dedi: *"Bu ülkenin günahını bir günde sileceğim"* (Zekeriya 3:9). *"Böylece bütün İsrail kurtulacak; yazıldığı gibi, 'Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak ve Yakup'tan dinsizliği uzaklaştıracak'" (Romalılar 11:26). " Bütün İsrail kurtulacak"* ifadesi, Mesih'in gelişiyle birlikte halkın kalan kısmını ifade eder. *"Bir kalıntı, Yakup'un kalıntısı, kudretli Tanrı'ya dönecek. Ey İsrail, halkın deniz kumu kadar çok olsa da, onlardan bir kalıntı dönecek; onların yıkımı, doğruluğun bolluğuyla belirlenmiştir"* (İşaya 10:22). Kutsal kalıntı, Eski Ahit'ten alınmış bir terim olup, Tanrı'nın halkı arasında küçük bir sürü anlamına gelir. Rab, halkını arındırmak için onları sıkıntı ateşinden geçirecektir. *"Birçoğu arındırılacak, beyazlatılacak ve saflaştırılacak [deneme yoluyla]; fakat kötüler kötülük yapmaya devam edecek; kötülerden hiçbiri anlamayacak; fakat bilge olanlar anlayacak"* (Daniel 12:10). *"Kendinizi dikkatlice inceleyin, ey aceleci insanlar, hüküm gelmeden ve gün saman gibi geçip gitmeden önce; Rabbin şiddetli öfkesi üzerinize gelmeden önce, Rabbin gazabının günü üzerinize gelmeden önce kendinizi inceleyin. Ey yeryüzünün bütün alçakgönüllüleri, Rabbe yönelin, O'nun hükümlerini yerine getirenler; doğruluğu arayın, alçakgönüllülüğü arayın; belki Rabbin gazabının gününde saklanacaksınız"* (Zefanya 2:1-3).

Üçüncü Keder

"İkinci bela geçti; işte, üçüncü bela hızla geliyor ." Rabbin yeryüzündeki krallığının gelişi, kötü insanlığın ve ruhların yargılanmasıyla, yedi "gazap kasesi" ile başlayacaktır. Şeytanın göksel alemden yeryüzüne düşüşü, ruhsal dünyada bir zafer olacak, ancak kalan tüm insanlığa üçüncü belayı getirecektir. Devrilen şeytan, tam 42 ay ömrü kaldığını bilerek büyük bir öfkeyle inecek ve tüm krallıkları Antikrist ve Sahte Peygamberin önderliğinde boyunduruk altına alacaktır. "Borazanlar" ve "kaseler" arasında -Vahiy Kitabı'nın 12 ila 19. bölümleri arasında- "kötülüğün gizemi"nin -Antikrist'in- ortaya çıkışı anlatılır. "Yıkım oğlu", ölümcül şekilde yaralanmış ve ejderhanın gücüyle uçurumdan dünya sahnesine çıkar. İnsanlık tarihinde eşi benzeri görülmemiş baskılar uygulayacak— *"barış zamanında birçoklarını yok edecek* ." İki peygamberi öldürecek ve sonra tapınakta oturup Tanrı olduğunu iddia edecek (2 Selanikliler 2:4). Bu, sadece "canavarın" imparatorluğunu değil, aynı zamanda ejderhanın gücüyle donanmış, gökteki meleklerin üçte birini öldüren ve yeni doğmuş

Mesih'in ölümünü arayan tek hükümdarını ifade eder. Bu, ejderhanın ele geçirdiği "günah adamı—yıkım oğlu"nun saltanatı olacaktır. Tanrı'nın Sözü, saltanatının belirli bir süresini belirtir: 42 ay veya 1260 gün (hesaplama, tüm kehanetlerde olduğu gibi, İncil'deki ay takvimine göre verilir—ayda 30 gün, yılda 360 gün).

“Gökte savaş vardı: Mikail ve melekleri ejderhaya karşı savaştılar; ejderha ve melekleri de savaştılar, fakat üstün gelemediler; artık gökte yerleri bulunmadı. Sonra büyük ejderha, o eski yılan, İblis ve Şeytan diye adlandırılan, bütün dünyayı aldatan, kovuldu; yeryüzüne atıldı ve melekleri de onunla birlikte atıldı. Gökte yüksek bir ses işittim ki: ‘Şimdi kurtuluş, güç, Tanrımızın krallığı ve Mesih'inin gücü geldi; çünkü kardeşlerimizi Tanrımızın önünde gece gündüz suçlayan, onları suçlayan şeytan kovuldu.’ Onlar da Kuzu'nun kanıyla ve tanıklık sözleriyle onu yendiler; canlarını ölüme kadar sevmediler. Bu nedenle sevinin, ey gökler ve orada oturanlar! Yazıklar olsun yeryüzünün ve denizin sakinlerine! Çünkü şeytan büyük bir öfkeyle size indi, zamanının kısa olduğunu biliyor.” (Vahiy 1:10) 12:7-12). *İbranice za^an - düşman* - kelimesinden gelen Şeytan , "tahtını Tanrı'nın tahtıyla eşitlemek" gibi yasadışı bir düşünceye kapılan ve bu yüzden cennetten atılan, Mesih'in de şahit olduğu koruyucu bir kerubi olarak yaratılmıştır (Luka 10:18). Peygamber İşaya'nın Kitabında şöyle okuyoruz: *"Ey sabahın oğlu Lucifer, gökten nasıl düştün!"* (İşaya 14:12). Cennetten düşmenin sebebi gurur günahıydı; bu hikayeye 1 Timoteos 3:6'da da değinilmiştir; burada Pavlus, Hristiyan din adamının gururdan uzak durması gerektiğini, aksi takdirde şeytanla birlikte mahkumiyete düşeceğini vurgular. Cennetten atıldıktan sonra Şeytan, göksel âlemlerde, uzayda ve uçurumda ikamet eder ve orada dolaşmak zorundadır (Efesliler 2:2). Düşmüş kerubinin özlemleri— *"Göğe yükseleceğim, tahtımı yıldızların üstüne çıkaracağım" "Tanrı ve ben, kuzey tarafındaki meclis dağında oturacağız"* (İşaya 14:13) sözü, cehenneme atılmasıyla sona erdi. Yüce Tanrı'ya eşit olma yolundaki son girişimini, Tanrı'nın adını duyurmayı seçtiği tapınakta yapacak. Göksel varlıkları boyunduruk altına alma cüretkarlığı, cennetten kovulmasıyla sonuçlandı: *"Ve ilk konumlarını korumayan, kendi yurtlarını terk eden melekleri, büyük günün yargısına kadar karanlıkta sonsuza dek zincirlerle bağladı"* (Yahuda 1:6). Ejderhanın son cüretkarlığı, insanları Tanrı'nın yaratımı olarak boyunduruk altına almak ve yeryüzünde hüküm sürmek olacaktır.

Kutsal Kitap'ta Şeytan *(Yunanca: diabolos),* kelimenin tam anlamıyla iftiracı anlamına gelir ve insanlara karşı suçlayıcı olarak hareket eden bir melektir. Örneğin, Eyüp'e karşı

konuşarak onun Tanrı'ya kendi çıkarı için hizmet ettiğini, ancak büyük sıkıntılar ve zorluklarla karşılaştığında,

Onun bağlılığı tamamen yok edilecek (Eyüp 1:11, 12); sonra Tanrı ona Eyüp'ü sınamak için ölümden başka her yolu kullanma izni verir (Eyüp 2:1-6). Zekeriya kitabında Şeytan, Rahibi suçlar (Zekeriya 3:1, 2): " *Şeytan onun sağında dursun"* (Mezmur 109:6). Ancak kefaretten sonra, Tanrı'nın Oğlu, insan ile günahları ve Tanrı'nın doğru kutsallığı arasında aracı ve şefaatçi oldu. Yedinci borazan, Mesih'in ölümünün bir sonucu olarak şeytanın fiilen mahkumiyetini ilan etti ve bundan böyle yeryüzündeki tüm güç ve irade Rab tarafından kullanılacaktır. Haftanın ikinci yarısında kalanlar Tanrı'nın lütfunu ve gerçeğini reddedecek, ejderhaya tapacak ve onun kaderini paylaşacaklardır. Tanrı, şeytanın ve meleklerinin ölümcül kaderinin önlendiğini söyledi; beş aşamalı bir yıkım görüyoruz:

1. Tanrı'nın dağından - Hezekiel 28:16, *"Günah işlediniz; bu yüzden sizi Tanrı'nın dağından kirli sayarak kovdum; ey koruyucu kerubi, seni ateş taşlarının arasından uzaklaştırdım." "Sonra İsa onlara dedi ki: 'Şeytanın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm'"* (Luka 10:18)

2. Gökten göklere, uzaya. Tanrı dağından kovulduktan sonra bile, şeytan hâlâ Tanrı'nın oğulları arasında cennete gelebilir ve insanları iftira ederek yok edebilirdi. Ancak Mesih'in kurbanı iftiranın yerini doğruluk aldı: *"Şimdi bu dünyanın yargısı günüdür; şimdi bu dünyanın prensi kovulacaktır"* (Yuhanna 12:31). *Mesih "yükseldi, esareti esir aldı ve insanlara armağanlar verdi"* (Efesliler 4:8).

3. Göklerden yere. *"Sizi yeryüzüne indireceğim; sizi kralların önünde rezil edeceğim"* (Hezekiel 28:16, 17). Bu, son haftanın ortasında, yedinci borazan çalındıktan sonra gerçekleşecektir. " *Gökte savaş çıktı: Mikail ve melekleri ejderhaya karşı savaştılar; ejderha ve melekleri de savaştılar, fakat üstün gelemediler ve artık gökte yerleri bulunmadı. Böylece büyük ejderha, o eski yılan, İblis ve Şeytan diye adlandırılan, bütün dünyayı aldatan, yeryüzüne atıldı; melekleri de onunla birlikte atıldı"* (Vahiy 12:7-9).

4. Yeryüzünden uçuruma. *"Çünkü ülkenizi mahvettiniz, halkınızı katlettiniz; kötülük yapanların soyu asla hatırlanmayacak. Babalarının günahı yüzünden çocuklarına katliam hazırlayın ki, kalkıp ülkeyi ele geçirmesinler ve dünyayı düşmanlarla doldurmasınlar"* (İşaya 14:3-21). " *Ejderhayı, o eski yılanı, yani İblis ve Şeytan'ı yakaladı, bin yıl bağladı ve uçuruma attı"* (Vahiy 20:2, 3).

5. Ateş gölüne. " *Onları aldatan şeytan, canavar ve sahte peygamberin de bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Ve sonsuza dek gece gündüz azap çekecekler"* (Vahiy 20:10). *"Şeytan ve melekleri için hazırlanmış olan sonsuz ateş* " (Matta 25:41).

Örtücü kerubinin tüm ebedi özlemleri— *"Yüce Olan'a benzemek"* (İşaya 14:14)— henüz sadece özlem halindeyken Tanrı tarafından onda görüldü. Bu özlemler ortaya çıkmadan önce onu devirebilirdi, ancak Tanrı, yaratılışa olan takdiri ve iyiliğiyle ve özgür iradesiyle, isyanının tüm göksel varlıklara ve insanlara bir örneği olması için kerubiyi terk etti. Gurur onu öylesine ele geçirmişti ki, ne cennette ne de devrildikten sonra tövbe etmedi. Düşmüş kerubinin son bir umudu vardı: cüretkarlığını gerçekleştirmek—Tanrı'ya eşit olmak—yeryüzünde *"Tanrı'nın tapınağında Tanrı gibi oturacak, kendisinin Tanrı olduğunu gösterecek"* (2 Selanikliler 2:4) ve tüm insanlığı aldatacak, büyüleyecek ve köleleştirecekti.

"Şer Gizemi"nin Açığa Çıkarılması

“Gördüğünüz canavar vardı, yok oldu; uçurumdan çıkacak ve helake gidecektir. Dünyanın kuruluşundan beri adları hayat kitabına yazılmamış olan yeryüzündekiler, canavarın var olduğunu, yok olduğunu ve yine de var olduğunu görünce hayrete düşeceklerdir. İşte bilgelik sahibi olan akıl budur. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır; yedi kral vardır; beşi düşmüştür; biri vardır, diğeri henüz gelmemiştir; geldiğinde ise kısa bir süre kalacaktır. Var olan, yok olan canavar, sekizincidir ve yediden biridir; helake gidecektir. Gördüğünüz on boynuz, henüz krallık almamış on kraldır; fakat canavarla birlikte bir saatliğine krallık yetkisi alırlar; çünkü bunlar aynı düşüncededir ve güçlerini ve yetkilerini canavara verirler. Bunlar Kuzu ile savaşacaklardır, ama Kuzu onları yenecektir. Çünkü O, Rablerin Rabbi ve Kraldır.” "Kralların kralıdır ve O'nunla birlikte olanlar çağrılmış, seçilmiş ve sadık olanlardır" (Vahiy 17:7-14). Yedi dağ, yedi dünya imparatorluğunu temsil eder; bunlardan beşi Yuhanna'nın zamanında yıkılmıştır: Asur, Mısır, Babil, Medo-Persia ve Yunanistan. "Biri" Roma'ydı ve "diğeri", uzun sürmeyecek olan yedinci, AB'deki yeniden kurulan Roma İmparatorluğu'dur. Batı ve doğu ülkelerinden Avrasya'ya dönüşecek ve "*yediden sekizincisi olacak ve helake gidecektir*."

"Gördüğünüz on boynuz, henüz krallık almamış on kraldır; fakat canavarla birlikte bir saatliğine krallık yetkisi alacaklardır. Bunlar tek yürektir ve güçlerini ve yetkilerini canavara verirler." (Vahiy 17:10-13). Son dünya imparatorluğunun "kırmızı ejderhası" sosyalist sistemi temsil eder. Dünyanın altıncı, yedinci ve sekizinci imparatorlukları, toprakları yeniden kurulmuş ve genişletilmiş Roma İmparatorluğu'dur. Moskova devletinde, III. İvan'ın hükümdarlığı sırasında, "Moskova'nın Üçüncü Roma olduğu"

teorisi ortaya çıktı. "Birinci Roma düştü, sonra İkinci (Konstantinopolis) düştü, ama Üçüncü (Moskova) ayakta duruyor ve ayakta kalacak." Roma İmparatorluğu'nun devamlılığı iki faktöre dayanmaktadır: Birincisi, Slavların öncülleri olan "İskitler ve Barbarlar", Roma İmparatorluğu'nun müttefikleri olarak Aşağı Moesia ve Trakya'ya (günümüz Bulgaristan'ı) yerleşmiş ve 7. ve 8. yüzyıllarda Roma İmparatorluğu içinde bir Slav devleti olarak Bulgaristan devletini kurmuşlardır. İkinci faktör ise kutsaldır; Bizans'tan Hristiyanlığın benimsenmesi yoluyla Kutsal Roma İmparatorluğu'nun mirasıdır.

Daniel'e de bu canavar gösterildi: *"...ve on boynuzu vardı. Boynuzlara baktım ve işte, aralarında küçük bir boynuz daha çıktı; ilk boynuzlardan üçü de onun önünde kökünden söküldü. Ve işte, bu boynuzun insan gözleri gibi gözleri ve büyük şeyler söyleyen bir ağzı vardı"* (Daniel 7:7-8). "Taçlı" (veya Daniel'de on parmaklı) on boynuz, Avrasya'nın on bölgesel krala (C10) bölüneceğini ve bu kralların Batı ve Doğu dünyalarını siyasi, mali-ekonomik, askeri ve dini-ideolojik alanlarda birleştireceğini gösterir. Askeri göçle zorlanan farklı kültürler ve inançlar aynı bölgede bir arada var olacak, ancak tek bir topluma kaynaşamayacaktır. Ejderhanın gücüyle donanmış "sekizinci" Deccal'in tek başına yönetimi, üç hükümdarın onun altında birleşmesinin sonucu olarak gelecek ve diğerleri güçlerini ona devredecektir.

İki Peygamberin Bakanlığı

“Ve iki şahidime güç vereceğim; onlar bin iki yüz altmış gün boyunca çuval giysiler içinde peygamberlik edecekler. Bunlar, yeryüzünün Tanrısı'nın önünde duran iki zeytin ağacı ve iki şamdandır. Kim onlara zarar vermek isterse, ağızlarından ateş çıkar ve düşmanlarını yiyip bitirir. Kim onlara zarar vermek isterse, öldürülmelidir. Bunlar, peygamberlik ettikleri günlerde yeryüzüne yağmur yağmaması için göğü kapatma gücüne sahiptirler; suları kana çevirme ve diledikleri kadar yeryüzünü her türlü belayla vurma gücüne de sahiptirler ” (Vahiy 11:3-6). Sadece iki peygamber, tüm insanlar için belirlenmiş olan ölümden kurtuldu: Hanok ve İlyas (İbraniler 9:27). Hanok, yozlaşmış nesline gelecek yargı hakkında vaaz verdi. “ *Âdem’den yedinci olan Hanok da bunlar hakkında peygamberlik etti ve şöyle dedi: ‘İşte, Rab on binlerce aziziyle birlikte geliyor; bütün dinsizleri, işledikleri bütün dinsizliklerden ve dinsiz günahkarların O’na karşı söyledikleri bütün sert sözlerden dolayı yargılayacak.’”* (Yahuda 14:15). *“İşte, Rabbin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size peygamber İlyas’ı göndereceğim”* (Malaki

4:5). İlyas, sapmış İsrail'e şu sözlerle seslendi: " *Ne zamana kadar iki görüş arasında tereddüt edeceksiniz? Eğer Rab Tanrı ise, O'nu izleyin; ama eğer Baal ise, onu izleyin. Halk ona tek bir kelime bile cevap vermedi"* (1 Krallar 18:21). Bunlar, son peygamberlerin söyleyeceği peygamberliklerin örnekleridir. İlyas da kendisinden sonra gelenleri iki kez ateşle yok etti ve sadece üçüncü asker birliğine merhamet gösterdi (2 Krallar 1:3-15). Onlara doğanın güçleri üzerinde yetki verilecek ve kimse onlara zarar veremeyecektir. Bu peygamberlerin hizmeti İsrail evine yönelik olacak ve Hezekiel'in hizmeti gibi Yeruşalim'de gerçekleşecektir. " *Ama sen, insanoğlu, onlardan korkma, sözlerinden de çekinme; çünkü onlar sana diken ve çalı gibi olsalar da, sen akrepler arasında yaşasan da, sözlerinden korkma, yüzlerinden de dehşete kapılma; çünkü onlar isyankar bir evdir. Ama onlara sözlerimi söyle, ister dinlesinler ister dinlemesinler; çünkü onlar inatçıdırlar"* (Hezekiel 2:6-3:1-4).

"Onlar tanıklıklarını tamamladıklarında, uçurumdan çıkan canavar onlarla savaşacak, onları alt edecek, öldürecek ve cesetlerini büyük şehrin sokaklarında bırakacak; bu şehir, ruhen Sodom ve Mısır olarak adlandırılır; orada Rabbimiz de çarmıha gerilmiştir. Birçok halk, kabile, dil ve milletten birçok kişi, üç buçuk gün boyunca onların cesetlerine bakacak ve cesetlerinin mezara konmasına izin vermeyecektir. Yeryüzünde yaşayanlar buna sevinecek, birbirlerine hediyeler göndereceklerdir; çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanları azaplandırmıştır." (Vahiy 11:7-10). İki peygamberin ölümü kaçınılmaz olmayacak, ancak 1260 gün sürecek olan Kudüs'teki görevleri sona erecek ve Tanrı şöyle diyecektir: Cennetteki huzura girin. İki peygamberin hizmeti, "canavar"ın kılıçla ölümünü ve dirilişini taklit edip, ejderhanın gücüyle donanmış olarak uçurumdan çıkıp peygamberleri öldürmesiyle sona erecektir. Gücünü göstermek için onların gömülmesine izin vermez. Yeryüzündeki tüm insanların iki peygambere bakıp ölümden sonra birbirlerine selam gönderebilecekleri ifadesi, Yuhanna'nın fotoğraf çekebilen ve anlık mesaj gönderebilen modern cep telefonlarını, iPhone'ları ve akıllı telefonları gördüğünü düşündürmektedir.

144.000 Mesihçi Yahudi ve iki peygamberin tanıklığı, Tanrı'nın halka yönelik son sesi olacak; kurtuluş için tövbenin artık var olmayacağı göz önüne alındığında, gelecek krallığın müjdesi bir tanıklık olarak sunulacak. Bu tanıklık, merhametli Tanrı'nın İsrail'e ve dünyaya olan çağrısını sonlandıracak. Onlar, insanların şahit olması gereken yargı

tanıklığının peygamberleri olacaklar; ölümleri, dirilişleri ve yükselişleri, ölümden sonraki yaşamın açık bir kanıtı olacak. Siyasi yönetici, "canavar,"

Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sonra, muhtemelen yaşamla bağdaşmayan bir silahtan yara alacak, ejderhanın gücüyle donanmış olarak uçurumdan çıkacak ve iki peygamberi öldürecek; bu da dünya topluluğunun onayını alacak, " *çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara eziyet etmişti."* "Yeryüzünden gelen bilgisayar canavarı", *"bütün yeryüzünü ve üzerinde yaşayanları, ölümcül yarası iyileşmiş olan ilk canavara tapmaya zorlar. Ve büyük mucizeler gösterir; insanların önünde gökten yeryüzüne ateş indirir. Ve canavarın huzurunda kendisine verilen mucizelerle yeryüzünde yaşayanları aldatır ve onlara, kılıçla yaralanmış ve hayatta kalmış olan canavarın suretini yapmalarını söyler* (Vahiy 13:12-14)." "Canavar", gücünü göstermek için cesetlerini herkesin görmesi için bırakacaktır. " *Ama üç buçuk gün sonra Tanrı'dan gelen yaşam ruhu onlara girdi ve ikisi de ayağa kalktı; ve onlara bakanların üzerine büyük bir korku düştü. Ve gökten onlara, 'Buraya çıkın!' diyen yüksek bir ses işittiler. Ve bir bulut üzerinde göğe yükseldiler; ve düşmanları onlara baktı. Ve aynı saatte büyük bir deprem oldu ve şehrin onda biri yıkıldı." Depremde yedi bin kişi öldü. Geri kalanlar ise korkuya kapılıp göklerin Tanrısı'na şükrettiler* (Vahiy 11:11-13). Üç buçuk

Cesetlerine baktıkları günler, dünyanın üzerine gelecek olan üç buçuk yıllık yargılamayı işaret eder. İnanmayanlar için Tanrı, diriliş ve ölümden sonraki yaşamın kanıtlarını göstermiştir. Rabbin son şahitlerinin ölümünden sonra, Büyük Sıkıntı'nın felaket günleri İsrail'in üzerine gelecektir. Onların hizmeti, insanlığın dünya üzerindeki egemenliğinin zamanını sona erdirecek ve Rabbin krallığının zamanı başlayacak,

O'nun iradesi yeryüzünde gökte olduğu gibi yerine getirilmeye başlanacaktır. " *Yedinci melek borazanını çaldı ve gökte yüksek sesler duyuldu: 'Bu dünyanın krallıkları, Rabbimizin ve Mesih'inin krallıkları oldu; O sonsuza dek hüküm sürecektir'"* (Vahiy 11:15). Rabbin krallığı, Tanrı'nın vaat edilen krallığı için yeryüzünü temizlemek üzere, yedi "kaseden" gelen Yüce Tanrı'nın gazabının yargılarıyla başlayacaktır.

"Bakire" ve "Ejderha" İşareti

"Gökte büyük bir işaret belirdi: Güneşe bürünmüş, ayaklarının altında ay olan ve başında on iki yıldızlı bir taç bulunan bir kadın. Hamileydi ve doğum sancıları içinde feryat ediyordu. Sonra gökte başka bir işaret belirdi: İşte, yedi başlı ve on boynuzlu, başlarında yedi taç bulunan büyük, kırmızı bir ejderha. Kuyruğu gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yere attı. Ejderha, doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu ki, kadın doğum yapar yapmaz onu yiyip bitirsin."

"Ve o, bütün ulusları demir bir değnekle yönetecek olan bir erkek çocuk doğurdu. Ve çocuk Tanrı'ya ve O'nun tahtına yükseltildi. Ve kadın çöle kaçtı; orada Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı ki, orada bin iki yüz altmış gün beslensin." (Vahiy 12). 23 Eylül'de, gökyüzünde Başak takımyıldızı görüldü; başında güneş, ayaklarında ay ve Aslan takımyıldızı (ejderha) vardı. Eş/kadın - Başak, İsrail'i sembolize eder.

Vaat edilen Tohumu -Mesih'i- taşıyor. Güneş baş bölgesindedir.

Ay, ayakların yakınındadır. Başak burcunun baş yönünde, dokuz ana görünür yıldızdan oluşan Aslan takımyıldızı bulunur. Görsel olarak, Başak burcunun başında

her zaman dokuz yıldızlı bir taç görülebilir, ancak 22 Eylül akşamına kadar üç görünür "gezegen/yıldız" daha eklendi: Merkür, Venüs ve Mars. Böylece, baş üzerinde taç benzeri bir "on iki yıldızlı" taç oluştu. "Ejderha" takımyıldızı, Yuhanna'nın yazdığı gibi yorumlanabilir. Dahası, Ekim ayının başında...

Her yıl, 21P kuyruklu yıldızıyla ilişkilendirilen Draconid meteor yağmuru patlamaya başlar. Meteorların kaynağı gibi görünen gök küresi bölgesi, Ejderha takımyıldızında bulunur. Gökbilimciler, "Başak ve Ejderha" takımyıldızlarının bu şekilde birleşmesinin yedi bin yılda bir gerçekleştiğini hesaplamışlardır.

Biz astrolojiden, yani kaderin gizemli kehanetinden bahsetmiyoruz; aksine şundan bahsediyoruz:

Astronomi - Tanrı tarafından yaratılan gök cisimlerinin incelenmesi. *"Ve Tanrı dedi ki: Gök kubbesinde gündüzü geceden ayıran ışıklar olsun; bunlar işaretler, mevsimler, günler ve yıllar olsun"* (Yaratılış 1:14; Eyüp 38:31-33). Tanrı, göksel bir işaretle, İsrail hakkında peygamberliği Yuhanna'ya açıkladı - İsrail'den bedenlenmiş olarak gelen Mesih'i doğuran "kadın" (Romalılar 9:5). İlk görünüş günlerinden itibaren

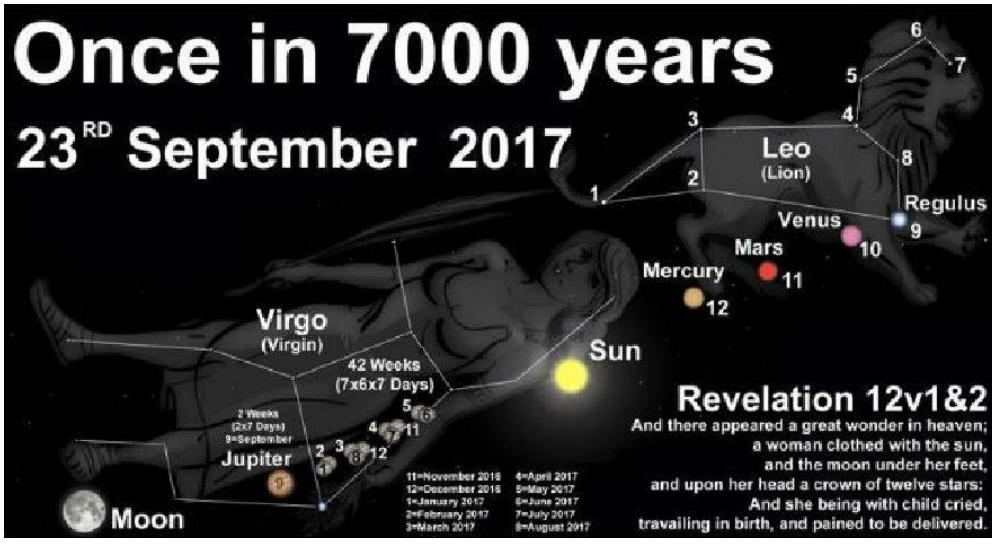

Ejderha yeryüzünde Çocuğu yediğinde, " *ve çocuk Tanrı'ya ve tahtına yükseltildi."* Mesih, gökten inen dışında kimsenin göğe çıkmadığını söyledi (Yuhanna 3:13). Peygamberlik açısından, Yuhanna'ya Mesih Yeşua'nın dönüşünden önceki son 42 ay gösterildi. *"Ejderha, çocuğun yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadına zulmetti"* (Vahiy 12:13). Bu işaret, İsrail halkının askeri işgal, baskı ve zulümle karşı karşıya kalacağı felaket günlerini önceden haber veriyor.

Yıkımın İğrençliği

"Ve o, birçoklarıyla bir hafta boyunca antlaşmayı sürdürecek; fakat haftanın ortasında kurban ve sunuyu durduracak; ve [kutsal yerin] kanadında yıkımın iğrençliği olacak; ve hükümde belirtildiği gibi, nihai yıkım yıkıcının üzerine gelecek" (Daniel 9:27). Daniel, son yedi yılın zamanını ikiye bölerek anlatır; ikinci bölümde, Deccal haince tapınağı ele geçirecektir. *"Ama tapınağın avlusunu dışarıda bırakacaksınız ve onu ölçmeyeceksiniz; çünkü o uluslara verilmiştir; ve kutsal şehri kırk iki ay boyunca ayaklar altına alacaklardır"* (Vahiy 11:2). İncil'de yıkımın iğrençliği, tapınakta tapınmak için dikilen putları ifade eder. *"Sonra Süleyman, Yeruşalim'in önündeki dağda, Moab'ın iğrenç putu Kemoş için ve Ammon oğullarının iğrenç putu Molek için birer tapınak yaptırdı. Bunu, tütsü yakıp tanrılarına kurban sunan bütün yabancı eşlerine yaptı"* (1 Krallar 11:7, 8). Seleukos hanedanından bir kral olan Antiyohos Epifanes, bir zamanlar Yeruşalim tapınağındaki kurban ve sunuları durdurmuş, Yahudileri ölüm tehdidiyle domuz kurban etmeye zorlamış ve tapınağın içine yıkımın iğrençliği olan Zeus heykelini yerleştirmiştir. Ancak Antiyohos Epifanes, kehanetin (Daniel 9:27) gerçekleşmesi rolüne uygun değildir. Suriyeli Antiyohos, MÖ 167-165 yılları arasında, yaklaşık 41. haftada iğrençlikler işlemiştir ve Daniel, yıkımın iğrençliğinin İsrail'in 70. haftasında gerçekleşeceğini söyler. Süleyman'ın iğrençlikleri ise daha da eskidir ve Kanatta (üst kısımda) değil, tapınağın kendisinde. *"Kanat" kelimesi (Aramice: kanaf)* -

Tapınağın sundurması olan tepenin kenarı, köşesi, 120 arşın yüksekliğinde - yaklaşık 55 metre. Şeytan, Mesih'i Golgota'yı ve dirilişi atlayarak görkemini ortaya koyabilmesi için bu yere getirdi, ancak Mesih reddetti. Tapınağın kanadında, "canavar" görkemini ortaya koyacak ki, dünyanın tüm dinleri onu mesihleri olarak tanısın. Siyon Yaşlılarının kayıtlarından, "Kral Mesih" web sitesinde: *"Mesih'in ortaya çıkacağı saatte, Kutsal Tapınağın çatısında durarak tüm Yahudilere şöyle diyecek: 'Ey alçakgönüllüler! Kurtuluşunuzun zamanı geldi!.. Ve eğer inanmıyorsanız, yükselen ışığıma bakın.'"*

"Üzerinizde olacak." O zaman koruyucu kerubinin ebedi umudu gerçekleşecektir: *"Bulutların yüksekliğinin üstüne çıkacağım, Yüce Olan gibi olacağım"* (İşaya 14:14) ve eğer bu gökte gerçekleşmezse, *"Tanrı'nın tapınağında Tanrı gibi oturacak, kendisinin Tanrı olduğunu gösterecektir"* (2 Selanikliler 2:4). Ve sureti kutsal yerin kanadında görünür olacaktır.

90'lı yıllardan beri Blue Beam küreselleşme teknolojisi projesi geliştirilmektedir.

"Mavi Işın", "Her Şeyi Gören Göz" olarak da bilinir ve Mısır tanrısı Horus'un gözüdür; aynı zamanda Masonların sembolü olan ve dolar banknotlarında tasvir edilen "İlahi Takdir Gözü"dür. Bazıları "Her Şeyi Gören Göz"ün insanlığı gözeten Tanrı'nın gözü (veya ilahi takdir) sembolü olduğuna inanır. Diğerleri ise Mısır tanrısı Horus'un gözüne atıfta bulunur.

Bereket tanrıçaları İsis ve Osiris'in oğlu olan güneş. Bazıları "Her Şeyi Gören Göz"ü Lucifer'in gözü sembolüyle ve Yeni Dünya Düzeni'nin mali kontrolünü kuran elektronik teknolojilerle ilişkilendirir. Uydular ve yer tabanlı lazerler kullanılarak 3 boyutlu hologramlar yansıtan lazer teknolojisi, uzaylı görüntüleri ve sesleri, doğal alametler ve tüm dinler için yeni bir mesih imajı gibi atmosferik aldatmacalar yaratabilir. HAARP sisteminin yetenekleri, gezegen felaketleri aldatmacaları yaratmak için kullanılabilir: Nibiru veya bir kuyruklu yıldızın yaklaşması, bir süpernova patlaması, bir uzaylı istilası veya İsa Mesih'in veya diğer dinlerin mesihlerinin gelişinin bir işaretini simüle etmek. Dünyanın birçok şehrinde, atmosferde mecazi olarak şofar sesini andıran garip sesler duyulmaktadır. Bazıları bu sesleri gizemli hale getirerek Kıyamet Günü'nün yaklaştığını belirtirken, uzmanlar bu seslerin dünyevi kökenli, insan eliyle yapılmış olduğunu iddia etmektedir. Doğal afetler yarattıktan sonra, proje Mesih'in inişinin atmosferik bir hologramını oluşturmak üzere tasarlanmıştır; Mesih'in görüntüsü Kudüs Tapınağı'nın kanadına yeniden yansıtılacaktır. Kral Moşiah web sitesinde şu ifadeler yer almaktadır: *“Bilgeler şöyle öğrettiler: Mesih'in ortaya çıkacağı saatte, Kutsal Tapınağın çatısında durarak tüm Yahudilere şöyle diyecektir: ‘Ey alçakgönüllüler! Kurtuluşunuzun zamanı geldi! ... Ve eğer inanmıyorsanız, üzerinize doğan ışığıma bakın.’”* Uzay

gösterileri, dünyanın farklı yerlerinde holografik görüntülerin yansıtılmasından oluşacak ve bunların her biri kendi ana diniyle ilgili olacaktır. Bu görüntüler uydulardan ve karasal sistemlerden yansıtılacaktır.

Üç boyutlu optik hologramlar ve ses kullanan lazer enstalasyonları ve dünyanın farklı yerlerinde holografik görüntülerin lazer projeksiyonu. Her din kendi mesihini bekler ve Kudüs, en büyük üç kişisel dinin merkezidir. Dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar, Allah tarafından gönderilen Mesih'i -İmam Mehdi'yi (İM)- büyük bir özlemle beklerler. Müslümanlar dokuzuncu ayda Mehdi'lerini beklerler; ilginç bir şekilde, Yahudiler de Mesih'in gelişini dokuzuncu ay ile ilişkilendirirler.

Bu ay, Roş Haşana Bayramı'nda, Peygamber Muhammed'in geleneklerinde yaygın olarak yorumlanan ve Kıyamet Günü'nün (kıyamet) yaklaştığını müjdeleyen İsa (Hz. İsa) ile özdeşleştirilen Mesih, TEK ve aynı Kişidir. Arap ilahiyatçılar, "Hz. Muhammed'in Halifesi"nin, toplumu adaletle yöneten hatasız bir insan figürü olduğunu öğretirler. Küresel bir felaket zamanında dünyaya görünecek, İslami hakikati yeniden tesis edecek ve Kudüs'teki Tapınak Dağı'ndan hüküm sürecektir. Zaten dünyada gizlice yaşamaktadır, bu nedenle adı "Gizli İmam"dır.

Kimyasal izler, holografik görüntüler sergilemek için gezegen çapında bir göksel ekran oluşturmak amacıyla özel reaktiflerin ve kimyasal bileşiklerin dağıtılmasıdır. İnsanlığa, tek bir dünya dini kurmak için yeni bir mesih, tek bir figür sunulacaktır. Uzay gösterileri, dünyanın farklı bölgelerine holografik görüntülerin yansıtılmasını içerecek ve bunların her biri belirli özelliklere sahip olmalıdır.

İsa, Meryem Ana, Buda, Hz. Muhammed, Krishna ve diğerlerinin görüntüleri tek bir figürde, tek bir yüzde birleşecek ve HAARP teknolojisi kullanılarak her ulusa kendi dilinde, bilinçaltı düzeyde algılanabilir bir frekansta hitap edecektir. Bu, çeşitli dinlere mensup inananların, Tanrı'nın yeryüzü sakinlerini kötülükten ve tehditkar uzaylılardan kurtarmak için indiğine inanmalarına yol açacaktır. Gerçekte ise bu, başka amaçlar için

kullanılacaktır.

относиться к их основной религии.

İklimsel ve psikotropik silahlar, telepatik etki yaratacak düşük ve yüksek frekanslı sinyallerle birlikte kullanılacaktır.

Gazeteci Serge Monast, 1994 yılında "Uluslararası Özgür Basın Ağı" dergisinde bir araştırma yürüttü ve şunları yayınladı: *"...Mavi Işın projesinin nihai amacı, İsa'nın gelişinin holografik projeksiyonlarını simüle edecek ve insan işitsel ve görsel duyularını manipüle ederek zihin kontrolü için düşük frekanslı dalgalar kullanacak devasa bir gezegen çapında aldatmaca düzenlemektir* ." Mavi Işın projesi, lazer projeksiyonu ile kişilikleri üç boyutlu, hareketli bir görüntüde yeniden üretmeye olanak tanıyor; gerçek bir ikiz gibi hareketler ve sesler çıkarabiliyor ve halkla iletişim kurabiliyor. MixStuff *, "Yapay zeka insan konuşmasını okuyup işleyebilir ve sosyal bilinç algoritmalarına sahiptir. Güvenle yaşayan bir asistana benzetilebilir"* diye yazıyor . St. Petersburg'da merhum Viktor Tsoi'nin coşkulu bir izleyici kitlesine konseri verildi ve Amerika'da Michael Jackson sahne aldı. Fransa'nın aşırı solcu cumhurbaşkanı adayı, gazeteci Jean-Luc Mélenchon, seçim kampanyasına Lyon'da ve 450 km uzaklıktaki Paris'te aynı anda konuşarak, 3 boyutlu bir hologram kullanarak başladı. Tasarım

Hareket eden nesnelerin ve insanların elektronik görüntüleri ofislerde, eğitim kurumlarında ve evlerde kullanılabilir hale geliyor. Bunun için internete bağlı dört lazer projektör yeterli. Sahte peygamber, insanlardan kılıç yarası olan ve canlı olan canavarın resmini yapmalarını isteyecektir.

Bırakın dağlara kaçsınlar.

"Daniel peygamberin sözünü ettiği yıkımın iğrençliğini, olması gereken yerde değil de, orada dururken gördüğünüzde (okuyucu anlasın), Yahudeye'dekiler dağlara kaçsınlar" (Markos 13:14). Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sonra, tüm dünya gücü tek bir elde toplanacak. Tapınak Dağı ile Doğu Kudüs, askeri koalisyonunda Arap ülkelerinin (İran, Türkiye, vb.) yer alacağı küresel bir devlet tarafından ilhak edilecek. Dini farklılıkları ortadan kaldırmak için, "yıkım oğlu" üç dinin beklenen mesih'i gibi davranacak, tapınaktaki kurbanları durduracak ve orada oturarak tanrı gibi tapınmayı talep edecek. *"Ve o kral kendi isteğine göre hareket edecek, kendini yüceltecek ve her tanrının üstünde kendini övecek, tanrıların Tanrısı'na karşı küfürler edecek ve gazap tamamlanıncaya kadar refah içinde yaşayacak; çünkü belirlenmiş olan tamamlanacaktır"* (Daniel 11:36). Bu, haftanın ikinci yarısının zamanı olacak; " *ve onlar, bir zaman, iki zaman ve yarım zaman gelinceye kadar onun eline verilecekler''* (Daniel 7:25). İsrail'in büyük çoğunluğu sahte Mesih'i ifşa edecek ve ona karşı isyan edecek, böylece yaygın terör ve savaşa yol açacaktır.

"Ejderha yere atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadına zulmetti. Kadına büyük bir kartalın iki kanadı verildi ki, çöle uçup, yılanın yüzünden uzak, bir süre, iki süre ve yarım süre besleneceği yere gitsin" (Vahiy 12:7-13). "Kadın", yani İsrail halkı, sınanacak ve "antlaşmanın bağlarına" sokulacaktır. Mesleklerini ayarlayan ve diplomatik çözümler bekleyenlere, havadan değerlendirme imkanı verilecektir. *''Ama kadın çöle kaçtı; orada Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardır ki, orada bin iki yüz altmış gün beslenecektir"* (Vahiy 12:6). *"Ey halkım, odalarınıza girin ve kapılarınızı*

arkanızdan kapatın; öfke geçinceye kadar bir süre kendinizi gizleyin" (İşaya 26:20). Bu sığınma yerleri çölde, madenlerde, yeraltı mezarlarında veya Kumran'daki gibi doğal mağaralarda olabilir. Davud'un kaçışı, Esseniler ve ilk Hristiyanların öyküsü, bu tür çöl yerlerinin denenmiş ve güvenilir olduğunu ve sığınak için uygun olduğunu göstermektedir. Bunlardan biri, MÖ 3. yüzyıldan MS 106 yılına kadar uzanan Nabatean Krallığı, günümüz Ürdün, İsrail, Suriye ve Suudi Arabistan'ına ait toprakları işgal etmiştir. Bu, doğal mağaralarda bulunan çöl şehri Petra'dır. Düşük nemli bir bölgede yer alır ve doğal yağmur suyu rezervuarlarına sahiptir. Tur rehberleri, bu yerin iklimsel olarak biyolojik yaşama uygun olduğunu ve 30.000-50.000 sakini barındırabileceğini söylüyor. Nabatean, İdumea topraklarının çoğunu işgal etmiştir.

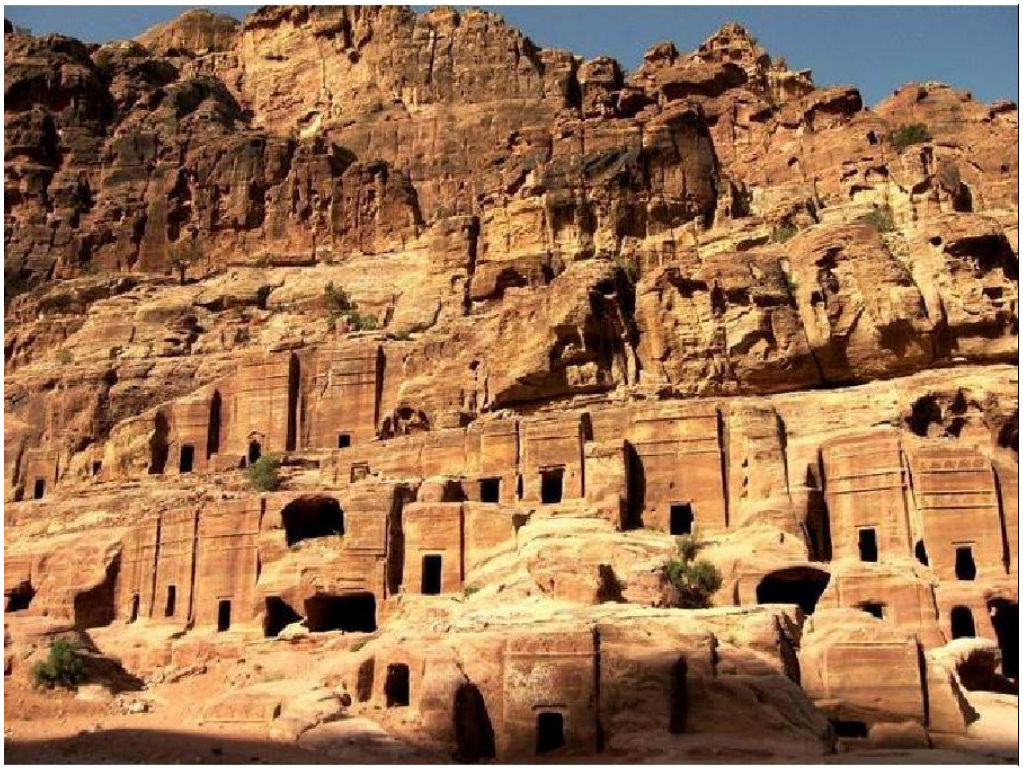

Bölge, Ptolemaik Mısır'ın genç güçleri ile Suriyeli Seleukoslar arasında rekabetin nesnesi haline geldi. Nabateanlar Arap bir kabileydi, ancak Aramice'den yazılı bir dil geliştirdiler. Arabistan ile baharat ve tütsü ticareti Nabatean topraklarından geçiyordu. MÖ 312'de, Seleukos Diadochi'lerinden biri olan Tek Gözlü I. Antigonus, Petra'yı ele geçirmeye çalıştı ancak başarısız oldu. Nabatea, MÖ 2. yüzyılın başlarına kadar Ptolemaik Mısır'ın etki alanında kaldı ve Seleukos imparatorluğunun gerileme döneminde Şam'ı ve Suriye'nin bir kısmını boyunduruğu altına aldı. MÖ 1. yüzyıldan MS 1. yüzyıla kadar Nabatea bağımsızlığını korudu ve Titus'un Kudüs kuşatması sırasında Roma ile ittifak kurdu.

İsa bu zaman hakkında şöyle dedi: *“O günlerde hamile olanlara ve doğum yapanlara yazıklar olsun! Kaçışınız kışa denk gelmesin diye dua edin. Çünkü o günlerde, Tanrı'nın yarattığı yaratılışın başlangıcından bu zamana kadar hiç görülmemiş, hatta bundan sonra da görülmeyecek bir sıkıntı olacaktır. Eğer Rab o günleri kısaltmasaydı, hiçbir insan kurtulamazdı. Fakat O, seçtiği seçilmişler uğruna o günleri kısalttı”* (Markos 13:13-20). Bu felaket dolu günlerden çok az kişi sağ çıkacak ve Tanrı'nın yeniden kurulan krallığına dönecektir. *“Ve sizi ulusların çölüne götüreceğim ve orada sizinle yüz yüze hesaplaşacağım. Mısır diyarının çölünde atalarınızla hesaplaştığım gibi, sizinle de hesaplaşacağım, diyor Rab Tanrı. Ve sizi asanın altından geçireceğim ve sizi antlaşmanın bağına sokacağım. Ve aranızdan isyancıları ve bana itaatsizlik edenleri ayıracağım. Onları yurdundan çıkaracağım, fakat İsrail diyarına girmeyecekler; ve benim Rab olduğumu bileceksiniz”* (Hezekiel 20:34). *“Ve o zaman, halkınızın çocukları için duran büyük prens Mikail ayağa kalkacak; ve o zamana kadar hiçbir ulus var olmadığından beri görülmemiş bir sıkıntı zamanı olacak.” "Ama o zaman halkınız kurtarılacak, kitapta yazılı olanların hepsi kurtarılacak"* (Daniel 12:1). İsrail'in çoğu askeri ilhak sonucu yok olacak, bazıları Batı Kudüs'ü elinde tutacak, diğerleri ise çöllerde saklanacak. *"Onlardan birkaçını kılıçtan, kıtlıktan ve salgın hastalıktan koruyacağım; gittikleri milletler arasında bütün iğrençliklerini anlatsınlar ve benim Rab olduğumu bilsinler"* (Hezekiel 12:16). "Canavar" çöllerde ve dağ mağaralarında saklananlara karadan saldırdığında, Tanrı doğaüstü yollarla,

Bir deprem saldırganları yok edecek. *"Ve yılan kadının ardından ağzından su püskürttü."*

"Tıpkı bir tufan gibi, onu alıp götürsün diye." Ama yeryüzü kadına yardım etti ve ağzını açıp ejderhanın ağzından püskürttüğü tufanı yuttu. Ejderha kadına öfkelendi ve Tanrı'nın emirlerini tutan ve İsa Mesih'in tanıklığına sahip olan onun soyundan kalanlarla savaşmaya gitti ." (Vahiy 12:15-17)

O zaman Tanrı, İsrail'in kalan kısmına bakacak *ve* kalplerini Kendisine döndürecektir. *"İşte, onu cezbedeceğim, onu çöle götüreceğim ve ona şefkatle konuşacağım"* (Hoşea 2:14). *"Rabbim Tanrım şöyle diyor: 'Kesilecek sürüyü besleyin…' O zaman kesilecek sürüyü, zavallı koyunları besleyeceğim. 'Kendime iki asa alacağım; birine Lütuf, diğerine Bağlar diyeceğim ve onlarla sürüyü besleyeceğim… Sonra Lütuf asamı alıp kıracağım ki, bütün halkla yaptığım antlaşmayı geçersiz kılayım. O gün yok edilecek; ve o zaman beni bekleyen sürünün zavallıları bunun Rabbin sözü olduğunu anlayacaklar"* (Zekeriya 11:4, 7, 10, 11 *).* İsrail'in gücü ve kaynakları tükendiğinde, İbrahim'in vaat edilen "Soyu"nu—Mesih İsa'yı—hatırlayacaklar ve Daniel, İşaya ve diğerlerinin iki bin yıl önce olanlar hakkındaki peygamberliklerini kabul edeceklerdir. Zihinlerinde ve kalplerinde bir yeniden düşünme ve tövbe gerçekleşecektir. " *O zaman Rab, ülkesi için kıskançlık duyacak ve halkını esirgeyecektir... O zaman bileceksiniz ki ben İsrail'in ortasındayım ve ben sizin Tanrınız Rab'bim ve benden başka Tanrı yoktur; ve halkım asla utanmayacaktır. Ve bundan sonra, Ruhumu bütün insanlığın üzerine dökeceğim. Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek, yaşlılarınız rüyalar görecek ve gençleriniz görüler görecektir"* (Yoel 2:18, 27, 28).

Topraktan elde edilen hasatlar

İsrail'de dört hasat dönemi vardır; bu dönem, Tanrı'nın son yedi yılda ruhları toplamasını anlattığı Yuhanna Vahiy Kitabı'nda tasvir edilmiştir. Askeri ve doğal afetlerin tasvirlerinden, yeryüzündeki nüfusun %90'ına kadarının yedi yıl içinde yok olacağı anlaşılmaktadır. İlk üç hasat, ebedi yıkımdan kurtulacak ve Yüce Olan'ın tahtının önünde duracak olanları anlatırken, dördüncü hasat döneminde kalanlar ise helake mahkum olacaktır.

1. İlkbahar arpa hasadı;
2. Yazlık buğday hasadı;
3. Sonbaharda ağaçlardan meyve toplama;
4. Nostaljik.

İlki arpa hasadı.

“ *Bunlardan sonra baktım ve işte, tahtın ve Kuzu'nun önünde duran, sayılmayacak kadar büyük bir kalabalık gördüm; her milletten, her kabileden, her halktan ve her dilden insanlardı. Beyaz giysiler giymişlerdi ve ellerinde hurma dalları tutuyorlardı. Yüksek sesle şöyle bağırıyorlardı: ‘Kurtuluş, tahtta oturan Tanrımıza ve Kuzu'ya aittir!’… İhtiyarlardan biri bana, ‘Beyaz giysiler giymiş olanlar kimlerdir ve nereden geldiler?’ diye sordu. Ben de ona, ‘Biliyorsun efendim,’ dedim. O da bana, ‘Bunlar büyük sıkıntıdan çıkanlardır; giysilerini yıkamış ve beyazlatmışlardır,’ dedi.”*

"Kuzu'nun kanıyla..." (Vahiy 7:9-17). İlk

Hasat, 7. bölümde anlatılmaktadır; yedi yıllık sıkıntının başlangıcında, Avrasya'nın küresel vatandaşlığını kabul etmeyenler, "canavarın" işaretini taşıyanlar öldürüldü. İncil'de iki ayet, inananların Mesih'i beklediğinden bahseder. Bazıları Gelin'i bekliyordu: *"O zaman göklerin krallığı, lambalarını alıp gelini karşılamaya çıkan on bakireye benzer. Beş tanesi akıllı, beş tanesi de akılsızdı"* (Matta 25:1, 2). İkinci durumda ise Hristiyanlar

Onlar Rabbin düğünden dönüşünü bekliyorlardı - " *Siz de Rabbin düğünden dönüşünü bekleyenler gibi olun; O gelip kapıyı çaldığında, hemen ona kapıyı açasınız"* (Luka 12:36). Aradaki fark oldukça önemlidir: İlk durumda, göz açıp kapayıncaya kadar dünyadan alınıp düğün ziyafetine götürülecek olan kilisenin gelini hakkında konuşuyorsak, ikinci durumda ise büyük sıkıntı günlerinde kalanlar, yani ölene kadar sadık nedimeler olarak tanımlanacak olanlar hakkında konuşuyoruz. Elçi şöyle yazdı: *"Çünkü ben sizin için Tanrısal bir kıskançlıkla kıskanıyorum; sizi tek bir kocaya nişanladım ki, sizi Mesih'e iffetli bir bakire olarak sunayım. Ama korkuyorum ki, yılanın kurnazlığıyla Havva'yı aldattığı gibi, sizin de zihinleriniz Mesih'teki sadelikten uzaklaşsın"* (2 Korintliler 11:2,3). *"Bedenlerinizin Mesih'in uzuvları olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in uzuvlarını alıp bir fahişenin uzuvları mı yapayım? Asla! Bir fahişeye bağlananın onunla bir beden olacağını bilmiyor musunuz? Çünkü 'İki kişi bir beden olacak' denmiştir. Rabbe bağlanan ise Rab ile bir ruhtur."* (1. Korintliler 6:15-17). Ve dünyanın değerlerine göre yaşayanlar "ruhta Tanrı'ya sadakatsizdirler." *"Zina edenler ve zina eden kadınlar! Dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz?"* (Yakub 4:4).

“Çünkü Tanrı’nın evinde yargılamanın başlamasının vakti geldi. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı’nın müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? Ve eğer doğru kişi zorlukla kurtuluyorsa,

"Kötüler ve günahkarlar nerede görünecekler?" (1 Petrus 4:17-19). Bu, Tanrı'nın evine ait olan Hristiyanları ifade eder: *"Eğer umudumuzun güvenini ve övüncünü sonuna kadar sağlam tutarsak, kimin eviyiz? Çünkü Mesih'e ortak olduk, eğer güvenimizin başlangıcını sonuna kadar sağlam tutarsak"* (İbraniler 3:6, 14). İki yüzlü bir hayat süren imanlılar, engelleyici olanın, imanlılar kilisesiyle birlikte yeryüzünden alındığı anda Kutsal Ruh'tan mahrum kalacaklar ve Tanrı'nın yargı günlerinde kalacaklar ve hesap verecek ilk kişiler olacaklardır. Geriye kalan imanlılar, Kutsal Yazıları biliyorlardı ama Mesih için yürekten yaşamıyorlardı; imanlarında bilgiye sahiplerdi ama Mesih sevgisiyle hareket etmiyorlardı. "Yağ" (hakikat bilgisi) sahibiydiler, ama iyi işlerin lambaları sönmüştü. *"Işığınızı insanların önünde öyle parlatın ki, iyi işlerinizi görsünler ve gökteki Babanızı yüceltsinler"* (Matta 5:16; 6:22, 23). Geriye kalan "fahişe" kilisenin, küresel bir devleti ve birleşik bir kiliseyi savunan aldatmacasını anlayacaklardır. Bilgi ve anlayıştan yoksun, akılsız Hristiyanlar, cevaplar için internete ve kiliselere

yönelecekler ve onları bulamayacaklardır. Ancak gerçeği bilen bilge kişiler, dindar yaşamlarının lambalarını budayacak ve Mesih'in düğünden dönüşünü bekleyeceklerdir (Luka 12:36). Bugün, elektronik kimlik konusunu tartışan bazı pastoral konseyler, bunun gelişen teknolojilerden başka bir şey olmadığı sonucuna varmaktadır. Bu, Katolik Papa Francis'in, "Yeni Çağ" karizmatik hareketlerinin, "Yoel'in Ordusu"nun ve diğerlerinin anlayışıdır. Tanrı onlara güçlü bir yanılsama gönderdiğinde (2 Selanikliler 2:11), "mesih"e ve dünya düzenine fiziksel olarak boyun eğmeyi savunacaklardır. Birleşik Kilise (UOC), inananları yeni işareti kabul etmeye ikna edecek ve yeni hükümetin otoritelerini kabul etmeyenleri arayıp ihanet edecektir . *"Kardeş kardeşi ölüme teslim edecek, baba oğlunu. Çocuklar da anne babalarına karşı ayaklanıp onları öldürtecekler. Ve sizler, benim adım yüzünden herkes tarafından nefret edileceksiniz. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır"* (Matta 10:21, 22).

"Ölene kadar sadık kalın, ben de size hayat tacını vereceğim" (Vahiy 2:10). Kutsal Yazıları inceleyip anlayanlar, neler olup bittiğini anlayabilecek ve "canavarın" imparatorluğunda vatandaşlığı reddedebileceklerdir. Baskı altına alınacaklar: varoluş koşullarından mahrum bırakılacaklar—alışveriş yapamayacaklar—psikolojik baskıya maruz kalacaklar ve sadık kalanlar öldürülecekler. Ve ölene kadar Mesih'e sadık kalanlar, sonsuz hayat tacını alacaklardır. Beyaz elbiseler içinde ve ellerinde hurma dallarıyla, haklı kılınmanın beyaz elbiseleriyle ve zafer kazananları zaferlerinde selamladıkları aynı hurma dallarıyla tahtın önünde görüneceklerdir. *"Bu nedenle [şimdi] Tanrı'nın tahtının önündeler ve O'na gece gündüz tapınağında hizmet ediyorlar ve tahtta oturan da aralarında yaşayacaktır"* (Vahiy 7:15). Eğer Mesih, 24 ihtiyar örneğinde gördüğümüz gibi, kiliseyi kendisiyle birlikte tahtta oturtacağına söz verdiyse, o zaman Büyük Sıkıntı'dan çıkanlar O'na gece gündüz hizmet edeceklerdir. " *Artık açlık çekmeyecekler, güneş de onlara ışık saçmayacak, hiçbir sıcaklık da onları rahatsız etmeyecek* " (Vahiy 7:16). "Canavarın" baskılarına ve şiddetlenen "hastalıklara" (günah adamının -kayıp oğlunun- tezahürünün doğum sancılarına) katlanmak zorunda kaldılar. İnsanlardan zulüm gördüler ve Şeytan'dan ayartmalara maruz kaldılar; sevdiklerinin ihanetini yaşadılar; kavurucu güneş altında evsiz dolaştılar; mallarının yağmalanmasından ve hapis cezalarından muzdarip oldular; dövüldüler ve canlarını kaybettiler. " *Tahtın ortasında bulunan Kuzu onları güdecek ve onları yaşayan su kaynaklarına götürecek; Tanrı onların gözlerinden her gözyaşını silecektir* " (Vahiy 7:17). Bu, yeryüzünde borazan sesleri şeklinde doğal ve askeri felaketler başlamadan

önce gerçekleşecektir. Vahiy, bunun ne zaman olacağını şöyle belirtir: *"Ve yedinci mührü açtığında, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu"* (Vahiy 8:1).

Bugün Rab, lütfunda son derece sabırlıdır. Hem inananları hem de inanmayanları özgür iradelerine ve kendi kaderlerini tayin etmelerine bırakmıştır. *"Haksız olan haksız kalsın; kirli olan kirli kalsın; doğru olan doğru kalsın; kutsal olan kutsal kalsın"* (Vahiy 22:11; 2 Petrus 3:9). Çünkü bu nesil Tanrı'nın yargısının önünde duracak ve ebediyetini belirleyecektir. Tanrı dünyayı her türlü nimetle kuşatır, yaşam ve dindarlık için gerekenden çok daha fazlasını bahşeder; ancak insanlar bu lütfu kurtuluş, bilgi edinme ve Rabbin yüceltilmesi için değil, sefahat için bir bahane olarak kullanırlar. Bu, Mesih'in gelişinin bu nesilde olacağını ve ilk acı çekecek olanların yeniden doğmuş, dünyevi Hristiyanlar olacağını gösterir. Büyük Sıkıntı, ejderha tarafından Deccal ve sahte peygamber aracılığıyla düzenlenecek ve bu dönemde, ilk aylarda, Avrasya'da İsa'nın işaretini kabul etmeyen herkes öldürülecektir. Ölümüne kadar Mesih'e sadık kalanlar Tanrı'nın tahtının önüne çıkacaklar, ancak artık kiliseye giremeyeceklerdir.

İkincisi ise buğday hasadı.

Bu, ilk hasattır ve ilk meyvelerin hasadından yedi hafta sonra, Şavuot veya Pentekost'ta sona erer. *“Sonra baktım ve işte, Siyon Dağı'nda duran bir Kuzu ve O'nunla birlikte alınlarında Babasının adı yazılı olan yüz kırk dört bin kişi vardı. Gökten, suların sesi gibi, büyük bir gök gürültüsü gibi bir ses işittim; ve arp çalanların sesini işittim. Ve tahtın önünde, dört diri yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir şarkı söylüyorlardı. Ve bu şarkıyı, yeryüzünden kurtarılmış olan yüz kırk dört bin kişiden başka kimse öğrenemezdi. Bunlar, kadınlarla kirlenmemiş olanlardır, çünkü bakiredirler. Bunlar, Kuzu'yu nereye giderse gitsin takip edenlerdir. Bunlar, insanlar arasından kurtarılmış, Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk meyveler olarak sunulmuştur. Ve ağızlarında hile bulunmadı; çünkü Tanrı'nın tahtı önünde kusursuzdurlar”* (Vahiy 14:1-5). İkinci hasat, haftanın ortasına kadar 144.000 Mesihçi Yahudi'den oluşuyordu

(bölüm 14). Özellikler

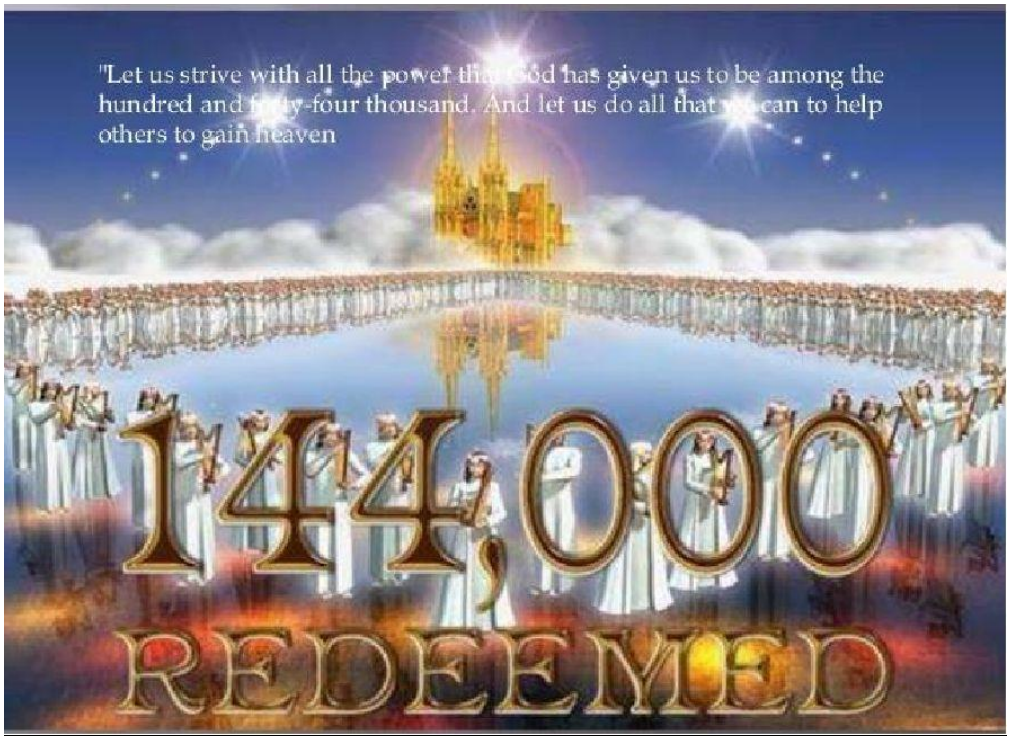

Mesih şahitleri yalnızca dürüst insanlara özgüdür: *"Ruhunda hile olmayan insan ne mutlu!"* der.

Mezmur yazarı (Mezmur 31:2). İşaya Mesih'ten şöyle bahseder: " *Ağzında hiçbir hile yoktu. "*

"Onu" (İşaya 53:9). Peygamber Zefanya, İsrail halkının seçilmiş kalıntısı hakkında şöyle demiştir: *"Değil*

dillerinin ağzında bulunacaktır

"Hain olan" (Zefanya 3:13). Onlar hakkında şöyle denir:

Bakireler, yani iffetli olanlar; ancak bu, hiç evlenmemiş oldukları veya gençliklerinden beri sefahat içinde yaşamadıkları anlamına gelmez. Havari Pavlus, yaşlı erkeklere ve genç kadınlara hitaben, onlardan iffetli olmalarını ister (Titus 2:2, 5).

Bu günlerde, Mesihçi Yahudiler susuzluk, açlık ve sıcak içinde dolaşacaklar; ihanete uğrayacaklar ve herkes kendi güvenliği için onları evine almayacak, hatta onlara bir bardak soğuk su bile vermeyecek. İsa, bu olaylardan İnsanoğlu'nun gelişinden önceki

günler olarak bahsetmiştir. *“Kardeş kardeşi ölüme teslim edecek, baba oğlunu; çocuklar anne babalarına karşı ayaklanıp onları öldürecekler; ve benim adım yüzünden herkes sizden nefret edecek; fakat sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. Bir şehirde sizi kovaladıklarında, başka bir şehre kaçın. Çünkü size doğrusunu söylüyorum, İnsanoğlu gelene kadar İsrail şehirlerini dolaşmış olmayacaksınız... Ve kim bu küçüklerden birine su verecek?”*

“Bir öğrenci adına bir bardak soğuk su içen, gerçekten size söylüyorum, mükafatını kaybetmeyecektir... Bedeninizi öldürebilenlerden korkmayın, çünkü onlar ruhunuzu öldüremezler. Ama hem ruhu hem de bedeni cehennemde yok edebilecek olandan korkun.” (Matta 10:21-42). “ *O zaman sizi sıkıntıya teslim edecekler ve öldürecekler; ve benim adım yüzünden bütün milletler sizden nefret edecek. Ve o zaman birçokları gücenecek, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. Ve birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçoklarını aldatacaklar. Ve kanunsuzluk çoğalacağı için birçoklarının sevgisi soğuyacak. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.”* (Matta 24:9-14). Mühürlü misyonerler, korkusuzca Tanrı'yı ve İbrahim'in soyundan gelen Mesih'i ilan edecekler ve Müslümanlar tarafından başları kesilerek halka açık bir şekilde idam edileceklerdir. Onlar, "canavar" döneminde gerçek Tanrı'yı ilan edecek yeryüzündeki son kişiler olacak ve Ortadoğu'da aşırı İslamcılar tarafından başları kesilecek.

Yuhanna, yedi günün ortasından önce, beyaz cübbeler giymiş ve hurma dalları tutan 144.000 vaizin Kuzu'nun önünde öldürüldüğünü gördü. Yeryüzündekiler onları

tamamen yenilgiye uğramış dindar fanatikler olarak görecek olsalar da, *"Onlar Kuzu'nun kanıyla ve tanıklık sözleriyle onu yendiler; ve canlarını ölüme kadar sevmediler"* (Vahiy 12:11). Onlar, tüm azizler için yapılacak olan cezadan önce sunağın altında öldürülenlerin saflarını dolduracaklar (Vahiy 6:11). Mesih, son yedi günün sonunda, kilisesiyle birlikte, Armageddon'da İsrail'i kurtarmak ve krallığı yeniden kurmak için geri dönecektir. Başları kesilenlerin ruhları dirilecek ve 1000 yıl boyunca Mesih'in adıyla yeryüzünde hüküm süreceklerdir. *"Ve tahtlar gördüm; üzerlerine oturdular ve onlara yargılama yetkisi verildi. Sonra İsa'nın şahitliği ve Tanrı'nın sözü uğruna başları kesilenlerin ruhlarını gördüm; canavara ve onun suretine tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamışlardı. Bunlar bin yıl boyunca Mesih'le birlikte yaşadılar ve hüküm sürdüler. Ama ölülerin geri kalanı, bin yıl bitinceye kadar yeniden dirilmediler. Bu, ilk diriliştir"* (Vahiy 20:4,5). *"Bunlar insanlar arasından kurtarıldılar, Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk meyveler oldular* ." İlk doğanlarda her zaman babadan gelen doğuştan gelen bir güç ve miras vardı. Mesih, yeryüzünde ölenlerin ilk meyvesi oldu (1 Korintliler 15:20; Koloseliler 1:18; Vahiy 1:5). Dünyevi mirasın varisleri ilk dirilişe katılacaklardır.

Mesih'in krallığı. *"RAB onu ezmekten hoşnut oldu ve ona keder verdi; fakat canı günah için kurban sunduğunda, soyunu görecek ve ömrünü uzatacak; ve RAB'bin hoşnutluğu onun elinde başarılı olacaktır"* (İşaya 53:10).

Üçüncü hasat, ağaçlardan toplanan meyvelerdir.

"Sonra gökte büyük ve harika bir başka işaret gördüm: Tanrı'nın gazabını tamamlayacak olan yedi son belayı taşıyan yedi melek. Ve ateşle karışmış, camdan bir deniz gördüm. Canavarı, onun suretini, işaretini ve adının sayısını yenmiş olanlar, Tanrı'nın arpalarını çalarak, Tanrı'nın kulu Musa'nın şarkısını ve Kuzu'nun şarkısını söyleyerek camdan denizin üzerinde duruyorlardı: 'Ey Yüce Tanrı, senin işlerin büyük ve harikadır! Ey kutsalların Kralı, senin yolların adil ve doğrudur! Ey Rab, senden kim korkmaz ve adını kim yüceltmez? Çünkü yalnız sen kutsalsın. Bütün milletler gelip önünde tapınacaklar, çünkü senin hükümlerin açıklanmıştır.'" (Vahiy 15:1-4). Yuhanna, Yahudilerden ve diğer milletlerden, işareti reddettikleri için öldürülerek elde edilen üç kurtuluş hasadını anlatır.

Yuhanna'nın tahtın önünde gördüğü "canavarın" imparatorluğu, Musa ve Kuzu'nun şarkısını söyleyecek. Ebedi hayata üçüncü hasat, "canavarın" gücünün yayılacağı karşıt ülkelerden gelecek (Vahiy 15:2, 3). Bütün dünya "canavarın" imparatorluğu şahsında ejderhaya tapındığında, "canavarın" imparatorluğuna karşı çıkan ülkelerden gelen imanlılar Engizisyon'un altına düşecekler. Dindarlık görünümüne sahip olup da Tanrı'nın Ruhunun gücünü inkar eden Hristiyanlar, Kuzu'nun düğününe kiliseyle birlikte götürülmeyecekler. Onların imanları, Mesih'e itaat işlerinden yoksundu, *"Bu yüzden*

"Bana, 'Rab, Rab' diye sesleniyorsunuz, ama söylediklerimi yapmıyorsunuz? İşitip de yapmayan, temelsiz bir ev kuran adama benzer; sular üzerine dolduğunda ev hemen yıkıldı; o evin yıkımı çok büyük oldu" (Luka 6:46-49). Onlar, Kutsal Kitap aracılığıyla Tanrı'yı ve O'nun iradesini daha derinlemesine tanımadılar ve Kurtarıcıyı beklerken kayıtsız kaldılar, karanlıkta yürüdüler. İsa'nın, etkisini yitirmiş tuz hakkındaki sözleri onlarda gerçekleşecektir: *"Tuz mükemmel bir şeydir, ama tuz bile tatsızlaşırsa, onu başka ne tatlandırabilir? Toprak için de, gübre için de iyi değildir, atılır."* Tuz, insanın kutsal bir hayat yaşaması için içindeki Tanrı'nın Ruhunu simgeler, ama bu dünyevi çıkarlarla değiştirilirse, onu ne geri getirebilir? Aralarından kim "yağı" bulacak – Kutsal Yazılardan olanları anlayacak, lambalarını yakacak ve sonsuz yaşam için son hasat olacak? Üçüncü Dünya Savaşı'ndan sonra, yedi yılın ortasında, küresel topluluk "barış ve güvenlik" ilan edecek (1 Selanikliler 5:3). Büyük On devletin temsilcileri tüm yönetim

gücünü tek bir kişiye, Deccal'e devredecek *ve "barışın ortasında birçoklarını yok edecek ve prenslerin prensine karşı ayaklanacak"* (Daniel 8:25). "Canavarın" küresel toplumu dijital teknoloji üzerine kurulacak: kişisel veriler, kontrol ve ekonomi. Çalışma ve sosyal güvenlik hakları barkod veya mikrodalga çipiyle verilecek. Bunlar olmadan kimse alım satım yapamayacak veya geçimini sağlayamayacak. Tıbbi bakım, finansal işlemler ve sosyal hizmetler yalnızca dijital olarak sunulacak. Rusya Devlet Duması Başkan Yardımcısı, 13 Şubat 2019'da Soçi'deki ekonomik forumda şunları söyledi: "Uluslararası bankadan kopma nedeniyle Rusya elektronik Bitcoin'e geçecek." NMP destekçileri, nakitsiz paraya geçişin modern toplumun birçok sorununu çözeceğini savunuyor:

1. Bu, gölge para sistemini ortadan kaldıracaktır (uzmanlara göre uyuşturucu ve kumar sektörleri dünya nakit parasının üçte birini oluşturuyor; terörizm, insan kaçakçılığı, organize suç ve yolsuzluk da buna dahildir). "Kirli" para kullanımı, suçlulara anonimlik ve refah sağlar; vergi kaçakçılığı etrafında dönen "gri" ekonominin temelini oluşturur.
2. Bu durum, yasadışı para dolaşımının toplumun her kesimine dağıtılmasıyla refah ve eşitlik yaratacaktır. Nakit paranın basımı, dolaşımı, mağazalarda ödeme yapılması ve imhasıyla ilgili maliyetler, GSYİH'nin en az %1'ine denk gelmektedir.
3. Bu, insanların güvenliğini sağlayacaktır. Bazı hastalıklar ve bulaşıcı virüslerin yayılması, hasta kişilerden mikrop bulaşmış banknotların transferiyle ilişkilidir ve bunların tedavülden kaldırılması bu sorunu çözecektir. İnsanlar ayrıca para kaybetme veya soyulma riskinden de kurtulacaklardır.
4. Bu aynı zamanda toplumu bürokrasiden, yolsuzluktan, rüşvetten ve nakit paranın diğer olumsuz yönlerinden kurtaracaktır.

"Ve ona, canavarın suretine nefes verme gücü verildi; böylece canavarın sureti hem konuşacak hem de canavarın suretine tapmayan herkesi öldürecekti" (Vahiy 13:15). En trajik şey, bir bilgisayar sisteminin insan kontrolünden çıkıp ruhların kontrolüne geçmesiyle yaşanacaktır. " *Canavarın suretine ruh girmesi" ifadesi* , bir bilgisayar programının maneviyatına işaret eder.

" Belirlenen kısıtlamaları ihlal edenler otomatik olarak hizmet kaydından çıkarılacak ve bu da onların hayatta kalma şansını ortadan kaldıracaktır. *Ekonomik bir tiranın bakış*

açısından, nakit yasağı bir tür kutsal kase gibidir. Nüfusu dijital para sistemini kullanmaya zorlamak, ekonomideki tüm işlemleri izleyerek tam kontrol sağlar ve herhangi bir küstah vatandaşın ödemelerini bloke etmeyi mümkün kılar."

Liberty Blitzkrieg'den Michael Krieger , "Kurulmuş sınırların dışına çıkmaya cesaret edin" diye yazıyor. Nakitsiz bir para sistemine geçiş, küresel bir bankacılık toplama kampının inşası anlamına gelecektir; burada, bir somun ekmek için bile olsa, yasa dışı çalışmaya yönelik her türlü girişim, suç olarak algılanacak ve hapse ve psikiyatrik tedaviye mahkum edilecektir. Bu tür kamplar, kitlesel halk ayaklanmaları beklentisiyle hazırlanır, inşa edilir ve sürdürülür.

"Canavar"ın dünya devletinin egemenliği altına düşmüş olan herkes için, Rabbin şu sözlerini hatırlamak önemlidir: *"Bedeninizi öldürebilenlerden korkmayın, çünkü onlar ruhunuzu öldüremezler. Ama ruhu ve bedeni cehennemde yok edebilecek olandan korkun. İki serçe bir kuruşa satılmıyor mu? Onlardan hiçbiri Babanızın izni olmadan yere düşmez. Ama başınızdaki saç tellerinin hepsi sayılmıştır. Bu yüzden korkmayın; siz birçok serçeden daha değerlisiniz. Kim beni insanlar önünde itiraf ederse, ben de onu gökteki Babamın önünde itiraf edeceğim; kim beni insanlar önünde inkâr ederse, ben de onu gökteki Babamın önünde inkâr edeceğim"* (Matta 10:28-33). Geriye kalan Hristiyanlara ve Yahudilere imanlarını kanıtlama fırsatı verilecek ve onlar *"hayatlarını*

ölüme kadar sevmediler” (Vahiy 12:9-11) . Rabbin sözleri onlara yöneliktir: *"Ölene kadar sadık kal, ben de sana hayat tacını vereceğim"* (Vahiy 2:10, 11). *"İşte kutsalların sabrı: İşte Tanrı'nın buyruklarını ve İsa'nın imanını tutanlar. Gökten bana şöyle diyen bir ses işittim: Yaz, bundan böyle Rab'de ölenler ne mutlu! Evet, diyor Ruh, onlar emeklerinden dinlenecekler ve yaptıkları işler onları takip edecek"* (Vahiy 14:12, 13).

Dördüncü hasat üzüm sıkma işlemidir.

“Ve sunağın arkasından ateşe hükmeden başka bir melek çıktı ve keskin oraklı olana yüksek sesle şöyle seslendi: ‘Keskin orağını uzat ve yeryüzünün üzüm salkımlarını topla, çünkü üzümleri olgunlaştı.’ Melek orağını yeryüzüne savurdu, yeryüzünün üzüm salkımlarını topladı ve onları Tanrı'nın gazabının büyük şarap presine attı. Ve onlar şehrin dışındaki şarap presinde çiğnendi ve şarap presinden kan aktı, atların dizginlerine kadar, bin altı yüz furlong mesafeye kadar.” (Vahiy 14:20) Yedinci borazan,

Bu, Tanrı'nın gazabının şarap presini ve kötü insanların yok edilmesini işaretleyecektir. Yeni dünya düzeninin kalan vatandaşları üzerinde yedi "kase" halinde gerçekleştirilecektir.

Üzüm sıkma aleti, bir drenaj oluğuyla birbirine bağlı iki oluktan oluşuyordu. Oluklar büyük bir taş veya pişmiş tuğla parçasından yapılmıştı. Üzümler biraz daha yüksek olan oluğa konur ve ayaklarla sıkılırdı, suyu ise oluktan aşağıya, alt oluğa akardı. Yüce Tanrı'nın gazabının şarap presi, bir şarap presine benzetilir. Bu, haftanın ikinci

yarısında, Deccal tapınakta oturup günlük oruçları kaldırdığında gerçekleşecektir.

Tanrı kılığına girerek tapınacak ve düşman ülkeler ona boyun eğdirilecektir. *"Ve nehrin suları üzerinde duran, keten giysili adamın sağ elini ve sol elini göğe doğru kaldırıp, ebediyen yaşayan Tanrı'ya yemin ederek şöyle dediğini işittim: 'Bir zamanın sonunda, iki zamanın sonunda, yarım zamanın sonunda ve kutsal halkın gücü tamamen yıkıldıktan sonra, bütün bunlar gerçekleşecektir'"* (Daniel 12:7). Tanrı'nın gazabı yeryüzünü ve göğü sarsacak ve ölü sayısı, insanlığın daha önceki tüm felaketlerinin "borazanlarından" daha fazla olacaktır. Ölü sayısı, yeryüzü tarihinin tüm felaketlerini aşacaktır.

" *Ve şehrin dışındaki şarap presini çiğnediler ve şarap presinden atların dizginlerine kadar, bin altı yüz furlong mesafeye kadar kan aktı."* Yedi "kase"nin yargıları, kötü "canavarın" son imparatorluğu için Tanrı'nın gazabının şarap presi olacak ve insan yönetiminin sonunu işaret edecek, cesetlerinin atların dizginlerine kadar uzanacağı Megiddo Vadisi'nde sona erecek ve eğer şiddetli bir yağmur yağarsa, kanlı sular bu seviyeye kadar yükselecektir. İncil'de Tanrı'nın yargısı üzüm sıkılmasına benzetilir: " *Şarap presini yalnız başıma çiğnedim ve halklardan hiçbiri benimle birlikte durmadı; bu yüzden onları öfkemle çiğnedim ve gazabımla ezdim; kanları giysilerime sıçradı"* (İşaya 63:3). Bu, Deccal'in tam egemenliğinin zamanı olacak; karşıt ülkeler "canavarın" tek imparatorluğu tarafından boyunduruk altına alınacak ve kimse ona karşı koyamayacak. O zaman Tanrı'nın gazabı "canavarın" krallığı üzerine dökülecek, yer ve gök sarsılacak ve ölü sayısı, tüm insan yapımı kitle imha silahlarının neden olduğu ölümlerden daha fazla olacak. Engelleyici alındıktan sonra, dünya artık bir

ceset gibi kokacak, *"ceset nerede ise, kartallar da orada toplanacak"* (Matta 24:28). Kutsal Kitap'ta kartallar ani, askeri ve doğal felaketleri temsil eder (Yeremya 49:22; Hoşea 8:1).

Dördüncü hasat—üzüm hasadı—haftanın ikinci yarısına aittir. Bu, Yüce Tanrı'nın gazabının kanlı bir kurbanı olarak nitelendirilir. Tanrı'nın gazabı, bilinçli olarak işareti kabul edenlerin—"canavara" tapanların—üzerine dökülecektir. Ruhları ruhların ve manevi bir bilgisayarın kontrolü altında olacağından, iradeli kararlar vermelerini engelleyerek tövbe edip Tanrı'ya dönemeyeceklerdir. Dünya, insanlığın başlangıcından beri yeryüzünde görülmemiş türden felaketlerle sarsılacaktır. "Tanrı'nın *sözüyle gökler eskiden beri vardı ve yeryüzü sudan ve su içinde yaratıldı; bu nedenle o zaman var olan dünya, suyla kaplanarak yok oldu. Fakat aynı sözle, şimdi var olan gökler ve yeryüzü, Tanrı'sızların yargı ve helak günü için ateşe saklanmış olarak korunmaktadır"* (2 Petrus 3:5-7). Megiddo Vadisi'ndeki doğal afetler ve yıkım sonucunda cesetler, atların dizginlerine kadar uzanan kat kat yığılacak. Ölenlerin sayısı, yeryüzü ve insanlık tarihindeki tüm felaketleri aşacak; bu nedenle Yuhanna, *"gökten bana şöyle diyen bir ses duydu: Yaz: Bundan böyle, Rab'de ölenler ne mutlu! Evet, diyor Ruh, onlar emeklerinden dinlenecekler ve yaptıkları işler onları takip edecek"* (Vahiy 14:13).

Gazap kapları, dünyanın kıtalarını ve evreni tanınmaz hale getirecek doğal felaketler ve afetlerle birlikte gelecektir. *"Ve nehrin suları üzerinde duran, keten giysili adamın, sağ elini ve sol elini göğe doğru kaldırıp, ebediyen yaşayan Tanrı'ya yemin ederek, 'Bir zamanın, iki zamanın ve yarım zamanın sonunda, kutsal halkın gücü tamamen yıkıldıktan sonra, bütün bunlar gerçekleşecektir' dediğini işittim"* (Daniel 12:7).

yedinci trompet

" *Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrı'nın sırrı tamamlanacak, tıpkı peygamber kullarına bildirdiği gibi… İkinci bela geçti; işte, üçüncü bela çabuk geliyor. Ve yedinci melek borazanını çaldı; gökte yüksek sesler duyuldu: 'Bu dünyanın krallıkları, Rabbimizin ve Mesih'inin krallıkları oldu; O sonsuza dek hüküm sürecektir'"* (Vahiy 11:7, 14, 15). Yedinci "borazan"ın sırrı, bazıların inandığı gibi, kilisenin alınmasında değildir; çünkü Tanrı bunu peygamber kullarına asla söylememiştir. İmanlıların bu borazanla kilisenin alınacağına dair inancı, tamamen son

borazan olmasından kaynaklanmaktadır, ancak hiçbir yerde böyle adlandırılmamıştır. Bu borazan, Yüce Tanrı'nın gazabının sembolüdür ve imanlıların kilisesinin alınmasının son borazanı, azizlerin kutsanmış beklentisidir. Yedinci borazan

Rabbin iradesi gerçekleştiğinde O'nun krallığını ilan edecek.

Bu, gökte olduğu gibi yeryüzünde de gerçekleşmeye başlayacak. Ve bu, yedi gazap kâsesinin yargılarında yeryüzünün kötü ruhlardan ve insanlardan temizlenmesiyle başlayacak. Eğer Tanrı, haftanın ilk yarısında insanların kendi iradelerine göre yaşamalarına, her birinin ebedi kaderini belirlemesine izin verirse, o zaman ikinci yarıda Tanrı'nın adil iradesi yeryüzünde gerçekleşmeye başlayacaktır.

"Tanrı'nın önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar, yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapındılar ve şöyle dediler: 'Ey her şeye gücü yeten Rab Tanrı, sana şükrediyoruz! Sen ki varsın, var olmuşsun ve var olacaksın; çünkü büyük gücünü aldın ve hüküm sürüyorsun.' O zaman milletler öfkelendiler; senin gazabın geldi; ölülerin yargılanacağı, peygamberlerin, kutsalların ve senden korkan kullarının, küçük büyük herkesin ödüllendirileceği ve yeryüzünü yok edenlerin yok edileceği zaman geldi. Gökte Tanrı'nın tapınağı açıldı ve tapınağında ahit sandığı görüldü; şimşekler çaktı, sesler yükseldi, gök gürledi, deprem oldu ve büyük dolu yağdı." (Vahiy 11:16-19) Gökteki tapınakta sandığın görünmesi ve yeryüzündeki gök gürültüsü ve şimşekli depremler, bir olayı, yeryüzündeki fiziksel bir felaketi ve onun ruhsal temelini anlatan bir olayı ifade eder. İki yaşayan peygamberin göğe yükselişini izledikleri saatte, İsrail için Büyük Sıkıntı günlerinin gelişini müjdeleyen büyük bir deprem meydana geldi. Tanrı, Büyük

Sıkıntı'nın yedi yılını yarıya indirerek 42 aya indirecekti. Yuhanna daha sonra gökte şöyle yazacaktı: *"Ama ben orada tapınak görmedim; çünkü onun tapınağı her şeye gücü yeten Rab Tanrı ve Kuzu'dur."*

(Vahiy 21:22) Şahitlik çadırı tapınağı, sunak, buhur ve sandık, Tanrı'nın İsrail'e olan sadakatinin sembolleri ve aynı zamanda intikam alma sebebi olarak gösterildi.

Yüce Tanrı'nın gazabının kadehleri

“Bunlardan sonra baktım ve işte, gökteki şahitlik çadırının kapısı açılmıştı. Yedi melek, yedi belayı taşıyarak, saf ve parlak keten giysiler içinde, göğüslerini altın kuşaklarla kuşatmış olarak tapınaktan çıktılar. Dört canlıdan biri, yedi meleğe, sonsuza dek yaşayan Tanrı'nın gazabıyla dolu yedi altın kase verdi. Tapınak, Tanrı'nın görkeminden ve gücünden çıkan dumanla doldu ve yedi meleğin yedi belası bitinceye kadar kimse tapınağa giremedi” (Vahiy 15:5-8). Yüce Tanrı'nın yargısı ve gazabı, Tanrı'nın Yasasını, İsa Mesih'in kurtarıcı lütfunu reddetmeyi ve işaretteki vatandaşlığını kabul

ederek “canavarı” tapmayı gönüllü olarak seçen bütün kötüleri etkileyecektir.

Günahkâr şehvetlerin ve sapkınlıkların tatmini. Ve eğer borazanların felaketleri insan eliyle yaratıldıysa, o zaman gazap kâseleri de Yüce Tanrı'nın kötü insanlık üzerindeki yargısı olacaktır. Bilimsel olarak

Deprem Araştırma Enstitüsü, Tokyo Üniversitesi (ERI; Tokyo Daigaku Jishin)

ERI ekibi, BM ve önde gelen küresel hükümetler için gizli bir rapor hazırladı. Bu raporun arkasındaki bilim insanları, BM'yi bu durumu ciddiye almaya ve ordularını, kurtarma hizmetlerini ve halkı hazırlamaya, kitlesel can kayıplarını önlemek için bir dizi acil önlem almaya çağırıyor. ERI raporu, tüm ülkelerden ve dünya çapında tektonik plaka hareketlerini ve volkanları izleyen tüm araştırma gruplarından alınan en son verilerin incelenmesine dayanmaktadır. Verilerin ve çalışmanın sonuçlarının karşılaştırılması ERI araştırmacılarını şok etti. Dünya üzerindeki sismik aktivite keskin bir şekilde artarak tektonik plakalarda kaymalara yol açtı. Deprem sayısı artıyor ve yüzlerce yıldır uykuda olan volkanlar bile uyanıp kendilerini gösteriyor. Bilim insanlarının bulguları, gerçekten yaklaşmakta olan küresel bir felaketin genel tablosunu ortaya koyuyor. Verileri, Japonya'nın en güçlü süper bilgisayarı Qakforest-PACS'ı kullanarak daha fazla gelişmeyi ve insanlık için sonuçlarını modellemek için kullanmaya karar verdiler. Modelleme sonuçlarını aldıktan sonra, bilim insanları insanlığın hayatta kalması için alarm verdi. Önümüzdeki birkaç yıl içinde, Dünya üzerindeki binlerce volkan

patlayacak ve birçoğu zaten aktif durumda ve patlamaya hazır. Güçlü depremler neredeyse her ülkeyi vuracak. On milyonlarca, yüz milyonlarca insan ölecek. "Pasifik Ateş Çemberi", Pasifik Okyanusu'ndaki yüzlerce volkanın zaten patladığını ve bu durumun, kıyı şeridindeki ülkeleri ölümcül bir şekilde yutacak ve kıyıdan onlarca kilometre içerideki tüm kıyı yaşamını yok edecek devasa mega tsunamilere yol açacağını gösteriyor. Bazı ülkeler Dünya haritalarından kaybolabilir. Şu anda, bunun sonuçlarına ilişkin tüm bilgiler mevcut değil.

Araştırma, paniğe yol açmamak için genel halka kapalıdır.

Beklenen doğal afetlerin faaliyetleri, insanlık tarihinde eşi benzeri görülmemiş kayıplara ve yıkıma yol açabilir. Ekonomik sonuçlar felaket boyutunda olabilir ve yalnızca Koruyucu Ruh, dünyayı askeri, doğal ve kozmik felaketlerden korumaktadır. "İklim Değişikliği" haber bölümünde şöyle yazıyor: *"2030 ile 2050 yılları arasında iklim değişikliği yılda 250.000 ölüme neden olacak ve bununla ilişkili doğrudan sağlık hasarı 2030 yılına kadar yılda 4 milyar doları aşacaktır."* Askeri çatışmalar, ekonomik krizler, kıtlıklar ve salgınlar "acıların başlangıcı" haline geldi; "günah adamı ve helak oğlu" doğana kadar sürecek mücadelenin başlangıcı; bundan sonra Tanrı, doğal afetler yoluyla adil gazabın yedi kasesini dökecek ve yeryüzünün ve evrenin yüzeyini dönüştürecektir. Günümüzdeki doğal afetler son vaaz haline geldi: " *Tövbe etmezseniz, hepiniz aynı şekilde helak olacaksınız."*

"Sonra tapınaktan yedi meleğe şöyle diyen yüksek bir ses işittim: 'Gidin ve Tanrı'nın gazabının yedi kâsesini yeryüzüne dökün!'" (Vahiy 16:1). Son yedi kâse, Tanrı'nın canavarın krallığı üzerindeki gazabı olacak; bu krallığın tüm tebaası onun suretini ve işaretini taşıyacak. Tanrı, "canavarın" krallığının, dinsiz insanların şehvetlerinin ve şeytanın kötülüğünün vücut bulmuş hali olarak var olmasına izin verecek ve böylece O'nun sevgisini ve kurtuluşunu reddeden herkesi doğal felaketler yoluyla yargılayacak. Bu bölümde ele alınan dehşetleri sıralayalım:

1. İnsanlar üzerinde acımasız ve iğrenç yaralar (Vahiy 16:2).
2. Denizdeki su ölü bir adamın kanına dönüştü (16:3).
3. Nehirler ve su kaynakları kana dönüştü (16:4).
4. Güneş kavurucu derecede sıcak olur (16:8).
5. Canavarın krallığı ve çektiği acılar üzerine karanlık çökmüştür (16:9-11).
6. Fırat nehrini kurutarak doğu krallarının önünü açmak (16:12).
7. Hava kirliliği ve beraberindeki doğanın dehşetleri: gök gürültüsü, deprem, şimşek ve dolu (16:17-21).

“Orakları hazırlayın, çünkü hasat olgunlaştı. İnin, şarap presi dolup taşıyor, kötülükleri çok büyük olduğu için şarap presleri taştı” (Yoel 3:13).

Birinci Kupa

"Tapınaktan yedi meleğe şöyle diyen yüksek bir ses işittim: 'Gidin ve Tanrı'nın gazabının yedi kâsesini yeryüzüne dökün.' Birinci melek gitti ve kâsesini yeryüzüne döktü; ve orada bulunan insanların üzerinde acımasız ve iğrenç irinli yaralar belirdi."

"Canavarın işareti ve onun suretine tapanlar" (Vahiy 16:1-2). Krallık üzerindeki hükümler

"Canavar", Tanrı'nın Mısır'a gönderdiği veba salgınlarını anımsatıyor. *"...çok şiddetli bir salgın olacak ... ve insanlarda ve hayvanlarda çıban ve kabarcıklar çıkacak"* (Çıkış

9:3, 10). "Yeryüzünden gelen canavar", mikroişlemcilerden oluşan bir bilgisayar ağıdır.

Sağ eline veya alnına bir işaret koyacak, bu işaret olmadan alım satım yapmak imkansız olacak. Bilgisayar çip tasarımcısı Cole Sanderson, 1993 yılında 250.000 elemanlı, yaklaşık 10000 metre büyüklüğünde bir mikroçip geliştirdiklerini söylemişti.

Deri altına yerleştirilmek üzere epidemiyolojik bir iğneye sığan bir pirinç tanesi. Milyonlarca dolar gerektiren en son bilimsel gelişme, çipi yeniden şarj etmenin bir yolunu belirlemekti. Vücutta en uygun yer bulundu.

Sıcaklık değişimlerinin meydana geldiği yer, kişinin sağ eli veya alnı. Deccal'in tek başına hüküm sürmesi, onun mutlak kontrolü ve baskısından kaynaklanan büyük bir sıkıntı getirecektir, *"çünkü o, bütün yeryüzünde yaşayanların üzerine bir tuzak gibi gelecektir"* (Luka 21:35). Yeryüzündeki her sakine "ihtiyaç duyulduğu kadar" rızık sağlanacak, ancak yalnızca elektronik bir çip yerleştirilmesi şartıyla. Modern teknoloji, her sakini deri altına yerleştirilen ultra yüksek frekanslı bir çiple tanımlayabilir. Tüm çipler, uydu aracılığıyla birleşik bir kontrol sistemine bağlanacak ve Melek Tanrı'nın gazabının ilk kasesini döktüğünde, uydular arızalanacaktır. Belki bu, Üçüncü Dünya Savaşı'nın veya yüksek güneş aktivitesinin bir sonucu olacaktır, ancak frekans emisyonları tüm izin verilen sınırları aşacak ve mikroçipin geliştiricilerinden birine göre, vücudun reddinin belirtileri olarak deride irinli yaralara yol açacaktır.

İkinci Kase

"İkinci melek kâsesini denize döktü ve deniz ölü kan gibi oldu; denizdeki bütün canlılar öldü" (Vahiy 16:3). Sismik aktivite sonucu tektonik plaka hareketleri meydana gelecek ve okyanus tabanından yüzeye büyük petrol yatakları salınacaktır. Petrol, ölü bir adamın kanıdır, canlı organizmaların çürümesinin bir ürünüdür. Önceki doğal afetler ve askeri eylemler buna neden olacaktır.

Volkanik aktivitenin zincirleme reaksiyonu. Sismik aktivite son on yıllarda on kat arttı. Her gün, gezegen genelindeki sensörler düzinelerce depremi kaydediyor ve düzinelerce volkan aktif olarak patlamaya başlıyor. Colorado Üniversitesi'nden sismolog Roger Bilham *da daha güçlü depremlerin riskinin arttığı konusunda uyarıyor: "Mevcut koşullar en az dört depremi*

tetikleyebilir."

8 veya daha yüksek şiddette depremler. Tektonik plakalar arasında biriken gerilim nedeniyle çok daha yıkıcı depremlerin meydana gelme olasılığı yüksektir. Büyük sismik olaylar, tarihi boyutlarda yıkıcı volkanik patlamaları tetikleyebilir." Volkanologlar, güçlü depremlerin meydana gelmesinden endişe duyuyorlar.

Depremler volkanik aktiviteyi tetikleyebilir ve okyanus tabanındaki faylardaki çatlaklar ve tektonik plakaların kayması, alttaki magma keselerini birbirine bağlayan yeraltı kanallarının oluşmasına yol açabilir.

Yanardağlar ve magma odalarına nüfuz eden deniz suyu, yıkıcı patlamalara ve milyonlarca varil petrolün okyanus yüzeyine salınmasına neden olacaktır. En çalkantılı sismolojik durum, patlamaların %90'ının platoların dibinde meydana geldiği Pasifik bölgesinde gelişmiştir. Sondaj platformları, Kaliforniya'daki Santa Barbara kıyılarında veya Meksika Körfezi'nde olduğu gibi devre dışı kalacaktır. Okyanusların ve denizlerin yüzeyi birkaç gün içinde petrol tabakasıyla kaplanacaktır. Ekolojik bir felaket, dünya okyanuslarındaki tüm canlıların ölümüne yol açacak ve bu da kıtlık ve salgın hastalıklara neden olacaktır.

Tüm kıtalara yayılacak.

Üçüncü Kase

“Üçüncü melek kâsesini nehirlerin ve su kaynaklarının üzerine döktü ve su kana dönüştü.

Suların meleğinin şöyle dediğini işittim: "Ey Rab, sen adilsin; var olan, olmuş olan ve kutsal olan sensin, çünkü böyle hüküm verdin. Çünkü onlar azizlerin ve peygamberlerin kanını döktüler; sen onlara içmeleri için kan verdin; onlar buna layıktırlar." Ve sunağın üzerinden başka bir ses işittim.

"Evet, Yüce Tanrım, hükümlerin doğrudur ve adildir."

(Vahiy 16:4-7). Üçüncü kâsenin hükmü, kutsal peygamberlerin ve Sözü vaaz edenlerin kanı için kötü dünyaya verilecek bir ceza olacaktır. İsrail oğullarının yok edilmesi için Firavun ve krallığı üzerine Mısır vebasını tekrarlayacaktır. *“Musa ve Harun, Rabbin emrettiği gibi yaptılar. Harun asasını kaldırdı ve Firavun'un ve hizmetkarlarının gözü*

önünde nehrin sularına vurdu; nehirdeki bütün sular...

"Su kana döndü, nehirdeki balıklar öldü, nehir koktu ve Mısırlılar nehrin suyunu içemediler; Mısır topraklarının her yerinde kan vardı" (Çıkış 7:20-21). Bu felaket, ölü bir insanın kanı -yağ- ile ilgili değil, gerçek kan renginde suyla ilgili. Son yıllarda, birçok göl ve nehirde suyun kan gibi kırmızıya döndüğü gözlemleniyor; bu süreç Teksas, Antarktika, Avustralya, Irak, Çin, İran, Rusya vb. yerlerde gözlemlenebilir. Bu "bardak", tüm içme suyu kaynaklarını kapsayacak ve birçok

Bu durum, genellikle buzulların erimesi sonucu oluşan alg patlamalarıyla ilişkilidir. Güzel doğa ve ormanların fonunda, suyun insan kanı gibi kırmızı akması çok çirkin bir görüntüdür. Tanrı, bugün Dünya'da meydana gelen yerel felaketler aracılığıyla, yeryüzünün tüm sakinleri için küresel hale gelecek olan gelecek felaketler konusunda uyarıda bulunuyor. " *Ve suların meleğinin şöyle dediğini işittim: 'Ey Rab, sen adilsin, var olan ve olmuş olansın; kutsalsın, çünkü bunları hükümle yargıladın. Çünkü onlar azizlerin ve peygamberlerin kanını döktüler; sen onlara içmeleri için kan verdin; buna layıktırlar.* '" (Vahiy 16:5-6).

dördüncü kase

“Dördüncü melek kâsesini güneşe döktü ve ona insanları ateşle yakma gücü verildi. İnsanlar büyük bir sıcaklıkla kavruldu ve bu felaketlere gücü yeten Tanrı'nın adını küfrettiler ve O'na şan vermek için tövbe etmediler” (Vahiy 16:8-9). Güneşi yarattıktan sonra,

Günün yönetimini üstlenecek ve ışığı karanlıktan ayıracak en büyük ışık olarak Tanrı, hacminin Dünya'nın kütlesinin 333.000 katı ve yarıçapının 109 katı olmasını amaçlamıştır. Yüzey sıcaklığı 5770 K, gezegenin iç sıcaklığı ise 15.600.000 K'dir. Dünya'yı Güneş'ten 149,6 milyon km = 8,31 ışık dakikası uzaklığa yerleştiren Mesih, Dünya'nın kendi ekseni etrafında 24 saatte dönmesini emretmiştir. Bulutlar, jeomanyetik bir tabaka ve ozon tabakasıyla çevreleyerek Rab, yaşam için ideal koşullar yaratmıştır; ancak tufan sonucunda Dünya sera iklimini kaybetmiş ve roketlerin fırlatılması...

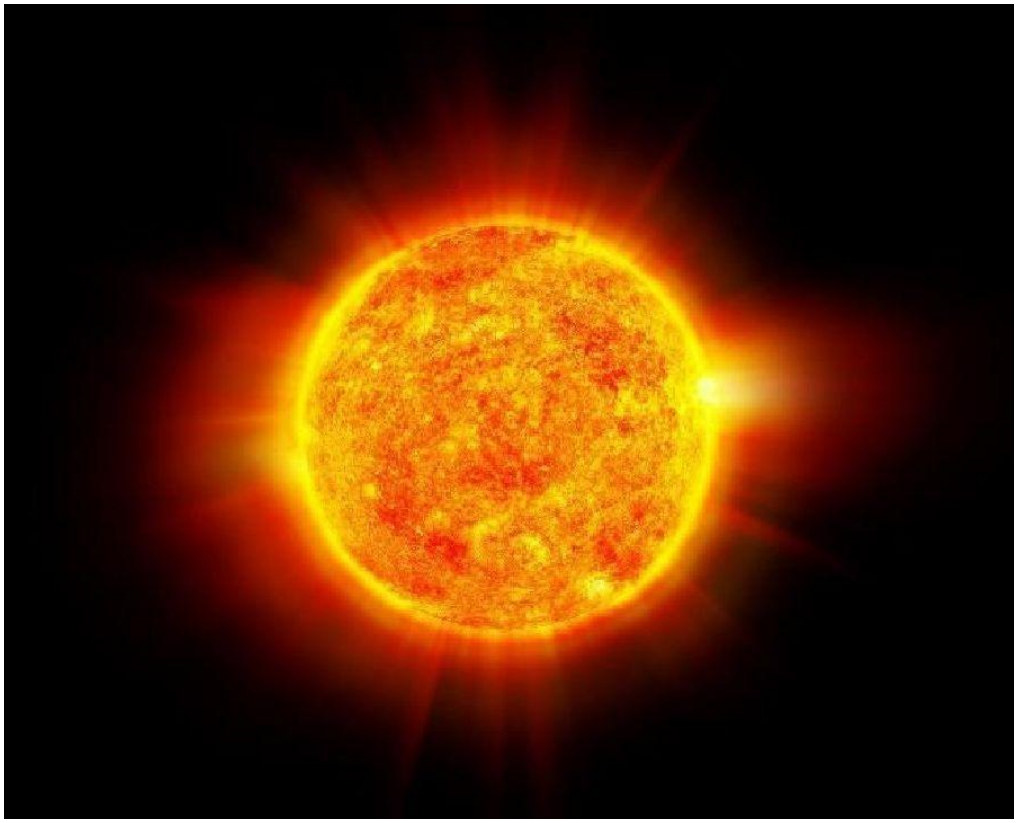

Süper volkanik patlamalar ozon tabakasını önemli ölçüde tahrip ederek insanlarda bir cilt kanseri türü olan melanomun yayılmasına yol açmıştır. Güneş patlamaları ışık, ısı ve kinetik enerji yayar. Güçlerine bağlı olarak, X-ışını radyasyonu beş sınıfa ayrılır: A, B, C, M ve X. Minimum sınıf olan A0.0, Dünya yörüngesinde metrekare başına 10 nanovatlık bir radyasyon gücüne karşılık gelir. Ortalama radyasyon gücü C sınıfında kalır ve bir sonraki harfe geçildikçe on kat artar. Bir bilim insanının dediği gibi, güneş bir termonükleer reaktördür, bir patlama 25 milyar megatonluk bir nükleer bombanın patlamasına eşdeğerdir. Güneş patlamalarının ani evresinin süresi genellikle birkaç dakikayı geçmez ve bu süre zarfında açığa çıkan enerji miktarı milyarlarca megaton

TNT eşdeğerine ulaşabilir . X ışınları ve ultraviyole ışık 8,5 dakikada Dünya'ya ulaşır, yüksek enerjili yüklü parçacık akımları birkaç saat içinde Dünya'ya ulaşır ve 2-3 gün sonra bir plazma bulutu bize ulaşarak jeomanyetik fırtınaları tetikler ve teknoloji ve biyolojik nesneler üzerinde belirli bir etkiye sahip olur. Manyetik kutup kayması, jeomanyetik alan değişimi

Bu durum, elektrik hatlarında indüklenmiş akımların oluşmasına yol açar.

Büyük güneş patlamaları elektrik ve elektronik şebekelerinde aksamalara neden olur. *"Bu faktörün etkisine tipik bir örnek, yaşanan olaylardır."*

Mart 1989'da Kanada'da, manyetik fırtına kaynaklı akımlar, Kanada'nın Quebec eyaletindeki elektrik sistemlerinde aşırı yüklenmelere neden oldu ve bu da...

Bazı koruma cihazları devreye girdi, transformatörler yandı ve elektrik dokuz saat boyunca kesildi. Hasarın yaklaşık 2 milyar dolar olduğu tahmin ediliyor.

Güneş enerjisi emisyonları uyduları etkileyerek dedektörlerde gürültüye ve enstrümantasyon ile kontrol sistemlerinin arızalanmasına neden olur. En bilinen örnek

Bu türden bir olay, Temmuz 1979'da Amerikan Skylab yörünge istasyonunun, atmosferin aşırı ısınması sonucu oluşan frenleme nedeniyle yörüngeden çıkmasıdır.

Beklenmedik derecede yüksek güneş aktivitesi. ABD ekonomisi 80 milyar dolarlık bir darbe aldı." 1859'daki en güçlü güneş fırtınalarından biri, o zamanlar uygarlığımız henüz teknolojik zirvelere ulaşmadığı için o kadar dikkat çekici değildi. Benzer bir patlama meydana gelmiş olsaydı...

Bugün olsaydı, çok daha büyük bir yıkım olurdu: uzay uydularının devre dışı kalması, radyo iletişiminin bozulması, elektrik kesintileri ve bunun sonuçları.

Sonuçları elbette ki kötü olur, ama şükürler olsun ki bu kadar güçlü fırtınalar 500 yılda bir oluyor.

Yüz yılı aşkın süredir yapılan gözlemlere göre, güneş her 11 yılda bir daha aktif hale geliyor.

"Kara deliklerin" ortaya çıkmasında gözlemlenen son döngü 2006'da başlaması bekleniyordu, ancak güneş lekeleri neredeyse tamamen yoktu ve Japon gökbilimciler kutup kayması fark ettiler; bu da güneşin artan aktivite dönemine gireceğini gösterebilir. Dördüncü dönem, plazma emisyonlarının daha sık hale geleceği, güneş

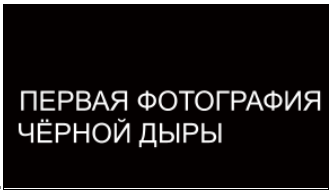

süreçlerinin keskin bir şekilde yoğunlaşması olacaktır.

ve X'in tahminine göre gerçekleşecek, bu da normal okumalardan 20 kat daha yüksek olacak. Mesih'in krallığında güneş aktivitesi artacak, ancak gazap günlerinde olduğu gibi 20 kat değil, yedi kat artacak. Dahası, Mesih muhtemelen dünyanın ozon tabakasını yeniden oluşturacak. *"Ve ayın ışığı güneşin ışığı gibi olacak ve güneşin ışığı yedi kat, yedi günün ışığı gibi olacak."*

"Rabbin halkının yaralarını sardığı ve iyileştirdiği gün" (İşaya 30:26). Şimdi bilim insanları, jeomanyetik alanın ve ozon tabakasının kaydığını ve zayıfladığını belirtiyor. Her güneş plazması, tüm canlı organizmaları olumsuz etkileyen manyetik fırtınalara neden olarak baş ağrısı, kalp krizi ve felç, uykusuzluk, ilgisizlik ve basınç dalgalanmalarına yol açıyor. Bilim insanları bunu, kılcal kan akışını yavaşlatan ve doku oksijen yoksunluğuna neden olan manyetik alan dalgalanmalarına bağlıyor. Çeşitli tahminlere göre, Dünya nüfusunun %50 ila %75'i manyetik fırtınaların olumsuz etkilerine karşı hassastır.

Beşinci Kase

"Beşinci melek kâsesini canavarın tahtına döktü ve krallığı karanlığa gömüldü. Acıdan dillerini ısırdılar ve acıları ve yaraları yüzünden göklerin Tanrısı'na küfrettiler; yaptıklarından tövbe etmediler." (Vahiy 16:10-11). Olağanüstü güneş aktivitesi sonucu arızalanan uydulardan gelen yüksek frekanslı radyasyona maruz kalan beyne

yerleştirilen mikroçiplerin sonucu olarak ülser ve baş ağrıları meydana gelecektir.

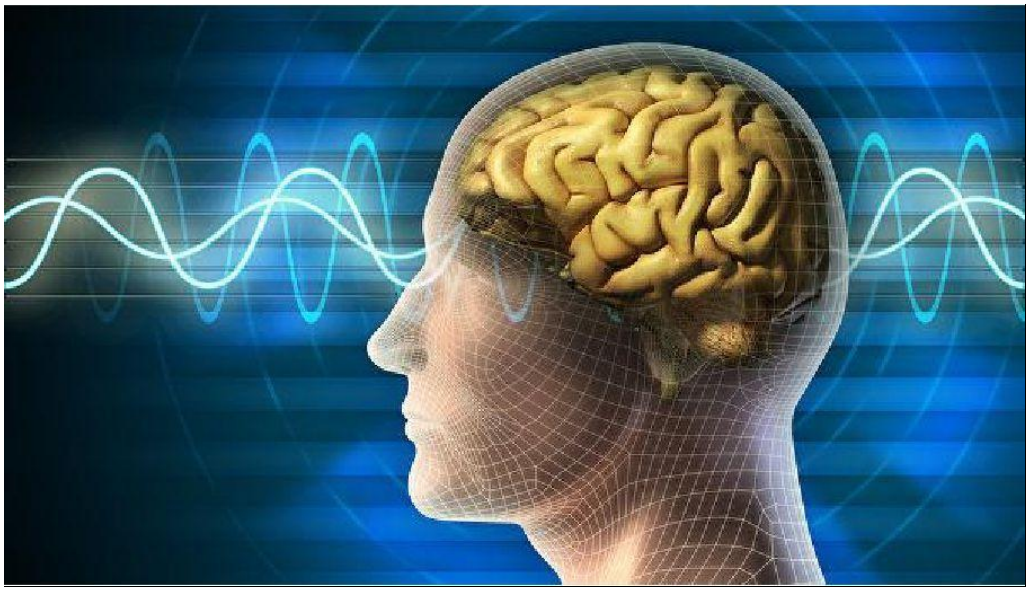

Bu süreçler, uydu arızalarına yol açacak ve bu da implantı olan kişilerde hastalıklara neden olacaktır. Şu anda klinik kullanım için onaylanmıştır ve

Beynin elektriksel aktivitesini kontrol eden, beyin aktivitesini analiz edebilen ve anormallikler tespit edilirse hedefli elektriksel uyarılarla düzeltebilen bir implantın reklamı yapılıyor. Beyne yerleştirilen bu implant, kişiyi bir bilgisayar tarafından kontrol edilen ve yönetilen bir siborg'a dönüştürüyor. Tüm hükümet (taht) ve "canavarın" imparatorluğunun güvenlik güçlerinin (krallık) liderliği, beyinlerine bir mikroçip yerleştirilecek (emirlerinin sıkı bir şekilde uygulanmasını sağlamak için - siborglar). Bu nedenle, bir uydu arızalanırsa, mikrodalga sinyali dayanılmaz baş ağrılarına neden olacak bir frekans yayacak ve etkilenenlerin dillerini ısırmasına yol açacaktır.

"Bugünlerde Tanrı'nın gazabı hakkında çok az vaaz veriliyor; bunun yerine, sevgi ve iyiliğe dair daha çok gözyaşı dolu, duygusal sözler söyleniyor ve uyarılar veya öğütler çok az. Ama eğer gerçekten ruhları kurtarmak istiyorsak, Tanrı'nın gazabı hakkında açık ve dürüst bir şekilde konuşmalıyız," diyor Spurgeon.

Altıncı Kase - Armageddon

“Altıncı melek kâsesini büyük Fırat nehri üzerine döktü ve suyu kurudu; böylece doğu krallarının yolu hazırlanmış oldu. Ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağalar gibi üç kirli ruh çıktığını gördüm. Bunlar, mucizeler

gösteren cinlerin ruhlarıdır. Bunlar, bütün dünyanın krallarına gidip, onları Yüce Tanrı'nın o büyük gününün savaşına toplamak için yola çıkarlar. İşte ben hırsız gibi geliyorum; uyanık olup giysilerini koruyan, çıplak yürümesin ve utancını görmesin diye ne mutlu ona! Ve onları İbranice'de Armageddon denilen bir yere topladı" (Vahiy 16:12-17). Mesih'in Zeytin Dağı'na dönme ve tapınağa giden doğu, altın kapıdan Kudüs'e girme amacını bilen şeytan, Türk hanına orayı duvarla çevirmesini ve önüne bir mezarlık kurmasını ilham etti. Ancak zihinsel yetersizlikleri nedeniyle ne yaptığının farkında değildi.

İlahi kehanet: *"Sonra Rab bana dedi ki: 'Bu kapı kapanacak; açılmayacak, kimse ondan girmeyecek; çünkü İsrail Tanrısı Rab ondan girdi; ve o kapı kapanacak'"* (Hezekiel 44:2). Dolayısıyla, yedi yıllık saltanatın sonunda, ejderha ve kutsal olmayan üçlü, tüm dünyayı Kudüs'e gelmeye ve Rabbin dönüşüne karşı koymaya kışkırtacak. Baştan çıkarıcı ruhlar ve işaretler aracılığıyla, dünya topluluğunu "toplumun belası" ve ebedi Arap-İsrail çatışmasına bir kez ve sonsuza dek son vermeye ikna edecekler; bu da Müslümanların hayalinin somutlaşmış hali olacak. Ancak bu, ilahi takdirin gerçekleşmesi olacak; milletleri toplamak ve onlara hüküm vermek. *"Ve şimdi birçok millet sana karşı toplandı, diyorlar ki: 'Onu kirletelim, gözümüz Siyon'a baksın!'" "Ama onlar Rabbin düşüncelerini bilmiyorlar, amacını da anlamıyorlar; O, onları harman yerine demetler halinde toplamıştır."* (Mika 4:11, 12)

"Sonra canavarı, yeryüzünün krallarını ve ordularını, at üzerinde oturan O'na ve ordusuna karşı savaşmak üzere bir araya gelmiş olarak gördüm." Mesih, kilisesiyle birlikte yeryüzünde krallığını kurmak için geri dönecektir. Armageddon savaşı, insanlığın kötülüğünün doruk noktası olacak ve insan ellerinin kötü işlerine son verecektir. Hatta Kain'in soyundan gelen Lamech bile, oğlu Tubal-kain *"tüm pirinç ve demir silahları döven... Lamech karılarına, 'Ada ve Zillah, sesimi dinleyin; Lamech'in karıları, sözlerime kulak verin: Yarama karşılık bir adam, ezik olarak bir çocuk öldürdüm. Eğer Kain'in intikamı yedi kat alınırsa, Lamech'in intikamı yetmiş yedi kat alınır'"* (Yaratılış 4:22-24) diye karşılık verdi. Lamech, demirin gücüne güvenerek kendine aşırı güvenmişti; bu yüzden Armageddon'da askeri sanayinin en modern başarıları toplanıp sergilenecek, ancak Rab bunlara son verecektir.

Armageddon (*antik Yunanca* : Ἁρμαγεδών), Hristiyan eskatolojisinde zamanın sonunda iyilik güçleri ile kötülük güçleri arasındaki son savaşın gerçekleştiği yerdir

(Wikipedia). Armageddon'un askeri koalisyonu, İsrail ve Suriye arasında yer alan Megiddo vadisinde dünya topluluğunu bir araya getirerek İsrail devletini yok etmeyi amaçlayan üç ruhu içerecektir. " *Yeryüzünün kralları bir araya geliyor, yöneticiler Rabbe ve Mesih'ine karşı birlikte plan kuruyorlar* " (Mezmur 2:2). Batı ve Doğu ülkelerini birleştirecek olan dünya hükümetinin askeri koalisyonu,

Geriye kalan İsrail devletine karşı askeri bir harekat başlatacak. Çin şu anda 300 milyon askerden oluşan bir ordu konuşlandırmaya hazırlanıyor. Dünya imparatorluğunun ordusu, özellikle Arap ulusları, *"doğunun kralları* " için yolu hazırlayacak. Fırat Nehri barajının kapakları, doğudan karadan bir işgale izin vermek için kapatılacak. Son medya raporları, 3 Haziran 2015'te IŞİD militanlarının Ramadi barajının kapaklarını kapattığını, bunun da Fırat Nehri'nde keskin bir düşüşe ve şehirlerin su temininde kısıtlamaya yol açtığını gösteriyor (Guardian'a göre). İsrail, toprak ve nüfus bakımından küçük bir devlet olmasına rağmen, en gelişmiş askeri güçlere sahip ilk on ülke arasında sekizinci sırada yer alıyor. Ancak, Deccal tarafından yönetilecek olan tüm dünyaya karşı koyamayacak ve onu mahkum edilmiş yıkımdan yalnızca Mesih kurtaracak .

"Yeruşalim'i, çevredeki bütün halklar için ve Yeruşalim kuşatması sırasında Yahuda için de bir titreme kadehi yapacağım. O gün Yeruşalim'i bütün halklar için ağır bir taş yapacağım; onu kaldırmaya çalışan herkes kendine zarar verecektir."

“Yeryüzünün bütün ulusları ona karşı toplanacak” (Zekeriya 12:2-3). “Armageddon” askeri koalisyonu, yaşayan Tanrı'ya şahitlik eden İsrail'i yok etme konusunda kötülük güçlerinin son girişimi olacaktır. Rab, “canavarın” krallığı üzerine tüm öfkesini boşaltmasına izin verecek ve bunu belirlemiştir. Tankların gürültüsü ve savaş uçaklarının kükremesi olağanüstü bir gürültü yaratacaktır. *“Eyvah! Birçok ulusun gürültüsü! Denizin kükremesi gibi kükrüyorlar! Milletlerin kükremesi! Kudretli suların kükremesi gibi kükrüyorlar”* (İşaya 17:12). Bu açık bir savaştır.

Bu karşılaşma, Mesih Yeşua'nın apaçık dönüşüne karşı koymak için tüm insan ve teknik kaynakları bir araya getiren "canavarın" imparatorluğunun ebedi mahkumiyetini simgeleyecektir. " *Ve o, krallık çadırlarını deniz ile görkemli kutsal dağ arasına kuracak; fakat sonu gelecek ve kimse ona yardım etmeyecek"* (Daniel 11:45).

Armageddon Savaşı'nda neler olacak?

1. Göksel topçu hazırlığı. “ *Ve şimşekler çaktı, gök gürledi ve sesler yükseldi; ve yeryüzünde insanlar var olduğundan beri görülmemiş büyük bir deprem oldu. Ne büyük bir deprem! Ve büyük şehir üç parçaya bölündü ve ulusların şehirleri yıkıldı; ve büyük Babil, Tanrı'nın önünde hatırlandı, ona öfkesinin şiddetinin şarabının kadehini vermek için. Ve her ada kaçtı ve dağlar bulunamadı; ve gökten insanların üzerine yaklaşık bir talent ağırlığında dolu yağdı; ve insanlar dolu felaketi yüzünden Tanrı'ya küfrettiler; çünkü bu felaket*

çok şiddetliydi” (Vahiy 16:18-21). Bu felaket, Deccal'in ordusunu yenilgiye uğratacak ve teknik araçlarını felç edecektir. *“O gün,” diyor Rab, “her atı delilikle vuracağım, binicisini de delilikle vuracağım; ama gözlerimi Yahuda evine açacağım; ulusların her atını körlükle vuracağım”* (Zekeriya 12:4).

2. Salgın hastalıklar. *"Rabbin Yeruşalim'e karşı savaşan bütün uluslara göndereceği veba şu olacaktır: Her insanın bedeni ayakta dururken eriyecek, gözleri yuvalarında kuruyacak ve dili ağzında kuruyacaktır"* (Zekeriya 14:12). *"Veba onun önünde gidecek, kavurucu bir rüzgar da adımlarını takip edecektir"* (Habakkuk 3:5). Tıp çaresiz kalacaktır.

3. İç çatışmalar sivil kan dökülmesine yol açacaktır. *“O gün, Rab'den aralarında büyük bir kargaşa çıkacak, birbirlerinin ellerini tutacaklar ve her birinin eli komşusunun eline karşı kalkacak”* (Zekeriya 14:13). *“Rab Tanrı diyor ki: Bütün dağlarımın üzerinde ona karşı kılıç çağıracağım; her adamın kılıcı kardeşine karşı olacak. Ona veba ve kan dökme ile dava açacağım; üzerine, saflarına ve onunla birlikte olan birçok ulusa, sağanak yağmur, dolu, ateş ve kükürt yağdıracağım. Kendimi yücelteceğim, kendimi kutsayacağım ve kendimi birçok ulusun önünde göstereceğim; ve onlar benim Rab olduğumu bilecekler”* (Hezekiel 38:21-23). Bu tutarsızlık, askeri teçhizat ve topçu birlikleriyle ilgili sorunlara yol açacaktır.

4. İsrail ordusu olağanüstü savaş yetenekleriyle donatılacak. *"Ey Siyon kızı, kalk ve harmanla! Çünkü boynuzunu demir, toynaklarını bronz yapacağım; birçok ulusu parçalayacaksın, ganimetlerini Rabbe, servetlerini de bütün yeryüzünün Rabbine adayacaksın"* (Mika 4:13). İsrail, Kudüs'ün sadece batı kısmını elinde tutacak. *"O gün Rab, Kudüs halkını koruyacak; o gün aralarındaki en zayıf olanlar Davut gibi, Davut soyu da Tanrı gibi, önlerindeki Rabbin meleği gibi olacak. O gün, Kudüs'e karşı gelen bütün ulusları yok edeceğim"* (Zekeriya 12:8,9). *"Yahuda, İsrail'e karşı savaşacak ."*

Yeruşalim ve çevredeki bütün halkların zenginlikleri bir araya toplanacak: bol miktarda altın, gümüş ve giysi .” (Zekeriya 14:14)

5. Doğal afetler. " *Karar vadisinde kalabalıklar, kalabalıklar! Çünkü Rabbin günü karar vadisinde yakındır! Güneş ve ay kararacak, yıldızlar parlaklığını kaybedecek"* (Yoel 3:14, 15). *"O gün, yalnızca Rabbin bildiği tek bir*

gün olacak; ne gündüz ne de gece; yalnızca akşam vakti aydınlık olacak" (Zekeriya 14:7).

6. Mesih, Armageddon ordusuyla savaşmak için gelecek. *"Yer onların önünde sarsılacak, gökler titreyecek; güneş ve ay kararacak, yıldızlar ışıklarını kaybedecek. Rab, ordusunun önünde sesini yükseltecek; çünkü ordusu çok büyük ve sözünü yerine getiren güçlüdür. Çünkü Rabbin günü büyük ve çok korkunçtur; kim ona dayanabilir?… Sonra Rab, Siyon'dan kükreyecek ve Yeruşalim'den sesini yükseltecek; gök ve yer titreyecek. Ama Rab, halkının sığınağı ve İsrail oğullarının gücü olacak"* (Yoel 2:10, 11; 3:16).

7. Mesih'in Kilisesi O'nun ordusu olacaktır. Ona özel bir doğruluk elbisesi—ince keten, beyaz ve temiz—verildiğinde, Mesih Armageddon savaşını Kilise ile birlikte yapmak üzere geri dönecektir. *"Sonra göğün açıldığını gördüm; işte beyaz bir at vardı ve üzerinde oturanın adı Sadık ve Gerçek'ti; adaletle hüküm veren ve savaşan... Ve göğün orduları beyaz atlar üzerinde, ince keten, beyaz ve temiz giysiler içinde O'nu izlediler"* (Vahiy 19:11, 14).

Armageddon savaşı ve ulusların yargılanması, yeryüzünün arındırılmasından önce gerçekleşecektir.

Tanrı'nın krallığının yeniden kurulması. Bütün kötü insan krallıkları yok edilecek ve güçleri ellerinden alınacak. Büyük bir ordu, Mesih'in ağzından çıkan sözle yenilgiye uğratılacak. *"Çünkü Rabbin öfkesi bütün ulusların üzerindedir, gazabı bütün ordularının üzerindedir. Onları tamamen yok etti, onları katliama teslim etti. Öldürülenler dağılacak, cesetlerinden bir koku yükselecek ve dağlar kanlarıyla eriyecek. O zaman bütün gök ordusu yok edilecek; gökler bir tomar gibi dürülecek; bütün orduları, asmadan düşen bir yaprak gibi, incir ağacından düşen kurumuş bir yaprak gibi düşecek… Çünkü bu, Rabbin intikam günüdür ve Siyon davasının hesaplaşma yılıdır"* (İşaya 34:2-8). *"Çünkü işte, Rab ateşle gelecek, arabaları kasırga gibi olacak; öfkesini gazapla, azarlamasını ateş alevleriyle gösterecek. Seçtiklerime emir verdim, kudretlilerimi çağırdım ki, gazabımı yerine getirsinler; onlar benim yüceliğimden sevinç duyarlar. Dağlarda büyük bir gürültü, büyük bir kalabalığın gürültüsü gibi, bir araya toplanmış krallıkların ve ulusların isyankar gürültüsü: Orduların Rabbi savaş ordusunu gözetliyor. Uzak bir diyardan, göğün uçlarından geliyorlar, Rab*

ve gazabının silahları,

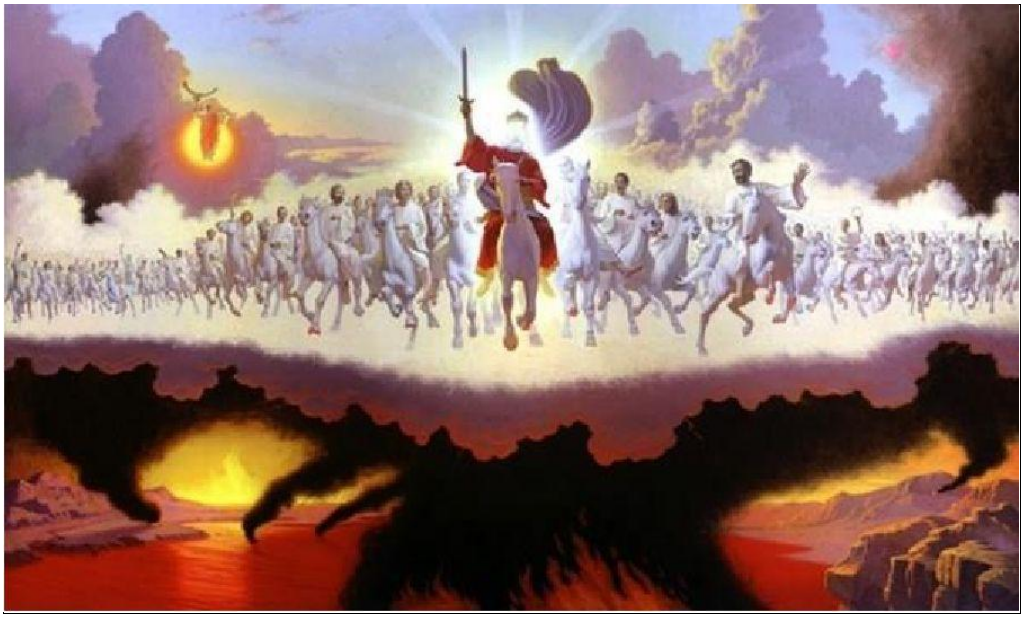

“Bütün yeryüzünü yok etmek için. Feryat edin, çünkü Rabbin günü yakındır; her şeye gücü yeten Tanrı'dan yıkım olarak geliyor. Bu yüzden bütün eller güçsüzleşti, her insanın yüreği eridi. Korkuyorlar; kasılmalar ve sancılar onları sardı; doğum yapan bir kadın gibi kıvranıyorlar; birbirlerine hayretle bakıyorlar; yüzleri kızardı. İşte, Rabbin günü geliyor, acımasız gazap ve öfkeyle, yeryüzünü ıssız bırakmak ve günahkârları ondan yok etmek için. Göklerin yıldızları ve yıldızlar ışıklarını vermeyecek; güneş doğarken kararacak, ay ışığını vermeyecek . O zaman, avlanan bir ceylan gibi, ya da terk edilmiş bir koyun gibi, her biri kendi halkına dönecek ve her biri kendi ülkesine kaçacak.” (İşaya 13:3-14)

Yedinci Kupa "Baruch-aba" - Gelecek Olan Mübarektir

“Yedinci melek kâsesini havaya boşalttı; gökteki tapınaktaki tahttan yüksek bir ses geldi: ‘Tamamlandı!’ Şimşekler çaktı, gök gürledi ve sesler yükseldi; yeryüzünde insanlar var olduğundan beri görülmemiş büyük bir deprem oldu. Ne büyük bir deprem! Çok büyük! Büyük şehir üç parçaya bölündü, ulusların şehirleri yıkıldı; büyük Babil, Tanrı'nın önünde hatırlandı, ona öfkesinin şiddetinin şarabının kadehi verildi. Her ada kaçtı, dağlar bulunamadı. Gökten insanlara yaklaşık bir talent ağırlığında dolu yağdı. İnsanlar dolu felaketi yüzünden Tanrı'ya küfrettiler; çünkü bu felaket çok şiddetliydi.” (Vahiy 16:17-21). Yedinci kâse, altıncı mührü, yani Mesih'in dönüşünü temsil eder. *“O altıncı mührü açtığında baktım ki, büyük bir deprem oldu; güneş çuval*

gibi karardı, ay kan gibi oldu. Göklerin yıldızları, incir ağacının şiddetli bir rüzgârla sarsıldığında olgunlaşmamış incirlerini döktüğü gibi yere düştü. Gök, dürülmüş bir tomar gibi yok oldu. Yeryüzünün kralları , soyluları, zenginleri, komutanları, güçlüleri, her köle ve her özgür insan, mağaralara ve dağların kayalıklarına saklandılar ve dağlara ve kayalara, 'Üzerimize düşüp bizi tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun gazabından saklayın!' dediler ." (Vahiy 6:12-17) Mesih'in gelişiyle birlikte yaşanacak doğal felaketler, askeri işgalle (Armageddon) birleşecek ve yeryüzünün topoğrafyasını değiştirecek; " *her ada yok oldu, dağlar bulunamadı* " (Vahiy 16:20). Bu şok, flora ve faunanın yüzeyin derinliklerine gömülerek kömür, petrol ve gaz yataklarına dönüştüğü tufandan daha büyük olacak. 30 kilogramdan fazla ağırlığa sahip buz parçaları içeren dolu, tarım ve teknoloji alanındaki insan başarılarını paramparça edip yok edecek.

"İşte, Rab dünyanın dört bir yanına ilan ediyor: Siyon kızına deyin ki: Kurtarıcınız geliyor! Ödülü O'nunla birliktedir, karşılığı da O'nun önündedir! " (İşaya 62:11 *).* Rabbin gelişi, göklerin bir ucundan diğer ucuna kadar görülebilen, gökte ve yerde işaretlerle birlikte gelen bir şimşek gibi olacaktır. *"O durdu ve yeri sarstı; baktı ve milletleri titretti; ebedi dağlar yarıldı, kadim tepeler eğildi; O'nun yolları ebedidir"* (Habakkuk 3:6). Mesih dönüşünden bahsederken şöyle dedi: *"…bundan sonra beni görmeyeceksiniz, ta ki 'Rabbin adıyla gelen mübarektir!' (baruh haba) diyene kadar!"* (Matta 23:37).

İbranice: *"Baruch haba"* - "Gelen mübarektir. *" "Bu nedenle, Rab diyor ki, 'Yok etmek için kalkacağım güne kadar beni bekleyin. Çünkü milletleri toplamaya, krallıkları bir araya getirmeye karar verdim ki, üzerlerine gazabımı ve öfkemin tüm şiddetini dökeyim. Çünkü bütün yeryüzü kıskançlığımın ateşiyle yakılıp kül edilecek'"* (Zefanya 3:8).

“Sonra göğün açıldığını gördüm; işte beyaz bir at vardı! Üzerinde oturanın adı Sadık ve Gerçek idi; adaletle hüküm verir ve savaşır. Gözleri ateş alevi gibiydi ve başında birçok taç vardı. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir isim yazılıydı. Kanla yıkanmış bir cübbe giymişti. Adı Tanrı'nın Sözü idi. Göklerin orduları beyaz atlar üzerinde, ince, beyaz ve temiz keten giysiler içinde onu takip ediyordu. Ağzından keskin bir kılıç çıkıyordu; onunla ulusları vuracaktı. Onları demir bir asa ile yönetecek; her şeye gücü yeten Tanrı'nın şiddetinin ve gazabının şarap presini çiğneyecek. Cübbesinin ve uyluğunun üzerinde bir isim yazılıydı:

"Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi"... Sonra canavarı, yeryüzünün krallarını ve ordularını, at üzerinde oturanın ve ordusunun karşısına savaşmak üzere bir araya gelmiş olarak gördüm. Canavar yakalandı ve onunla birlikte, önünde mucizeler gösteren, canavarın işaretini alanları ve onun suretine tapanları aldatan sahte peygamber de yakalandı. Bu ikisi diri diri kükürtle yanan ateş gölüne atıldı. Geri kalanlar ise at üzerinde oturanın ağzından çıkan kılıçla öldürüldüler; bütün kuşlar onların etleriyle doydu (Vahiy 19:11-21). Bu metin, Mesih'in üç unvanını vermektedir:

1. "Sadık ve Gerçek." Bu iki kelime neredeyse aynı anlama gelir, çünkü İbranice'deki gerçek fikri, gerçekliğe uygunluk (Yunan düşüncesindeki gibi) değil, güvenilirlik, güvenilebilecek bir şeydir. "Gerçeğin Tanrısı"—Elohim *(* Yeremya 10:10)—ebedi gerçekleri açıklayan bir Tanrı değil, ahdine sadık kalacağına güvenilebilecek bir Tanrı'dır. Yuhanna İncil'inde " *lütuf ve gerçek İsa aracılığıyla geldi* " (Yuhanna 1:17) diye yazdığında, Mesih'in yaşamında, ölümünde ve dirilişinde Tanrı'nın gerçeğinin ahit vaatlerinin yerine getirilmesiyle ortaya çıktığını kastetmiştir. Benzer şekilde, İsa'nın dönüşü de sadakatin bir tezahürü olacak ve bu sefer Tanrı'nın ahit vaatlerini nihayet yerine getirmek için gelecektir.
2. "Tanrı'nın Sözü." Bu isim, her şeyin başlangıcını ve yaşamını ifade eder. *"Başlangıçta Söz vardı, Söz Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı idi. O,*

başlangıçta Tanrı ile birlikteydi. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı ve O'nsuz yaratılan hiçbir şey yaratılmadı" (Yuhanna 1:1-3). Bu, Tanrı'nın kendisinden inen Sözü söylediği zaman, yani "Tanrı konuştu" sözüyle, Oğul'un doğuşuydu . " *Görünmez Tanrı'nın sureti, bütün yaratılışın ilk doğanıdır. Çünkü gökte ve yerde, görünür ve görünmez her şey, tahtlar, egemenlikler, yöneticilikler ve güçler, her şey O'nun tarafından ve O'nun için yaratılmıştır. O her şeyden önce vardır ve her şey O'nda var olur"* (Koloslular 1:15-17). Vahiy Kitabı'nda Rab, Yuhanna'ya kendisini üç kez Alfa ve Omega olarak (Vahiy 1:8, 10; 21:6; 22:13) – başlangıç ve son, Yunan alfabesinin ilk ve son harfleri olarak – açıklamıştır. O'nun sayesinde, bugün bile her şey yaşıyor, hareket ediyor ve var oluyor. " *Tanrı'nın sözüyle eski gökler sudan ve su aracılığıyla yaratıldı; böylece o zaman var olan dünya suyla kaplanıp yok oldu. Fakat şimdi var olan gökler ve yer, aynı sözle, yargı günü ve dinsizlerin helak günü için ateşe saklanmış, korunmuştur"* (2 Petrus 3:5-7).

3. *"Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi."* Tanrı, Oğlu hakkında şöyle dedi *: "Kralımı kutsal dağım Siyon üzerine meshettim; hükmü ilan edeceğim. Rab bana dedi ki: 'Sen benim oğlumsun; bugün seni doğurdum. Benden iste, sana milletleri miras olarak vereceğim, yeryüzünün en ücra köşelerini de mülk olarak vereceğim. Onları demir bir değnekle kıracaksın; onları çömlekçi kabı gibi parçalayacaksın'"* (Mezmur 2:6-9). Daniel gece görümlerinde şunları gördü: " *İşte, göklerin bulutlarıyla insanoğluna benzer biri geldi; Kadim Olan'ın huzuruna çıktı ve O'nun önünde takdim edildi. Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi; bütün halklar, milletler ve diller O'na kulluk etsinler. Onun egemenliği sonsuza dek sürecek bir egemenliktir, asla yok olmayacaktır; krallığı da asla yıkılmayacaktır"* (Daniel 7:13,14). *"Çünkü O, bütün düşmanlarını ayaklarının altına alıncaya kadar hüküm sürecektir"* (1 Korintliler 15:25). *"Ey Siyon, Tanrın, Rab sonsuza dek hüküm sürecektir, bütün nesiller boyunca. Alleluia!"* (Mezmur 146:10). *"Ağzından keskin bir kılıç çıkar ki, onunla milletleri vursun. Onları demir bir değnekle yönetecek. Yüce Tanrı'nın şiddetinin ve gazabının şarap presini çiğner. Giysisinin ve uyluğunun üzerinde yazılı bir isim vardır: 'Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi.'"*

" *Kana batırılmış bir cübbe giymişti."* Başrahip, hizmete giderken bembeyaz keten giyer, keçi ve buzağı kanı alıp cübbesinin tamamına üç kez serperdi; bu da Başrahibin imajını gösterirdi .

“Şarap presini tek başıma çiğnedim; halktan kimse benimle değildi. Bu yüzden onları öfkemle çiğnedim, gazabımla ayaklarımın altında ezdim. Kanları giysilerime tükürüldü, bütün elbiselerimi lekeledim. Çünkü intikam günü yüreğimdedir ve kurtarılmışlarımın yılı gelmiştir.” (İşaya 63:3, 4; İbraniler 9:11, 12) *“Sonra O, doğruluğu zırh gibi giydi, başına kurtuluş miğferi taktı; intikam giysilerini giysi gibi giydi ve gayreti pelerin gibi üzerine örttü. Karşılık ölçüsüne göre, düşmanlarına gazapla, hasımlarına intikamla karşılık verecek; adalara haklarını verecektir. O zaman batıdan RAB'bin adından, doğudan da O'nun yüceliğinden korkacaklar. Düşman sel gibi gelse de, RAB'bin Ruhu onu uzaklaştıracaktır. “Kurtarıcı, kötülükten dönen Siyon ve Yakup için gelecektir,” diyor RAB. “Ve onlarla yaptığım antlaşma şudur,” diyor RAB: “Üzerinizde olan Ruhum ve ağzınıza koyduğum sözlerim, ağzınızdan, soyunuzun ağzından ve soyunuzun soyunun ağzından, bundan böyle ve sonsuza dek ayrılmayacaktır.”* (İşaya) 59:17-21). *“İşte, O geliyor,” diyor orduların Rabbi. “O’nun geliş gününe kim dayanabilir? O göründüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü O, arıtıcı ateş gibidir, çamaşır sabunu gibidir. Gümüşü arıtıp temizleyen gibi oturacaktır. Levi oğullarını arındıracak ve onları altın ve gümüş gibi saflaştıracak ki, Rabbe doğrulukla ateşle sunulan bir kurban sunsunlar”* (Malaki 3:1-3).

“O durdu ve yeri sarstı; baktı ve milletleri titretti. Ebedi dağlar yarıldı, kadim tepeler yerle bir edildi; O'nun yolları ebedidir” (Habakkuk 3:6). *“O zaman RAB çıkacak ve o milletlere karşı savaşacak, tıpkı savaş gününde savaştığı gibi. O gün ayakları, doğuda Yeruşalim'in önündeki Zeytin Dağı'na basacak. Zeytin Dağı doğudan batıya ikiye ayrılacak, çok büyük bir vadi oluşacak; dağın yarısı kuzeye, yarısı güneye doğru hareket edecek. O zaman dağlarımın vadisine kaçacaksınız; çünkü dağların vadisi Asil'e kadar uzanacak. Ve Yahuda kralı Uzziya'nın günlerinde depremden kaçtığınız gibi kaçacaksınız. O zaman RAB Tanrım gelecek ve bütün kutsallar da O'nunla birlikte olacak. O gün ışık artık olmayacak, ışıklar kendilerini geri çekecek. Bu gün eşsiz olacak, sadece RAB tarafından bilinecek: ne gündüz ne de gece; "Sadece akşam vakti aydınlık olacak"* (Zekeriya 14:3-7). Yaklaşık 30 saat boyunca ne güneşten ne de aydan ışık olmayacak; bu süre zarfında Deccal'in ordusu Megiddo vadisinde ezici bir

zafer kazanacak ve o ile sahte peygamber yenilgiye uğratılıp ateş gölüne atılacak. *"Ve o gün, Rab Tanrı diyor ki, güneşi öğle vakti batıracağım ve yeryüzünü gün ışığında karanlığa boğacağım"* (Amos 8:9). Genellikle güneş tutulması, Dünya güneş ile ay arasında olduğunda ve güneş ışığını engellediğinde birkaç dakika sürer, ancak

Mesih, yeryüzündeki karanlık, Mısır'da olduğu gibi doğaüstü bir olaya dönüşecektir.

(Çıkış 10:21-23) veya Mesih'in çarmıha gerilişi sırasında üç saat olarak (Matta 27:45) " *Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecek ve göklerin güçleri sarsılacak. O zaman İnsanoğlu'nun bulutlar üzerinde büyük güç ve şanla geldiğini görecekler"* (Markos 13:24-26).

" *Rabbin büyük günü yakındır, çok yakındır ve hızla yaklaşıyor. Rabbin gününün sesi duyuluyor; o zaman güçlüler acı acı feryat edecekler. O gün gazap günü, sıkıntı ve keder günü, yıkım ve tahribat günü, karanlık ve kasvet günü, bulutlu bir gündür."*

"Ve karanlık, surlarla çevrili şehirlere ve yüksek kulelere karşı borazan ve savaş çığlıklarının duyulacağı bir gün... Bu nedenle, Rab diyor ki, yok etmek için kalkacağım güne kadar beni bekleyin. Çünkü milletleri toplamaya, krallıkları bir araya getirmeye, üzerlerine gazabımı ve öfkemin tüm şiddetini dökmeye karar verdim. Çünkü bütün yeryüzü kıskançlığımın ateşinde yakılacak." (Zefanya 1:14-16; 3:8). " *Son günlerde olacak ve seni ülkeme getireceğim ki, milletler beni tanısınlar; ey Gog, senin üzerinde*

kutsal kılındığım zaman, onların gözleri önünde. Rab Tanrı şöyle diyor: Sen, İsrail peygamberlerim aracılığıyla eski zamanlarda bahsettiğim kişi değil misin? Onlar o günlerde seni onlara karşı getireceğimi peygamberlik etmişlerdi. Ve Gog İsrail ülkesine karşı geldiğinde, Rab Tanrı diyor ki, öfkem gazabımla yanacak." "Kıskançlığım ve öfkemle şöyle dedim: 'Şüphesiz o gün İsrail diyarında büyük bir sarsıntı olacak. Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar, kır hayvanları, yeryüzünde sürünen her şey ve yeryüzündeki bütün insanlar benim huzurumda titreyecekler. Dağlar yıkılacak, kayalıklar düşecek, bütün duvarlar yerle bir olacak.'" (Hezekiel 38:16-20)

"Ve orduların Rabbi bu dağda bütün halklar için zengin etlerden, güzelce pişirilmiş şaraplardan, ilik yağından ve güzelce pişirilmiş şaraplardan oluşan bir ziyafet hazırlayacak. Ve bu dağdan bütün halkların üzerindeki örtüyü, bütün ulusların üzerine yayılmış olan perdeyi kaldıracak" (İşaya 25:6,7). *"O zaman İsrail şehirlerinin sakinleri dışarı çıkacak, ateş yakacak ve silahları, kalkanları, zırhları, yayları, okları, gürzleri ve mızrakları yakacaklar. Ben onları yedi yıl yakacağım. Tarladan odun taşımayacaklar, ormanlardan hiçbir şey kesmeyecekler, sadece silahları yakacaklar; ve yağmacılarını yağmalayacaklar ve*

"Onlar, kendilerini soyanları soyacaklardır," diyor RAB Tanrı. "O gün, Gog'a İsrail'de, denizin doğusunda, Yoldan Geçenler Vadisi'nde bir mezarlık vereceğim; yoldan geçenler orada kalacaklar. Gog'u ve bütün maiyetini oraya gömecekler; oraya 'Gog'un Maiyeti Vadisi' adını verecekler. İsrail halkı onları yedi ay boyunca gömecek, böylece

ülke temizlenecek. Ülkenin bütün halkı onları gömecek; o gün onlara görkemli bir gün olacak, ben de kendimi yücelteceğim," diyor RAB Tanrı. "Ve sürekli olarak ülkeyi dolaşacak ve yoldan geçenlerin yardımıyla ülkenin yüzünde kalanları gömecek adamlar atayacaklar… gömenler Gog'un maiyetini vadide gömünceye kadar. Şehrin adı Hamonah olacak. Böylece ülkeyi temizleyecekler." (Hezekiel 39:9-16)

"Sonra gökten bir melek indi; elinde uçurumun anahtarı ve büyük bir zincir vardı. O, ejderhayı, yani eski yılanı, yani İblis ve Şeytan'ı yakaladı ve bin yıl boyunca bağladı ve uçuruma attı. Onu kapattı ve mühürledi ki, bin yıl bitinceye kadar milletleri artık aldatmasın. Fakat bunlardan sonra kısa bir süre için serbest bırakılmalıdır." (Vahiy 20:1-3). Ejderhayı alt etmek için göksel ordunun tamamına gerek yoktu; sadece Tanrı'dan güç ve yetki almış tek bir melek, eski yılanı, yani İblis ve Şeytan'ı tek bir kişide birleştirip uçuruma attı. Bu, " *büyük günün yargısına kadar karanlıkta sonsuza dek zincirlenmiş halde tutulan* " (Yahuda 1:6) kötü ruhlar için de, kötü insanlar için de aynı şekilde geçerlidir: *"Putperestler neden öfkeleniyor, halklar neden boş işler kuruyor? Yeryüzünün kralları kendilerini hazırlıyor, yöneticiler Rabbe karşı birlikte planlar kuruyorlar ve..."*

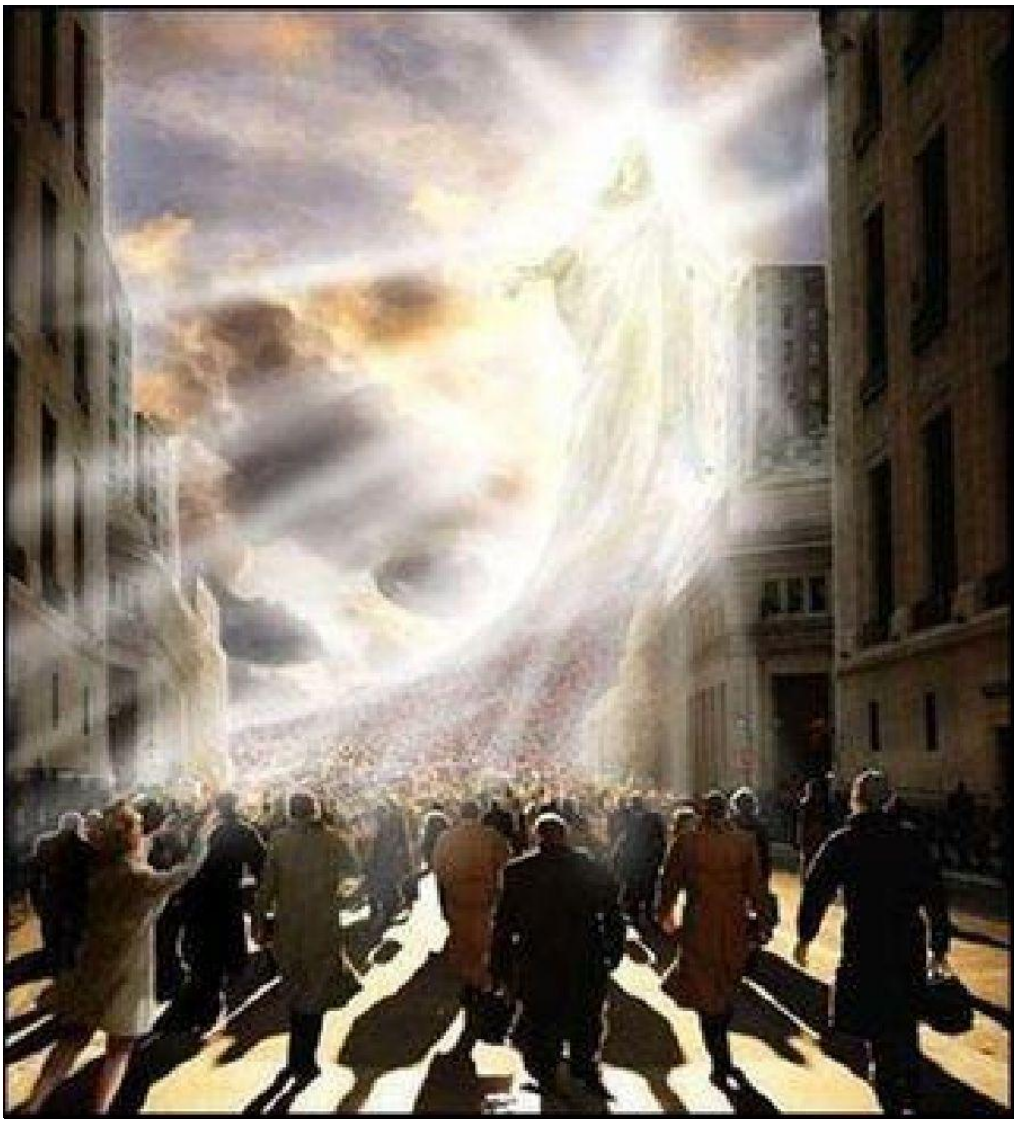

“Meshedilmişine karşı… Onları demir bir değnekle kıracaksın; onları çömlekçi kabı gibi parçalayacaksın” (Mezmur 2:1, 2, 9). *“Vakti yakındır ve günleri gecikmeyecektir. Çünkü RAB Yakup'a merhamet edecek ve İsrail'i yeniden sevecek; onları kendi topraklarında yerleştirecek; yabancılar onlara toplanacak ve Yakup'un evine bağlanacaklar. Sonra halk onları alıp kendi yerlerine götürecek ve İsrail evi onları RAB'bin ülkesinde kendilerine köle ve cariye olarak sahiplenecek; onları esir alanları esir alacak ve onlara zulmedenlerin üzerinde hüküm sürecekler”* (İşaya 14:1-2) .

“O gün, Yeruşalim’e karşı gelen bütün ulusları yok edeceğim. Davut’un evine ve Yeruşalim halkına lütuf ve yakarış ruhunu dökeceğim. Onlar, deldikleri bana bakacaklar ve tek oğul için yas tutar gibi, ilk doğan için yas tutar gibi, acı acı kederlenecekler. O gün Yeruşalim’de, Megiddo vadisindeki Hadadrimmon’un yası gibi büyük bir yas olacak. Ve ülke yas tutacak, her aile ayrı ayrı: Davut’un ailesi ve eşleri

ayrı ayrı; Natan'ın ailesi ve eşleri ayrı ayrı; Levi'nin ailesi ve eşleri ayrı ayrı; Şimeon'un ailesi ve eşleri ayrı ayrı. Ve geri kalan bütün aileler, her aile ayrı ayrı ve eşleri ayrı ayrı yas tutacak." (Zekeriya 12:9-14) İki bin yıl önce Mesih'in gelip öldürüldüğü zaman olması gereken şey olacak (Daniel 9:25,26). *"Ama o hâlâ konuşuyor."*

Ya Rab: Bütün yüreğinizle, oruç tutarak, ağlayarak ve yas tutarak bana dönün. Yüreklerinizi yırtın, giysilerinizi değil, Rab Tanrınıza dönün. Çünkü O, lütufkâr ve merhametlidir, öfkesi yavaştır, merhameti boldur ve felaketten pişman olur. Kim bilebilir ki, belki de merhamet eder ve Rab Tanrınız için bir bereket, bir tahıl sunusu ve bir içki sunusu bırakır? Siyon'da borazan çalın, oruç ilan edin ve kutsal bir toplantı ilan edin... O zaman Rab, ülkesi için kıskançlık duyacak ve halkını esirgeyecektir. O zaman Rab, halkına şöyle cevap verecektir: İşte, size tahıl, şarap ve zeytinyağı göndereceğim ve bunlarla doyacaksınız; artık sizi milletler arasında bir utanç kaynağı yapmayacağım. "Kuzeyden gelenleri sizden uzaklaştıracağım ve onları susuz ve ıssız bir diyara süreceğim; ön saflarını doğu denizine, arka saflarını batı denizine atacağım. Ondan kötü bir koku, iğrenç bir esinti yükselecek, çünkü çok kötülük yaptı." (Yoel 2:12-22). *"Şimdi bunu vaat eden O'dur: 'Yini değil, gökleri de bir kez daha sarsacağım.' 'Bir kez daha' sözleri, sarsılabilecek şeylerin, yani yaratılmış şeylerin değiştirilmesini, sarsılamayacak olanın ise kalmasını ifade eder."* (İbraniler 12:26-27).

O zaman insanlar nasıl da haykıracaklar:
"Affet bizi Rabbim, Seni tanımadık."
Yaraları görecekler. Bunların hepsi
O'nun izleridir; O'nu bekleyenler O'na ihanet etmişlerdir.

V. İSRAİL'İN VE DÜNYANIN GELECEĞİ

Rabbin Günü Yedinci Krallıktır

Rab, peygamber Yoel aracılığıyla yeryüzündeki gününü belirledi: *"Siyon'da borazan çalın, kutsal dağımda alarm verin. Bütün ülke halkı titresin; çünkü Rabbin günü geliyor, yakındır… Rab ordusunun önünde sesini duyuracak; çünkü ordusu çok büyüktür ve sözünü yerine getiren güçlüdür. Çünkü Rabbin günü büyük ve çok korkunçtur; kim ona dayanabilir? Bu nedenle Rab şimdi diyor ki: Bütün yüreğinizle, oruç tutarak, ağlayarak ve yas tutarak bana dönün. "Rabbin büyük ve korkunç günü gelmeden önce güneş*

karanlığa, ay kana dönüşecektir” (Yoel 2:1, 11, 12, 31). Kutsal Yazılarda “Mesih’in günü” ifadesini okuduğumuzda, bu, kilisenin Mesih’le buluşmasına işaret eder ve

"Rabbin Günü" denildiğinde, bu Tanrı'nın krallığının yeryüzünde yeniden kurulmasını ifade eder. İki büyük gök cisminin amacı, Tanrı tarafından yaratılışta belirlenmiştir: *"Tanrı dedi ki: 'Göğün kubbesinde gündüzü geceden ayırmak için ışıklar olsun; işaretler, mevsimler, günler ve yıllar için ışıklar olsun'"* (Yaratılış 1:14). Kanlı ay, "Rabbin Günü"nün bir işaretidir. 27 Temmuz 2018'de, 103 dakika süren en uzun tutulma gerçekleşti. Gökbilimcilere göre, böyle bir tutulma 25.000 yılda bir meydana gelir.

Tanrı, en eski zamanlardan beri ay takvimini kurmuştur (Mezmur 104:19): *"Mevsimleri belirlemek için ayı yarattı; güneş batışını bilir.”* Modern saatler olmadan, ayın değişen evreleri kolayca gözlemlenebiliyordu. Tanrı, bayramlar ve etkinlikler için bir ay takvimi oluşturdu ve

Babil, göksel orduların ve güneş tanrısı Nimrod'un ("Baal") ibadetinin sembolü olarak güneş takvimini icat etti. Ay takvimi, güneşin yıllık hareketine bağlı olmamalıdır; İncil'deki hesaplamalardaki tüm zorluklar buradan kaynaklanmaktadır. İncil kehanetlerinin hesaplamalarındaki tutarsızlık ilk olarak, 1888'den 1901'e kadar Scotland Yard'da İngiliz suç soruşturma departmanının başında bulunan ve aynı zamanda kehanet teolojisi üzerine çalışan Robert Anderson tarafından tespit edilmiştir. Bugün, Dünya'nın güneş etrafındaki yörüngesi 365 gün sürer ve güneş etrafında eliptik

bir yörüngede döner. İnsan günahlarından kaynaklanan küresel dünya kargaşası tufana yol açmıştır.

Yeryüzündeki her şey arasında, Dünya'nın ekseninin eğikliği ve mükemmel bir daire değil, elips şeklinde dönmesi önemli bir rol oynar. Bu dairesel hareket, yıl boyunca süren bir mevsimi garanti eder ve sera etkisi de homojen bir iklim yaratır. *"Gökyüzünü hazırladığı zaman ben oradaydım; denizin yüzüne pusulayı koyduğu zaman da oradaydım"* (Özdeyişler 8:27). Dünya'nın Güneş etrafındaki dönüşünün her bir derecesi, kendi ekseni etrafındaki bir devire veya bir güne eşitti. Bir dairede 360 derece, bir yılda da aynı sayıda gün vardı—360. Buna sinodik döngü (ışık kaynaklarının buluşması) denir. Günümüzde Ay da, iki yeni ay arasında 29,5 günlük bir hızla, dairesel olmayan bir yörüngede Dünya'nın etrafında döner. Tufandan önce, yörüngesi de daireselken, Ay iki yeni ay arasında Dünya'nın etrafında tam olarak 30 günde bir tur atardı. Toplamda, Ay'ın sinodik döngüsü ayda 30 gündü. Güneş takvimine göre ise 365 gün, 5 saat, 48 dakika ve 45,51 saniyedir. İncil'in tüm kitaplarında ay takvimine dair referanslar buluyoruz: " *Nuh'un hayatının 600. yılında, 2. ayın 17. gününde,*

"O gün, büyük derinliklerin bütün kaynakları yarıldı ve göğün kapıları açıldı... Sular yeryüzünü 150 gün kapladı" (Yaratılış 7:11, 24). "Sular yavaş yavaş yeryüzünden çekildi; 150 günün sonunda sular çekilmeye başladı. Sonra gemi yedinci ayın on yedinci gününde Ararat dağlarına oturdu" (Yaratılış 8:3-4) . İkinci ayın 17. günü, tufanın 150 gününün ilk günüydü; yedinci ayın 17. günü 5 aya veya 150 günlük tufana eşittir. İsrail'in son haftası kehaneti onu ikiye ayırır: 1260 gün ve 42 ay (Vahiy 11:2), bu da her biri 3,5 yıla karşılık gelir. İnsanlara vahyedilen İncil kehanetleri, dünyanın yaratılışından önce Tanrı tarafından belirlenmiştir ve düşüşle birlikte yeryüzünde birçok şey değişmiş olsa da, dünyanın hareketi de dahil olmak üzere, Tanrı'nın tarihleri ve zaman ölçümü değişmezdir; bu nedenle İncil'deki tarihler orijinal ay takvimine göre verilmiştir - bir ayda 30 gün ve bir yılda 360 gün.

"Halkınızın ve kutsal şehrinizin üzerine yetmiş hafta belirlenmiştir; bu süre, suçu sona erdirmek, günahı ortadan kaldırmak, haksızlığı bağışlamak, ebedi doğruluğu getirmek, görümü ve peygamberliği mühürlemek ve En Kutsal olanı meshetmek içindir" (Daniel 9:24). Yetmiş haftadan sonra (ki bu süre tufan öncesi zaman diliminde de dikkate

alınmalıdır), Tanrı, halkı üzerinde doğruluğunu kuracak; Oğlu'nda açıkladığı ebedi doğruluğu. *"Kurtarıcı Siyon'dan çıkacak ve Yakup'tan dinsizliği uzaklaştıracak. Ve onlarla yaptığım antlaşma şudur: Günahlarını ortadan kaldırdığım zaman"* (Romalılar 11:26-27). Tanrı, doğruluğunu Kutsal Oğlu'nun krallığında yeniden tesis edecek; *"İsa Mesih'e iman yoluyla Tanrı'nın doğruluğu..."* (Romalılar 3:22). Bu zamanda, yeryüzünün yaratılışına dair ilahi plan tamamlanacak ve yedinci günün geri kalanı başlayacaktır. İnsanların çağlar boyunca aradığı barış, sağlık ve refah dönemi. Yedinci bin yılda, İbrahim'e verilen vaat yerine getirilecektir: *"Siz peygamberlerin ve Tanrı'nın atalarınızla yaptığı antlaşmanın çocuklarısınız. Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: 'Senin soyundan yeryüzündeki bütün aileler kutsanacaktır'"* (Elçilerin İşleri 3:25) . *"O gün, yıkılmış olan Davud'un çadırını yeniden kuracağım, gediklerini kapatacağım, yıkıntılarını onaracağım ve onu eski günlerdeki gibi yeniden inşa edeceğim ki, Edom'un geri kalanı ve benim adımla anılan bütün milletler ona sahip olsunlar. Rab diyor ki: İşte günler geliyor ki, diyor Rab, çiftçi biçiciyi geçecek, üzüm ezen tohum ekeni geçecek; dağlardan şarap akacak, bütün tepelerden sular akacak." "Ve ben, halkım İsrail'i esaretten geri getireceğim; harap olmuş şehirleri yeniden inşa edip oralarda yaşayacaklar; bağlar dikip şaraplarını içecekler; bahçeler kurup meyvelerini yiyecekler. Onları kendi topraklarına yerleştireceğim ve onlara verdiğim topraklardan bir daha asla sökülmeyecekler," diyor Rab Tanrınız* (Amos 9:11-15) . *"Teselli edin, teselli edin halkımı," diyor Rab.*

" Ey halkım; Yeruşalim'e teselli edici sözler söyle ve savaşının sona erdiğini, günahlarının bağışlandığını bildir; çünkü RAB'bin elinden bütün günahları için iki kat ceza aldı" (İşaya 40:1, 2) . *"O gün RAB, Asur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kuş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hamat'tan ve deniz adalarından geriye kalan halkının kalıntılarını toplamak için elini tekrar uzatacak. Milletler için bir sancak kaldıracak ve İsrail'in sürgünlerini toplayacak, Yahuda'nın dağılmışlarını dünyanın dört bir yanından toplayacak"* (İşaya 11:11, 12) . *"Sizi halklar arasından alacağım, bütün ülkelerden toplayıp kendi topraklarınıza getireceğim. Üzerinize temiz su serpeceğim ve bütün pisliklerinizden, bütün putlarınızdan arınacaksınız. Size yeni bir kalp vereceğim ve içinize yeni bir ruh koyacağım; taş kalbinizi etinizden çıkarıp size etten bir kalp vereceğim. Ruhumu içinize koyacağım ve sizi yasalarıma göre yürümeye, hükümlerime itaat etmeye yönlendireceğim.* "

“Ve atalarınıza verdiğim topraklarda yaşayacaksınız, benim halkım olacaksınız ve ben de sizin Tanrınız olacağım” (Hezekiel 36:24-28) . *“Ve eski harap yerleri yeniden inşa edecekler, eski yıkıntıları ayağa kaldıracaklar ve nesillerdir ıssız kalmış harabe şehirleri onaracaklar. Ve yabancılar gelip sürülerinizi otlatacaklar; yabancıların oğulları da sizin çiftçileriniz ve bağcılarınız olacaklar”* (İşaya 61:5).

“Gece görümlerinde, göklerin bulutlarıyla gelen, İnsanoğlu'na benzeyen birini gördüm. O, Kadim Olan'ın huzuruna geldi ve O'nun önünde takdim edildi. Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi; bütün halklar, milletler ve diller ona kulluk etsinler. Onun egemenliği sonsuza dek sürecek, yok olmayacak bir egemenliktir; krallığı da yıkılmayacak bir krallıktır.” (Daniel 7:13, 14). İnsanoğlu—Rab Yeşua Mesih—kendisine “İnsanoğlu” adını verdi. Bununla, zorlukları ve hastalıklarıyla birlikte insan doğasının gerçekliğini ilan etti ve aynı zamanda kendini Baba Tanrı ile özdeşleştirdi. Daniel'in görümlerinde Tanrı, dünya imparatorluklarının yükselip, gelişip yok olacağını, ancak O'nun krallığının sonu olmayacağını gösterdi. Herkes O'nun önünde eğilecek ve her ağız İsa Mesih'in Rab olduğunu itiraf edecektir. Bu, tüm insanlık tarihinin amacıdır.

“İşte, bulutlarla geliyor! Onu görenler de dahil, bütün gözler onu görecek; ve ülkenin bütün kabileleri onun için yas tutacak. Evet, amin! Ben Elif ve Tav’ım,” diyor göksel orduların Tanrısı Adonai, “Olan, olmuş olan ve gelecek olan O’yum” (Rabbi David Stern’in İbranice yorumu). İbranice *“Elif”* ve “Tav” kelimenin tam anlamıyla “ *Alfa ve Omega ” dır* , yani başlangıçta var olan ve sonunda var olacak olan. “ *Ben Alfa ve Omega’yım, başlangıç ve son* ” (Vahiy 21:6), Baba Tanrı’yı ifade eder. *“Çünkü dağları yaratan, rüzgârı oluşturan, insana düşüncelerini bildiren, sabahı karanlığa çeviren ve yeryüzünün yüksek yerlerine ayak basan O’dur; ‘Orduların Tanrısı Rab’dir’* (İbranice: “ *YHVH, Elohei-Tsvaot” - “YHVH, Orduların Tanrısı* ”). “Ordular”, Tanrı’nın hüküm sürdüğü gökteki melek ordularıdır. Tanrı’nın yarattığı tüm varlıkların en güçlüsü oldukları için, bu unvan Tanrı’nın evren üzerindeki mutlak gücünü yansıtır. Septuagint derleyicileri *İbranice “tsvaot” (ordular) kelimesini Yunanca “ pantokrator”* kelimesine çevirmişlerdir ki bu “her şeyin hükümdarı” anlamına gelir, ancak daha sık “Yüce Kudret” veya “Yüce Kudret” olarak çevrilir. *“Olan, olmuş olan ve gelecek olan”* özellikle göksel orduların Tanrısı’na atıfta bulunur. Yunanca: “ *kyurios o theos o pantokrator”* - “ *Rab, Tanrı, "Her şeyin hükümdarı."* Ve metin: " *İşte, tez zamanda geliyorum ve ödülüm de benimle birlikte, herkese amellerine göre vermek için." "Ben Alfa ve*

Omega'yım, Başlangıç ve Son, İlk ve Sonuncuyum" (Vahiy 22:12-13) İsa'yı ifade eder. Anlamı , "Olan, olmuş olan ve gelecek olan" ifadesiyle aynıdır . Adonai, göksel orduların Tanrısı. Dolayısıyla, ölüm ve Şeol üzerinde güce sahip olan İsa, yalnızca Tanrı'ya ait olan ve O'nunla özdeşleştirilen güce sahiptir.

"Onu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine düştüm. O da sağ elini üzerime koydu ve bana dedi ki: 'Korkma, ben İlk ve Son'um, yaşayanım. Ölüydüm, işte sonsuza dek diriyim. Amin. Cehennemin ve ölümün anahtarları bendedir.'" (Vahiy 1:17-18). Onu görünce Yuhanna ölü gibi ayaklarının dibine düştü, ama Rab onu yeniden hayata döndürdü ve Kendisini ona İlk ve Son olarak gösterdi. Yeni Ahit, İsa'yı Tanrı Baba'dan şu yönlerden ayırır: İnsan suretinde bedenlendi, fiziksel olarak öldü ve cehenneme indi; ancak en az üç özellik, O'nun Tanrı'ya benzer ve eşit olduğunu gösterir:

1. " *Ben İlk ve Sonum* ." Yeşaya 44:6, 48:12'de Tanrı Baba (Yehova'nın isimlerinden biri; Yeşaya 44:6; 48:12) Kendisini bu şekilde tanımlar. Tanah'ta bulunan birçok unvan ve tanımlama da buna örnektir.

Bu sözler yalnızca YHVH'ye atıfta bulunur, ancak Yeni Ahit'te İsa için kullanılırlar. " *Ayaklarının dibine ölü gibi düştüm* ." Bu, ilahi ihtişamı gördükten sonra sıkça karşılaşılan bir tepkidir (İşaya 6:5; Hezekiel 1:28, 19:10; Daniel 8:17).

2. " *Yaşayan Olan"* - El Chai ("Yaşayan Tanrı"), (Yeşu 3:10; Mezmur 41:3, 83:3) ayetlerinde geçmektedir.
3. " Ölümün ve Şeol'ün , *yani ölülerin yurdunun anahtarları bendedir ."* Cehennemin ve ölümün anahtarlarına, yani bunların kontrolüne ve ölüleri diriltme, azap çekenleri özgürlüğe kavuşturma yeteneğine sahiptir. Cehennem veya *Hades* , ruhu, ölüm ise bedeni ifade eder. Bir kişi öldüğünde, ruhu Hades'te, yani bedensiz bir halde kalır ve bedeni mezara gider. İman eden için bedensiz hal, Rab ile birlikte olmakla eşdeğerdir. Ölülerden diriliş anında, ruh yüceltilmiş bedenle birleşecek ve Baba'nın evine yükselecektir. Ölüleri özgür bırakma gücü yalnızca Tanrı'ya aittir (Hoşea 13:14; Yunus 10:17, 18; 1 Korintliler 15:1-58). *"Ve mezarlarınızı açtığım zaman, benim Rab olduğumu anlayacaksınız"* (Hezekiel 37:13).

"Sonra büyük bir kalabalığın sesi gibi, suların sesi gibi, gök gürlemelerinin sesi gibi bir ses işittim: 'Haleluya! Çünkü Rab Tanrı her şeye kadirdir!' diyorlardı." (Vahiy 19:6). Mesih ve Kilise, Baba ile taç giyme töreninden sonra, Tanrı'nın Krallığını 1000 yıl boyunca, sonsuzluğun bir günü gibi, yeniden kurmak için yeryüzüne inecekler. *"Bin üç yüz otuz beş günü bekleyen ve ona ulaşan ne mutlu!"* (Daniel 12:12). Bu, tüm yeryüzünü dolduran, sevinç ve refah dolu bir düğün ziyafeti gibi eşsiz bir zaman olacak. Mesih, çarmıhtaki kefaret kurbanı için kurtarılmışlardan yücelik alacak ve yaratılmış dünya ve mutlu bir yaşam için verilen her şey için şükran duyacak. *"Kralımı Siyon'da, kutsal dağımda meshettim."* (Mezmur 2:6). Yeryüzünde Mesih, cennettekinden daha büyük bir yüceliğe layıktır; çünkü cennet O'nun yaratılışının sonucudur ve üstelik yeryüzünde O, yaratılışı için utanç verici bir ölüme canını vermiştir. *"Ve baktım ve tahtın etrafında birçok meleğin, canlıların ve ihtiyarların sesini işittim; sayıları on bin kere on bin ve binlerce bin idi ve yüksek sesle şöyle diyorlardı: 'Kurban edilen Kuzu, güç, zenginlik, bilgelik, kuvvet, şeref, yücelik ve bereket almaya layıktır.' Ve gökte, yerde, yerin altında ve denizde olan her yaratığın ve onlarda bulunan her şeyin şöyle dediğini işittim: 'Bereket, şeref, yücelik ve egemenlik, tahtta oturan ve Kuzu'ya sonsuza dek olsun!'"* (Vahiy 5:11-13). Tüm evren Mesih'i tanıdı ve ona tapındı ve şimdi bu dünyanın krallığı, Rabbin krallığı olacak.

1000 yıllık krallık döneminde yeryüzünde ne gibi değişiklikler meydana gelecek?

1. Tüm sıkıntıların ve felaketlerin ana kaynağı olan şeytan, yeryüzünden kaldırılacak ve uçuruma atılacaktır (Vahiy 20:2, 3; Zekeriya 13:20). Ancak, bedendeki asıl günah devam edecek ve bu nedenle, açık günah ve kanunsuzluk cezalandırılıp durdurulacak olsa da, yaşayanların hepsi doğru olmayacaktır (İşaya 65:20; Sefalet 3:8-13).

2. Bin yıllık Krallığın başlangıcında, Deccal'in askeri eylemleri ve terörü ile Tanrı'nın kötülere yönelik yargıları sonucunda yeryüzü nüfusu çok küçük sayılara indirgenmiş olacaktır (Zekeriya 13:8). Yeryüzündeki yaşam koşulları değişmiş, kötülük ve hastalık nedenleri ortadan kalkmış olacağından, insanlar daha uzun yaşayacak ve artık erken yaşlanmayacak veya ölmeyeceklerdir. " *Artık ömrünün sonuna ulaşmayan bir çocuk veya yaşlı olmayacak. Çünkü yüz yaşında olan genç gibi ölecek, yüz yaşında olan günahkâr ise lanetlenecektir"* (İşaya 65:20-24).

3. Arazi, iklim ve gökyüzü değişecek. *“Bu yüzden gökleri sarsacağım ve yeryüzü, orduların Rabbi'nin gazabı yüzünden yerinden oynayacak”* (İşaya 13:13). *“Ve şimşekler çaktı, gök gürledi ve sesler yükseldi; ve yeryüzünde insanlar var olduğundan beri görülmemiş büyük bir deprem oldu. Ne büyük bir deprem! Ne büyük bir deprem! Ve büyük şehir*

“…üç parçaya bölündü ve ulusların şehirleri yıkıldı; Büyük Babil, Tanrı'nın önünde hatırlandı ve O'nun öfkesinin şiddetinin şarabının kadehini ona vermek üzere anıldı. Ve bütün adalar kaçtı ve dağlar bulunamadı” (Vahiy 16:18-20).

4. Milletler arasındaki çekişmelerden bıkmış olan ülke, nihayet uzun zamandır beklenen gerçek barışa kavuşacak (Hezekiel 34:25). Milletler arasındaki savaşlar ve çatışmalar sona erecek ve halklar kılıçlarını saban demirine, mızraklarını budama bıçağına dönüştürecekler. Millet millete karşı kılıç kaldırmayacak, artık savaşmayı öğrenmeyecekler (İşaya 2:4; Mika 4:3).

5. İnsan günahının laneti yeryüzünden kaldırılacak (Zekeriya 14:11) ve Tanrı'nın Siyon üzerindeki bereketi, ilk cennetvari haline geri dönecek. *"RAB Siyon'u teselli edecek; bütün ıssız yerlerini teselli edecek; çölünü Aden gibi, çorak topraklarını da RAB'bin bahçesi gibi yapacak. Orada sevinç ve neşe, şükran ve şarkı bulunacak"* (İşaya 29:17; 51:3). Yırtıcı hayvanlar tekrar otçul olacak ve artık insanları korkutmayacak. *"Kurt ve kuzu birlikte otlayacak, aslan öküz gibi saman yiyecek, ama yılanın yiyeceği toz olacak. Kutsal dağımın tamamında zarar vermeyecekler, yok etmeyecekler, diyor RAB"* (İşaya 11:6-9; 65:25; Hezekiel 34:25-29).

6. Orta Doğu'nun Arap yasalarına göre başları kesilecek olan 144.000 Yahudi misyoner, yeni ve ebedi bedenlerde dirilecek ve 1000 yıl boyunca yeryüzünde Mesih'in krallığını temsil edeceklerdir.

7. Rab, insanların ruhsal ve ahlaki durumunu yenileyecektir, çünkü *"yeryüzünün suları denizi kapladığı gibi, Rab'bin bilgisiyle dolacaktır"* (İşaya 11:9). Tanrı, Mesih'in halkı için Havarilerle yaptığı ve tüm ulusların da katılma hakkını verdiği Yeni Antlaşmayı gerçekleştirecektir . *"Rab diyor ki: 'O günlerden sonra İsrail evine yapacağım antlaşma şudur: Yasamı içlerine koyacağım, kalplerine yazacağım; ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar. Artık birbirlerine, kardeşlerine, 'Rab'bi tanıyın'*

demeyecekler; çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar hepsi beni tanıyacaklar.' Çünkü ben onların suçlarını bağışlayacağım ve günahlarını artık hatırlamayacağım" (Yeremya 31:31-34). Halklar arasındaki bölünmeler ve etnik gruplar arası düşmanlık sona erecek ve Tanrı'nın gerçeğine dayalı gerçek özgürlük, eşitlik ve kardeşlik gelecektir.

Mesih, en az iki sebepten dolayı yeryüzünde yüceliğe ve krallığa layıktır:

Öncelikle, *"Göklerde ve yerde olan her şey, görünen ve görünmeyen her şey, tahtlar, egemenlikler, yöneticilikler ve güçler, O'nun tarafından yaratıldı. Her şey O'nun tarafından ve O'nun için yaratıldı. O her şeyden önce vardır ve her şey O'nda var olur"* (Koloseliler 1:15-17). *"Çünkü gökleri yaratan, yeri şekillendiren ve yaratan Rab şöyle diyor: O, Tanrı, her şeyi kurdu."*

"Onu boş yere yaratmadı; onu yaşanabilir kılmak için yarattı: Ben RAB'bim, benden başka yoktur" (İşaya 45:18). Pavlus, Areopagus'taki vaazında şöyle dedi: " *Dünyayı ve içindeki her şeyi yaratan Tanrı, göğün ve yerin Rabbi olduğu halde, insan eliyle yapılmış tapınaklarda oturmaz, insan eliyle hizmet edilmez; çünkü O, herkese hayat, nefes ve her şeyi verir. Tek bir kandan bütün insan milletlerini yarattı ve onları yeryüzünün her tarafına yerleştirdi; önceden belirlenmiş zamanları ve sınırlarını da belirledi."*

"Onlar Tanrı'yı aramaları için mesken tuttular, çünkü O'nu hissetmezler ve bulamazlarsa, O her birimizden uzak değildir; zira O'nda yaşıyor, hareket ediyor ve varlığımızı sürdürüyoruz."

(Elçilerin İşleri 17:24-28). Cicero şöyle demiştir: “Tanrı’ya inanmayan, O’nun özünü bilmeyen vahşi bir halk yoktur*.” “Her iyi armağan ve her mükemmel armağan yukarıdan, ışıkların Babası’ndan gelir… Geçmiş nesillerde bütün milletlerin kendi yollarına gitmelerine izin verdi, fakat kendi iyi işlerinde şahitsiz kalmadı, bize gökten yağmurlar ve bereketli mevsimler verdi, kalplerimizi yiyecek ve sevinçle doldurdu”* (Yakub 1:17). Davut ve bütün dürüst insanlar Yüce Tanrı’nın yaratılışına hayran kaldılar. *“Gökyüzü Tanrı’nın yüceliğini ilan eder, gök kubbe O’nun eserini duyurur. Gün günden güne konuşur, gece geceden geceye bilgi verir. Seslerinin duyulmadığı hiçbir konuşma veya dil yoktur. Sesleri bütün yeryüzüne, sözleri dünyanın sonuna kadar ulaşır. “Onlarda güneş için bir mesken yaptı; ve güneş, damat odasından çıktığı gibi çıkar; "Yarış koşmak için güçlü bir adam gibi sevinir; göklerin ucundan çıkar, göklerin ucuna kadar gider ve ısısından hiçbir şey gizli kalmaz"* (Mezmur 19:2-7). Lomonosov şöyle dedi: "Sen nasıl bir Yaratıcısın ki, güneş gibi bir mumu yakabildin?" Tanrı'yı, O'nun ellerinin eserlerini görerek ve kullanarak tanıyabiliriz; bu nedenle insanların inançsızlığını ve ateizmini açıklamak zordur. İnsanlığın yozlaşmasının nedeni, Tanrı'yı tanımayı ve yüceltmeyi reddetmektir. *"Çünkü dünyanın yaratılışından beri O'nun görünmez nitelikleri, ebedi gücü ve ilahlığı, yaratılan şeyler aracılığıyla açıkça görülmüş, anlaşılmıştır; bu yüzden mazeretleri yoktur. Fakat Tanrı'yı bildikleri halde, O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, şükretmediler, aksine düşüncelerinde boşluğa düştüler ve akılsız kalpleri karardı; "Kendilerini bilge sanan bu insanlar, aptal oldular ve bozulmaz Tanrı'nın yüceliğini, bozulabilir insana, kuşlara, dört ayaklı hayvanlara ve sürünen şeylere benzeyen bir suretle değiştirdiler. Bu yüzden Tanrı da onları kalplerinin şehvetlerine teslim etti, kendi bedenlerini rezil ettiler"* (Rom. 1:20-24). Yahya gökte "kilisenin sesini" duydu: *"Ey Rab, yüceliği, şerefi ve gücü almaya layıksın; çünkü her şeyi sen yarattın ve senin iradenle var oldular ve yaratıldılar"* (Vahiy 4:11).

İkincisi, *"Mesih herkes için öldü"* (2 Korintliler 5:15), böylece O'na iman eden herkes sonsuz hayata sahip olsun. Sadece Mesih'in Kanı ile aklanmış, bağışlanmış günahkarlar, günah ve kötülük arasında doğru ve mutlu bir hayat yaşama fırsatına sahiptir. Tanrı, Kurtarıcıyı imanla kabul eden ve O'na itaat eden herkese Kutsal

Ruh'unu verdi (Elçilerin İşleri 5:32). Sonuç olarak, Tanrı'nın krallığı onların kalplerini doğruluk, barış ve Kutsal Ruh'un sevinciyle doldurdu (Romalılar 14:17). Ve cennette sonsuza dek yaşama hakkı, Tanrı'nın biricik Oğlu İsa Mesih'in ölümü için verdiği özel bir armağandır (Yuhanna 3:16). Cennetin tüm sakinleri, Rab'bi durmaksızın yücelterek şöyle diyecekler: "Ve yeni bir şarkı söylüyorlar: 'Sen, kitabı alıp mühürlerini açmaya layıksın; çünkü sen öldürüldün ve kanınla bizi *her kabileden, dilden, halktan ve milletten Tanrı'ya kurtardın.* ' "

(Vahiy 5:9) Hiç kimsenin sonsuz yaşamı miras alma hakkı veya fırsatı olmadığını, ancak bunun sevgi dolu bir Rabbin lütfu ve merhameti olduğunu anlayarak Tanrı'yı yüceltеceklerdir.

(Yuhanna 3:14-17). *"Çünkü günahın ücreti ölümdür, fakat Tanrı'nın armağanı, Rabbimiz İsa Mesih'te sonsuz yaşamdır"* (Romalılar 6:23). Tanrı kendi Oğlunu esirgemedi, O'nu hepimiz için ölüme mahkum etti (Romalılar 8:32), yine de O'nda günah yoktu ve ölüm O'nu tutamadı. Dirilişinden sonra Mesih göğe yükseldi ve bizim için Baba'nın huzuruna çıktı, tüm insanlar için Baş Rahip ve Savunucu oldu. Bu nedenle Tanrı insanları günahlarından dolayı yargılamaz; bu da insanlığın neden bu kadar çoğaldığını açıklar.

"İsa'nın yeryüzündeki krallığı ne zaman gelecek?" sorusuna üç farklı bakış açısı vardır.

1. Postmillenyalizm, kelimenin tam anlamıyla "bin yıldan sonra" anlamına gelir. Bu görüşe göre, Yeni Ahit'te bahsedilen "bin yıl", bu zaman diliminde İncil'in zaferle ilerleyen bir dönemini ve insanlığı Mesih'in dönüş anına götürecek bir süreci ifade eder. Dolayısıyla bu dönüş, "1000 yıl" sonra gerçekleşecektir. Bu teorinin, 17. yüzyılda yaşamış oldukça tartışmalı Hristiyan yazar Daniel Whitby tarafından ortaya atıldığına inanılmaktadır. Bu teori, tanınmış tarihçiler tarafından da desteklenmiştir.

Charles Hody, A. Stroit, David Brown ve daha yakın zamanda Lorraine Betner gibi isimler bu görüşü savunmuştur. Başlıca özellikleri, Mesih'in dünyada hüküm süreceği, onu Kilisesi ve İncil mesajının vaazı aracılığıyla manevi olarak yöneteceği fikrine

dayanan iyimser bir bakış açısıdır. 20. yüzyılda, birçok farklı görüşün ortaya çıkması nedeniyle bu anlayış çoğu teolog tarafından reddedilmiştir.

Hristiyanlık karşıtı hareketler ve bu hareketlerdeki manevi ilerlemenin eksikliği.

2. Amillennializm. Mesih'in bin yıllık egemenliğinin kelime anlamıyla anlaşılmasını reddeder. Amillennialistler "Bin Yıllık Krallık" kavramını şu şekilde basitleştirirler:

Mesih'in ruhani olarak inananların kalplerinde tahta oturması. Onların görüşüne göre, O'nun egemenliği yalnızca cennette olmalı ve eğer yeryüzünde ise, yalnızca O'na inananlar üzerinde olmalıdır. Bu nedenle, bu iki görüşün savunucuları Vahiy 20. bölümün kelime anlamıyla yorumlanmasını kabul etmezler. Amilenyalizmin en ünlü savunucularından ilki...

3. ve 4. yüzyılların başında yaşamış olan Aziz Augustinus ve aralarında Oswald Allis, Lewis Bercow, William'ın da bulunduğu 20. yüzyılın önde gelen bazı ilahiyatçıları

Hendriksen ve diğerleri. Aynı zamanda, amillennialistler arasında birçok ciddi farklılık bulunmaktadır.

tutarsızlıklar.

3. Premillenyalizm, Mesih'in krallığının gelişinden önce geri dönüşünü savunur.

Bin yıl. "Premillennializm" teorisinin destekçileri ilk yüzyıla kadar uzanır ve Papai, Justin Martyr ve diğer birçok erken dönem Kilise Babasını içerir. Bu teoriyi savunan 20. yüzyıl teologları arasında Lewis Spurrn Chafer, Charles Feinberg, Alvah McClain, William Pettingill, C.S. Rarie, C.I. Scofidd, Wilbur Smith ve diğerleri yer almaktadır. Onlar, Kutsal Yazılardaki birçok pasajın Rab İsa'nın dönüşünden sonra yeryüzünde adaletin egemenliğinden bahsetmesinde kendi bakış açılarına destek bulurlar. Bu bağlamda şu İncil metinlerine bakın: Mezmur 2:23, 71, 95; İşaya 9:6, 7, 11, 12; 63:1-6, 65, 66; Yeremya 23:5, 6; 30:8-11; Daniel 2:44; 7:13,14; Os.3:4,5; Amos.9:11-15;

Mika 4:1-8; Sefanya 3:14-20; Zekeriya 8:1-8; 14:1-9; Vahiy 2:25-28; 19:11.

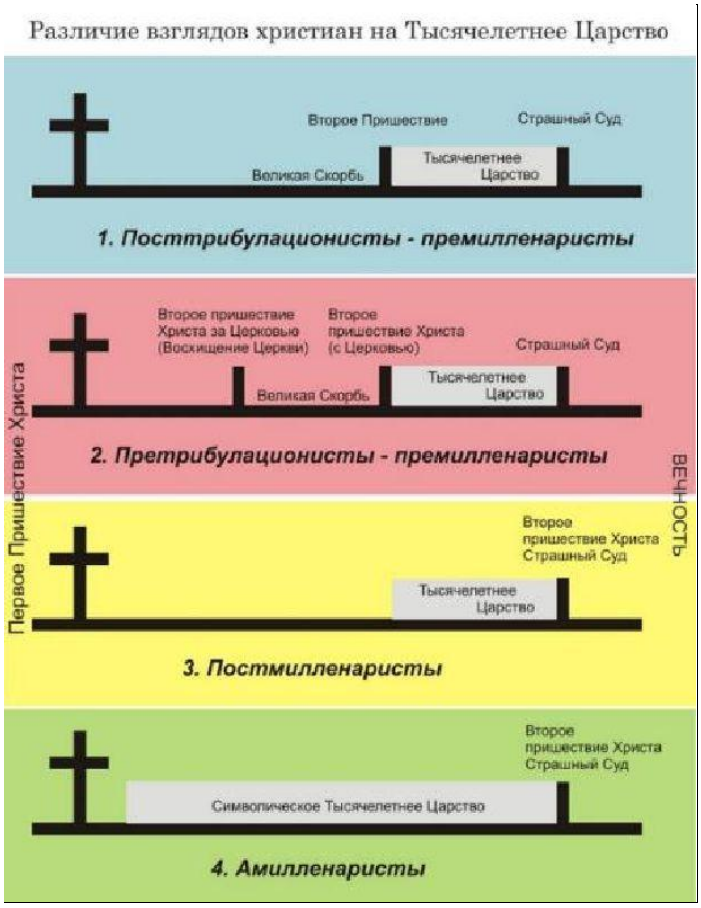

Rabbin krallığının gelmesinden önce yeryüzünde şunlar yaşanacaktır:

1. Mesih ve Kilise, Armageddon Savaşı'nın belirleyici aşamasında gelecek ve dünya "canavarının" tüm askeri ittifaklarını yok edecektir.
2. Siyasi ve dini liderler ateş gölüne atılacak.
3. Ortadoğu'da "canavarın" saltanatı sırasında idam edilen ve başları kesilen 144.000 Mesihçi Yahudi, ebedi bedenlerle diriltilecektir.
4. Ejderha bağlanacak ve 1000 yıl boyunca uçuruma atılacak.
5. Tüm uluslar şu madde kapsamında yargılanacaktır: Yahudi karşıtlığı.
6. Tapınak temizlenecek ve bütün milletler Tanrı'ya ibadet etmek için gelecekler.
7. Kudüs dünyanın başkenti olacak ve dirilmiş Davut onun başkanı olacak.

Milletlerin Yargısı

“O’nun yönetiminin ve barışının artışının sonu olmayacak; Davut’un tahtı üzerinde ve krallığı üzerinde, onu kurmak ve adaletle, doğrulukla desteklemek için, bundan böyle ve sonsuza dek, Rab’bin ordularının gayreti bunu yapacak” (İşaya 9:7). *“Geçin, kapılardan geçin, halk için yolu hazırlayın! Düzleştirin, yolu düzeltin, taşları kaldırın, halk için bir sancak dikin! İşte, Rab yeryüzünün sonuna kadar ilan ediyor: Siyon kızına deyin ki: ‘Kurtarıcınız geliyor; ödülü O’nunla birlikte, karşılığı da O’nun önündedir’”* (İşaya 62:10, 11) . 1000 yıllık krallığın düğün kutlamalarının günleri gelmeden önce, Tanrı, sevgi çağrısını reddedenlerin hepsini yargılayacaktır. *“Tanrı’nın adil hükmü gelecek ki, Tanrı’nın krallığına layık sayılasınız; bunun için de acı çekiyorsunuz… Çünkü Tanrı’nın gözünde, sizi sıkıntıya sokanlara sıkıntı ile karşılık vermek, sıkıntı çekenlere ise bizimle birlikte ferahlık vermek adil bir şeydir. Rab İsa gökten kudretli melekleriyle birlikte, alevli ateş içinde görünecek ve Tanrı’yı tanımayanlardan ve Rabbimiz İsa Mesih’in müjdesine itaat etmeyenlerden intikam alacaktır. Bunlar, Rabbin huzurundan ve O’nun kudretinin görkeminden sonsuza dek yok edileceklerdir. O gün, O, kutsalları arasında yüceltilmek ve iman edenlerin arasında hayranlık uyandırmak için gelecektir; çünkü siz bizim tanıklığımıza iman ettiniz.”* (2 Selanikliler 1:6-10) Mesih, dirilişinden sonra kapalı kapılar ardında öğrencilerine göründüğü ve Havari Tomas'ı şu sözlerle çağırdığı aynı bedende görünecek: *“Parmaklarını uzat ve ellerime bak; elini uzat ve yanıma sok; imansız olma, iman et”* (Yuhanna 20:27). “ *Onlar, deldikleri kişiye bakacaklar” (* Zekeriya 12:10; Yuhanna 19:37).

“Toprağın tozunda uyuyanların birçoğu uyanacak; kimisi sonsuz hayata, kimisi de utanç ve sonsuz aşağılanmaya. Bilge olanlar gökyüzünün parlaklığı gibi parlayacak, birçoklarını doğru yola döndürenler ise sonsuza dek yıldızlar gibi parlayacaklar” (Daniel 12:1-3). *“Ve tahtlar gördüm; üzerlerine oturdular ve onlara yargılama yetkisi verildi. Sonra İsa'ya karşı şahitlik ettikleri ve Tanrı'nın sözüne bağlı oldukları için başları kesilenlerin ruhlarını gördüm; canavara veya onun suretine tapmamış, alınlarına veya ellerine onun işaretini almamışlardı. Bunlar dirildiler ve Mesih'le birlikte bin yıl hüküm sürdüler”* (Vahiy 20:4,5). Başları kesilen şahitler, Mesih'in gelişiyle yüceltilmiş bedenlerle diriltilecek *ve* 1000 yıl boyunca *“gökyüzünün parlaklığı gibi parlayacaklar ve birçoklarını doğru yola döndürenler, sonsuza dek yıldızlar gibi parlayacaklar* . ” *“Ölüm sonsuza dek yutulacak; Rab Tanrı bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek; halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak; çünkü Rab şöyle*

diyor: O gün diyecekler ki: İşte bu bizim Tanrımızdır; O'na güvendik ve O bizi kurtardı. Bu Rab'dir; O'na güvendik; O'nun kurtuluşunda sevinelim ve neşelenelim... Ölüleriniz dirilecek; ölü bedenler kalkacak. Ey toz içinde yatanlar, uyanın ve şarkı söyleyin; çünkü çiğiniz otların çiği gibidir ve yeryüzü ölüleri dışarı atacaktır" (İşaya 25:6-9; 26:19,20). Kilise içinden şöyle haykıranlar onlardı: *"Sen öldürüldün ve bizi her kabileden, dilden, halktan ve milletten kanınla Tanrı'ya kurtardın; bizi Tanrımıza bir krallık ve rahipler kıldın. Ve yeryüzünde hüküm süreceğiz"* (Vahiy 5:9-10), çünkü onlar ilk dirilişte dirilecek olan başları kesilmişlerin ruhları olacaklardır. Mesih'in kilisesinin bir parçası olacaklar, "ilk meyveler" olarak – *"İnsanlar arasından kurtarıldılar, Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk meyveler oldular"* (Vahiy 14:4). *"Ama sen Siyon Dağı'na ve yaşayan Tanrı'nın şehrine, göksel Yeruşalim'e ve sayısız meleğe, gökte kayıtlı olan ilk meyvelerin genel meclisine ve kilisesine, her şeyin Yargıcı olan Tanrı'ya ve mükemmelleştirilmiş doğru insanların ruhlarına geldin"* (İbraniler 12:22, 23).

Melek, Daniel'e zamanı şöyle bildirdi: " *Günlük kurbanın kaldırılmasından ve yıkıma yol açan iğrençliğin kurulmasından bin iki yüz doksan gün geçecektir. Bekleyip bin üç yüz otuz beş güne ulaşan ne mutlu!"* (Daniel 12:10-13). Tapınaktaki kurbanlar haftanın ortasında sona erecek ve G10 koalisyon hükümeti "canavar"a -Deccal'e- kalan 42 ay - 1260 gün boyunca tam yetkiyi devredecek (Vahiy 13:5) ve o tapınakta oturup günlük kurbanı sona erdirecektir. 30 günlük farkla 1290 güne yapılan atıf, Megiddo Vadisi'ndeki savaş zamanını, İsrail'in çöl sığınaklarından dönüşünü ve kutsal yerin temizlenmesini ifade eder (Daniel 8:14). 1290 ile 1335 günleri arasındaki 45 günlük süre, yargılama için ayrılmıştır.

народами.
«Я соберу все народы, и приведу их в

Yehoşafat vadisinde, halkım ve mirasım İsrail için, aralarına dağıttıkları için, onlara karşı hüküm vereceğim.

"Uluslar kalksın ve Yehoşafat vadisine insinler; çünkü ben orada oturup bütün ulusları her taraftan yargılayacağım. Karar vadisinde kalabalıklar, kalabalıklar! Çünkü Rabbin günü karar vadisinde yakındır!" (Yoel 3:14-16). Bu yargılamanın gerçekleşeceği coğrafi konum, peygamber Yoel'de belirtilmiştir. Bugün Yehoşafat Vadisi,

Zeytin Dağı ile Kudüs surları arasında dar bir vadi. Kudüs'ün ötesindeki Yehoşafat Vadisi, Mesih'in ayakları Zeytin Dağı'na bastığında genişleyecek ve dağ büyük bir vadiye bölünecektir. *"O gün O'nun ayakları, doğuda Kudüs'ün önünde bulunan Zeytin Dağı'na basacak; Zeytin Dağı ortadan ikiye ayrılacak ve doğudan batıya kadar çok büyük bir vadi oluşacaktır"* (Zekeriya 14:4). *"Rab yargılamak için kalkacak ve milletleri yargılamak için duracaktır"* (İşaya 3:13). Şu anda yaşayan 7,5 milyar insanın onda birinin bile hayatta kalması durumunda, yeni Yehoşafat Vadisi'ne sığabileceklerini varsaymak mantıklıdır. *"İşte, Rabbin günü geliyor; zalim, öfkeli ve şiddetli bir gazapla geliyor; ülkeyi ıssızlaştıracak ve günahkârları oradan yok edecek. Göklerin yıldızları ve ay ışığı yok; güneş doğarken kararıyor, ay ışığını vermiyor. Dünyayı kötülüklerinden dolayı, kötüleri de haksızlıklarından dolayı cezalandıracağım. Gururluların kibrine son vereceğim, zalimlerin gururunu kıracağım. İnsanları saf altından daha değerli, Ofir altından daha değerli kılacağım* ." (İşaya 13:9-12)

“Tarlada iki kişi olacak: Biri alınacak, diğeri bırakılacak. Değirmende iki kadın öğütecek: Biri alınacak, diğeri bırakılacak. Bu nedenle uyanık olun, çünkü Rabbinizin ne zaman geleceğini bilmiyorsunuz. ” (Matta 24:41-42). Bu, kilisenin alınmasıyla ilgili değil, hayatta kalanların yargılanmak üzere toplanmasıyla ilgilidir. Önce, kanunsuzluk yapan ve “canavarın” işaretini alanlar olan yabani otlar toplanacak ve ateş gölüne atılacaklardır. Meleğin söylediği sözler yerine getirilecektir: - *“Kim canavara ve onun suretine taparsa ve alnına veya eline onun işaretini alırsa, o da Tanrı'nın gazabının şarabından içecektir; bu şarap, gazabının kadehine saf olarak dökülmüştür ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun huzurunda ateş ve kükürtle azap görecektir; azaplarının dumanı sonsuza dek yükselir. Canavara ve onun suretine tapan ve onun işaretini alan kimseler gece gündüz rahat bulamazlar”* (Vahiy 14:9-11). Mesih, buğday ve yabani otlar benzetmesinde zamanın sonundan bahsetmiştir. *“…bırakın büyüsünler”*

"Hasat zamanına kadar ikisi birlikte olacak. Hasat zamanında biçicilere diyeceğim ki: Önce yabani otları toplayın ve yakmak için demetler halinde bağlayın; buğdayı ise ambarıma toplayın... Bu nedenle, yabani otları toplayıp ateşte yaktıkları gibi, dünyanın sonunda da öyle olacak. İnsanoğlu meleklerini gönderecek ve krallığından bütün günahkârları ve kötülük yapanları toplayıp ateş fırınına atacaklar. Orada ağlama ve diş gıcırdatma olacak" (Matta 13:30, 40-42). Armageddon'daki zaferden sonra, Mesih meleklerini gönderecek ve önce kötü yabani otları toplayıp ateş fırınına atacak; bunlar "canavarın" bağlılığını ve işaretini kabul edenlerin hepsi olacak. *“Çağın sonunda da şöyle olacak: Melekler çıkacak ve kötüleri iyilerden ayırıp ateş fırınına atacaklar. Orada ağlama ve diş gıcırdatma olacak.”* (Matta 13:49,50)

Geriye kalan uluslar Yehoşafat Vadisi'nde toplanacak ve en sevmedikleri kardeşlerine nasıl davrandıkları konusunda yargılanacaklardır (Vahiy 20:4; Matta 25:31-46). Antisemitizm her zaman tüm uluslarda kendini göstermiştir, çünkü şeytanın kendisi onun arkasında durarak Yüce Olan'ın hatırasını ve işini yok etmeyi amaçlamaktadır; ancak son günlerde son derece acımasız olacak ve bunu sergileyenler Mesih

Yeşua'nın yargısı önünde görüneceklerdir. Diriltilen 144.000 kişi buna şahitlik edecektir.

Yahudi karşıtlığıyla suçlayacak ve tüm bu kişileri yargılayacaktır.

Onlara zulmetti ve hiç merhamet göstermedi. Mesih onları yanına alacak, milletleri sağ ve sol olarak ikiye ayıracak ve kötülere şöyle diyecek: *“Ey lanetliler, benden uzaklaşın, şeytan ve melekleri için hazırlanmış olan sonsuz ateşe gidin! Çünkü ben açtım, bana yiyecek vermediniz; susuzdum, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni misafir ettiniz; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, hapisteydim, beni ziyaret etmediniz.” O zaman onlar da O'na şöyle cevap verecekler: “Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta veya hapiste gördük de sana hizmet ettik?” O da onlara şöyle cevap verecek: “Size doğrusunu söyleyeyim, bunlardan en küçüklerinden birine yapmadığınızı bana yapmadınız.” “Bunlar sonsuz cezaya gidecekler, ama doğru olanlar sonsuz hayata kavuşacaklar”* (Matta 25:31-46). Sonra Mesih onlara dönecek. İman eden İsrail'in kalan kısmı ve onlara merhamet gösterenler: *“Ey Babamın kutsanmışları, gelin, dünyanın kuruluşundan beri sizin için hazırlanmış olan krallığı miras alın. Çünkü ben açtım, siz bana yemek verdiniz; susuzdum, siz bana su verdiniz; yabancıydım, siz beni misafir ettiniz; çıplaktım, siz beni giydirdiniz; hastaydım, siz beni ziyaret ettiniz; hapisteydim, siz bana geldiniz.” O zaman doğru kişiler ona şöyle cevap verecekler: “Ya Rab, seni ne zaman aç gördük de doyurduk? Susuz gördük de su verdik? Seni ne zaman yabancı gördük de misafir ettik? Çıplak gördük de giydirdik? Seni ne zaman hasta ya da hapiste gördük de sana geldik?” Kral da onlara şöyle cevap verecek: “Size doğrusunu söyleyeyim, bu kardeşlerimden en küçüklerinden birine*

yaptığınız her şey, bana yapmışsınız demektir ." (Matta 25:34-40) Yehoşafat vadisine yerleşenlerin sayısı çok olmasa da, ıssız bölgelerde inzivaya çekilmiş, dünya devletinin damgasından kurtulmayı başarmış ve zulüm gören Mesihçi Yahudilere sığınak ve yardım sağlamış mutlu insanlar olacaklardır; bir bardak su için bile ödüllendirileceklerdir: *"Peygamber adına bir peygamberi kabul eden, peygamberin sevabını alacak; salih kişi adına salih kişiyi kabul eden, salih kişinin sevabını alacak. Ve kim bu küçüklerden birine, bir mürit adına bir bardak soğuk su verirse, size doğrusunu söyleyeyim, o hiçbir şekilde sevabını kaybetmeyecektir"* (Matta 10:41-42).

Kutsalın Kutsalı Krallığı

" *O zaman Yüce Tanrı'nın kutsalları krallığı alacaklar ve sonsuza dek, sonsuza dek ve sonsuza dek krallığa sahip olacaklar"… Baktım ki, bu boynuz kutsallarla savaştı ve onlara karşı üstün geldi, ta ki Kadim Olan gelene ve Yüce Tanrı'nın kutsallarına hüküm verilene ve kutsalların krallığı ele geçireceği zaman gelene kadar.* " (Daniel 7:18-22). Orta Doğu'da tanıklıkları nedeniyle başları kesilen Mesihçi Yahudiler, "canavarın" krallığı sırasında diriltilecek ve 1000 yıl boyunca yeryüzünde Rabbin krallığını temsil edeceklerdir. *"Onlar Mesih'le birlikte bin yıl yaşadılar ve hüküm sürdüler"* (Vahiy 20:4). " *Ölüm sonsuza dek yutulacak ve Rab Tanrı bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek ve halkının üzerindeki utancı bütün yeryüzünden kaldıracak; çünkü Rab şöyle diyor: Ve o gün diyecekler ki: İşte, O bizim Tanrımızdır!" Ona güvendik ve o bizi kurtardı! Bu Rab'dir; ona güvendik; kurtuluşunda sevinelim ve neşelenelim!* (İşaya 25:8,9). Bu herkese uygulanmayacak, ancak Büyük Sıkıntı günlerinde Mesih'e güvenen Yahudilere özel olarak uygulanacaktır; ölümün sonsuza dek nasıl yutulacağını göreceklerdir. Dirilen Kral Davut dünyanın başkanı olacaktır. *"Ve ben, Rab, onların Tanrısı olacağım ve kulum Davut aralarında bir prens olacak. Ben, Rab, bunu söyledim"* (Hezekiel 34:24; 37:25). " *Ve onlar, atalarının yaşadığı, kulum Yakup'a verdiğim topraklarda yaşayacaklar; orada kendileri, çocukları ve çocuklarının çocukları sonsuza dek yaşayacaklar; " Ve kulum Davut, sonsuza dek onların üzerinde prens olacak"* (Hezekiel 37:25) . *"İşte, bir kral adaletle hüküm sürecek ve prensler adaletle yönetecek"* (İşaya 32:1). *"Ama siz benim şahitlerimsiniz," diyor Rab, "ve seçtiğim kulum, beni tanıyıp bana inanmanız ve 'Benim, benden önce yaratılmış hiçbir tanrı yoktu, benden sonra da olmayacak' diye anlamanız için"* (İşaya 43:10). Rab İsa Mesih'in krallığı bütün yeryüzünde olacak ve O'nun görkemi Yeruşalim'in üzerinde

olacak. " *Güneş artık gündüz ışığınız olmayacak, ayın parlaklığı da size ışık vermeyecek; fakat Rab sonsuza dek ışığınız olacak ve Tanrınız sizin görkeminiz olacak. Güneşiniz artık batmayacak, ay da kendini gizlemeyecek; çünkü Rab sonsuza dek ışığınız olacak ve yas günleriniz sona erecek"* (İşaya 60:18-20). *"Ve Rab bütün yeryüzünün kralı olacak; o gün tek bir Rab olacak ve adı da tek olacak. Bütün ülke, Gibeon'dan Rimmon'a kadar, Yeruşalim'in güneyinde, düzlük gibi olacak; yeri yükseltilecek; Benyamin kapısından ilk kapıya, köşe kapısına kadar ve Hanamel kulesinden kralın şarap preslerine kadar yerleşim yeri olacak. Orada yaşayacaklar ve lanet artık olmayacak, Yeruşalim sağlam duracak"* (Zekeriya 14:9-11). Davut bu günleri önceden görmüştü: *"Rab Siyon'da büyüktür ve bütün halkların üstündedir"* (Mezmur 99:2). *"Kalk, parılda, [Yeruşalim], çünkü ışığın geldi ve Rabbin görkemi senin üzerine doğdu. Çünkü işte, karanlık yeryüzünü, koyu karanlık da insanları kaplayacak; fakat Rab senin üzerine doğacak ve görkemi senin üzerinde görülecek. Milletler senin ışığına, krallar da senin doğuşunun parlaklığına gelecekler"* (İşaya 60:1-3). Çölde kurulan çadırın üzerinde olduğu gibi, Mesih'in görkemi de yeryüzündeki Yeruşalim'in üzerinde gece gündüz olacak.

İlahi yönetim çağına girmeye layık görülen herkes için, Mesih'in Krallığı'nın mutlu 1000 yılı gelecek; bu dönemde yüz yaşında bir adam genç bir insanın sağlığıyla ölecek, savaş öğrenmeyecekler ve yeryüzü bir bahçeye dönüşecek. *"Kılıçlarını saban demirine, mızraklarını budama bıçağına çevirecekler; millet millete karşı kılıç kaldırmayacak, artık savaş öğrenmeyecekler. Her biri kendi asmasının ve incir ağacının altında oturacak ve kimse onları korkutmayacak; çünkü orduların Rabbi'nin ağzı bunu söylemiştir"* (Mika 4:3,4). *"O zaman halkım barış içinde, güvenli yurtlarda ve hoş dinlenme yerlerinde yaşayacak"* (İşaya 32:18). *"O zaman onlarla kır hayvanları, gökteki kuşlar ve yerde sürünenlerle bir antlaşma yapacağım: Ok ve kılıcı, savaşı ülkeden kaldıracağım ve onları güven içinde yaşatacağım"* (Hoşea 2:18).

"O zaman kurt kuzuyla birlikte yaşayacak, leopar oğlakla birlikte yatacak; buzağı, genç aslan ve semiz hayvan bir arada olacak; küçük bir çocuk onlara önderlik edecek. İnek ayıyla birlikte otlayacak, yavruları birlikte yatacak; aslan da semiz hayvan gibi saman yiyecek. Emziren çocuk engerek yılanının deliğinin üzerinde oynayacak, çocuk elini engerek yuvasına sokacak. Kutsal dağımın her yerinde zarar vermeyecekler, yok etmeyecekler; çünkü yeryüzü, suların denizi kapladığı gibi, RAB'bin bilgisiyle

dolacak." (İşaya 11:6-9) *"Artık orada ömrünü tamamlamayan ne çocuk ne de yaşlı olmayacak; çünkü yüz yaşında olan genç yaşta ölecek, yüz yaşında olan günahkâr ise lanetlenecektir. Ben evler inşa edip onlarda oturacağım, bağlar dikip meyvelerini yiyeceğim. Başkası inşa edip başkası oturmayacak, başkası dikip başkası yemeyecek; çünkü halkımın günleri bir ağacın günleri gibi olacak ve seçilmişlerim ellerinin emeğinin tadını uzun süre çıkaracaklar. Boşuna emek vermeyecekler, sıkıntı için çocuk doğurmayacaklar; çünkü onlar Rabbin kutsanmış tohumu olacaklar ve soyları refah içinde yaşayacak."*

"Onlar daha çağırmadan ben cevap vereceğim; daha konuşurken ben işiteceğim. Kurt ve kuzu birlikte otlayacak; aslan öküz gibi saman yiyecek; ama yılanın yemeği toz olacak. Kutsal dağımın tamamında zarar vermeyecekler, yok etmeyecekler, diyor RAB" (İşaya 65:17, 20-25). *"Ve hiçbir sakin, 'Hasta oldum' demeyecek; orada yaşayanların günahları bağışlanacak"* (İşaya 33:24). *"O zaman körlerin gözleri açılacak, sağırların kulakları açılacak. O zaman topal adam geyik gibi sıçrayacak, dilsizlerin dili şarkı söyleyecek; çünkü çölde sular fışkıracak, çölün ortasında dereler akacak"* (İşaya 35:5, 6).

Rabbin yargılarından sonra, O'nun yeri ve göğü sarsmasından sonra, yeryüzünün manzarası kökten değişecektir. *"O durdu ve yeri sarstı; baktı ve milletleri titretti. Ebedi*

dağlar yarıldı, kadim tepeler battı; O'nun ebedi yolları" (Habakkuk 3:6 *). "Ve yeryüzünde insanlar var olduğundan beri görülmemiş büyük bir deprem oldu. Ne büyük bir deprem! Çok büyük!... Ve bütün adalar kaçtı ve dağlar bulunamadı"* (Vahiy 16:18-20). Muhtemelen dünyanın kutupları kayacak ve bir dizi kıta sular altında kalacak, yeni adalar ve kıtalar ise karaya çıkacaktır. Dünyanın coğrafi kutupları, gezegenin yüzeyinde dönme ile kesişen noktalardır. Kutup kayması, bu kutupların alttaki yüzeye göre konumlarındaki değişiklikleri tanımlar. Kuzey manyetik kutbu ilk olarak 1831'de keşfedildi. 1904'te bilim insanları tekrar ölçüm yaptıklarında, kutbun 31 mil (yaklaşık 50 km) hareket ettiğini buldular. Pusula iğnesi coğrafi kutbu değil, manyetik kutbu gösterir. Son 150 yılda, Dünya'nın manyetik alanının gücü yüzde 10 oranında zayıfladı. Bu süre zarfında, kuzey manyetik kutbu Arktik'te 685 mil (yaklaşık 1190 km) hareket etti. Son yüzyılda, manyetik kutupların hareket hızı önceki dört yüzyıla kıyasla arttı. Ölü Deniz veya Tuz Denizi değişecek ve balıklarla dolacak. Tanrı'nın krallığında 1000 yıl boyunca, tapınağın altından bir kaynak fışkıracak, doğuya doğru Ölü Deniz'e akacak ve deniz iyileşip balıklarla dolacak. " *Sonra beni tapınağın kapısına geri götürdü ve işte, tapınağın eşiğinin altından doğuya doğru su akıyordu, çünkü tapınak doğuya bakıyordu ve su tapınağın sağ tarafının altından, sunağın güney tarafı boyunca akıyordu."*

Ve bana dedi ki: "Bu sular yeryüzünün doğusuna doğru akacak, ovaya inecek ve denize karışacak; suları bütünleşecek. İki akıntının birleştiği yerde sürünen her canlı yaşayacak. Balıklar çok bol olacak, çünkü sular oraya girecek ve sular bütünleşecek. Akıntı nereye giderse, orada her şey yaşayacak. Balıkçılar Engedi'den Eglaim'e kadar onun yanında duracak ve ağlarını atacaklar. Balıklar kendi türlerinden olacak ve büyük denizdeki gibi çok sayıda balık olacak. Bütünleşmemiş bataklıkları ve göletleri tuzlanacak. Akıntının kıyısında, bu tarafta ve o tarafta, her türlü meyve veren ağaç yetişecek: yaprakları solmayacak, meyveleri de eksik olmayacak: her ay yenileri çıkacak, çünkü onlar için su kutsal yerden akacak." "Meyveleri yiyecek, yaprakları ise ilaç olarak kullanılacaktır" (Hezekiel 47:1,8-12).

"Çöl ve kurak toprak sevinecek, çöl gül gibi çiçek açacak, çokça çiçek açacak, sevinçten şarkı söyleyecek. Lübnan'ın görkemi, Karmel ve Şaron'un ihtişamı ona verilecek; RAB'bin görkemini, Tanrımızın yüceliğini görecekler." (İşaya 35:1, 2). *"Çamurlu sular bir gölete, susuz topraklar su kaynaklarına dönüşecek; ejderhaların*

meskeni, orada yatanlar, kamış ve sazlıklarla dolu bir yer olacak." (İşaya 35:7). *"Ey Siyon oğulları, Rab Tanrınızda sevinin ve neşelenin; çünkü O size yağmuru ölçülü bir şekilde verecek ve ilk yağmur gibi, ilk yağmur gibi, son yağmuru da size indirecektir. Harman yerleri tahılla dolacak, şarap presleri şarap ve zeytinyağıyla taşacak. Çekirge, tırtıl, böcek ve kurtçukların yiyip bitirdiği yılların karşılığını size vereceğim; aranıza gönderdiğim büyük ordumla bunu yapacağım. Yiyip doyacaksınız ve size harika işler yapmış olan Rab Tanrınızın adını öveceksiniz; halkım asla utanmayacak. O zaman bileceksiniz ki ben İsrail'in ortasındayım, ben Rab Tanrınızım ve benden başka Tanrı yoktur; halkım asla utanmayacak." "Bundan sonra da Ruhumu bütün insanlığın üzerine dökeceğim; oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek, yaşlılarınız rüyalar görecek, gençleriniz ise görüler görecek."* (Yoel 2:23-28). *"Dağlarda nehirler, vadilerin ortasında pınarlar açacağım; çölü su havuzu, kuru toprağı su kaynakları yapacağım; çölde sedir, akasya, mersin ve zeytin ağaçları dikeceğim; çölde de servi, incir ve kayın ağaçları dikeceğim ki, Rabbin elinin bunu yaptığını, İsrail'in Kutsal Olanı'nın yarattığını görsünler, bilsinler, düşünsünler ve anlasınlar."* (İşaya 41:18-20) . *"İşte günler geliyor," diyor RAB, "çiftçi biçiciyi, üzüm ezen ekiciyi geçecek; dağlardan tatlı şarap akacak, bütün tepelerden sular akacak. O zaman İsrail halkımın esaretini geri getireceğim; harap olmuş şehirleri yeniden inşa edecekler ve oralarda yaşayacaklar; bağlar dikecekler, şaraplarını içecekler; bahçeler dikecekler, meyvelerini yiyecekler. Onları kendi topraklarına yerleştireceğim ve onlara verdiğim topraklardan bir daha asla sökülmeyecekler, diyor RAB Tanrınız"* (Amos 9:13-15). *"RAB, Siyon'u teselli edecek; bütün ıssız yerlerini teselli edecek; çöllerini Aden gibi, çoraklarını da RAB'bin bahçesi gibi yapacak. Orada sevinç ve neşe, şükran ve şarkı bulunacak"* (İşaya 51:3).

"Yer onların önünde sarsılacak, gökler titreyecek; güneş ve ay kararacak, yıldızlar ışıklarını kaybedecek" (Yoel 2:10). *" O gün, ışık olmayacak, ışıklar kaybolacak"* (Zekeriya 14:6, 7). *"Ama o sıkıntıdan sonra, o günlerde güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecek ve göklerin güçleri sarsılacak"* (Markos 13:24, 25). *"Ve ayın ışığı güneşin ışığı gibi olacak, güneşin ışığı da yedi kat daha fazla olacak, yedi günün ışığı gibi; Rab halkının yaralarını sardığı ve onların vebasını iyileştirdiği gün"* (İşaya 30:26).

İsrail'in geri kalan halkı

Yüce Tanrı'nın kraliyet rahipliği. *"Ama siz Rabbin rahipleri diye çağrılacaksınız; onlar size Tanrımızın hizmetkarları diyecekler; milletlerin zenginliklerini yiyecek ve onların şanıyla övüneceksiniz"* (İşaya 61:6). Yeremya kitabı, İsrail'in geleceği hakkında bir kehanet içerir: *"Ve şöyle olacak, siz çoğalıp ülkede verimli olduğunuz zaman, o günlerde, Rab diyor ki,*

"Artık 'RAB'bin antlaşma sandığı' demeyecekler; akıllarına gelmeyecek, hatırlanmayacak, ona yaklaşmayacaklar, artık olmayacak. O zaman Yeruşalim'e 'RAB'bin tahtı' diyecekler; bütün milletler RAB'bin adı uğruna Yeruşalim'e toplanacaklar; artık kötü kalplerinin inatçılığında yürümeyecekler." (Yeremya 3:16-17) *"O gün Yeruşalim'e, 'Korkmayın!' diyecekler; Siyon'a da, 'Elleriniz güçsüz olmasın!' diyecekler. RAB Tanrınız aranızdadır, sizi kurtaran kudretli O'dur. Sizin üzerinizde sevinçle sevinecek, sevgisiyle sevinecek, şarkılarla sevinecek… O zaman sizi getireceğim, o zaman sizi toplayacağım; çünkü RAB diyor ki, esaretinizi gözlerinizin önüne geri getirdiğim zaman, sizi yeryüzündeki bütün milletler arasında bir isim ve şeref yapacağım"* (Zefanya 3:16-20). *"Onlar RAB Tanrılarına ve kendileri için yetiştireceğim kralları Davut'a hizmet edecekler. Ve sen, kulum Yakup, korkma, diyor RAB, ey İsrail; çünkü işte, seni uzaktan kurtaracağım ve soyunu esaret ülkesinden kurtaracağım; Yakup geri dönecek, barış içinde yaşayacak ve kimse onu korkutmayacak"* (Yeremya 30:9,10). *"Rab şöyle diyor: 'Siyon için çok kıskanıyorum,*

ona karşı büyük bir öfke duyuyorum.' Rab şöyle diyor: 'Siyon'a döneceğim ve Yeruşalim'de oturacağım. Yeruşalim, hakikat şehri, Rabb'in dağı, kutsallık dağı diye anılacaktır.'" (Zekeriya 8:2,3). *"İsrail, Yaratıcısı'nda sevinç duysun; Siyon oğulları, Kralları'nda sevinç duysun… Ağızlarında Tanrı'nın övgüleri, ellerinde iki ağızlı kılıç olsun; uluslardan intikam alsınlar, halkları cezalandırsınlar, krallarını zincirlerle, soylularını demir prangalarla bağlasınlar ve yazılı olan hükmü onlara karşı uygulasınlar. Bu şeref, O'nun bütün azizlerine aittir." "Haleluya"* (Mezmur 149:2-9). *"Rab Tanrı şöyle diyor: O gün, sizi bütün günahlarınızdan arındırdığımda, şehirlerde yaşayacağım, harap yerler yeniden inşa edilecek, ıssız topraklar ekilecek; geçen herkesin gözü önünde ıssız olan bu topraklar yeniden işlenecek; o zaman diyecekler ki: 'Bu ıssız topraklar cennet bahçesi gibi oldu; yıkılmış, ıssız ve harap olmuş bu şehirler surlarla çevrili ve yerleşim yeri olacak'"* (Hezekiel 36:33-35) . " *O zaman yabancıların oğulları surlarınızı yeniden inşa edecek, kralları size hizmet edecek; çünkü öfkemle sizi vurdum, ama lütfumla size merhamet edeceğim"* (İşaya 60:10) . *"Krallar sizin evlatlarınız, kraliçeleri de sizin anneleriniz olacak; yüzlerini yere eğip size secde edecekler ve ayaklarınızın tozunu yalayacaklar." "O zaman benim Rab olduğumu anlayacaksınız; çünkü beni bekleyenler utanmayacaklardır."* (İşaya 49:23) . " *Ve sözlerimi ağzınıza koyacağım, sizi elimin gölgesiyle örteceğim ki, gökleri kurayım, yeryüzünü sağlamlaştırayım ve Siyon'a, 'Sen benim halkımsın' diyeyim."* (İşaya 51:16) . *"O zaman bilecekler ki, ben, Rab Tanrıları, onlarla birlikteyim ve onlar, İsrail evi, Benim halkımdır," diyor Rab Tanrı. "Ve siz Benim koyunlarımsınız, otlağımın koyunlarısınız; siz insanlarsınız ve Ben sizin Tanrınızım," diyor Rab Tanrı* (Hezekiel 34:30,31).

Son Hüküm

"Bin yıl dolduğunda, Şeytan hapishanesinden serbest bırakılacak ve dünyanın dört köşesindeki milletleri, Gog ve Magog'u aldatmak için dışarı çıkacak; onları savaş için bir araya toplayacak; sayıları deniz kumu kadar çoktur. Ve yeryüzünün genişliğine çıktılar ve kutsalların kampını ve sevgili şehri kuşattılar. Ve Tanrı'dan gökten ateş indi ve onları yiyip bitirdi. Ve onları aldatan şeytan, canavarın ve sahte peygamberin bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Ve sonsuza dek gece gündüz azap çekecekler" (Vahiy 20:7-10). Bin yılın sonunda, Tanrı, yeryüzünde yaşayanları sınamak için Şeytan'ın milletleri aldatmasına izin verecektir (Yeremya 17:9, 10). Tanrı,

herkesi Tanrı'nın Ruhu olmadan hiçbir nimetle ıslah edilemez ve kötülüğe mahkum olduklarına ikna etmek için son kez şeytanı kullanacaktır. Şeytan ve ruhları milletleri aldattığında, Yafet'in soyundan gelen Gog ve Magog, devrimci koalisyona önderlik edeceklerdir (Yaratılış 10:2). 17. yüzyılda yaşamış bir Lüterci tarihçi şöyle yazıyor: " *Magog'dan Getalar ve Massagetler, bir İskit kabilesi doğdu* " (Wikipedia). İsa Mesih'in saltanatı sırasında insanlık tarihinin tüm nimetlerini aşacak olan bin yıllık mutluluk ve refaha rağmen, milyarlarca insanın şeytanın aldatmacasına kapılacağını hayal etmek zordur. Şeytanın serbest bırakılması, günahkâr doğanın kötü arzularını, hoşnutsuzluk halini ve Tanrı'nın gerçeğine ve kutsallığına karşı direnişi uyandıracaktır. Peygamber şöyle diyor: *"Kalp her şeyden daha aldatıcı ve son derece kötüdür; onu kim anlayabilir?"* (Yeremya 17:9). Sadece Tanrı günahkâr bir kalbin durumunu değiştirebilir. Armageddon Savaşı'nda Prens Gog ve müttefiklerinin tamamen yenilgiye uğramasına rağmen, onun kötü, emperyalist eğilimleri, Tanrı'nın yeryüzündeki bin yıllık egemenliği boyunca değişmeyecektir (Vahiy 20:7-10). Askeri bir koalisyon kuracaklar ve deniz kumu gibi, bin yıldır savaşmayı öğrenmeyi bıraktıkları, dünyanın başkenti Yeremya'ya, sursuz topraklara ineceklerdir. Burada şeytanın ve tüm kötü insanlığın nihai yargısı gerçekleşecektir. Hem yeryüzünde hem de gökte Tanrı Krallığı, Mesih'in çarmıhta "Tamamlandı" diyerek ilan ettiği gibi, yargının başlangıcı da -de jure- Mesih tarafından çarmıhta şeytan üzerinde gerçekleştirilmiştir. " *Şimdi bu dünyanın yargısı günüdür: şimdi bu dünyanın prensi kovulacaktır"* (Yuhanna 12:31). Kutsal Ruh da buna tanıklık eder: *"bu dünyanın prensi yargılanmıştır"* (Yuhanna 16:11). Ve aslında bu, bin yıllık ilahi krallığın ardından Gog benzeri ulusların isyanı sırasında gerçekleşecektir.

“Ve büyük beyaz bir taht ve üzerinde oturanı gördüm; yüzünden bulutlar kaçıyordu.”

Gökte ve yerde, onlara yer bulunamadı. Ölüleri, küçük ve büyük, Tanrı'nın önünde dururken gördüm; kitaplar açıldı. Başka bir kitap daha açıldı; bu da hayat kitabıdır. Ölüler, kitaplarda yazılı olanlara göre, yaptıkları işlere göre yargılandılar. Sonra deniz içindeki ölüleri geri verdi; Ölüm ve Hades de içlerindeki ölüleri geri verdi. Her insan

kendi yaptıklarına göre yargılandı. Ölüm ve Hades

Ateş gölüne atıldılar. Bu ikinci ölümdür. Ve yaşam kitabında yazılı bulunmayan herkes ateş gölüne atıldı (Vahiy 20:11-15). Beyaz tahtta oturan, Tanrı'nın Oğlu'dur; çünkü Baba, insanlık üzerindeki bütün yargıyı O'na verdi, *"O'nu ölülerden dirilterek herkese güvence verdi"* (Elçilerin İşleri 17:31). *"Gerçekten, gerçekten size söylüyorum, ölülerin Oğul'un sesini duyacağı saat geliyor, hatta şimdi geldi. "*

"İşitenler yaşayacaklardır. Çünkü Baba'nın kendisinde hayat olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde hayat verdi. Ve O'na yargılama yetkisi verdi, çünkü O İnsanoğlu'dur" (Yuhanna 5:25-29). Yargılanacak olan ölülerin üç diyarı listelenmiştir: " *İçinde ölülerin bulunduğu deniz; ve ölüm ve Hades, içlerinde ölülerin bulunduğu yeri teslim ettiler."* Deniz muhtemelen tufan sularıyla yok edilen ilk dünyayı simgeliyor. Mesih'in dirilişinden sonra, Rab'de ölenlerin hepsi Mesih'le birleşir ve yargılanmazlar. İmansızlar zaten mahkumdurlar ve cehenneme giderler, orada alevler içinde azap çekerler (zengin adam gibi), hükümlerinin açıklanmasını beklerler. Geri kalanlar, yargılamayı beklerken, yeraltı dünyasında, bir ön yargılama gözaltı merkezi gibi, ölümün gücü altındadırlar. Bunlardan, Yaşam Kitabı'na yazılanlar bulunacaktır. Herkes, adil hükmü işitmek ve kabul etmek üzere, beden içinde sonsuza dek diriltilecektir. *"Çünkü Mesih, ölülerin ve dirilerin Rabbi olmak için öldü, dirildi ve yeniden yaşadı"* (Romalılar 14:9).

Yeni Ahit'te "Hayat Kitabı" terimi (Filip. 4:3; Luka 10:20) ve Vahiy Kitabı'nda altı kez (3:5; 13:8; 17:8; 20:12, 15; 21:27) geçmektedir ve tüm bu yerlerde ebedi kurtuluş anlamına gelir . Tanrı kendini İbrahim'e şöyle açıkladı: *"Rab onun önünden geçti ve şöyle dedi: 'Rab, Rab, merhamet ve şefkat Tanrısı,*

" Öfkesi geç olan, iyiliği ve doğruluğu bol olan" (Çıkış 34:6). Tanrı, insanlık tarihi boyunca, özellikle de biricik Oğlu'nun kurban edilmesi ve lütuf zamanında, insanlığa olan sevgisini kanıtlamıştır. *"Tanrı, bütün insanların kurtulmasını ve gerçeği bilmesini ister"* (1 Timoteos 2:4). " *Çünkü ben ölenin ölümünden zevk almam. "*

"Rab Tanrı diyor ki: 'Ama dönün ve yaşayın!'" (Hezekiel 18:32; 2 Petrus 3:9). *"Çünkü Tanrı, dünyayı yargılamak için değil, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye Oğlunu gönderdi. O'na iman eden yargılanmaz; fakat iman etmeyen çoktan yargılanmıştır, çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. Ve yargı şudur: Işık dünyaya geldi; ama insanlar karanlığı ışığa tercih ettiler, çünkü yaptıkları kötülüklerdi"* (Yuhanna 3:17-19). Tanrı her insanın kendi özgür iradesine sahip olma hakkını yarattı ve bunu elinden almaz. Kurtarıcı şöyle dedi: *"Bana gelmek istemiyorsunuz ki, yaşayasınız"* (Yuhanna 5:40). *"Ama sizin inatçılığınız ve tövbe etmeyen yüreğiniz yüzünden, gazap gününde ve Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı günde kendinize gazap biriktiriyorsunuz. O, her bir kişiyi amellerine göre cezalandıracaktır: Sabırla iyilik yapmaya devam ederek şan, şeref ve ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecektir. Ama kendi iradelerine göre hareket edenlere, hakikate itaat etmeyip haksızlığa itaat edenlere ise gazap ve öfke verecektir"* (Romalılar 2:5-8, 16). Tanrı Kutsaldır ve ebedi özünde değişmemiştir. Tanrı'nın adaleti, bilinçli varlıkların bilinçli eylemlerine karşılık olarak, cezalandırma şeklinde ifade edilecektir. *"Ey Rab, sen adilsin ve hükümlerin doğrudur "* (Mezmur 119:137). İbrahim'in dediği gibi, " *Bütün dünyanın yargıcı haksızlık mı yapacak?" "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Ben yaşadığım sürece,' diyor Rab, 'her diz bana eğilecek ve her dil Tanrı'yı itiraf edecek.'" "Bu nedenle her birimiz Tanrı'ya kendi hesabını vereceğiz"* (Romalılar 14:11, 12). Kilisesi, Mesih'le birlikte dünyayı ve ruhları yargılayacaktır . *"Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Eğer dünya sizin tarafınızdan yargılanıyorsa, en küçük meseleleri yargılamaya layık değil misiniz? Melekleri yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? Bu hayatın meselelerini ne kadar daha çok yargılayacağız?"* (1 Korintliler 6:2, 3). Dünyanın zulmüne ve cinlerin hilelerine

katlanan Mesih'e sadık olanlar, 1000 yılın sonunda Mesih'le birlikte dünyayı yargılayacaklardır. Diriltilen tüm ruhlar yargılanacak ve İsa'ya tanıklıklarından dolayı kimlerden nefret ettiklerini görecekler ve burada Tanrı son hükmü verecektir. 12 Havari, inanmayan İsrail tarafından yargılanacak: *"İsa onlara dedi ki: 'Gerçekten size söylüyorum ki, beni izleyen sizler, yeniden doğuşta, İnsanoğlu yüceliğinin tahtına oturduğu zaman, siz de oturacaksınız ve*

" On iki taht üzerine oturacaksın ve İsrail'in on iki kabilesini yargılayacaksın" (Matta 19:28). " *Ninovalılar bu nesille birlikte yargılamada ayağa kalkacak ve onu kınayacaklar; çünkü onlar Yunus'un vaazı üzerine tövbe ettiler; işte Yunus'tan daha büyük biri burada. Güney kraliçesi bu nesille birlikte yargılamada ayağa kalkacak ve onu kınayacak; çünkü o, Süleyman'ın bilgeliğini dinlemek için dünyanın ucundan geldi; işte Süleyman'dan daha büyük biri burada"* (Matta 12:41,42). Ayrıca, Mesih'i çarmıha geren ve O'nu reddeden herkes O'nu bir Yargıç olarak görecektir. *"Kutsal Yazılar der ki: 'Çiviledikleri kişiye bakacaklar'"* (Yuhanna 19:37).

Tanrı, Sözüyle dünyayı yoktan var eden, tüm ölüler diriltildiğinde, denizden ve topraktan atomları sonsuz hayata döndürecektir. Kutsal Kitap şöyle der: " *İnsanların bir kere ölmeleri ve sonra yargılanmaları takdir edilmiştir* " (İbraniler 9:27). İnsan bedeni bir kere ölmeye mahkumdur; Enoch ve İlyas geri dönecek ve böylece tüm insanlar için takdir edilen şey yerine getirilecektir. Ölüm bedeni yok eder, ancak ruh ölmez, yer değiştirir ve dirilişi bekler. Dirilişten sonra beden artık ölmeyecek, ruhla birlikte sonsuza dek var olacaktır. İbrahim'in soyunu imanla kabul etmeyenler sonsuz azaba diriltileceklerdir. *"Ama ben size diyorum ki, doğudan ve batıdan birçok kişi gelecek ve göklerin krallığında İbrahim, İshak ve Yakup ile birlikte oturacaklar; fakat krallığın oğulları dış karanlığa atılacaklar; orada ağlama ve diş gıcırdatma olacaktır"* (Matta 8:11, 12). *"Ve azaplarının dumanı sonsuza dek yükselir. Canavara ve onun suretine tapanlar ve onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat bulamazlar"* (Vahiy 14:11). İstisna, Mesih'i kabul eden ve ona sadık kalanlar olacaktır. Mesih'le birlikte gömülmelerinin sembolü olan su vaftizleri, O'nun gelişinde dirilişlerinin garantisidir. Sadece Tanrı adil yargıyı uygulayabilir, çünkü O, eylemlerimizin tüm gizli düşüncelerini ve niyetlerini bilir ve O'nun önünde hepimiz, her boş sözümüz için bile hesap vereceğiz. *"Çünkü Tanrı her işi, her gizli şeyi, ister iyi ister kötü olsun, yargılayacaktır"* (Vaiz 12:14).

"Ama Rabbin günü hırsız gibi gece gelecektir; o gün gökler büyük bir gürültüyle yok olacak, unsurlar şiddetli bir ısıyla eriyecek, yeryüzü ve üzerindeki her şey yanıp kül olacaktır. Bütün bunlar böyle yok olacağına göre, kutsal davranışlarda ve dindarlıkta ne tür insanlar olmalısınız? Göklerin ateş içinde yok olacağı ve unsurların şiddetli bir ısıyla eriyeceği Tanrı gününün gelişini bekleyip hızlandırmalısınız." (Petrus 3:10-12). "Ateş gölü" muhtemelen dünyamız olacak ve içten dışa doğru ateşli magma ve plazmaya dönüşecektir. Kasaplar Korah, Dathan ve Averon oraya indiler ve benzetmedeki zengin adam da orada son buldu. Gezegenimizin plazma çekirdeğinde ateş ve kükürtün varlığı, evrende ruhların ve

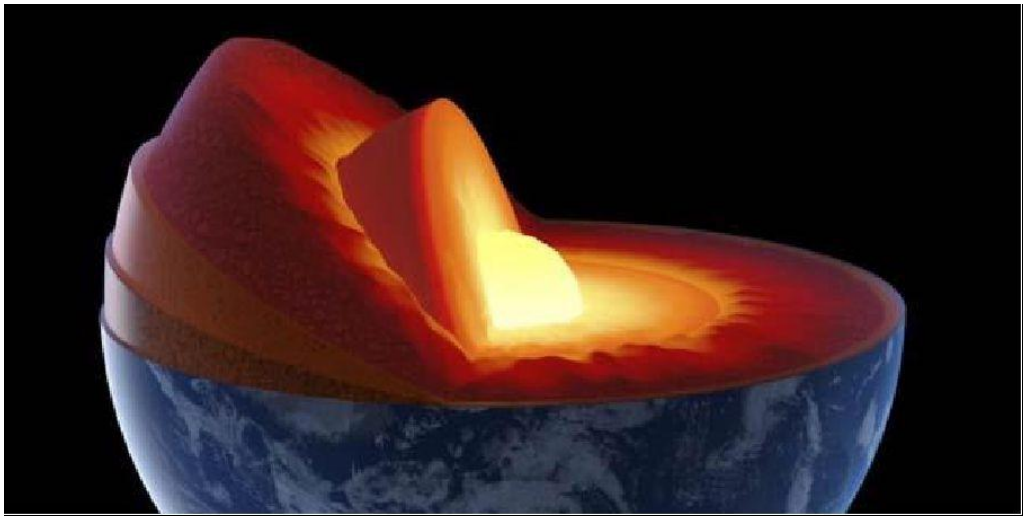

Kötü insanlar sonsuza dek. Kal, I. V. Kargel'e şöyle yazdı: *"Mesih'in Kanının döküldüğü toprakların yok olması imkansızdır."* Bugün Tanrı Oğlu'nun Kanı, yeryüzünden sakinleri için bağışlanma ve af dilemek için haykırıyor, ancak yargıdan sonra Kan, onu reddedenler için sonsuza dek kınama haykırışında bulunacaktır. *"Çünkü Rab şöyle dedi: Bütün yeryüzü ıssızlaştırılacak; ama ben tamamen yok etmeyeceğim"* (Yeremya 4:27). *"Nehirleri zift olacak, tozu kükürt olacak; toprağı da zift gibi yanacak; gece gündüz sönmeyecek; dumanı sonsuza dek yükselecek. Nesilden nesile ıssız kalacak; sonsuza dek kimse oradan geçmeyecek"* (İşaya 34:9, 10). *"Ama gökler ve yer, şimdiki şey, aynı sözle korunmuş, Tanrı'sızların yargılanma ve helak günü için ateşe saklanmıştır"* (2 Petrus 3:7).

Tanrı, insanları sonsuz ve mutlu bir yaşam için fiziksel bedenlere bürünmüş ebedi ruhlar olarak yarattı, ancak küçük bir şartla: Muhtemelen yüz binlerce ağacın meyvelerinden sadece biri yenmemelidir, " *çünkü ondan yediğiniz gün kesinlikle öleceksiniz* " (Yaratılış 2:17). İlk ölüm, beden ile ruhun birliğinin kopmasıdır ve ikinci

ölüm, ruhun Tanrı'dan -iyiliğin ve ışığın kaynağından- sonsuza dek ayrılmasıdır (Vahiy 21:8). Yaşam ruhu Tanrı'ya dönecek, ruh "Şeol"e gidecek ve beden çürüyecektir (Vaiz 12:7, 14). Hades, ölülerin ruhlarının bulunduğu yerdir, ancak orada "İbrahim'in kucağı" denilen bir yer vardı; burada vaat edilen Kurtarıcıya iman ederek ölenler bulunuyordu: Eyüp 19:25; Yakup, Yaratılış 37:35; Samuel (1 Samuel 28:13, 14) ve kurtuluşu bekleyerek ölen birçok başka kişi. Luka 16:19-31'de ölümden sonra ne olduğuna dair bir açıklama buluyoruz: Şeol (yeraltı dünyası), zengin adamın gönderildiği Hades'i ve Lazarus'un götürüldüğü İbrahim'in kucağını içeren yargı yeridir. Hades, içinde hapsedilenlere ateşle acı veren bir işkence yeridir ve İbrahim'in kucağı, ondan "büyük bir uçurum"la ayrılmış, karşı tarafta yer alıyordu. İsa, yeryüzündeki ilk vaazında şöyle dedi: *"Rabbin Ruhu üzerimdedir, çünkü O beni yoksullara müjdeyi duyurmak için görevlendirdi. Beni kırık kalplileri iyileştirmek, tutsaklara özgürlük, körlere görme yeteneği kazandırmak, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rabbin kabul edilebilir yılını ilan etmek için gönderdi" (* Luka 4:18-19). İsa, tek bir cümleyle, "ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak" da dahil olmak üzere misyonunu özetledi. Cehennemin derinliklerine indi, Hades'i yok etti ve İbrahim'in bağrından, kurtuluşunu bekleyen herkesi çıkardı; bunlar, dirilişinden sonra mezarlardan çıktılar ve Mesih ile birlikte göğe yükseldiler (Matta 27:51-53). Ebediyet kapılarından yükselişin bu anı, Davut tarafından peygamberce şöyle tarif edilmiştir: *“Ey kapılar, farlarınızı kaldırın, yükselin, ey ebedi kapılar, yüceliğin Kralı içeri girsin! Bu yüceliğin Kralı kimdir? Rab, kudretli ve güçlüdür, Rab, savaşta kudretlidir! Ey kapılar, farlarınızı kaldırın, yükselin, ey ebedi kapılar, yüceliğin Kralı içeri girsin! Bu yüceliğin Kralı kimdir? Orduların Rabbi, O yüceliğin Kralıdır!”* (Mezmur 24:7-10). Tanrı'nın Oğlu'nu bedeninde görmemiş ve bu ilahi gizemi anlamak isteyen melekler (1 Timoteos 3:16; 1 Petrus 1:12), kapıda bir soru sorarlar ve Mesih'e eşlik edenler cevap verirler: O kimdir ve kendileri İsa'nın Hades'te ne yaptığını gördüler *? "Bu amaçla, müjde ölü olanlara da duyuruldu; böylece, bedende insanlara göre yargılanmış olsalar da, ruhta Tanrı'ya göre yaşasınlar"* (1 Petrus 4:6).

İnsanların yaratıldığı Tanrı'ya benzerlik, sonsuzluktur—insanlıktır. İnanç veya arzu ne olursa olsun, bu bizim özümüzdür ve Adem'in ölümü, ölmeye mahkum olan bedene aittir. İkinci ölüm, insanın sonsuza dek Rabbin nimetlerinden ve ışığından mahrum kalacağı ebedi cehennemdir. Mesih, dünyanın günahlarını üzerine aldı ve onu yok etmek, azap çekenleri özgürlüğe kavuşturmak ve cehennemin ve ölümün anahtarlarını almak için Tanrı olarak cehenneme indi. Sonuç olarak, elbette kendileri de bunda pay

sahibi olmadıkça, kimse kazara ölmez ve kimse kazara cehenneme düşmez; cehennemde ve Tanrı'nın krallığında sadece gönüllüler olacaktır. *"Ve yeryüzünün tozunda uyuyanların birçoğu uyanacak, kimisi sonsuz hayata, kimisi de utanç ve sonsuza dek hor görülmeye. Ve bilge olanlar gökyüzünün parlaklığı gibi parlayacak, birçoklarını doğruluğa döndürenler ise sonsuza dek yıldızlar gibi parlayacaklar"* (Daniel 12:1-3). Yeryüzündeki yaşam, insanların sonsuzluğu nerede geçireceklerini belirlemek için verilmiştir. Bu, Tanrı'nın Oğlu'nu göndermesinin temel sorusudur; O'na iman eden herkes yok olmasın, sonsuz yaşamı elde etsin diye (Yuhanna 3:16). *"Oğul'a iman eden sonsuz yaşamı elde eder; fakat Oğul'a iman etmeyen yaşamı görmeyecek, Tanrı'nın gazabı onun üzerinde kalacaktır"* (Yuhanna 3:36).

Cehennemin gerçekliği

C.S. Lewis bir keresinde şöyle yazmıştı: " *Eğer gücüm yetseydi, Hristiyan dogmasından cehennem doktrinini ortadan kaldırmaktan daha çok isteyeceğim başka bir doktrin olmazdı."* Tanrı da dahil olmak üzere hiç kimse bunu sevmez, ancak bu ebedi gerçeğin özüdür.

Tanrı'nın adaletini kabul etmedikçe, kutsal Tanrı'yı ve Oğlu'nun kurbanını anlayamayız. İsa, "Gehenna ateşi"nin varlığından defalarca bahsetmiştir.

(Matta 5:22; 10:28; 18:8; 25:41,46; Markos 9:46). *“Bedeni öldürenlerden korkmayın, çünkü onlar ruhu öldüremezler. Ama hem ruhu hem de bedeni cehennemde yok*

edebilecek olandan korkun. " (Matta 10:28). İbranice: *Gei-Hinom , Yunanca ve Rusçada " Gehenna "* olarak çevrilir , eş anlamlıdır.

" *Cehennem* ." Kelime anlamı " *Hinnom Vadisi* "dir (özel bir isim), İsa bunu eski Kudüs'ün güney tarafındaki şehir çöplüğünün sembolü olarak kullanmıştır. Geçmişte orada çöpler yakılırdı ve gece gündüz sönmeyen dumanlar yükselirdi. " *Azaplarının dumanı sonsuza dek yükselir ve gece gündüz rahat bulamazlar* " (Vahiy 14:11; Eyüp 26:6; İşaya 66:24; Tesniye 32:22; 2 Samuel 22:6; Mezmur 9:18; 18:6; 115:3).

Bu pasajların hepsinde kullanılan İbranice kelime " *ş'ol* "dur; genellikle Yunanca " *ades* "e karşılık gelir. Liberal öğretmenler, son cezanın kişinin artık hiçbir şey deneyimlemediği ve ne iyi ne de kötü hissettiği tam bir yok oluş olduğunu öne sürerek, ebedi ceza fikrini yumuşatmaya çalışırlar. Ancak İncil, *Şeol* (*Hades*) ve *Gei Hinnom'un,* Tanrı'nın nihai yargısı altına düşenler için acı dolu, bilinçli, ebedi bir varoluş yeri olduğunu öğretir. İncil'deki cehennem kavramını varoluşun sona ermesi fikriyle değiştirmek, hayal ürünüdür. Benzer şekilde, "araf" doktrini de gerçeklerden çok ticari güdülerle dikte edilmiştir, çünkü tapınakta mum yakarak ve şefaat dualarını ederek cennet krallığına geçişin hızlandırılabileceği varsayılır. Yedi gerçeği ele alalım:

1. Cehennem gerçektir ve ebedidir.

İnsan, Tanrı gibi, sonsuz yaşam için yaratılmıştır. Ölümün O'nunla olan birlikteliği yok ettiği düşüşten sonra bile, Tanrı tüm insanların kurtulmasını ve Rab İsa Mesih'e iman yoluyla sonsuz yaşama dönmesini istemektedir. Geriye baktığımızda, tüm insanlar Rabbin onlara ne kadar nazik ve merhametli olduğunu, onlara kurtuluş için ne kadar çok fırsat verdiğini anlayacaklardır. Bunu fark eden bazı insanlar cehennemde sonsuza dek ağlayacak, kurtarıcı imanlarını ihmal etmenin getirdiği dayanılmaz zihinsel acıyı yaşayacaklardır. Ve kötü planları cezayla sonuçlanan diğerleri ise nefretten dolayı fiziksel acı içinde dişlerini gıcırdatacaklardır. " *Ve ebediyen yaşayan, göğü ve içindekileri, yeri ve içindekileri, denizi ve içindekileri yaratan Tanrı'ya yemin etti ki, zaman artık olmayacak... ve azaplarının dumanı sonsuza dek yükselecek; ve gece gündüz rahat bulamayacaklar"* (Vahiy 10:6). Tanrı'ya inanmayan, Oğlu'nun ölümü ve dirilişiyle gelen kurtuluşu reddeden ve Kutsal Kitabı kasten tahrif ederek ahlaksızlık ve kişisel çıkarlar için bahane olarak kullanan herkes, bedenlerini terk ettikleri anda dünyada ne kadar aptal olduklarını hemen anlayacaklardır. Sonsuz karanlık, ateş,

alevlerin bitmek bilmeyen acısı ve kimsenin burada sonsuza dek kalacağınızı umursamadığı ve bunun ASLA SONA ERMEYECEĞİ gerçeği. En vahim dünyevi durumlarda bile, insan her zaman ölüm yoluyla bir sona güvenebilir, ancak cehennemde böyle bir umut yoktur.

2. Cehennem, Tanrı'nın olmadığı bir yerdir.

Yeraltı dünyasındaki yaşam kavramı tüm kültürlerde ve Yunan mitolojisinde biliniyordu. Cehennem, kapıları (İşaya 38:10) ve bir bariyeri (Eyüp 17:16) olan bir şehir gibi yer altındadır (Sayılar 16:30-33). Klinik ölüm yaşayan insanlar hem cehenneme hem de cennete gittiklerini, sıcak ve hoş bir deneyim yaşadıklarını bildirirler. Ancak Kutsal Kitap, Tanrı'nın kutsallığının en ufak bir günahın bile varlığıyla dokunulamayacağını ve Mesih'in Kanı günahlarını temizlemedikçe kimsenin cennete çıkıp Rab'bi göremeyeceğini açıklar. Tanrı'nın peygamberi İşaya, O'nun tahtının önünde durduğunda, korkudan ve artık yaşamayacağından emin olarak yüzüstü yere düştü (İşaya 6:5). Cehennemden bahsederken İbrahim, geçmek isteyenlerin bunu başaramayacağını söyledi; bu nedenle, birisi cehenneme girdiğinde, kurtuluş yoktur. Bu, karanlıklar diyarıdır - kötü ruhların yaşadığı, ebedi yargıyı beklediği yerdir (İşaya 14:9; 26:14). Burası unutkanlık diyarıdır (Mezmur 88:12), burada ne iş ne de bilgelik vardır (Vaiz 9:10). Şeol'da *herkes* Mesih'i Rab olarak kabul eder, ancak O'nu yüceltme ayrıcalığından mahrumdurlar (Mezmur 6:6; 88:11,12; 113:25; İşaya 38:18).

3. İsa cehennem hakkında çok konuştu.

İsa, cennetten çok cehennemden bahsetti. Bazı insanlar, " *Eski Ahit'in Tanrısı buydu, ama Yeni Ahit'te Tanrı, şefkatli ve merhametli birine dönüştü* " diyerek cehennem fikrinden kaçınmaya çalışırlar. Ancak Kutsal Kitap, " *işlerde çeşitlilik vardır, ama Tanrı aynıdır* " (1 Korintliler 12:6) diye öğretir. Kurtuluşa götüren lütuf geçicidir, ancak Tanrı'nın kutsallığı ebedidir. Eğer lütuf günlerinde yaşıyorsak, bu Tanrı'nın değiştiği anlamına gelmez, aksine O'nun kutsallığını adil bir karşılık olarak Oğlu'na bahşettiği anlamına gelir. Sevgi Babası'ndan bahsederken Mesih, *"Öldürdükten sonra cehenneme atma gücüne sahip olandan korkun; evet, size söylüyorum, O'ndan korkun"* (Luka 12:5) dedi. Tıpkı Kanun olmadan Mesih'in kurbanının anlamını ve gerekliliğini anlamanın zor olması gibi, cehennem konusundan kaçınarak da Tanrı Oğlu'nun kurbanındaki sevginin derinliğini tam olarak kavramak imkansızdır. İsa

çarmıhta can çekişirken cehennemin derinliklerini yaşadı: " *Tanrım, Tanrım!"* diye haykırdı, *"Neden beni terk ettin?"* (Matta 27:46). Bu haykırış, cehennem azaplarının derinliğini, ilahi sevginin derinliğini ve Tanrı'nın bizi kurtarmak için ne kadar ileri gittiğini ve ne kadar çok şey yaptığını ortaya koydu. " *Kendi Oğlunu esirgemeyip, O'nu hepimiz için teslim etti"* (Romalılar 8:32).

4. Cehennem, İsa'nın kurban edilmesinin sebebi oldu.

Cehennemin azaplarını, kurdun asla ölmediği ve ateşin asla sönmediği yeri ve yaratılmış insanların da aynı kaderi paylaşacağını bilen Tanrı, Oğlu'nu ezelden beri yeryüzüne gelmeye, insanlığa benzemeye ve ölümüyle onları cehennemden kurtarmaya önceden takdir etti. Tanrı'nın sevgisi, kendi suretinde ve benzerliğinde yarattığı bir varlığın sonsuza dek yok olmasına izin veremezdi. Bu, bilinçli insanlığın dayanılmaz azap çekmesini sonsuza dek izlemek anlamına gelirdi. Ve insanlığa olan bu sevgi, Baba'nın esirgemediği ve hepimizin günahlarını üzerine yüklediği (Yuhanna 3:16) Oğlu'na olan sevgisinden daha büyük oldu. Başka hiçbir melek bu görevi üstlenemezdi; sadece Mesih, Baba'ya olan sevgisinden dolayı, sonuna kadar itaatkâr kaldı ve gazap kadehini sonuna kadar "içti". Çarmıha gerilme tarif edilemez, tüm insanlığın lanetlenmesi için çekilen acı. Baba, tüm insanlığın günahlarını Oğlu'nun üzerine yüklediğinde kan ter içinde aktı.

5. İsa ölümü ve cehennemi yendi.

Bizler, Tanrı'ya karşı ruhsal olarak ölü doğarız, *"siz de bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlar ve günahlar yüzünden ölüydünüz"* (Efesliler 2:1, 2). Günah içinde yaşamak, ölü olmak, karanlık güçlerin esaretinde olmak, Tanrı'dan ayrı kalmak ve O'nun gazabının çocukları olmak demektir. Bu ayrılık, yaşayan Tanrı'nın yaşamından ve umudundan uzaklaşmak, düşmanlık etmek, yabancılaşmaktır. Bu anlamda, hepimiz doğamız gereği ölü doğarız ve ikinci ölüme mahkum oluruz. İsa insan oldu ve kendi yaşamında bu deneyimi yaşadı.

Çarmıhtaki acılarıyla kendini Tanrı'dan ayırdı ve insanlığın günahlarının bedelini tamamen ödedi. Bedenini terk ederek Tanrı olarak cehennem çukuruna indi ve ölümü yok etti, " *onların ve güçlerin silahsızlandırılmasını sağladı, onları kendi içinde zafer kazanarak herkesin önünde rezil etti"* (Koloseliler 2:15; 2 Timoteos 1:10). O, savaşta

kudretlidir; Mesih'in çukurdan kurtardığı azap çekenlerin ruhları, ebedi kapılar önünde buna şahitlik ettiler ve ölümün ve cehennemin anahtarlarını elinde tutar. *"Ben ilk ve sonum, yaşayanım; ölüydüm, işte sonsuza dek diriyim, Amin; cehennemin ve ölümün anahtarları bendedir"* (Vahiy 1:17, 18).

Mesih ikinci Adem oldu ve *"bize karşı olan, bize aykırı olan kanunların yazısını sildi; onu ortadan kaldırdı ve çarmıha çiviledi"* (Koloseliler 2:14), böylece şeytanın doğruları karalama gücünü elinden aldı ve bize zafer kazandırdı. " *Ölümün zehri günahtır, günahın gücü de kanundur. Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bize zafer veren Tanrı'ya şükürler olsun!"* (1 Korintliler 15:56,57). Tanrı, Mesih aracılığıyla, kendi yüceliğini insanlar için tasarladı: *"Çünkü Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklere boyun eğdirmedi. Aksine, bir yerde biri şöyle tanıklık etti: 'İnsan nedir ki, onu hatırlıyorsun? İnsanoğlu nedir ki, onu ziyaret ediyorsun? Onu meleklerden biraz daha aşağıda yarattın; onu yücelik ve şerefle taçlandırdın ve ellerinin eserlerinin başına koydun; her şeyi onun ayaklarının altına koydun'"* (İbraniler 2:5-10).

6. Cehennem, Tanrı'nın adaletinin garantörüdür.

Cehennem, ilahi hakikatin zaferi için, kötülük ile hakikat arasındaki ayrımı kurmak için vardır. Cehennem, kutsal bir Tanrı'nın ihtişamı karşısında bizi titretmelidir. Herkes, her kötülüğü cezalandıracak kutsal bir Tanrı'nın var olduğunu bilmelidir. Mesih, dünyanın günahlarını kendi üzerine aldı ve herkes iman ve tövbe yoluyla O'nun affını kabul edebilir. O, lütuf tahtında oturur ve bizi ebedi lanetten kurtarmak için tanınmayı ve tövbeyi bekler. Tövbe, kişinin Tanrı'ya verdiği kişisel bir cevaptır ve Tanrı bunun için sadece seçimimiz için elverişli koşullar yaratır. Geriye baktığımızda, adaletin sertliğinden değil, merhametinin büyüklüğünden hayrete düşeriz. İlahi adalet, her bilinçli insan için seçim özgürlüğünü talep eder. Sadece bilinçsiz bebekler ve iradeli karar veremeyen hastalar seçimden muaftır. Mesih, onların kurtuluşu için Kanıyla bedel ödedi. Bütün vicdan sahibi insanlar, Tanrı'nın onlar için kefaret ödediğine yürekten inanmalı ve İsa'nın hayatlarının Rabbi olduğunu dudaklarıyla itiraf etmelidir (Rom. 10:9,10).

7. Cehennem şeytan için hazırlanmıştır ve insanlar oraya kendi özgür iradeleriyle giderler.

Tanrı, cehennemi şeytan ve melekleri için takdir etmiştir (Matta 25:41), ancak insan kendi özgür iradesiyle bu kaderi paylaşacaktır. İnsanlar, Tanrı'yı yaratılışı, Kutsal Kitap ve Mesih aracılığıyla tanıdıkları halde, O'na karşı gelir ve O'na şükretmezlerse, kendi sonlarını imzalarlar. Kanunu duymamış olan putperestler bile, vicdanlarına göre hareket ederlerse, cehennemden kurtulacaklardır. *"Herkese amellerine göre karşılık verecek olan O'dur:*

“ İyilik yapmaya sabırla devam ederek şan, şeref ve ölümsüzlük arayanlar, ebedi hayata kavuşacaklardır. Fakat kendi iradelerine göre hareket edenler, hakikate itaat etmeyip haksızlığa itaat edenler, gazap ve öfkeye uğrayacaklardır.” (Romalılar 2:6-8, 13-15). *“Bunlar ebedi cezaya, doğru olanlar ise ebedi hayata kavuşacaklardır* .” (Matta 25:46)

Tanrı'nın Ebedi Krallığı

" *Sonra yeni bir gök ve yeni bir yer gördüm; çünkü ilk gök ve ilk yer yok olmuştu ve artık deniz yoktu"* (Vahiy 21:1). Yahudi hahamlar bu metni İşaya 65:17; 66:22 ile uyumlu hale getirirler, ancak orada ölüm ve cesetlerin bahsedildiği 1000 yıllık yeryüzündeki Tanrı krallığına atıfta bulunulurken, burada ölümün artık olmayacağı göksel krallıktan bahsedilir (21:4). Yeryüzündeki Tanrı krallığında, tapınağın altından bir kaynak akacak ve doğuya doğru Ölü Deniz'e akacak, deniz sağlıklı ve balıklarla dolu olacaktır (Hezekiel 47). Bu açıklama, ebedi şehrin yalnızca bir prototipidir. " *Ve bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan, kristal gibi berrak, hayat suyu akan saf bir*

nehir gösterdi " (Vahiy 22:1). Ayrıca, Mesih'in yeryüzündeki Kudüs üzerindeki görkeminden bahsedilmesi, ebediyetin bir prototipidir, ancak ebediyet değildir. *"Gündüzleri artık güneş ışığınız olmayacak, ayın parlaklığı da size ışık vermeyecek; fakat Rab sonsuza dek ışığınız olacak, Tanrınız da şanınız olacak. Güneşiniz artık batmayacak, ayınız da kendini gizlemeyecek; çünkü Rab sonsuza dek ışığınız olacak ve yas günleriniz sona erecek"* (İşaya 60:19, 20). Ancak sonsuzlukta, yeni yeryüzünde gece ve güneş olmayacak, çünkü "Tanrı ışıktır" ve O'nun sürekli varlığı sürekli, elverişli bir ışık sağlar; bu da uykuya da ihtiyaç duyulmayacağı anlamına gelir. " *Orada gece olmayacak; lambaya ihtiyaçları olmayacak, güneş ışığına da ihtiyaçları olmayacak; çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuza dek hüküm sürecekler"* (Vahiy 22:5). Ebediyetten bahsederken, onu yeryüzündeki Tanrı krallığıyla karıştırmamalıyız, çünkü " *Yazılmıştır ki: Göz görmedi, kulak duymadı, insan yüreğine de girmedi, Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladığı şeyler." "Ama Tanrı bunu bize Kutsal Ruhu aracılığıyla açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, evet, Tanrı'nın derinliklerini araştırır"* (1. Korintliler 2:9, 10). Tanrı'nın Ruhu bize ebedi hayat hakkında neyi açıkladı:

1. Yeni Gök ve Yer

"Ve tahtta oturan dedi ki: 'İşte, her şeyi yeni yapıyorum.' Ve bana dedi ki: 'Yaz! Çünkü bu sözler gerçek ve güvenilirdir.' Ve bana dedi ki: 'Tamamlandı. Ben Alfa ve Omega, Başlangıç ve Sonum.'" (Vahiy 21:5, 6). İsa çarmıhta "tamamlandı" sözünü söyledi ve kurbanı, eskiden yüceltilmiş yeninin temeli oldu. Bu sözün ikinci kullanımı, bu dünyanın krallığının Rabbin krallığı haline gelmesidir (16:17). Ve üçüncü "tamamlandı" ifadesi, *"O, krallığı Tanrı'ya, yani Baba'ya teslim ettiğinde, her türlü yönetimi ortadan*

kaldırdığında *ve*

"Bütün yetki ve güç O'nun elindedir. Çünkü O, bütün düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar hüküm sürmelidir. Yok edilecek son düşman ölümdür; çünkü O, her şeyi ayaklarının altına sermiştir. Şimdi, her şeyin O'na tabi olduğu söylendiğinde, her şeyi O'nun altına serenin hariç tutulduğu açıktır. O, her şeyi O'nun altına serdiği zaman, Oğul da her şeyi O'nun altına serenin altına serilecektir ki, Tanrı her şeyde her şey olsun." (1. Korintliler 15:24-28)

"Ama Rabbin günü hırsız gibi gece vakti gelecek; o gün gökler büyük bir gürültüyle yok olacak, unsurlar şiddetli bir ısıyla eriyecek, yeryüzü ve üzerindeki her şey yanıp kül olacak… Yine de biz, O'nun vaadine göre, içinde doğruluğun hüküm sürdüğü yeni gökleri ve yeni bir yeryüzünü bekliyoruz" (2 Petrus 3:10-13). Maddi dünyamız bir süre için yaratıldı, ancak Tanrı'nın meskeni ebedidir. " *Gökler tahtım, yeryüzü ayaklarımın altıdır. Öyleyse bana nerede ev kuracaksınız? Nerede dinlenme yerim olacak? Çünkü bütün bunları elim yarattı ve bütün bunlar oldu, diyor Rab"* (İşaya 66:1,2). Rabbin yeryüzündeki krallığının sonunda, mevcut gökler ve yeryüzü yok olduğunda, evren bir tomar gibi dürülüp saklanacak; bilim insanları da bunu böyle tanımlıyor.

"Kara delik" olarak adlandırılan bir olay sonucunda, yeni bir dünya ve yeni bir gökyüzüyle yeni bir evren ortaya çıkacak. Bu, sonsuza dek yaratılmış, Sanatçı ve Yaratıcı'nın Tanrı olduğu güzel bir dünya olacak. İsa, öğrencilerine şöyle demişti: " *Babamın evinde birçok konak vardır"* (Yuhanna 14:2). Bütün dürüst inananlar

dünyevi bolluk ve zenginlik için çabalamadılar, kendilerini yabancı ve yolcu olarak gördüler çünkü cenneti bekliyorlardı. İbrahim'in Lut'a ilk tercihi vermesi kolaydı, çünkü kalbi yeryüzünde cenneti aramıyordu. Havari Pavlus, 2 Korintliler 12:2'de şöyle yazıyor: *"Mesih'te bir adam tanıyorum ki, on dört yıl önce—bedeninde miydi, yoksa bedeni dışında mıydı bilmiyorum, Tanrı bilir—üçüncü göğe yükseltildi."* Eğer birinci gök bizim atmosferimiz ise, ikincisi bilim insanlarının 120.000'den fazla galaksi olduğuna inandığı uzay ise, o zaman üçüncü sınırsız gök, Yüce Tanrı'nın krallığıdır. Tanrı dünyevi ve göksel varlıkları muhteşem bir şekilde yarattıysa, ebedi mirası bilmek ve hayran kalmak için sonsuzluk bile yeterli olmayacaktır. *"Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na hamdolsun ki, O, büyük merhametiyle bizi İsa Mesih'in dirilişiyle canlı bir umuda, bozulmaz, lekelenmez ve solmaz bir mirasa kavuşturdu; bu miras gökte sizin için saklanmıştır; sizler, son zamanda açıklanacak olan kurtuluş için iman yoluyla Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz"* (1 Petrus 1:3-5).

"Ve artık deniz yok." Gezegenin %70'i suyla kaplı ve yer altı su kaynakları yüzey sularını aşıyor. " *Onu denizler üzerine kurdu* ." Elbette su kaynakları olacak, nehir akacak ve bir yere dökülecek, ancak yeni topraklar kurtarılmış halklar için ayrılacak ve yeryüzündeki gibi bir su örtüsü olmayacak. Belki de "deniz" sembolik olarak kullanılmıştır. İsrail'de deniz olumsuz bir anlamla ilişkilendirilmiştir:

1. Deniz, yıkımın uçurumunu kişileştiriyordu;
2. Deniz, tufan günlerinde olduğu gibi, kınama ve ölümün sembolüydü (Matta 24:39);
3. Deniz, kötü insanlığın hali olarak anılmaktadır (İşaya 57:20).

Sınırlı zihnimizle, yeni Dünya'nın nasıl olacağını ancak tahmin edebiliriz. Bilim insanları, Güneş'in hacim olarak Dünya'mızdan 1300 kat daha büyük ve Güneş Sistemimizdeki dokuz gezegenin toplam kütlesinin 750 katı olduğunu söylüyor. Dünya'dan 430 ışık yılı uzaklıkta bulunan en büyük yıldız olan M sınıfı süper dev Betelgeuse (Alfa Orionis), 980 milyon km çapındadır, yani Güneş'in çapının 700 katıdır. Bir fizikçinin dediği gibi, Dünya'mız onun yanında bir mağazadaki tenis topu gibidir. Bunu hayal ettiğinizde, Yaratıcının ihtişamı, gücü ve kudreti karşısında hayrete düşersiniz; çünkü gezegenimiz, tüm evren gibi, O'nun sözüyle yaratılmış ve bir arada tutulmuştur. Peki, Tanrı'nın tahtı ve kurtarılmışların sonsuza dek geçireceği yeni şehir nedir?

2. Yeni vücut

“Ama biri, ‘Ölüler nasıl diriltilir? Hangi bedenle gelirler?’ diyecek. Ey akılsız! Ektiğiniz şey ölmedikçe canlanmaz. Ektiğiniz şey, gelecek olan bedeni değil, buğday veya başka bir tahıldan, ne varsa, çıplak tohumdur. Ama Tanrı, dilediği gibi ona bir beden verir ve her tohuma kendi bedenini verir. Bütün etler aynı et değildir; insanların eti bir, hayvanların eti bir, balıkların eti bir, kuşların eti de birdir. Göksel cisimler ve yeryüzü cisimleri vardır; göksellerin görkemi bir, yeryüzü cisimlerinin görkemi birdir. Güneşin görkemi bir, ayın görkemi bir, yıldızların görkemi de birdir; çünkü bir yıldızın görkemi diğerinden farklıdır. Ölülerin dirilişi de böyledir. Çürüklük içinde ekilir, çürümezlik içinde dirilir. Onursuzluk içinde ekilir, görkem içinde dirilir. Zayıflık içinde ekilir, güç içinde dirilir.” Güç içinde. Doğal bir beden ekilir, ruhsal bir beden diriltilir. Doğal bir beden vardır, ruhsal bir beden de vardır. Şöyle yazılmıştır: İlk insan Âdem diri bir ruh oldu; son Âdem ise hayat veren bir ruh oldu… Çünkü bu bozulabilir olan bozulmazlığı giymelidir.

Ve bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyecektir. Bu bozulabilir beden bozulmazlığı giydiği ve bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giydiği zaman, yazılı olan şu söz gerçekleşecektir: “Ölüm zaferle yutulmuştur. Ey ölüm, nerede senin zehrin? Ey Hades, nerede senin zaferin?” (1. Korintliler 15:35-55). Diriliş, dirilmiş Mesih tarafından garanti altına alınmıştır. *“Mesih ölülerden dirilmiştir, uyuyanların ilk meyvesidir. Çünkü ölüm insan aracılığıyla geldiği gibi, ölülerin dirilişi de insan aracılığıyla gelmiştir. Çünkü Adem'de herkes öldüğü gibi, Mesih'te de herkes dirilecektir, her biri kendi sırasına göre: Mesih ilk meyvedir, ondan sonra da Mesih'in gelişiyle O'na ait olanlar.”* (1. Korintliler 15:20-23).

Şimdi şu soruyu ele alalım: " *Hangi bedenle gelecekler?"*

*Diriltilmiş bedenlerin ilk özelliği bozulmazlıktır. " *Yok edilecek son düşman ölümdür"* (1 Korintliler 15:26). Tövbe gününde Rab insan ruhunu kurtarır, ancak beden günaha ve ölüme tabi kalır ve biz imanla bedenimizin kurtuluşunu bekleriz (Romalılar 8:23). İstisna, "ölümlerini" imanla su vaftizinde deneyimlemiş olan Hristiyanlar olacaktır; bu konuda Elçi şöyle yazmıştır: *"İşte size bir sır açıklıyorum: Hepimiz uyumayacağız, ama hepimiz bir anda, göz açıp kapayıncaya kadar, son borazan çalınca değişeceğiz. Çünkü borazan çalacak ve ölüler bozulmaz bir şekilde dirilecek*

ve biz de değişeceğiz. Çünkü bu bozulabilir olan bozulmazlığı, bu ölümlü olan da ölümsüzlüğü giymelidir" (1 Korintliler 15:51-53). Dirilişinden sonra Mesih, ellerini, ayaklarını ve yan tarafını öğrencilerine gösterdi (Yuhanna 20:20). Dirilişten sonra bedenlerimiz artık aynı şekil bozukluklarını taşımayacak; yalnızca Mesih, kurtuluşumuzun kanıtı olarak çarmıha gerilişinin izlerini taşıyacak. Değişeceğiz, böylece bebekler, yaşlılar veya hastalar olmayacak, birbirimizi tanıyacağız. *"Dirilişte ne evlenirler ne de evlendirilirler, fakat gökteki Tanrı'nın melekleri gibi olurlar"* (Matta 22:30). "Bozulmaz" demek, dirilmiş bedenlerin yenilenmeye ihtiyaç duymayacağı, yaşlanmayacağı veya ölmeyeceği anlamına gelir (Vahiy 21:4). Kurtarıcı şöyle der: *"O yaşa ve dirilişe layık görülenler... artık ölemezler, çünkü melekler gibidirler ve Tanrı'nın oğullarıdırlar, dirilişin oğullarıdırlar"* (Luka 20:35, 36). Yeryüzünde, vücudun beslenmesi sonucunda, çürüyen parçacıklar sürekli olarak yenileriyle değiştirilir (dakikada yaklaşık 3 milyar), böylece yedi yıl sonra tüm organizma yenilenir. Zamanla, bir insanın hayati güçleri azaldıkça, bu yenilenme zayıflar ve yaşlılığa, yani vücudun yavaş yavaş kurumasına ve ölüme yol açar. Ancak dirilişte, azizler, insanın düşüşte kaybettiği Tanrı benzerliğine yeniden kavuşturulacaktır. *"Çünkü eğer O'nun ölümünün benzerliğinde O'na birleşmişsek, O'nun dirilişinin benzerliğinde de O'na birleşeceğiz* " (Romalılar 6:5).

Diriltilen bedenlerin yiyeceğe veya içeceğe ihtiyacı olacak mı? Fiziksel et ve kandan yoksun, ruhsal olacakları için yiyeceğe ihtiyaçları olmayacak; ancak melekler gibi birlikte yemek yiyerek Tanrı ile birliğimizi ifade edeceğiz. Cennet bahçesinde hayat ağacından ve çölde İsrail'den de böyle olmuştu: " *Ve onlara yiyecek olarak manna yağdırdı ve onlara gök ekmeğini verdi. İnsanlar meleklerin ekmeğini yediler; onlara bol bol yiyecek gönderdi"* (Mezmur 78:25). Mesih, Bergama kilisesine karşılık gelen, zafer kazanan Hristiyanlara gizli manna vaat etti (Vahiy 2:17). Rab şöyle dedi: *"Tanrı'nın krallığı gelinceye kadar üzümün meyvesinden içmeyeceğim"* (Luka 22:18). Dirilişten sonra ızgara balık ve bal peteği yedi. *"Ve ona bir parça ızgara balık ve bal peteği verdiler." "Ve onu aldı ve onların önünde yedi"* (Luka 24:42,43), ancak bunu ihtiyacı olduğu için değil, öğrencilerini hayalet olmadığına ikna etmek için yaptı. Vahiy 2:17'de Mesih, kiliseye gizli manayı yiyecek olarak vereceğini, hayat ağacının meyvesini yiyeceğimizi ve Mesih'in kurbanını anacağımızı vaat eder (Luka 22:30). *"Sokak ortasında ve nehrin iki yanında, on iki meyve veren hayat ağacı vardı..."*

"Her ay meyve verir; ağacın yaprakları milletlerin şifası içindir" (Vahiy 22:2, 3). Eğer Tanrı meyveyi sağladıysa, biz de onu kullanacağız. "Şifa" kelimesi daha doğru bir şekilde "yeniden yapılanma" olarak çevrilebilir; bu da geçmişteki üzüntülerin, kaybedilen akrabaların ve arkadaşların manevi anılarına işaret edebilir ve artık hastalık olmayacaktır, çünkü *"artık lanet olmayacaktır* ". Bu nedenle, hayat ağacının yapraklarından yapılan çay, yüceltilmiş bir bedene kavuşanlar için yaygın bir çare olacaktır. " *Ve Tanrı onların gözlerinden her gözyaşını silecektir; artık ölüm, keder, ağlama ve acı olmayacaktır, çünkü eski şeyler geçip gitmiştir"* (Vahiy 21:4).

Bozulmazlık, bitki ve hayvan dünyası için de geçerlidir. Tanrı, insan için çeşitli bir yaşam dünyası yarattı ve onu ellerinin eserleri üzerinde egemen kıldı. Ancak düşüşten sonra, ölüm insana ve tüm mallarına geldi; bu nedenle, insanlıkla birlikte ölümden kurtuluş da gelecektir. *"Çünkü yaratılış, Tanrı'nın oğullarının ortaya çıkışını özlemle beklemektedir. Çünkü yaratılış, isteyerek değil, onu bu duruma sokan yüzünden, boşluğa tabi kılınmıştır; umut şudur ki, yaratılışın kendisi bozulmaya olan köleliğinden kurtulup Tanrı'nın çocuklarının görkemli özgürlüğüne kavuşacaktır. Çünkü biliyoruz ki, bütün yaratılış şimdiye kadar hep birlikte inliyor ve sancı çekiyor. Ve sadece yaratılış değil, biz de, Ruh'un ilk meyvelerine sahip olanlar, evlat edinilmeyi, bedenimizin kurtuluşunu özlemle beklerken içimizde inliyoruz"* (Rom. 8:19-23).

*İkinci özellik ise ruhsal bedendir. Düşünce hızıyla uzayda hareket edebilme ve her türlü engeli aşabilme yeteneğine sahiptir. Havari Pavlus şöyle yazmıştır: *"Çürük olarak ekilir, çürümez olarak dirilir; onursuzluk içinde ekilir, yücelik içinde dirilir; zayıflık içinde ekilir, güç içinde dirilir. Doğal bir beden olarak ekilir, ruhsal bir beden olarak dirilir"* (1 Korintliler 15:42-45). Bu, yoğun atomlardan oluşan nesnelere -görünür dünyaya- nüfuz edebilen yeni atomlardan oluşan bir yapıdır; tıpkı kapılar kilitliyken öğrencilerine görünen Rab İsa Mesih örneğinde olduğu gibi (Yuhanna 20:19). Ölülerden ilk doğan olarak aldığı Rab'bin yeni bedeni hakkında şöyle demiştir: " *Ruhun eti ve kemiği yoktur, gördüğünüz gibi benim var* " (Luka 24:39). Yeni beden yeni bir maddeden olmayacak, eski tozdan diriltilecek ve kan olmadan et ve kemikten oluşacaktır (1 Korintliler 15:50). Dünyevi bedenin zayıflığı, dış etkenlere bağımlılığından kaynaklanır: yiyecek, oksijen, yerçekimi ve çeşitli tehlikelere maruz kalır—" *ruh isteklidir, ama beden zayıftır* " (Markos 14:38). Yeni, dirilmiş bedenler herhangi bir dış etkenden veya yerçekiminden bağımsız olacaktır. Tedavi veya bakıma ihtiyaç duymayacak, aksine bolca güce sahip

olacaklardır. Artık açlık veya susuzluk çekmeyecek, soğuk veya sıcak hissetmeyeceklerdir (Vahiy 7:16). Bu, Daniel'in ateşli fırındaki üç arkadaşında görülebilir. Melek ruhları gibi olacak, ancak bir şekle sahip olacaktır.

*Dirilmiş bedenlerin üçüncü niteliği ise yüceliktir – *"onursuz bir şekilde ekilir, yücelik içinde dirilir* ." Mesih, alçakgönüllü bedenimizi, O'nun yüce bedenine benzeyecek şekilde dönüştürecektir. " *O, her şeyi kendisine boyun eğdirmeye kadir olan O'nun sayesinde, alçakgönüllü bedenimizi kendi yüce bedenine benzeyecek şekilde dönüştürecektir"* (Filipililer 3:21). Musa'nın yüzünün parlaklığı, Tanrı ile olan yakınlığının bir mührüydü. *"Musa, Sina Dağı'ndan elinde iki şahitlik levhasıyla inerken, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğunu bilmeden yüzünün parlamaya başladığını fark etti. Sonra Harun ve bütün İsrailoğulları Musa'yı gördüler ve işte, yüzü parlıyordu; ona yaklaşmaktan korktular"* (Çıkış 34:29,30). Mesih'in görkemi, O'nun " *önlerinde şekil değiştirip yüzünün güneş gibi parlamasıyla"* (Matta 17:2) üç öğrenci tarafından görüldü. Havari Petrus için bu, İsa'yı Rab olarak kabul etmenin temeli oldu. " *Çünkü biz size Rabbimizin gücünü ve gelişini bildirdik."*

"İsa Mesih hakkında uydurulmuş masallara uymadık, aksine O'nun görkemine bizzat şahit olduk. Çünkü O, Tanrı Baba'dan şeref ve yücelik aldı" (2 Petrus 1:16, 17). Kurtarıcı, Kudüs'ten Şam'a giden yolda Saul'a göz kamaştırıcı bir ihtişamla göründü (Elçilerin İşleri 9:3-8). Dirilmiş bedenlerin görkemi, Ruh'un Mesih ile birliğinin yeryüzünde ne kadar sağlandığına bağlı olarak, farklı derecelerde parlak bir güçle ifade edilecektir. *"Ama Rabbe bağlı olan, Rab ile tek ruhtur"* (1 Korintliler 6:17). Mesih, Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla *, kiliseye görkeminin suretini verdi: "Ve bana verdiğin görkemi onlara verdim"* (Yuhanna 17:22). Mesih şöyle dedi: *"O zaman doğrular, Babalarının krallığında güneş gibi parlayacaklar. Kulakları olan işitsin!"* (Matta 13:43).

"Gök cisimleri ve yer cisimleri vardır; fakat gök cisimlerinin görkemi bir, yer cisimlerinin görkemi başkadır. Güneşin görkemi bir, ayın görkemi bir, yıldızların görkemi de birdir. Çünkü bir yıldızın görkemi diğerinden farklıdır. Ölülerin dirilişi de böyledir: Hakarete düşülmüştür, görkemle dirilmiştir." (1. Korintliler 15:40-43). Yıldızlar renk ve parlaklık bakımından farklılık gösterir. Bir yıldızın rengi, yüzeyinin sıcaklığını gösterir (3.000 ila 40.000 Kelvin arasında değişir). En soğuk yıldızlar kırmızıdır. En sıcak yıldızlar turuncu, sonra sarı, beyaz ve son olarak mavi renkte parlar. Sıcak mavi yıldızlar, aynı büyüklükteki kırmızı yıldızlardan daha parlaktır. Güneş bu ölçeğin merkezindedir

(6.000 derece). Bir yıldızın parlaklığı, güneşe olan uzaklığına, büyüklüğüne ve iç sıcaklığına bağlıdır. *"Bilge olanlar gökyüzünün parlaklığı gibi parlayacaklar; birçoklarını doğru yola döndürenler ise sonsuza dek yıldızlar gibi parlayacaklar"* (Daniel 12:3). Kutsal Kitap, Mesih'i mükemmel bir ışıkla, doğruluk güneşi olarak sunar; çünkü O, Tanrı Baba'nın yüceliğinin ışığıdır (İbraniler 1:3). Şanımız, O'na olan yakınlığımıza, kalplerimizin sevgiyle nasıl yandığına bağlı olacaktır. Kilise, Tanrı'nın yüzünü görme hakkına sahip olacaktır: *"Kalbi temiz olanlar Tanrı'yı görecekler* " (Matta 5:8). Hristiyanlara, Musa'ya bile verilmeyen bir ayrıcalık tanınacaktır: *"Yüzümü göremezsiniz; çünkü beni gören kimse yaşayamaz"* (Çıkış 33:20-23). İnsan ancak Mesih'in yüceltilmiş bedeninde Tanrı'yı görebilir.

*Dirilmiş bedenin dördüncü niteliği kutsallıktır. " *Dünyevi sureti taşıdığımız gibi, göksel sureti de taşıyacağız"* (1 Korintliler 15:49) *.* Ruhsal beden—dünyevi, günahkâr ve sürekli olarak yeniden doğmuş ruhla savaş halinde olan—Adem'den bize geçmiştir. *"Bu nedenle, nasıl ki bir adam aracılığıyla günah dünyaya girdi ve günah aracılığıyla ölüm geldi ve böylece ölüm bütün insanlara yayıldı, çünkü hepsi günah işledi"* (Romalılar 5:12). Ve sadece Mesih'in Ruhunu imanla alanlar, kutsallığın yeni bir ruhsal genini—Tanrı'nın suretini ve sonsuzluğu—O'nun benzerliğini—alırlar. *"Böylece, Tanrı'ya göre gerçek doğruluk ve kutsallık içinde yaratılmış yeni insanı giyelim"* (Efesliler 4:24). Ancak günahlı bir bedende olduğumuz sürece, yeniden doğuşu deneyimlemiş, ruhta kurtarılmış imanlılar bile günaha tabi kalırlar, " *kurtuluşu, bedenimizin evlat edinilmesini beklerler* " (Rom. 8:23). Ruhsal değerler ve bedensel arzular arasında doğru seçimi yapabilmek için Tanrı, Kutsal Kitabı ruhsal mükemmelliklerin ve düşüşlerin gerçeği ve örnekleri olarak bırakmıştır. Onun sayesinde, insan ruhundan olanı ve Tanrı'nın Ruhundan olanı ayırt edebiliriz. *"Çünkü Tanrı'nın sözü diri ve güçlüdür, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir; canı ve bedeni, eklemleri ve iliği ayırır, kalbin düşüncelerini ve niyetlerini ayırt eder"* (İbr. 4:12). Yeryüzünde, bedenin günahlı arzularının düşünce düzeyinde bile kölesi olmasını önlemek için çaba göstermek gerekir (2 Kor. 10:5). *"Eğer Mesih'le birlikte dirildiyseniz, yukarıdaki şeyleri, yani Mesih'in Tanrı'nın sağında oturduğu yeri arayın. Aklınızı yukarıdaki şeylere yöneltin, yeryüzündeki şeylere değil. Çünkü siz ölüsünüz ve hayatınız Mesih'le birlikte Tanrı'da gizlidir. Hayatınız olan Mesih göründüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelik içinde görüneceksiniz"* (Koloseliler 3:3,4).

3. Tanrı'nın İnsanla Birlikteki Çadırı

“Ben, Yuhanna, gökten Tanrı’dan inen, kocası için süslenmiş bir gelin gibi hazırlanmış kutsal şehir Yeni Yeruşalim’i gördüm. Gökten yüksek bir ses işittim: ‘İşte, Tanrı’nın çadırı insanlarla birliktedir; O, onlarla birlikte yaşayacak, onlar O’nun halkı olacaklar ve Tanrı’nın kendisi onlarla birlikte olacak ve onların Tanrısı olacaktır.’ Sonra O, beni Ruh aracılığıyla büyük ve yüksek bir dağa götürdü ve bana gökten Tanrı’dan inen o büyük şehir, kutsal Yeruşalim’i gösterdi. Ama orada bir tapınak görmedim; çünkü onun tapınağı, her şeye gücü yeten Rab Tanrı ve Kuzu’dur.” (Vahiy 21:2, 3, 10, 22) Göksel Yeruşalim, bir gelin gibi, Oğul'a bir düğün hediyesidir; Oğul, insanlarla birlikte Tanrı'nın çadırı olacak, Mesih için bir yücelik yeri bulunacaktır; Mesih, " *şan ışığı ve Baba'nın sureti"dir* (İbr. 1:3), ki Yeşaya Tanrı'nın görkemini gördüğünde O'ndan bahsetmiştir (Yeşaya 6:1-3; Yuhanna 12:41-45). Kilise

“ *Rabbi havada karşılamak üzere bulutlara yükseltileceğiz ve böylece her zaman Rab ile birlikte olacağız* ” (1 Selanikliler 4:17). Mesih sizinle birlikte olacak.

Yeni Kudüs şehrindeki kilisesi havada duracak ve O'nun görkemi 1000 yıl boyunca yeryüzündeki Kudüs'ü dolduracaktır.

Şehir, uzunluğu ve genişliği eşit olacak; dörtgen şeklinde, piramit biçiminde olacak. Duvarların yüksekliği 144 kübit (75 metre) olarak belirtiliyor ve çevreye eşit olan yükseklik, Mesih'in ikamet edeceği merkezi yapıyı ifade ediyor. *“Şehir dörtgen şeklinde kuruldu ve uzunluğu genişliği kadardır. Şehri kamışla ölçtü, on iki bin stadyum; uzunluğu, genişliği ve yüksekliği eşittir. Duvarını ölçtü, yüz kırk dört kübit, bir insanın ölçüsü, bir meleğin ölçüsü . Duvarı yeşim taşından yapıldı ve şehir saf altından, berrak cam gibiydi”* (Vahiy 21:16). Bir stadyum, bir insanın güneşin ilk ışınlarının doğuşundan, güneş diskinin tamamının ufuk çizgisinin üzerine çıktığı ana kadar yavaş bir tempoda yürüyeceği mesafeyi ifade ediyordu. Güneşin doğuşu yaklaşık iki dakika sürüyorsa, bu süre zarfında, ortalama bir yürüme hızıyla, farklı kültürlerdeki bir kişi 180 ila 230 metre arasında yol kat ederdi. Ortalama mesafeyi yaklaşık 200 metre olarak alırsak, Yeni Kudüs surlarının ve merkez binasının uzunluğu yaklaşık 2400 km olurdu.

"Büyük ve yüksek bir duvarı ve on iki kapısı vardı; kapılarda on iki melek bulunuyordu. Kapıların üzerinde İsrail oğullarının on iki kabilesinin isimleri yazılıydı: doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı ve batıda üç kapı . Şehrin duvarının on iki temeli vardı ve bunların üzerinde Kuzu'nun on iki havarisinin isimleri yazılıydı." (Vahiy 21:12-14). Kapıların üzerinde İsrail'in 12 kabilesinin isimlerinin ve duvarın temelinde Kuzu'nun 12 havarisinin isimlerinin yazılı olması, kiliseyi temsil eden 24 ihtiyara işaret eder. Kapılardaki melekler, şehrin bir geçiş yolu olmayacağını, yalnızca kiliseye ve Mesih'e ait olacağını ve yeryüzünde azizlere hizmet eden kurtarılmış milletlerden olanların şehri ziyaret edebileceklerini gösterir. *"Ben de size diyorum ki, haksız kazançla kendinize dostlar edinin ki, tükendiğiniz zaman sizi sonsuz yurtlara kabul etsinler"* (Luka 16:9).

"Ve on iki kapı on iki inciydi; her kapı tek bir inciden yapılmıştı. Şehrin sokakları ise saf altından, cam gibi şeffaftı ." (Vahiy 21:21)

Her iki taraftaki üç kapı muhtemelen vatandaşların "kayıt" işlemlerini ifade etmektedir. Şehrin sakinleri farklı milletlerden, kıtalardan ve zamanlardan geleceğinden, Yeni Kudüs'ün dört köşesine dağıtılacaklardır; bu da onlara bir yönlendirme sağlayacak ve insanların yaşadığı ana yönleri tanımalarına yardımcı olacaktır. " *Duvarı yeşim taşından yapılmıştı ve şehir saf altından, berrak cam gibiydi. Şehir duvarının temelleri her türlü değerli taşla süslenmişti: Birinci temel yeşim taşı, ikincisi safir, üçüncüsü kalsedon, dördüncüsü zümrüt, beşincisi sardonyx, altıncısı akik, yedincisi krizolit,*

sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu krizopraz, on birincisi yakut, on ikincisi ametistti" (Vahiy 21:14, 19, 20).

Jasper, yeşil renkli, saydam bir kaya kristalidir ve duvarın tabanı şu malzemeden yapılmıştır:

Eski Ahit'te safir , Tanrı'nın üzerinde durduğu taburenin yapıldığı taş olarak geçmektedir (Çıkış 24:10). Gökyüzü mavisi renginde olup altın rengi beneklere sahiptir (lapis lazuli olarak bilinir).

Kalsedon, kuvarsın *yeşil* bir çeşididir.

Zümrüt, modern bir zümrüttür.

Sardonyx , pembe ve kahverengi katmanlara sahip beyaz bir taş olan oniks türüdür.

Sardoleum adını Sardis şehrinden, kan kırmızısı renginden almaktadır. *Krizolit* ise *Tarşiş'ten çıkarılan,* altın rengi bir parlaklığa sahip bir taştır; sarı beril veya altın jasper olabilir.

Viril, zümrüde benzer ve deniz dalgalarının rengine sahiptir.

Topaz, yeşilimsi altın renginde, saydam bir taştır.

Krizopraz , nikel oksit ile renklendirilerek saydam, yağlı yeşil bir renge dönüştürülmüş bir kalsedon çeşididir.

Sümbül, modern bir safir gibi mor, mavi-kırmızı renktedir.

Ametist, yakut taşına çok benzeyen ancak daha parlak bir taş olarak tanımlanır. Baş rahip, bu değerli taşları, Tanrı'nın halkının göksel mirasının sembolü olarak göğsünün yakınında taşırdı. Tanrı bu mücevherleri, halkın göksel krallıkta onları nelerin beklediğini hayal edebilmesi için yarattı.

"Şehrin içinde parlamak için güneşe veya aya ihtiyacı yoktur; çünkü Tanrı'nın görkemi onu aydınlatır ve lambası Kuzu'dur. Kurtarılmış milletler onun ışığında yürüyecek ve yeryüzünün kralları ona görkem ve şeref getireceklerdir" (Vahiy 21:23, 24). Göksel Kudüs'ün tasviri, dünya görüşümüze zor uymaktadır, çünkü onun sanatçısı ve

kurucusu, damat ve gelinin çadırı gibi olacak olan Tanrı'dır. Değerli taşlardan bir temel, elmas bir duvar, şehrin büyüklüğü, saf altından yapılmış yapı malzemeleri ve diğer şeyler, gök krallığının başkentini diğer meskenlerden ayıracaktır. Yeni Kudüs'te, güneşin ışığının yerini Mesih'in görkemi alacaktır, çünkü O "görkemin parıltısı ve Baba'nın kişiliğinin açık suretidir" (İbraniler 1:3). Üç havari, İsa ile birlikte Transfigürasyon Dağı'nda bu görkemi gördüler: *"Yüzü güneş gibi parladı, giysileri de ışık gibi beyazlaştı"* (Matta 17:2). Yeni dünya diğer gezegenlerin etrafında dönmeyecek; evrenin merkezi kendisi olacak ve Tanrı'nın kendisi onun başkentinde ikamet edecek. "Tanrı, *kendi isteğine göre, zamanın doluluğunda O'nda tasarladığı, gökteki ve yerdeki her şeyi Mesih'te toplamak için, O'nda bir mirasçı edindik. Biz de O'nda bir mirasçı edindik; her şeyi kendi isteğine göre yapanın amacına göre önceden belirlenmiş olarak, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğine övgü olmak için seçildik"* (Efesliler 1:9-12) .

"Ve bana, Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan, kristal gibi berrak, saf bir hayat suyu nehri gösterdi. Nehrin ortasında ve nehrin iki yanında, on iki çeşit meyve veren ve her ay meyve veren hayat ağacı vardı. Ağacın yaprakları ise milletlerin şifa bulması içindi." (Vahiy 22:1, 2). İşte bir açıklama.

Göksel Kudüs, ortasından akan bir nehir ve iki yanında tek tip bir ağaçla -hayat ağacı- çevrili. Rabbin tüm vatandaşların gözyaşlarını sileceği gerçeği, insanların bilinçsiz bir halde olmayacaklarını gösteriyor; yeryüzündeki yaşam ve sevdiklerinin ölümü kalplerinde derin bir acıya neden olacak. Ancak bu sonsuza dek sürmeyecek, çünkü yeryüzünde hastalık ve keder yaşamış olan Mesih, nasıl teselli edeceğini biliyor ve ağacın yaprakları -Yunanca metinde "şifa" kelimesi-...

жизни будут восстанавливать душу.

"Terapi" anlamına gelen Rusça "Terapiyen " kelimesi, iyileştirme veya sağlık geliştirme olarak çevrilebilir. Bu, yaprakların ruh için iyileştirici özelliklerine işaret eder ve dünyevi yaşamı yaşayan ve hatırlayan herkes, bu şifalı çayı her içtiğinde bu etkiyi hissedecektir.

Hayat ağacının yaprakları.

İbrahim ve birçok dürüst insan, dünyevi zenginliklere gönüllerini bağlamadılar; *"daha iyi bir şeye, yani göksel bir şeye göz diktiler. Bu nedenle Tanrı, onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmaz; çünkü onlar için bir şehir hazırladı"* (İbraniler 11:15, 16). Onlar ve onlar gibi, dünyevi yolculuklarının amacını bir aynanın arkasından görür gibi belirsizce gören diğerleri hakkında şöyle deniyor: *"Ama siz Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın şehrine, göksel Yeruşalim'e, sayısız meleğe, gökte kayıtlı olan ilk doğanların genel meclisine ve kilisesine, her şeyin Yargıcı olan Tanrı'ya, mükemmelleştirilmiş doğru insanların ruhlarına, yeni bir antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Abel'inkinden daha iyi şeyler söyleyen serpilmiş kana geldiniz* " (İbraniler 12:22-24). İsa şöyle buyurdu: *"Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin; çünkü orada güve ve pas onları yok eder, hırsızlar da girip çalarlar. Ama kendinize gökte hazineler biriktirin… Ama önce Tanrı'nın krallığını ve O'nun doğruluğunu arayın"* (Matta 6:19, 20, 33). *"O'nun buyruklarını yerine getirenler ne mutlu! Çünkü onlar hayat ağacına hak kazanacaklar ve şehrin kapılarından girecekler"* (Vahiy 22:14, 15).

Kâfirlerin kaderi

"Ama korkaklar, imansızlar, iğrenç işler yapanlar, katiller, ahlaksızlar, büyücüler, putperestler ve bütün yalancılar, ateş ve kükürtle yanan gölde olacaklardır. Bu ikinci ölümdür" (Vahiy 21:8). İlginçtir ki, bu ifade ölülerin ve dirilerin son yargılanmasından sonra gelir. " *Ölüm ve Hades ateş gölüne atıldı. Bu ikinci ölümdür. Hayat kitabında yazılı bulunmayan herkes ateş gölüne atıldı"* (Vahiy 20:14, 15). Yeni gök ve yeni yer bağlamında, göksel vatandaşlıklarından emin olan ancak kendilerini ateş gölünün mirasçıları olarak bulan insanlardan bahsediliyor. Örneğin, bugün değil, 45 yaş altı Amerikalı Hristiyanların %57'si cennetin sadece özel inananlar için değil, tüm iyi ve dürüst insanlar için olduğuna inanıyor ve Amerikalıların %80'inden fazlası insanların kendilerinin iyi olduğuna, sadece zararlı çevre ve insanlar tarafından olumsuz etkilendiklerine inanıyor. Konuşma, kendilerini Mesih'in adıyla çağıranların O'na şöyle diyecekleri hakkındadır: *"Rab! Rab! Senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinleri kovmadık mı? Senin adınla cinleri kovmadık mı?*

"Çok mucize mi yaptınız? O zaman ben de onlara, 'Sizi hiç tanımadım. Ey kötülük edenler, benden uzaklaşın!' diyeceğim." (Matta 7:22, 23). Şimdi bunlara daha yakından bakalım:

Korkaklar, Mesih'ten çok huzuru ve rahatlığı seven ve zor bir günde kim olduklarını göstermekten utananlardır. Yunanca: " *deplos" - korkak,* kendi güvenliği uğruna Mesih'i inkar eden korkaklık nedeniyle kınanmıştır.

Kâfirler , kendilerini Hristiyan olarak adlandıran, ancak yaşamlarıyla İsa'nın öğretilerinin takipçisi olmadıklarını gösteren kişilerdir.

Pislikler , bu dünyanın iğrençliklerine kendilerini kaptırmış, ikili bir hayat sürenlerdir.

Katiller, ilk ihtiyarın şu sözleri yazdığı kişilerdir: *"İstediğinizi elde edemezsiniz, öldürür ve kıskanırsınız, ama elde edemezsiniz; çekişir ve kavga edersiniz, ama istemezsiniz, çünkü elde edemezsiniz... Doğruları mahkum edip öldürdünüz; o size karşı koymadı"* (Yakup 4:2; 5:6). Birçok Hristiyan, muhtemelen doğru kişiler ve din adamları arasında sinirsel strese, inmeye ve kalp krizine yol açan "kilise kavgalarına" şahit olmuştur.

Zina edenler , bedensel arzuları, gözlerin şehvetini ve hayatın gururunu yaşamlarında öncelik haline getirenlerdir. *"Ey zina edenler ve zina eden kadınlar, dünyanın*

dostluğunun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Bu nedenle, kim dünyanın dostu olmak isterse, kendini Tanrı'nın düşmanı yapar" (Yakup 4:4).

Büyücüler ; ruhani karizma kisvesi altında, duyularüstü algılama, meditasyon, mistisizm ve gizli uygulamaları kullanarak, Kutsal Ruh'un büyük gücünü kendi çıkarları için kullanan kişilerdir.

Putperestler – maddi değerlerin tanrısı olan "mammon"a tapanlar. *"Bu nedenle yeryüzünde olan her şeyi öldürün: zina, ahlaksızlık, şehvet, kötü arzu ve tamahkarlık; ki bu putperestliktir"* (Koloseliler 3:5).

Yalancılar ; kendi çıkarları ve kazançları için yalan söyleyenler, sessiz kalanlar veya yalancılarla anlaşmaya varanlar; yani gerçeği kasten çarpıtanlar. Ve bugün bu tür insanlar Ananias ve Sapphira gibi cansız yere düşmeseler de, Tanrı en başından beri bu tür günahların affedilemez olduğunu göstermiştir.

Tanrı'nın insanlara vahyi şu sözlerle sona erer: " *Ve bana dedi ki: 'Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme, çünkü vakit yakındır. Haksız olan haksız kalsın; kirli olan kirli kalsın; doğru olan doğru kalsın; kutsal olan kutsal kalsın. İşte, tez zamanda geliyorum ve ödülüm de benimle birliktedir; her insana işine göre karşılık vereceğim. Ben Alfa ve Omega, Başlangıç ve Son, İlk ve Sonuncuyum. Emirlerini yerine getirenler ne mutlu, çünkü hayat ağacına hak kazanacaklar ve kapılardan şehre girecekler. Ama dışarıda köpekler, büyücüler, ahlaksızlar, katiller, putperestler ve yalanı seven ve uygulayan herkes vardır.'"* (Vahiy 22:10-15). Bu konuşma, doğruluk garantörü olarak her zaman kanunsuzluğun her türlü tezahürünü dizginleyen ve cezalandıran Rab için oldukça alışılmadık bir durumdur. *"Onlar kötülük işlesinler ve kirlensinler," sözleri,* Mesih'in intikamıyla birlikte son nesli ve bozulmuş insanlığın sonunu anlatır, *"çünkü zaman yakındır. "* Daniel son günlerden şöyle bahseder: *"Kötüler kötülük yapacaklar* " (Daniel 12:10). İster kendi ülkelerinde ister göç yoluyla iş ve kazanç elde eden inananların doğru değerlendirmesi, paranın onları yozlaştırdığı değil, özlerini ortaya çıkardığıdır. Rab, Habakkuk'a bu konuda şöyle dedi: *"İşte, kibirli ruh dinlenmeyecek, ama doğru olan imanıyla yaşayacak. Kibirli adam, mayalanmış şarap gibi, dinlenmez, öyle ki şişer."*

"Ruhu cehennem gibidir, ölüm gibi doyumsuzdur" (Habakkuk 2:3-5). Günümüz Hristiyanlarının durumu sadece en iyisine yer bırakıyor; insanlığın demokratik değerleriyle aynı doğrultuda hareket ederek tam bir özgürlükle övünüyorlar. Demokrasinin halkın gücü, Laodikya'nın eş anlamlısı -halkın mahkemesi- olması ilginçtir. Bugün kilisedeki tüm meseleler çoğunluk tarafından karara bağlanıyor. Tanrı'nın olup bitenleri dışarıdan izlediği izlenimi ediniliyor, ancak bu, herkesin kendi gerçek iç dünyasını gösterme hakkını verdiğini ve böylece nesillerimizin yaşamları boyunca başına gelecek olan ebediyeti belirleyebileceğini gösteriyor. Lut gibi Mesih'e sadık kalanlar ruhlarında azap çekiyorlar - *"çünkü bu doğru adam, aralarında yaşarken, onların kanunsuzluklarını görüp duyarak, doğru ruhunda her gün acı çekiyordu"* (2 Petrus 2:8) ve kendileri ve çocukları için ağlıyorlar. Fakat *kötüler Rabbe saygısızlık eder, O'nu aramazlar; bütün düşüncelerinde, 'Tanrı yok!' derler."* (Mezmur 9:25). *"İşte, tez zamanda geliyorum ve ödülüm de yanımdadır; herkese amellerine göre karşılık vereceğim."*

Yaşamın sonunda her insan ölüm eşiğinin ötesinde kendisini neyin beklediğini düşünür ve birçoğu yaşadıkları hayattan dolayı yürekten tövbe eder, günahlarını itiraf eder. Ancak son günlerin sakinleri, imandan sapkınlık günlerinde yaşayanlar, kilisenin bir anda göğe alınışını fark etmeyecekler ve göksel Kudüs'e girmeyecekler; bir anda da Yüce Tanrı'nın yargılarının büyük sıkıntısı içinde kendilerini bulacaklardır. Tanrı'nın Oğlu'nun laneti kendi üzerine almasından sonra insanlığın altında yaşadığı Rabbin

iyiliği, yaşamdaki günahın cezasını ortadan kaldırdı, ancak ölüm cezasını ortadan kaldırmadı. 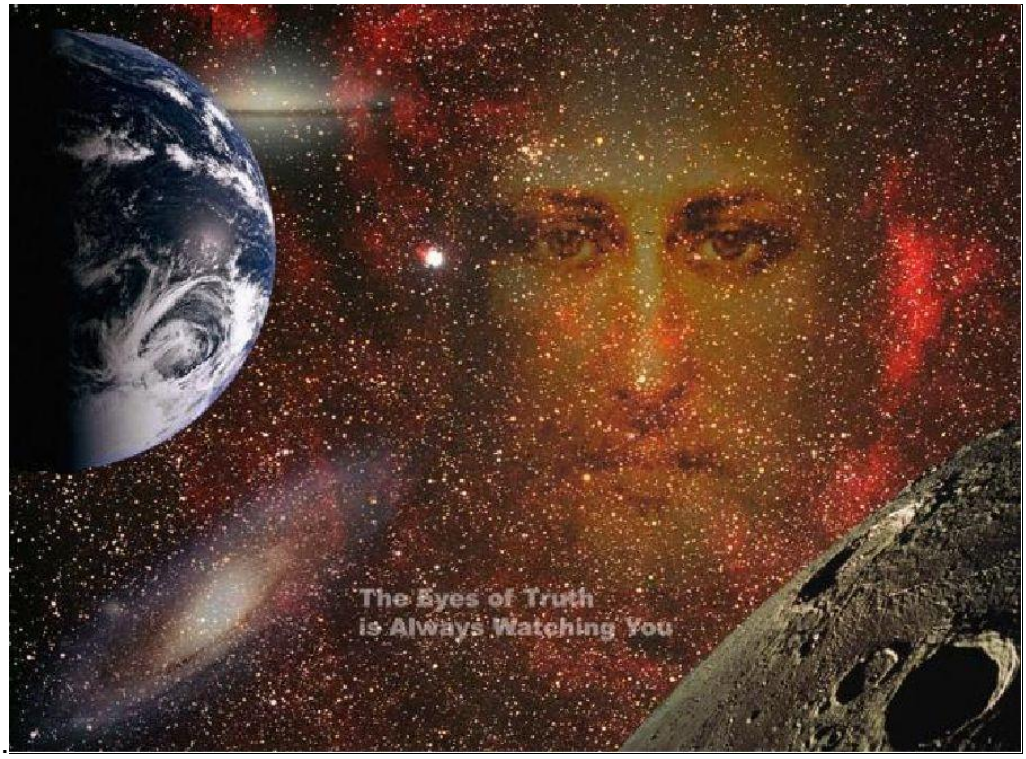

Tanrı'nın kutsallığı ve gerçeği, adil bir karşılık gerektirir ve bu, ayırt edilemez. Kutsal Yazılar, Hristiyanları o günün yaklaşımını ayırt etmeye çağırır (İbraniler 10:25). Sadece karanlıkta olanlar—ışık olan Kutsal Kitap gerçeğinden habersiz olanlar—Rabbin günü beklenmedik bir şekilde, bir hırsız gibi gelecektir . " *Rabbin gününün gece hırsızı gibi geleceğini çok iyi biliyorsunuz... Ama siz, kardeşlerim, karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın"* (1 Selanikliler 5:2-5). Mesih, Tonakh'ta Mesih'in gelişi hakkında 322 ayet geçmesine rağmen, İsrail'i ziyaret günlerini tanımadıkları için azarladı. Ebedi vaatlere, ahde ve krallığa layık görülen, aynı zamanda bedensel olarak Mesih'in de geldiği İbrahim'in soyundan gelenler—"İbrahim'in Soyu"—üzgün görüneceklerdir. Dünyevi mallara ve krallığa ulaşma arzuları yüzünden, peygamberlik eden Mesih'i, insanların günahları için kurban edilen Tanrı Kuzusu olarak kabul etmediler; bunun yerine, kendi adıyla gelip Tanrı kılığına girecek olanı kabul edeceklerdir. Ve yalnızca "canavarın" orduları tarafından yok edilmeye mahkum olan İsrail'in kalan kısmı Kurtarıcılarına dönecek ve kurtulacaktır. *"Ama Rabbin günü hırsız gibi gece gelecektir; o gün gökler büyük bir gürültüyle yok olacak, unsurlar şiddetli bir ısıyla eriyecek, yeryüzü ve üzerindeki her şey yanıp kül olacaktır. Bütün bunlar böyle yok olacağına göre, kutsal davranış ve dindarlıkta ne tür insanlar olmalısınız? Göklerin ateşle yok edileceği ve unsurların şiddetli bir ısıyla eriyeceği Tanrı gününün gelişini*

bekleyip hızlandırıyorsunuz. Yine de, O'nun vaadine göre, içinde doğruluğun hüküm sürdüğü yeni gökler ve yeni bir yeryüzü bekliyoruz. Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, bunları beklediğinize göre, O'nun huzurunda barış içinde, kusursuz ve lekesiz bulunmak için gayret edin" (2 Petrus 3:10-14). Martin Luther'in dediği gibi, *"Onlar, Mesih'in dün kendileri için öldüğünü, bugün dirildiğini ve yarın geleceğini düşünerek yaşıyorlar."* Tüm inananların ayırt edici özelliği, aktif bir beklenti hayatıdır. " *O'nun emirlerini tutanlar ne mutlu, çünkü onlar hak sahibidirler. " Hayat ağacından yiyip kapılardan şehre girebilirler"* (Vahiy 22:14).

İsrail'in Bayramları – Dünyanın Kaderi

İsrail'de belirlenmiş yedi Rab Bayramı'nı inceleyerek dünyanın kaderine ve geleceğine bir bakış atmak mümkündür. Rab Bayramları, İsrail'de ve tüm dünyada çağ değiştiren olayların peygamberlik imgeleridir. *"Bu nedenle, yiyecek ve içecek konusunda, bayramlar, yeni ay veya Şabat günleri konusunda kimse sizi yargılamasın. Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, özü ise Mesih'e aittir"* (Koloseliler 2:16, 17). Kutsal Kitap sayfaları, ataları uğruna Tanrı tarafından sevilen bir halk olan İsrail halkının öyküsünü anlatır (Romalılar 11:28). Diğer tüm uluslar putperestti, putlara tapıyordu ve sadece İsrail halkı arasında tek, yaşayan Tanrı'ya olan iman yaşıyordu. Tanrı, bu halk arasından peygamberlerini yetiştirdi. Vaat

Adonai, İbrahim'e verilen ilahi vaatten doğan İshak'ı kutsadı. Yakup ve 70 kişilik ailesi, Yüce Tanrı'nın emriyle Mısır'a göç etti ki, bu refah ülkesinde halk büyüsün. 430 yıl sonra, Tanrı, Musa aracılığıyla, kudretinin gücüyle kalabalık bir halkı yönetti; bu girişim, dünya imparatorluğunun tüm ordusunu yok etti. Vaat Edilmiş Topraklara giderken, Rab, halkını putlara tapan uluslardan ayırmak için onlara Kanun'u verdi. Adonai ayrıca, İbrahim halkı ve tüm dünyadaki çağ olaylarının peygamberlik imgeleri olarak İsrail'de yedi bayram belirledi. İsrail bayramları, dünyanın ilahi hükümlerinin ana olaylarına genel bir bakıştır. Bahar Bayramları: Fısıh; Mayasız Ekmek Haftası; İlk Meyveler Bayramı; ve Şavuot

(Pentekost) gibi bayramlar, belirlenmiş zaman ve tarihlerde zaten yerine getirilmiştir. Sonbahar bayramları: Borazan Bayramı (Roş Haşana); Kefaret Günü (Yom Kippur) ve Sukkot (Çardaklar Bayramı), yakın gelecekte neslimizin bir parçası olarak beklediğimiz bayramlardır (Lev. 23). İlk dört belirlenmiş bayram, tam olarak belirlenmiş günlerde yerine getirilmiştir; bu da sonraki üçünün de belirlenmiş tarihlerde yerine getirilmesini beklemek için bir neden verir: 1. Fısıh - *"Bunlar Rabbin bayramlarıdır, kutsal toplantılardır; bunları mevsimlerinde ilan edeceksiniz: birinci ayın on dördüncü gününde, akşam vakti, Rabbin Fısıh bayramıdır"* (Lev. 23:5). Yeni aydan sonra, Abib ayının 14. gününde Fısıh bayramı başlar (Çıkış 12:2). Peygamber Daniel aracılığıyla Tanrı, Kudüs'ün yeniden kurulması için verilen fermanın yayınlanmasından ve 69 hafta sonra *"Mesih öldürülecek" sözünden sonra Mesih'in ölüm zamanını önceden bildirmişti;* bu da ilk bayram olan Fısıh Bayramı'na yol açtı. İsa Mesih'i öldürmeye karar veren Sanhedrin konseyi, belirlenen Fısıh Bayramı'nda, *"Halk arasında kargaşa çıkmasın diye bayram gününde öldürmeyin"* (Matta 26:5) diye karar vermişti. Ancak bu karar, Tanrı'nın Fısıh Bayramı tanımına uymadığı için başarısız oldu. Mesih'i ortadan kaldırmaya yönelik önceki tüm girişimler tamamen insan kaynaklıydı, ancak şeytan, Fısıh kuzusunun kesileceği akşamdan itibaren günü önceden bilip Yahuda'ya girerek onu Mesih'e ihanet etmesi için Getsemani'ye götürdü. İsa, *"Ben O'yum" diye cevap verdiğinde* , O'nu yakalamaya gelenler doğaüstü bir şey bekleyerek yere düştüler ve şeytanın içine girdiği Yahuda yaklaşıp İsa'yı öptü; Mesih ise *"Şimdi senin saatin ve karanlığın gücü geldi" diye karşılık verdi.* İsa'nın hırsızlar arasında bir ağaçta, elleri ve ayakları delinmiş halde doğuşu ve ölümü, Baba tarafından ezelden beri önceden belirlenmişti. *“Çünkü size söylüyorum ki, yazılı olan şu söz bende yerine getirilecektir: ‘Ve o, suçlularla birlikte sayıldı’”* (Mezmur 21; İşaya 53; Luka 22:37).

2. Mayasız Ekmek - *"Birinci ayın on dördüncü günü, akşam vakti, Rabbin Fısıh Bayramı'dır. Aynı ayın on beşinci günü ise Rabbe Mayasız Ekmek Bayramı'dır. Yedi gün boyunca mayasız ekmek yiyeceksiniz"* (Lev. 23:5-7). Bu, Mesih'in dirilişinde ifade edilen, her türlü kirlilikten arınmış saflığı işaret ediyordu. *"O, günahlarımızı ortadan kaldırmak için ortaya çıktı; O'nda günah yoktur"* (Yuhanna 3:5). *"Tanrı O'nu diriltti, ölümün acılarını çözdü, çünkü ölüm O'nu tutamazdı"* (Elçiler 2:24). *"Öyleyse bayramı eski mayayla, kötülük ve fesat mayasıyla değil, samimiyet ve doğruluk mayasız ekmeğiyle kutlayalım"* (1 Kor. 5:8). Dirilişi, O'nda günah olmadığını kanıtladı.

3. Dalgalanan Demet veya *"İlk Ürünler"* - bu bayram, Mayasız Ekmek Bayramı ile aynı zamana denk geliyordu. *"Rahip, ilk ürünlerin dalgalanan ekmekleriyle birlikte onu Rabbin önünde sallayacaktır"* (Lev. 23:10, 15, 20). Bu, Eski Ahit'in doğru kişilerinin, mükemmelliğe ulaşmış olanların, sonsuz hayata hasadın ilk demeti olanların dirilişine tanıklık eder; çünkü bundan önce kimse göğe çıkmamıştı (Yuhanna 3:13; 4:36; İbraniler 12:23). Bu bayram sırasında bir sarsıntı meydana geldi -

Deprem. *“Ve işte, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya ikiye ayrıldı; yer sarsıldı, kayalar yarıldı, mezarlar açıldı; ve uyuyan birçok azizin bedeni dirildi, mezarlarından çıktı, kutsal şehre gitti ve birçoklarına göründü”* (Matta 27:51-53).

4. Pentekost - *"Bayramdan sonraki ilk günden, demeti getirdiğiniz günden itibaren yedi tam hafta sayın. Yedinci haftadan sonraki ilk güne kadar elli gün sayın ve sonra Rabbe yeni bir tahıl sunusu getirin"* (Lev. 23:15-16). Mısır'dan çıkıştan sonraki ellinci gün, Şavuot bayramı (Şavuot), Tanrı'nın Sina'da İsrail'e kanun ve hükümleri verdiği gündü. İlk demetten yedi hafta sonra, arpa hasadının sonu bayramı kutlandı ve buğday hasadı henüz başlamamıştı. Pentekost'ta Mesih, insanları günahlarından sorumlu tutmamak için lütuf tahtına oturdu ve Baba'dan, kurtulanların sayısını artırmak için Kutsal Ruh'u göndermesini yalvardı. Peygamberlik açısından bu bayram, İncil'in vaazı aracılığıyla hem Yahudilerden hem de Gentilelerden, Rab Mesih'in Kilisesi'ne ait kurtarılmış ruhların hasadını anlatır. JUBİLE YILI (^r, yovel), yedi yedi yıllık döngüyü, Şabat yılını - şmita'yı tamamlar.

5. Roş Haşana (yılın başı), Âdem'in yaratılışından itibaren sivil yılın başlangıcıdır. *"Yedinci ayın birinci gününde kutsal bir toplantı yapacaksınız; hiçbir hizmet işi yapmayacaksınız; o gün sizin için borazan çalınacak bir gün olacak"* (Levililer 23:24; Sayılar 29:1). Borazan sesleri, İsrail halkının Vaat Edilmiş Topraklara yolculuğu sırasında, bir yolculuğa çıkmaları veya durmaları gerektiğinde, tehlikeyi veya ciddi bir toplantıyı haber vermek için kullanılmaya başlandı.

İsrail'de üç borazan bayramı vardı:

"İlk Borazan", Sina'da verilen On Emir'in anıldığı Şavuot (Pentekost) günüyle ilişkilendirilir.

İkinci trompet sesi, Roş Haşana'da (Borazan Bayramı) sivil yılın sonunu işaret eden "Son Trompet" olarak adlandırıldı. Bu, gün batımında başlamadığı için kimsenin tam gününü ve saatini belirleyemediği yılın tek bayramıdır.

Güneş ve üç güne kadar sürebilen yeni ayın görünmesiyle ilgili olarak, İsa'yı dinleyen Yahudiler, O'nun Borazan Bayramı'ndan bahsettiğini anladılar. *"İnsanoğlunun ne zaman geleceğini, gününü ve saatini bilmiyorsunuz"* (Matta 25:13). Havari Saul, Yuhanna'nın borazanlar hakkındaki vahiyini bilmiyordu, ancak Borazan Bayramı'nı çok iyi biliyordu ve şöyle yazdı: *"Bir anda, göz açıp kapayıncaya kadar, son borazan*

çalınca; çünkü borazan çalacak ve ölüler bozulmaz bir şekilde dirilecek, biz de değişeceğiz" (1 Korintliler 15:52).

Üçüncü trompet, yani "Büyük Trompet", İsrail'in son yedi yıllık döneminin başlangıcını işaret eden Kefaret Bayramı (Yom Kippur)'dur.

6. Kefaret Bayramı - Yom Kippur (İbranice: o! [1] ie, "Kefaret Günü", "Hüküm Günü"). *"Yedinci ayın dokuzuncu günü, yani Kefaret Günü'nde, kutsal bir toplantı yapacaksınız. Kendinizi alçaltacak ve Rabbe yakılan bir kurban sunacaksınız. O gün hiçbir iş yapmayacaksınız, çünkü o gün Rab Tanrınızın önünde sizin için kefaret günüdür. O gün kendini alçaltmayan her kimse halkından atılacaktır"* (Lev. 23:27-29). Borazan Bayramı - Roş Haşana'dan itibaren, Kefaret Bayramı'ndan 10 gün önce şofar çalınır. Yahudiler, bu günde Tanrı'nın hükmünü verdiğine, bir kişinin tüm geçmiş yıl boyunca yaptığı işleri değerlendirdiğine inanırlar. Bu günde, kişi hayatını gözden geçirmeli ve yaptıklarını olumlu veya olumsuz olarak değerlendirmelidir. Yom Kippur bayramında, baş rahip yılda bir kez tapınağa girer ve kan serperdi. Sonra da halkın üzerine kan serperdi ve bembeyaz giysileri kanla lekelenirdi. Bu dönem, Yuhanna'nın Vahiy Kitabı'nın ana odak noktasıdır: "Yakub'un sıkıntı günleri", *"birçoğu arındırılacak, beyazlatılacak ve denenecektir"* (Daniel 12:10). *"O'nun geliş gününde kim dayanacak? O göründüğünde kim ayakta duracak? Çünkü O, arıtıcı ateş gibidir, çamaşır sabunu gibidir. Gümüşü arıtıcı ve temizleyici gibi oturacaktır. Levi oğullarını arındıracak ve onları altın ve gümüş gibi arıtacak ki, Rabbe doğrulukla ateşle sunulan bir kurban sunsunlar"* (Malaki 3:2-3). Ortodoks bir Yahudiye, Yahya'nın Patmos Adası'nda "Rab'bin Günü"nde Tanrı'dan bir vahiy aldığını söylerseniz, bunun Kefaret Bayramı olan Yom Kippur'da olduğunu anlayacaktır. Son hafta, "Rab'bin Günü"nün başlangıcını işaret edecek olan Kefaret Bayramı olan Yom Kippur'da başlamalıdır.

7. Sukkot Bayramı - *"Bu yedinci ayın on beşinci günü, Rabbe adanmış yedi günlük Sukkot Bayramı'dır... Yedi gün boyunca çadırlarda oturacaksınız; her İsrailli, çadırlarda oturacaktır"* (Lev. 23:34,42). İsrail'de bu, en neşeli bayramdır - *"sevinç zamanımız".* Mecazi olarak, bu bayram, Tanrı'nın İsrail'e vaat ettiği 1000 yıllık barış ve refahı, Kutsal Mesih'in İsrail'in kutsal

kalıntısı üzerinde kral olarak meshedileceği zamanı işaret eder. *"Ve onlar Siyon tepelerinde sevinçle dans edecekler; Rabbin iyiliğine, buğdaya, şaraba, zeytinyağına, kuzulara ve öküzlere akın edecekler; ruhları sulanmış bir bahçe gibi olacak ve artık kederlenmeyecekler. O zaman genç kız dans ederek sevinecek, gençler ve yaşlılar birlikte sevinecekler; 'Ben onların kederini sevince çevireceğim, onları teselli edeceğim ve sıkıntılarından sonra onları sevindireceğim'* (Yeremya 31:12,13). "

Rab, putperestler için, hatta inananlar için bile hiçbir bayram tarihi bırakmamıştır ve kilisenin kutlayabileceği her şey Yahudi bayramlarıyla bağlantılıdır. Şunu belirtmek gerekir ki, ne Mesih ne de Havariler Hristiyan bayramlarını kurmuş değildir. Dahası, birçok Hristiyan tarihi göreceli dir, örneğin Noel ve onunla ilişkili tüm tarihler. Mesih'in yeryüzündeki krallığında, tüm uluslar Tanrı'nın amacının yerine getirilmesinin anısına İsrail'de kurduğu şeyi kutlayacaklardır (Zekeriya 14:17).

İÇİNDEKİLER

GİRİİŞ

1. SEL ÖNCESİ TARİHİ

DEVLERİN UYGARLIĞI

İNCİL'DEKİ TUFAN

KÜRESEL SELİN KANITLARI

SEL SONRASI HALKLAR

BABİL KULESİ

SÜMERLİLER

2. İNSANLIĞIN ALTI İMPARATORLUĞU

MISIR VE İSRAİL

VAAT EDİLMİŞ TOPRAKLARA GİRİŞ

İSRAİL'İN ALTIN ÇAĞI

TAPINAK

ASURİYE

DANIEL'İN PEYGAMBERLİĞİNDE DÜNYA KRALLIKLARI

BABİLONYA

MEDO-PERSIA

MAKEDON İMPARATORLUĞU

ROMA İMPARATORLUĞU

İDUMEUS HEROD

İNCİL'E DAİR ARKEOLOJİK VE YAZILI KANITLAR

3. İBRAHİM'E VERİLEN VAATLER

1. TOPRAĞIN VAADİ

KUDÜS VE TAPINAĞIN YIKILMASI

BİR GÜNDE BİR ÜLKENİN KURULUŞU

TAPINAĞIN RESTORASYONU

2. AÇIK DENİZİN VAADİ

İBRAHİM'İN SOYUNDAN GELENLER

BALIKÇILAR VE AVCILAR

İNANANLARIN VAAT EDİLMİŞ MİRASI

VAAT EDİLEN "TOHUMUN" ÇOCUKLARI

3. "TOHUM"UN VAADİ

MESİH'İN İKİ RESMİ

MEŞAİH YEŞUA

Yahudilerin Mesih Yeşua'ya Karşı İtirazları

4. İSRAİL'İN SON HAFTASI

GİZLİ DÜNYA HÜKÜMETİ

SAHTE MESİH VE KABBALA

YALANCI PEYGAMBER

CENNETTEN GELEN İŞARETLER

1. CANAVARIN İMPARATORLUĞUNUN YÜKSELİŞİ

SON GÜNLERDEKİ OLAYLARDA AMERİKA VE TRUMP

İŞARETİ KABUL EDENLERİN KÖTÜYE MAHKUM DURUMLARI

Tanrı'yı yüceltenler, öyle davranacaklardır.

MAGOG ÜLKESİNDEN GOG

DÜNYAYI YOK EDEN "BORU HATLARI" FELAKETİ

ÜÇ ÜZÜNTÜ

2. YAKUP'UN ZOR GÜNLERİ

ÜÇÜNCÜ KEDER

"KANUNSUZLUĞUN GİZEMİNİN" ORTAYA ÇIKARILMASI

İKİ PEYGAMBERİN HİZMETİ

"BAKİRE" VE "EJDERHA" İŞARETİ

YIKIMIN İĞRENÇLİĞİ

BIRAKIN DAĞLARA KOŞSUNLAR

TOPRAKLARDAN ELDE EDİLEN ÜRÜNLER

YÜCE ALLAH'IN GAZABININ KADEHLERİ

ALTINCI KASE – ARMAGEDDON

YEDİNCİ "KUPA" - BARUCH-ABA

5. İSRAİL'İN VE DÜNYANIN GELECEĞİ

RAB'BİN GÜNÜ – YEDİNCİ KRALLIK

HALKLARIN HÜKMÜ

KUTSALLARIN KUTSALI KRALLIĞI

SON KARAR

CEHENNEMİN GERÇEKLİĞİ

TANRI'NIN EBEDİ KRALLIĞI

KAFİRLERİN KADERİ

İSRAİL'İN BAYRAMLARI DÜNYANIN KADERİDİR

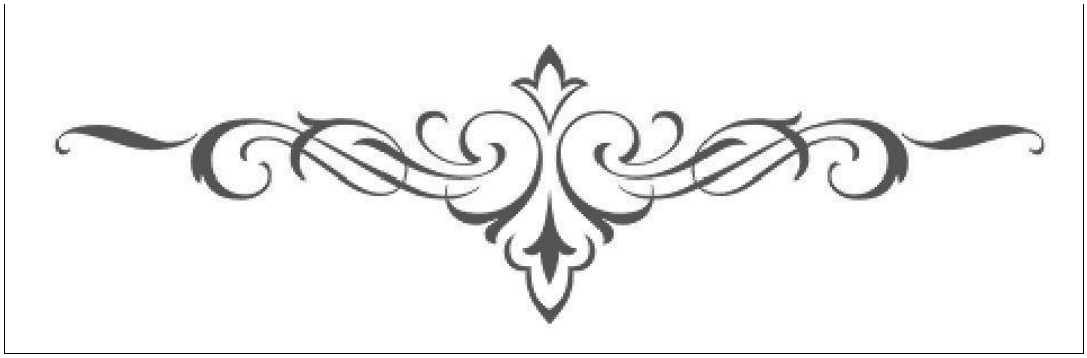

(Daha fazla, İncil'e dayalı ve çeşitli bilgilere maranafa.net adresinden ulaşabilirsiniz .)

"İSRAİL VE DÜNYA TARİHİ" kitabının tanıtımı

Gerçekten türünün tek örneği olan bir kitapla karşı karşıyasınız. Yazımında şu hedefler izlenmiştir:

1. Arkeolojik ve yazılı bulguları kullanarak seküler tarihi İncil tarihiyle uzlaştırmak;
2. Hristiyan inancının temellerini Yahudi kökenlerine kadar izleyin;
3. İsrail'in ve dünyanın son günlerine dair kehanetlerin gerçekleşmesini ortaya koymak;

4. Okuyucuyu hayatın asıl amacına, yani Yaratıcısını ve Kurtarıcısını tanımaya yönlendirmek.

Bu kitap, seküler ve İncil tarihini tek bir anlatıda bir araya getiriyor. 25.000'den fazla arkeolojik kazı ve buluntu, şehirler ve devletler hakkındaki İncil anlatılarının, kralların ve şahsiyetlerin eylemlerinin, belirli bir dönemin gelenek ve göreneklerinin ve insanlık tarihinin doruk noktası olan Mesih'in gelişinin doğruluğunu teyit ediyor. Kitap, İncil kehanetlerinin gerçekleşmesini ortaya koyuyor.

modern dünyada. Ancak en önemli amaç şudur: *"İnsan bu dünyaya kısa ömrünü sonsuz hayata dönüştürmek için gelir, çünkü insan sonsuz zevk için yaratılmıştır. Hayatın anlamı ve amacı, Yaratıcıya yakınlık yoluyla, yaratılış ve Yaratıcının birleşmesi yoluyla sonsuz mutluluğa ulaşmaktır. Yaratıcıya olabildiğince yakın olmak en büyük iyiliktir, çünkü O'nun kendisi İyiliktir ve başka bir iyilik yoktur. Yaratıcı mükemmeldir ve O'nun kendisi mükemmelliğinin sebebidir. Yaratıcının suretinde yaratılan insan, her şeyi bir hediye olarak almıştır. Bu nedenle, Yaratıcı bu dünyayı insana kendi mükemmelliğinin sebebi olma fırsatı verecek şekilde yaratmıştır. Yaratıcının yaratılış (insan) planı, yaratılışın kendisi için mümkün olan en büyük şekilde O'na yakınlığın en büyük iyiliğinden zevk alabilecek bir varlık yaratmaktır. Yaratıcı bize değerli bir hediye verdi - hayatın kendisini, bize onda bir rol ve özgür irade verdi. İnsanın kendisinin manevi bir hayat yaşamak istemesi, maddi bedeni zihne tabi kılması önemlidir; "Ben kendim mükemmelliğe ve Yaratıcıya yakınlığa ulaşmak için her türlü çabayı gösterdim, Ebedi hayata kavuşmak. Ve bu dünyadaki her şey mikro düzeydedir, ama makro düzeyde de olacaktır."*

(Haham Aşer Kuşnir)

Kitap, şu web sitesinde elektronik formatta okunabilir: http://maranafa.net/2018/02/21/istoriya-izrailya/__

MEGA bulutunda da mevcut: https://mega.nz/#F!mMoEQK5a!5Et4ExCRFNL0SRp3Q_kt_Q

"Gelecek Olan Mübarektir" adlı kitabın tanıtımı

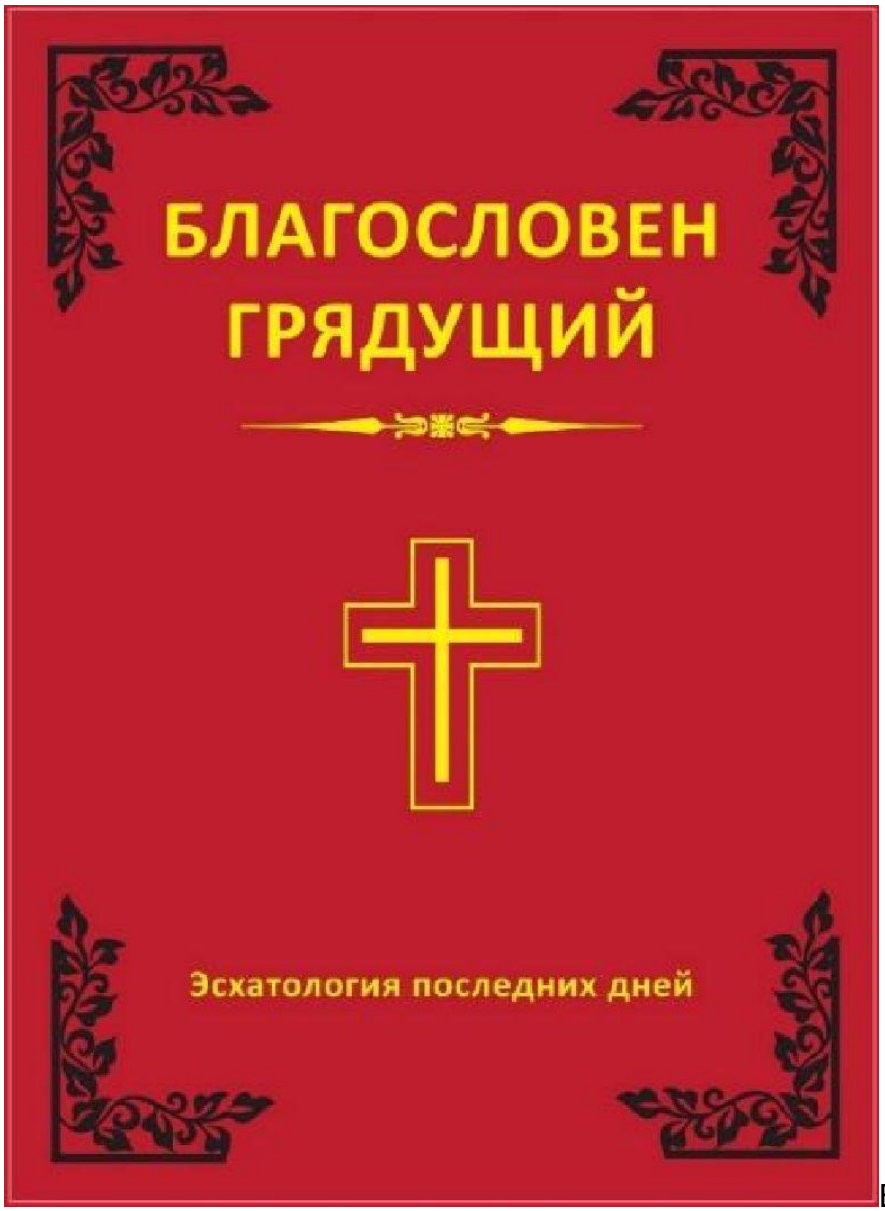

Bu kitabın amacı, Hristiyanları Kurtarıcıları ve Rableri'ni selamlamak için başlarını kaldırmaya teşvik etmektir. Son günlerde birçok inananın imandan uzaklaşacağını öngören Mesih, *"İnsanoğlu geldiğinde, yeryüzünde iman bulacak mı?* " (Luka 18:8) demiştir. Havari Pavlus da bunu defalarca yazmıştır (2 Selanikliler 2:3; 2 Timoteos 3:1-9). Tanrı, kimsenin değiştiremeyeceği zamanları ve mevsimleri kendi gücünde belirlemiştir ve bizim görevimiz Tanrı'nın iradesini ve hükümlerini araştırmaktır. İnsanlık tarihi ve peygamberlik, Tanrı'nın her şeyi zamanın doluluğunda gerçekleştirdiğini göstermiştir: *"Zamanın doluluğu gelince, Tanrı, bir kadından doğan Oğlunu gönderdi"* (Galatyalılar 4:4-6). Mesih'in hizmeti Yahudiler arasında gerçekleşti, bu nedenle öğretilerini ve peygamberliklerini daha iyi anlamak için Eski Ahit'i ve eski Yahudi kültürünü incelemek gereklidir. Ayrıca şunu da belirtmek gerekir ki, Tanrı

İsrail'de ve tüm dünyada tarihin dönüm noktaları olarak yedi bayram belirlemiştir ve bunların yarısı gerçekleşmiştir.

Putperestler, İsa Mesih'ten veya Havarilerinden herhangi bir bayram almamışlardır ve kutlayabildiğimiz her şey İsrail'in Mesih'iyle bağlantılıdır.

Kutsal Kitap, Mesih'in ilk gelişinden 322 ayette bahseder. Rahipler ve Ferisiler her Şabat günü ilahi peygamberlikleri inceliyor ve halka öğretiyorlardı, ancak kendileri Mesih'lerini asla tanımadılar. *"Şehre yaklaştığında, şehre baktı ve ağlayarak, 'Siz ziyaretinizin zamanını bilmediğiniz için, sizde taş üstünde taş kalmayacak' dedi"* (Luka 19:41-44). Tanrı'nın halkının ziyaret zamanını bilmemesi üzücüdür, ancak şeytan Kutsal Yazıları o kadar iyi inceler ki, Mesih'in gelişini ve ölümünü doğru bir şekilde hesapladı ve Fısıh kuzusunun kesileceği gün, Yahuda'ya girdi ve onu Mesih'e ihanet etmeye yönlendirdi; bunun üzerine İsa, *"Ben her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz, ama" dedi.*

"Bu sizin saatiniz ve karanlığın gücüdür" (Luka 22:53). Son günlere dair tüm kehanetlere ve işaretlere bakılırsa, "Rabbin Günü" ve son haftanın zamanı gelmesi gerekiyordu, ancak kilisenin kaçırılmaya hazırlıksız olması nedeniyle Mesih bize karşı uzun süre sabırlı davrandı (2 Petrus 3:9; Habakkuk 2:3).

Kitap, https://mega.nz/fm/iQITDJpb adresindeki internet sitesinden elektronik formatta okunabilir.

Veya web sitesinde: Ьйр://та^апа(а.пе(/2018/02/22/Ыадо8IoVепд^уа^и8Ь^^^/)

"İMANIN TEMELLERİ" kitabının tanıtımı

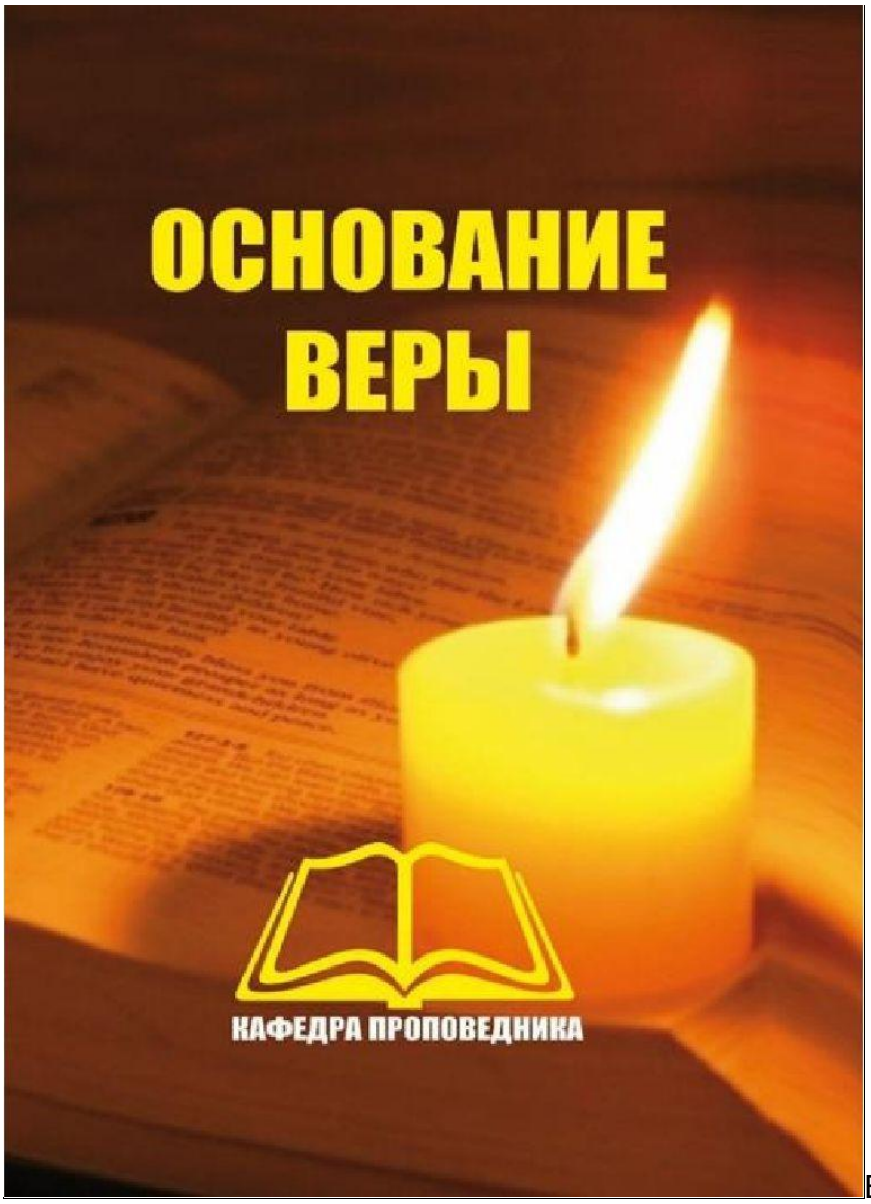

Bu kitap, kurtarıcı imanın temellerini atmak veya geliştirmek isteyenler içindir. Kitabın giriş yazısı olarak şu sözler kullanılmıştır: *"Çünkü eğer biri gelip bizim vaaz etmediğimiz başka bir İsa'yı vaaz ederse, ya da siz almadığınız başka bir Ruh'u alırsanız, ya da kabul etmediğiniz başka bir müjdeyi kabul ederseniz, ona çok tahammül etmiş olursunuz"* (2. Korintliler 11:4).

1. Başka bir İsa – İsa'yı Rab Tanrı olarak itiraf etmek, kurtarıcı imanın temel taşıdır (1 Tim. 3:16). Gnostikler, Tanrı'nın günahlı maddede var olamayacağını; Mesih'in bir bedende olmadığını iddia ettiler. Üçüncü yüzyılda Sabellius, Tanrı'nın çeşitli tezahürlerde tek bir kişi olduğunu öğretti – bir modelcilik, bir birlikçilik. Dördüncü yüzyılın başlarında Arius, Mesih'in ilk ve mükemmel yaratılış olduğunu ve "O'nun var olmadığı bir zamanın olduğunu" ileri sürdü.

2. Başka bir Ruh - Kutsal Yazılar, armağanların farklı olduğunu ve Ruh'un da farklı olduğunu öğretir.

O, Mesih'in "Bedeni"nin (1 Korintliler 12:4, 11) iyiliği için, dilediği gibi her birine ayrı ayrı paylaştırır. Bu nedenle, Kutsal Ruh'u istediğimiz veya anladığımız şekilde hareket etmeye zorlama hakkımız yoktur. Kitabın ana sorusu şudur: İnancımız neye dayanmaktadır—duygulara, yaşanmış deneyime, felsefi ve teolojik düşünceye, mistisizme mi yoksa İncil'e mi?

3. Başka bir müjde—refah, hümanizm ve mistisizm müjdesi—Deccal'in ruhundan gelir; o, Tanrı kılığında hüküm sürmeye geldiğinde kendisi için bir Hristiyanlık karşıtlığı hazırlamaktadır ve bu müjde dünyevi Hristiyanlar tarafından yayılmaktadır. Hristiyanların "*azizlere bir kez ve sonsuza dek emanet edilmiş olan imana canla başla sahip çıkmaları"* (Yuda 1:3) gereken bir zamanda yaşıyoruz. İncil, Tanrı'nın son vahyi midir, yoksa "ilerleyici" bir vahiy midir?

Hayatta herkes bir şeyler inşa eder, yüzyıllarca sürecek bir inşaat süreci gerekir.
Çatı temele bağlıdır, temel yoksa felaket olur.

Kitabı elektronik formatta şu web sitesinden okuyabilirsiniz: https://mega.nz/fm/iQITDJpb Ayrıca “MEGA bulutunda” da: https://mega.nz/#F!rJZ22b5Q!Z8iPmIy-0FipwQs-kYxrzQ Veya ilk baskısının sesli versiyonunu YouTube'dan dinleyebilirsiniz:

https://www.youtube.com/playlist?list=PLJlz9Wl9_VcWTqaY-539QPRXEXq5K_eJJ

"İşte Damat Geliyor" adlı kitabın tanıtımı

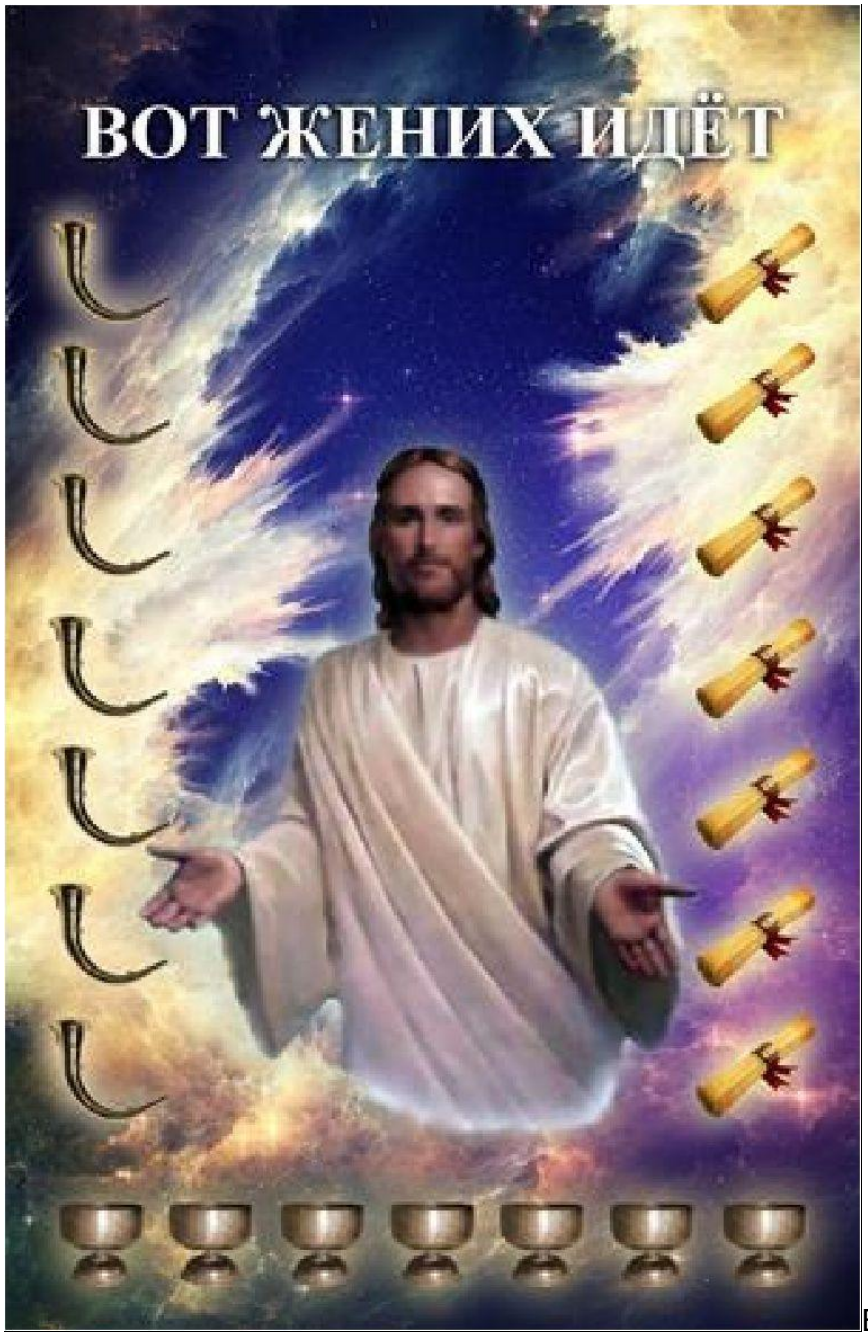

Bizler, Mesih'in gelişinden önceki son nesilde değil, son günlerde yaşıyoruz. Peygamberlere zamanımız hakkında verilen vahiyler anlaşılmazdı; bu, sizin ve benim için söylenemez. Vahiy Kitabı, dünyanın son olaylarını, dünyanın başlangıcının anlatımıyla aynı üslupla anlatır. Yaratılış 1, yaratılışın genel bir özetini sunar ve 2. bölümden başlayarak, insanın yaratılışını ve sonraki olayları ayrıntılı olarak anlatır. Böylece Rab, mühürler aracılığıyla Yuhanna'ya kilisenin düşüşünden sonraki gelecekteki dünyanın genel bir resmini gösterdi ve borazanlar ve kaseler aracılığıyla insan silahlarından kaynaklanan veba salgınlarını ve Tanrı'nın gazabının kaselerini canavarın krallığı üzerine anlattı.

Büyük Sıkıntı dönemi, insanlık tarihinin en önemli doruk noktasıyla, yani İsa Mesih'in dönüşü ve yeryüzünde krallığının yeniden kurulmasıyla sona erecektir.

İncil, son zamanlarda Hristiyanlığın imandan uzaklaşacağını (2 Selanikliler 2:3; 1 Timoteos 4:1) uyarıyor. Birçoğu için, Mesih'in kilise için gizli gelişi, bir "hırsız" kadar beklenmedik olacaktır. Zekâsıyla "canavarın" siyasi yönetimi...

Oldukça başarılı ve barışçıl olacak, ancak bu barış içinde birçok insanı yok edecek. Birçok inanan için, manevi ihmalleri ve bedensel zevklere düşkünlükleri bir trajedi olacak. İmanlılar Kilisesi'nin yok oluşu, "İşte, Damat geliyor!" çığlığı olacak ve geriye kalanlar, kaderlerinin "canavarın" vatandaşlığını kabul etmelerine bağlı olacağı dünya hükümdarının yetki alanına girecekler. Onlar, ölene kadar sadık kalacak olan bilgeler ve "canavarın" vatandaşlığını kabul edecek olan aptallar olarak ikiye ayrılacaklar. Bu kitabın amacı, son günlere genel bir bakış sunmak, Hristiyanları başlarını kaldırıp Mesih'le buluşmaya teşvik etmek ve Kilise alındıktan sonra ne olacağını anlamalarına, "yağ" stoklamalarına ve aptallıktan bilgeliğe geçmelerine yardımcı olmaktır.

Kitap, http://maranafa.net/2017/07/07/vot-zhenix-idet/ adresindeki internet sitesinde elektronik formatta okunabilir ve dinlenebilir.

Ayrıca “MEGA bulutunda” da mevcut: https://mega.nz/#F!2Y4FwB5I!G2ccDlf2ty7Amj-GwDQ1Dg Veya kitabın adını YouTube'a yazın.

"ÖTE TARAF" kitabının tanıtımı

Kalvinistler ve Arminianlar arasındaki tartışma, tüm Hristiyanları az ya da çok etkiler. Birçok din adamı bu tartışmadan uzak durmaktan kaçınır.

Bu konu hakkındaki konuşmalardan kaçınmak için

Anlaşmazlıklar ve tartışmalar olsa da, hoşgörü molası ne kadar uzun sürerse, bu konu o kadar tek taraflı olarak genişler. Arminius yeni bir öğreti ortaya koymadı ve teolojilerinin bir listesini hiçbir yerde bulamıyoruz; teolojisi hakkında bildiğimiz tek şey, Calvin'in sapkınlığını beş noktada ortaya koyduğu İncil'e dayalı konumudur. Tüm Kalvinist diyaloglar şu soruyla başlar: *"Tanrı amellerle mi yoksa imanla mı kurtarır?"* Metni dikkate almadan—Efesliler 2:8-10, Havari Pavlus

İmanı kanunun gereklerine karşıt olarak gösterir, ancak imanın da kendi gerekleri vardır ve bunlar olmadan iman ölüdür. Kalvinizm ve Arminianizm arasındaki teolojik tartışmadan bahsederken, şunu söylemek abartı olmaz:

Bu, ışığın karanlığa karşıtlığı, gerçeğin hataya karşı savunmasıdır. Bu, 18. yüzyıl İngiliz vaizi ve son derece bilgili teolog, düzenli İncil çalışmasının Metodist hareketinin kurucusu John Wesley tarafından ikna edici bir şekilde savunulmuştur. Onun hizmeti yaklaşık 150.000 kişiyi Tanrı'ya döndürmüş ve ulusal bir uyanışa yol açmıştır. Calvin'in kadercilik, iman, kurtuluş, sınırlı kefaret ve karşı konulamaz lütuf fikirlerini yanılgılar olarak kabul etmiştir. Tanrı *"tüm insanların kurtulmasını" ister* ve bunu sağlamak için elinden gelen her şeyi yapmıştır, ancak seçimi insana bırakmıştır. Tanrı'nın kaderciliği, O'nun ön bilgisine ve önceden bilmesine dayanmaktadır.

Bu kitabın fikri, 20 yıldan fazla önce, ilk ilahiyat fakültesi eğitimimi tamamlarken "İncil Işığında John Calvin'in Teolojisinin Analizi" başlıklı bir makale yazdığımda ortaya çıktı. Daha sonra, ilahiyat fakültesinin rektörü Alexei Gavrilovich Brynza, *"Bu konuda kaynak sıkıntısı çekiyoruz, bu yüzden makalenizi tüm öğrencilere dağıtıyorum" dedi.* Yıllar içinde, Rabbim bana İncil'e dayalı net bir sonuca ulaşmak için yeterli bilgi edinme ve biriktirme olanağı sağladı ve bu kitap da size bunu görmenize yardımcı olacaktır.

Kitap, şu web sitesinde elektronik formatta okunabilir: http://maranafa.net/2018/02/22/obratnaya-storona/

MEGA bulutunda da mevcut: https://mega.nz/fm/iQITDJpb

"KİLİSE" kitabının tanıtımı

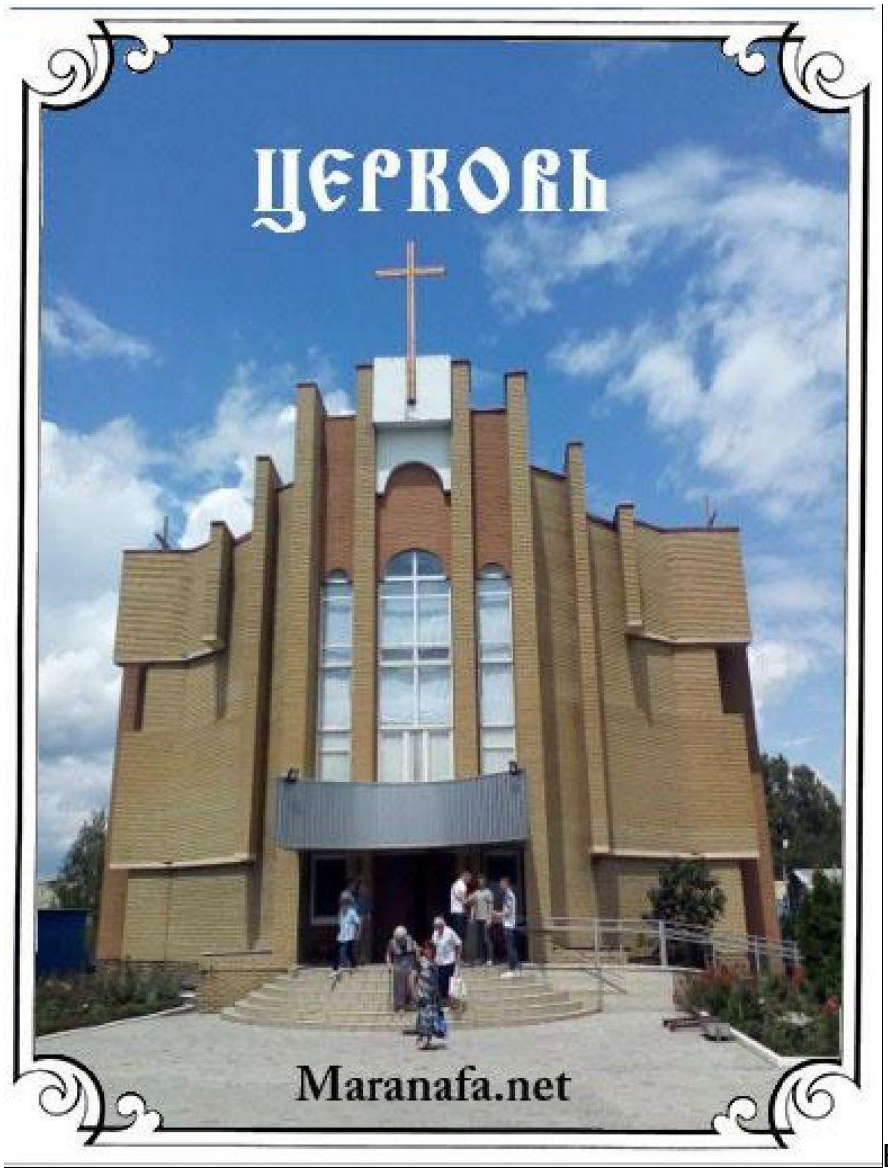

Bu kitabın amacı, kilisenin tarihinin tarih öncesi, kökenleri ve arkeolojik kanıtlarını açıklayarak Hristiyanları inançlarının temeline oturtmaktır. Ayrıca, kilisenin bugünkü durumunu ve onu neyin beklediğini de analiz etmektedir. Mesih'in ilk gelişi, gelin olan kiliseye bir fidye ve nişan olarak görülmelidir. İkinci gelişinde gelinini almaya gelecektir ve asıl soru şudur: Bu onura kim layık olacaktır? *"O, Rablerin Rabbi ve Kralların Kralıdır; O'nunla birlikte olanlar çağrılmış, seçilmiş ve sadık olanlardır"* (Vahiy 17:14). Sadık olanlar arasında kilise de vardır; *"Kuzu'yu nereye giderse gitsin takip edenler. Bunlar insanlar arasından kurtarılmış, Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk meyvelerdir"* (Vahiy 14:4). Kilise, aktif sevgi yoluyla imanla yönlendirilir ve şu motto ile yaşar: *"Benim için yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır."* Kurtarılmış gelin arasında olmak...

En az üç şart gereklidir:

1. Bir Hristiyan yeniden doğmalı ve Mesih'in Ruhu'nda birleşmelidir (1 Korintliler 6:17).

2. Bir Hristiyan, Mesih'in tam olgunluğuna ulaşmalı ve ruhsal bir bebek gibi, her türlü öğretinin rüzgarıyla savrulup duran, kıskançlık, çekişme ve anlaşmazlık içinde olan biri olmamalıdır (1. Korintliler 3:3), " *Tanrı'ya göre yaratılmış, gerçek doğruluk ve kutsallık içinde olan yeni insanı giyinmelidir"* (Efesliler 4:14,24).

3. Bir Hristiyan, ruhen Tanrı'ya sadık olmalıdır. *"Ey zina edenler ve zina eden kadınlar, dünyanın dostluğunun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa Kutsal Yazıların, 'İçimizde yaşayan ruh kıskançlıkla özlem duyuyor' sözünün boşuna olduğunu mu düşünüyorsunuz?"* (Yakup 4:4, 5).

Bedensel arzuları tatmin etmekle geçen bir yaşam, bedensel bir Hristiyan olarak nitelendirilir; bu kişi Tanrı sevgisinden çok açgözlüdür. *"Çünkü dünyada olan her şey bedenin şehveti, gözlerin şehveti ve hayatın gururudur"* (Yakup 4:4, 5; 1 Yuhanna 2:16).

Kitap, maranafa.net adresindeki internet sitesinden elektronik formatta okunabilir.

MEGA bulutunda da mevcut: https://mega.nz/#F!yU4mWbqL!R47n9Fr6raCW1vqtk5Op5Q

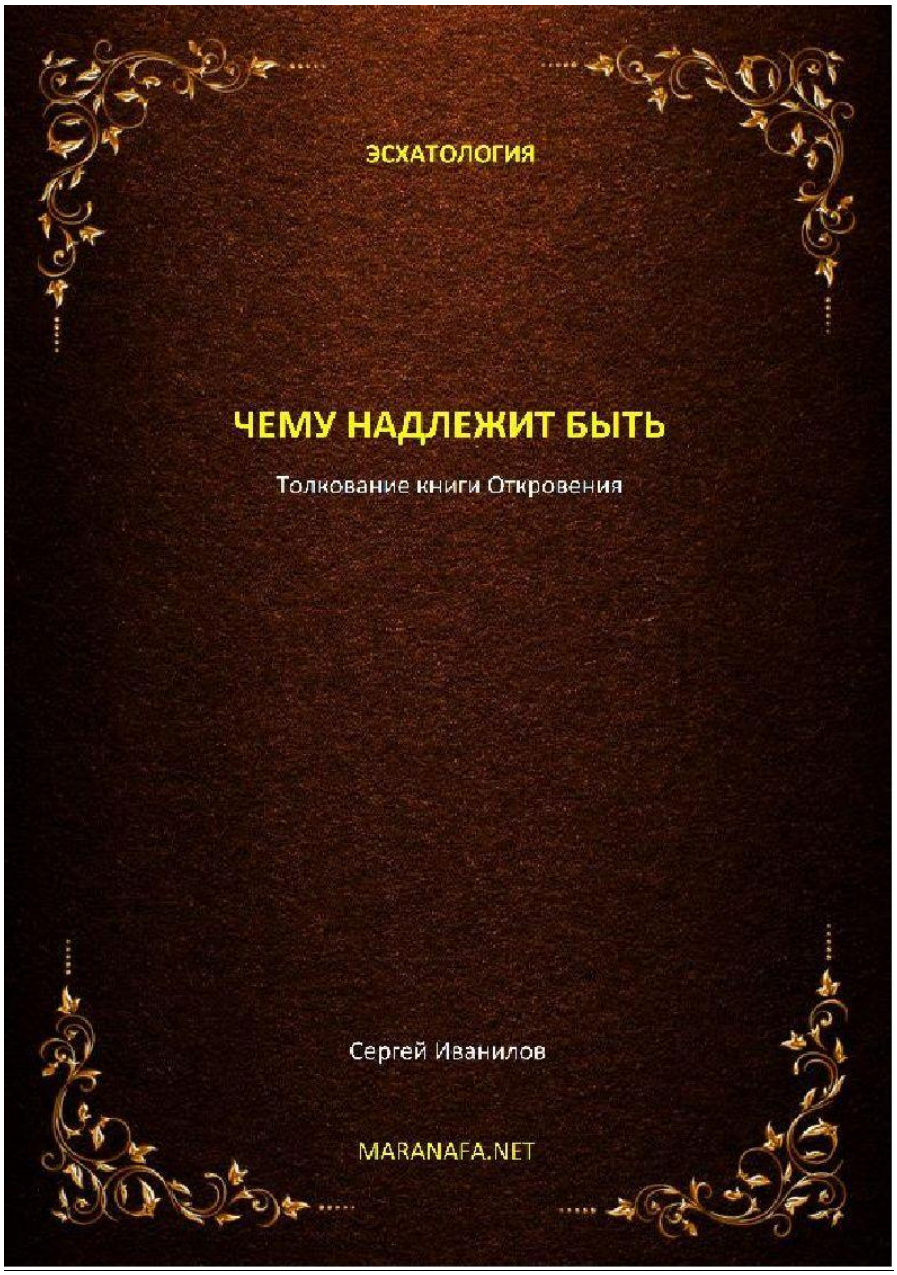

Vahiy Kitabı , "Yazılanları okuyan ve yerine getiren ne mutlu!" (Vahiy 1:3; 22:6, 7) sözleriyle başlar ve biter . "Vahiy" kelimesi *, Tanrı'nın insanlığın kaderini açıkladığı "açılma, açığa çıkarma veya ifşa etme" anlamına gelen Yunanca "apokalupsis" kelimesinden gelir* . Vahiy'in temel amacı, "yakında gerçekleşmesi gereken şeyleri" göstermektir. Semboller, imgeler ve diğer edebi araçlar kullanarak geçmiş ve geleceğe dair kehanetlere atıfta bulunur. Kitap, İncil'in 65 kitabını, beş yüzden fazla alıntıyı bir araya getirir ve açıklanan imgeler, semboller ve sayılar, İşaya, Hezekiel, Zekeriya ve Daniel'in peygamberlik vizyonlarına işaret eder. İlham edilmiş Kutsal Yazıların tamamını inceleyerek, Tanrı'nın yaratılıştan sonsuzluğa kadar olan planının tam resmini görebiliriz.

Vahiy Kitabı kilise için yazılmıştır ve 6 ila 19. bölümler İsrail'in son yedi yılını ele alsa da, bu kitap Hristiyanlar için kanıtlanması açısından önemlidir.

Sadakatleri önemlidir, çünkü herkes ayartma anından kurtarılamayacaktır. *"İnsanlığa yardım etmek istiyorsak, Vahiy'in gerçeklerinin akıl gerçeklerine dönüştürülmesi kesinlikle gereklidir"* – G. Lessing. Bu eser, Kutsal Yazıların özüne ve ruhuna uygun birçok yazarın açıklamalarını içermektedir.

" *Bu nedenle gördüklerini, şu anda olanları ve bundan sonra olacakları yaz"* (Vahiy 1:19). Rab, Yuhanna'nın geçmişe ait olanları, şu anda olanları ve gelecekte olacakları kaydetmesini istiyor:

1. Yuhanna'nın hayatında gördükleri: İnsan olarak Mesih, O'nun kefaret edici ölümü; diriliş; Kutsal Ruh'un inişi; kilisenin kuruluşu ve şimdi de Başrahip olarak Mesih.
2. Nedir: Kiliselerin durumunun gözden geçirilmesi; Tanrı'nın Ruhunun eylemi; kilisenin başı olan Mesih'in, onu arındıran ve yargılayan hizmeti.
3. Bundan sonra, 4. bölümden sonuna kadar neler olacak: Müminlerin alınması ve cennette kalmaları; İsrail'in son haftasının gelecekteki olaylarının açıklaması; yeryüzünde Kutsal Mekânın 1000 yıllık krallığı; yaşayanların ve ölülerin nihai yargılanması; sonsuzluk.

Kitabı internet sitesinden okuyabilirsiniz:

https://mega.nz/#F!CVJRVQSB!V5W-7QhdNV8_NpYL_RnHHw Veya web sitesinde: maranafa.net